

ឯកសារតម្ពីព្រះឥ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះឥ៍ត្របិដកដប៉ុន។

ឯកសារតម្ពីរព្រះឥត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានរេវបចំធ្វើទេ្បីឯដោយ គេ៣ទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងតម្រោង (ទូទៅ និងដីផ្នែកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីឯវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន់ដោយ ឬឧប្រុស ម៉ាន់ សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្តម្ភយ៉ាងក៏ក្រ វិលឯអំពី៖

- ឧុបាសិកា កាំង ហ្គិច ព័ណ (ភ្នំ ពេញ្ច)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស៖ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំ៖ត្លានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុ មេធាធីតា (ស.ร.អ)
- លោក ជីម-ដា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃើវិន (កូតវ៉)
- លោក ល៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានដ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំទី (បន្ទាយទានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុ៍បាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាននីរាដ, ចាន់ណា សុធាននិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្ថី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូបោង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូទវ៉)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន ៩ចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា វ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្យៅង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ ព.ស. ២៥០៩

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារតីស្ងូត្រព្រះធមិនទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងូត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជ្ជនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឲ្យឥ ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងមាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជួនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គីជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi It The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集 め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成 されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至 宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻 刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離 れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成

渡井 奎一

杉谷 義純 茂田 真澄

前田 利勝 中島 教之

永 六輔

伊藤 佳通

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិជម្ម័ជកា

វិតឥ្គ ខុតិយភាគ

ದ ೧

ಣ.ಸ. ೬೮೦ದ

អភិធម្មបំជិតោ

វិភង្គស្ស ទុធិយោ ភាគោ

បច្ចុយាភារវិភង្គោ

- ៩៩៩៩៩៧ មាត់នយោ ឈេន ឯ

 អាវិទ្ធា មាត់នយោ យោន ឯ

 អាវិទ្ធា មានសារ មានប្រាស់ មានសារ អាវិទ្ធា មានសាវិទ្ធា មានសារ អាវិទ្ធា មានសារ អា
- ដៃខ្លួន អេជ្ជិ ។ នៃខ្លួន អេជ្ជិ ។ នៃខ្លួន អេញ សំ នេះ មេញ សំ នេះ មេញ សំ នេះ មេញ សំ នេះ មេញ សំ សំ មេញ សំ មេញ សំ មេញ សំ មេញ សំ មេញ សំ មេញ សំ មេញ

អភិធម្មចិដ្ឋក

វិភង្គ ទុត៌យភាគ

បច្ចុយាការវិភង្គ

- (១) សង្ខារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមរូប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជា បច្ច័យ សឡាយតន: កើតមាន ព្រោះនាមរូបជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះសឡាយតន:ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១ជា១១ កើតមាន ព្រោះ តណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១ជា១១៩ជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជាមរណ: សោក: បរិទៅ: ខុត្ត: ទោមនស្ស: ១ជាសាស: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ត ទាំងអស់ទុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង នេះឯង ។
- (৬) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូបម្ដេច ។
 ការមិនដឹងកង្ខេត្ត ការមិនដឹងក្ងេលេតុជាទីកើតឡើងនៃទុក្ខ ការមិនដឹង
 កងធមិជាទីរលត់ទៅនៃទុក្ខ ការមិនដឹងកង់បដិចទា ជាដំណើរទៅកាន់
 ទីរលត់ទុក្ខ នេះហៅថា អវិជ្ជា ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ကြ) ឥត្ត ភាតមេ អាំជួបច្ចុយា សញ្ញារ ។ បញ្ជាក់សង្ខាកេ អពុញាកំសង្ខាកេ អានេញ្ជាក់ស-ស្ពែក កាយស*់*ស្ពារ វេទីសស្ពារ ខេត្តសង្ខារ**ា** ត្ត ភាគមោ បុញ្ជាក់សញ្ញាព្រ ។ កុស្លា ខេ-ត្សា ភាមាខែវា វុទាខែវា ខានមយា ស៊ីលមយា ភាវជាមេឃា មយំ វុច្ខិ ពុញាក្រស់ខ្លាំពេ ។ គគ្ ក្នុង មេនារាធ្វេស ។ ម្យាស្មា ខេន្ត កាមាខែរ អញ ខ្ញុំន អពុញាភិសន្តាពេ ។ នុទ្ កតមោ អាខេញ្ហាកិសស្ពាំពេ ។ កុសលា ខេត្**ល** មារិស្សខ្លុប អញ្ចុស្ស សម្រើស្រាស្ស ខេស្តិ កតេស ភាយសញ្ញារា ។ ភាយស ញ្នេញ ភាយ-ស់ខ្លាំព្រ វឌឹស ញ្ចេស វឌឹសខ្លាំព្រ ម ទេស ញ្ចេស ្ខឹស្តស័ស្ត្រ a មុ គេ ង់ជំទី អរ្ទុប្រជិ**ល មាស៊ី**ស a (៤) ឌ೬ ឧឧត មន្ត្ទីរពេរិទិ៍លា រួយហេ ឯ ខេត្តពៃល្ខ សោងស្រាស្ត្រ សាងស្រាស្ត្រ ដ៏អាវិញ្ចា-ណុំ កាយវិញ្ហាណុំ មនៅ្ណាណុំ មន្ត្រី មន្ត្រីរៈ

ရေးမီကာ မူမာဟု န

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

(៣) បណ្តាបច្ចូយការទាំងនោះ សង្ខារទាំងឡាយ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចុញ្ញាកិសង្ខារ អចុញ្ញាកិសង្ខាវ អានេញ្ញាភិសង្ខារ វាយសង្ខារ វប៉ុសង្ខាវ បត្តសង្ខាវ ។ បណ្តាសង្ខាវ ពង៍នោះ បញ្ជាកិសង្ខារ តើដូចមេច ។ ចេតនាជាកុសល ជាកា-មាវចរ និង្សុក្វវចរ ដែលសម្រេចដោយទាន សម្រេចដោយសីល សម្រេចដោយការនា នេះហៅថា បុណ្តាភិសង្ខារ ។ បណ្តាសង្ខារទាំង នោះ អបុណាកំសង្ខារ តើដូចមេច ។ ចេតនាជាអកុសល ជាកាមាវ-ចរ នេះហៅថា អប្តញាភិសង្ខារ ។ ចណ្តសង្ខារទាំង៍នោះ អា-នេញ្ញាភិសង្គារ តេដ្ឋចម្ដេច ។ ចេតនាជាកុសល ជាអរុព្វវចរ នេះ ហៅថា អានេញាតិសត្ខារ។ បណ្ដាសត្ខារទាំងនោះ កាយសត្ខារ តើដូបមេច ។ កាយសញ្ចេតនា ឈ្មោះថា កាយសង្ខារ វិចីសញ្ចេ-តនា ឈ្មោះថា វិប៊ីសង្ខាវ មនោសញ្ចេតនា ឈ្មោះថា បត្តិសង្ខាវ ៗ ធម៌ទាំងនេះ ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ៗ (៤) បណ្ដបច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ហាណ កើតមាន ព្រោះ

(៤) បណ្តាបច្ចយាការទាងនោះ វេញ្ញាណ កេតមាន ក្រោះ
សង្ខារដាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ចាណ ឃានវិញ្ចាណ ដីអវិញ្ចាណ កាយវិញ្ចាណ មនោវិញ្ចាណ នេះហៅថា
ញ

បច្ចុយាការវិភង្គេ សុត្តន្តភាដន៍យំ

- មាដីមៅរ៉ា ងញុ ដំនំទូ មានរ៉ា ៣២១ ឯដៃ ៣ នទៅ ជិញ ឧមារិ ឯ មាដីមៅរ៉ា តូស៊ីមាដីមៅរ៉ា យោលមាដីមៅរ៉ា គយេ-ឧមោរិ ឯ ឧយ៍មាដីមៅរ៉ា មោយមាដីមៅរ៉ា សាច-(៧) ឧយ៍ យនសោ មានរ៉ាលឧបជិញិ

១ ៦. ម. ពត្ថ កតម៌ នាមំ វេទនាខេត្តា សញ្ញាខេត្តា សង្ខារក្ខេត្តា ឥទំ វុក្ខតិ នាមខ្ពិ ឥមេ បាហ់ ទិស្បត្តិ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ សុត្តន្តភាជនឹយ

- (៥) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ នាមរូប កើតមាន ក្រោះ
 វិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូបម្ដេច ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្តានាម
 និងរូបនោះ នាម តើដូចម្ដេច ។ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ផស្សៈ
 មនសិការៈ នេះហៅថា នាម ។ បណ្តានាមនិងរូបនោះ រូប តើ
 ដូចម្ដេច ។ មហាកូតរូប ៤ និងរូបដែលអាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤
 នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង៍ រូបនេះផង៍ នេះហៅថា នាម
 និងរូប កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។
- (៦) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ សទ្ធាយតន: កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតន: សោតាយតន: ឃានាយតន: ជីវួយតន: កាយាយតន: មនាយតន: នេះហៅថា សទ្ធាយតន: កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។
- (៧) បណ្ដាចចូយការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះ សទ្បាយតន: ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចក្ខុសម្ដ័ស្ស សោតសម្ដ័ស្ស ឃាន-សម្ដ័ស្ស ជិក្សសម្ដ័ស្ស កាយសម្ដ័ស្ស មនោសម្ដ័ស្ស នេះហៅថា ផុស្ស: កើតមាន ព្រោះសទ្បាយតន: ជាបច្ច័យ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

- ុំដំខ្ នុសាដែនដែល ធ្ងេង ឯ សុដិសាស្តៃ ធ្ងេង ឧបោមដើមាស្តៃ ធ្ងេង ២៣-មាដិសាស្តៃ ធ្ងេង ស្ត្រមាដិសាស្តៃ ធ្ងេង ២៣-មាដិសាស្តៃ ធ្ងេង ស្វេងមាដិសាស្តៃ ធ្ងេង ២៣-(៤) ខេង ២១៦ នុសាស្តិសាស្តិសា ធ្ងេង ឯកម្ន
- នយោ ខត់ឧយា អញុ រ៉ូជំទូ រុខខាពជំណ ឧយា ឯ ឧយា មន់ឧយា មជ៌ឧយា រមឧយា ឌ្រេដឹមិ-(५) ឧទី មេ៩ឯ រុខមាពជំណ ឧយា ឯ រំឯ-
- (០០) នគ្គ ភេឌមំ នណ្ឌាបចូយា ឧទានានំ ។ ភាមុខានានំ និដ្ឋខានានំ ភិបព្យុត្ថខានានំ អត្ត។-ឧទានានំ ឥនំ វុច្ចិត នណ្ឌាបចូយា ឧទានានំ ។
- (00) នស្គ កានមោ ឧទាខានច្បីចូល ភាកា ។ ខ្លាំ នេន ភាក់ អត្តិ កាម្មកក់ អត្តិ ឧបត្តិភាក់ ។ សត្តា កានមោ កាម្មកក់ ។ បញ្ជាកិសខ្លាក អ បញ្ជាកិសខ្លាក អានេញ្ជាកិសខ្លាក អយំ វុច្ឆាំ កាញ្ជាកិសខ្លាក អយំ វុច្ឆាំ ការពិស្ស ការពិស្ស ការពិស្ស ការពិស្ស ការពិស្ស ។

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

- (៤) បណ្តាបប្តយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្បៈ ជាបប្ត័យ តើដូចម្តេច ៗ វេទនា កើតអំពីបក្ខុសម្ព័ស្ស វេទនា កើតអំពី សោតសម្ព័ស្ស វេទនា កើតអំពីឃានសម្ព័ស្ស វេទនា កើតអំពី ជិក្សសម្ព័ស្ស វេទនា កើតអំពីកាយសម្ព័ស្ស វេទនា កើតអំពីមនោសម្ព័ស្ស នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ៗ
- (៧) បណ្តាបច្ចយការទាំងនោះ តណ្តា កើតមាន ព្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ រូបតណ្តា សទូតណ្តា គន្ធតណ្តា សេតណ្តា ដោដ្ឋព្រះណ្តា ធម្មតណ្តា នេះហៅថា តណ្តា កើតមាន ព្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ ។
- (១០) បណ្តាបច្ចូយការទាំង នោះ ឧហ្ខាន កើតមាន ព្រោះ តណ្តាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ កាមុហ្ខាន ខិដ្ឋហ្ខាន សីលព្វតុហ្ខាន អត្តវាខុហ្ខាន នេះ ហៅថា ឧហ្ខាន កើតមាន ព្រោះតណ្តាជាបច្ច័យ ។
- (១១) បណ្តាបច្ចូយាការទាំង នោះ ភព កើតមាន ព្រោះទប្បទាន
 ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ភពមាន ៤ គឺកម្មភពក៏មាន ១០បត្តិភពក៏មាន ។
 បណ្តាកពទាំង នោះ កម្មភព តើដូចម្តេច ។ បុញ្ជាកិសង្ខារ
 អបុញ្ញាកិសង្ខារ អានេញ្ញាកិសង្ខារ នេះ ហៅថា កម្មភព សូម្បឹកម្ម ទាំងអស់ ដែលជាដំណើរទៅកាន់ភព ក៏ឈ្មោះថា កម្មភពដែរ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

(០៤) នគ្គ គេឧមា ភាប្បច្ចុយា ជាតិ ។ យា នេសំ នេសំ សត្តាជំ នម្លី នម្លី សត្តជំគាលេ ជាតិ សញ្ជាតិ ទុំត្តធ្លិ អភិជិញ្ចិ ទុល្ធជំ ទាតុភាហេ អាយតលាជំ បដិហាកោ អយំ (ថ្ងៃតិ ភាប្បច្ចុយា ជាតិ ។

ងស្ថិ ជ្ជ ងស្ថិ ឧលោ ១ ឧស្ធិ មាសស ជ្ជ ១ (០៣) សស្ថិ មាសម្ពិ ជាស្ពាព្រិលា ជ្ជាឧលោ ឯ

បច្ចុយាការវិភង្គ សុគ្គន្តភាជន័យ

បណ្តាកពទាំងនោះ ឧបបត្តិភព តើដូចម្ដេច ៗ កាមកព រូបភព អរុបភព សញ្ញាភព អសញ្ជាភព នេះសញ្ញានាវេសញ្ជាភព ឯករៅការ^(១)ភព ញូតុរៅការ^(២)ភព បញ្ជាក់ការ^(៣)ភព នេះហៅថា ឧបបត្តិភព ៗ កម្មភពនេះផង៍ ឧបបត្តិភពនេះផង៍ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះ ឧបាទនេដាបច្ច័យ ដោយប្រការដូចច្នេះ ៗ

(១៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជា បច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ការកើត ការកើតព្រម ការចាប់កំណើត ការ កើតចំពោះ ការកើតប្រាកដនៃ១ខ្នទាំងឡាយ ការបានចំពោះខ្លូវកាយគន: ទាំងឡាយ ណា របស់សត្វទាំងឡាយនោះ ។ ក្នុងសត្វនិកាយនោះ ។ នេះហៅថា ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ។

(១៣) បណ្តាបច្ចូយាការទាំង នោះ ដកនិងមរណ:កើតមាន ក្រោះជាតិ ជាបច្ចុយ ត្រើដូចម្តេច ។ ដកក៏មាន មរណ:ក៏មាន ។ បណ្តាដកនិងមរណ:

១ ភពមានខន្ត ១ គឺអសញ្ជាិភព ។ ៤ ភពនោះមានខន្ត ៤ គឺអរូបភព ។ ៣ ភពមាន ខន្ត ៥ គឺភពជំសែសក្រៅអំពីភព ៤ ប្រការនេះ ។ អដ្ឋកថា (ព្រះសូត្រុ)។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

យា ត្រស់ ត្រស់ សត្តាធំ តម្ល តម្ល សត្តធិកាយេ ជា ជីរណេតា ១ឈ្នាំខ្ញុំ ទាល់ខ្ញុំ វល់ត្តខតា អាយុលោ សំហាន ឥន្ត្រីយាន បរិទាកោ អយុ វុច្ចត៌ ដ្ឋា ។ តេត្ត កាតម ម ហេ ។ ហេ តេស តេស សត្ថាជំ តមា តមា សត្ថភាយា ចុតិ ចាំជតា កោល អន្តរជានិ មច្ចុ មរណំ កាលកំរិយា ១ជ្ជានិ ដេល យខៅរុមា ចូយែស ក្នុងប្រែការិ ស្ព ដោយ សេច្ច សេច្ច សេច្ច សេច្ច សេច្ច សេច្ច មុខឃុំ ឧល្យ មុខ្ខុំ ដូខ្លែ បាន្ទពិនិលា ជ្យឧល្យ ឯ (១៤) និទ្ធ កានមោ សោកោ ញាតិត្យូស ខេត្ត វា ដុដ្ឋស្បា កោតត្រមខេត្ត វា ដុដ្ឋអាវិ របន្ទាំមានច ប្រជុំជាវិ ភ្នំភេសិ ម នុឌីជា ខ្ទុំលាំទេខេខ ម នុឌីជា អយ់ខាយ់ខាច ត្បូស នេះ ស្មង្ហិស្សា មួយ ស្ពេក ខ្មុំ និង នេះ មួយ នេះ ខ្មុំ និង នេះ ខេត្ត ខ្មុំ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ នេះ ខេត្ ដើច ៩៩ឡា មោយ មេខេង មេខូង ង-ស ដោមជម្រុំ សោកអល់្ អយំ វុច្ចតិ សោកោ ។

អភិធម្មបិជក វិភង្គ

នោះ ជក តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីបាស់គ្រាំគ្រា ធ្មេញជាក់ សក់ស្ដ ស្បែកជ្រួញជ្រីវ ការរួញថយនៃអាយុ ការចាស់ទុំនៃឥន្ត្រិយទាំងឡាយ ណា របស់សត្វទាំងឡាយនោះ ៗ ក្នុងសត្វនិកាយនោះៗ នេះហៅថា ជរា ។ បណ្តាជវានិងមរណ:នោះ មរណ: គើដូចម្ដេច ។ កា**រច្យតិ** ការឃ្វាត ការបែកធ្លាយ ការបាត់បង់ មច្ចុ មរណ: កាលកិរិយា ការបែកធ្លាយនៃ១ន្នទាំងទ្បាយ ការដាក់ចុះនូវសាកសព ការផ្ដាច់ផ្ដិល នូវជីវិតិន្ទ្រិយ ណា ចាកសត្តនិកាយនោះ ១ បេសសត្វទាំងឡាយ នោះ។ នេះហៅថា មរណ: ។ ជវានេះឯង៍ មរណ:នេះឯង៍ នេះហៅថា ជរានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ (១៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ សោក: តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីសោក អាការសោក ភាពនៃសេចក្តីសោក ការសត្វស្មាធិ ក្នុង ការក្រៀមក្រំខាងក្នុង ការជ្រប់ស្រពោននៃចិត្ត ការតូចចិត្ត សគឺ សេចក្តីសោក របស់បុគ្គលដែលត្រូវសេចក្តីវិនាសញាតិ ត្រៅសេចក្តីនៃាសកោគ: ប៉ះពាល់ក្តី ត្រៅសេចក្តីនៃាស គឺរោគប៉ះពាល់ក្តី ត្រៅសេចក្តីនៃាសស័លប៉ះពាល់ក្តី ត្រៅសេចក្តីនៃាសគឺទិដ្ឋប៉ះពាល់ក្តី ឬប្រ តបដោយសេចក្តីវិនាសណាមួយ ឬត្រូវឲុត្តធម៌ណាមួយប៉ះពាល់ហើយ នេះហៅថា ស្រាត:

បច្ចុយាការវិភង្គេ សុគ្គន្តភាជន៍យំ

(០៦) តត្ត កាតមំ ខុក្ខំ ។ យំ កាយ់កំ អសាតំ កាយ់កំ ខុក្ខំ កាយសមួស្សជំ អសាតំ ឋេឌយ៍តំ កាយសមូស្ស្រា អសាតា ខុក្ខា ឋេឌ៣ ៩ឧំ វុទ្ទិ ខុក្ខំ ។

(០៧) ឥត្ត ភាពមិ នោមឧស្សំ ។ យំ ចេត-សិកាំ អសាតិ ចេតសិកាំ ឧុក្ខំ ចេតោសមូស្បូជិ អសាតិ ឧុក្ខំ ឋេឧយ៍តិ ចេតោសមូស្បូជា អសាតា ឧុក្ខា ឋេឧជា ឥជ៌ ថ្ងៃតិ នោមឧស្សំ ។

បក្ខយាការវិភង្គ សុគ្គុស្ថាជនឹយ

- (១៩) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ បរិទៅ: គើដូចម្តេច ។
 សេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ការខ្លួញយំ វាការខ្សឹកខ្សួល អាការខ្លួញយំ ភាព
 ខ្សឹកខ្សួល ភាពខ្លួញយំ ការពោល ការយំរៀបរាប់ ការយំពណ្ណឹត
 អណ្តូក ការពោលដែល ១ អាការពោលដែល ១ ភាពពោលដដែល ១
 លស់បុគ្គលដែលត្រូវសេចក្តីវិនាសញាតិ ប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាស
 កោគ:ប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺពេតប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាស
 សីលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺខិដ្ឋិប៉ះពាល់ក្តី ប្រុចកបដោយសេចក្តីវិនាស
 សីលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺខិដ្ឋិប៉ះពាល់ក្តី ប្រុចកបដោយសេចក្តីវិនាស
 សិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺខិដ្ឋិប៉ះពាល់ក្តី ប្រុចកបដោយសេចក្តីវិនាស
 សិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺខិដ្ឋិប៉ះពាល់ក្តី ប្រុចកបដោយសេចក្តីវិនាស
 វិនាសណាមួយ បុក្ខិត្តវិទុក្ខុធមិណាមួយប៉ះពាល់ហើយ នេះហៅថា
- (១៦) បណ្តាបច្ចយាការទាំង៍នោះ ទុក្ខៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តី មិនត្រេកអរប្រក្រឹត្តទៅកង់កាយ ទុក្ខប្រក្រឹត្តទៅកង់កាយ ការទទួល ក្រុ អារម្មណ៍មិនជាទីត្រេកអរ ដែលកើតអំពីកាយសម្ព័ស្ស វ៉េទនា មិនជា ទីត្រេកអរ ជាទុក្ខដែលកើតអំពីកាយសម្ព័ស្ស ណា នេះហៅថា ទុក្ខ: ។
- (១៧) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ ទោមនស្ស: តើដូចម្តេច ។
 សេចក្តីមិនគ្រេកអរប្រព្រឹត្តទៅកង់ចិត្ត ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅកង់ចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍មិនជាទីត្រេកអរ ជាទុក្ខដែលកើតអំពីចេរតាសម្ពីស្ស វេទនាមិនជាទី
 គ្រេកអរ ជាខុត្តដែលកើតអំពីចេរតាសម្ពីស្សាណា នេះហៅថ្ងា ទោមនស្ស ។

អភិធឬមិដកេ វិភក្ដោ

មានខ្លំ ងញុ ដូខិន្ទ និស្វាយមោ ឯ មាលមោ និស្វាយមោ មាល់មួនខ្លំ និស្វាយ-មានប្រទេ ម្នាន់ដ្ឋា មេលំខាងប្រទេ ម្នាន់ដ្ឋា មានប្រទេ ម្នាន់ដ្ឋា មេលំខាងប្រទេ ម្នាន់ដ្ឋា មានប្រទេស មានប

(០៧) រៀមនេះសា ខេះបេសា ខេត្តក្នុងប្រ សមុខយោ យោតិតិ រៀមនេះសា នៅបេសា ឧុត្តក្នុងបា សង្កិតិ យោតិ សមាកមោ យោតិ សមោយខំ យោតិ ខាតុការ៉េ យោតិ នេះ១ វុត្តិ រៀមនេះសា គេបែសា ឧុត្តក្នុងបូសា សមុខយោ យោតិតិ ។

សុត្តន្តភាជន៍យំ ។

ឌីរាលខរទូ ឧឌីរាលខខពីខំណា ឧទៅ ឧទៅ ឧមី ជាខំណ រួយឈញ់ រួយហោពនៃ យា ខាធូ ខាតពីខំណា ឧ-(၉၀) អរ្មទីរពន៌លា មាឌ្ថាល មាឌីស្រា មាឌីសពីខំណ

អភិធម្មបំដែក វិភង្គ

(១៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ទេជាយាសៈ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីតានតឹងចិត្ត ភាពតានតឹងចិត្ត ភាពចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត របស់
បុគ្គលដែលត្រូវសេចក្តីវិនាសញាតិច៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសភោគៈច៉ះ
ពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺរោគច៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសសីលច៉ះ
ពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសគឺរិជ្ជច៉ះពាល់ក្តី ប្តូប្រកបដោយសេចក្តីវិនាសណាមួយ បុក្ខត្រវិទុក្ខធម៌ណាមួយ ច៉ះពាល់ហើយ នេះហៅថា
ទេជាយាសៈ ។

[១៩] ត្រង់ពាក្យថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ នុំ: រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ គឺការជួបជុំ ការមូលមក ការ ប្រជុំចុះ ការកើត្រុកដ នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុំ: រមែងមាន ដោយ អាការយ៉ាងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបលោកពោលថា ហេតុជាទីកើត ឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុំ: រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះឯង ៗ

ចច់ សុត្តន្តភាជនីយ ។

(២០) សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយនត: «៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស:កើតមាន ព្រោះអាយតន: « ៦ ជា فزر

នុះម្សាំ នុម្សិតនៃលា ធ្ងេសា ធ្ងេសាធខ្មុំ ល ស្នាំតនិនៃលា ខណ្ឌិលឧទ្ទ ខណ្ឌិលឧទនិនិយ និនិយ រួយឈ្យ រួយឈ្យេតនិនិយ សាគាំិត (၉၉) អរ្ជទីនេសិយ មន្តេំលេ មន្ត្និរៈ-

បច្ចុយាការវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

បច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្តា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១៤១ នេះ កើតមាន ក្រោះកណ្តាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះឧបាទនេជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជកនិជ៌មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើនឡើង នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់ខ្លះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(២១) សង្ខារកើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន គ្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តញ្ហា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១០១១ន កើតមាន ព្រោះតណ្ហា ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះខេបាទានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះ ភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើតឡើង នៃកង់ខុត្ខនាំង៍អស់ខ្លះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

បច្ចុយចតុក្តុំ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

តណ្ណា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១បាទនេះកើតមាន ព្រោះតណ្ណា ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១បាទនៅជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះ ភពជាបច្ច័យ ជរានិង៍មរណ: កើតទាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើតឡើង នៃកង៍ខុត្ខទាំង៍អស់ទុះ វាមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(២៣) សង្ហារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើត
មាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជា
បច្ច័យ អាយតនៈ ៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើត
មាន ព្រោះអាយតនៈ ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជា
បច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ព្រោះវិទនាជាបច្ច័យ ១បាទន កើតមាន
ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១បានជាបច្ច័យ ជាតិ
កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជា
បច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើន នៃគង់ទុក្ខទាំងអស់ខ្លះ វេមន៍មាន ជោយ
អាការយាងនេះ ៗ

ចប់ បច្ចុយ១តុក្កៈ ។

(៤៤) សង្ខារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណមានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមមាន វិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ មាន ស្វា

បច្ចុយាការវិភង្គេ អភិធម្មមាត៌កា

មាត់ឧក្រោ សេរខ្មុំ ។

មាត់ឧក្រោ សេរខ្មុំ ។

មាត់ឧក្រា មារូប៉ានទំការ មាខ្មុំ ។

មានសំខេត្ត មួយ មានសំខេត្ត មានិ

បច្ចុយាការវិភង្គ អភិធម្មមាតិកា

ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ខ ៦ ជាបច្ច័យ វេទនាមានផស្បៈ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាចច្ច័យ តណ្ណាមានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាចច្ច័យ ១០១០ន មានតណ្ណាជាហេតុ កើត មាន ក្រោះតណ្ណាជាចច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ១០១០នជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាចច្ច័យ ជូវានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជា ចច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វេមងមាន ដោយ អាការយ៉ាង៍នេះ ។

(២៥) សង្ខារ មានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជា បច្ច័យ វិញ្ញាណមានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមមានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ផស្សៈមាន នាម ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ វេទនាមានផស្សៈជាហេតុ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្ណាមានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១បាទនេ មានតណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះ តណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១បាទនេជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ដាននិមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការ យាងខែះ ។

អភិធម្មថ៌ដកេ វិភង្គោ

ជាដៃលា ដ្រេស ឧការិសេសយា ដ្រេស្ដេជិញ ឧបសិយ ឧកោរិ មានាំយឧបសេសយា ឧករិ-សិជិយ មានាំលានចូ សានាំងលេសយូ មានាំង-សិជិយ មានាំង រួយិហាលេសយូ សានាំង-សិជិយ ខានាំង រួយិហាលេសយូ សានាំង-ពាំជិយ ខានាំង រួយិហាលេសយូ សានាំង-(၉៧) អរ្ជីពិសជិយ មាន្តិយេ អ្វើយេសយែ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(២) សង្ខារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ មានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមនិង ប្រ មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ខី ៦ មាននាមនិងប្រជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមនិងប្រជាបច្ច័យ ដស្បៈ មានអាយតនៈ ខី ៦ ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមនិងប្រជាបច្ច័យ ដស្បៈ មានអាយតនៈ ខី ៦ ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ខី ៦ ជាបច្ច័យ វិហ្សា មានដេស្បៈជាបច្ច័យ វិហ្សា មានដេស្បៈជាហេតុ កើតមាន ព្រោះដេស្បៈជាបច្ច័យ វិហ្សា មានដេស្បៈជាបច្ច័យ វិហ្សា ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះដេស្បៈជាបច្ច័យ វិហ្សា ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះជិស្បៈជាបច្ច័យ វិហ្សា ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះជាបច្ច័យ វិហ្សា ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះជាបច្ច័យ ភិប្បា ជានិងមរណៈ កើតមាន ជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ បានុជាទីកើតឡើង នៃកងខុត្ខទាំងអស់ទុះ វមែង មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(២៧) សង្ខារ មានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជា បច្ច័យ វិញ្ញាណ មានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមនិងរុប មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន: ៦ មាននាមនិងរូបជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជា បច្ច័យ ផស្ស: មានអាយតន: ៦ ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអាយតន: ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា មានផស្សៈជាហេតុ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អភិធម្មមាតិកា

ហេតុចតុក្តុំ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អភិធម្មមាតិកា

តណ្ណា មានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១ហ្វទាន មានតណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះទេហុទានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជពនិង មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ ទុក្ខទាំងពស់នុះ វៀមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

ចច់ ហេតុចតុក្ក: ។

(២៤) សង្ហារ ប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជា បច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ហារ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមដាបច្ច័យ ផស្សៈប្រកបដោយ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនាប្រកប ដោយ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ហាប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ហាប្រកបដោយវេទនា ក្រោះតណ្ហាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១០០០០ ដោយឥណ្ឌា កើតមាន មានក្រោះតណ្ហាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១០០០០០ ដោយ បច្ច័យ ជាតិ កើត មានក្រោះកព្រាជាបច្ច័យ ជាពនិងមរណៈកើតមាន ព្រោះជាយអាជាជាបច្ច័យ វេទនិងមរណៈកើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈកើតមាន ព្រោះជាយអាជាជាបច្ច័យ វេទនិងមរណៈកើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ វេទនិងមរណៈកើតមាន ព្រោះជាយអាជាបច្ច័យ វេទនិងមរណៈកើតមាន ព្រោះជាយអាជាបច្ច័យ វេទនិងមរណៈកើតមាន ព្រោះជាធិជាបច្ច័យ វេទនិងមរណៈក៏តមាន ព្រោះជាយអាការយ៉ាងខេះ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(២៩) សង្ខាប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមប្រកប ដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ផស្ស ប្រកបដោយ នាម កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ វេ នោប្រកបដោយផស្ស: កើត មាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ឥណ្ឌាប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ ១ជាទានប្រកបដោយឥណ្ណា កើតមាន ព្រោះតណ្ណាជា បច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ១ជាទានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះ ភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់ខ្លះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(៣០) សង្ខារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញា រាប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមនិង រួបប្រកបដោយវិញ្ញា រា កើតមាន ព្រោះវិញ្ញា រារជាបច្ច័យ អាយតន: ទី ៦ ប្រកបដោយនាមនិដិវូប កើតមាន ព្រោះនាមនិងិវូបជាបច្ច័យ ផស្ស: ប្រកបដោយអាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី ៦ជាបច្ច័យ វេទនា ប្រកបដោយផស្ស: កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ហាប្រកបដោយ វេទនា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ទុល្ខទានប្រកបដោយតណ្ណា កើតមាន ព្រោះពណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះទេល្ខពានជាបច្ច័យ

បក្ខយាការវិភង្គេ អភិធម្មមាតិកា

ಭರಾಣಿ ಕಟ್ಟಿಟಿಯ ಇಲಾಗ್ಯೂ ಶ್ರೀಣಜಳಾ \hat{t} (ಆ-

មេរុហ្មរាំ ៩យ៉ូយ៉ូខំមាំ មាត់ខកោ ឈេខ ឯ

ឧបិកា បាន បានួជិកិកា ប្បធាហូ ត្បូខេមារិ

ឧបខ្ម ឧហិបម្ខេជិក្សា ឧបខាបធាខាជិកា ឧប្ប

ឧបខ្ម ឧហិបម្ខេជិក្សា ឧបខាបធាខាជិកា ឧបខា

ឧបខាបធាខាជិកា ប្រទេស ខុមារីមានប្រធានប្រធានប្បធានប្ប

ឧបខាបធានប្បធានប្បធានប្ប

ឧបខាបធានប្រធានប្រធានប្បធានប្បធានប្រធានប្បធានប្បធានប្បធានប្បធានប្បធានប្បធានប្រធានប្រធានប្បធានប្រធានប្បធានប្បធានប្បធានប្បធានប្បធានប្បធានប្រធានប្រធានប្រធានប្បធានប្បធានប្បធានប្រធានប្រធានប្បធានប្បធានប្បធានប្រធានប្រធានប្រធានប្រធានប្បធានប្រធានប្រធានប្រធានប្បធានប្រធានប្រធានប្រធានប្រធានប្បធានប្រធានប្បធានប្រធានបានប្រធាន

សម្បយុត្តបតុក្កំ ។

မာန္လံႈသ န္တိုးရေဒီငံက နာမွ အရင်းဦးကာဥ္ မန္တို့ မာန္လံုးရေဒီငံက န္တို့ဟ မာန္လံုးရေဒီငံကာဥ္ (၈၉) မန္တို့ရင်ကေ မာန္လံုးပ မာန္လံုးရေဒီငံကာဥ္

បច្ចុយាការវិភង្គ អភិធម្មមាតិកា

ជាតិ កើតមាន ព្រោះកពជាបច្ច័យ ជកនិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយ អាការយ៉ាង៍នេះ ។

(៣១) សង្គារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជា បច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្គារ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាមនិងរូបប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាមនិងរូបប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាមនិងអាយគនៈ ៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ផស្សៈប្រកបដោយអាយគនៈ ៦ កើតមាន ព្រោះអាយគនៈ ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា ប្រកបដោយផស្សៈ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្ហាប្រកប ដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះជស្សៈជាបច្ច័យ ទណ្ហាប្រកប ដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះជាបច្ច័យ ទណ្ហាប្រកប ដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះតណ្យជាបច្ច័យ កព កើតមាន ព្រោះទេជាយ ជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតទ្បេីង នៃកងទុក្ខទាំងអស់នុំ៖ វាមង មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

ចប់ សម្បយុត្តចតុក្ក ។

(៣៤) សង្គារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ សង្គារ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ

អភិធម្មបំដែក វិភង្គោ

៩೬೬೬೪೪೪ មាត់ខកោ ឈេខ ឯ

ប្បាស់ ប្រាស់ ប្រសាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រសាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ ប្រស

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមដាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមដាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះ ផស្សៈ ជាបច្ច័យ រៀទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើត មាន ព្រោះវៀទនាជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះវៀទនាជាបច្ច័យ វៀទនា កើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ១ហ្គាន កើតមាន ក្រោះ តណ្ណាជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះឧហ្គានជាបច្ច័យ ភព កើត មាន ក្រោះឧហ្គានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជា និងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង ទុក្ខទាំងអស់ខ្លះ វាមង់មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អភិម្មមាតិកា

យុុហ្មរាំ ខ់យ៉្មៈឃុំខំមាំ មាត់ខយោ ឈេខ ឯ ឯ, ពាំខំយា មាន មាន ពាខំយា ច្បាត ហេ សូ ព្រេខមមាំ ៩៦៩៩៧ ពិយា ខ្មះ សំឃា ៩១៩៩៩៧ ខំយា មហុ

(၈၂) ဗျဒ္မီးနှင့်က မာနိုးက မာနိုးနှင့်ကောင့် အႏွင္တာ မည္သည္ကိုင္တဲ့က မည္သည့္ကိုင္တာ အႏွင္တာ အႏွင္တ មន្ត្តាយ រួយ ហាសិនិយា ឃាគាំឆ្ល ឃាគាំជសិនិយាឆ្ ္မယ္တယ့္ လာရၤဲရရီရီကာ ಜಫီကာမင့္ ಜಫီကာမႊမရီ-ជំណភ្ ខាងវិត្ ឧឌីរ៣៩ខេត្តដែល ឧមៅ ឧមវិ-តាំដំណត្ ឧទីរាលឧទូ នុមាសៃដែល 1,**ខមា 1, ខ-**ស្ពេច ខ្មែរ ដ្រមានជំណា មូស្នា មូស្នា មូស្នា-សេខជាំខំណុច ឧហ៊ា ៩សសទជាំខំណ មព្រ មុះ-ဂေါ်င်္ဂီကာ ရာဆွ ရာဆွဂါင်္ဂီကာ ရၿခႉဟွာ ၅) (ခေ**မှက်** យុស្រុសដី ៩៩៩៩៤។ មេខេល្ស ជា

បច្ចុយាការវិភង្គេ អភិធម្មមាតិកា

ក្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ តណ្ដា កើតមាន ក្រោះទប្បទានជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះទប្បទានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជពនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(៣៤) សង្គារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ សង្គារ កើតមាន ព្រោះវិញ្ហាណជាបច្ច័យ នាមនិងរូប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះនាមនិង្យុបជាបច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ នាមនិងរូបកើតមាន ព្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ ៨ស្យ: កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះ ផសុស្រ ជាបច្ច័យ ផសុស្រៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តណ្ដ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះតណ្ណជាបច្ច័យ **ទ**ហ្សាន កើតមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ តណ្ដា កើតមាន ព្រោះទហ្-ទានជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះទេហ្ខានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណៈ ភើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជា ្ចីកើត ទៀន៍ នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

អ. ិធម្មចិជិកេ វិភង្គោ

 $(m \, \epsilon) \, \, \pm i \, \epsilon_{m}^{2} \, \, \epsilon_{m}^{2}$ မ**ျှင်း** မန္တောင်းရေးရွိတာ နဲ့ကာလာ နဲ့ကာလာပျိန်ကာစ္ មាឌ្តីរ រួយ ហេត្សិនិយា ខាងវិត្ត ខាងវិត្តិនិ-ကာဥ္ ဥယာက္ ဃခၤိရာဂါငံကာ မာဒါကာဆင္မွာ မာဒါ-យឧខនិនិយត្ ២ឧនិត្ មានិយឧខនិនិយា ឌមោរ ឧទាវិធីខ្មែល តួ មាខ្យាលឧច្ច ឧទាវិធីខិ-ណ រេខស រេខសឧជិលាត្ ឌមោរិ រេខសឧជិលា មណ្ឌ នយោជជំណង្ខ មេខង នុយាជជំណងន សេទូ ៩៦ មេខជាដៃ ឈត្ ឧស៊ា ៩៦ មេខជាជៃ ឈ ည္နယ္က မန္တာ့ အေန အေနာင္ဆိုင္တီက အမ္မာဏီ ព្យុនេះ ដែលមាន នៃ និង្គាំ មានពេល យោត៌ ។

អញមញ្ជូចតុក្កុំ ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(៣៥) សង្គារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ សង្គារ កើតមាន ព្រោះព្រៃាណជាបច្ច័យ នាមនិង្សុប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ អាយតន:៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិង្សបជាបច្ច័យ នាមនិង្សប កើតមាន ព្រោះអា-យតន:៦ជាបច្ច័យ ផស្យ: កើតមាន ព្រោះអាយតន:៦ជាបច្ច័យ អា-យតន:៦ កើតមាន ក្រោះផស្វៈជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្វៈ ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះប៉េននាជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ វេទនាកើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ទេបាទាន កើត មាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ តណ្ដា កើតមាន ព្រោះទេហ្ខទានជាបច្ច័យ ភពកើតមាន ក្រោះទេបាទនេយបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជពនិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

ចច់ អញ្ញមញ្ញចតុក្កៈ ។

(៣៦) អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះនាមជា បច្ច័យ ។បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះអាយតន:៦ជាបច្ច័យ ។ បេ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

៩៤៩៤៤៤៤៣ មាន ស្គាន ស្គា

មាតិកា ។

មាស៊ីរ មេ ម៉ាស៊ីរ ខេរិនិយា ដូណីហូ ដូណីហេ ជិនិយា ប្តេក្ខ ប្ត ប្តេក្ខ ប្រេក ប្តេក្ខ ប្រេក ប្រ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលន់ទ្វេស

អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះផស្រះជាបច្ច័យ ។ បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះជេខនាជាបច្ច័យ ។ បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះតណ្យាជាបច្ច័យ ។ បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះតណ្យាជាបច្ច័យ ។ បេ។ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះទេជាបច្ច័យ ។ បេ។ សង្ហារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជា បច្ច័យ នាមនិងប្រ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ អាយតនៈ៦ កើត មាន ក្រោះនាមនិងប្រជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ៦ ជាបច្ច័យ ជេខនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះជេទ្ធិយ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះជេទ្ធិយ ក្រោះ កើតមាន ក្រោះជេទ្ធិយ ក្រាះ កើតមាន ក្រោះជួយ ក្រាះ ក្រាជ្ជាបច្ច័យ ក្រាះ ក្រាជាបច្ច័យ កាន្តិ ក្រាះ ក្រាន ក្រាះ ក្រាជាបច្ច័យ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាជាបច្ច័យ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រា ក្រាជាបច្ច័យ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាំ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាះ ក្រាំ ក្រាះ ក្រាំ ក្រាំ

ចប់មាតិកា ។

(៣៧) ឧមិទាំងទ្បាយ ជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។ អ្ន សម័យណា អកុសលចិត្ត ដែលប្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយ ទិដ្ឋិ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី មានសម្ងេធជាអារម្មណ៍ក្ដី មានគ្រិនជាអារម្មណ៍ ក្ដី មានរសជាអារម្មណ៍ក្ដី មាន៨ព្រូជាអារម្មណ៍ក្ដី មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ ណា១ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ជាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ

អភិធម្មបំដិកេ វិភគ្គោ

តិហូ ងញុ ដៃខ្លួំ ងរួជីរ ឯ

(២៤) ខនិ មានកា អរួជីរ ឯ កា អយ្ជាហេ មួយ ឯ

(២៤) ខនិ មានកា អរួជីរ ឯ កា អយ្ជាហេ

(២៤) ខនិ មានកា អរួជីរ ឯ កា អយ្ជាហេ

ខេត្តហេកា ខែយ៉ឺយ៉ឺចំកា ក្នេង ប្រេសពេ

ខេត្តហេកា ខេត្តបំពីខំកា ក្នេង ប្រេសពេ

ខេត្តហេកា ខេត្តបំពីខំកា ក្នេង ប្រេសពេ

ខេត្តហេកា ខេត្តបំពីខំកា ក្នេង ប្រេសពេ

ខេត្តហេកា ខេត្តបំពីខំកា ក្នុង ប្រេសពេ

ខេត្តហេកា ខេត្តបំពីខំកា ក្នុង ប្រេសពេ

ខេត្តហេកា ខេត្តបំពីខំកា ក្នុង ប្រេកហេ

ខេត្តបំពីខំពាំ ក្រុង ប្រេកហេ

ខេត្តបំពីខំពាំ ក្រុង ប្រេកហេ

ខេត្តបំពីខែត្របំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខ្ពាំ ប្រេកហេ

ខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខេត្តបំពីខែត្របំពីខេត្តបំពីខែត្រប់ពីខេត្តបំពីខែត្រប់ពីខេត្តបំពីខេត្

ងរួទីពេធន៍លា មាស្ពីលេ ងរួទីពេធនៃខ្លី មញ្ចុ នៃខ្ លា ខេឌខា មា យើខខា មា យើខភិព្វាល់ មាស្ពីលេ ឯ លែ ខេឌខា មា យើខភិព្វាល់ មាស្ពីលេ មាស្ពីលេ ឯ

(៤០) នទ្ធ ភានមំ សង្ខាប្បេច្ចយ វិញ្ញាណំ ។ យំ ចំន្តំ មពោ មានសំ មានយំ មណ្ឌាំ មពោ មនាយនជំ មធ៌ថ្លៃយំ វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណក្តាខ្វោ នដ្ឋា មពោវិញាណជាតុ ឥជំ វុទូត៌ សង្ខាប្បេច្ចយា វិញាណំ ។

អធិធម្មបំដែក វិភង្គ

នាម កើតមាន ក្រោះពៃញ្ហាណជាបច្ច័យ សយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ ១ហ្ទាន កើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ១ហ្ទានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិង មរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខ ទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ៗ

(៣៨) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ ការមិនដឹង មិនឃើញ ។ បេ។ គ**ន្ទឹះគឺ**អវិជ្ជា មោហៈជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។

(៣៩) បណ្តាបច្ចយការទាំងនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជា ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវ អារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។

(៤០) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ហារ ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត: សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តី(ជាថ្នា ហេខយៈ ធម្មជាតដ៏ផ្លូវផង៍ (គឺកវង្គចិត្ត) ហៅថាមនោ មនាយតនៈ មនិទ្រ្ទ័យ វិញ្ញាណ វិញ្ញាណត្នន្ន មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ញា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ ។

បច្ចុយាការវិកង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

ဆရီးကၽင့္ ႕ ဆရီး ရသေး သြားကာသည္ဆံ နွင့္ နိုင္ငံမွာ သားခင်္ပါင္ခံကာ ရသေး ရလာကၽင့္ ရင္းဖြံ့ကွာ န္သားေတာ့ နည္သာကာဆီးေတီး ဆင့္ ႕ ကွာ စွဲဆို့ ရသား ရာဗမွာ ညၽက္ ဝက္ကာႏွ ကြု ေဆြး ေသေနရဲ့ သခင္းခ်က္ေသး

ប្រសៀ នទ្ត ភេសភា ដែល ដំបូត ដស់រួប្បីចូយា ប៉ុន្តា ។ សាទា សុខា ប៉ុន្តា ដស់រួប្បីចូយា ប៉ុន្តា ។ សុខា ប៉ុន្តា ដស់រួប្បីចូយា ប៉ុន្តា ។ សុខា ប៉ុន្តា ដស់រួប្បីចូយា ប៉ុន្តា ។ សុខា ប៉ុន្តា ។ សុខ្លាំ ប៉ុន្តា ។ សុខា ប៉ុន្តា ។ សុខ្លាំ ប៉ុន្តា ។ សុខា ប្រទេត្ត ។ សុខា ប្រទេត

បច្ចុយាការវិភង្គ អក្មសល់ ិទ្ទេស

- (៤១) បណ្តាបច្ចយការទាំងនោះ នាម កើតមាន ក្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ញា១ន្ទ សង្គ្រារ-ក្នុន្ន នេះហៅថា នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។
- (៤৮) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត: សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី ត្រាថ្នា ហទយ: ធម្មជាតដ៏ផ្លូវផង់ (គឺកង្គើចិត្ត) ហៅថា មនាយតន: មនិ-ខ្វើយ វិញ្ញាណ វិញ្ញាណក្ខន្ធ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណ នោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ។
- (៤៣) បណ្តាបច្ចយការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រវ ការ ប៉ះពាល់ ការទង្គិកទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្ស: កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ ។
- (៤៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជា បច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីឆ្ងាញ់ពីសារ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តី សុ១ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ដ៏ឆ្ងាញ់ពីសារ ជាសុ១ ដែល កើតអំពីចេតោសម្តីស្ស វេទនា ដ៏ឆ្ងាញ់ពីសារ ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេ-គោសម្តីស្ស ណា នេះហៅថា វេទនាកើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

ជនិយា ងហ៊ា ឯ ពោ បៈមា មាបមោ អន់ខពោ អន់បេយោ ខន្ទិ មន្ទិបមោ គូនីមរី មាបមោ អញ្ចុ ជនិង ជន**យ** មន្តិបមោ គូនីមរី មាបមោ អញ្ចុ ជនិង ពិនិយា ងហ៊ា ឯ

ម្នាស្រា ដូច្ច ម្នាស្សា និង មេខ្មាន មេខាន្ត ។ មេខា មេខ្មាន មេខាន្ត ។ មេខា មេខាន់ ។ មេខាន់ ។

តាំខិយា មង្គ ជ មេនិះ មួយ បង្គាំ មេនិះ និទ្ធ និទ្ធនាច-ភ្យាស់ និង សង្គ ប្រទេស ខេស្ស មណ្ឌិ មន្ត្រៃ-(៤៧) និង មេនគេ និសសខេតិខិយា មម្រោះ

(៤៤) ឧទ្ទ ឧឧម អម្បីខ្មែល ជាតិ ។ យា ខេស្ ខម្មាំ ជាតិ សញ្ជាតិ ធិត្តិ អក្ចិត្តិ ទាតុភាព អយំ វុច្គិ កឋព្ទិច្ច ជាតិ ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

- (៤៥) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ តណ្តា កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ការត្រេកអរ ការ គួចកាន់ ការរីករាយ ការស្រើបស្រាល តម្រេកដ៏ទាំង ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា តណ្តា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។
- (៤៦) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ ទបាទន កើតមាន ក្រោះ តណ្តាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ។ លទ្ធិ ដូចជាកំពង់គឺទិដ្ឋិ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា នេះហៅថា ទបាទន កើតមាន ក្រោះតណ្តាជាបច្ច័យ ។
- (៤៧) បណ្តាបច្ចយការទាំងនោះ ភព កើតមាន ក្រោះទប្ប-ទានជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ វេទនាទន្ន សញ្ញាទន្ន សង្គារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ន វៀវលេងតែទេហ្ទានចេញ នេះហៅថា ភព ភើតមាន ក្រោះទេហ្ទានជាបច្ច័យ ។
- (៤៤) បណ្ដាបច្ចយការទាំងនោះ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកព ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ការកើត ការកើតព្រម ការផ្ដួចឡើង ការ កើតចំពោះ ការកើតប្រាកដ ណា នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ នេះហៅថា ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុស៣និទ្ទេស

ជាអ្នតិនៃកា ច្បាតរេហូ ឯ

មុខ្លាំ មកឈំ ច្បានប្រេំ ឯ

មុខ្លាំ មកឈំ ច្បាន ប្រាជ្ជា មុខ្លាំ ជា

ប្រា ខេម្ម ចតិខ្លាំ ច្បា ប្បាបាខា មាយ់យេ មុខ្លាំ

ប្រា ខេម្ម ចតិខ្លាំ ច្បា ប្បាបាខា មាយ់យេ មុខ្លាំ

ប្រា ខេម្ម ចតិខ្លាំ ច្បា ឯ អនិ មេខត្ត តរេហូ ឯ

ប្រា ខេម្ម ចតិខ្លាំ ច្បា ឯ អនិ មេខត្ត តរេហូ ឯ

ប្រា ខេម្ម ចតិខ្លាំ ច្បា ឯ អនិ មេខត្ត តរេហូ ឯ

មុខ្លាំ មុខ្លាំ ប្រាបាទ ប្រាបាទ មុខ្លាំ ប្រាបាទ ប្រាប់ ប្រាបាទ ប្រាប់ ប្រាបាទ ប្រាបាទ ប្រាប់ ប្រាបាទ ប្រាប់ ប្រាបាទ ប្រាប់ ប្បាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រស

ឈ ឧ មេរិរ ឧមរិជិជិជា ធ្ងេង ធ្ងេង ធ្ងេង គង់ ខេង គង់ ខិ ខ្លុំ÷ជិជិញ រូឈាហូ រូឈាហា ជិជិយ ខាគូ ខាគជិជិ-(६८) ឧម្ជ័ មាគ លោ គរ្មទី ជិជិ ខេធិលា មាខ្លាំលេ មា-

បច្ចូយាការវិតង្គ អកុសលនិទ្ទេស

- (៤៧) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ ជកនិងមរណៈ កើតមាន
 ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ជកក៏មាន មរណៈក៏មាន ។
 បណ្ដាជកនិងមណៈនោះ ជក តើដូចម្ដេច ។ ការចាស់គ្រាំគ្រា ការ
 វូញថយទៅនៃអាយុ ណា នៃធមិទាំងឡាយនោះ នេះហៅថា ជក ។
 ហណ្ដាជកនិងមរណៈនោះ មរណៈតើដូចម្ដេច ។ ការអស់ទៅ ការសូន្យ
 ទៅ ការបែកធ្លាយ ការបែកខ្លាត់ខ្លាយ ការមិនទៀង ការបាត់បង់
 ណា នៃធមិទាំងឡាយនោះ នេះហៅថា មរណៈ ។ ជកនេះផង
 មរណៈនេះផង៍ នេះហៅថា ជកនិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជា
 បច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។
- (៥០) ត្រង់ពាក្យថា ហេតុជាទីកើត ទៀ្ម នៃកង្មុគ្គទំនមស់ទុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ គឺការជួបជុំ ការមូលមក ការប្រជុំចុះ ការកើតប្រាកដ នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ទុះ វមែងមានដោយអាការយ៉ាងនេះ កោះហេតុនោះ ទើបលោកពោលថា ហេតុជាទីកើត ទៀ្ម នៃកង់ទុក្ខ ទាំងអស់ទុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។
- (៤១) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ វេទនា កើត មាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(୯၂) ឧទ្ទ ឧឧស អរ្ទិ ។ က អណ្តូល អនុស្សិច្ច ១ ខេត អរ្មុំ ហុស្ត្ត សេស អយ្តិស្ស-नैप सल देव माण न सक स्थान मा-ជាួនខំណ មាស្តីលេ ឯ លេ ខេឌុស មាយើងស មាល្ខេត មក្សា មាន មាន មាន មាន ខ្លាំ က ေဆည္ ေဆာင္ရဲ့ ကန္းေတြ အီးကာ ကို မ ကွ င်းမ္တီ့ ဥါဃ ညာဗမွာ ရက္သည့္ ရသည္သည္။ ကေးသည္ နွင့္စန္း မ်ား နွန္း နည္းေရးမ်ားကို နည္း មនុត្ត មួយ ហេត្តិនៃលា ខាតុ ៤ មេខ២១ប៉ោ မာဏ္က မန္ဂ်ာၾကြီး ရွင္စ ရွင္စ ရွင္တာ မွန္တာ မွန္ ជំណ ឃុត _៧ ឃុគពាំជំណ ជ មេរិប្ន ឌង្គ ម ខុត្ សាត្ត ត្រា ពុធ្យា ឧសារិ ភ្លេខ សាធាន មេ សន្តារៈឃ្នាំ ធ្វោណឃ្នាំ ងេដូ វុឌ្ឌ ជាមុំ ។

អភិធម្មបំដែក វិភង្គ

ទុហ្គាន កើតមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះទុហ្គាន ជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជពនិធ៌មរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតទ្បើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(៥៤) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ការ មិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះ គឺអវិជ្ជា មោហ: ជាអកុសល-ម្លេ ណា នេះហៅថា អវិជ្ជ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្ខាវ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាព នៃការសន្យ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើត មាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត: សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដីប្រាថា ។ បេ ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណ នោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ព្រោះវិញាណជាប**ច្ច័យ** តើ ដែលមេខ ។ វេទនា១ន សញា១ន សង្ការកន នេះហៅថា នាម កើត មាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា ផស្ស: កើត មាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ។ ចុះបណ្តាធម៌ទាំង៍នោះ នាម តើដូចម្តេច ។

ចច្ចុយាការវិតង្គេ អកុសលនិទ្ចេសោ

ឌឌ្ឌ ខាងខោ សាងជាដែល ឌម្រៅ ។ លោ ៩ស្សា ៩សភា សគ្សភា សគ្សភាត្តិ អយុ វុច្ចុ យគណិតិឈ ឌម្រោប រពេល ខេង រ៉ូតំ» ត្រូវគេសមារី យុស្សា ដង្គំងំទំពាំ ភាពពេល ឈុងខ្លួន ជ (៤៣) ឧភ្ជំ មានកោ ងក្រ៉ាជនំលា មាស្ថិរប နာဆိုးဂေါ်ငီကာ နည္သာတွေ နည္သာတာဂါငီကာ ဃခၤိန္ មានរិជជនិត្តិយា ឧឌីរាណឧច្ច ឧឌីរាណឧមជនិតិយា ឌម្រៅ ឌម្បីជាជៃលា ធ្ងេង ធ្ងេងជជំលា ងហា ត្តណ្តាប់ខ្ពុំលា និស្សាន និស្សាន និង្គិ អុណ្ឌិនំឈ យុង យុងស្និនិយា ជួបគរហ្វេ ត្រូវពេងអាវិ យុស្សា ខុយ្យាំទំពាំ ភាពខយោ ឈេង រា (៤៤) ឌន្ឌ យឧស គ្នះជា ១ មក មួយ មួយ ។ អនុស្សាន ។ ខេ ។ អវិជ្ជាលន្តី មោយោ អគ្គាលសម្នល់

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

វេទនាទន្ន សញ្ញាទន្ន សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកលែងតែផស្រះ ចេញ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ ផស្សៈ កើត មាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ផស្សៈការពាល់ត្រវ ការប៉ះ ពាល់ ការទង្គក់ទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្សៈកើតមាន ព្រោះនាម ជាបច្ច័យ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបលោកហៅថា ហេតុជាទី

(៩៣) ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប កើតមាន ព្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ទុហ្ខាន កើតមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះខេត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជូបនិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះ ជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្តទាំងអស់នុំ៖ វេមងមាន

(៥៤) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ការ មិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: ជាអកុសលមូល

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

អက္ ႏွစ္ခ် ဆႏွက္ ၁ ဆည္က အေးသေ ဆႏွက္သြင္မွတာ လည္ကိုး-លេ ។ លា ខេ៩១ ម ញើន១ ម យើងលួងខ្លុំ មញ្ រុំជំនួ អុំជ៉ាជជំណ មាខ្លុំរល រ ឧទ្ធ មខេត្ត មាខ្លុំរជឿ-ចំណ រួយឃុំ ស ល ខ្ញុំ ឧយ សមានអូ ៤ ខេត សូប៉ា မေးသည္မေတာ့ ကေဆး နွင့္ နွင့္နွင့္ မာဏ္ဆိုးရီးမီးကာ မွည္တာ ហុ ឯ ឌ೬ មេខត្ត រួយ្យហេជាជិញ ខាគវិត្ត ឯ ងេខ ភ တခု မည္ဆိုင္ရဲ႕ ဆည္ဆီ မႊဆခု တခု႕ ပုဒ္တေခ တြဲ ကြသ္သည့္ ကန္လုံးကြားေတာ့ ရင္ (ပွာင္ခ်ာ အမိ ၅ ခုခု ស្នេ ខ្លួន ខេត្តាយស្ទម្បី និជិន លោ មោ-ស្ពាលសម្រាប់ និងឧលោ លាមនេះមារី និងឧ-យោ ជួរប្រធន្មទីរ និងឧលោ ២៣៣៣២២។វិ និត្ត ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ-លោស្យ ខេត្តមាជាធំឥជំ វុច្ឆ វិតូឯងស្មុខយាំ သာခွ မွ ဧည့် နဲ့ နွ ရှင် ရှင်းနွာ ရှည်သော တာရေးခြီးကာ ស្មាតរិត្ត ៤ ប្រគាំជជីវិតិលា ឧឌីរាលឧបន្ទំ ងខ្លំ បាគ្

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្ខាវ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចមេខ ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (ន្លូវអាវម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កេត មាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត: សេចក្ដីជំង អារម្មណ៍ សេចក្ដីប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើត អំពីវិញ្ញាណ នោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គាវ ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចួយការទាំងនោះ នាមនិងវុប កើតមាន ព្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូបមេច ។ នាមក៏មាន វូបក៏មាន ។ បណ្ដានាម និងស្រទាំង៍នោះ នាម តេដ្ឋមេច ។ ៤៩នា១ន្ទ សញា១ន្ទ សង៌ារក្នុ នេះ ហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងវុបទាំងនោះ វុប គើដូចម្ដេច ។ ការសន្យំនៃចក្ខាយតនៈ ការសន្យំនៃសោតាយតនៈ ការសន្យ៍នៃឃា-នាយតន: ការសន្សំនៃជិក្ខយតន: ការសន្សំនៃកាយាយតន: ឬក៏រូប ដទៃណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសម្មជាន នេះហៅថា រួច ។ នាមនេះផង៍ រួចនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិង៍រួច កេត្តមាន ព្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ អធិប្បាយត្រង់ ពាក្យថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិង្ហបជាបច្ច័យ នាមក៏មាន

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលតិ៍ទ្ទេសោ

អង្គី រ៉ូចូ ឯ ៩៩ មខេត្ត ខាតុ ឯ ផ្ទេខ១ ទៅ ម ឈា -ខែធ្វោស់ខ្លាំក្រៅធ្វើមុខ ស្និត្ត ស្នេត សង្គ င္ၿပီး က လို င္ၿပိုင္ အေနာ္သည္က လ ေဆာင္ခ်ိန္က လို មានរិត្ត ៤ ឌង្គ មេឌត្ថ សាគរិតជានៃកា ឧដ្ឋាយង-ជំ ។ យំ ខំត្ត មព្រ មានសំ ។ ប្រ ។ ត្ដៅ មព្រ. រួយ ហោយស មុន រុំតំន សគរិតជានិកា ពជាកានចូ_ត នៃខ្លួក នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឌ ស្បា ដុសលា សម្មស្នា សយុ ជុំខ្លួ ឌឌីរូលឧប្សនិយា ឌម្រើ រាធេរ ខេរុខិខ្ ព្យុនេស្សា យោកស្រាន់ និង្គាន់ទី មាន នេសា ឈ្មេង ស

ឌម្រៅ ឌម្បីជីជិល ព្រះទា ព្រះទាជជិលា ឧទី សង្គិតជីជិលា មួយស្ង មួយសាលដៃលា ខាងធ្វៃ មន្តិក្រៅជិលា រួយសូល រួយសាលជីជិលា ខាងវិត្ (ឧឧ) ឧម្ជី មាឧលោ ង្សុឡិតជំលា មន្តិក្រ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលន់ខ្ទេស

រូបក៏មាន ។ បណ្តានាម និង៍ រូបនោះ នាម ត្រេដ្ឋបម្រេច ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ហា១ន្ទ សង្ហារក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងវូបនោះ រូប តើដូចមេច ។ មនោវិញាណធាតុ ប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះអាស្រ័យ នូវវូបណា នេះហៅថា វូប ។ នាមនេះឯធី វូបនេះឯធី នេះហៅ ថា នាមនិងរុប ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំង នោះ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរុចជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត: សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាញ់ ។ បេ ។ មនោវិញាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជា បច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្សៈ ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការឲង្គកឲង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ៦ ជាបច្ច័យ ។បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបលោកថា ហេតុជាទីកើតទ្បើង នៃកង់ទុក្ខទាំង #សនុះ វមែន៍មាន ដោយអាការយា["]ន៍នេះ

(៩៩) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមនិងរុប កើតមាន ក្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន: ៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរុបជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន: ៦ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្ស: ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ

អភិធម្មចំជីកេ វិភង្គោ

ខេត្តប្រភពិ ខិឌ្ឌិឌិទិសា មានពេល ឈង ឯ ស្រាន់ ខេត្តបាន និងស្វេទិយា ខ្មានពេល ត្រាង ខេត្តបាន និងស្វេទិយា ខ្មានពេល ស្រេង ឯ

(៤៦) ៩೬ មេខក អុប៉ា ឯ ៣ មេឃហ អនុស្សន៍ ។បេ។ អរិជ្ជាលន្ត មោយោ អកុសល-តំល ងញ នៃខ្មុំ ងស្រ ៤ ១៦ ២១ ២១ ២៤៣-**ខេត្ត**យា សង្ខ័ព្រ ។ យា ខេត្តសា សព្យោត្តសា នត្ត ភានមំ សម្លារៗទ្វេល វិញាណំ ។ យំ ត្តិ ឧបោ សេខមុ ឯកេរ សង្ឃ ឧបស_្យាហា-သားဆံ မွ ရွိ နှင့်နှာ့ မာဆိုသည်တော့ အသည် အသည် အသည် ក្សេច ក្រោយប្បិចិយ ខាគវិច ឯ អន្ថិ ខាត មត្តិ រុំបំ ។ ឥត្ត ភាគមំ សាមំ ។ វេធសា១ដ្រោ មណាខ្យុំ មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ទុល្ខទាន កើតមាន ព្រោះតណ្យាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះទេលាខាន ជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណ: កើត មាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយាងនេះ ។

(៥៦) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ការ មិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: ជាអកុសល-ម្អុល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្ស ភាពនៃការសន្យ (នូវមារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត: សេចក្ដីដឹង៌អារម្មណ៍ សេចក្ដី ច្រាថា ។ ចេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ នេះហៅ ថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង នោះ នាមនិងរុប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ៗ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្ដានាមនិង្វប្រធាំងនោះ នាម តើដូបមេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ហាខន្ធ សង្ខាវក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម ។ បណានាម និងរួចទាំងនោះ រួច តើដូចមេច ។ ការសន្សំនៃចក្ខាយតន: ។ ៤ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលតិទ្ទេសោ

កោយឈនដក្ស ខុមខយោ យំ វា មនញ្ញាម្បី អត្តិ រ៉ុប ខិត្តដំ ខិត្តហេតុកាំ ខិត្តសម្បាជិ មុខ រុតិខ រិត្ត ៤ មុខ មុខ មុខ ខា ខាតុ ရှင္၏ နဲင္ဂ ရင္ဂ နဲင္ငံ္စန္း မူးက က ရီခြဲကာ အ ခ -រំ្ន a ខាគរិជជិខិ៍យា មានបាលឧទទ័ មន្ទំ ខាតុ អត្តិ រ៉ូប៉ ។ ឥត្ត ភានម ជាម ។ វេឌសា១ ត្រោ សញាខេត្ត សង្ខ័ាក្ខេត្ត ឥនិ វុច្ចតិ នាមិ ។ តត្ត ភាតម រួច ។ ខត្តារោ ខ មហាភ្នា ယာက္ ႏွစ္ စ္နည္န္ ယာ မေးသားကား ကားက မန္ဆန္ ឥនិ វុទូទិ រ៉ូ ប ឥន្ ឥឧញ្ នាម ៩ឧញ្ រុប តែខំ វុប្តិ៍ សមរុបំ ។ ឥត្ត ភាគមំ សម-វុបប្បច្ចុយា សធ្យាយឥនំ ។ ខក្តាយឥនំ សោតា-យុសព្ធ ស្វាយសង្ខ ខ្មុំ ស្វាយសង្ខ សាយាយសង្ខ ម-តូ ឯ*ឌ*ឌ្ ្នោស មានប៉ាលាឧខជីខ្មែល ឧ មេរិប ឯ ណេ ឧមេសិ ឧមស មាន់មួយ មាន់មួយ ព្រំ ងញ្ចុំ វូតំន្ទ មានបាលឧបសាជិយា នម្សៅ ឯ ដេ ឯ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

ភាសេទ្យុំនៃកាយាយតន: ឬក៏រុបដទៃណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានចិត្ត ជាហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង រូបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិង្សិប កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជា បច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា អាយតន: ៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរុបជាបច្ច័យ ។ នាមក៏មាន រុបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិងរុបនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ហា១ន សង្ខារក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងរូបទាំងនោះ រុប តេដ្តមេ្ត ។ មហាកូតរុបទាំង៤ក្តី មនៅព្រាណជាតុ ប្រព្រឹត្ត សៅ យោះអាស្រ័យនូវរូបណាក្ដី នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង វុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិង្សិប ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បណ្ដា បច្ចុយាការទាំងនោះ អាយតន: ៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ត្រើដូចមេច ។ ចក្ខាយតន: ១ សោតាយតន: ១ ឃានាយតន: ១ ជុំក្យឥន: ១ កាយាយឥន: ១ មនាយឥន: ១ នេះ ហៅថា អាយឥន: ៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះសទ្បាយតន:ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការទង្គិកទង្គិច ណា នេះហៅ ថា ផស្ស: កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈ៦ ជាបច្ច័យ ។ បេៗ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

នេះ ម៉ូន ស្សាននេះ ។

បច្ចុយចេតុក្តុំ ។

ត្សេញ៉ានជំណ មាស្ពាល ក្នុងលេខ សេស មា តំហូ កណ្ត ដៃខ្មែ ក្នុញ៉ា ឯ ឧទ មាខា ក្នុង ក្នុង ក្នុញ៉ា ឯ ឧទ មាខា ក្នុង ក្នុង ក្នុញ៉ា ឯ ល្ខ ក្រាហា ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុញ៉ា ឯ ល្ខ ក្រាហា ក្នុង ក្នុង

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

ក្រោះហេតុនោះ ទើបលោកពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខ ទាំងអស់ខ្លុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

ចច់ ចច្ចុយចតុក្ក ។

(៩៧) ក្នុងសម័យនោះ សង្គ្រាះមានអវិជ្ជាជាលេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណមានសង្គ្រាះជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ សង្គ្រាះជាបច្ច័យ នាមមានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមជា ជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ មាននាមជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមជា បច្ច័យ ផស្សៈមានអាយតនៈទី៦ ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនាមានផស្សៈជាហេតុ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជា បច្ច័យ តណ្ហាមានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ទប្បានមានតណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ទប្បានមានតណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើត មាន ព្រោះទប្បានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជព និងមណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(៥៨) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ការ មិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: ជាអកុសល-មូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ សង្គារ មានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។

ចច្ចយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ធេសោ

យា ខេស្ស មាញ់ស្ស មាល់ស្នំ អញ វុទូស អ្យុជ្ជាបច្ចុយា សន្ត្នារោ អរិជ្ជារហេតុកោ ។ តត្ កានេត្ត មាន្ទីរជេនិច្ចិយ រួយ ហ្គាហ្គ មានិស្ស ខេង្ ្ខំ៖ ម ពេ មានសំ ។ មេ ។ ៩ជា ម ពេវិញា ណ ជាតុ ញ **န**ံမိုင္ခံ နည္တို႔ရပ္သြက္ မွာ အသည္။ အေနမွာ က နေနီ မေးနေ းည္သူတာက သန္ းည္သူဟာ က-បោតុកំ ។ វេឧភាទត្តោ សញ្ញាទត្តោ សង្ខាក្ត្រត្វា နေဒိ ႏွန္နဲ့ နဲ့က္တာလာပျိခိုက္တာ ဆာခွဲ နဲ့တာတာ၊ ညေးဆို-តំ ។ តត្ត កាតមំ **សា**មប្បច្ចុយា ជដ្ឋាយតខំ សាម-ហេតុកា ។ យំ ចិត្តិ មនោ មានសំ ។បេ។ ត្បា យត្ថ ជាម ហេតុកាំ ។ តុត្ត កាត មោ ជដ្ឋាយត-ខត្សិខិយា ឧម្រើប ឌឌីរ៣ឧខសេសខ្មែញ ៤ លោ ដស្បា ដុសលា សម្មស**លា** សម្មសិតត្តិ អយុ វុច្ចុតិ ឌដ្ឋាយឧបរាជិ៍យា នម្សោរ ឧដ្ដាលឧបសេសមេ ឯ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលន៍ទេ្ទស

លេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្យំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅ ឋា សង្គារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ៗ បណ្ដបច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណមានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក៏ដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដីប្រាថា ។ បេ ។ មនៅព្រាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណ នោះ ណា នេះហៅថា វិញាណមានសង្គារជាហេតុ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ នាមមានវិញ្ញាណ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ វេទនា- $\mathfrak{S}_{\mathfrak{S}}^{\mathfrak{S}}$ សញ្ញាទន្ទ សង្ខារកូន នេះហៅថា នាមមានវិញ្ចាណ្ដាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញា ណដាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ អាយតនៈទី៦ មាននាមជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូច មេប ។ បត្តិ សេបក្តីដឹងអាវម្មណ៍ សេបកិច្ច្រថា ។ បេ ។ មនោ-វិញាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតន: ទី៦ មាននាមដាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមដាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុ-យាការទាំង៍នោះ ផស្ស:មានអាយតនៈទី៦ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ តើដូចមេខ ។ ផស្សៈ ការពាល់ត្រវ ការ ប៉ះពាល់ ការឲង្គិតឲង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្ស:មានអាយតន:ទី ៦ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ្

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ឌឌ្ ឧឌេស ជមាពីពិធិយា ធ្យេស ជមាព្រៃស្យ យំ ខេត្តអំតំ សាត់ ខេត្តអំតំ សុខ ខេត្រាស-មួយជ្រុំ សាត់ សុទំ ៤៩៤តំ ខេត្រសម្ជុស្ស មាន មាន មេត្ត ដែល មេត្ត ខុស្សីសិនិកា ឋេខលា ៩ស្បាសតុកា ។ ឥត្ត កាតមា ឋេខល-ជនិលា ឧសារ ជនសាសេឌមា ៤ លោ បានេ សារាគោ ។ មេ។ ខិត្តស្ប សារាគោ អយំ វុឌ្គិ វេឌសបច្ចូល តណ្តា វេឌស ហេតុកា ។ តត្ត ក-ត់ទំ តណ្តាបច្ចូល ខុទាធាធំ តណ្តាហេតុគាំ ។ យា ខ្ញុំ ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុង ខ្ញុង ខ្ញុង ខ្ញុង ខ្ញុង ខ្ញុង ខ្ញុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុំក្នុង ខ្ញុង ខ្ញ និដ្ឋិច្ចន្ទំ និដ្ឋិសញ្ញ្រាជន កាមោ ចដិក្តាមោ អភិ-និឋាសោ ២៣មាសោ កាម្នាត មិន្ទិ តិត្តាយតនិ វិមរិយេសភា ហោ ៩ឧំ វុម្មុតិ តណ្តាម-ច្ចុយា ឱ្យានានំ តណ្ដាយតុកាំ ។ មេ។ តែន វុឌ្-ខ្ញុំ ស្សាមឧសារិ មេស្សាស្រិស្រិស្រិស្រិស្រិស្សិ យោ យោតិតិ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វេទនាមានផស្សៈជាហេតុ កើតមាន ក្រោះ ផស្ទ:ជាបច្ច័យ តើដូចមេខ ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសុខ ច្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលនូវគារម្មណ៍ ជាទីក្រេកអរ ជាសុខ កើតអំពីចេតោសម្ព័ស្យ លេខា ជាទីក្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើត អំពីចេតោសម្ព័ស្យ ណា នេះហៅថា វេទនាមានផស្សៈជាហេតុ កើត មាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំង៍នោះ តណ្តាមាន វេទនាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ ។ តម្រេកទាំង ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា តណ្ហា មានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្-យាការទាំង៍នោះ ទហ្វទានមានតណាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះតណា ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រេស្បាតគឺទិដ្ឋិ ផ្សន្ទាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រង្គគឺទិដ្ឋិ សេចក្តីញាប់ញាក់ទិដ្ឋិ សញ្ច្រាជន:គឺទិដ្ឋិ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់មាំ ការជាប់**ពាក់** ការស្ថាបរវង្គែល ផ្លូវ អាក្រក់ ផ្លូវទុស សភាពទុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែង វក?ស ណា នេះហៅថា ទុហ្វទន មានតណាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ខេមហេតុពោល ថា ហេតុជាឲីកើត**ឡើ**ង នៃកង់ឲុក្ខទាំងអស់នុះ រមែង៍មាន ដោយ អាការយ៉ាង៍នេះ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសល់ ំទ្ទេសោ

ដេរូវ នេះបា មាន្ទិស្សា មាន្ទិស្សា មាន់បា មាន្ទិសា មាន់បា មាន្ទិសា មាន់បា មានបា មាន់បា មានបា មាន់បា មានបា មានបា មានបា មាន់បា មាន់បា មានបា មានបា មានបា មានបា មាន់បា

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

(៩៨) ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារ មានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ មានសង្ហារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាម មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជា បច្ច័យ ផស្សៈ មាននាមជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ពេទនាមជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ឥណ្ណា មានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ឥណ្ណា មានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ទព្វាន មាន ឥណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះឥណ្ឌាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ ទព្វាជា ហេតុ កើតមាន ព្រោះ សណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ សណ្ណាជាបច្ច័យ ជានឹងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់ខ្លះ វមែងមាន ដោយអាការយោងនេះ ។

(៦០) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ ការ មិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ ជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារមាន អវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខាវ មានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយា-ការទាំងនោះ វិញ្ញាណ មានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជា បច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ဆင္ဖို႔ ခု (သည္ၿပည္သည္က သည္ကို သည္တို႔ သည့္တို႔ သည္တို႔ သည္တိုက သည္တို႔ သည္တို႔ သည္တို႔ သည္တို႔ သည္တို႔ သည္တို ဒါက္သည့္သည္ကို႔ သင္တို႔ သင္တို႔ အဆို အဆို အသင္တို႔ အသင့္သို႔ သင့္သို႔ သင္တို႔ သင့္သို႔ သင့္သို႔ သင္တို႔ သင့္သို႔ သင့္သို႔ သင့္သို႔ သင့္သို႔ သင္သို႔ သင္တို႔ သင္တ စ္သည္ကေနာင္တို႔မွာ နွင္းရီးနွာ္နည္တာကရေဒါင္မီကာ သာခွ រួយឃុស សេនស្លាំ ស ខាគណិនិយា ៩មេរិប ខាគលេខ-កោត់ ឥត្ត ភេទម៍ ១មំ ។ ឋបេត្យ ៩ស្ប៍ ឋ-មុខ ដូច្នឹយ ឃុត្ត ។ ៩៤ ២៩៩២ ខោតជិនិ៍ លា ឌម្រៅ ឃុំ សាង សេន ខ្មែរ ស្ដា និទ្ធា ស្នូសជា សុន្ទស្នង្គំ អញ ខ្លែង យាមព្យុទ្ធលា ឌម្រៅ ខាងរល់សំខោ ឯរឧង ខេង វិចិន្ត ត្រូវគេ-ឧទ្សា យោលភា ខែយុយ្យិទីទៅ មាត់ខកោ ឈេខខ្មុ ៤ អាជ្ជិះ មេត្រកា សង្ខ័ារប្បីចូយា វិញ្ញាណំ សង្ខ័ារ-ကေးရမွာ နည္သာကေရးခ်ိဳကာ ဃခၤိရွ နည္သက္ေလးမွာ-ကို သေးမႈများမျှီတာ သင်္ကာလာဆွ သာမႈများတရာကို

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ មានសង្គារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ បណ្ដាបច្ចយា-ការទាំងនោះ នាម មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ វេទនា១ន សញា១ន សង្ការកូន ហៅថា នាមមានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា ផស្ស: មាននាមជាហេតុ កើតមាន ក្រោះ នាមជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង៍នោះ នាម តើដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ហា១ន្ទ សង្ខាក្រន្ទ វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកលែងតែផស្ស: ចេញ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ ផុស្ស:មាន នាមដាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្សៈ ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការទង្គិកទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្សៈ មាននាមជាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទេីបលោកពោលថា ហេតុជាទីកេត្តទ្វេធ នៃកង់ទុក្ខទាំងអសនុះ វមែង មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ

(៦๑) ក្នុសម័យនោះ សង្ខាវមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណមានសង្ខាវជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ខាវ ជាបច្ច័យ នាមនិងរូបមានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជា បច្ច័យ អាយតនៈទី៦ មាននាមនិងរូបជាហេតុ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូប

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលន់ទ្ទេសោ

ជង្គាលឧខជិធិ៍លា ឧម្រាប ជង្គាលឧខសេនយោ ជនិ្តយា មណា ជ្រេយ សេដ្ឋ មណា នេះ បាននិព ညာရှင်္ကြာ လာဆွ လာဆွာရေခြီးကာ ရသခၤဟာ ၅) အေမ အ នៅលេស្ស ឧយ្ឌិយ្ឌិទិស្ស មាន់ខណេ ឈេ_ម ឯ ്ധ ന് പ്രൂപ്പ പട്ടെ ജ്യ (१९९) ម្លាំ មញ្ចុំ ម្សាំង ។ នង្គ ២១១ មរ្ទុំ។ ឧតំណ មន្តីរយេ ងស្ទើរសេសមេឃ ៤ ៣ ខេស្ស សម្តាំរោ អវិជ្ជាបាតុកោ ។ ឥត្ត កាតមំ សម្តាំ-ကျွေးငွာဟာ ဂါကားလက် လည္ဆုံး၊ေပးရာကို ၅ ဟိ မ်ာ့ရွိ င်္ဂနာ နားနွားစျေးမွယာ ဒါကာလို နားနွားမောရုကို ၅

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

ជាបច្ច័យ ផស្ស: មាន៣យឥន: ទី ៦ ជា ហេតុ កើតមាន ក្រោះ អាយឥន: ទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនាមានផស្ស:ជា ហេតុ កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ ឥណ្ណាមានវេទនាជា ហេតុ កើតមាន ក្រោះវេទនាជា បច្ច័យ ១០១ ទានមានឥណ្ណាជា ហេតុ កើតមាន ក្រោះឥណ្ណាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះទុល្ខានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជា បច្ច័យ ជពនិងមណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើត ឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងកស់ទុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង់នេះ ៗ

(៦៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។
ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ ជា
អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ
សង្ខារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច។
ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា
សង្ខារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្តា
បច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណមានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះ
សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីឲ្យថ្មា
។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា

អភិធម្មចំដីពេ វិភង្គោ

အခု ေနာမိ ဒီကာလာပျင္နယာ အမႈျပိ ဒီကာလာ-បោតុគាំ ។ អត្ត លាមំ អត្ត រុខំ ។ ឥត្ត ភាតមំ នាមំ ។ ៤៩៣១ ព្រោ សញ្ញា សង្ខ័ាក្សា ព្រោ ឥជំ ថ្ងៃ នាមំ ។ នគ្គ ភានមំ រ៉ូបំ ។ ចក្តា-យឧមរារី និជនលោ ឯរឧឯ មាញា ឈឧមររី និតខណៈ លុ ឯ ឧបសាធ្វី អង្គ វិត ខ្យុំ នូ ចូលសង្គ ខ្លែសត់ដាច មុខ ដែន ខែ ខេ ។ ខេ មុខស្នំ ខាតុ មុខស្នំ វិត្ត មុខ វិតិ្ស រួម្លាហាពិរ-င္နီဟာ ဆခၤိန္ န္မီ္လာကၤဃဆမွမွ ႔ ဃခၤိနေဂါင္ခ်ီကာ ជដ្យាយតាធំ សាមរូប មេតុកាធិ អត្តិ សាមំ អត្តិរូចំ ។ ត្ត កាតម ជាម ។ វេឌជា១ផ្តោ សញ្ជា១ផ្តោ មនុំរស្ថាល្ង ៩៩ វុទ្ធ នាម ។ ឥត្ ភេទម နှစ် ၅ ယီ နှစ် စိန္ဌာယ မ အေဒိဏ္ဍာ လာ ဆရာ ဒီရွာ ရှိ មុខ រ៉ុស៊ីស រិតូ ឯ មុស មុខយាំ សាតុ មុខយាំ រិត្ មុខ ដូចំនួ ឃុគវិត្ ឯ ននិ ២៩គុ ឃុគវិតជីវិចិលា ជដ្ឋាយតាធំ ខាមរួប មេតុកាំ ។ ឃុំ ចិត្តិ មពោ မာဒက္ ႔၊၁႔ ဆည္ ခၤသ႑္တာ ကာ သားဆံ ရင္ နင္ခ်ိန္

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ នាមនិង្សិប មានវិញ្ចាណជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ចាណជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ នាមក៏មាន វូបក៏មាន បណ្តានាមនិងរុបនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទនា១ន សញ្ហា១ន សង្ខាក្ខេន្ន នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងរូបនោះ រុប តើ ដ្តចម្តេច ។ ការសន្សំ នៃចក្ខាយតនៈ ។បេ។ ការសន្សំនៃ កាយាយតន: ឬក៏រូបដទៃណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មាន ចិត្តជាសម្មជាន នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង វុបនេះផង នេះ ហៅថា នាមនិងរូប មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជា បច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា អាយតន: ទី៦ មាននាមនិងវូបជា ហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមនិងវូបជាបច្ច័យ ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិងរូបទាំងនោះ នាម តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញាខន្ធ សង៌ក្រុន នេះហៅថា នាម ៗ បណ្តនាមនិង រូបទាំងនោះ រូប តើដូបមេ្ត ។ មនោវិញាណធាតុ ប្រ**ព័ត្**ទៅ ក្រោះ អាស្រ័យនូវរុប ណា នេះហៅថា រុប ។ នាមនេះផង៍ រុបនេះផង៍ នេះ ហៅថា នាមនិង្សូប ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អាយតនៈទី ៦ មាននាមនិងរូបជាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជា ชอั้น เล็สอเยอ ๆ อัล เพอคีส็มิคายุณ์ เพอคีโญชา ๆ เบๆ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ M

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

យោព្រជ្ជា ខ្មែងនៃខិត្ត មាន់ឧក្រោ ឈ្មេងមួ រ ឧដ្ឋាយឧបសេដ្ឋមួយ រាធរ ខេច ជ្រឹង ត្រុមមារិ មាន់ក្នុងឱ្យ កញ្ជា ឧក្សាយឧបសិក្សា ឧក្សាយ ឧស្សាយឧបសេដ្ឋមួយ ពង្សាយឧបសិក្សា ឧក្សាប ឧស្សាយឧបសេដ្ឋមួយ ពង្សាយឧបសិក្សា ឧក្សាប ឧស្សាយឧបសេដ្ឋមួយ ពង្សាយឧបសិក្សា ក្រោងមួយ រ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

តាយតនៈ ទី ៦ មាននាមនិងរូបជាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជា បច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ផស្សៈមានតាយតនៈ ទី ៦ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះតាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ផស្សៈ ការ ពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការទង្គ្រីកទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្សៈមាន តាយតនៈ ទី ៦ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះតាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបលោកពោលថា ហេតុជាទីកើត ទ្បើង នៃកង់ទុក្ខ ទាំងអស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(៦៣) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារមានអវិជ្ជាជាលេតុ កើតមាន ក្រោះរេវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណមានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ នាមនិងរូប មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ អាយតន: ៦ មាននាមនិងរូបជាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាម និងរូបជាបច្ច័យ ផស្ស: មានអាយតន: ៦ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះ អាយតន: ៦ ជាបច្ច័យ វេទនាមានផស្ស:ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិទនាជា មស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ណាមានវេទនាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិទនាជា បច្ច័យ ១០១៩ មានតណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិទនាជា បច្ច័យ ១០១៩ មានតណ្ណាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ភិត្ត មាន ក្រោះទិតមាន ក្រោះតិមាន ក្រាះតិមាន ក្រោះតិមាន ក្រាះតិមាន ក្រោះតិមាន ក្រោះតិមាន ក្រោះតិមាន ក្រោះតិមាន ក្រាះតិមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើតទេន្ធ នៃកង្ហីទីទាំងអស់នុះ វាមន៍មាន ដោយអាការហ៉ោងនេះ ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(១៤) នទ្ធ ភាគមា ដង្ហែ ។ យុំ អញ្ជាណំ អនុស្បិន ១ ខេត អរ្ជិហន្ត ខេា ខេា មយ្ម។ មេ. មូល អយ់ វុច្ចត៌ អវិជ្ជា ។ តត្ត ភាតមោ អវិជ្ជា-ឧទ្ធិលា អង្គ័ារ អរ្ទុំជារស្សុក្ស ឯ ល ខេត្តស ម លើខេត្ត មានេះ មាន មានេះ មានេះ មានេះ ក្នុង មានេះ គេ ចំណ មាស៊ីប្រ អ្សូទីប្រេស ខេង ២ ២ ២ ២ လေးလွှုံးဈွာ်မွာဟာ ဂါက္ကာလကိ လေးလွှုံး၊ေပးရာကို ၅ ယိ ត្តិ ៩ នោ មានសំ ។ ទេ។ តដ្ឋា ម នៅ**ញា** ណ-ဆရ နေဖို့ ရုံဇွာက် လေးနွာ်ျားမျှီးမွှီးဟာ ဂါက္ကာလက် လေးနွာျား-ពេស្ត្រ ។ នេស្ត ភេសម វិញ្ញាណប្បច្ចុយា លម-រិត្ត រួយ ហេខាន់ ឯង ឯង មន្ទ្រ ជា ត្ត កាត់ ជា ដោល នៅ កា សា ខេត្ត សង្ខាត្ត នោះ ឥឌ វុច្ខិ សម ។ ឥត្ត ភាគម វុច ។ ឧញ្ហាយសដ្ឋា និជនលោ ឯពេង ២៤៣ ខេម្មា ឧឧឧណេ លុ ឯ ឧឌយឝ្សី អង្គិ ^{រិ}ត្ត ខ្^{ង្គ}មូ ចិត្តហេតុកា ចិត្តសមុដ្ឋាធិ ៩៨ វុច្គិ វូចំ ។ នុស្ស នុឌណ ខាត្ត នុឌណ ខ្លែ នុឌ្គ នុឌ្គ និស្ត្

អភិធម្មចិជិក វិភង្គ

(៦៤) បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា គេដូចម្ដេច ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: ជា អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំង នោះ សង្គារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើ ដូចម្ដេច ។ ចេតនា កាសេន្យំ ភាពនៃកាសេន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារមានអវិជ្ជាជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ មានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ក្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដ៏អារម្មណ៍ សេចក្ដ ស្ត្រា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ចាណមានសង្ខារជាហេតុ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ នាមនិងប្រ មានវិញ្ចាណដា ហេតុ កើតមាន *ព្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។* បណ្តានាមនិងវូបទាំងនោះ នាម គេដូចមេច ។ វេទនា១ន្ន សញ្ហា១ន សង្ខារត្តន្ទ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងរូបទាំងនោះ រូប តើ ដ្យមេច ។ ការសន្យំ នៃចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ការសន្យំ នៃកាយា-យតន: ឬក៏រូបដទៃណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មាន ចិត្តជាសមុដ្ឋាន នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង៍ រូបនេះផង៍ នេះហៅថា

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេសោ

နီကာလာဗျွစ္နယာ အဖႏွစ္ နီကာလားမာန္ေန ။ အမ-រិធពិនិយា មានបាលឧទ ខាងរិធលេខ២ខ្លែ អន្ថិ លាម អត្តិរួច ។ ឥត្តកាត់មំ លាមំ ។ ឋធលា១ខ្វោ က္ရားကို အဆိုးန္းလို့ ရင္ နိုင္ငံ အခွ န **အန္ ကာဆမ ၂ပိ ၅ ၄**ရွာ၊က ၆ ၆ကာဘှာ့က ေယာက္ခ រិត្ត ចូលប៊ិតា ឧបសស្រា ខេង ខ្ វុច្ឆ វុច្ ។ ៩៩ មុខឃំ ខាតុ មុខឃំ វិត្ មុខ နှင့်မွာ လာခၤိဂ္ဂ ၁ ဆန္တ မောဆခဲ့ လာခၤိဂဂါဒီကာ សខ្យាយតខំ នាមរូប ហេតុកាំ ។ ខក្តាយតខំ ។បេ។ តយ**លឧ**ច្ចុ មុខ្ខុ រុនិ*ខ្*ទុ យគរិជជាំនិល មានបា**៣**-ត្ន សាមរូបលេតុក់ ។ តត្ត កាតមោ សខ្បាយ-ឧទនាំនៃណ ឧទៅវិ មានបាលឧទស្សេងមួយ ៤ យោ ៩ស្បា ដុសនា សម្មសនា សម្មសិត្ត ងល្ ុំដំនូ មាខារិលឧខសិដែល ឧមៅរិ មាខារិល-តែឧបេតុកោ ។បេ។ តេជ វុច្ជាំ ស់វមេត្សា ្ត្រ-ព្រភា ខ្មុំយ៉ាងការ មានពេល ឈ្មេង ឯ

ហេតុចតុក្តុំ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសល់គឺទ្វេស

នាមនិងវុប មានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា អាយតន:៦មាននាមនិង រូបជា ហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមនិង្ហបជាបច្ច័យ ។ នាមក៏មាន រូបក៏ មាន ។ បណ្តានាមនិងរូបទាំងនោះ នាម តើដូចម្តេច ។ វេទនា១ន្ទ សញាខន្ធ សង្ខារកូន្ធ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងរូបទាំងនោះ រួប តើដូចមេច ។ មហាភិតរូបទាំង ៤ និងមនៅវិញ្ញាណជាតុ ប្រព្រឹត្ត សៅ ព្រោះអាស្ត្រែយន់រុវិធយា ខេះណ្យេណ វិធ ឯ ខាគខេះឌុខ វិធខេះ ផង នេះហៅថា នាមនិង្សិ៍៤ ដោយ៤៤អាវដុ៤៤៖ ឯ ៤ឃា៤៤៣-ការទាំង៍នោះ អាយតន: ៦ មាននាមនិង៍រូបជាហេតុ កើតមាន ក្រោះ នាមនិង្ស្បជាបច្ច័យ តេដ្ឋបមេប ។ ចក្លាយតន: ។ បេ។ មនាយ-នេះហៅថា អាយតន: មាននាមនិង្ហប្ដាហេតុ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនៅ៖ ផស្ស:មាន អាយតនៈ ៦ ជាហេតុ កើតមាន ក្រោះអាយតន: ៦ ជាបច្ច័យ តើដូច មេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រវ ការប៉ះពាល់ សេចក្តី ធ្វើកនុធិ៍ច ណា នេះ ហៅថា ផស្ស:មានអាយតន:៦ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះអាយតន: ៦ជាបច្ច័យ ។ បេ។ ក្រោះហេតុនោះ លេកទើបគោលថា ហេតុជា «កើត ទៀធ៍ នៃកង៍ឲុក្ខាំង៍អស់នុះ ម៉េមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។ ច្ចប់ ហេតុចតុក្ត:

អភិធម្មចិជិកេ វិភង្គោ

(១៤) ឌម្មាំ មានលោ អង្គ្រាននំឈ មាន៉្មាប နာရေကြန္တံုးကာလာတစ္ခ်ိဳကေတာ့ မွာ္သေနနဲ့ យាគណ៍ជំណ ឌឌីរាលសច្ច សាគមាគាំលើខ្លុំ ឌឌីរាលា-ឧខពិខិណ ឧមៅឯ ឧឌីពាឧមទអគាំជា ឧមាវិ-ಜಯು ಈ ಕಾರಿದ್ದು ಜಿಟ್ಟಾ ಅವಾ ಜಾವಾ ಜಿಟ್ಟಾ ಕಾರ್ಡ್ನಿ ಜಿಟ್ಟಾ ಕಾರ್ಡ್ನಿ ಜಿಟ್ಟಾ ಕಾರ್ಡ್ನಿ ಜಿಟ್ಟಾ ಕಾರ್ಡ್ನಿ ಜಿಟ್ಟಾ ಕಾರ್ಡ್ನಿ តំណ ទាន ទាន្សាចំលា ទ្រមហៀ ព្យុធេម្មារី នៅល្រក្ស ឧត្តិទីខ្មុំក្ស ស្គង្គេល ឈ្មេង ។ (१९६) នង មន្ត្រ នេះ នង ខេង (१९९) អនុស្បិន ១ ខេ ១ អ្សុំជាំសន្ត មេ យោ អក្-សលម្លល់ អយុ វុច្ចត់ អរ្ជំ ។ ឥត្ត កាតមោ អរ្នំជាននិយា មន្ត្រីរប អរ្នំជាមានីរាជាខ្មែរ ឯ ឈ ខេត្ត សញ្ចេស្ត សញ្ចេស្ត្រិ អយ៌ វុទ្ធុតិ អរ្ជុំជាពនិលា មន្ត្រីរប អរ្ជុំជាមានិយា ឯ

អភិធម្មចិជិក វិភង្គ

[៦៤] ក្នុងសម័យនោះ សង្ហាប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ហារ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ក្រោះនាមជា បច្ច័យ ដស្សៈប្រកបដោយអាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនាប្រកបដោយអស្សៈ កើតមាន ក្រោះជស្សៈជា បច្ច័យ ឥណ្ឌាប្រកបដោយជេន្នា កើតមាន ក្រោះជស្សៈជា បច្ច័យ តណ្ឌាប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១ជា ខេត្តប្រកបដោយវិទនា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ១ជា កើតមាន ក្រោះទេជាបច្ច័យ ១ជា កើតមាន ក្រោះទេជាបច្ច័យ ១ជា កើតមាន ក្រោះទេជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ បានជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជានិជាបច្ច័យ បានជាទីកើតឡើង នៃ

(៦៦) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា គើដូចម្ដេច ។
ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ
ជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំង
នោះ សង្ហាប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូច
ម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអាច្មេណ៍) ណា
នេះហៅថា សង្ហាប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។

បច្ចុយាការវិតង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

ឌឌ្ឌ ឧទឧត្ត មាស្តីរជើជិញ រួយឃុំ មាស្តីរមានវិ-យុទ្ធិ ។ យុ ខិទ្ធិ ម ោ មា ឧ សំ ។ បេ ។ តដ្ឋា ប ភេ-န္မည္က တာ အေန ရွင္တန္ နန္နီးနည္တိုင္တာ နည္တာ တွ អង្គារអម្បីល់ខ្ញុំ ។ ៩៩ មេខត្ស វិញ្ហាហារប្បិចិលា ឃុត្ ္မီကာလေနျခံျပည္တို့ ၅ ((ဧတစ္ကေန မဏ္ဏ) မန္တို့-နော် အေ နွေ နှင့်နှာ နွဲ့ကားကရေးရှိကော လာခွဲ နွဲ့သော တာ-មាន្ត្រី ។ ៩៩ មានត្ ខាត់ ខាត់ ខាត់ ខាត់ សាមសម្បីយុត្តិ ។ យុំ ខ្ញុំ ៩ សេ មានសំ ។ បេ។ ងញ៉ា ឧបោរួយ្យហាខាង មុន្ត រុំជំនួ ខាគជិជិកា ជជា្លាលស្ងួ សាមសមា្រិស្សុំ ។ ស្សុ សស្ទេ ជជា្លា-ឧខឧនិខិលា ឧមោប ឧឌីពាឧមមអានិធានើស រ លោ ឌ ហេរិ ដមាយ មាដ៍ 🗫 មាដី មាន ដំបំនង្ ឌឌីរលាសមណីខ្មុំលារ ឌម្រៅ ឌឌីរលាសមមានាំណាំខែ ឯ សស្ថិ ឧស្សាល់ដែល ជ្រួយ ជូបរិស្តាល់ខ្លា រ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលតិទ្ទេស

ថណ្តាចច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ចាណ្យកចដោយសង្ខារ ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចមេខ ។ ចិត្ត សេចក្ដីដ៏អារម្មណ៍ ដែលកេតអពីវិញាណ ។ បេ។ មនោវិញាណធាតុ ពា សេចក្តីព្រថ្នា នោះ ណា នេះហៅថា វិញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ នាមប្រកបដោយ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ វិញ្ញា ណ ត្រើដូចមេច សញា១ន្ទ សង្ការក្នុន្ធ នេះហៅថា នាមប្រកបដោយ វិញ្ហាណ កើតមាន ក្រោះវិញ្ហាណដាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការ ទាំងនោះ អាយតន: ទី៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ក្រោះនាមដា ។ ថេ ។ មនោវិញាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅ ឋា អាយតន:ទី៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ៗ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ផស្បៈប្រកបដោយអាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ទី៦ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្សៈ ការពាល់ត្រូវ ការច៉ះ ពាល់ ការខង្គិកខង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្ស:ប្រកបដោយអាយតនៈទី ៦ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង នោះ វេទនាប្រកបដោយផស្ស: កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

យំ ខេត្តសំតំ សាត់ ខេត្តសំតំ សុខំ ខេត្រស-មូស្ស្រី សាត់ សុខ៌ ឋេឌយ៍តំ ខេតោសមូស្ស្រា សានា សុខា ៤៩៧ អយុ ខ្ទុំតំ ៩ស្បីឦខ្មុំយា បុខស ជ្ណាមានា ។ ៩៩ មុខស ក្នុង ។ ឧតិលា ឧសារ នេះសមាជាជាខា រ លោ បមេ សារាតោ ។បេ។ ចិត្តក្បូ សារាតោ អយំ វុច្ចុត៌ ក្រុខសេជជំណា មួយ ក្រុងអេជាជាមិន ៤ ឧង យុត្ត ។ យា ជំដ្ឋី ជំដឹកតំ ។បេ។ តំតាយតជំ វិហ៍យេសភា ហេ ៩៩ វុទ្ទ តណាបច្ហា ខទាខានំ ឧយាមានិយុឌ្ឌ ឯ ដេង ខេង ដៃខ្មុំ ត្រូវខេងមារី ត្រៅលស្ប ឧត្តត្តន្តស្ប សមុខយោ ខោតិត ។ (៦៧) ឌម្ជាំ មានលេ អ្សុយ៉ាននំលេ មាន៉្តុរបេ អាជ្ញាសម្បយុត្តោ សង្ខាប្បច្ចូយ វិញាឈំ ស-္တံုးေမးျဖန္ရ ဒါက လာ ဗျစ္တဟ အမိ ဒါက လ -မှာရေကြန္တဲ့ သာစရီခြဲကာ ဧများ အခမ္ခရီကျိန္တာ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត សេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត ការ ទទួលអារម្មណ៍ ជាទីត្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ដីស្យ វេទនា ជាទីក្រុកអរ ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស នេះហៅថា វេទនា ប្រកបដោយផស្ស: កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការ ទាំងនោះ តណ្តាប្រកបដោយ ខេនា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ តម្រេក តម្រេកទ្ធាំង ។ បេ ។ តម្រេកទ្ធាំង ណា នៃចិត្ត នេះ ហៅថា ត្ណាប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ទុច្ឆានប្រកបដោយឥណ្ឌា កើតមាន ក្រោះតណាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ។ លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរក១ុស ណា នេះហៅថា ទេលាទានប្រកបដោយតណ្ណា កើតមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ។ បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបលេកពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ខ ទាំង៍អស់នុះ រមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ

(៦៧) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ព្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ នាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ ផស្ស:ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិ៍ទ្ទេសោ

នុទ្សាតិនៃយា ធ្ងេខ) នុទ្សាមានាជានិ ធ្ងេខ) ធ្ងេខ) គេ ឧសា ក្នុងមានដែល ឧសា ឧទិ ខេត្ត ឧសារមានាយ៉ង្ខ និសសាចជាជិលា មង្គោ-និលា ខាន្ទ ខាន្ទពិនិលា ខ្មាសហ្គូ ត្រូវមេនមារិ ្រ និយារ ឈរនុម្ភ ្រុងខ្ញុំទីខ្លុំ រួមហរគារ (೨೮) ಜಹ ಆಜಕು ಕ್ಕಟ್ಟ್ ಎ ಡ್ಲ ಕಟ್ಟುಲ್ಲು អឧស្ប៊ូច ១០១ អវិជ្ជាលខ្លី ទោយោ អគុសល-मुत्य मण्य नेषुक्र मांद्वी न क्षक्ष क्षका मांद्वी-စ္မွဟာ ဆန္ဗ်ား၊ အန္ဒြာ့ဆရ္မွဟာျခဲ့ ၅ ဟာ ဧခေအာ សញ្ចេញ សញ្ចេញនេទ្ត អយុ វុទ្ទុង អរិជ្ជា-បច្ចូយា សន្ត្នារោ អរិជ្ជាសម្បយុត្តោ ។ ឥត្ត ភាតម နေးမွုံးေပးႏွုင္တက ဒါကာလ်္က နာမွုံးေနးမွာျဖန္ရီ ၅ လ်ဴ စိန္ရိ ប យោ មានសំ ។ បេ។ នដោ ម នោះ ញា ណ ភានុ ៩ខំ ရှိနဲ့မှု ကန္လိုးရေးခြိတာ န္တမ္တာဟာ မွာ မွားမွာ မန္တာ នាន់ខ្ញុំ រ៉ូញ ហេខាន្ត្រិលា ខាតុ រួយ ហេមន៍ ជាខ្ញុំ ឯ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលន់ទ្វេស

វេទនាប្រកបដោយដស្ស: កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្តា ប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ទប្បទានប្រកប ដោយតណ្តា កើតមាន ក្រោះតណ្តាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ ទប្បទានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជរានិង៍មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំង អស់ខ្លះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(៦៨) បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តេដ្ឋបម្ដេច ។ ការមិនដ៏ង៍ ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: ជាអកុសលម្អល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចយាការ ទាំងនោះ សង្ខាក្របកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចេតនា កាសេន្សំ ភាពនៃកាសេន្យំ ណា នេះ ហៅថា សង្ខារប្រភពដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ វិញ្ចាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាចច្ច័យ តើដូចមេខ ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអាវម្មណ៍ សេចក្តីក្រុមា ។ ចេ ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណmនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ នាមប្រកប ដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចមេច ${\cal I}$

អភិធម្មបំដែកេ វិភង្គោ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះហៅថា នាមប្រកបដោយ
វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណដាបប្ត័យ ។ អអិប្បាយត្រង់ពាក្យថា
ផស្សៈប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមដាបប្ត័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាកាវទាំងនោះ នាម តើដូចម្តេច ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ
វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកតែផស្សៈបេញ នេះហៅថា នាម ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ ផស្សៈប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមដាបប្ត័យ
តើដូចម្តេច ។ ផស្សៈ ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការទង្គក់ទង្គិច
ណា នេះហៅថា ផស្សៈប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាម
ជាបប្ត័យ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបលោកពោលថា ហេតុជាទីកើត
ខ្សើងនៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(៦៧) ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ហារ កើតមាន ព្រោះ សង្ហារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប ជានាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះ ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ផស្សៈប្រកបដោយអាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនាប្រកបដោយអាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនាប្រកបដោយផស្សៈ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្ហាប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ ខណ្ឌប្រកបដោយវេទនា កើតមាន ព្រោះវេទនា

បច្ចុយាការវិតង្គេ អកុសលន់ទ្ទេសោ

និសា ខ្យានលោ ព្រោង ។ ខំណ ខ្យានបោ ព្យានេះជា មេស្រុកា ខំយុំ-ស្នានបេខនៃណ មម្រាន់ការ ខ្មែះ

(៧០) ៩೬ មេខក អុក្ស ឯ កា មួយ មួយ ហុ អនុសារិទ្ធ ឯ នេង ក្សាហន្ត្ន ខេត្ត ខេត្ ម្លាំ មញ្ចុំ មន្ទ្រាំ ១ ៩៩ ខាងគេ មរ្ទុំ។-ត្រំឈ មាស្តុំរប ងរួយ៉ីមាន់ពិល់ ខើ ៣ ខេងស ការសំខាន ការសំខាន់ មាន សំខាន់ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង က ကန္တာက အင္တြဲကမျိတ္ကြာ a အန္တာ ကားမွာ ုလန္ခ်ာျပေါင္မဟာ မီကာလကို လန္ခ်ာျပလာရွိ ၅ ယိ စိရွိ ច នោ មានស្នូ ៤ ខេ ៩ ៩២ ខេ ស្នា សា សា សា ស ម នន្ត ដូច្នៃ សន្តិរដោធិលា រួយហេតុ សន្ទ័រភេឌ¹-က်မ္တီ ႔ ဗန္ဗီ မၽစ္ပု ္မယ္က တ ဂါင္ပ်ံက ဗာခၢိုင္ပ ្រំ ។ ឥត្ត កាត់មំ ជាមំ ។ រេខខាខាធា មាលាខ្លាំ មាន្តែសង្គ្រាំ មេត្ត សង្គ្

បច្ចុយាការវិវាង្គ អកុសលនិទ្ទេស

ភព កើតមាន ព្រោះមហ្ខានដាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជា បច្ច័យ ជវានិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើត ឡើង នៃភង់ទុក្ខាំង៍អស់នុះ រមែងមាន ដោយភាវយ៉ាង៍នេះ ៗ (៧០) បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចមេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ ថេ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: ជាអកុសលម្មល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ ចណ្ដាចច្ចុយាការទាំង នោះ សង្គារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើ ដ្ដចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជា ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណប្រុកបដោយសង្ខាវ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តេដ្ឋចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំន អារម្មណ៍ សេចក្ដីជាថា ។ ចេ។ មនោវិញាណ៣តុ ដែលកើត អំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើត ញ មាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ នាមនិធ័ រូប ជានាមប្រភបដោយវិញ្ចាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ចាណជាបច្ច័យ តើ ដ្ចមេច ។ នាមក៏មាន វូបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិង្វបនោះ នាម ត្រីដូចមេច ។ វេទ្នា១ន សញា១ន សង្ខារក្ន នេះហៅថា នាម ។

អភិធម្មបិជិព វិភង្គោ

យលោលឧប្សារ និងឧលោ លើ ឯ ឯងឃាន្សី អង្គិ វិត្ត ចិត្តជំ ចិត្តបោត្ត ចិត្តមម្ពាល់ ឥជំ វុច្គិ រុបំ ។ នុស្ស មុខឃ្លាំ សង្គ មុខឃ្លាំ មុខ មុខ មុខ មួស មួយ -សាច្បិចិយា ខាងវិត្ត រួយឃោមានាំយន្តំ ខាត្ រ ខាតារិជជីជិណ ឧឌីរលាសច្ច សាគមានាវិជាសិខ្មី មន្ទិ សាម អត្តិ រ៉ូបំ ។ ឥត្ត កាត់មំ សាមំ ។ វេធ្យា-សង្ខោ មាឈាស្រី មាន្តាំង្រៀវង្ស មុខ ដូនិង្ហ **ខា**ត្ នទ្ធ ភានមំ រុខំ ។ យំ រុខំ ធិស្សាយ មនៅ-ស្លាយសង់ រ៉ុន្ឌ មុខ រ៉ុត់្ខ វិត្ត ៤ មុខ មុខ មិ យត្ត មុខឃំ វិត្ត មុខ វិត្ឌ យគវិត្ ឯ សង ម្លេងត្ត ខាតវិជជិជិលា ឧង៉ាលឧច្ច ខាមមាគិណី-ត្ត ។ យ ខ័ត្ត ម**េសា** មានសំ ។បេ។ ត្*ជា* ជដ្ឋាយសន្ទ សាមសម្បីយុត្តិ ។ ឥត្ត កាតមោ ឌឌ៉ាលាសមពិជិលា ឧម្រាប ឌឌ៉ាលាសមមាជាល់ ខែ ឯ

អភិធម្មចិជិក វិភង្គ

ឋណ្ឌនាមនិង៍វូបនោះ វូប តើដូចមេច ។ ការសន្សំ នៃចក្ខាយតន: ។ ហេ ។ ការសន្សំ នៃកាយាតយន: ឬក៏ រូបដទៃណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសម្មជាន នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះ ផង រុបនេះផង នេះហៅថា នាមនិង្សប ជានាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កេត្តមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា អាយតន: ទី ៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ នាម ង់ កមាន រូបក៏មាន ។ បណានាមនិង្សបនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទនា-ខន្ទ សញាខន្ធ សង្ខារក្នុន នេះ ហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិង រូបនោះ រូប តើដូចមេច ។ មនៅវិញាណធាតុ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្រោះ អាស្រ័យនូវរូប ណា នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង៍ រុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិងរុថ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បណ្ដាបច្ចយាការ ទាំងនោះ អាយតន:ទី៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមនិង វូបជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំង៍អារម្មណ៍ សេចក្ដី ្រុប្ប ។ បេ ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈទី៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាម និងរួចជាចច្ច័យ ។ ចណ្ដាចច្ចយាការទាំងនោះ ផស្សៈច្រក់ចដោយ អាយតនៈ ទី ៦ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

យោ ៩ សេរា ដុសលា សម្មត្ត ស្នេសមា្រាស់ ឯពេធ ខេ ខេម្ម ក្នុង ក្រុង យុស្ត្រ ខេឌ្ឌ ទំនុស្ស មានពេល ឈុង ៤ (៧០) ឧញ្ជុំ មាន (៣ ងរ្វៈជាជនិលា មានុំ) លោ អរ្ជុំ អាម្បីណ ម៉ា អាម្បី អាមប្រាស្លាម អាម្បី អាមប្រាស្លាម អាម្បី နောင္ချက္ကန္တဲ့ နီကာလာစ္ခုိင္ခဲ့ဟာ အခႏိုင္ငံ နီကာလာနာ-មាត់វិល់ខ្ញុំ មាខ្យាលចេសិចិលា ឧម្រោំ មាខាំល្ខ-ចមាតាណី<u>ទើ</u>ឃ ឌុមាវីជាជិញ ធ្ងេច ឌុមាវីមាគ**ី**-ណ់ខ្លា រុចសពជំណ ឧឃ្មា រុចសមានាជាខ្លី ត្តាលាបច្ចុយា ឧទាខាន់ ត្តាកម្បាញ់ ឧទា-សភពិនិយា មម្រ មន្ត្រិនិយា យុង្ខ យុង្ខនិនិ-លា ជ្វាធរសា ព្យុធេនមា នៅស្រមា ខ្មង្គង្គិចិ-ស្បី អាត់ខពេល ឈេង រ

មេខម្សីទូ ឯតេរ ង្ស៉ាលម្ដី មោលោ ងយ់មហាន់ហ ព្រុក្ស ខេង មន្ទ្រីហេម ព្រុក្ស នេះ មន្ទ្រីហេម ព្រុក នេះ មន្ទ្រីហេម ព្រុក នេះ មន្ទ្រីហេម ព្រុក នេះ មន្ទ្រីហេម ព្រុក នេះ មន្ទ្រីហេម នេះ មន្ទ្រីហេម នេះ មន្ទ្រីហេម នេះ មន្ទ្រីហេម នេះ មន្ទ្រីហេម នេះ មន្ទ្រី មន្ទ្ធិ មន្ទ្រី មន្ទ្ធិ មន្ទ្រី មន្ទ្ធិ មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្ធ

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

ផស្សៈ ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការឲ្យក្នុកឲុត្តិប ណា នេះហៅ ថា ផស្សៈប្រកបដោយអាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបលោកពោលថា ហេតុជាទីកើត . ទ្បើង នៃកង៍ខុត្តាំង៍អស់នុះ រាំមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

គ្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ក្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប ជានាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះ ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាមនិងរូប ជានាមប្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយគន: ៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ផស្ស:ប្រកបដោយអាយគន: ៦ កើតមាន ក្រោះអាយគន: ៦ ជាបច្ច័យ ស្បៈប្រកបដោយអាយគន: ៦ កើតមាន ក្រោះអាយគន: ៦ ជាបច្ច័យ ហៃនាប្រកបដោយជស្ស: កើតមាន ក្រោះជស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ញាប្រកបដោយជ្រា កើតមាន ក្រោះ វិទនាជាបច្ច័យ ទេជាខេត្តប្រកបដោយគណ្ណា កើតមាន ក្រោះតណ្ណា ជាបច្ច័យ កព កើតមាន ក្រោះទេជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាជាជាបច្ច័យ បានុជាទី ភិត្តស្នាន៍ នៃកង់ខុត្តទាំងអស់នុះ វាមង់មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(៧៤) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ការ មិនដឹង ការមិនឃើញ ។បេ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលមូល

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

អញ្ចុំ ក្នុំ អ្វិស្ណា ១ តត្ត ភេសស អវិស្លាបចូយា មន្ត្រីរយៈ អរ្ជុំពីមានពីជាខ្មែរ 🔞 🖚 ខេងង មានៅ-នយា មាននៃ មេត្ត មេត្ត មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មេន្ត្រី មន្ត្រី សន្តែរយ អរិជ្ជាសម្បីយុត្តោ ។ ឥត្ត កាន់មំ អង្គ័ររប្បិច្ចិយ រួយឃុំ មន្ទ័រអេគិពិល់ខ្ញុំ ។ យូ $\hat{\mathbf{c}}_{\hat{\mathbf{s}}}^{\circ}$ មយោ មានសំ ។បេ។ នេជ្ជា មនៅញាណ-ဆေးက ရင္ ဒုတ္ခ်ာ မည္ဆိုးရီးမီးကာ မည့္သို့-းေရးကြယ္လို့ **၈** ဆည္ဆီ ေနာက္ခံ နဲ့သားလာပားႏိုင္တာ ဆ-ရေး_{ရွိ နွ}ဲ့ မောက္ခန္ မာန္ ေသာန္ អត្តិ រុបំ ។ ឥត្ត ភានម័ ជាម័ ។ វេឌ្ឍខុ គ្រោ សញាទន្ទោ សន្ទាក់ក្នុនោ ឥន វុច្ឆិ សម៌ ។ ឥត្ ភាឌត្^{តំ} រិត្_ស ឧស្សាលឧប្បារ ៩ឧឧលោ **ភ**េខេង ម្នាក្សា និងឧព្យ ក្ ប្រធម្មាន មិន រុបំ បំតុខ បំតុខាហេតុគា ចំតុងមុឌាធ ៩៩ វុច្ច វិត្ត ឧស្ស ឧស្ស ស្តុ មុខឃុំ វិត្ត

អភិធម្មចំជិក វិភង្គ

ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គ៍:វ ក្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ៗ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារប្រកបដោយអវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា បច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ព្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដ៏ង៍អារម្មណ៍ សេចក្ដី ស្រ្តាញ ។ បេ។ មនោវិញ្ញាណមាតុ ដែលតើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ហាណប្រកបដោយសង្គារ កើតមាន ព្រោះសង្គារជា បច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ នាមនិងរុប ជានាមប្រកប ដោយវិញាណ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ នាមក៍មាន វូបក៍មាន ។ បណ្តានាមនិង្សបនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទ្ភាខ្លួន សញ្ញាខ្លួន សង្ការក្នុង នេះ ហៅថា នាម ។ បណ្ត នាមនិងវុបនោះ វុប តើដូបមេច ។ ការសន្សំ នៃចក្ខាយតន: ។បេ។ ការសន្សំ នៃកាយាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃ ណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មាន ចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន នេះហៅថា វូច ៗ នាមនេះផង៍ វូប នេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិង្ហិប ជានាមប្រភពដោយវិញ្ចាណ កើត មាន ព្រោះវិញ្ញាណដាចច្ច័យ ដោយច្រការដូច្នេះ ។ អធិប្បាយ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

သာခၤိုင္ရည္နိုင္တာ မွာေတြဆင့္ သာရေမရီကြန္လီးမွဳ မန္တီ សាម៌ អត្តិ រ៉ុំ ប តក្ខ កាតមំ ជាមំ ។ បានលា-ស្រៀ មាណាស្រៀ មាស្តីរ ទៀវស្វិ មុខ រ៉ូដំនួ **ស**គ្ ឯ ត_ិ ភេឌត្^{ខំ} វ ខេត្តពេ ៩ មហាភូគា យញ្ ∫្រំ ចូស្សាយ ឧបោរ្យាយលេខាង រង្គូ មុខ្ពុំ រិត្ត រិត្ត ឯ មុខ មុខឃំ សតុ មុខឃំ រំតូ មុខ រ៉ុដំខ សគរិតូ ឯ ဆည္ဆိ မႉးဆ_ခဲ့ သားခန္ခဲ့ရသည့္ရိတ္ မာမ⁻ ក្សាយុទ្ធ ។ ខេស្វាយឥន ។ ខេ។ មភាយឥនិ មុន្ត រុជ៌ន្ទ ខាងរិជជីជិលា មានបែលឧច្ច ខាងមា-តាំល់ខ្ញុំ ឯ ឧទ មាខាតា មាខាំពាលឧបពិជិលា ឌុម្រោះ មានបាលឧប្ធមានពី៧ខែ ។ លោ ឌុម្រោះ ដុសលា សមូសជា សមូសិត្តិ អយុ វុច្គិ ស-ទៀលឧបសាជិល ឧម្រើ មុខឿលឧបមសិលខែ ត្រេត ខេត្ត ត្រុំខ្ញុំ ត្រុះគេម្សា ម្តេចម្រិ ក្នុស្ស សមុខយោ យោត់តំ ។

សម្បយុត្តចតុក្កំ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលត់ទ្ទេស

ត្រង់ពាក្យថា អាយតន: ៦ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមនិង វ្ទជាបច្ច័យ ។ នាមក៌មាន វូចក៏មាន ។ បណ្ដានាមនិង៍វូបនោះ នាម គេជ័យមេប ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ញា១ន្ទ សង្ខាវត្តន្ទ នេះហៅ ថា នាម ។ បណ្តានាមនិង្សបនោះ រូប តើដូចមេច ។ មហាភិត-រូប៤ និងមនោវិញ្ញាណធាតុ ប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះអាស្រ័យនូវរូប ណា នេះហៅថា រុប ។ នាមនេះផង៍ រុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិងរុប ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ អាយតន:៦ ប្រកប ដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ បក្ខាយឥន: ។ បេ។ មនាយឥន: នេះហៅថា អាយឥន:៦ ប្រុកប ដោយនាម កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយា-ការទាំង៍នោះ ផស្សៈប្រកបដោយអាយតនៈ ៦ កើតមាន ព្រោះអាយ-តន: ៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការទង្គិកទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្សៈប្រកបដោយអាយតន: ៦ កើតមាន ព្រោះអាយតន:៦ជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទេប ពោលថា ហេតុជាទីកេត្តទ្បេីង នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែងមាន ដោយអាកាវយ៉ាង៍នេះ ៗ

ប់ប សម្បយុត្តបតុក្ល: ។

អភិធម្មចំជិកេ វិភង្គោ

(៧៣) នក្ខំ ភមយេ អរ្ទឹរជនិយា មាឆ្មុំរយ မာဇ္လုံးဈီဇီကာစ္ ဆန္သြာ မာဇ္လုံးရီဇီကာ နီကာတာ ជន្លាយសម្សាជិល្ស ស្នេ ឧឌីភាលសម្សាជិល ន-ម្សៀ ឌម្សីជាដៃលាត្ ឌង៉ាលាសចូ ឌម្សីជាដែល រេន**យ** រេ**នយ**ឧខិលាត្ន ឌ មេរិប រេនយឧខិលា នស្ហានជំណង មេខដ នូសានជំណង់ន សេយចូ ៩សងាខជាដៃលាត្ ឧហ៊ា ៥សងាខជាជិ-ឈ ងរុប្ស ដំណើញ ខ្មាញ ខ្ម រហេ ព្យុធ្យេទា ម្រុស្សា ខ្មែញក្បា យោត៌ ។

ម្នាប់ មណ្ឌ មន្ទ្រិ មន្ទ្រិ ។ ម្នាប់ មន្ទ្រិ មន្ទ្រិ ។ មនុទ្ធ មន្ទ្រិ ។ មន្ទ្រិ ។ មនុទ្ធ មន្ទ្រិ ។ មន្ទ្ធិ ។ មន្ទ្រិ ។ មន្ទ្ធិ ។ មន្ទ្រិ ។ មន្ទ្ធិ ។ មន្ទ្រិ ។ មន្ទ្ធិ ។ មន្ទ្រិ ។ មន្ទ្ធិ ។ មន្ទ្រិ ។ ម

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

(៧៣) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារកើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារ ជាបច្ច័យ សង្គារ កើតមាន ព្រោះពៃញាណជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ អាយ-តន:ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះអាយតន: ទី៦ ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតន:ទី៦ ជាបច្ច័យ អាយត-ន:៦ កើតមាន ព្រោះផស្ម:ជាបរ្ទ័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ម:ជា បច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះវេទនាដាបច្ច័យ តណ្ដា កើតមាន ក្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ទុព្ទទាន កើត មាន ក្រោះតណ្ហាជាបច្ច័យ តណ្ហា កើតមាន ក្រោះទេហ្ទានជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះខ្លាទនេជាបប្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជា បច្ច័យ ជរានិង៍មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើត ឡើង នៃកង់ឲុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ (៧៤) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើជុចម្ដេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ y ហេ y គុំខ្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។

បច្ចូយាការវិភង្គេ អកុសលន៍ឡេសោ

ဂျေဒသစ္ေႏြး မည္သား စင္း မည္သို႔ မိုင္း မိန္း မိန

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិ៍ទ្ទេស

(៧៥) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារកើតមាន ក្រោះ
អវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្យំ
(នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារកើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។
បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជាកើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តើ
ដូចម្ដេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ទោហៈ
អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជាកើតមាន ក្រោះសង្ខារជា
បច្ច័យ ។

(៧៦) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណកើតមាន ក្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តី ព្រុថ្នា ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណកើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុ-យាការទាំងនោះ សង្ខារកើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូច ម្តេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវការម្មណ៍ ណា នេះហៅថា សង្ខារកើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។

(៧៧) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ន សញ្ញា១ន្ទ សង្ខារក្ខន្ធ នេះហៅថា

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

ឌឌីរ លេខខ្ញុំ ។ ឧបសារួយស្រាហា ខាន់ ។ ខ្ញុំ ។ ខេង្គ នមារិតិវិ ខិ ខេង្គ មេរិ ។ លេ ខ្លុំ ក ខេង ខេង្ក ក ខេង្គ ឧបសិ ខិ មេរិ ។ លេ ខ្លុំ ក ខេង ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្គ ឧបសិ ខិ មេរិ ។ លេ ឧបសិ ខ្លុំ ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង ខេង្គ ខេង្ត ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គិនិង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង ខេង ខេង ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង ខេង ខេង្ត ខេង្គ ខេ

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តី ដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពី វិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណៈកើតមាន េព្រះនាមជាបច្ច័យ ។

(៧៤) បណ្ដាបច្ចូយការទាំងនោះ អាយតនៈ ៦ កើតមាន ក្រោះនាមដាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី ប្រាជ្ញា ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈ ទី ៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា បច្ចុយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ តើ ដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ សង្ខាវក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ តើ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ ទ

(៧៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រៅ ការ ប៉ះពាល់ ការទង្គិកទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយ-តនៈទី៦ ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីព្រុថ្នា ។ បេ ។ មនៅពិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលត់ខ្ចេសោ

(១០) ឌង្គ មានស ឧទាវិធាវិធិយា ១៩៩៧ ៤ យំ ខេត្តសំតាំ សាត់ ខេត្តសំតាំ សុខ ខេត្តេ-សឌ្សាជ្ញ សាត់ សុខ ជនឃុំត ខេត្រាសឌួស្បូ-ជា សាតា សុខា ៤៩៧ មញ្ចុំទី ៩ស្បីជា-ត្ ឌម្រាំ ឯ លោ ឧម្រាំ ឌម្ឃ មាដ៏មាធា (៤០) នទី មេខស ៤៩៥.១៩៣ ឧយា ។ យោ កាតា សាកាតា ។បេ។ ខិត្តរុក្ សាកាតា អញ ថ្ងៃខ្លុំ រេខសេសជំណា ឧទាស មនុះ មនុះ မော နာယ္ကေျပာင္မွယာစီ အေဆြးအာ ၅ ယိ ေဒးေလ်းကိ សាត៌ ខេត្តវិត៌ សុទ៌ ខេត្រសម្ផង្អូដំ សាតំ សុខ ៤៩យ៍ទំ ខេ តោសមូស្ស្រា សាគា សុខា ពុឌស អញ្ចុំ នុំ នុំ នេសា ជនិយាត្ន ពុឌស ន

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលន៍ទេ្ទស

(៨០) បណ្ដាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះ ផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចមេច ៗ សេចក្តីត្រេកអា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអរម្មណ៍ ជាទីត្រេកអរ ជា សុខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស វេទនាជាទីក្រេកអរ ជាសុខ ដែល កើតអំពីចេះតាសម្ពីស្យ នេះហៅថា ឋេទនាកើតមាន ព្រោះផស្សៈជា បច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ ផស្ស:កើតមាន ព្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្សៈ ការពាល់ត្រូវ ការប៉ះពាល់ ការ ទង្គកទងិច ណា នេះហៅថា ផស្សៈកើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ (៨១) បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ តណ្ដាកើតមាន ក្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេកទ្វាំង ។ បេ ។ តម្រេក ទ្ធាំង ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា តណ្តា កើតមាន ព្រោះវេទនាជា បច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះតណ្តាជា បច្ច័យ តើដូចមេច ។ សេចក៏ត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅកង្គិចត្ត សេចក្តី សុ១ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ ជាទីត្រេកអរ ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស វេទនា ជាទីវេត្តកអ ជាសុ១ ដែលកើត អំពីចេតោសម្ម័ស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះតណា ជាបច្ច័យ ៗ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ត់ដៃលា មក្រ រ នុំរយ៉ះ យ៉ៃ រួយ៉ាហាយ៉ះ យ៉ៃ អញុ រុំតំន្ទ វេសសេះ ភុពខ្មិរ វេសសេះ ក្រេសសេះ កុយ៉ាសយ៉ៃ ក្-(ឧប) អង្គ យសេស វេសសេះពីតៃលា មហ្គេរ

(၂၀၂) အထိ မော့ဆ မေး၏ မေးရိုင္ငံက ရာဆ္ ခ က ဆေရ ဆက်ခဲ့ ရာဆ္ မေးရိုင္ငံက ရာဆ္ ခ စိန္တဲ့ လေးမိုးမေး မေရာင္ငံက ရာဆ္ ခ

ಸ್ಟ್ ರು ಸಹ್ಮಿ ನುಲ್ಕು ನ ಹಹಿ ಅಪಕು ರು ನ(ಇ) ಜಹಿ ಅಪಕ್ಕ ರುಪ್ಪುಕಿಯ ರುವುದು ನ

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(៤៤) បណ្តាបួយការទាំងនោះ ១បាទនេះកើតមាន ក្រោះតណ្តា ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ។ លទ្ធិដូច ជាកំពង់ ការប្រកានក្នុងការស្វែងកេខុស ណា នេះហៅថា ១បា-ទាន កើតមាន ក្រោះតណ្តាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ តណ្តា កើតមាន ក្រោះទប្បទានជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេកខ្លាំង ។ បេ។ នម្រេកខ្លាំង ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា តណ្តា កើតមាន ក្រោះ១បាទនជាបច្ច័យ ។

(៨៣) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនេះ ភព កើតមាន ព្រោះទប្-ទានដាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ វេទនា១ន្ន សញ្ញា១ន្ន សង្គារក្នុន្ន វិញ្ញាណ-ក្នុន្ន លើក តែខេច្ចមានចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះទប្-ទានដាបច្ច័យ ។

(៤៤) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ ជាតិ កើតមាន ព្រោះកព ជាបច្ច័យ តើដូចឡេច ។ ជាតិ ការកើតព្រម ការផ្ដួចផ្ដើមទ្បើង ការកើតចំពោះ ការកើតប្រាកដ ណា នៃជមិទាំងទ្បាយនោះ នេះ ហៅថា ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ។

(៤៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ជពនិង៍មរណ: កើត មាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ៗ ជពក៏មាន មរណ: ក៏មាន ៗ បណ្តាជពនិង៍មរណ:ទាំង៍នោះ ជព តើដូចម្តេច ៗ

ចច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

ង្គជាំជំណា ព្យ មានសេញ រ សេ មទ្ជជំនា មទិវិទ្ធ ខ្យ រ សេខ មន្ត មន្ត មសេញ រ សេ មទ្ជជំនា មទិវិទ្ធ ខ្យ រ សេយ មេខេ ត្សូខេះ សេ មទ្ជជំនា មទិវិទ្ធ ខ្យ រ សេយ មេខេ ត្សូខេះ សេ មទ្ជជំនា មទិវិទ្ធ ខ្យ រ សេយ មុខ្ល វុទ្ធម្នំ ខ្យ-សេ មេទ្ជជំនា មទិវិទ្ធម ខ្យ រ សេយ មុខ្ល វុទ្ធម្នំ ខ្យ-

ឈេន្ទុំ រ

သားခေးသို့တာ ရ ေမးပါ ရ မေးပါးခ်ဲ့လာ ဥ သားရွ သေါ့ခ်ဲ့တာ သားခွ သားခသို့ခ်ဲ့လာ ဥ ပန္လိုးသ ပန္လိုးတာ ပေသ မားလို့ ပညာ လာသေးခြဲ့တာ ည မားသို့ပေသ ပန္လိုးသေးခြဲ့တာ (၎မှ) ဆမ္မေ် မာရေက ဆုတ္သောခ်ဲ့တာ မားဆို့ခဲ့

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

ការបាស់ ការគ្រាំគ្រា ការរួញថយអាយុ ណា នៃធមិទាំងឡាយនោះ
នេះហៅថា ជព ។ បណ្ដាជពនិងមរណៈនោះ មរណៈ គើដូចម្ដេច ។
ការអស់ ការសូន្យ ការបែកធ្លាយ ការខ្លាត់ខ្លាយ ការមិនទៀង
ការបាត់បង់ ណា នៃធមិទាំងឡាយនោះ នេះហៅថា មរណៈ ។
ជានេះផង៍ មរណៈនេះផង៍ នេះហៅថា ជពនិងមរណៈ កើតមាន
ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

- (៨៦) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខ ទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ដូចតទៅនេះ ។ ការចូបជុំ ការមូលមក ការប្រជុំចុះ ការកើត្រពុកដ នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែង មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុ ជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍ នេះ ។
- (៤៧) ក្នុងសម័យ នោះ សង្ខាវ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ អវិជ្ជា កើតមាន ក្រោះសង្ខាវជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខាវ ជាបច្ច័យ សង្ខាវ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ

អភិធម្មចិដ្ឋព វិភង្គោ

ញ៉ាំ រ ខេស្ត មាស្តា ស្តាំ លៅ ចំ យា រួយ៉ាហាំ រ អាយាហាំ មានការីខូ រ តេរ អរ្ជិហេទ្ឋ សោសា បា រ ខេស្ត មាស្តាំ បាន អាជ្ជិហេទ្ឋ សោសា បា រ ខេស្ត មាស្តាំ បាន ប្រសាស្ត្រ សេសា អាជ្ជិចចំណ មាស្តាំលេ រ លា ខេស្ស មាយ៉ាំ មានការិខូ រ តេរ អ្បីប្រាស្ត្ត សោសា មួយមា មេសាំ មេសាំ វូចិស្ត អ្បូញ៉ាំ រ ឧស្តិ យេខសោ មេសាំ មេសាំ វូចិស្ត អ្បូញ៉ាំ រ ឧស្តិ យេខសោ បាន អាជ្ជិប្រស្តិ៍ សោសាំ អាជ្ជិប្រស្តិ៍ សេសា អាជ្ជិប្រសាសាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ មានស្តិស្តិស អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ អាជ្ជិប្រសាសាំ អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ សេំ សេំកាំ មេសាំ សេំកាំ សេំកាំ សេំកាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ សេំកាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន អាជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន អាជ្ជិប្រសាស្តិស សេំកាំ បាន អាជិប្រសាស្តិ៍ សេសាំ បាន សេំកាំ បាន អាជិប្រសាសិក្សិសិសាំ បាន សេំកាំ បាន ស

អភិធម្មបំដែក វិភង្គ

វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ ខុជាទាន កើតមាន ក្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ក្រោះខុជាទានជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះខុជាទានជា បច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិធិបរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើត**េត្**ធ៍ នៃកង់ទុត្ខទាំងអស់នុះ វេមង៍ មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(៨៨) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។
ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ
សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការ
សន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ
កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ
អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ការមិនដឹង
ការមិនឃើញ ។ បេ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលមូល ណា
នេះហៅថា អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ ចណ្តាបច្ចយាការ
ទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការ
ទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ ចណ្តាបច្ចយាការ

មច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ចេសោ

တိ စိန္တီ ဗ၊ဃ တခုလို ၅၊႘၅ နာင္သီး ဗ၊ဃာႆ-က္သေလာဆည္က နွင္လ္လွန္တည္တည္တည္က နည္တိုက္လည္က နည္တိုက္လည္က အသည့္အေလးမွာ အသည္က အသည္က အသည္က အသည္က အသည္က အသည္က အသည តត្ត កាតមោ វិញាឈាប្បច្ចូយាប៉ា ករខ្លាកោ ។ យា ខេស្លា សញ្ច្រេស សញ្ច្រេស់ អូច្រុស់ រិញ្ញាណប្បច្ចុយ្យ សង្គាកេ ។ តត្ត កាត់ម៉ រួយ ហេជា ខិល **ខាតុ** ឯ ភេឌ២១ ខែ មួយ ១ ខែ អង្គារត្តាធ្វោ ៩៩ វុទ្ទត វិញ្ញាណៗ ទ្វេយ នាម ។ အန္တ ကာအမ်ိဳ အာမေပါ့ဋိကာစ္ နီ့ကာလာ ၈ ကို ចំនុំ ឧបោ មានសំ ។ ខេ ។ តជា ឧ នៅ ញា-ကေသးဆံ နွင့် န်စို့ဆွဲ့ သာရေးပါခိုကာမှာ နည္တာဟု ရ សាត្តជាជិញ ឧម្សោះ ្ស ស្ស មុខខ្មុំ សាត្ ឯ ភុពខ្មុំ ៩៩៤ ជ្រែសាខាធា្វ មណ្ឌាខាធា្វ មង្ខាធា្ធធ្វោ វុច្ត នាម ។ နှင့် နှင့် နှင့် យទ នេះ ខាងជាជំណ ន ទៅ ។ ពេល ន ។ ទៅបិ ដុសជា សម្សជា សម្មស់តត្តំ អយំ

ចច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលតិទ្ទេស

ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីស្រុថា ។ បេ ។ មនៅពៃវាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារ កើត មាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្ស័ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ហាខន្ធ សង្ខាវក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ហាណជា បច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះនាម ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំងឺអារម្មណ៍ សេចក្ដីប្រាថា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះនាមដាបច្ច័យ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យ ថា ផស្ស: កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ នាម តើជួបមេខ ។ វេទនា១ន សញា១ន សងារក្ន វិញាណ-ក្នុន្ន លើកតែផស្ទ:បេញ នេះហៅថា នាម ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍ នោះ ៨ស្ស: កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្ស: ลางบ["]ะภาง ลางจุดัล ติบ ณา ការពាល់ត្រូវ

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

៩៩៩។ មាន ខ្លុំ មាន ខ្លុំ ខ្លាំ ខ្លា

(q_q) ងហ្គំ មាន q_q ម អង្គើរ ខេរិទិលា គ្នុ អរ្ទុ មន្ទិរ ខេរិទិលា មួយ ហូ ္မွဲ္တာ့ ကေရး မာ့္ဆံုးက ႏွစ္တာ့ ကေရးမွီတာ ဆမ-¹ဂ္ဂ ဗာဓၤ ရီ ရောင်္ဂ ရှိကောင်္က ရောင်္က မောင်္ဂ ရောင်္ဂ ရောင်္က မောင်္က မောင်္ဂ မောင်ဂ မောင်္ဂ မောင်္ဂ မောင်္ဂ မောင်္ဂ မောင်ဂ မ ជដ្ឋាយតន ជដ្ឋាយតនព្យុច្យាចំ តាម្យុចំ ជដ្ឋា-ឌមាវិជាជិលា ធ្ងេង ធ្ងេងជជិលាត្ន ឌមោវិ ពុឌ**ស**ឧជិណ ឧហ៊ារ ឧហ៊ារឧជិណភ្ន ពុឌស ឧណី ឧជិណ និងឧងទូ និងឧងខានិជិណ ខ្ ឧយី រៅជំណ ជួបឧរេឃ ត្រូវនេងមា មេស្រា ខេត្តទិទ្ធិសារី ភាគឧលោ ឈោខ ជ

អភិធម្មចំដិក វិភង្គ

ផស្ស: កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ហា១ន្ធ សង្ខារត្ខន្ធ វិញ្ញាណត្ខន្ធ នេះហៅថា នាម កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបគោលថា ហេតុជា ទីកើតទ្បើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វៈមង់មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ (៤៧) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខាវ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ

អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារ ជាបច្ច័យ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាមនិងវុប កើតមាន ក្រោះវិញាណដាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរុបជាបច្ច័យ នាមនិងរុប កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ ផស្បៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ជា បច្ច័យ អាយតន: ទី៦ កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តណ្ដ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះតណាជាបច្ច័យ ទេសាខ កើតមាន ក្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ តណ្ដា កើតមាន ក្រោះទេលាខាន ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះទហ្ខានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះ ភពជាបច្ច័យ ជពនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជា ^{ទីកោ}ត ទៀង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលត់ខ្ទេសោ

(५೦) ಜಾಕ್ಷ್ ಜಾಕು ಕಾಣ್ಣು ಇ ಯ ಕಾಮ್-ហុ ងឧសារិច ឯនេង ងរួចរបន្ត នោយេ ង-យន្ត នេះ គេប្រាសាលា មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខា អុំជ្ជាជជំលា មាស្ពីលេ ៤ លេ ខេស្ស មាលើង-ស មានេះ មេខាន់ មេខា មេខាន់ ខ្ញុំពេ ។ តត្ត ភាតមា សខ្លាំប្បេច្ចយមិ មាំ-ជា ១ លំ មួយ ស មនុះជី ១ ១ ១ ១ មិន្ត្រ-လဋ္ဌိ (ဗာ(ဟာ မက္ခန္တလမွတိ မတိ ဂုဒ္ဓိ မာမ္မွဴာ-រជឿជំណត្ ងរ្ទុំ ឯ ៩೬ មេខត្ត មនុស្សរជឿជំ-យា វិញ្ហាណំ ។ យំ ខំនុំ មនោ មានសំ ។បេ។ នដ្ឋា ម នៅព្រាណ សាតុ ត់ខំ វុច្ចត់ សង្ខារច្បូច្ច វិញ្ញា-က်ေ ႔ ဆီမီ မေဆးရော နည္သာကာဝါဒီကာစ္ မာဆိုးက န លា ខេងស មាយើងស មាយើងស្ងង់ អក្ស រុំនិង ္ကြာလာစျင္မြတ္ေနးဆုံးက ၅ အေၾကာမ္း ကြာ-ហារាដ្រិលា ឃាងវិតូ ឯ ងន្ទឹ ឃង្ ងន្ទឹ វិតូ ឯ ត្ត ភាសម ១ មេខ៣១ ស្ពេ សញ្ជា

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលត់ទេួស

(៩០) បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចមេច ។ การยิនដ៏ង៍ การยิនเพ*็*ញ ។ ខេ ។ គ**័្យះគឺអ**វិជ្ជា អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំង នោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា កាសេន្សំ ភាពនៃកាសេន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ ៤ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលម្ងល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយា-ការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ បត្ត សេចក្ដង៍អាម្មណ៍ សេចក្ដីព្រថា ។ បេ។ មនៅពៃព្យាណណតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញាណ កើតមាន ព្រោះ សង្គារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃ ការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កើតមាន ព្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ នាមនិងរូប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចមេខ ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិងរូបនោះ នាម តើដូបមេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ហាខន្ធ

អភិធម្មបំដែកេ វិភក្តោ

មាស្តារស្វារស្វារ ស្វា ស្វា ស្វា ស្វា ស្វា ស្វា រិត្ ឯ ឧយ៉ាល&ខមរី ៩ឧឧលោ ឯឧឯ យ-ណ្ឌានម្បី និងឧល្សេ ល្ខ ឯ ឯងមាន្ទិ អង្គិ វត្ត ខ្លួន ខ្លួន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត រិត្ត រង្ស មុខឃំ មុខឃំ រិត្ត មុខ နဲ့င်နဲ့ နဲ့တာဟာဂါင်ကာ လာခနဲ့င္ပ န လာခနဲ့င္ပငါ-င္တက္ နည္တိုင္တာ အခ်ိဳ ន់ ស្នេ ស្នេ ១ ដ្រូល១ ស្នេ ស្នា ១ ស្នេ ស្នេ សង្ខ័ារគាំ្ធ ដែ ដែន សង្ខ សង្ខ សង្ខ ္နီဗီ ၅ လိ ႏွစ္ နည္နည္ မေဆးနီကာလာဆရ ႏွန္န ត់ខំ វុទ្ទិ រូខំ ។ ឥទិ ឥឧញ្ ភាមំ ឥឧញ្ င္းဟာ င်္ဂ္ဂ်ာက္က ၈ ကို င်္ဂ္ဂ်ာ မေးမေး ၈ မေးမေ ၈ မေးမေ ဆင့္တာ မၽာ္မီတာကာသည္ နွင္မွ ရွိနွင့္ သာမ႑ိဝဝါဒီ-ကာင္ ႏြက္က က အခႏၱဝဝါဒီကာ ငးဆီကaဗ္ဗာ ကမ္း សាម អង្គ រ៉ូប ។ ឥគ្គ ភាគគ សាគ ។ ៤៩១១-ရှော ဆက္ကာစရာ ဆန္တာကွာရော နေးမို့ ရန်း ဆမ်း ျ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

សង្ខាវត្តន្ន នេះហៅថា នាម ។ បណ្តានាមនិង្សិបនោះ រូប តើដូច មេខ ។ ការសន្សំ នៃខត្តាយតន: ។ ខេ។ ការសន្សំ នៃកាយាយតន: ឬក៏ រូបដទៃ ណា ដែលកើតអំពីបិត្ត មានបិត្តជាហេតុ មានបិត្តជាសមុដ្ឋាន នេះហៅថា រុប ។ នាមនេះផង៍ រុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិងរុប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ សេចក្តីត្រង់ ពាក្យថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ដូចតទៅនេះ ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិងរូបនោះ នាម តើដូចម្តេច ។ វេទនា១ន សញ្ញា១ន សង្ខារក្នុន នេះហៅថា នាម ។ បណ្តានាមនិង រូបនោះ រូប តើដូបម្ដេច ។ មនោវិញាណធាតុ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្រោះ មាស្ត្រែជា ទេះ ហៀស ខែ នាគខេះផង្គ ខែខេះផង្គ ខេះ ហៀ ថា នាមនិងរូប ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ តើដូចមេប ។ បិត្ត សេចក្ដីដឹង អារម្មណ៍ សេចក្តី ជុំថ្នា ។ បេ ។ មនៅិញាណធាតុ ដែលកើតអំពី វិញ្ហាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ហាណ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជា បច្ច័យ ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរុប ជាបច្ច័យ ដូចត ទៅ នេះ ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិង៍រូប នោះ នាម ត្រីជួបមេប ។ វេទនា១ន សញា១ន សង្គារក្នុន នេះហៅថា នាម ។

ចច្ចុយាការវិកក្ដេ អកុសលន៌ទ្ចេសោ

ត្ទ កត្ខ ទ្រំ ។ ឃុំ រូបំ ជិស្សាយ បនោ-វិញ្ញាឈាជាតុ វត្តិត ឥឌ៌ វុច្គិ រុម៌ ។ ឥត៌ ឥឌញ្ သာမိ ရေးကွေး ၂ပို ရမို့ ရန်း ရုပ္ခရို ဆေးဗ႑ပို ၅ အရူ အေနမိ ខានានៃជាជិញ យន្ទុំ ឧទ្ទេស ខេត្ត ချောင်္မေ့ ရေဂေဒ ဆင်း ချောင်းသည် ကောကာသည် နှင့် နှင့်ဆို សាមរិតជានៃលា ឧឌីរាយឧច្ច ឯ ឧឌី មេសង្គ ឧឌីរ-ကာႀင္သင့္သြက္ သာမ႑ွမ်ိဳ ၅ မန္တို သာမိ မန္တို ႑စို ၅ តត្ត កាត់ម ជា មេខាងស្វេ សញាងស្វេ សទ័្យត្នេះ ៩៩ វុទ្ធ ១ម ។ ឥត្ត ភាគម៌ រិត្ត ឯ ឧយ៉ាលឧមមុរី ៩ឧឧលេ ឯឧេ ឯ កាយលេយឥន្សា ឧឧឧយោ យំ វា ខធិញឡើ អត្ថិ ប៉ូន ចិត្តជំ ចិត្តហេតុគាំ ចិត្តសម្ដាន ឥន រុត្ខ រិត្ ឯ មុខ មុខឃំ សគ្គ មុខឃំ រិត្ មុខ រុំដំឌ ឌឌីរាលឧបសិដ្ដិលាត្ ស្គរិត្_ស សង្គ *មេខ* គោ ឌឌីរាល្ខម នៅខំណ នម្សើរ ឯ លោ នម្សៅរ ដុរាយ មានមាយ មានមានខ្លំ មេញ ខ្លែ ឌជុាលេខខេជិខិល ឧមៅរិ ឯ ខេឌិ យខេត្

បច្ចូយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

បណ្តានាមនិងរូបនោះ រូប តើដូចម្តេច ។ មនោវិញាណនាតុ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្រោះអាស្រ័យនូវរូបណា នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង៍ រូបនេះ ផង នេះហៅថា នាមនិង្ទីប ដោយប្រការដូច្នេះ ។ បណ្តាបច្ចូយា-ការទាំងនោះ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ តើ ដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដ៏អារម្មណ៍ សេចក្ដីព្រថា ។ ចេ។ មនោ-វិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយ-តនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការ ពុំងនោះ នាមនិង្ហ្ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ តើដូច ម្ដេច ។ នាមក៏មាន វ្រុក៌មាន ។ បណ្ដានាមនិង្វប្រនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទនា១ន្ន សញ្ញានន្ន សង្គារក្ខន្ន នេះហៅថា នាម ។ បណ្តានាមនិងវុបនោះ វុប តើដូបមេច ។ ការសន្យំ នៃចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ការសន្យំ នៃកាយយតន: ឬក៏ រូបដទៃណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានបត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះ ផង៍ រុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិង្ស៊ីប កើតមាន ព្រោះអាយតន: ទី៦ជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូវខេះ ។ បណ្តាបច្ចូយការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន: ទី ៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រ ការប៉ះពាល់ ការខង្គិត ខង្គិច ណា នេះ ហៅថា ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន:ទី៦ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយការទាំង

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(40) $& \frac{1}{2}$ & 4មន្ត្រីរជឿជំណុច អរ្មដ្ឋា មន្ត្រីរជឿជំណ រួយឃុ လာရန်စွဲ လာရန်စစ္ခုိင္ငံကာစ္ နွယ္လာဟာ့ လာရနိစ္စရီခ်ီကာ ម្នៅរាល្យនេះ មានបាលស្ងងពីជំណត្ ស្ងងវិត្ត មា-ខឿលឧបស់ខ្មែល ឧមៅរិ ឧមវិស់ខិលក្នុ មា-ទៀលឧត្ ខមារីជាំជំណ ធ្ងេង ធ្ងេងជជំណត្ ស^{ស្សា} វ**សស**ខជាជិលា មម្រ មធ្វេជិលា យុស្ ជាឌ្នូជាជំណ ច្នានលេ ព្យុខេឌ្សា មេស្រុមារិ ខេត្តត្រូវ សង្គនយោ យោត្ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

នោះ អាយតនៈ ខើ ៦ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ បិត្តិ សេចក្ដីជំង្គារម្មណ៍ សេចក្ដីប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនៅិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈ ខី ៦ កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុ ជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ខ្ញុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ។

(៩១) ក្នុងសម័យនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារ ជាបច្ច័យ សង្គារ កើតមាន ក្រោះក្រាណជាបច្ច័យ នាមនិងរុប កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរួចជាបច្ច័យ អាយតន: ៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិង្សបជាបច្ច័យ នាមនិង្សប កើតមាន ព្រោះអាយតន: ៦ ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតន: ៦ ជា បច្ច័យ អាយតន: ៦ កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាបច្ច័យ វេទនា កើត មាន ក្រោះផ្សុរៈជាបច្ច័យ ផ្សុរៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះតណ្ណាជា បច្ច័យ ទទានកើតមាន ក្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ តណ្ដា កើតមាន ក្រោះ ទេហ្សានជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះទេហ្ខានជាបច្ច័យ ថាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជរានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុ ជាទីកើត ទ្បើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ខ្លះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

ចច្ចយាការវិភង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

(៤) ននិ យនស អរ្ទុំ រ ភ ដាយ មេឃហុ អឧស្ប៊ូខ ១០១ អរិជ្ជាលខ្លុំ មេយោ អគុសល-មូល អល់ វុច្ទុន អរិជ្ជា ។ នគ្គ កាតមោ អរ្ជជាជិជិជនិយា មាន្តែរប រា នេះ នេះ មានេះ នយ មានេក្ស មក ដំនំ មន្ត្រី មន្ត្រី-ឧជំណ មាស្ថារ ឯ ឯង អង្គ អង្គមា មាស្ថារជាដែលក្ អាជ្ញៃ ។ យំ អញ្ជាសំ អឧក្សាជំ ។បេ។ អ្យុជ្ជាលន្ត នោយោ អយុសល់ងំល្ ងល្ ដូចិន្ សង្ខាប្បើជំណុត្ត សុស្ទី ។ សង្ខំ មនុស្ស-ကျွေးမွာဟာ ကိုးကာလက် ၅ ယိ င်းရှိုး မေးက မောဒမ် សង្ខាប្បច្ចិល រួយឃុំ រ នង្គ ម្នេក រួយ-លាច្បីជំណុច្ច មាស្តីលេ ។ លា ខេត្តស មាញ្ចេស សន្តាយ ។ នង្គ ភានម វិញាឈប្បត្ត្**យ** ಐមរិត្ត អត្ត យាម អត្តិ ប្រំ ។ ឥត្ត កាត់ម ហម ។ ប្រជាទី នៃ មាន ទៀប មាន ខ្មែរ ខ្មែរ មាន ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មរាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំខ្មាំ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្ម

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិ ទ្ទេស

(៩៤) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា គេដូចមេច ។ ការ មិនដ៏ង៍ ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: អកុសល ម្មល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង៍នោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជា បច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ វិញ្ចាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តេដ្ឋចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ត ដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីច្រាថា ។ ចេ។ មនៅិញ្ញាណ៣តុ ដែលកើត អំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គាវ ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា បច្ចុយាការយ៉ាង៍នោះ នាមនិង្សុប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ នាមក៏មាន វូបក៏មាន ។ បណ្តានាមនិង៍រូបនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទ្នា១៩ សញា១៩ សង្ខាវក្ន នេះហៅហ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

ស្តេ ។ នេះ ស្នេត រំតុ ១ ឧមស្នាលឧប្បារី និជន លោ ឯពេធ មា លោលខេងម៉ាំ និជន លោ លំ វា បឧញ្ហម្ស៊ី អគ្គិ រូបំ ចិត្តដំ ចិត្តហេតុកាំ သာမွ **နေ**က္ကေ နဲ့ငွဲ နေငွ် နိုင္ငံ့နွာ နီကာသောပ၂ႏွယာ သေးရးနဲ့ ႔ သခၤဲရရီရီကာစ္ မွယ္တာဟာဗီ အန္တီ သန္ អត្ត រ៉ូប ។ ឥត្ត ភាគម ជាម ។ វេឌសាខុ ភោ က္သည္တိုင္သည္တိုင္သည့္ ရင္မွာ အမွ ျပည္တြင္း အမွ ျ សង្ យសត្ វិត ឯ ក្ វិត ចូមរិប្រា គ យេ-មុខឃំ ឃុំ មុខឃំ ខ្លុំ មុខ មុខ ឃុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខេនំ ខេនុំ ខេន နာန္က ကနာမို ဆမ႑ၟၓႄ႘႞ၞႄၮၨၒ ၨ႞ၮၟႄၮႛ ၅ ယႆ យាស់ មុខ្លុ ដូនិស្ឌ សាគរិជជិនិយាត្ន <u>មួយរ</u>ហា ឯ យាគារិជជាជិលា មានបាលឧបន្ថំ អង្គំ ឃុត អង្គំ រុខ ។ ឥត្ត ភានមំ ជាមំ ។ វេធសាទផ្តោ က္သည္က ကန္လုံးက္ရွာေတာ့ ရမိ ဂိုင္မွာ အမိ ျ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

។ បណ្តានាមនិង៍រូបនោះ រូប តើដូចមេច ។ កា**រ** ។ បេ ។ ការសន្យ នៃកាយាយតនៈ ឬក៏ រូប សន្ស នៃខក្ខាយតន: ដ ៃ ណា ដែលកើតអពីបត្ត មានបត្តជាហេតុ មានបត្តជាសម្មជាន នេះហៅថា វ៉ុប ។ នាមនេះផង្ វ៉ុបនេះផង្ នេះហៅថា និងរុប កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យ ឋា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះនាមនិង៍រូបជាបច្ច័យ ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណានាមនិង៍រូបនោះ នាម តើដូបមេប ។ វេទនា ខន្ន សញា១ន សង្ខារក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម ។ បណ្ដានាមនិងរូបទាំង រូប តើដូចម្ដេច ។ មនោវិញាណជាតុ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្រោះ អាស្រ័យនូវរូប ណា នេះហៅថា រូប ។ នាមនេះផង៍ វុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិងរុប ដោយប្រការដូចេះ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំង វិញ្ចាណ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ។ មេ ។ ម នៅ ព្រា ណ **-**សេចក្ដីជំងឺអារម្មណ៍ សេចក្ដីព្រុថា ដែលកើតអំពីវិញ្ហាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ហាណ កើត ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា អាយតន: ៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរុបជាបច្ច័យ ដុចតទៅនេះ ។ នាមក៏មាន ។ បណានាមនិងរូបទាំងនោះ នាម តើដូចមេច ស់ ហេរះឧរ ស្សារក្ន ស្ពាខេន ញ ន នាម

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលតិទ្ចេសោ

ត់ត្ កាត់ព រ៉ុំព ។ ខេត្តារោ ខ មហាភូតា \mathbf{m} \mathbf{m} មុខ រុសិខ រិត្ត ៤ មុខ មុខ មុខ វិត្ត មុខ វិត្ត មិន មិ *ိ*ဂ္ဂါဦးကာ မာဗါကဆင့္ ၈ ၉*ဗီ*မကဆင့္ ၈၊၀ ၈ តយលឧទ្ទ មុខ ដូនិស្ទ សមរិជជាិនិលា មុខប៉ែល-**ន**ច្ច ។ នទ្ទ កានមំ សម្បាយនធប្បីខ្វុយប သေးဗ႑ဗိ ។ អត្តិ သာမိ អត្តិ ឫប៌ ។ ឥត្ត ភាគមំ သားမွာ ၈ ပျင္သေးစက္ဟြာ မာဏ္ကာစည္တြာ မင္တိ វុប្តេំ សាមំ ។ ឥត្ ភានមំ វុបំ ។ បក្ខាយង-ឧស្ប ឧघខយោ ។ ចេ ។ កាយាយភឧស្បី ទេខយោ យំ វា បនញ្ហម្បី អត្ថិ រ៉ូចំ ចិត្តដំ ចិត្ត-លេខុឌ ខ្លែសមុឌ្ជ មុខ វុខិង វិត ឯ មុខ មុខឃំ ឃុត្ត មុខឃំ វិត្ត មុខ វុត៌ង្ខ មានបែលឧបសិ-ជំណត្ សាតរិតូ a ៩೬ មេខកោ មាខ[ៀ]ពាសប្ដា²-<u>ជំណ ឌម្រើ ឯ លោ ឌម្រើ ដូមាស មាគីមា-</u> យ មាដ៍ទាន់ខ្លុំ ងញុ ដ់ដំខ្លុំ មាន់បាលឧបសាជិ៍ណ ឌ មេរិប ឯ ៩೬ មេខត្ត ឧមវិធី ខិលាត្ មាខិបាលឧច្ចូង

បច្ចុយាការវិតង្គ អកុសលនិទ្ទេស

បណ្តានាមនិង៍រូបទាំងនោះ រុប តើដូចមេច ។ មហាភូតរូប៤ និង៍ មនោវិញ្ញាណធាតុ ប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះអាស្រ័យនូវរូប ណា នេះហៅវា រុប ៗ នាមនេះផង៍ រុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិង្វុប ដោយប្រការ ដុច្រេះ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង នោះ អាយតន:៦ កើតមាន ព្រោះនាម និងរួចជាបច្ច័យ តេជ្ជចម្លេច ។ បក្ខាយតនៈ ។ បេ។ មនាយតនៈ នេះ ហៅថា អាយតន: ៦ កើតមាន ព្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា បច្ចុយាការទាំង៍នោះ នាមនិង្សុប កើតមាន ក៏ព្រោះអាយតន: ៦ ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ នាមក៏មាន រូបក៏មាន ។ បណ្ដានាមនិងីរូបទាំងនោះ នាម តើដូចមេច ។ វេទនា១ន សញា១ន សង្ខាវក្នុន នេះហៅ នាម ។ បណានាមនិង្ហបនោះ រួប តើដូចមេច ។ សន្ស នៃចក្ខាយតន: ។ បេ។ កាសេន្យ នៃកាយាយតន: ឬក៏ ប្រដុំ ខ ណា ដែលកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសម្មជាន ហៅថា វុប ។ នាមនេះផង៍ វុបនេះផង៍ នេះហៅថា នាមនិងវុប កើតមាន ក្រោះអាយតន:៦ជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ជ ឃ័ឃ បច្ចុយាការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតន:៦ជាបច្ច័យ តើដូច មេខ ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រវ ការប៉ះពាល់ ការទង្គិក ទង្គិច ណា នេះហៅ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះអាយតន:៦ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការ ទាំង៍នោះ អាយតន: ៦ កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ៗ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

អាស៊ាតាយ៉ាល្បុំ ។ ខេស្សសារី ៩២១១១១៩ ។ មាន ស្រែន ស្រុម ។ ទំណាញ មាន់ប្រាសនទូ ១ ពេ១ ខេក ខ្មុំ ទំនួ ១៤ មានបា ព្យាស្វាយនទូ ១ ពេ១ ឧសលេខទូ មុខ្លុំ ខ្មុំ នូ ក្សើសិ

(៩៣) ២៩គេ ខគា ម្នាមហ្ល ៤ ៣ភ្នំ សមយេ អកុសលំ ចិត្ត ឧ្សព្រ្ជុំ ហេត សេ-មនុស្សសភាត់ ខ្ញុំជិតសម្បីបាន សសន្ថាចេ រពេរ មោមខម្សិកសង្គ ខ្ញុំមួយស្លំ រពេរ សោមនុស្សសហគត់ ខ្ទុំជ្ញឹកតាំប្បយុត្ត សស្ត្នាច្រេ *ိ*ညေးရိတ္မွ မှ ရဂေဒ ဆရီးရိတ္မွေ မှ ကွဲ ကွဲ မှ ឧសារម នភ្នំ មានពោ ង្សង្វាជនិយា មាន្ទ័ារប ကန္ဗ်ားရီးရီက န္မ်ားတွဲ န္မ်ားတရီးရီက ဆန္ មាតជិខ្មែល ឧឌីរាលឧច្ច ឧឌីរាលឧចជិខ្មែល ឌម្រៅ ឌមារីជនៃ្យ ធ្ងេញ ធ្ងេញជនិលា ងយ៉ា ឧយ្យាជជំណា ងគ្នាសេយ៉ា ងគ្នាសេយ៉ាជិវិជ័យ ឯបុរ មុណ្ឌិណ យុង យុង្សនិនិយា ជ្រពេល ត្រូវ នេះមារិ យុណ្ឌា ខ្យុំស្ថិទ្សិ ភាគ់ខណា ឈង្ ឯ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ចក្ខាយតន: ។បេ។ មនាយតន: នេះហៅថា ៣យតន: ៦ កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ។បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុ ជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ។ ចប់អញ្ញមញ្ញចតុត្ត:

(៩៣) ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចមេប ។ ក្នុងសម័យណា អកុសលចិត្ត ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ប្រកបដោយ សង្ខារ ១បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ព្រុសហភទិដ្ឋិ ១បេ។ ប្រទ្បំដោយសោមនស្ស ប្រាសចាក់ទិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្គារ មានរុប ជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រាវព្ធនូវអារម្មណ៍ ណា ។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះ អវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ណា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោក្ខ (ការចុះចិត្តស៊ីប) កើតមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ អធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន េ្យាះកពជាបច្ច័យ ជ៣និងមរណ: កេត្តមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកេត្តទ្បេន៍ នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍ អស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលត់ទ្ទេសោ

(៥៤) និទ្ធ មានស អរ្ទុំ ។ លូ មួយ ហូ អឧស្ប៊ូន ១ ខេ១ អរិជ្ជាលខ្លុំ ទោយោ អគុសលម្វូលំ អញ្ត វុច្ចិន្ទ អរ្ទុស ។ ឧទ្ទ ឧឧទ មេ អរ្ទុសិចខ្មិលា ស់ខ្លាំលេ ។ យា ខេត្តជា "ស់ញៀតភា ស់ញៀត-យ៍តត្តិ អយ៌ វុទូតិ អវិជ្ជាបទូយា សង្គាកោ ។ចេ។ តត្ត ភេឌមោ នយោបច្ចូលា អឌ៌មោក្តោ ។ យោ ចំនុស្ស អញ្ចម្រា អញ្ជុំជា នូធញ្ជូត អញ្ចុំ ដូច្នេះ មួយ មន្ត្រា មន្ត្ ឧស្សា មត្ថខេស្ត ខេស្ត ខេស្ត មន្-មោយ វេឌជាទន្ទោ សញាទន្ទោ សង្ខ័រក្ខេត្ត ္နယ္က ကန္းတဲ့ မက္ရ နည္နန္း မည္အေပါင္ပါတဲ့ က ភព្រ ១ចេខ នេះ វុទ្ទិ ស្សាមសុស្ស គេស្រុស្ស ឧត្តត្តិស្ស សមុខយោ យោតិតិ ។បេ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

(๙๒) บญาบบุเมาเดาส์เธาะ หรีสา เต็สุบเยบ ข ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុ-សលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចេតនា ការ សន្សំ ភាពនៃកាសេន្យំ (នូវអាវម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខាវ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ តើដូចម៉េច ។ ការចុះសិប អាការចុះស៊ីប ភាពចុះស៊ីបនៃចិត្តកង្គមវិញ នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះតណាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ វេទនា១ន សញ្ហា១ន សង្ខារអន វិញ្ហាណកន លើកតែអធិមោត្តបេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខ្ជាបច្ច័យ ។បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយ សាការយ["]ង៍នេះ ។ បេ ។

(៩៩) ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូបម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា អកុសលចិត្ត ប្រឡំដោយទលេទ្ធា ប្រកបដោយទិដ្ឋិ មានរូបជាអារម្មណ៍ ក្តី ។បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្តី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ ណា ។

អភិធម្មចំដកេ វិភង្គោ

ខេម្លាំ ទំនុក្សិ មាត់ខេលា ឈេខ ឯ ឯវិភិយា ខ្យាតបញ្ចូ ព្យុខេម្សិ យោធ្នាំ មេដុហ្មាវិ នំសាសចេនិភិយា មហ្គេ មធ្លើចិល ខ្មាន ខ្ ខេត្តាលិខិត្ត ខេត្តាលិខិត្ត ខេត្ត ខាត់ ជានិក្សា ឧក្សា មេណី ម្រើប្រាស់ខ្មាំ មេខ្មាំ មេខ

«អា ដោលអា ខេង្គ និកា អាជ្ញា ។ យំ អញ្ជាណ៍ នុសា ខេត្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ កាន់ ប្រសា នុសា ខេត្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ កាន់ ប្រសា នេះ ស្តេស្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ កាន់ ប្រសា នេះ សាស្ត្រ ខេត្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ កាន់ ខេត្ត ស្តិត នេះ សាស្ត្រ ខេត្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ ការ សំ នេះ សាស្ត្រ ខេត្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ កិច្ច ស្តិត នេះ សាស្ត្រ មនុត្ត អាជ្ញា ១០១ នេះ កិច្ច ស្តិត ១០១១ នេះ ការ បាន សំត្រ ស្តិត ១០១១ នេះ បាន សំត្រ សំព្រី សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំត្រ សំព្រី សំត្រ សំពី សំពិត សំត្រ សំត្រ សំព្រី សំត្រ សំត្រ សំពិត សំពិត សំព្រី សំត្រ សំពិត សំព្រី សំត្រ សំត្រ សំពិស្តិស សំត្រ សំព្រី សំពិសំពិស សំព្រី ស

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើត មាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ ៤៤នា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណា កើតមាន ព្រោះបទនាជាបច្ច័យ ១ហ្ខាន កើតមាន ព្រោះ តណ្ដាយបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ (បានជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជកនិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុ ជាទីកើតទ្បើង នៃភង៍ទុក្ខាង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ។ (៩៦) បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: អក្-សលម្អល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ២ បេ ២ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំន៍ នោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចមេច សេចក្តីត្រេកអរក៏មិនមែន សេចក្តីមិនត្រេកអរក៏មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុង ត្រូវ ការទទួលនូវអារម្មណ៍មិនមែនទុក្ខមិនមែនសុទ ដែលកេត្តអំពី បេតោសម្មីស្ស អនុត្នមសុខវេទនា ដែលកើតអំពីបេតោសម្ម័ស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗបេៗ

បច្ចុយាការវិតង្គេ អកុសលនិទ្ទេសោ

(៤៧) ខានានេ ឌស្មា អស់មាលា ៤ ៣មាំ សេខាក់តំ ឧ៍ឌ្គឹកតសម្បីហុត្តិ សស់ខ្លាំរេធ ។ បេ។ នៃ ខេស្ថា ភសសង្គ ខ្ទុំក្នុង ខ្ទុំក្នុង ខ្ទុំ ខេត្តា-សសង្គ ជំដ្ឋិតតវិហ្សយុត្ត សសខ្លាបន ទ្រារម្មណ៍ វា រពេរ ខតាដែល មុ ៤, ៤, មុ ឧសាម ខម្នាំ មាន ខេត្ត មន្ទ្រី ខេត្តិយា មាខ្ញុំរប មាខ្ញុំរបៀជិញ ္မွည္တာ ကို ္မ္သည္တည္တည္တည္ အေန ဥႏုပ္ခ်က ಜಫ್ನಿಗಾಪಕ್ಕ ಜಫ್ನಿಗಾಜಅವಿದಿಕೆಗು ಇಳ್ಳಾಗಿ ಇಳ್ಳಾವಿ-តំណ ពេ**នឃ** ពេ**នឃ**ុងខំណ ងហ៊ា ងហ៊ា ងតំណ អត្ថសេយ៉ោ អត្ថសេយ៉ិសិស មង្គេ មន្ត្រិស ជាតិ ជាតិច្បូច្យា ជាមេរណ៍ ឯមេតស្ប កោះ-ល្វា ខ្យុងខ្មុំ ស្មី ភ្នំ ស្រាន្ត ជា សេ (៥៤) ២៩ឧ ជា ងយ់ មហ ឯ ជាជាំ សមយេ អគុសលំ ចំនុំ ឧប្បញ្ញុំ ហេតុ នោមខ្មុរាអ្រស្និ ឧត្ត្ទិស្ទាទី ៤ ខេ ៤ នោមនុស្សសហភតិ បដ្ឋសសម្បីយុត្តិ សស្ត្លាប្រន

បច្ចុយាការវិវង្គ អកុសលនិទ្ទេស

(៩៧) ពួកធម៌ជាអកុសល គើដូចមេច ។ កង្សម័យណា អកុសលចិត្ត ច្រឡំដោយទបេក្ខា ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រស្លំដោយមបេត្តា ព្រាសចាក់ខិដ្ឋិ ។បេ។ ច្រស់ដោយ **ទ**បេក្ខា ជ្រាសចាក់ទិដ្ឋិ ប្រកបដោយសង្ខារ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី កើតទ្បើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ចាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ចាណ ជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ េះទនា អើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តណា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះ តណ្ដាជាបច្ច័យ ភព ភើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ ភើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិង៍មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុ ជាទីកើតទៀត នៃកង៍ទុក្ខាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍ 18: 910 9

(៩៨) ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា អកុសលចិត្ត ច្រឡំដោយទោមនស្ស ប្រកបដោយបដិឃ: ។ បេ។ ច្រឡំដោយទោមនស្ស ប្រកបដោយបដិឃ: ប្រកបដោយសង្គារ

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

អភិធម្មបំដែក វិភង្គ

មានប្រជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ប្ដក់ ប្រារព្ធនូវ
អារម្មណ៍ណា ។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន
ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម
កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយុគនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាម
ជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយុគនៈទី៦ជាបច្ច័យ វេទនា កើត
មាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បដិឃៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ
អធិមោត្ដ កើតមាន ក្រោះបជិឃៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិម្រា
មេកក្ដាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ
កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំង
អស់ទុំះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(៩៩) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា គើដូចម្តេច ។
ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។បេ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។បេ។ បណ្តាបច្ចយាការ
ទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីខុត្ត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត
ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីត្រេកអរ ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស
វេទនា មិនជាទីត្រែកអរ ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស
វេទនា មិនជាទីត្រែកអរ ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស
នេះហៅថា វេទនាកើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចយាការ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលគិទ្ចេសោ

មាត់ខកោ ឈេនួន រកេរ ខេច ដូចិន្ទ គ្នាខេម្សា ខេត្តហេមារី ៩យ៉យ៉ិចិមារិ យើយ៉ា អញ ដូចិន្ទ អត្តគោយ៉ិតនៃយា មេរុប រកេរ ខ្លើម កញ្ជាំចំណា មេរុប រ ភុពខិស្ត ក្រុម ស្នា ក្នុងមារី អត្តគោយ៉ា អត្តគិល ឧបក្ខុខិយ អញ្ ឧបមា តួនីមារី មុខ្ល ដៃខ្លំ ភ្លេស ជំពា ឧក្ខុល រ តូនីមារ រក្សា ឧក្ខុល្យ អត្តគេលេខ ប្រា រ ក្រេ ពុធមាន ក្នុមារិ មុខ្ល ដៃខ្លំ ក្រុម ក្រុម ស្នា ខេត្តស្លា រ ពុធមាន ប្រាសា ខេត្តហេខា អត្តមាន ក្រុម ភាព ប្រាសា ក្រាសា ក្រាសា ភាព ប្រាសា ក្រាសា ក្រាសា ភាព ប្រាសា ក្រាសា ក្យសា ក្រាសា ក្ត

သို့ေပး နာလို့ ႏၵါဇိကာ န္တို့ နာရကာ ရန္တိုင္တေတာ့ လာခွ နည္တန္တင္တြဲ႕ရေတြ နည္တိုင္တြဲ႕ လာတိုင္တြဲ႕ လာမွန္ ကေန႕နေတြ ဦးရွိ နေရာင္တိုင္တြဲ႕ နာကေ အရွိေနာမ္း (၁၀၀) မာမွာေရေ စာရီ အမ်ားနာတာ နက္တိုင္တြဲ႔ လာခု

១ ឱ្.ម. អសុរោបា ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលនិទ្ទេស

ទាំងនោះ បដិឃ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ការចង្កើតចង្អល់ ការចាំងថាក់ នៃចិត្ត ។ បេ ។ **ភាព**កាច ការមិនស្រស់ស្រាយ ភាពនៃសេចក្ដីមិនត្រេកអរ ណា នៃចិត្ត នេះ ហៅថា បដិឃ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុ-យាការទាំងនោះ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបដិឃៈជាបច្ច័យ តើដូច เยอ ๆ การอุงพื้น มาการอุงพื้น กาดโรการอุงพื้น โรอัตุศร អារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបដិឃ: ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះអធិ-មោក្ខជាបច្ច័យ តើដូចមេខ ។ វេទនា១ន្ន សញ្ហា១ន សង្គារកន វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកតែអធិមោក្ខចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះ អធិមោត្តជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបកោលថា ហេតុ ជាទីកើតឡើង នៃឥងទុក្ខទាំង៍អស់ខ្លះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍ 18: 910 9

(១០០) ពួកធមិជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា
អកុសលចិត្ត ច្រឡំដោយ១បេក្ខា ច្រកបដោយវិចិកិច្ចា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធមិជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ជ្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ណា១
ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ
វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណ

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

ជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ វិចិក្ខិញ កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះវិចិក្ខិញ ជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះវិចិក្ខិញ ជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ បាតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែង មាន ដោយអាការហាំងនេះ ។

(១០១) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ការមិន
ដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា មោហៈ អកុសលមូល ណា
នេះហៅថា អវិជ្ជា ។បេ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន
ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីគ្រេកអរ ក៏មិនមែន សេចក្ដី
មិនត្រែកអរ ក៏មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍
មិនមែនទុក្ខ មិនមែនសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្យ អទុក្ខមសុ១វេទនា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្យ នេះហៅថា វេទនា កើតមាន
ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិចិក្ខិច្ចា កើតមាន
ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ការងឿងធ្លល់ អាការងឿងធ្លល់
ភាពងឿងធ្លល់ ការប្រាសចាកបញ្ញា ការគេងតាងគំនិត ការបែកគំនិត
ជាពីរ ផ្លូវពីរ ការសង្ស័យ ការកាន់យកចំណែកច្រើន ការអង្គឺអង្គែ ការ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសល់និទ្ធេសោ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អកុសលន់ទ្ទេស

នេះហៅថា វិបិកិច្ចា កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការ ទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះវិបិកិច្ចាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ វេទនាទន្ធ សញ្ញាទន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណត្នន្ធ លើកតែវិបិកិច្ចាចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះវិបិកិច្ចាជាបច្ច័យ ។បេ។ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ទុះ វមៃង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។បេ។

(១០២) ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា
អកុសលចិត្ត ប្រឲ្យដោយ (បេត្នា ប្រកបដោយ (ទូច្ច: មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ណា ១
ហើយកើត (ឲ្យឹង ក្នុងសម័យ នោះ សង្ហារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជា
បច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះ
វិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី ៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ
កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះ
ផស្សៈជាបច្ច័យ (ទូច្ច: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមាត្ត
កើតមាន ក្រោះ (មិតមាន ក្រោះវិទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះ (មិតមាន ក្រាះ (មានមាន ក្រាះ (មានមាន ក្រាះ បច្ច័យ ជា (មិតមាន ក្រាះ វិមានមាន ក្រោះ ប្រាះ វិមាន ក្រាះ ប្រាំង វិមានក្រាជាបច្ច័យ ជា វិមាន ក្រាះ វិមានមាន ស្រាះ ក្រាម ប្រាំង វិមានក្រាជាបច្ច័យ ជា វិមានក្រាជាបច្ច័យ ជា វិមានក្រាជាបច្ច័យ ជា វិមានអាការ ហើង ស្រី វិមាន វិមាន ស្រាះ វិមាន ប្រាះ វិមាន ប្រាះ វិមាន ប្រាំង វិមាន ក្រាម ប្រាំង វិមាន វិមានក្រាជាបច្ចើយ ជា វិមាន វិ

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

(១០៣) ឥត្ត ភេទមា អាំជា ។ យំ អញ្ជាណំ អនុស្បីខ្លួន ខេត្ត អ្វេត្ត ខេត្ត មេខេត្ត អយុទុក ល់ទំ មេញ ខែវិទ្ធា មរ្ទិញ ១ ខេ ១ ១១ ២១ ២៦ ស្នាស់ ខេ ស្រាស់ ស្ពី អ្នក្សិត្តស់ ង្គេញស ឌមារីជាំជំណា ធ្វេខ ១ ១៩៩ ខ្មេញ ខ្មេញ ខ្មេញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ရန္မ်ိဳး ရ ကွ စွဲနာလုံး ရန္မ်ိန္မို ဆုံမှာသမော စေဆ-សោ វិក្តោទោ ភក្តត្តំ ចិត្តស្ប ឥជំ វុច្ចត៌ វេធនា-ពជ៌លា ៩៥៩៩ ំ ឯ ឆ្មុំ ២២៣ មេខា ៩៥៩៣៤ ខា អឌ៌មោត្តោ ។ យោ ខ័ត្តស្បី អឌ៌មោត្តោ អឌ៌-ត់ជំឃា ឧប គ្មម្ម អក្ស ដូចំនួ វន្តិជាជិក្ខិ អញ្គា ។ ឥត្ត ភាគមោ អញ្គាស្ត្រហា ភព្រ ។ ៤ ខេត្ត អភិ មេនាក្ វេធសាខាធ្ងា ៩ **ភា**-စ္ႏေ နံးဖွဴးကြားနော နီကာလာက္မႈနာ မသိ င္ပံ့ခ် អញ្គ្រាយ្ឌិល្បីតំណា ងម្ដេក ពេល មេខ មុខិម្

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(១០៣) បណ្ដាបច្ចូយការទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដួចម្ដេច ។ ការមិនជំងំ ការមិនឃើញ ។ បេ។ គន្ទឹះគឺអវិជ្ជា មោហ: អកុសល-មូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បេ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំង នោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើជួចមេច ។ សេចក្ត ត្រេកអរ ក៏មិនមែន សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក៏មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនមែនខុត្តមិនមែនសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោ-សម្តីស្ស អនុក្ខមសុខវេទនា ដែលតើតអំពីចេតាសម្តីស្ស: ណា នេះ ហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយា-ការទាំង៍នោះ ទទួចូ: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តេដ្ចម្តេច ។ ការររើរវាយនៃចិត្ត ការមិនសុប ការវាយមាយចិត្ត កាពនៃចិត្តកាក ផ្ដើល ណា នេះហៅថា ១៤០: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ អធិមេាត្ត កើតមាន ក្រោះ។ទូចូ:ជាបច្ច័យ เต็นอเยอ ๆ การอุงพืช เกการอุงพืช กาตอุงพืชใธอิต กลั អារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះទទួច្ច: ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ភព កើតមាន ក្រោះអធិ-មោក្ខជាបច្ច័យ ត្រីដូចមេច ។ វេទនា១ន សញា១ន សង៌ារក្ន វិញ្ញាណត្ន លើកតែអធិមោត្តចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបគោលថា

បច្ចុយាការវិភង្គេ កុសលន៌ទ្ទេសៅ

ឈេង» រគេរ ព្យន្តមាំ មេណ្តមាំ ខេត្តមិច្ច មានលោ

អកុសលនិទ្ចេសោ ។

សេរា ៖ ។

សេរា ខ្មែលការ ខ្មែញ ធ្វិស្ស ។

សេរា ខ្មែញ សេរា ខ្មែញ ខ្មែញ ស្បារ ប្រាត្ត អាម្មារ ស្បារ ខ្មែញ ស្បារ ប្រាស្ធ ស្បារ ប្រាស្ធ សេរា ខ្មែញ សេរា ខ្មាញ សេរា ខ្មែញ សេរា ខ្មាញ សេរា ខ្មែញ សា ស្បាស សេរា ខ្មែញ សេរា ខ្មែញ សេរា ខ្មែញ សេរា ខ្មាញ សេរា ខ្មែញ ស្

អ នោសា អមោយោ ១ តត្ត ភាគមោ អ ហេកា ១

បច្ចុយាការវិភង្គោ កុសលនិទ្ទេស

ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ខ្លះ រមែងមាន ដោយអាការ យ៉ាង៍នេះ ។ បេ។

ចច់ អក្សលន់ទ្ទេស ។

(១០៤) ពួកធម៌ជាកុសល ត្រីដូចមេច ។ ក្នុងសម័យ ណា តាមាវិចរកុសល់ចិត្ត ច្រឡំដោយសោមនស្ស ច្រកបដោយញាណ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ព្រារព្នុវ អារម្មណ៍ ណា ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន:ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ វេទនា ភើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ (សេចក្តីជ្រះថ្វា) កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបសាទ: ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមាក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជភនិន៍មរណ: ភើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតទ្បើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការ យ៉ាងនេះ ។

(១០៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ កុសលមូល តើដូចម្តេច ។ អលោក: អទោស: អមោហ: ។ បណ្តាកុសលមូលទាំងនោះ អលោក:

អភិធម្មចំជិកេ វិភង្គោ

យោ អលោកោ អលុពល អល្គិតតំ អសារាកោ អសារជួល អសាវជ្ជិតត្ត អធិក្សៀ អហោកា កា្-សល់ មិល្ខ មិន មិល្ខា ខា ខា ខា ខា ខា ខា ខា មនោះមា ។ លោ មនៅមោ មន្ទឹមនា មន្ទឹ-ស្⁸្នន្ត្ន អព្យាសាសេ អព្យាជញ្ជើ(®) អយោសោ 😅-សល់ម៉ូល អញ ដ់និង អយោទោ ឯ ១៦ មនេះសា អមោរ ហេ ។ ហេ ៦៩៣ ១៩៦៩៣ ។ ១១ អ-សេស នគ្សិនលោ មាគីបន្ត្រី ងញ ដំនំ_ន ងខោ-យោ ។ ៩ មេ វុទ្ធ តែសល់ ភូលា ។ គត្ត ភាគមោ យុទ្ធភាព សង្គាល ខាង មាលេខ មាលេខពុខភាព មាលេខ មានេខា ខេត្ត ងំហែជនិតិយា អង្គុំរប ឯកេស អង្គ មានក្រឹ-ប្បច្ចិយា វេឌនា ។ ឃុំ ខេត្តសំគាំ សាគាំ ខេត្ ជំតំ សុខ ខេត្តសម្លុស្នំ សត់ សុខ មេខ-ឃុំ៖ ខេ តេសមូស្ស្រា សាគា សុខា ម៉ុនសា តេញ ខែខ្លួ ឧទាវិធិនិយា ធ្ងេញ ឯ ឧទ្ធ មានគោ

១ ឱ. អរ៉ុក្រាទោ អរុក្រដ្ឋ ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ត្រើដូចមេច ។ ការមិនលោក អាការមិនលោក កាពមិនលោក ការ មិនត្រេកអរខ្លាំង អាការមិនត្រេកអរ ភាពមិនត្រេកអរ ការមិនរំពែ (ចំពោះទេព្យអ្នកដទៃ) អលោក: កុសលមូល ណា នេះហៅថា អលោក: ។ បណ្ដាក្សលមូលទាំងនោះ អទោស: តេដ្ឋបម្ដេច ។ ការមិនប្រទូស្គូ អាការមិនប្រទូស្គូ ភាពមិនប្រទូស្គូ ការមិនព្យា បាទ ការមិនគុំគ្លួន អទោស: កុសលមូល ណា នេះហៅថា អទោស: ៗ បណ្តាកុសលទាំងមូលទាំងនោះ អមោហ: តើដូចមេច ។ បញា មា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ សេចក្តីមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការ ឃើញដោយប្រពៃ ណា នេះហៅថា អមោហ: ។ នេះហៅថា កុសលម្អល ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះ កុសលម្អលជាបច្ច័យ តើដ្ចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃ តារសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលម្អលជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង៍នោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព័ត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួល អារម្មណ៍ជាទីក្រេតអា ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ផីស្យូ សុ១វេទនា ជាទីវេត្តកអរ ដែលកើតអំពីចេះតាសម្ផ័ស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ

បច្ចុយាការវិភង្គេ កុសលន់ខ្មែរសា

រេឌ្យខេត្តិយា ត្រមានោ ឯ យា មនេះ មន់ខែមាខា ជុំភេឌ្យនា អភិឌ្យសានោ អយុំ វុទ្ធតំ វេននាឧទ្ធុយា ប្សាស្ត្រ ។ ឥត្ត ភាគមោ ប្រមានប្បច្ច័ឈ _{មនុ}-គោយ៉ោ 🛦 លោ ខ្^{ខ្លែ}មរី ងគ្គមេឃើរ ងគ្គដំបំប តនេះមត្តតា អយំ វុទ្ធិ បសាឧប្បទ្ធុយា អន់មោ-្រៀ ។ នង្គ ភេឌមោ អភ្នំមេរស្ខំជាំខំណ ឯប្រ ឯ ឋ ខេត្ត អន្ទ មេត្ត វេឌនា១ន្តោ សញា១ន្តោ អង្គារធ្វា វិញ្ញាណគ្នាព្វោ អយុ វុច្ចគិ អន្ទមោ-យ៉ឺត់ិយា មង្គេ រាគេរា ខេម រ៉ូខំមុខ ត្រូវខេម្មវិ យុះស្រុក្ស ខុត្តាត្តិស្បី ភាគឧពេល ឈេងខ្លួ ឯ (០០១) ២៩គេ ឌគី សមាល ឯ ជាជាំ សមយេ ភាមាវេច ភុសលំ ចំនួំ ឧប្បន្នំ ហោន៌ សោមឧស្បសហគត់ ញាណសម្បយត្ត សស់ខ្លាំវេធ ႔ ရေ႔ ေလာခုဗန္႔ ရာမန္နန္႔ စည္တန္တို႔ ရေ႔ ရ လောမေးလျှလတခုနိ ေတာ့လက်ပျွယုန္ရွိ လလတ္ခ်ာက វិទារតីហ្វេ ឯ រាធរ ឌគាំដើហា ្ មុ លុ លុ ឯ ឧភា-រដ្ឋ សញ្ចុំ សាគរកា យ៉ាមហេតិហេតិខិកា មាខ្លុំរយ

បច្ចូយាការវិវាង្គ កុសលនិទ្ទេស

បសា ខ: កើតមាន ក្រោះខេនាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សុទ្ធា ការ ជឿ ការជឿជាក់ សេចក្ដីដែះថ្នាក្រៃលៃង៍ ណា នេះហៅថា បសា ខ: កើតមាន ក្រោះខេនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អធិមោត្តូ កើតមាន ក្រោះបេសា ខ: ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អធិមោត្តូ កើតមាន ក្រោះបសា ខ: ជាបច្ច័យ ៖ តីដូចម្ដេច ។ ការចុះស៊ីប់ អាការបុះស៊ីប់ ភាពចុះស៊ីបនៃចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោត្តូ កើតមាន ក្រោះបសា ខ: ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង នោះ ភព កើតមាន ក្រោះបសា ខ: ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង នោះ ភព កើតមាន ក្រោះមធិមោត្តជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ខេន ហៅថា គេ កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ។ បញ្ជាបច្ចេញ នេះ ហៅថា ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ។ បៗ ក្រោះ ហេតុនោះ ខេបហៅថា ហេតុជាខិកើត ទ្បើង នៃកងខុត្តទាំងអស់ទុះ វាមង់ មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១០៦) ពួកធមិជាកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា

កាមាវិចរកុសលចិត្ត ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយញាណ

ប្រកបដោយសង្ហារ ។ បេ ១ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយញាណ

ញាណ ។ បេ ។ ប្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រាសចាកញាណ

ប្រកបដោយសង្ហារ មានប្រជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធមិជា

អារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រុះពួន្យអារម្មណ៍ ណា ។ ហើយកើតឡើង

កុងសម័យនោះ សង្ហារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ

កុំ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

មុខ ដូច្នំ យក្រពនិល ៤ ខេម្ម យន្តេ ប្រព្ធិ យក្រពនិល ៤ ខេម្ម មន្តេ ប្រព្ធិ ប្រព្ធិ ប្រព្ធិ ប្រព្ធិស្លា ២ ខេម្ម ២ ខេម ២ ខេម ២ ខេម ២ ខេម្ម ២ ខេម្ម ២ ខេម ២ ខេម្ម ២ ខេម ២ ខេម ២ ខេម្ម ២ ខេម ២ ខេម ២ ខេម្ម ២ ខេម ២ ខេម្ម ២ ខេម្ម ២ ខេម ២ ខេ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទននា កើតមាន ក្រោះ ផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជា បច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែង មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(១០៧) បណ្តាធមិតាំងនោះ ពួកកុសលមូល តើដូចម្តេច ។

#លោក: អទោស: ។ បណ្តាកុសលមូលទាំងនោះ អលោក: តើ

ដូចម្តេច ។ ការមិនលោក អាការមិនលោក ភាពមិនលោក ការ

មិនត្រេកអរទាំង អាការមិនត្រេកអរ ភាពមិនត្រេកអរ ការមិនរំពៃ

(ចំពោះទ្រព្យអ្នកដទៃ) អលោក: កុសលមូល ណា នេះហៅថា

#លោក: ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ អទោស: តើដូចម្តេច ។ ការ

មិនប្រទូស្ត អាការមិនប្រទូស្ត ភាពមិនប្រទូស្ត ការមិនព្យាបាទ ការ

មិនគុំគួន អទោស: កុសលមូល ណា នេះហៅថា អទោស: ។

នេះហៅថា កុសលមូល ហា នេះហៅថា អទោស: ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ កុសលនិទ្ទេសោ

(೧೦೮) ಜಜೀದ ಐಕು ಟ್ರಭಾ ನ ಬಳ್ಳ អមយេ ភាមាម ភុសលំ ខំត្តំ ឧប្បន្ន៌ យោត ជព្រះស្រស់ ញាណសម្បូបត្តំ ។ មេ ។ វ ដេយ៉ា្មារាសសង្ខ ឃាំ ឃាមានា ជាម្នាំ មេខ វិទារតីឃុំ អ្ រ ខេរ ខគិរដីឃុំ អ្ ក្ ក្ ಭ ದರ್ಜುಟ ಜಸ್ಟ್ ಳಾಡಣ ಜಿಳುರಾಷಿಯಾಗಿದೆ សន្តុំពេ សន្តុំពេញចុយ វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណម្បីច្បា សត្ថ ស្ងេតរ៍ដែល ឌង៉ាល្ខងចូ ឌង៉ាល្ងមទពិនៃលា ឌម្រៅ ឌម្រីជនិធិណា ធ្ងេង ធ្ងេងជនិណា ជសា នេ ជមានជានិលា ងខ្លាម ងេខ្មែរ ងំនេះ ត្សិតំណ មណ្ដ មនុត្តិនិសា មា**ន្ទ មាន្**តិសា ព្រះពេញ ត្រូវនេះមា ដែលសារ ខ័យ្យិខិត្ត សមុខយោ យោត ។

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសលនិទ្ទេស

សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យុំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១០៨) ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចមេខ ។ ក្នុងសម័យ ណា តាមាវិចរកុសលិចិត្ត ច្រឡំដោយ១បេក្ខា ប្រកិច្ចដោយញាណ ។បេ។ ប្រទ្វិដោយ៖បេក្ខា ប្រកបដោយញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ មាន រូបជាអាម្មេណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានធម៌ជារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអាម្មេណ៍ ណា។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះ កុសលម្មលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កេតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន:ទី៦ កើតមាន ព្រោះ នាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ វេទ-នា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ព្រោះពៅ-ទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភ្ព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជរានិង៍មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង៍ នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

អភិធម្មបំជិកេ វិភង្គោ

(೧೦೬) ಜಹ ಟಾಟಾ ಹಳುಗಾಹಿಯ ನ ងលោក អងោសោ អមោយោ ១២១ ៩ចេ វុទ្ធ្ជំ តាលល់អូលា ។ នគ្គ ភគម ភាគល់-តិល នា និយា មា និយា ខេង២ មា យើង២ ម ហើយ ខេត្ត មាន ដំណែង មេខាង ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត សស្ដីលេ ១ ខេ ១ ៩៩ ២៩៦ ឧទាវិតិនៃល ឋេខភា ។ យំ ខេត្តភំគាំ នៅ សាត់ នាសាត់ ខេ ត្រាសាង្ហារិទ្ធ មាន ខ្មែញ ខេ ខេត្ត ខេត្ មន្តិវិទ្ធា ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង នេះសារី យុស្សារី ខ័យ្ឌិយិទិសារី មាត់ខណេ យោត់តំ ។

(១០៩) បណ្តាធមិទាំងនោះ កុសលមូល តើដូចម្តេច ។ អហេត: អទោស: អមោហៈ ។ បេ។ នេះ ហៅថា កុសលម្យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះកុសលមូល ជា ចច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា កាសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវ អារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូល ជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រេកអរក៏មិនមែន សេចក្ដី ชิธเเธกหรั้ง อิโชธ ใส่เกาบุเต็ลเท่าลับิล คีการจูเกทรษูณ์ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ម័ស្យ អទុក្ខមសុ១វេទនា ដែលកើតអំពីចេរតាសម្ពីស្យូ ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ ។ បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជា ទីកើត ទៀត នៃកង៍ទុក្ខាំង៍អស់នុះ ប្រេងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។ (១១០) ពួកធម៌ជាកុសល គើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា កាមាវិចរកុសលចិត្ត ច្រឡំដោយ៖បេក្ខា ជ្រុសចាកញាណ ។បេ។

ប្រឡប់ដោយ១បេក្ខា ជ្រាសចាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ មានរូបជា

មារតិហ្គុំ រពេរ សនធត្ថមាមគេហុំ ឬ ជំរួ ដែរជំនុំមារតិហុ ឃារ

បច្ចូយាការវិភង្គេ កុសលន៌ទ្ទេសោ

អាត់ខកោរ ដោះ ឯ

ក្នុងនៃក្រោ ដោះ ឯ

ក្នុងនេះក្រា នូវ នេះក្រេស នេះក្នុង និះក្នុង និះក្បា និះក្រុង និះក្រុង និះក្រុង និះក្បា និះ

៩៩៩៩៦៩៧ មេន ដូចិន្ទ ស្បុធនមា ៤ ៤០០ ខេក ដូចិន្ទ ស្រុធនមា ៤១៤៤២៧ ស្នេះ មេន ដូចិន្ទ ស្រុធនមា ស្រុធនា មេនាំបេ ស្នេះ មេនា ស្រុំ ស្នេះ ស្រុធ ស្រុធនា ស្រុធ ស្នេះ មេនា ស្រុធនា ស្រុធនា ស្រុធនា ស្រុក ដូចិន្ទ ស្រុក ដូចិន្ទ ស្រុក ដូចិន្ទ ស្រុក ដូចិន្ទ ស្រុក ស្រុក ដូចិន្ទ ស្រុក អូច ដូចិន្ទ ស្រុក អូច ដូចិន្ទ ស្រុក អូចិនិទ្ធ ស្រុក អូច ដូចិន្ទ ស្រុក អូច ដូចិន្ទ ស្រុក អូច ដូចិន្ទ

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសលនិទ្ទេស

ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារ កើតមាន ក្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាម
កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះ
នាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេខនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បស្សៈ កើតមាន ក្រោះ
វេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ កព
កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជា
បច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើត
ខ្វើង នៃកងខុត្តទាំងអស់ទុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១១១) បណ្តាធមិត្ធន៍នោះ ពួកកុសលមូល តើដូចម្តេច ។

#លោក: អទោស: ។ បេ ។ នេះហៅថា កុសលមូល ។

បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ

តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍)

ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ

។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃ

កង់ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

អភិធម្មចំដកេ វិភង្គោ

អញ្ចុ ជុំខំនួ ស់ទាហដំហេជាជិលា ទាធិ្យរោ ឯ ដេ ឯ ទាធិ្សរោ ឯ ៧ ខេឌស ទា យើសស ទា យើសក្នុងខ្លី ស់ទាហ ឯ ៩ឆី មេខគោ ស់ទាហជិលជាជិលា អហោះ មា មេខា មោ មា មា ម មេ ជុំជុំ ម៉ូ (០០៣) ឧទី យខា យើមហេជិលា ឯ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(១១៤) ពួកធម៌ជាកុសល គេដូរមេខ ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គល ខ វើននូវមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព សុបសាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានបឋវិកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខាវ កើតមាន ក្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបប្ថ័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាម ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះ៣យតន:ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផ្ទស្ស:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើត មាន ក្រោះអធិមោក្ខដាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជរានិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ឲុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយាង៍នេះ ។

(១១៣) បណ្តាធមិទាំងនោះ ពួកកុសលមូល តើដូចម្តេច ។ អលោក: អពេស: អមោហ: ។ បេ ។ នេះហៅថា កុសលមូល ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្យំ កាព់នៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ ។ បេ ។

បច្ចូយាការវិភង្គេ កុសលត់ខ្មែរសា

មាន ម៉ូនិទ្ធ ត្រូវពេលមា ខេត្តទៀវ ។ ខេត្តទៀវ ។ ខេត្តទៀវ ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

យើ ងក្ខុខេឌិតដៃលា មនុប្ មនុប្តិ៍ យ ប្រុស ប្រទេស នៃលា ឧសាសេ ឧសាស្ស នៃលា មនុប្ យោល ឧទ្ធ មាន មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ យោល ឧទ្ធ មាន មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ មន្ប្លិទ្ធ យោប មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ មន្ប្លិទ្ធ យោប មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ មនុប្ប មនុប្សិទ្ធ យោប មនុប្សិទ្ធ មនុប្សិទ្ធ មនុប្ប មនុប្ប មនុប្សិទ្ធ យោប មនុប្ប មនុប្សិទ្ធ មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប យោប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប យោប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប យោប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប មនុប្ប យោប មន្ត្រ យោប មនុប្ប យោប មនុប្ប យោប មនុប្ប យោប មនុប្ប យោប មនុប្ប យោប មនិប្ប យោប មនុប្ប យោប មន្ត្រ យោប មនុប្ប យោប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យោប មន្ត្រ យោប មន្ត្រ យោប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យោប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យាប មន្ត្រ យោប មន្ត្រ យាប មន្ត្ត

១ %. ឥតោ បរំ កតមេ ធម្មា កុសលា ។ យស្មឹ សមយេ រូបូបបត្តិយា មគ្គ់
ភាវេតិ វិតក្កវិបារានំ វូបសមា ខុតិយំ ឈានំ... តតិយំ ឈានំ... ចតុត្តំ ឈានំ...
បឋមំ ឈានំ... បញ្ចមំ ឈានំ ១បសម្បដ្ដិ វិបារតិ បឋវិកសិណ៌ តស្មឹ សមយេ
កុសលមូលប្បច្ចយា សង្ហារោ សង្ហារប្បច្ចយា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណប្បច្ចយា នាមំ នាមប្បច្ចយា ជជ្ជាយតនំ ជជ្ជាយតនប្បច្ចយា ផស្សា ផស្សប្បច្ចយា វេទនា វេទនាបច្ចយា
បសាទោ បសាទប្បច្ចយា អធិមោក្ខោ អធិមោក្ខប្បច្ចយា រាជា រាវប្បច្ចយា ជាតិ ជាតិប្បច្ចយា ជាមរណំ ។បេ។ តេន វុច្ចតិ ឯវមេតស្ស កេវិលស្ស ទុក្ខព្វស្ស សមុទយោ ហោតិតិ...ឥតិ ឥមេ បាឋា ទិស្សន្តិ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសលនិទ្ទេស

ព្រោះហេតុនោះ ខើបរោលថា ហេតុជាទីកើតទ្បើង នៃកង៍ទុក្ខទាំង ,+ អស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១១៤) ពួកធម៌ជាកុសល គេដូចមេច ។ កុង៌សម័យ ណា បុគលបំរើននូវមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងអរុបភព កន្ងន់នូវអាកិញ្ចូញ-ដែលច្រឡំដោយនេវសញានាសញាយតន:សញា រង់ាយ ប្រការទាំងីពួង ព្រោះលះបង់សុ១៨ង ។ បេ។ ហើយឲ្យកាន់បត្-តជ្ឈាន ក្នុងសម័យនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះកុសលម្មលដា បច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ត្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គោ

(೧೧೮) ಜಿಕ್ಕೆ ಜನೀಕ ಸಹ್ಮಳು ಇ មលោក អង្គេម អុ មេ ។ ។ ។ ។ ។ ។ វុច្ខំ គុសលម្ហា ។ ឥត្ គាត់ គោ គុសល-ម៉ូលជាដៃ្ណា មាស្តីរប ។ លា ខេឌម មាម៉េខ-មាស្ពុំប្រ ។ ខេង ខេង ខេម្ម នុម្មិញ និលា ខេ តោសមូស្បីជំ អឧុគ្គមេសុទ៌ វេឧយ៍តំ ខេ តោ-មាតិទាំព្រៃ អដ្ឋនិត្តសាស (ឧស_(a) មញ្ចុំខ្លុំ គេឌភារី យុស្ត្រាំ ៩២២២២។ មានពេល យោត់តំ ។

(០០៦) ២៩គេ ឌគ៌ា ២។ហោ ឯ ៣ភ្នំ មាង៣

ឲម. យំ ចេតសិកំ សាតំ ចេតសិកំ សុខំ ចេតោសម្ផស្សដំ សាតំ សុខំ វេទ-យ៉ាតំ ចេតោសម្ផស្សដា សាតា សុខា វេទភាពិឥមេ បាឋា ទិស្សត្តិ។

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

ដែកនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ខ្លះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១១៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ពួកកុសលមូល តើដូចមេច ។ អលោភ: អព្រេស: អមោហ: ។បេ។ នេះហៅថា កុសលមូល។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ តើដុចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្យំ (នូវអាម្មេណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កើតមាន ក្រោះកុសលមូល ជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ តើដ្ចម្តេច ។ សេចក្តីត្រេកអរក៏មិនមែន សេចក្តីមិនត្រេក-អរក៍មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលនូវអារម្មណ៍ មិន ជាទុក្ខ មិនជាសុទ ដែលកើតអំពីបេតោសម្ព័ស្ស អទុក្ខមសុខវេទនា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្យូ ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកេត្តទៀង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការ យ៉ាង៍នេះ ។

(១១៦) ពួកធម៌ជាកុសល គេដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា

បច្ចុយាការវិភង្គេ កុសលនិទ្ទេសោ

បច្ចុយាការវិវាង្គ កុសលនិទ្ទេស

បុគ្គលចរើននូវលោក្ត្តជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាធម្មជាតិដល់ នូវ ការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងទ្យាយ ដើម្បី ដល់នូវបឋមគ្គម ស្ថាត់ចាត់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់ បឋមជ្ឈាន ជាទុគ្ខាបដិបទា ទនាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើត មាន ក្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារ ជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន: ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន:ទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើត មាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជា បច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជពនិងមរណ: ភើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុ ជាទីកើតទៀង នៃជមិទាំង់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ (១១៧) បណ្តាធមិទាំងនោះ ពួកធមិជាកុសលម្មល តើដូច ម្ដេច ។ អហេត: អមាស: អហេហ: ។បេ។ បណ្ដាកុសល-មូលទាំងនោះ អមោហ: តើដូចម្ដេច ។ បញ្ជា ការដឹងច្បាស ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវង្វេធ៍ ការពិចារណានូវធម៌ ការឃើញដោយ ប្រពៃ ធម្មវិចយសម្រាជ្យង្គី ជាអង្គមគ្គ វាប់បញ្ចូលកងមគ្ នេះហៅថា អមោល: ។ នេះហៅថា កុំសលមូល

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

នៃង មន្តេរ ម្នេសកដំណជាខំណ មាន៉ារេ ឯ ឈ ខេត្ត សញ្ចេ**ត្ត** សញ្ចេត្ត អយុ វុច្ចុត៌ តុសលមូលប្បច្ចូល សង្ខាកោ ។ បេ។ ឥត្ត ក-តមា ដស្បីពីខ្មែល ដេខស ។ ល ខេត្តសំគ សាត៌ ខេត្តសំគាំ សុទ៌ ខេត្តេសម្ផូស្បូជំ សាត៌ សុទ៌ ឋេឌឃ៌ន៍ ខេត្តេសមូស្ស្រា សាគា សុទា រុខស អញ រុំនំង្ ឌមាវិសិស រុខស ឯ ងង ស្នេខា រដ្ឋ នេស្ស ខេស្ស សង្គ្រា សន្ទហនា ជុំភាហ្លួល អភិហ្លុស នេះ អយុ វុច្ចុត្ រុនេយជជំណ ឧមា នេះ នង មនុខ មនុខេ ជ-មានជាជិលា ងគួគោយើ ឯ លោ គ្នុងមា ងគូ។ មេ ក្ដេស្តិ អត្តខ្មុំ នា នេះ និង្គិត អយុ វុច្ចុំ ត្តមានជាំនិក្សា ងឌ្នា មន្ទុ មនុះ ពេលខេណ្ឌនៃការ នេះ មោ អភិមោក្ខុប្បច្ចុយា កកៅ ។ ឋមេត្វា អភិ-មោយ្ញុំ ជ្រេសសស្ថា មណ្ឌាស សង្ខ័^រ្សាស្ថា

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

បណ្តាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ តើដុចម្ដេច ។ ចេតនា កាសេន្សំ ភាពនៃកាសេន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលម្អល ជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផ្សុវ្រ: ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តី សុ១ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ ជាទីក្រេកអរ ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស ប៉េននាជាទីក្រេកអរ ជាសុ១ ដែលកើត . អំពីរបតោសម្ម័ស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ បសាទ: កើតមាន ក្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សទ្ធា ការដឿ ការដឿជាក់ សេចក្ដី ដែះថ្នាដ៏ក្រែលែង ណា នេះហៅថា បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទ-នាជាបច្ច័យ ។ បណាធម៌ទាំង៍នោះ អធិមោក កើតមាន ក្រោះ បសាទ:ជាបច្ច័យ តើដ្កួចម្ដេច ។ ការចុះសិច អាការចុះសិច កាពចុះ ស៊ីបនៃចិត្ត កង្គីអារម្មណ៍នោះ នេះហៅថា អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះ ឋសាទ:ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ ភព កេតមាន ព្រោះ អធិមោក្ខជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ វេទនា១ន សញា១ន សង្ការកុន

ចច្ចុយាការវិកង្គេ អព្យាកតនិទ្ធេសោ

រួយ ខាង ខ្លែង ព្រះនេក្ខ នគិរខ្ល មាន់ខេកា សារន្ទ នា នេះ មេន់ង ព្រះនេក្ខ មាន់ មាន់ខេកា សារន្ទ នា នេះ មេន់ង ខាង់ខ្ល មាន់ខេកា សារន្ទ នេះ មេន់ង ព្រះនេក្ខ មាន់ សារន្ទ នេះ មេន់ង ព្រះនេក្ខ មាន់ សារន្ទ នេះ មេន់ង ព្រះនេក្ខ មាន់ខេកាល លោខ្លំន រ

កុសលនិទ្ទេសោ(១) ។

១ ឱ. កុសលមូលំ ឆិដ្តិតំ។

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសលនិទ្ទេស

វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកតែអធិមោត្តបេញ នេះហៅថា ភព កើត មាន ព្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ។ បេ។ អធិប្បាយត្រង់ពាក្យថា ហេតុ ជាទីកើតឡើង នៃធម៌ទាំងីទុះ វមែងមាន ដោយប្រការដូច្នេះ ដូចតទៅនេះ ។ ការជួបជុំ ការមូលមក ការប្រជុំចុះ ការកើត ប្រាកដ នៃធម៌ទាំងីទុំះ វមែងមានយ៉ាង៍នេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃធម៌ទាំងីទុំះ វមែងមាន ដោយ អាការយ៉ាង៍នេះឯង៍ ។

ចច់ កុសលនិទ្ទេស ។

(១១៤) ពួកធម៌ជាអព្យាក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ចក្ដុវិញ្ញាណជាវិទាក់ ច្រឲ្យដោយ (បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ កើត ឡើង ព្រោះភាព នៃកាមាវបរកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំ ហើយ ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ វេទនា វេទនា កើតមាន ព្រោះ វិទនា វិទនា កើតមាន ព្រោះ វិទនា វិទនា

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(೧೮५) ಜಹಿ ಟಹೀಣ ಳುಪ್ಪಿಬ ಎ ೧೮ ខេឌសា សញ្ចេះសា សញ្ចេះសង្ខំ អយុ វុត្តិ អង្គាររបស់ កាន់ កាន់ អង្គារប្បច្ចិល វិញ្ហាល ។ ឃុំ ខ្ញុំ ម នោ មានសំ ។ ខេ។ តដ្ឋា ខុត្តា ញៃ-ហេខាត់ មុខ ដ់តំខ្មុំ មាខ្លារជាជិលា មួយ ហូ ឯ နာန္ ကေနမိ ဒီကာလာပျိုင္ခံကာ သာမိ ។ ដេខស១ស្គ្រោ နာ္ကားစအေ နာလ္ဆိုးက္ဆိုအေ နင္ဂ နီဇီးနာ နီကာလာဗျိ-ជំណ ឃុត្ត រា ឧទ្ទ ២៩៦ ២៩១ ខែ៣ ខង្កា-យតនិ។ យំ ខំត្តំ ម ទោ មានសំ ។ មេ។ តដ្ឋា ឧយស្ទា្សាហាខាដ មុខ ដ្ឋាំខ្លួ ខាគណិជិលា ឧឌីរ-យនៈខ្ញុំ ។ តត្ត កាតមោ ១ជ្ជាយគន១ព្យូច្មហា ឌ ស្បា ។ លោ ឌ ស្បា ដុសនា សង្ខសនា ម្រឹស្សន្ត មេល ដែន្ទ ឧដាលសមរិជិយ ឌម្រៅ ឯ ឌង្គ មានស ឌម្រីជាំជំពាល ច្រេយ ឯ

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

(១១៩) បណ្តាបច្ចូយការគាំង៍នោះ សង្ខារ តើដុចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះ ហៅថា សង្ខារ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កេត មាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ តេដ្ឋចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំងឺអា-វម្មណ៍ សេចក្ដីប្រាថ្នា ។ ចេ។ ចក្ដីព្រាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណ នោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ចាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ ឋណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ចុ័យ ត្រើដ្ឋបម្រេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ហាខន្ធ សង្ហារក្ខន្ធ នេះប្រៅថា នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីជ្រាថា ។ ខេ។ ចក្តីព្រាណធាតុ ដែល កើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមដាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ ផស្ស: កើត មាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្យៈ ការ ពាល់ត្រវ ការចុះពាល់ ការទង្គកទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន:ទី៦ ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំង នោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ៗ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យកពនិទ្ចេសោ

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកត់និទ្ទេស

សេចក្តីត្រេកអ ក៏មិនមែន សេចក្តីមិនត្រេកអ ក៏មិនមែន ដែល
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុ១ ដែល
កើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស អនុក្ខមសុ១វេទនា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស
ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តា
បច្ចូលការទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូច
ម្តេច ។ សញ្ញា១ន្ធ សង្ខារកូន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកតែវេទនា
ចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បញ្
ព្រោះបេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុក្ខទាំង
អស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១២០) ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណមានសង្គារជាហេតុ កើត
មាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាមមានវិញ្ញាណជាហេតុ កើតមាន
ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦មាននាមជាហេតុ កើតមាន
ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈមានអាយតនៈទី៦ជាហេតុ កើតមាន ព្រោះ
អាយតនៈទី៦ជាបច្ច័យ វេទនាមានផស្សៈជាហេតុ កើតមាន ព្រោះ
ផស្សៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើត
មាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជា
បច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វេមង៍មាន ដោយ
អាការយ៉ាង៍នេះ ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

អភិធម្មចំជិក វិភង្គ

(១៤១) ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណប្រកបដោយសង្ខារ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាមច្រកបដោយវិញ្ញាណ កើតមាន វិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ ប្រកបដោយនាម កើតមាន ព្រោះនាម ជាបច្ច័យ ផស្សៈប្រកបដោយអាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះអាយគនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនាប្រកបដោយផស្ស: កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភព ជាបច្ច័យ ជភានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើត ឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រុមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។ (១៤៤) ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជា បច្ច័យ សង្គារ កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ អា-យតន: ទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះ អាយតន: ទី៦ ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតន: ទី៦ ជា បច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះផក្សៈជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជា បច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភព ជាបច្ច័យ ជភានិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើតឲ្យើង នៃកងឲុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតតិទ្ចេសៅ

(០៤៣) ភាឌ ខេតា អព្យទ ខា ជា បា ភាំ មានពេល យាសាខ្យម្មិ យ៉ូមហេទាវិ យគ្មាវិ យ-ត្តា ឧបចិតត្តា វិទាក់ សេតវិញាណ៍ ឧប្បន្ន៌ ឈេញ ៩ ខេយ្លាភាសង្គ. ភាឌិរាគិយា « ខេ ឯ ឃានវិញាឈំ ឧព្យុន្នំ យោធិ ឧបេក្ខាសហគត់ ។ ខេ ។ ជួបរួយ ហ នុព្យិញ ខ្មេក ន ខេត្តា-សហគត់ សោរម្មណ៍ ។ ខេ។ កាយវិញាណ៍ នព្រឹទ្ធ យោឌ មានមាលនង ដោឌីណិរត់ហា ឧភ្នំ អាន លោ មាខ្លីរ ជើជិញ វួយ ហា វួយ ហា ជាជិញ သားခွ သားခရါခ်ကာ ಜဆီးကာဆင့ ಜဆီးကာဆဗၵါခ်ကာ ឌ ហៀ ជមាវិជាជិលា ធ្ងេង ធ្ងេងជជិលា មន្ត្រ ងព្រំដំណ យុង យុងស្និស្តិល ជួបគរហ្យូ សូវគេ-ស្សា យុស្សា ខ្មុំស្លិច្ចស្ប សុគ្គលោ យោត៌ ។

ខេឌុស មា ឃើងសា មា ឃើងស្ងង់ មិស្ (បុក្ស) អង្គ ស្ងង់ខេស្ត មិស្ត (បុក្ស) អង្គ ស្ងង់ខេស មន្តិប្រ ជ លា

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកតសិទ្ចេស

(១៤៣) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូបមេប ។ ក្នុសម័យ ណា សេតវិញ្ចាណ ជាវិបុរក ច្រឲ្យដោយ១បេក្ខា មានសម្វេងជា អារម្មណ៍ កើតទ្បើង ព្រោះភាពនៃកាមាវិចរកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើ ហើយ សន្យំហើយ ។ ខេ។ ឃានវិញ្ញាណ ច្រឡំដោយទបេត្តា កើត ទ្វើង ។ បេ។ ជិកវិញ្ចាណ ច្រទ្បំដោយ ៤ បេក្ខា មានសេដាអារម្មណ៍ កើត ទ្បើង ។ បេ។ កាយវិញ្ញាណ ច្រឲ្យដោយសុខ មានផ្សព្វជាអាវម្មណ៍ កើតទ្បើង ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខាវជា ชชั้น នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណដាថថ្ម័យ អាយតន:ទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើមាន ព្រោះអាយតនៈទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិធ៍ មរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ

(១៤៤) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារ គើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា

អភិធម្មចំដីកេ វិភង្គោ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

សង្ខារ ។ បេ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ រៀទនា កើតមាន ក្រោះផស្ទ:ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅ អង្គកាយ សេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅកង្គកាយ ការទទួលអារម្មណ៍ ជា ទីត្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីកាយសម្ពីស្ស សុខរៀទនា ជាទី ត្រែកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីកាយសម្ពីស្ស សុខរៀទនា ជាទី ត្រេកអរ ដែលកើតអំពីកាយសម្ពីស្ស នេះហៅថា រៀទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ សញ្ហាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណកូន្ធ លើកតែវេទនាចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះ រៀទនាជាបច្ច័យ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជា ទីកើតទៀត នៃកងទុក្ខទាំងអស់នុះ រ៉េមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៤៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ

ណា មនោគាតុ ជាវិបាក ច្រឡំដោយ (បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី
។ បេ ។ មាន៨ព្រូជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ឋ នូវអារម្មណ៍ ណា
មួយ ហើយកើត ឡើង ព្រោះភាព នៃភាមាវិបរកុសលកម្ម ដែលសត្វ
ធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះ
សង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន:
ទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះ
អាយតន:ទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតនិទ្ទេសោ

្រះស្រុករិ ខែឌិឌិឌិឌិវិ មាន់ឧកោ ឈ្មេ រ ស្ពេជិណិ យុង យុង្គិជិឌិយ ខ្មុខកេឃ ត្រាង រ ស្រុខស្មាធិណា មន្ត្រាជិឌិយ ខ្មែនបា

(១៤៦) ឌង្គ ឩឌគោ មាស្ពុំរប ។ ឈ ខេត្ត សញ្ចេស្ត សញ្ចេស្ត្រ អយ៌ វុទ្ធ សន្តាពេ ។ ឥត្ត ភេឌមំ សង្ខាប្បុច្ចុយា វិញាណំ ។ លំ ខ័ត្ត មពេ មានសំ ។បេ។ តជ្លា មពោ-ဆာရ နင္ဂ ႏိုင္ငံနာ လန္ဆုံးပားျပဳတာ နီကာလာ ရေပေရ តត្ត ភាគមា ដស្ប្បីចូលា វេឌ**ភា ។** យ ខេត-សំគាំ នៅ សាត់ នាសាត់ ខេត្រេសមួសរូជំ អ-ឧុត្តមសុទ ៤៩យ៍ត ខេត្រោសមូស្បូជា អឧុត្តម-សុខា ៤៩៩៧ មេញ ម៉ូទុំខ្លួន ៩មាវិសិនិសា ៤៩៩២ ឯ តត្ត ភាគមោ វេឌនាបច្ចុយា អធ៌មោក្តោ ។ លោ ខ្ញុំសុរ អន្ទមេក្រោ អនុមុខ្ទះ នឧន្មគ្គីតា

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកតតិទ្វេស

អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះ៧ខនាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ
អធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជរានិងមរណ:
កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកងខុត្តទាំង
អស់ទុះ ប្រមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៤៦) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ សង្គារ តើដុចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (ន្ទវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅ ឋា សង្ខារ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដ ។ បេ។ មនោណតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។បេ។ បណ្ដា បច្ចុយាការទាំង៍នោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផ្សុះជាបច្ច័យ តើដូច មេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ក៏មិនមែន សេចក្តីមិនត្រេកអរក៏មិនមែន ដែល ប្រព្រឹត្តទៅកង្គចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាខុត្ត មិនជាសុខ ដែល កើតអំពីចេតោសម្ផីស្យូ អនុក្មសុខវេន្នា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ផីសុ ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា ធម៌ទាំង៍នោះ អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ការចុះស៊ីប អាការចុះស៊ីប កាពចុះស៊ីប នៃចិត្តកង្អារម្មណ៍នោះ ណា

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

នេះហៅថា អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា បច្ចុយាការទាំង៍នោះ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមាក្ខ្ជាបច្ច័យ តើដូច មេច ។ វេទនាខន សញាខន សភាវក្ន វិញ្ហាណក្ន ព ខ ខ ព ខ ខ តែអធិទេវត្តចេញ នេះហៅថា \cdot ភព កើតមាន ព្រោះអធិមេវត្ត ជាបច្ច័យ ។ បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបគោលថា ហេតុជាទីកើត ទ្បើង នៃកង់ទុក្ខព័ងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ៗ (១៤៧) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាវិជាក ច្រឡំដោយសោមនស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ ក្នុ ។ បេ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដុំ ឬក៏ ជ្រុវព្ទុវអារម្មណ៍ណាមួយ ហើយកើតឡើង ព្រោះភាពនៃភាមាវចរកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ហាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ហាណជាបច្ច័យ អាយតន:ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្យុះ កើតមាន ព្រោះអាយតន:ទី៦ ជាបច្ច័យ កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតទ្វើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយ អាការយោធ៍នេះ ។

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតនិទ្ទេសោ

(០៤៤) ឌង្គ យៈឯសោ មាស្តីរបេ ។ លា ខេត្ត សញ្ចេត្ត សញ្ចេត្ត អយុ វុច្ចុន្ សន្ទាកេ ។ ឥត្ឌ កានាមំ សន្ទាប្បច្ចុយា វិញា-ឈំ ។ យំ ខំត្ត ម នោះ មានសំ ។ មេ**។** ត្ូ តយេរួយហេយង មុខ រុនិទ្ធ មាធិរណិជិល រួយ-ហេ_{្ត ពេធ នេះ ម្នេះ មេ ម្នាធិនិត្ត មុខមា ជ} យំ ខេត្តសំតំ សាតំ ខេត្តសំតំ សុខំ ខេត្រ-សម្ផស្សុជុំ សាត់ សុខ ជេខធំតំ ចេតោសម្ផស្សុជា មាខា មាខា មេខា មេធា ម៉ូន្ទំ ឌមាវិធិនិយា រុខស ។ ឌន្ត មនុខោ រុខសព្ធជំណ ងក្នុសេយ៉ោ ។ យោ ចិត្តស្ប អចមោត្តោ អចិមុច្ឆា នធេចមុត្តតា ងក្ខុ ដូចិន្ទ រុនសពត៌យា ងគ្នាសារខំស ឯ ននិ យន្ត អញ្ជាស្និល្បិទិលា ងប្រេ ឯ សុធេមិ អញ្-មោយ្តិ ជ្រេស១លោ មាសា១លោ មាស្តាំងេប្រ န္တာကယ္ဆိုက္တဲ့ အက္စ္က နည္နန္ ဆင္တနည္တည္ဆိုင္တဲ့က ក្នុង ខេត្ត ខ្លែខក្សា ខេត្ត ប្រាស្រាសា នៃយ៉យ្លិសិក្សា មាននេះ វា

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកត់ខំទេ្ទស

(១៤៤) បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្ខារ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា តាសេន្យំ ភាពនៃកាសេន្យំ (នូវអាម្មេណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខាវ ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ តើ ដ្ចមេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីព្រថ្នា ។ បេ។ មនោ-វិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណទោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។បេ។ បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្ត ទៅកង៍ចិត្ត សេចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្តទៅកង៍ចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ ដាទី ត្រេកអរ ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ផីស្យូ សុ១វេទនា ជាទីក្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេត្រាសម្ព័ស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះ ផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តាធមិទាំង៍នោះ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ការចុះស៊ីប អាការចុះស៊ីប កាពចុះស៊ីប នៃចិត្ត ក្នុងអាវម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខ ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច មេនា១ន្ន សញ្ញា១ន្ន សង្ខារក្នុន្ន វិញ្ញាណក្នុន្ធ លើកតែអធិមោត្តចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោត្ត ជាបច្ច័យ ។ បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ហេតុជាទីកើតទៀន នៃកង៍ទុក្ខាំង៍អស់ទុះ រមែងមាន ដោយអាកាវយ៉ាង៍នេះ ។

អភិធម្មចំដិកេ វិភង្គោ

(០៤५) មានពេ ឧស៍ អមារយៈមា រ លេឡាំ មានក្រោយ ឃុំនេះនេះគេឃ ជានេះ កាតត្តា ឧបខិតត្តា វិទាកា ម នៅញាណភាតុ នព្ឌីឃ ឈេង ៩ជេយ៉ាភាលមុខ ខែជើយា ប្ រពេរ ឌេស៊ាដែលឃ ឃ ញ ញ ឃ ជា ឧយ ដែ ឧទ្ចឹ နာဒဏ နာဇ္စားရွင္နီဟာ နီကာလ္က နီကာလာစျင္နီဟာ សាត្ ខាគណិនិយា ឧង្គាលឧទ្ធ ឧង្គាលឧទធានិណ ឌុទ្សោ ឌុស្សីជានិយា ធ្ងេយ ធ្ងេយជនិយា ម-ត្ថាសា អត្ថសេដ្ឋាទ្ធិលា កក្ស កុរស្មីសិលា ជាតិ ជាតិហ្គុច្ចយា ជីវាមរណ៍ រៀវមេត្ស] កោះ-លស់្បី ៩៩៩៩៧ ខេណៈ ខេណៈ ។ [೧៣೦] ಕಕ್ಷ ದಕ್ಕಟ ವರ್ಷ್ಣ ೪ ಯ ខេត្ត សញ្ជេស សញ្ជេសធ្វេត អយ វុទ្ធ សង្ខាពេ ។ ឥត្ត ភេទមំ សង្ខាប្បុរុច្ម វិញ្ហាណ៍ ។ លំ ខំត្ល ម នេស មា ខេស ។ មេ ។ ត្ប៉ា ម នោះ ញៃ ។ ကောင်းနှံ မွန့်နှံ မန့်သည်မြီးကာ မှုတာတွေ ခရောခ

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

[១២៧] ពួកធម៌ជាអព្យាក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា
មនោះពៃញាណ ណតុ ជាវិទាក ច្រឡំដោយ បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី
។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ទ្រាំវេញនូវអារម្មណ៍ ណាមួយ ហើយ
កើតទៀន ព្រោះភាពនៃកាមាវិចក្រេសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំ
ហើយ ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ
នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ព្រោះ
នាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា
កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះវេទនាជា
បច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន
ព្រោះភាពជាបច្ច័យ ជាជនិងមណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ
ហេតុជាទីកើតទៀត នៃកង់ខុត្តទាំងអស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការ
យាងនេះ ។

(១៣០) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារ គើដូចម្ដេច ។
ចេតនា ការសន្យំ កាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះ
ហៅថា សង្ខារ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន
ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី
ប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ
ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បេ។

ចច្ចយាការវិភង្គេ អព្យាកតតិខ្មេរសា

សង្គ យស្ស ជមាវិតិលា ធ្ងេ**ឃ ឯ** ល្ ខេត្តភិគ្នា នៅ សាទ ជាសាទ ខេត្តសម្ផុស្បូដ អនុត្តមសុទ៌ វេឌយ៍តំ ខេត្រសម្ងក្រា អនុ-រេខយៈ ។ ឌន្ទំ មានគោ រេខឃពនិយា ងគួគោ-យ៉ោ រ លោ ខ្លឹស្សី ងភូមេយ៉ោ ងភូគិជិស នឧត្តម្ភិស អញ ថ្ងៃ រេខសពតិលា អត្តសេ-្សោ ។ ឥត្ត ភាពមោ អត្តមេរក្ខព្យព្វយា ករេ។ ។ ម ខេត្ត អន្ទមេត្តិ វេខសេទក្រោ សញ្ញាទន្ទោ មាន្តារឌ្នា នៃ ស្ព្រា មេ ស្ត្រា មេ ស្ព្រា មេ ស្ត្រា មេ ស យ៉ឺត់ដៃណា មនុស្ស ភាព ភាព ភាព មេខ ដំនំមូ ត្រូវមេមទារី ដោលស្បី ខ័យ្ឌិយិទិស្សី មាងខណេ ឈេងឆ្ន រ (೧៣០) ភាន មេ ដាំ អព្យាភាគា ។ បេស្មឹ មាននេះ ដូចរល់មេ ដូចរនេះ មេន ភាតត្តា ឧបខ៌តត្តា វិទាកា មនៅព្រាយាជា**កុ** នៃណីឃ ឈេខ មោតខុឡាមាលមុខ ឈាយមាតាំ-យុទ្ធា ។ ខេ។ សោមឧស្សស្សសុខា ញាណសម្បីយុទ្ធា

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកត់ខ្មែស

បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ត្រើដ្ឋបមេប ។ សេចក្តីត្រេកអរក៏មិនមែន សេចក្តីមិនត្រេកអរក៏មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុខ ដែល កើតអំពីចេតោសម្តីស្យ អនុក្ខមសុ១វេននា ដែលកើតអំពីចេតោសម្តីស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ បណ្តាធម៌ទាំង៍នោះ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើ ដ្ឋចម្លេច ។ ការចុះសិច អាការចុះសិច ភាពចុះសិចនៃចិត្ត ក្នុង អារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះវេទ-នាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចុយាការទាំង៍នោះ ភព កើតមាន ព្រោះ អធិមោត្តជាបច្ច័យ តេដ្ឋចមេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ហាខន្ធ សង្ខារ-ក្នុន វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើកតែអធិមោក្ខយេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើងនៃកង់ទុក្ខពុំង៍អស់ទុះ វមែងមាន ដោយ អាការយ៉ាង៍នេះ ។

(១៣១) ពួកធមិជាអព្យាក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាវិបាក ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយ ញាណកើតឡើង ព្រោះភាពនៃភាមាវិចរកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើ ហើយ សន្សំហើយ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយញា ណ

អភ៌ធម្មបំជិកេ វិភង្គោ

សស់ខ្លាំរេខ ។បេ។ សោមឧស្សសហឥ៣ ញាណ-វិហ្ឈុណ្ ។បេ។ សោមនេស្សសហគត ញាឈា-វិហ្យុត្តា សស្ខ្លាំរេខ ។បេ។ ឧប្រុក្ខាសេសឥតា ញាណសម្បីល្ខ ។ ខេ ។ ខណ្ឌសសង្ខ ញាណសម្បីយុត្ត អស្ត្លាធ្ងេ ។ ខេង ៩ ខេត្តា-ಕಾಣ್ಯ ಮುಣ್ಯಾಮಿಗೆ ನೀಡಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ಯಾಕಾ. សឯខា ឈាហរុជិណិខ្មុំ មកខ្ញុំពេច ខ្មែរគឺយា ឯ រ នេង ឌស៊ាគើយា មុ ៣ ៣ មុ មុ ជនរង់ ខម្លាំ နာရက နာဆိုသင်္ချိန်ကာ န္မည္တာဟာ နည္ဆိုကေတာ့ အသင်္ချိန်ကာ សាត្ សាគជិនៃិលា ឧឌឹៈ៣ងចូ ឧឌឹៈ៣ងខជិនិិលា ឌ្យោ ឌ្យាជាខ្មីលា ធ្ងេខ ធ្ងេខ ធ្មេខ ជមានេ ជមានជាំជំណ ងគ្នាសេរយ៉ា ងគ្នាសេយ៉-ត្សិតិ*ឈ មង្គេ មា*ន្តិសា យុង្ខ យុង្ខពិតិលា ជ្រម្មណ្ឌ ក្រម្មណ្ឌ ដែងនាក្រុង ដង្គង្គាំង។ ស្ត់ខយោ ឈ្មេង ឯ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ប្រតបដោយសង្ខារ ។ បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រាស់លាត ញាណ ១បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រាសចាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ប្រទ្បីដោយ១បេក្ខា ប្រកប ដោយញាណ ១ បេ ១ ស្រ្គាំដោយ៖ បេក្ខា ប្រកបដោយញាណ ប្រកបដោយសង្គារ ។បេ។ ប្រឡំដោយ១បេត្តា ជ្រុសថាកញាណ ។ បេ។ ច្រឡំដោយ (បេក្ខា ក្រុសហកញាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ សន្ទេលុយមក្រុស្តី រពេរ សន្ថេស្តុយមេលើង ជំមួ ប្រវេជនិ អារម្មណ៍ណាមួយ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ចាណ កើត មាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះប៉េននាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះ បសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជកនិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកេតទ្បេីង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍ ៗ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតត់ទ្ទេសោ

(೧៣৮) ឥត្ត កេតមោ សង្ខាកេ ។ យា ខេត្ត សុរញ្**នុស** សុរញ្**នុ**យ្ឌន្តំ អយុ វុទ្ទុន៍ សន្លាព ។ ឧទ្ទ កានមំ សន្លាប្បទ្ធ្លា វិញាណំ ។ យុំ ខ្ញុំ ឧ នោះ មានមុំ ។ ខេ។ ៩ជា ឧ នៅ ញា សា-သေးရ နွင့္ ရုံမွားနဲ့ လည္ဆုံးေပးႏွင့္မဟာ အက္ဆက္လို ၅ (၁၅ នទី ឃុខគោ ៤៥សាជជំណា ឯមាខោ ។ លា សទ្ធា សន្ទ្រាល ដុំភាហ្សាល អភិហ្សាល អយំ វុទ្ធិន វេឌសឧទិ៌ិិ ឧសាស ឯ ឧទ្ទិ យខគោ ត្តមានជានិយា ងឌ្នោមេរិ**រ រ** លោ ឆ្នំមារិ អញ្ចុំទៅ អញ្គង់ជំង ឧត្តង់ខ្លួយ អញ្ចុំខ្លួ ត្តមានជាជិលា អ_{ុខ}្មោយ៉េ ឯ ងង យន្តេ អឌ៌មោត្ត្បាច្យា ភហ ។ ៤ ខេត្ត អឌ៌មោត្ត្ យ៉ូ ឃុំ ងញ ដំនំង ងត្ថ អេយ៉ូ ជា ជំណ មហុ ត តេ ត ខ្មុំ ស្គ្រ ស្គ្រេម ដោះ នេះ នេះ ខេត្តជា មានពេល ឈោនខ្លួ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកត្តិទ្វេស

(១៣៤) បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្យំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខា ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំន័អាម្មណ៍ សេចក្ដី ជ្រាថ្នា ។ បេ។ មនៅពិញ្ចាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ចាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ហាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្តាធម៌ទាំង៍នោះ បសាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូច ម្ដេច ។ សទ្ធា ការដៀ ការដៀជាក់ សេចក្ដីផ្រះថ្វាដ៏ក្រែលែង ណា នេះ ហៅថា បភាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា ជមិទាំង៍នោះ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ ការចុះស៊ប់ អាការចុះស៊ប់ ភាពចុះស៊ប់ នៃចិត្ត កង្អារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខ្ជាបច្ច័យ ត្រីដូចមេច ។ វេទ្ទា១ន សញា១ន សង្ខាវកុន្ធ វិញ្ចាណកូន តែអធិមោក្ខចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខ ជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើត េទ្បីង៍ នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយោង៍នេះ ៗ

អភិធម្មចំជពេ វិភង្គោ

(၀ကက) ភភេះគេ ಐឡា អព្យភាគា ។ យភ្មុំ មានពេក ដំណំ ង្គាន មាន មាន មាន ម្នាន់ ម្នាន់ មាន ញ ១ ខេ ១ ឧកុតុ ហាច ខិ ខិត្តទី វិសាខ្មែ ។ ខេង ង ្រ្ទៃ ខេស ខ្លុំ មុខ ខេស មេ ឧទ្រោះ ដំលុខទៅ សមាលជា យត់ជា មន្ស ខុមចិត្តា វិទាក់ វីវិច្វេ កាមេហ៍ ។មេ។ ចឋទំ ឈានំ ឧ្ទសឡដ្ឋ វិហាតិ ចឋវិត្តសំណំ အင်္ကို နာရေက နာဇ္ဇီးဝါဒီက န္တာဟာ နည္တာကား-ရွိခြံကာ သာခွ သာခရဒီခ်ံကာ မရီးကာဆမွ မရီးက -យាជជំណា ឧមានោ ឧមានជីជ្ជិលា ងគ្នុ គេយើ អត្តសេញ្តិត្រិលា ឧបុរ ឧប្តេទិលា ខាង ខាង-ត្សិតិយា ជ្ជានេះហ្វេ ត្សុគេឌមារី <u>មេស្រុ</u>មារិ ရေးကို အောင်းကာ ကောင်းက ကောင်း($_0$) ရ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(១៣៣) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើននូវមគ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ស្វាត់ចាក់តាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានបឋវិកសិណ (ជាអាវម្មណ៍) ក្នុសម័យនោះ ផស្ស: ក៏មាន ។ បេ។ អវិក្ខេប: (សេចក្ មិនរាយមាយ) ក៏មាន ធម៌ទាំង នេះ ជាកុសល បុគ្គលស្ងាត់ onកកាមទាំង ឡាយ ។ ខេ។ ហើយ ចូលកាន់បឋមជ**្ជា**ន មានបឋ រឹ− តសិណ (ជាអារម្មណ៍) ជាវិបាក ក្រោះភាពនៃរុប្បវិចរកុសលកម្ម នោះឯង ដែលខ្លួនធ្វើហើយ សន្យំហើយ ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះិញ្ញាណជា បច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើត មាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោក្ខុ កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខ ជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជកនិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែង មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

ចច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតតិទ្ទេសោ

(០៣៤) ឧឌព ឧតា អម្បាក់ខា ៤ ៤។ ខ្មុំ សមយេ អរុជ្ជឧត្តិយា ឧក្ខំ ភាពតំ សព្វសោ អភាញ្ញាយនធំ សមន៍ក្មុ នៅ សញ្ជាណ-។ មេ ។ ខេត្ត ឈាន ឧបសម្បដ្ឋ វិហាត់ តស្ទឹ សាឧលោ ៩ ស្សា ឈាត់ ១ ខេ ១ មា ក្រែសា លោ តំ ឌុតេ ឌស៊ា សមាលា ឧម្បើរ ងវិសន្តមេរី ស្នេលស្បា អគ្គស្បា អគ្គស្លា ជព្ធិត្តា វិទាក់ សព្វសោ អក់ញ្ញាយត្ន សមត្តម្ នៅ សញ្ជាសាល្សស្នាស្សាស្សា ស្នេស្ប **ខ** ជ្ឈា ជា ជា ន្ស ន្ស ល្ខេខ្លាំ និងមាន និង រូសរង្ ងឡំ អាងកោ អាង្គីរជេនិភិយា រួយឃុ ္မွည္တာ ကာဗျိန္တာ အာမွ အာမရီခြဲတာ ဗာဆီကာမွာမွာ ឌដ្ឋាយឧខជន្រិយ ឧម្រើប ឧមវិជន្រិយ ធ្ងេយ វេឌនាបច្ចូយា បការ**នា** បកានប្បច្ចូយា អន៌-មោយ្ណោ អត្ថមេរស្និត្តិណ មន្ត្រ មន្ត្រិ ឧត្តទទ្វស្ស សមុខយោ បោះទំ ។

បច្ចូយាការវិភង្គ អព្យាកតតិទ្ទេស

(១៣៤) ពួកធធិជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា បុគលចំរើននូវមគ្គ ដើម្បីកើតកង្គអូបពក កន្ងន់នូវអាកិញ្ច្ញា-ដោយប្រការទាំងពួង ដែលប្រឡំដោយនេវេសញានាសញា-ក្រោះលះបង់សុំ១ផង ចលកាន់ចត្**ត**ជ្ជាន 9 10 9 យតនសញា ញ ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: ក៏កើតមាន ។ បេ។ អាក្រូប: ក៏កើតមាន ធម៌ទាំង៍ ខេះ ជាកុសល បុគលកន្ង៍ន្ទាភាកិញ្ច្ចាយតន: ព្រោះភាពនៃអរុទ្ធវិចរកុសលកម្មនោះឯង ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្យំ ហើយ ដោយប្រការទាំងពួង ដែលប្រឡំដោយនេវសញ្ញានាសញ្ញា-ព្រោះលះបង់សុ១៨ង ។ បេ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ជាន យតនសញា គ្នងសម័យនោះ វិញ្ហាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ កើតមាន ក្រោះវិញ្ហាណជាបច្ច័យ អាយតន: ទី៦ កើតមាន នាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន:ទី៦ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្វៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន អធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះកពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ខុក្ខាំង៍អស់ + នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

(ပယင္) ಅဆ គេ ဆက် ង၏ ಅၿ က က်ွ် សមយេ លោកត្តាំ ឈានំ ភាពតិ និយ្យានិក៌ អបទយតាម៉ឺ ជិជ្ជិកតាធំ បហាជាយ បឋមាយ ភ្លុមយោ បត្តិយា រឺវិច្ចេះ កាមេហ ១ចេ១ ចមe ហានំ ឧឧមនាំជី ស្រមេ និយិតឧត្ត ឧណ្ឌិញ នេះក្នុំ សមយេ ៩ស្បោ យោត៌ ។បេ។ អ្យុយនៃ ឈ្មេះ មុខ ខេត្ត យទេវា ಯಹ್ಮಬ್ಬ ಹೆಗೂಳಾಗಿ ಯಾಕಾಗಿ ಅಪ್ಲಿ ភាវិតត្តា វិទាក់ វិវិច្វេ កាមេហិ ។ មេ។ តណុត យាច នធមាត់ដែ រួសរឌ្ឋ ដង្គំពន្ធ ឧទ្ធាភិញ្ញុំ សុញ្ញុទំ^(a) នូស្នឹ សមយេ សង្ខាប្ប-င္နီဟာ ဒိုက္သာလုိ ဒိုက္တာလာဗ႑ိုင္နီဟာ ဆခို ဆခုဗ႑-ទ្ទិយា ជដ្ឋាយនត្ត ជដ្ឋាយនធព្យទ្ទិយា ដ_ើក្សា ឌុស្សីណិឌិលា ធ្ងេង ធ្ងេងឯជិលា ឯមាខោ ឧសាឌឧឧនិធិយ ងគ្គមេ ឃើរ ងគ្គមេ ឃើននិធិយា ភក្សេ ឧកឧទ្រិសា ខាង ខាងខ្មែល ខាងសេ ត្សគ្រោះ ខេត្ត ខាត់ខយោ ឈ្មេះ ឯ

១ ម. សុព្ភាពគ្គ បាហេ គត្ថិ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(១៣៥) ពួកធម៌ជាអព្យុក្រិត តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើននូវលោក្តីរជ្ឈាន ជានិយ្យានិក: ជាក្រឿងដល់នូវការ មិនសន្សំ ដើម្បីលះបង់នូវទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមកូមិ ស្វាត់ចាក កាមទាំងទ្យាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទា ទន្លាកិញ្ញា កង្សម័យ នោះ ផស្សៈក៏មាន ។ បេ។ អាំក្រេច:ក៏មាន ធម៌ពុំង៍ នេះ ជា កុសល បុគ្គលសាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាវិទាក ជាទុគ្ខាបដិចទា ទន្លាក់ញា ជាសុ៣ត: ក្រោះភាពនៃ លេកត្តក្មេសលដ្ឋាននោះឯង ដែល១នធ្វើហើយ ចំរើនហើយ ក្នុង សម័យនោះ វិញ្ហាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើត មាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន:ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាម ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយៈ នេះ ទើ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្វៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើត ក្រោះអធិមោក្ខដាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជពនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃធម៌ទាំង៍នុះ វម្ដែមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ **ៗ**

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកត់គឺទ្វេសោ

(បណុទ្) ២៩គេ ឧសិ ងមាំ២២២ ឯ ឧស៊្នំ សមយោ អគាសលស់ កម្មវា កាត់ខ្លាំ ៤០៩-តត្តា វិទាក់ ខក្សាញាណំ ឧប្បន្នំ មោតិ ឧមេ-ត្តាសហឥន រុទារម្មណ៍ ។ មេ។ សេនវិញាណ៍ ។ ខេ។ សាខ្យុំយាឃូ ៥៧ខ្លុំ លោង ៥៤៤ គ្នា។-လေမန့္က မည္သိုင္တာ အသည္တိုင္တာ အသည့္ យោត៌ ឧុមេក្ខាសមាត់តំ សេវម្មេណ៍ ។ មេ។ កាយវិញ្ជាណំ ឧព្យន្នំ យោត ឧក្ខាសហក់ត ដោដ្-ស្លារតីឃុំ ឌម្ជុំ មានពោ មាន្តីរជើជំណ រួយឃុ វិញ្ញាណព្យទ្ធយា នាម័ នាមព្យទ្ធយា នដ្ឋាយគងំ ឌឌីរូលឧខសន្និណ ឧម្រើរ ឧមវិសិនិយ រេះមស **ុខေសឧដ្ឌិ**ឈ មហ្គុ មន្ត្រីជំនាំ ខ្មាំង្គ្រីជំនាំ ជ្រមរេហ្ វាគ្រងមារ ដ្រង្គេងពិ សមុខយោ យោតិ ។

ខេស្ស មាល់នេះ មាល់នេះ មេក វុទ្ទិ

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្ទក្រគនីទ្វេស

(១៣៦) ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ចក្សិញ្ញាណជាវិទាត ច្រឡំដោយ៖បេត្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ កើត ឡើងហើយ ព្រោះភាពនៃអកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្យំហើយ ។ បេ ។ សោតវិញ្ចាណ ច្រឡំដោយ (បេក្ខា មានសម្វេងជាអា-រម្មណ៍កើតទ្បើង ។ បេ។ ឃានវិញាណ ច្រឡំដោយទបេក្ខា មាន ក្នុនជាអារម្មណ៍កើតឡើង ។ បេ។ ជិក្សិញ្ញាណ ច្រឲ្យដោយ បេក្ខា មានរសជាអារម្មណ៍កើតឡើង ។ បេ។ កាយវិញ្ញាណ ច្រឡំដោយ ទុក្ខ មានផ្សព្វជាអារម្មណ៍កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ហាណ កើត មាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះពិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្វៈជាបច្ច័យ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ជាបច្ច័យ ជរានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទី កើត ទ្វើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ខ្លះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ (១៣៧) បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា

អភិធម្មបំជិកេ វិភង្គោ

សស្តុំហេ ។ အန္ဒ အဆမိ សស្តុំបេញឲ្យ វិញ ឈំ ។ លំ ខំតុំ ម ភេ មានសំ ។ បេ ។ ត្ប៉ា កាយ-်ာက္ကာလာဆရ နံၕိ ငုံမွာဆဲ ဆစ္ခ်ားေပးျင္းဟာ ငါက္ကာလာိ ជ ខេ ជ ឌង្គ មានស. ជមាវិសិជិល ធ្ងេស ជ យំ ភាយ៍តំ អស់តំ ភាយ៍កំ ខុត្តំ កាយស-មូក្សូជំ អសាន ខុត្តិ ជនយ៍នំ កាយសមូស្បូជា អុសាខា ៩២ រុឌ១ ដុល្ល រុឌិស ឧមរីវិសិសិលា ប្រេយ ។ ៩៩ យឧកោ ក្រេយជំណ មរុប ។ ឋ ខេត្ត វេឌន សញ្ញា សង្ខារត្តព្រៃ វិញ្ញាណ-យ៉្មាំ ងញុំ ដំនំង្គ រោងជនិយា ងរេប ឯ គេ ឯ នេះ ខ្នុំខ្លួំ ព្យុធនុស្ស យុស្ស ខ្មុំ ខ្មុំ ប្រ សមុខយោ យោត់តំ ។

សង្ខារ ។ បណ្តាបច្ចូយការទាំងនោះ វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី ។ បេ។ កាយ ពៃ្ហាណធាតុ ដែល កើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។ បេ។ បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ត្រើដូចមេច ។ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅកង្គកាយ សេចកុំទុក ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីគ្រេកអរ ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីកាយសម្ពីស្យ ទុក្ខវេទនា មិនជាទីវេតុកអរ ដែលកើត អំពីកាយសម្ព័យ ណា ខេះហៅថា វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាបច្ចូយាការទាំង៍នោះ ភព ភើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ សញា១៩ សង្ការគុន វិញ្ហាណកូន លើក តែវេទនា ចេញ នេះ ហៅថា ភព កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍ អស់ន់៖ វមែន៍មាន ដោយអាការយ៉ាន៍នេះ ៗ

(១៣៤) ពួកធម៌ ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា មនោណតុជាវិទាក់ ច្រឡំដោយ១បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ មានផ្សព្វជាអារម្មណ៍ក្ដី ថ្មក៏ ទ្រាវព្ធនូវអារម្មណ៍ណា។ ហើយកើតទ្វើង ព្រោះភាពនៃអកុសលក់ម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្យំហើយ ក្នុងសម័យ

បច្ចុយាការវិតង្គេ អញ្ជាក់តនិទ្ចេសោ

 ⁹ ឱ. មនោវិញ្ញាណធាតុ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យកពតិទ្ទេស

នោះ វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ចាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្ស: ជាបច្ច័យ អធិមេត្ត កើតមាន ក្រោះវិទនាជាបច្ច័យ កព កើតមាន ក្រោះអធិមេត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភិព ជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ បេតុជាទី កើតទ្រើ នៃកង់ខុត្តទាំងអស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៣៩) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ហារ តើដូចម្ដេច ។
ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះ
ហៅថា សង្ហារ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន
ព្រោះសង្ហារដាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី
ប្រាញ់ ។ បេ ។ មនោធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅ
ថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ ។ បេ ។ បណ្ដាបច្ចយាការ
ទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះដស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដី
ព្រឹត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាខុត្ត មិនជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស អនុក្ខុមសុ១វេទនា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ដីស្ស ណា នេះហៅ
ថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាចចំពាំងនោះ

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

មាត់ខកោ សេនុខ្មុំ ឯ ខេត្ត ខ្មុំខ្មុំ ត្បូំខេត្ត មាន្ត្រាស់ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ប្រាស់ ខ្មុំ ខ្ពុំ

ឌុមរីជាដៃយា រុនស រុនស្ពេជពិល ងគ្គ សេរៈ យ៉ា ស្ងេតជាដៃយា ឧឌីរាយឧទូ ឧឌីរាយឧចនាដៃយា ឧម្សេ មាន្តិរតៅជំលា រូយ៉ាហូ រូយ៉ាហានាដៃយា សង្ រតីយា រុ លូ លូ រុ ឧសរប៉ ឧម្សំ មានលេ វុពយិរមាសមខា ដៃស្រីយ៉ាហេខាន់ វូសិរិចិ លេខ ឧទីរ រូសយា ឧស្សេយ៉ាហេខាន់ វូសិរិចិ លេខ មុនពេ អយុមហេមរិ យតិមរិ ឧឧឌីរ វូសភូ ប្រហ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

អធិមាក្ខ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ តើដូបម្ដេច ។ ការ
បុះស៊ប់ អាការបុះស៊ប់ ភាពបុះស៊ប់ នៃចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍នោះ ណា
នេះហៅថា អធិមោក្ខ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដា
បច្ចុយាការទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមាក្ខជាបច្ច័យ តើ
ដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ លើក
តែអធិមាក្ខចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជា
បច្ច័យ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង
នៃកង៍ទុក្ខទាំងអស់ទុះ វមែងមាន វោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៤០) ពួកធមិជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា
មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាវិបាក ច្រឡំដោយ១បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍
ក្ដី ។បេ។ មានធមិជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធខ្លូវអារម្មណ៍ណា ។
ហើយកើតឡើង ព្រោះភាពនៃអកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំ
ហើយ ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម
កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាម
ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើត
មាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ អធិមាតូ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតនិទ្ទេសោ

យ៉ាចិសា មាន់ឧកោ ឈេន រ សិតិយា ច្បាស់ ត្រានមា មេរុលមា ខែយ៉ិ-ស្តិសា ច្បាស់ ក្រុម មុស្តិសិយ ច្នេះ ច្រះ ក្រុម ស្តិសិស មាន្ត ប្រាស់

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាក់គន់ទ្ទេស

ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខដាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះ ភពជាបច្ច័យ ជវានិង៍មរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុ ជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ខ ទាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាកាវ យ៉ាង៍នេះ ។

(១៤១) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ កាពនៃការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅ ថា សង្ខារ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះ សង្ខារ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះ សង្ខារពេបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី ព្រុថ្នា ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ខុត្ខទាំង អស់នុះ វេមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៤៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា
មនោតាតុ គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំង
មិនមែនកម្មវិបាក ប្រឡំដោយ បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។
មាន៨ព្រជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ណាមួយ ហើយកើត
ម្បើង ។ បេ ។ មនៅវិញាណធាតុ គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល
មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិបាក ប្រឡំដោយ សោមនស្ស

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

រិស្សាតេយា មុ ១ពេល ឧសម្មេឃ មុ ភូ ភូ ស្គ ឧសសម្ភា ភាព ភា ឧសេស្ស្រាហាខាន់ ៩ឦប៊ា យោតិ កាំហែ នៅ កុសហ នាកុសហ ន ឧ យត្សៃយ ៩ឧយ៉ា្មាសាង ខែកើយ ប្ រពេរ ឌស៊ីរតីហា មុ ក្ ក្ ម ស ឧសរម အင်္ကီ နာဧဏ နာန္စားစျွဋ္နဏ ဦးကာလို ဦးကာလာ-ဂါမိက သာဓွ လာရ**ဂါ**မိက ಜ**င္လာက**ဆင့္ ಜင္လာက^{ွာ} -ខត្សិចិយ ឌម្សើប ឌម្សិតិខិយ ធ្ងេង ធ្ងេង-ឧតិលា ងគ្នា សេខា ឃុំ ឧស្សិតិ នៃ មេ ឃុំ ឧស្សិតិ សេ អុណ្ឌេតិលា ខាន្ទ ខាន្ទពិតិលា ខ្មានបេល គ្នុគេ-(೧៤៣) ភ៩ ខេត្ត អព្យភភ ។ បរៈភ្នំ សមយេ មណៅញាណជាតុ ឧប្បញ្ញ ហោត់ ក់ហែ នៅ កុសលា ភាកុសលា ន ខ កម្-រួស្ងម មោនទាវិទាយ ឈាហភាពវិជាខ្លី ។ ខេ ។ សោមជុស្សសុស ញាណសម្បយ្យន្តា សស់ខ្លាំបន ។ មេ ។ សោមនស្បូសមាគតា

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

មានរូបជាអារម្មណ៍ក្តី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្តី ប្តុំដ ក្រារព្ទវអម្មេណ៍ណា។ ហើយកើតឡើង ។បេ។ មនោវិញាណធាតុ គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្ម-វិទាក ប្រទ្បីជោយ៖បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដុំ ។ បេ។ មានធម៌ជា អារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ណា។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យ នោះ វិញ្ហាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ជជាបប្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបប្ច័យ ជភានិង៍មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃភង្គភ្ទាំង៍អស់ទុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

(១៤៣) ពួកធមិជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា មនៅវិញ្ញាណធាតុ គ្រាន់តែជាក់វិយា មិនមែនកុសល មិនមែន អកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិបាក ច្រឡំដោយសោមនស្ស ច្រកបដោយ ញាណ កើតឡើង ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ច្របកដោយ ញាណ ច្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស

បច្ចុយាការវិភង្គេ អព្យាកតនិទ្ធេសោ

ញ)យរ្ជពីជាឌីរ ឯពេង មោត្យមារីមាសមុខ ញាណរថ្យយុត្តា សសខ្លាបៈ១ ។ ២។ ឧបក្ខោស-សែកតា ញាលសម្បីយុត្តា ។ មេ។ ខមេត្តាស-បាកតា ញាណសមា្យត្ត សសខ្លាធ ១ បេ ។ ស្រេយ្វាស្សឧស ឈាហារូជិណី២ ឯ ឧ ឯ ឧបេក្ខាសហគតា ញាណវិហ្សហ្គា សសង្ខាកេន $\hat{\lambda}$ auta \hat{u} and \hat{u} and \hat{u} and \hat{u} ញុ ឯ ឧសរដ ខម្មាំ មានា មានុំរជេរិនិយា ចំណ ផ្ទេះ ផ្ទេះ នេស់នេះ ឧមាន-រៅដំណ ងឌ្យមា*យ*៉ោ ងឌ្យមាយ៉ិតដៃលា មហុ នេះស្បី យុស្សា ខ្យុំយ៉ំខំសាំ មាន់ឧលា យោត៌ ។

(០៤៤) យូខាន ឧត៌ អេហិយុខា ឯ ជាម្ចុំ

បច្ចុយាការវិភង្គ អក្សាកតតិទ្ទេស

ជ្រាសចាក់ញាណ ។ បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រាសចាក់ ញា រា ប្រភពដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ១បេត្តា ប្រភប ដោយញាណ ១ បេ ១ ប្រទ្វាំដោយ១បេត្តា ប្រកបដោយញាណ ច្រកបដោយសង្គារ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ។បេក្ខា ជ្រាសចាកញាណ ។ បេ ។ ប្រទ្វិដោយ៖បេក្ខា ជ្រាសថាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខាវ សនុវ្រជាអារម្មហ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មហ៍ក្ដី ឬក៍ ប្រាវព្ធនូវ អារម្មណ៍ណា។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ហាណ កើត មាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះ អាយតនៈទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្ជជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជភនិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់ទុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ

(១៤៤) ពួកជមិជាអព្យក្រឹត តេដ្ឋបមេច ។ កុងសម័យ

អភិធម្មបីជិកេ វិភង្គោ

 [%] ឥតោ បរំ កតមេ ធម្មា អវ្យកតា ។ យស្មឹ សមយេ ប្រាវបរំ ឈានំ ភាជតិ
 ក៏រិយំ សេវ កុសលំ នាកុសលំ ន ប កម្មវិបាក់ ទិដ្ឋធម្មវិហារំ វិតក្កវិបារានំ វូបសមា . . .
 ‹តុតិយំ ឈានំ . . . តតិយំ ឈានំ . . . ចតុត្តំ ឈានំ . . . ចឋមំ ឈានំ . . . ចញ្ចមំ ឈានំ . . . ចត្តិ សមយេ សង្ខារប្បច្ចយា វិញ្ញាណំ ។បេ។ តេន វិច្ចតិ ឯវិមេតស្ស កេវិលស្ស ទុក្ខព្នស្ស សមុខយោ ហោតីតិ ឥតិ ឥមេ បាឋា ទិស្សន្តិ ។

អភិធម្មបំដឹក វិភង្គ

ណា បុគលចំរើននូវរូប្រាវចរដ្ឋាន ជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិន មែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិជាក មានការនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ សុបស្អាត់បាកកាមទាំងឡាយ់ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឍាន បឋវិតសិណ (ជាអារម្មណ៍) ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផុស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជភនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើត**ទៀ**ង នៃភង់ទុក្ខទាំងអស់ខុះ វមែងមាន ដោយ្អាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

បច្ចុយាការវិកង្គេ អព្យកពតិទ្ចេសោ

(០៤៥) ភភព ខេតា អព្យភភា ។ យឡឹ សមយេ អរុមាមេ ំ ឈានំ កាម៉េ កាំបំ នៅ ស្នាល ខាងស្នេច នេះ មានាស្នេង ខ្ញុំដូនដំ-សុទ្ធរូលារ សុទ្ធសោ អាគ្នាញាញាយនេះ សមន្ត្រីគិត នៅ សញ្ជាសញ្ញាយឥន្សញាស្រក់តំ សុខ្សា្ ញ ញ រូសរត្ថ ឌភ្ជំ មានលោ មាន្ទីរពេរដំណាញ ္မွမ္တာ့ ကေရး ရွင္သည္တြင္သည္က အမ္အာဏ္ကန္တင္တိ ជងីរូលឧខតរិនិយ ឧមរីប ឧមវិតរិនិយ ធ្ងេយ រុះខយុតជំណា ឧស្សាន ឧស្សន់ជាជំណា ងគ្នុ គោៈ យ៉ោ អភ្នគេរយ៉ឺជវិជិលា មង្គេ មន្ត្រិជា មាន្ ស្នេតិនិតិលា ច្រាគរេហូ ត្រូវគេឧទារី ម្នេះប្រមាំរិ ខេត្តិទីទីសរី ភាគ់ខលោ ឈេង ឯ

អពុក្រពន៌ខ្មែរស្វា(๑) ។

០ ឱ. កិរិយា-សង្ខារមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អព្យាកតតិទ្ទេស

(១៤៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា បុគលចំរើនអរុប្រាប់បង្ហៀន ដែលជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិន មែនអកុសល ទាំងមិនមែនកុម្មវិបាក មានការនៅជាសុ១ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន កន្ទង់នូវមាកិញ្ញាញាយតន: ដោយប្រការទាំង់ពួង ដែលប្រឡំដោយ នៅ សញានាសញាយតនសញា ក្រោះលះបង់សុ១៨៦ ។ បេ។ ចូល កាន់ចតុត្តជ្ឈាន ក្នុងសម័យនោះ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គាដោ បច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន:ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្បៈជាបច្ច័យ បសាទៈកើតមាន ក្រោះវេទ-នាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធ៌មោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជវានិង មរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ • និងសនុះ រមែន៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះឯង៍ ៗ

ចច់ អព្យកតសិទ្ធេស ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(၁၈၇) မႊရေး ဆည်း မော်ဘာလ ရက်ဦး សមយេ ភាទាវេទាំ គុសលំ ខិត្ត ឧទ្យុទ្ធ៌ ហោត់ មោនទម្បីភាសង្ខ ឈ្លា មានដំណង្ខំ ខែមេដីឃុ **ង ខេង ខសិរតីហា ង ភា ក្នុង ខេង ខេង** មេឡឹ មាន ក្រុង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្ន ္မွည္တာက္မွာ မွန္တာကား အရွင္တာက အရွင္တာ အေန အေန အျပင္သြက္ ឌឌុីលាឌចូ ឌឌុីលាឌចជាជំឈ ឌម្រៅ ឌម្រីជា-ទ្វីលា វេឌនា វេឌនាជន្វិលា ជមានេះ ជនិសា ងគ្នាមេ ខ្មែរ ងគ្នាមេ ងគ្នា ជនិសា ងរុប អុណ្ឌិធិលា ចាន្ទ ចាន្ទពិធិលា ច្រងេះហ្វេ ត្រុគេ-ស្សា ម្រុស្សា ខេម្មិស្ថិសា ភាគ់ខព្យា ឈ្មេង ឯ [បុក្ស] ៩೬ មុខភាសា អរ្មុំ ពេជិធាជជិធាជជិធា មេខ្លាំ មេ ហា ខេត្តភា សញ្ច្រេស សញ្ចេសយ៍តន្តំ អយំ ឌស្សព្វច្ចុយា វេឌ្ឌ ។ ឃុំ ខេត្តសំតាំ សាតុំ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(១៤៦) ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ចិត្តដាកាមាវិបរកុសល ប្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយញាណ មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវ អារម្មណ៍ណា ។ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារ ជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះ នាម ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ម:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ព្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជា បច្ច័យ ជភនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើត ខ្យើង នៃកង់ខុត្តទាំងអស់នុះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ [១៤៧] បណ្តាបច្ចុយាការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះ

អវិជ្ជាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យំ កាពនៃការសន្យំ
(នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជា
បច្ច័យ ។ បេ ។ បណ្ដាបច្ចយាការទាំង៍នោះ វេទនា កើតមាន ព្រោះ
ផស្សៈជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រុកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត

ចច្ចុយាការវិភង្គេ អវិដ្ឋាអូលកកុសលនិទ្ចេសោ

ខេត្តសំនាំ សុខ ខេត្តសង្គរដ្ឋ សាទំ សុខំ ឋេនយ៍តំ ខេតោសមូស្សជា សាតា សុខា ឋេនជា ងញុ ដូខិឌ្ឌ ឌមររីជាដំណា ច្រេច ឯ ឯង ២២ខោ រេខសេតខំណ ឧមា ទេ ។ ៧ មាខំរ មាខំរបស ង្ខុយជាស អង្គជាទាស មេក ដំខំងួ ក្រុង ប្រទេសឧទិលា ប្សា នេះ នេះ នេះ ខេត្ត នេះ សេយៀ ។ លោ ខ្^{ខ្លុ}ម្សា ងក្ខុស្ស ងក្ខុងចំប ន្ទន_័ដង្គម កណ្ដុំជំនួ ឯសាខពីដែល ងន្មោ-្សៀ ។ ឥត្ត ភេឌមោ អភ្មេញកូញ្ចូយ ភវេ ។ ស្ត្រា អត្ថសេខិញ្ចុំ ភ្លេស១ ហើ មាសាខាយ៉ា មាស្ថិ-្សេះ ទៀត ស្ព្រាស្សា ស្ពេះ ស្ពេទ្ធ សព្ទាន់ សព្ធាន់ សព្ទាន់ សព្ទាន់ សព្ទាន់ សព្ទាន់ សព្ទាន់ សព្ទាន់ សព្ទាន់ សព្ធ ច្ចិលា សង្គ ១ ខេត្ត ខេត្ត ស្គ្រាមសមារិ យុស្ត្រាស្ត្រ ស្ត្រាស្ត្រ ស្ត្រាស្ត្រ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អវិជ្ជាមូលកកុសលនិទ្ទេស

សេចត្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ ជាទីត្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីចេរតាសម្ព័ស្ស សុ១វេទនា ជាទីក្រេកអរ ដែលកើតអំពី ចេតោសម្ព័ស្ស ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជា បច្ច័យ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ តើដ្ចម្ដេច ។ សទ្ធា ការជឿជាក់ ការជឿស៊ប់ សេចក្តីដេះថ្នាដ៏ក្រៃលែង ណា នេះហៅថា បសាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ អធិមោក្ខ កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ តើដុចម្ដេច ។ ការចុះស៊ុប អាការចុះស៊ុប ភាពចុះស៊ីបនៃចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាបច្ចូយការទាំងនោះ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ តើដូចមេច ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ញា-ខន្ធ សង្ខារគូន ពៃ៣ណគូន លើកតែអធិមោក្ខិចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ។បេ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ហេតុជាទីកើត ឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ

(១៤៤) ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

ថិសា មានពោ ឈេង ឯ ជំណ មានហេ ស្វានេះមា មេស្រមា មន្ទ្ធជា-មន្ទ្ធិយ ឧមាសេ ឧមាឧជិធិយ មន្ទ្ធជា-ស្នេជិណ ឧមាសេ ឧមាឧជិធិយ មន្ទ្ធជា-ស្នេជិណ ឧមាសេ ឧមាឧជិធិយ មន្ទ្ធមា ស្នេជិធិយ ដូយាហូ រួយហេជិធិយ សន្ទ

វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះ វិញ្ញាណជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិធី មរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ ទុក្ខទាំង៍អស់ខ្លុះ វាមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

(១៤៩) ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជា
បច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប កើត
មាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយៈតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាម
និងរូបជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយៈតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ
វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ កើតមាន ក្រោះ
វេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ ភព
កើតមាន ក្រោះអធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ ភព
កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ
ជាវានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង
នៃកង់ខុត្តទាំងអស់ទុះ វម្មន៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

ចច្ចយាការរីវាង្គេ អវិជ្ជាមូលកកុសលន់ទ្ទេសោ

ថច្ចុយាការវិភង្គ អវិជ្ជាអូលកកុសលតិទ្ទេស

(១៩០) ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជា បច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាមនិងរូប កើត មាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ៦ កើតមាន ក្រោះនាមនិង រូបជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ កើតមាន ក្រោះវេទនាជា បច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទៈជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមាត្ត ស្រាះអធិមាន ក្រោះអធិមាត្ត ស្រាះអធិមាន ក្រោះអធិមាន ក្រោះអធិមាន ក្រាះអធិមាន ក្រោះអធិមាន ក្រោះអធិមាន ក្រោះអធិមាន ស្រាះអធិមាន ស្រាះអធិជ្ជា ជំរានិង មេលា: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខ ទាំងអស់ទុះ វាមង់មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៥១) ពួកធមិជាកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា
ចិត្តជាកាមាវិចរកុសល ច្រឡំដោយសោមនស្ស ច្រកបដោយញាណ
ប្រកបដោយសង្ខារកើតឡើង ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រុសចាកញាណ ប្រចាកញាណ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រុសចាកញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ សោមនស្ស ជ្រុសចាកញាណ ប្រច្ចឡំដោយ ១០ ប្រឡំដោយ ១០ ប្រឡំដោយ ១០ ប្រកបដោយ ញាណ់ ។ បេ ។
ប្រឡំដោយ ១០ ប្រឡំដោយ ១០ ប្រឡំដោយ ១០ ប្រកបដោយ សង្ខារ ។ បេ ។
ប្រឡំដោយ ១០ ប្រកបដោយ ញាណ ប្រកបដោយ សង្ខារ ។ បេ ។
ប្រឡំដោយ ១០ ប្រកបដោយ ញាណ ។ បេ ១ ប្រឡំដោយ ១០ ប្រកបដាយ ១០ ប្រជុំ ដោយ ១០ ប្រជា ២០ ប្រជុំ ដោយ ១០ ប្រជា ២០ ប្បា ២០ ប្រជា ២០ ប្បា ២០ ប្រជា ២០ ប្រជា ២០ ប្រជា ២០ ប្រជា ២០ ប្រជា ២០ ប្រជា ២០ ប្រជា

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

[🗣] ម. សង្ខារា ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្ដី ឬក៏ ប្រារព្ធនូវអារម្មណ៍ណា ១ ហើយ កើតទ្បើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជា ជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើត មាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាម ជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិង មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង ទុក្ខទាំងអស់ទុះ វាមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៩๒) ពួកធមិជាកុសល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា
បុគ្គលចំរើននូវមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ
។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានបឋវិកសិណ (ជាអារម្មណ៍)
ក្នុងសម័យនោះ សង្ហារ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ
កើតមាន ព្រោះសង្ហារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជា
បច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ
កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះ
ផស្ស: ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនា ជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិភង្គេ អវិដ្ឋាអូលកកុសលន៌ទ្ទេសោ

ជុសាឌពន្រិយា អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ ជា ដំណើ អបុ អុណ្ឌិនិយា ចាន្ទ ចាន្ទណិនិយា ច្រាមបេហូ ព្យុធេនមារី (ω, ω, ω) suppose the suppose (ω, ω) and (ω, ω) and (ω, ω) (០៤៣) ២៩៦ ៩៦ ៩១៣ ១ ជាឡឹ មានកោ អរិជិជជន្និយា គង្គ មានេះ មានិយោ អាក់ញុំញាយនជំ សមត់ក្ម នៅ សញាជា-មានក្រោ អរ្មទីរពត៌យា មាខ្ញុំរបេរ មាខ្ញុំរសើជិវិទំណ ္မွန္တာ ကို အေျပာင္သည္တယ္ အခ်ိဳ အခင္းမ်ိဳင္တယ္ အရီး-រេខខា រេខខាជនិយា ឧមាខោ ឧមាខគិនិណ ជាតិ ជាតិច្បីចូយា ជាមេពេល រៀមេតស្ប កៅ-សស្បី ៩៩២៥ ស្រាន្ត ។

១ ឱ. ឥតោ បរំ កតមេ ធម្មា កុសលា ។ យស្មឹ សមយេ រូបូបបត្តិយា មគ្គំ ភាពតិ វិតក្កវិបារាន់ វូបសមា ។ បេ ។ ខុតិយំ ឈានំ . . . គតិយំ ឈានំ . . . ចគុត្តំ ឈានំ . . . បឋមំ ឈានំ . . . បញ្ចូមំ ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ បឋវឹកសិណ៌ គស្មឹ សមយេ អវិជ្ជាបច្ចុយា សង្ខាពោ ។ បេ ។ ជាមរណំ ។ បេ ។ គេន វុច្ចតិ ឯវិមេ-គស្ស កេវិលស្ស ខុក្ខពួនូស្ស សមុខយោ ហោតីតិ ឥតិ ឥមេ ជាឋា ខិស្សត្តិ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អវិជ្ជាអូលកកុសលន់ទ្ទេស

អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសា ខ: ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ អធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជា «កើតទ្បើង នៃកង់ទុក្ខទាំង អស់ទុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៤៣) ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគលចំរើននម្រគ ដើម្បីកើតកង្គីអរូបភព កន្ងន់ន្ទាក់កាព្ត្រាយគន: ដោយប្រការទាំងពួង ដែលច្រឡំដោយនេះសញ្ជានាសញ្ជាយតនសញ្ជា ក្រោះលះបង់នូវសុទផង៍ ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុតជ្បាន ក្នុងសម័យ នោះសង្គារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារ ជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈ ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព ភើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជវានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ខុត្តទាំងអស់នុះ វមែងិមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(၈၄၉) ၽာဆဂ ဆေးရိုး ဆေးများ ဆမ္မော် អេមយេ លោកទ្រាំ ឈាន ភាពទិ និយ្យានិក អេចឧយតាម៉ឺ ឧិឌ្គិតតាធំ សហាសាយ សមមាយ ភ្នំមហ បន្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហ៍ ។បេ។ បឋម៌ ឈាធំ ឧបអម្បីជី វិហរត់ ឧក្ខាបជិបជំ ឧក្ខាក់ញ៉ ಜನ್ನ್ ಕಾರ್ವರ ಕ್ರಾಭಾರತ್ಯೆಯ ಕಾರ್ಜ್ನು $^{(9)}$ ಕಾರ್ಜ್ನುಕ್ನಿ-င္နီဟာ နီက္ကာလ် နီက္ကာလာဗျွင္နီဟာ အာမိ အာမဗျ<u>ှ</u>-តំលា ឧឌីរ៣ឧច ឧឌីរ៣ឧបនាដែល ឧមោបិ ឌមាវិតនៃកា ចុខស ច្រេសពនិកា តមានេះ អប្ប អព្សិទ្ធិយា ថាខ្មុំ ចាន្តស្ថិទិ៍ យា ក្នុងសេហូ រៅមេតេស ជ<u>មាន អង</u>់ឧយោ យោត ។

អវិជ្ជាមូលកកុសលនិទ្ទេសោ ។

o ម. សង្ខារា ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(១៥៤) ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា បគ្គលចំរើននូវលោកត្រដ្ឋាន ដានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការ មិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ។ ចេ។ ចូល កានបឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទា ទន្លាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខាវជា បច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះក្រាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើត មាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈទី៦ជា បច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះកេខនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ កព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះ ភពជាបច្ច័យ ជរានិងមរណ: ភើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុ ជាទីកើតទៀត នៃធម៌ទាំង៍ទុំះ វមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍ នេះឯន៍ ។

ចច់ អវិជ្ជាមូលកកុសលនិទ្ទេស ។

ចច្ចុយាការវិភង្គេ កុសលម្អលកវិបាកនិទ្ទេសោ

អាន្តិការី មាត់ខកោ ឈេន ឯ ជានិការ មាត់ខកោ ឈេន ឯ ជានិការ មាត់ខការ មាន្ត្រាំ មាន្ត្រ មានក្រេង ក្រេង ក្រេង ក្រុង ក្រុង ក្រុង ក្រុង មានក្រ អាងក្រេង ក្រុង មានប្រេង ក្រុង អាងក្រុង អាងក្រេង ក្រុង អាងក្រេង អាងក្រេង អាងក្រេង អាងក្រេង អាងក្រេង ក្រុង ក្

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសល់អូលកវិបាកនិទ្ទេស

(១៩៩) ពួកធម៌ជាអព្យាក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ចក្ខុំពិញ្ញាណ ជាវិទាក ច្រឡំដោយ ១០ភ្នំ មានរូបជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ព្រោះភាពនៃកាមាវចរកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំ ហើយ ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាចច្ច័យ វិញ្ញាណ ជាចច្ច័យ អាយតនៈទី ៦ កើតមាន ព្រោះនាម ជាចច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី ៦ ជាចច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះជាតិ កើតមាន ព្រោះជាជាចច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភាពជាចច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះជាតិ ជាចច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង្ខុត្ខទាំងអស់ទុំះ វមែងមាន ដោយអាប្រាំងនេះ ។

(១៩៦) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះ កុសលមូលជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃ ការសន្សំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ក្រោះ កុសលមូលជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជាទីកើតទ្បើង នៃកង់ខុត្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការ យ៉ាងនេះ ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(០៤៧) ឧഷ ေဆာ် អរាំ្សែម ឯ លទ្ឋាំ អាចពេល ឃាលាខ្មែរ ឃ្មែលមារ ឃុំមារ យោត៌ ជមេត្តាសេសភេត សច្ចុម្មេណ ។ មេ ។ សាធ្យាណ នុឌ្យ័ សោឌ ន នេះ ស្នេសស្ន ស្វារដ្ឋហុ ១ ខេ ១ ខ្ទុំប្រុំ ឃុំ ស ខ្ទុំ ស ខ្ ខ្យេត្តាសហគត់ សោរដ្ណាំ ១ ខេ ១ តាយវិញា-ឈំ ឧព្យជ្ញុំ យោតិ សុខសហគត់ ដោដ្ឋញ្ជាម្មណ៍ ។ ខេ ។ ម ភោសត នុប្បញ្ញា ហោតិ នុប្រេក្ខាស-ស្នេញ នៃល្បត់ហា មុ រពេង ខ្មេះជីណិវត់ហា មុ នៃជាទី លោយ មោតខុសារីមាលមួយ វិសត់មីហា ပု ႔ ဂေ႔ ဆီဆီးဆီတာ ပု ကွ လွ ပု မေသးမိ ត តេ ត នេះ នួយ ហោយ ខាន់ នពិធិ យោង និ នេ-យ៉ាហ្សាម ខែមេតិយា ប្រពេល ឌសីមេតិយា ឃ្លាំ ឃុំ ឃុំ សង្សេស ឧស្សាំ មានក្រោ សមាទាំក လေးပျီးဇီကာ နာဆို့သော နာဆို့သင်္သြင့်ကာ နီးကားကိ ္မွြင္တာ ကမင္း ေဆာင္မ်ားသည္တြင္တာ အဆီကေဆာင္စ

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(១៥៧) ពួកធម៌ជាអព្យាក្រិត តើដូបមេប ។ ក្នុងសម័យ ណា សោតវិញ្ចាណ ជាវិទាក ច្រព្ធដោយទបេក្ខា មានសម្ងេធ ជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ព្រោះភាពនៃកាមាចែរកុសលកម្ម សត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ ។ បេ។ ឃានវិញ្ញាណ ច្រឡំដោយ ទលេត្ត មានក្និនជាអារម្មណ៍ កើតទ្វេធី ។ បេ។ ជិកវិញាណ ច្រឡ ដោយ៖បេក្ខា មានរសជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ។ បេ។ កាយវិញាណ ញ ច្រឲ្យំដោយសុខ មាន៨ព្រូជាអារម្មណ៍ កើតឲ្យើង ។ បេ។ មនោះ ជាតុ ច្រឡំដោយ៖បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ ។ មាន៨ព្រូជា មាគេហុប្ត ជំនួ ដែរជំនាំមារគិហុយា រ ហេ្កោះមុខ ខៀត ភ ភេ ភ មនៅវិញាណធាតុ ច្រឡំដោយសោមនស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដី ។ បេ។ សានធត្ថិយុសត្ថិ សុក្ខ ស្រាវជានិម្រាវតិហ្វេល ហេណ ហេណ មេន ខេមិន រ លេ រ ត ខេរ្យ ឃាយ ឃុំ ស្រៀដោយ ស សេរ៉ា គាន លែយ មារគិយា ក្នុ ១ លេ ឯ សាខធត្តជាអាវតិហ្គុម្នុំ ស្គុំ ស្រវមានម្រាវតិហ្គុ ឃោ ឯ ហើយកើតទៀន ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះកុសលមូល ជាបច្ច័យ វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយុតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ

ចច្ចយាការវិវាង្គេ កុសល់អូលកវិបាកនិទ្ចេសោ

នដឹរូលឧទនៅជំណ ឧមៅឯ ឧមវិតនៃំ*ណ* ភេទទរ រុះខេសឧទិយា ងខ្មាស្មា ងខ្មែសជំនាំទិយ មហុ អព្សិនិយា យុង យុង្សិនិសិណ ជួបមរហូ វាគ្រ-នុស្ស គ្រោះស្សា ខុត្តត្តិស្ស សុធនយោ យោគ ។ (បុក្ក) ្ខេះគេ ឌត៌ា អរាម្រែស ឯ ៣ភ្ជុំ អាមាយ យាសាធ្លេវ យ៉ាមហេវា យត់វារី កែតត្តា ឧបច៌តត្តា ហៃកា ម លេវិញា ណេជាតុ ឧប្បញ្ញ យោត៌ សោមនស្សសភាតា ញាណសម្បយុត្តា ។ ខេ ។ សោមខស្សសហភា ញាណសម្បីបា្តា សស់ខ្លាប់ខេ ។ ខេ ។ សោមនុស្សសហគត់ ញាណ-វិហ្ឈុត្តា ។ ខេ។ សោមឧស្សសហគតា ញាណ-វិហ្វយុត្តា សសវ្តាភេ ។បេ។ ឧបេក្ខាសហក្តា ញាណសម្បី៧៩២ ១ពេង ៩ពេស្មាភសសមមា យ៉ាហៈ សម្បយុត្តា សសង្ខារេធ ។បេ។ ឧបេក្ខាសហ-ឧស ឈាហរុជិញិជាខ្មា ឯកេង ៩ជេខិស្រកសមខា ឌសារម្មហា ឃុំ លុំ ឃុំ ឯឧសរដ្ឋ អូមរុយ မြောန္မာကရိုက္ခင္ပါတီကာ မာဆိုးသ မာဆိုးဆီးထားမွမ္မား ကမ

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសលមូលកវិបាកនិទ្ទេស

ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតនៈ ខើ ៦ ជាបច្ច័យ ប៉េខនា កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះប៉េខនាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាខីកើត ទ្បើង នៃកង៍ខុត្តទាំង៍អស់នុះ ប៉េមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(១៥៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា មនោវិញ្ញាណធាតុ ជាវិទាក ច្រឡំដោយសោមនស្ស ប្រកបដោយ ញាណ កើតឡើង ព្រោះភាពនៃកាមាវចរកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ ។ បេ ។ ប្រឡំដោយ សោមនស្ស ប្រកបដោយញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ ។ បេ ។ ប្រឲ្យដោយសោមនស្ស ប្រាស់ ហាក ញាណ ។ បេ។ ច្រឡំដោយសោមនស្ស ជ្រាសថាកញាណ ប្រកប ដោយសង្ខារ ១ បេ ១ ប្រទ្បុំដោយ ១ បេក្ខា ប្រកបដោយ ញា ណ ។ បេ ។ ច្រឲ្យដោយ១បេក្ខា ច្រកបដោយញាណ ច្រកបដោយសង្ខាវ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ បេត្តា ជ្រុស ចាកញា ណ ។ បេ ។ ច្រឡំដោយ ទលេដ្ទា ប្រាសហកញាណ ប្រកបដោយសង្ខារ មានរូបជាអារម្មណ៍ ក្តី ។ បេ ។ មានធម៌ជាអារម្មណ៍ក្តី ឬក៏ (ចារព្ទះការម្មណ៍ណាៗ ហើយកើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះកុសល-មូល ជាបច្ច័យ វិញ្ចាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខារ ជាបច្ច័យ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

នៃយ៉យៈថ្ងៃការី មាត់នយោ ឈោយ ឯ បាយជិតិយា ខារាគរហា ត្រានយករា មេរុហមាវិ យើរ កន្តោយយំពីតំ.យា មហ្គ មរុពិតិយា ចាយ ក្រុខយេជតំណា ជមាខោ ជមាខពិតិយា កន្ទាគារិ ឧដុរិយយខេពិតិយា ឧម្សោ ឧមវិតិយា ចេដាលិយមចូ មួយមាលពិតិយា យគូ យគតិនៃយា ខេដាលិយមូ

(ပရုရ) မွာေရး ဆည္သို အသိပ္သို႔ေတာ့ က က်ွန္နို សមយេ វុទ្ធមន្ត្តិយា មន្ត្ត ភាពនា វិវិទ្វេវ កោមេ-ញ ១ ខេ ១ ឧភុទ្ធ សារ ខ្លួន ស្នា ខ្លួន ស្នា ខ្លែន ចហ្វុងមួយ ឧមាល ឧមារិ ។ ខេ ។ អាំគ្លេខោ ហោត់ ៩ ខេ ខម្មា គុសហ សុសារី, នៃសុខស្រារី យុទ្ធសុស្រា យុគីមារី យុងម៉ា ឧបច៌ឥត្តា វិទាក់ វិវិច្វេ កាមេហ៍ ។បេ។ បឋម៌ ឈាជំ ឧឧសម្បដ្ឋ វិហរត៍ ឧស្ម័កសំណំ តម្មឹ င္နီဟာ ဒီကာုလ္က ဒီကာလာပျင္နီဟာ ဆာမီ ဆာမပ္ ျ-ទ្វិលា ជដ្ឋាយនទ្ច ជដ្ដាយនទេជាទ្វិលា ៩ស្បោ ឌមារីជាំជិល ធ្ងេង ធ្ងេងជជ៌លា ឯមាខោ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះ នាមជាបច្ច័យ ៨ស្ស: កើតមានក្រោះអាយតនៈ ទី៦ជាបច្ច័យ វេទនា កើត មាន ក្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ អធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជាវនិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខាធំអស់ ទុំះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(១៥៩) ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ

ណា បុគ្គលចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងប្រភព ស្ងប់ស្ងាត់ចាក់កាមទាំង
ខ្បាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានបឋិកសិណ (ជាអារម្មណ៍)

ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ ក៏មាន ។ បេ ។ អវិក្ខេបៈ ក៏មាន ធម៌ទាំង

នេះជាកុសល បុគ្គលស្ងាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់

បឋមជ្ឈាន ជាវិបាក មានបឋិកសិណជាអារម្មណ៍ ក្រោះភាពនៃរូបា្របកុសលកម្មនោះឯង ដែល ១នធ្វើ ហើយ សន្សំ ហើយ កុងសម័យនោះ សង្ហារ

កើតមាន ព្រោះកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្ហារជា

បច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈ ទី ៦ កើតមាន

ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះអាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វិចនា

កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ

កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ បសាទៈ កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិភង្គេ កុសលមូលកវិបាកនិទ្ធេសោ

ជេសាឧជ្យថ្មិយា អភ្មុទោ ឃុំ មេខ្លាំងពីទិលា ឯបុរ មុណ្ឌដំណ **មុ**ង ខ្សាង្គពិធិល ខ្សាងលេ ត្រូវ គេងមារិ នៅលស់ និង្គិទ្ធិស្ស សមនយោ **ហោ**ង ។ (၁၇၀) ಱႊគ ឌಮ អរៀមមា រ លេឡ័ សមយេ អវុទ្ធខត្តិយា មក្តុំ ការ៉េត សព្វសោ ញា បានឧសញ្ជស្សក់តំ សុខស្បី ឧ ឧឈ្យ ៧ ខេ ។ ខេត្ត ឈាធំ ឧឧសម្បីជី រូសរន្ទ ឧភ្នំ អឧលោ ឌម្រៅ ឈេង ឯកោយ ក្រុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នតា ឃុសលា សុវាព្រ អរិសារឧម្មោរ ឃុំមា-លេស្ស កម្មស្ស កាន់ នា ១០០៩គ្នា វិទាក់ សព្-សោ អាក់់ាញ្ញាយនជំ សមត់ក្ម ដៅ សញាជា-សញ្ជាប់ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ។ ខេ ។ ខេស្ត ឈាន ឧបសម្បីជី រូបរង្គ នម្នឹ សមយេ កុសលម្វល់ប្បច្ចុយា សង្ខាកេ សង្ខាក-စျွစ္နယာ နိက္ကာလုိ နိက္ကာလာစျွစ္နယာ အမိ **အ**မ-រឿតំណ ឧឌី.៣ឧទូ ឧឌី.៣ឧ២រឿតំណ ឌ**េ**វា ឌុសា ខេត្ត ខេត្

បច្ចុយាការវិភង្គ កុសលមូលកវិបាកនិទ្ទេស

អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះ អធិមោក្ខជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជពនិធ មរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃភធិ ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៦០) ពួកធម៌ជាអព្យាក្រិត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងអរុបភព កន្ងងនូវអាកិញ្ចូញាយតន: ដោយ ប្រការទាំងពួង ដែលប្រ**ទៀ**ដោយនេះសញ្ហានាសញ្ញាយតនសញ្ញា ក្រោះ លះបង់នូវសុខផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជា្ជន ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: តែមាន ។ បេ ។ អវិក្រេប: ក៏មាន ធម៌ទាំង៍ នេះជាក្សល បគ្លក្នុង រុំ ខ្លាំអាកិញ្ច្ញាយតន: ជាវិទាក ដែលប្រឡំដោយនៅសញានាសញា-ឡ យតនសញា ដោយប្រការទាំងពួង ព្រោះភាពនៃអរុប្រវបក្មេសលនោះ ឯង ដែលខ្លួនធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្រោះលះបង់ខ្លុវសុខផង ។បេ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្យាន ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះកុសល-មូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើត មាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជា បច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន:ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើត មាន ក្រោះផ្សុរៈជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

ជមានជាិនិយា ងគ្នា សេយ្យ ងគ្នា សេយិស្ណា មហុ មុំព្រំនិយា យុង យុងព្រំនិយា ខ្យាន់បេហូ ត្រូវនេះ នុស្សី យុស្សភាពិស្សី ទីស្សី មាននេយ លោខ្មែរ (၁၇၀) យဆုံး ဆရား ង ឃុំ សមយេ លោកត្តំ ឈានំ ភាវេត៌ និយ្យានិក់ អបខយតាម ជំឌឹកតាធំ ខហានាយ ១៤មាយ ည်နှင့်က အဆိုကာ ကျိုးမွှေး ကေးမော် ၅ မေ ၅ မေမိ ឈាន ឧជមាជីជី រូសារង្ទ ន់យ៉ាឧក្ឧត្ត ខយៈ-ភ្លំ ឌុស្នី ភាពលា ៩ ស្រា ស្រាង ស ពេធ អុំ គ្លេខ យោត៌ ៩ខេ ជម្មា កុសហ នស្បើ ಯಹ್ಮಬ್ಬ ಹಳುಗಾಗಿ ಯಾತ್ರಾ ಹಾಹ್ಮಾ ភាវិតត្តា វិទាគ៌ វ៉ាំឡៅ កាមេហ៍ ។ បេ។ បឋម័ ឈាជំ ឧបសម្បជ្ជ វិហវត់ ឧុក្ខាបជ៌បជំ ឧជ្ជាភិញ្ញុំ សុញាត់ តម្មី សម យេ គុសសមូសជ្ឈច្ចុយា សង្ខាក နားနွားေႏြးင္မွာဟာ ဒါကားက် ဒါကာလာမ႑မွာဟာ ဆမိ သေးခရါရီကာ ಜာရီာကာဆင့္ ဆရီာကာႀစရီခ်ကာ ရ များပါ ឌុស្សីស្លីសំលា ច្រុស ច្រុស នេះ ខេះ មានជាជិលា ងគ្នាសេរយ៉ា ងគ្នាសេយនិជាជិលា អបុរ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

អធិមាត្ត កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះ អធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជពនិង មរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៦១) ពួកធម៌ជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា បុគ្គលចំរើនលេកត្តដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ ដើម្បីដល់នូវបឋមក្អមិ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិជិត្តាំងឡាយ ស្ថាត់ហាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយបូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុកា-បដ្ឋបទា ខន្ទាក់ញា កុងសម័យនោះ ផស្ស: កុំមាន ១០០១ អាក្រែប: ត្តិមាន ជម[ិ]ទាំង៍នេះជាក្សល ប្**គល្**សាត់លាកកាមទាំង៍ឡាយ ។ បេ ។ ច្ចលកាន់បឋមជ្យាន ជាវិបាក ជាខុក្ខាបដិបទា ខន្ធាកិញ្ញា ព្រោះភាពនៃលោកុត្តរកុសលដ្ឋាននោះឯង ដែលខ្លួនធ្វើហើយ ហើយ ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះកុសលម្អលជាបច្ច័យ វិញ្ចាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះ វិញ្ញាណដាបច្ច័យ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមដាបច្ច័យ ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ផស្ស:ជាបច្ច័យ បសាទ: កើតមាន ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ អធិមោក្ខ កើតមាន ព្រោះបសាទ:ជាបច្ច័យ កព កើតមាន ព្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ

បច្ចុយាការវិតង្គេ អកុសល់អូលកវិបាកនិទ្ចេសោ

ភាព្ទីជំណា ជាតិ ជាតិហ្វីជំណា ជាមេហៀ អូវ គេ មេអូ ភូមិ មាន់ មាន់ បាន់ រ

កុសលម្អលកវិបាកគិទ្ចេសោ(១) ។

អាត់ឧក្រោ ឈេង រ មាន់ក្រា ឈ្ងង រ មាន់ក្រា ម្សាន់ក្រា មេស្ហា មួយ មាន្តនាំចំការ មានកំណ មហ្គ មេស្លាន់ក្រា មេស្លា វិសាល មួយ មួយ សាល្លាន់ការ មាស្តី មេសាល អ្នង ប្រសិល សាល្លាន់ការ មាស្តី មេសាល មួយ មួយ សាល្លាន់ការ មាស្តី មេសាល មាន់ ប្រសិល សាល្លាន់ការ មាស្តី មេសាល មួយ មួយ សាល្លាន់ការ មាស្តី មេសាល មាន់ មាន់ប្រជាពល មួយ សាល្លាន់ការ មាស្តី មាសាល មាន់ មាន់ប្រជាពល មួយ សាលាល មាន់ ប្រជាពល មាន់ មាន់ប្រជាពល មាន់ មាន់ប្រជាពល មួយ សាលាល មាន់ប្រជាពល មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល មាន់ប្រជាពល មាន់ប្រជាពល មាន់ប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មាន់បាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពលាល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានបានប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានប្បាពិសិស្ស មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានបានប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពលាក់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពល់ មានបាន់បានប្រជាពិស្ស មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មានប្រជាពល់ មាន់ប្រជាពលា មាន់បាន់ប

^{🧕 🤋} កុសលមូលវិបាកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

បច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលមូលកវិបាកនិទ្ទេស

ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជរានិងមរណ: កើតមាន ក្រោះ ជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃធម៌ទាំងនុះ រៀមឯមាន ដោយ អាការយ៉ាង៍នេះ ។

ចច់ កុសលម្ងលកវិបាកនិឡេស

(១៦៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ចក្ខព្រាណ ជាវិទាក ច្រឡំដោយ១បេក្ខា មានរូបជាអា-រម្មណ៍ កើតឡើង ក្រោះភាពនៃអកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្បំ ហើយ ក្នុងសម័យនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះអកុសលមូលជា បច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ អាយតន: ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្ស: កើតមាន ក្រោះអាយតន:ទី៦ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្ទ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះកពជាបច្ច័យ ជពនិងមរណ: កើតមាន ក្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតទ្បើង នៃកង៍ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ហ្សា ខ្យុងៈយ៉ិច់នាំ មាន់ខយោ ឈេងខ្មុំ ឯ មាស៊ីយេ ឯគេឯ, ខេច ជំនំ ព្យុគេមហាំ មោះ មាយនៃយួនខ្ញុំ ងញុ ជំនំ ងយ់មាហគិហជិជិយ សំណ មាស៊ីយេ ឯ ៣ ខេនយ មយ៉េនយ (បុខ្គម) ននិ យន្តោ អយ់មាហតិហជិ

(ប្រព្រា អ្នះ ខេត្ត អ្មារ្សែស ឯ ឧស្នឹ សម យេ អកុសល្សា កម្មរា ក្រត់តា ឧបចិត្តា វិទាក់ សោតវិញ្ជាណំ ឧប្បន្នំ ហោក ឧបេក្ខា-សសភត សន្ទារមួណ ។ បេ។ ឃានវិញ្ជាណ៍ ឧប្បន្នំ យោឌ ៩ ខេត្តាសលក់ទំ ក់សំគេហំ ១ ខេត មួប-វិញ្ឈុំ ឧប្បន្នំ យោតិ ឧប្តេក្ខាសហគត់ សោ-រតិយា ឯរេជ មាញរួយឃុំ វព្សិទ្ធ យោង ៩៩៩៣១៩៩ ដោឌីណិវតិហ្ ១ពេធ ឧទោយ៩ នព្យឹយ ណេឌ្ សពេយៈ សលម្ and extraction y on y acted and yနှာဆိုးရီးခြဲကာ နည္တာတွာ နည္တာတာရီခြဲကာ ဆန္

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(១៦៣) បណ្តាបច្ចូយការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ព្រោះ អកុសលមូលជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ការសន្យុំ ភាពនៃការសន្បុំ (នូវអារម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអកុសល. មូលជាបច្ច័យ ។បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ហេតុជា ទីកើត ទៀត នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់ខ្លះ រមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។ (១៦៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តេដ្ឋបម្តេច ។ ក្នុងសម័យ ណា សេតវិញ្ចាណ ជាវិទ្ធាក ច្រ**ព្ទ**ដោយទេបេត្តា មានសម្វេធ៍ ជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ព្រោះភាពនៃអកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ ។ បេ ។ ឃានវិញាណ ច្រឡំដោយ (បេក្ខា មានក្និន ជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ។ បេ ។ ជិក្សិញ្ចាណ ច្រឡំដោយ (បេក្ខា មានរសជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ។ បេ។ កាយវិញ្ញាណ ច្រឡំដោយ ទុក មាន៨ព្រូជាអារម្មណ៍ កើតឡើង ។ បេ ។ មនោជាគុ ប្រឡ ដោយទលេត្តា មានរូបជាអារត្តហ៍ក្ដុំ ១លេ១ មានផ្សព្វជាអារត្តហ៍ក្ដុំ ជ័យ ដែរជានិរុមារតិហ្យុ ហោ រ ណេក្ខេម ខេរិឌ្ឌ មនុសត្ថិក ខេរះ សង្ខារ កើតមាន ព្រោះអកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញាណ កើត

មាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ហាណជាបច្ច័យ

បច្ចូយាការភវិង្គេ អកុសល់អូលកវិបាកនិទ្ចេសោ

យ៉ឺម៉ឺមរី មាដ់ឧកោ ឈេង រ ឧដីជិញ ក្នុងរញ់ ត្រូវនេងមរិ យេស្រុមរិ ខែយ៉ឺ-ឧម្សិតិជិញ មេខស ក្រុយឧជិញ ឧធ្យម្មៈ ឧម្សិតិជិញ ក្រុយ ក្រុយឧជិញ ឧធ្យម្មេះ ឧមសិតិជិតិយ ឧដីខេងខ្លួយជាលាងខេតិជិញ ឧម្មេរិ

មេស្រុកស្រី ៩យ៉យ៉េខិក្សី ភាគឧយោ ឈេម ឯ

ឧបស្រុកស្រី ៩យ៉យ៉េខិក្សី ភាគឧយោ ឈេម ឯ

ឧបស្រីជំណា ចារម្ន ចារម្ចុជាជំណា ច្បាតក្រេ ត្រូវ ត្រូវ ចារ ច្បាន ប្រាត្រ ប្រាក្សា ប្បុសព្យិស ប្រាក្សា ប្រា

ចច្ចុយាការវិភង្គ អកុសលមូលកវិបាកនិទ្ទេស

អាយតនៈ ទី៦ កើតមាន ក្រោះនាមជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ក្រោះ អាយតនៈ ទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោត្តជាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជានិងមរណៈ កើតមាន ក្រោះ ជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នុះ វមែងមាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(១៦៤) ពួកធម៌ជាអព្យក្រិត តើដូចមេខ ។ ក្នុងសម័យណា មនៅព្រាណធាតុ ជាវិទាក ច្រឡំដោយ បេក្ខា មានរូបជាអារម្មណ៍ក្ដ ភ លេ ឯ សខធត្មាមរគិហុម្ភ ជំមួ ស្រារធិន្យមរគិហ្យូឃា ឯ ណ្ដោ កើតឡើង ក្រោះភាពនៃអកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្នុងសម័យនោះ សង្ខារ កើតមាន ក្រោះអកុសលមូលជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាម កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណជា បច្ច័យ អាយតន: ទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមដាបច្ច័យ ផស្ស: កើត មាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ វេទនាកើតមាន ព្រោះផ្សាវៈ ជាបច្ច័យ អធិមោត្ត កើតមាន ព្រោះ៧ទនាជាបច្ច័យ កព កើត មាន ក្រោះអធិមោក្ខដាបច្ច័យ ជាតិ កើតមាន ក្រោះភពជាបច្ច័យ ជរានិងមរណ: កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ខទាំង៍អស់នុះ វមែង៍មាន ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ៗ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ကားဗွာ ႕ ရေးယားသြားကာသားမ်ား မှုဗွာ ရုံစွဲနဲ့ သာရဂါဒီကာ ಜಮီ-မေးမွာ ႕ ကွာ စွဲမွီ ရေလေး ရာမဟု ႕ဂေ႔ မေးသီး (၁၇५) မေးမီး မေးမာ့ခဲ့ သာရဂါဒီကာ ಜಮီက-

န္မ္တာက စေျခင္ခံက အခ်ွ **ာ**

មាដ៏មានខ្លុំ ងញ្ចុំជំខ្ ឌឌីរាលឧបជីជិល ឧមៅប រា ឧមៅប រ លោ ឧមៅប ឧមាល មាដ៏មាយ (បញ្ច) ឧទ ឧឧមោ ជជីវាលឧបជីជិលា

អភិធម្មប៊ីជិក វិភង្គ

(១៦៦) បណ្តាបច្ចយការទាំងនោះ សង្គារ កើតមាន ក្រោះអកុសល-មូលជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចេតនា ការសន្សំ ភាពនៃការសន្សំ (នូវអា-រម្មណ៍) ណា នេះហៅថា សង្គារ កើតមាន ក្រោះអកុសលមូលជាបច្ច័យ ។

(១៦៧) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ វិញ្ជាណ កើតមាន ក្រោះ សង្ខាដោបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ២ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដី ប្រាថ្នា ២ បេ ២ មនោវិញ្ជាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ជាណនោះ ណា នេះហៅថា វិញ្ជាណ កើតមាន ក្រោះសង្ខាដោបច្ច័យ ២

(១៦៨) បណ្ដាបច្ចយាការទាំងនោះ នាម កើតមាន ក្រោះ វិញាណជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ វេទនាទន្ន សញ្ជាទន្ន សង្គារក្ខន្ធ នេះហៅថា នាម កើតមាន ក្រោះវិញាណជាបច្ច័យ ។

(๑៦៨) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តី ប្រាថ្នា ។បេ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា អាយតនៈទី៦ កើតមាន ព្រោះនាមជាបច្ច័យ ។

(១៧០) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះ អាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ផស្ស: ការពាល់ត្រវ ការច៉ះ ពាល់ ការទង្គ្កក់ទង្គិច ណា នេះហៅថា ផស្ស: កើតមាន ព្រោះអាយតនៈទី៦ ជាបច្ច័យ ។

ចច្ចូយាការវិភង្គេ អកុសលមូលកវិបាកនិទ្ចេសោ

ងញ្ជាសិញ្ជាជិលា ឯង ឯ ស្វេ មនុំស្ទិស្រៃ រួយស្វា មេខ្លាស់ មេឈូ ឯងេ ឯ ស្រេខិង មន្ទគោមខ្លុំ ស្រេខសេខប៉េះ មេឈូ-បេឡយ) សង្គិ មេសសោ មញ្ជាជិលា

តំខ្លី ខាឌ់មហ្គេ ងញា ដំនំខ្លួ មន្ត្រី ។ លា ខេត្ត ឧសិទ្ធ ខាឌ្ កាណិឌ្ ខូមិខ្លី មង្ច-(បមុក) ឧទី មនុសា មុណិឌ្ ខូមិខ្លី មង្ច-

បច្ចូយាការវិភង្គ អកុសល់មូលកវិបាកគិទ្ទេស

- (១៧១) បណ្តាបច្ចយាការទាំងនោះ វេទនា កើតមាន ក្រោះ ផស្ស:ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ក៏មិនមែន សេចក្តីមិន មិនត្រេកអរ ក៏មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុំ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្យ អទុក្ខមសុ១-វេទនា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្យ ណា នេះហៅថា វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្ស:ជាបច្ច័យ ។
- (១៧๒) បណ្តាធមិទាំងនោះ អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះ វេទនាជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ការចុះស៊ិប អាការចុះស៊ិប **កាព** ចុះស៊ិប នៃចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍នោះ ណា នេះហៅថា អធិមោក្ខ កើតមាន ក្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ។
- (១៧៣) បណ្តាបច្ចូយាការទាំងនោះ ភព កើតមាន ក្រោះ អធិមោក្ខជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ វេទនា១ន្ន សញ្ញា១ន្ន សង្ខារកូន្ន វិញ្ញាណក្ខន្ន លើកតែអធិមោក្ខចេញ នេះហៅថា ភព កើតមាន ក្រោះអធិមោក្ខជាបច្ច័យ ។
- (១៧៤) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ ជាតិ កើតមាន ព្រោះភព ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ជាតិ ការកើតព្រម ការផ្ដួចឡើង ការ កើតចំពោះ ការកើតប្រាកដ ណា នៃធម៌ទាំងនោះ នេះហៅថា ជាតិ កើតមាន ព្រោះភពជាបច្ច័យ ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ជាងួជដៃ្រា ជា មុខស្នំ គេឃុំ មុខ មុខិម្ ប្រមុស អាយា ជា មុខស្នំ ច្រង់ គេឃុំ ឯ ជា ឯ លា ខេម្ម ខសិច ១៤៧ មួយមា មា-ក្រោះ មេខ្មែយ អូប្រាំ ប្រមុំ ប្រាំ មេខង ក្រោះ ប្រាំ ខេម្ម ខសិច ១៤៧ មួយមា មា-ប្រាំ ឯ មេខ្មែយ មុខិម្ម ប្រាំ ប្រាំ មេខង ប្រាំ ឯ មេខ្មែយ មុខិម្ម ប្រាំ ប្រាំ មេខង ប្រាំ ឯ មេខ្មែយ មុខិម្ម មេខង្ស ប្រាំ ឯ មេខ្មែយ មុខិម្ម ប្រាំ ឯ មេខិម្ម មេខេត្ត ប្រាំ ឯ មេខិម្ម ប្បាំ ស មេខិម្ម ប្រាំ ស មេខិម ប្រាំ ស មេខិម្ម ប្រាំ ស

ឈេន្ទូ ៤

ក្សានេទា មេស្រុសា ៩យ៉ឺយ៉ឺចំហា អាត់ខយោ

ក្សានេទា យោទ សម់មហុ យោទ ខេត ខែខ្ មា មាន យោត្ត យោត្ត អាត់មហេ យោទ្ធ មា មាន់ខណា យាន្ទ្ធ ស្រេទ្ធ អាត់ខេសា យោទ្ធ (១៧៦) ត្រូវនេទ្ធសា យោស្រុសា ខេត្តយ៉ឺចំ-

> អកុសល់អូលកវិបាកគិទ្ចេសោ(១) ។ អភិធម្មភាជនីយំ(៤) ។ បច្ចុយាការវិភង្គោ សមត្តោ(៣) ។

จ %. អកុសលវិយាកម្ូលកំ និដ្ឋិតំ ។ ៤ % %. អភិធម្មភាជនីយំ និដ្ឋិតំ ។ ៣ %.
 សមត្តោ ចង្គោ ។

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

(១៧៤) បណ្ដាបច្ចូយាការទាំងនោះ ដកនិងមរណៈ កើត
មាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ដក ក៏មាន មរណៈ
ក៏មាន ។ បណ្ដាជកនិងមរណៈនោះ ដក តើដូចម្ដេច ។ ការ
ចាស់ ការគ្រាំគ្រា ការរួញថយអាយុ ណា នៃធមិទាំងនោះ នេះហៅ
ថា ដក ។ បណ្ដាជកនិងមរណៈនោះ មរណៈ តើដូចម្ដេច ។
ការអស់ ការសូន្យ ការបែកធ្លាយ ការបែកខ្លាត់ខ្លាយ ការមិនទៀង
ការជាច់ ណា នៃធមិទាំងនោះ នេះហៅថា មរណៈ ។ ជកនេះ
ផង មរណៈនេះផង នេះហៅថា ដកនិងមរណៈ កើតមាន ព្រោះ
ជាតិជាបច្ច័យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(១៧៦) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍
ទុក្ខទាំងអស់នុះ វាមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ដូចតទៅនេះ ។
ការច្ចូបជុំ ការមូលមក ការប្រជុំចុះ ការកើតប្រាកដ នៃកង៍ទុក្ខទាំង
អស់នុះ វាមង៍មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើប
ពោលថា ហេតុជាទីកើតឡើង នៃកង៍ទុក្ខទាំងអស់នុះ វាមង៍មាន
ដោយអាការយ៉ាងនេះឯង ។

ចច់ អកុសលមូលកវិបាកនិខ្ចេស ។ ចច់ អភិធម្មភាជន័យ ។ ចច់ ចច្ចយាការវិភង្គ ។

សត៌ប្បដ្ឋានវិភាដ្ឋោ

(០៧៧) ខត្តាពេ សត់ប្បដ្ឋានា ឥជ ភិក្ខា អជ្យុត្ត គោយេ គាយាឧុបស្បី វិហរតិ ពហិន្ទា កាយេ កាយានុបស្បី វិហៈតំ អជ្ឈត្តពហ៍ន្វា តាយេ តាយាឧុមស្ស៊ី វិទារត៍ អាតាថី សម្បូជានោ សត៌មា វិធេយ្យ លោកេ អភិឌ្ឍាធោមឧស្ស៊ី ។ អដ្ឋត្តិ បានសាសុ បានសានុបស្បី វិហាតេ ពហិន្វា រេខស្មា រេខស្មានមន្ត្រី ស្រែរង្គ អព្យឹង្គមស្ថិរ ជា នេះ សត៌មា វិធេយ្យ លោក អភិជ្ជានោម-នេស្ស៊ី ។ អជ្ឈន្នំ ចំន្តោ ចំន្នានុបស្ស៊ី វិហរៈ តិ សហិន្ទា ចិត្តេ ចិត្តានុបស្បី វិហរតិ អជ្ឈត្តពហិន្ទា ចិត្តេ ចិត្តាឧបស្បី វិហវត៌ អាតាច សម្បជានោ សត៌មា វិចេយ្យ លោក អភិជ្ជាខោមជុស្ស៊ី ។ អជ្ឈត់ ေးမြေ့က ေရာင္ပက္နို င္ခ်ာင္ေရးကို ေရးမွာ ေမြ့ကို ឌតាថ្នេស្ដី រូសរង្ ងជាឹងមស្ងង់ ឌ គេ។ ឌគា-ឧបស្បី វិហ ទេ អាតាប៉ សម្សជា ភេ សតិមា ဂ်ဴးဒဏ္၂ လော၊က ေမာဂ်ီးဤ၊အေမေဒက်၌ ၅

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ

(១៧៧) សត់ហ្បួជាន៤ គឺ ភិក្កង៍សាសនា នេះ ពិលារណា នូវកាយក្នុងកាយខាងក្នុង ពិលារណានូវកាយក្នុងកាយខាងក្រៅ ពិលាវ-ណានូវកាយ ក្នុងកាយ វាងក្នុងនិងវាងក្រៅ សម្រេចឥរិយាបថ ព្យាយាមជាគ្រឿងដុត់តំដៅកិលេស ជាអ្នកដឹង១ូន មានស្មារតី គ្រឿងកំណត់) កំហត់បង់អភិជ្ជានិង ទេមនស្ស ក្នុ លោក ១ ភិក្ខុ ពិចារណានូវប៉េខនា ក្នុងវេខនាទាំងឡាយវាងក្នុង ពិចារណានូវ វេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ខាងក្រៅ ពិហរណា នូវវេទនា ក្នុង វេទនាទាំងឡាយ ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ សម្រេចឥរិយាបថ ព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដឹង១ូន មានស្មារតី គ្រឿង៍កំណត់) កំបាត់បង់អភិជ្ជានិងពេមនស្ស ក្នុងលោក ១ ភិក្ខុ ពិចារណានូវចិត្ត កង្មចិត្តវាងកង់ ពិចារណានូវចិត្ត កង្មចិត្តវាង ខ្ ក្រៅ ពិចារណានូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ សម្រេចឥរិ-យាបថ មានព្យា យាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន ស្មារតី (ជាគ្រឿងកំណត់) កំបាត់បង់អភិជ្យានិងគោមនស្ស លោក ១ ។ ភិក្ ពិចារណានូវធម៌ កង្ធមិព៌ង៍ ឡាយទាង៍កង ចារណានូវជមិ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយទាងក្រៅ ពិចារណានូវជមិ ក្នុងធមិ ទាំងទ្វាយ ខាងអ្នងនិងខាងក្រៅ សម្រេចឥរិយាបថ មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី (ជាគ្រឿងកំ-ណត់) កំហត់បង់អភិជ្ជានិងទោមនស្ស ក្នុលេក ១

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(បណ្ត) ២៩៧ ភ្នំ ងពីខ្លំ ២១៣ ២១-ឧទ្ធំទានតហ អដោកេសមត្ថកា តិចបរិយន្តិ បូ-រណ្ឌឧប្រកាស្សេ អសុខ៌លោ បច្ចុប្រកួត អត្តិ ៩ម-មុំ កាយ ក្រេស លេម ខេស ឧឌ្គា គមោ មែស សារ អដ្ឋ អដ្ឋិញ ក្រំ សឧយំ យកាជំ ត់លោមតំ បំហត់ បច្ចាស់ អន្តំ អន្តកុណ[°] ឧ ខ-វ័យ ការីសំ ប៉ុន្ត ស្រេម បុត្រា លោប៉ានា សេនោ មេ នេះ មេស្បី មេសា ខេន្ទា ភ្នំឈន្ងម សភ្នម មុនធ្លី ។ សោ នំ ធំម៉ាន់ អាសៅន៍ ភាពន៍ ពហុ-អាសេវិទ្យា ភាវេទ្យា ពេញលីកាវិទ្យា ស្វវត្ថិ $\hat{\kappa}^{(0)}$ អវត្ត-ខេត្ត ពហិឌ្វា កាយេ ចិត្ត ឧបសំហរត់ ។

o a. ម. ស្បវត្ថិតំ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(១៧៤) ចុះភិក្ខុ ពិចារណានូវកាយ ក្នុងកាយខាងក្ង គេដូច មេច ។ ភិក្ខុអនុសាសនានេះ ពិចារណានូវតាយខាងក្ន របស់ខ្លួន) គឺ ខាងលើតាំងអំពីបាតដើង ឡើង ទៅ ខាងក្រោមតាំងអំពី បុងសក់ចុះមក ដែលមានស្បែកចិត្តជុំវិញ ពេញដោយវត្តមិនស្អាត មានប្រការផ្សេង ៗ ដូច្នេះថា ក្នុងតាយនេះមាន សក់ រោម ក្រចក ធ្មេញ ស្បែក សាច សរសៃ ធ្នឹង ខ្លូវក្នុងធ្នឹង តម្រង់បស្បាវ: បេះដូង ថ្វើម វាវ ក្រពះ សួត ពោះវៀនធំ ពោះវៀនតូច អា-ဘပ[်] ခိုင်္ဂြာ ဘုက္ကျင်္ဂ ခိုင်္ကမာရ ခိုင်္ဂလို (လုဂ ခိုင်္ဂ ဘုက်ကျင်္ဂ ဘုက်ကျင်္ဂ ဘုက်ကျင်္ဂ ဘုက်ကျင်္ဂ ဘုက်ကျင်္ ភិក្ខុនោះ វមែងគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវកាយនោះឲ្យជានិមិត្ត កណត់ចុះនូវកាយ ដែល១នកំណត់ទុកដោយល្អ ភិក្ខុនោះ លុះគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវកាយនោះឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវកាយ ដែលខ្លួន កំណត់ទុកដោយល្អហើយ វមែងប្រមូលមក នូវបិត្តក្នុងកាយទាងក្រៅ ។ ចុះភិក្ខុ ពិហរណានូវកាយក្នុងកាយ តើដូចមេច ។ ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ពិចារណានូវកាយខាងក្រៅ (កាយ របស់គេ) គឺ ខាងលើតាំងអំពីបាតជើង ទ្បើង ទៅ ខាងក្រោមតាំងអំពី ចុងសក់ចុះមក ដែលមានស្បែកចិន្ទ្រាំងជុំវិញ ពេញដោយវត្តមិនស្អាត មានប្រការផ្សេងៗ ដូច្រេះថា ក្នុងកាយរបស់បុគ្គលនោះមាន

សតិហ្យដ្ឋានវិភង្គេ សុត្តន្ទភាជនិយំ

លោយ ឧទា ឧត្តា ឧបោ ខំសំ គ្នា អដ្ឋឹ
អដ្ឋិចិញ្ជំ ក្រុំ មនយំ យកនេំ កំលោមកំ បំហក់ បន្ទាស់ អន្តិ អន្តកុណា ខុនបៃំ
ការសំ បំត្តំ សេខ្លំ បុត្វោ លោស់តំ សេខោ
មេខោ អស្ស សោ ខេខ្សា សំ ជំចំត្តំ អសៅតិ ភាប់តំ
ពហុលិកហេតំ សូវត្តិនំ អវត្តបេតិ សោ នំ ជំចំតុំ
អសៅត្វា ភាប់ត្វា ពហុលិកវិត្វា សូវត្តិនំ អវត្តបេត្វា
អង្សឹត្តពហ៌ធ្វា កាយ ចំត្តិ ឧបសំហរតិ ។

(០៨០) ភ៩ញុំ ភិក្ខុ អជ្ឈត្តពហ៍ធ្វា ភាយេ ភាយាឧបស្បី បៃរតិ ។ ៩៩ ភិក្ខុ អជ្ឈត្តព-ហំទ្វា ភាយំ ខុខ្ញុំខាឧតហ អដោកអមត្តភា តេចបំយន្តិ បូរជ្ជាឧប្បការស្ប អសុច៌ជោ បច្ចុប់-ភាតិ អត្តិ ភាយេ ភេសា ហេខា ឧទ្ធា តេច មំសំ ឆ្លាំ អជ្ជី អជ្ជិមិញ្ចំ ក្តិ សពេ មំសំ ឆ្នាំ អជ្ជី អជ្ជិមិញ្ចំ ក្តិ ពេម ក្រចក ធ្មេញ ស្បែក សាច់ សរសៃ ធ្នីង ខ្លូវកុងធ្នឹង តម្រងបស្បារ់: បេះដូង ថ្វើម ៧វ ក្រពះ សួត ពោះវៀនធំ ពោះវៀនតូច អាហារថ្មី អាហារចាស់ ប្រមាត់ ស្វេស្ម ខ្លះ ឈាម
ញើស ខ្វាញ់ខាប់ ទឹកក្អែក ខ្វាញ់៧វ ទឹកមាត់ ទឹកសំណ្េរ ទឹក
រំអិល ទឹកមុត្រ ។ កិត្តនោះ វាមង់គប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន
ន្ទុវកាយនោះឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវកាយ ដែលខ្លួនកំណត់ទុកដោយល្អ
កិត្តនោះ លុះគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន ន្ទុវកាយនោះឲ្យនិមិត្ត កំណត់
ន្ទុវកាយ ដែលខ្លួនកំណត់ទុកដោយល្អហើយ វមែងប្រមូលមកន្ទ្រចិត្ត
ក្នុងកាយ ខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ។

(១៨០) ចុះកិត្ត ពិចារណានូវកាយ ក្នុងកាយ វាងក្នុងនិងវាង
ក្រៅ ត្លើដូចម្ដេច ។ កិត្តកង្សាសនានេះ ពិចារណានូវកាយ វាង
ក្នុងនិងវាងក្រៅ (កាយរបស់ខ្លួនទាំងកាយរបស់គេ) គឺ វាងលើ
កំពង់អំពីបាតដើងឡើងទៅ វាងក្រោមតាំងអំពីចុងសក់ចុះមក ដែលមាន
ស្បែកបិទប៉ាងជុំវិញ ពេញដោយវត្តមិនស្អាត មានប្រការផ្សេងៗ ដូច្នេះ
ថា ក្នុងកាយមាន សក់ រោម ក្រចក ធ្មេញ ស្បែក សាច់
សរសៃ គ្គីង ខ្លួវកង់គ្នឹង តម្រង់បស្សាវៈ បេះដូង ថ្ងើម វាវ ក្រពះ សួត

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

អន្លំ អន្លក្ណាំ ខ្ពះលំ ការីសំ បំត្តំ សេម្លំ បុញ្ជោ លោហ៍តំ សេនោ មេនោ អស្ស សៃ ខេត្តា សំឃាន់កា សស់កា មុត្តឆ្គិ ឃាំ ភិក្ខុ អជ្ឈត្ត-ពហ៍ទ្វា កាយេ កាយាឧបស្បី ហៃក់ អតាប់ សម្បីជានោ សត៌មា ជំនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈា-នោមនស្សំ ។

មានិត្ត ។

(១៤৮) វិមារតីតិ ៩វិយតិ វត្តតិ ទាលេតិ យយេតិ យាយេតិ ខរតិ វិមារតិ គេន វុច្ចតិ វិមា-

អភិធម្មបំដក វិភុង្គ

(១៨១) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុពិចារណា ។ សំនួរថា
ចុះបណ្តាពាក្យទាំងនោះ ការពិចារណា តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ សេចក្តីមិន់ ង្កែង ការពិចារណាធមិ ការឃើញត្រូវ
ហ្ ណា នេះហៅថា ការពិចារណា ភិក្ខុ ជាអ្នកព្រមព្រៀង មូលមិត
ចូលទៅជិត អែចនែច ភៀកកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រកបព្រម ដោយ
បញ្ជាជាគ្រឿងពិចារណានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ភិក្ខុ
ពិចារណា ។

(១៨৬) ពាក្យថា សម្រេចឥវិយាបថ គឺ សម្រេច ប្រព្រឹត្ត វក្សា វស់នៅ ញ៉ាំង៍អត្តភាពឲ្យរស់នៅ ត្រាច់ទៅ សម្រាក ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥវិយាបថ ។

សតិច្បដ្ឋានវិកង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

ដូច្នូន អានរត្តន្ន រ (០៤៣) អានាត្តន្ន នេះនិ មេនត្ត អានព្យិន បញ្ជា ខេត្តស្វាយា ដូច្ចាយោ វិត្តនា អានព្យើន ដូច្នេះ សេត្ត ដូច្ចិន អានព្យិ ដូច្និនា អានព្យើន ក្រោ ខេត្តស្វាយ ដូច្ចាយ វិត្តភាគនោ ខេត្តនា ក្រោ សេត្ត ដូច្ចិន អានព្យំ ដូច្ចិនា អានព្យឿន ក្រោ សេត្ត អានាត្តន្ទំ រ

មានចិប្បនេយ ខេច ដំនំខ្ មានដែយខ្មាំ ឯ ឧស្សននោ មាត់សងខោ ឧសសធិ មាត់សេចចិប្ប មុគ្គុយ មាត់ដែល មាតិបន្ទុំ មុខ្ល ដំនំខ្ម មាត់ដែយ្ល ឈើ រ លា ឧយ្យ ឧប្បទេស រ សេ មាត់ជួយ្លិ ប្រហ្ម មាត់ជ្រាល ខ្លាំ ខ្លាំ មុខ្ល ដំនំខ្ម មាត់ដែយ្លិ

មាយ ក្នុងវិស្ ឯរោង មាសាមាន មណ្ដូនិស្ មាយ (០៤៤) មាស្សាស សស្ថិ មាស្សាមាន មាលា មិនិស្ មាស្

សតីប្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

(១៤៣) សេចក្តីត្រង៍ពាក្យថា មានព្យាយមេជាគ្រឿងដុតកំដៅ
កំលេស ។ សំនួរថា ចុះបណ្តាពាក្យទាំងនោះ សេចក្តីព្យាយមេជាគ្រឿង
ដុតកំដៅកំលេស តើដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត
។ បេ ។ សេចក្តីព្យាយាមត្រាំ ណា នេះហៅថា សេចក្តីព្យាយាមជា
គ្រឿងដុតកំដៅកំលេស កិត្ត ជាអ្នកព្រមព្រឿង មូលមិត ចូលទៅជិត
អែបនែប កៀកកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រកបព្រម ដោយព្យាយាមជាគ្រឿង
ដុតកំដៅកំលេសនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានព្យាយាម
ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ។

(១៤៤) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកដ៏ង់ទូន ។ សំនួរថា ចុះ បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ពាក្យថា ការដឹងទូន តើដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ សេចក្តីមិនវង្វើង ការពិចារណានូវធមិ ការ ឃើញត្រូវ ណា នេះហៅថា ការដឹងទូន កិត្ត ជាអ្នកព្រមព្រៀង មូលមិត ចូលទៅជិត ដែបនែប កៀកកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រកប ព្រម ដោយការដឹងទូននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នក ដឹងទូន ។

(១៤៤) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា មានស្មារតី ។ សំនួវថា ចុះ បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ពាក្យថា ស្មារតី តើដូចម្តេច ។ ការព្យុក ការនឹកឃើញ ។ បេ ។ ការរពុកត្រវ ណា នេះហៅថា ស្មារតី

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

ស្លេយ សន្យា ឧបេត ហោត់ សមុបេតា ឧសភាគនោ សមុខាក់នោ ឧបបញ្ជា សមុបបញ្ជា សមញ្ជាក់នោ នេះខ វុទ្ធិ សនិមាត់ ។

(១៤៦) វិសេយ្យ លោក អភិជ្ជាយេមន-ស្ប៊ូន្តិ តត្ត គេនមោ លោកោ ។ ស្វៅ កាយោ លោកោ បញ្ចុំ ឧទនានក្តុក្ខា លោកោ អយុ វុច្ចត់ លោកោ ។ ឥត្ត ភាគមា អភិជ្ជា ។ យោ រាគោ សារាគោ ។ មេ ។ ខិត្តសុក្រ សា-រាគោ អយ៌ វុច្ចូនិ អ្កិជ្ឈា ។ ឥត្ត ភាគមិ នោមនុស្ស ។ យំ ខេត្តសំតាំ អសាតិ ខេត្តសំតាំ ឧុក្ខំ ខេតោសម្មស្សជំ អសាតំ ឧុក្ខំ វេឧយ៌តំ **ខេ**តោសមូស្បូជា អសាតា ឧុក្សា ឋឧ**ភា** ៩ឧំ វុទ្ធត នោមឧស្សំ ។ ៩គ អយញ្ អភិជ្ជា តុន្ធ នោតខម្សី មុគង បោរ មេ រួច ស បឌ៌វិធីតា សញ្ញា សម៌តា វូបសញ្ហា អត្ថ**ភា** អត្-ត្តឥត អច្បិតា ព្យព្ធិតា សេសិតា វិសោ-ស៌នា ពន្ត្រីតនា នេះន វុទ្ធិ វិនេយ្យ លោក មភ្ជាព្រះមនុស្សថ្មី ។

កាយានុបស្សនានិទ្ទេសោ ។

ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង មូលមិត ចូលទៅជិត អែបនែប ភៀកកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រកបព្រម ដោយស្មារតីនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា មានស្មារតី ។

(១៨៦) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា កំហត់បង់អភិជ្ជានិង ទោមនស្ស ក្នុងលោក ។ សំនួរថា បណ្ដាញក្សាធំពនាះ លោក តើដូចម្ដេច ។ កាយនោះឯង ឈ្មោះថា លោក ទុល្ខានក្នុន្ធទាំង ៩ ឈ្មោះថា លោក នេះ ហៅថា លោក ។ បណ្ដាញក្យូទាំងនេះ អភិជ្ជា តើដូចមេច ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ២ ៤០ ២ តម្រេកទាំង នៃចិត្ត ណា នេះហៅថា អភិជ្ជា ។ បណ្តាញក្សាតំនែនាះ ទោមនស្ស តើដូចមេច ។ សេច-កិមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត សេចក្តីទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីក្រេកអរ ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីចេតោ-សម្ផុស្យ ទុក្ខវេទនា មិនជាទីក្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ផុស្ស ណា នេះហៅថា ទោមនស្ស ។ ភិក្ខុ ជាអក្ខនាន កំបាត់បង់ សុប វមាប់ ស្វេឈឹង ធ្វើឲ្យនៃាស ធ្វើឲ្យសាបសូន្យ ឲ្យដល់នូវការខូចខាត ឲ្យ ដល់នូវការហ៊ុន ហោច ឲ្យវីង៍ស្វត ឲ្យហ្លួតហែង ធ្វើឲ្យបាត់បង់ នូវ អភិជ្ជានិងទោមនស្សនេះ ក្នុងលោកនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ក្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា កំបាត់បង់អភិជ្ជានិងខោមនស្ស ក្នុងលោក ។ ច្ច កាយានុបស្សនានិទ្ទេស ។

សតិហ្ស៊ីជានវិភង្គេ សុត្តនូវាជំនិយ៍

[០៤៧] ភាមិញ ភិក្ខា អជ្ឈិត ជ្រេលកា ឋឧទាឧុបស្បី វិហវត់ ។ ៩៩ ភិក្ខុ សុខិ ឋឧឧ ប់ឧយមាយេ សុទិ ប់ឧធ៌ ប់ឧយាម័ត៌ ខជា-ជាតិ ខុត្តិ ឋន់នំ ឋនយមាលា ខុត្តិ ឋននំ បានយោម័ត បជាលាត់ អនុក្ខាមេសុខ បានជំ រេខ្លាស ដន់ស្និត្ត រេខ្លាស្ន បជានាតិ សាម៉ស់ វា សុខំ វេឌធំ វេឌយមានោ សាម៌សំ សុខ វេឌធំ វេឌយាម័ត្ត ខជាជាតិ តិកម៌សំ ក់ សុខ៌ វេឌនំ វេឌយមា ភេ ភិក-សំ វា ខុត្តិ វេឌធ វេឌយមានោ សាម៉សំ ឧុត្តិ ៥ឧធំ ៥ឧយាមីតិ ខជាខាតិ ឆិរាមិសំ វា ឧុក្ខំ ឋេឌជំ វេឌយមាលោ ជំពង់ ឧុក្ខំ ឋេឌជ ឋេឌយាមីតិ ២ជាលាតិ សាម៉ឺសំ វា អុឌុ-ಹ್ಹಿ ಕಿ ಕ್ರಾಂಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ರ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾರಕ್ ಕ್ರಾ មេសុខ ជននៃ ជនយាមីតិ ខជាជាតិ និកមិសំ ក អុខ្សាន្តសង់ ពុខធ្លា ព្រង្ស អុខ-

សតិប្បដ្ឋាសិវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

(១៨៧) បុះភិត្ត ពិចារណានូវ៤៩នា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ទាន៍ក្នុង ត្រើដូចមេច ។ ភិក្ខុកន្ធសាសនានេះ កាលទទួលសុខវេទនា ក៏ដឹងប្បាស់ថា អាគ្មាអញទទួលសុខវេទនា កាលទទួលទុក្សេទនា ក ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញទទួលទុក្ខវេទនា កាលទទួលអទុក្ខមសុខវេទនា ក៏ដឹងប្បាស់ថា អាគ្មាអញខុខួលអុខុត្តមកុខ៧ខនា កាលខុខួលសុខ-វេទនា ប្រកបដោយអាមិស:ក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្វាអញទទួលសុខ-វេទនា ប្រកបដោយអាមិស: កាលទទួលសុ១វេទនា មិនប្រកបដោយ អាមិស:ក្តី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញទទួលសុខវេទនា មិនប្រកប ដោយអាមិស: កាលខទួលខុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស:ក្ដី ក៏ដឹង ច្បាស់ថា អាគ្មាអញទទួលទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស: កាល ទទួលទុក្ខវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស:ក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មា**ក**ញ ទទួលខុត្តវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស: កាលទទួលអុទុត្តមសុទ្ធ-វេទនាប្រកបដោយអាមិស:ក្ដី ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាត្មាអញទទួលអទុក្ខ-មសុខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស: កាលទទួលអុទុក្ខមសុទវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស:ក្ដី ក៏ដឹង៏ច្បាស់ថា អាត្មាអញទទួលអទុក្ខ-មសុខវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស: ។ ភិក្ខុនោះ វមែងគប់រក

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

និមិត្តិ អាសៅត៌ ភាយ៉េត ពហ្យឺការោត សូវត្តិតំ អាត្តបេធ សោ តំ និមិត្តិ អាសៅត្វា ភាប់គ្វា ពហ្យឺកាត្វៃ សូវត្តិតំ អាត្តបេត្វា ពហ៌ឌ្វា ឋេឌ-សាសុ ចិត្តិ ឧបសំហរត៌ ។

(១៨៨) ភមិញ ភិត្ត ពហិន្ទា ៤ឧសសុ ឋឌ៣ឧុបស្បី វិហ តែ ។ ៩១ ភិក្ខុ សុខិ ឋឌធ៌ ឋាឧយមានំ សុខំ ឋាឧនំ ឋាឧយន់តំ បេជានាត់ ខុក្ខុំ ឋេនទំ ឋេនយមានំ ឧុក្ខំ ឋេននំ ឋេនយង់កំ បជាភាត់ អនុក្ខមេសុខ ឋេឌជំ ឋេឌយមាជំ អនុក្ខមេសុខ ឋេ-ឧធ៌ ឋឧយតីតិ ខជាភាតិ សាម៉សំ វា សុខ៌ ឋឧធ៌ ឋេនយមានំ សាម៌សំ សុខំ ឋេនធំ ឋនយត់តំ បជានាតិ ធិត្រអំ ក សុខំ ឋេឌធំ ឋេឌយមាធំ តិ្ត្រសំ សុខ ជាខនំ ជាឧយត់តំ បស្តាត់ សា-មិសំ វា ឧុគ្គ៌ វេឌជំ វេឌជមាជំ សាម់សំ ឧុគ្គ៌ ឋេខធំ វេឌយតីតិ ខជាជាតិ ធំពង់សំ វា ឧុគ្គាំ មេខធំ មេខយមានំ និកមិសំ ឧុគ្គាំ មេឧធំ មេឧយ-តីតិ បជាភាតិ សាម៌សំ វា អនុក្ខមសុទ៌ វេឌឩំ វេឌយមានំ សាម៌សំ អនុត្តមសុទ៌ វេឌនំ វេឌយត់តំ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវវេទនានោះ ឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវវេទនាដែលខ្លួន កំណត់ទុកដោយល្អ ភិក្ខុនោះ លុះនប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវវេទនា នោះ ឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវវេទនា ដែលខ្លួនកំណត់ទុកដោយល្អហើយ វេមឥប្រមូលមក នូវចិត្ត ក្នុសវេទនាខាងក្រៅ ។

(១៨៨) បុះភិក្ខុ ពិហរណានូវ៧៩នា ក្នុង៧៩នាទាំងឡាយ ಶាងក្រៅ គើដូចមេច ។ ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ដឹងច្បាស់ខ្លួវចុគ្គល កាលទទួលសុខវេទនាថា បគ្គលនេះទទួលសុខវេទនា ដឹងច្បាស់នូវបគ្គល កាលទទួលទក្ខាខ្ទែនាថា បគ្គលនេះទទួលទុក្ខាខ្ទែនា ដឹងច្បាស់នូវបគ្គលu រ តាលទទួលអទុក្ខមសុខវេទ្សថា បគ្គលនេះ ទទួលអនុក្ខមសុខវេទ្ស ដឹងច្បាស់នូវបុគ្គល កាលទទួលសុ១វេទនា ប្រកបដោយអាមិស:ភ្នំ ថា បុគ្គលនេះទទួលសុខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស: ដ៏ន៍ច្បាស់ខ្លួបគុល កាលខុខលសុ១វេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស:ភ្នំថា បុគ្គលនេះទទួល សុខវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស: ដឹងច្បាស់នូវបុគ្គល កាលទទួល ទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស:ក្ដីថា បុគ្គលនេះ ទទួលអទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស: ដឹងច្បាស់ នូវបុគ្គល កាលទទួលវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស:ក្តីថា បុគលនេះទទួលទុក្ខាវេទនា មិនប្រកប ដោយអាមិស: ដឹងច្បាស់នូវបុគ្គល កាលទទួលអទុក្ខមសុ១វេទនា ប្រ-តិបដោយអាមិស:តីថា បុគលនេះ ខុខ្ទល់អុខ្ទុមសុខវេទនា ប្រកប ដោយអាមិស: ដ៏ង៍ច្បាស់ នូវបុគល កាលឲទួលអុទុក្ខមសុខវេទនា

សតិច្បូដា្ននវិភង្គេ សុត្តនូវាជនីយ៍

បដានាត់ ធិបត់សំ ។ អនុកា្នមេសុខ ប៉េនធំ ប៉េនយមាធំ ធិបត់ អនុកា្នមេសុខ ប៉េនធំ ប៉េនយត់តំ បជានាត់ ។ ស្បត់តំ អនុកា្នមេសុខ ប៉េនធំ ប៉េនយត់តំ បជានាត់ ។ ស្បត់តំ អាស្រាត់ អាបត់ ពហ្ប៊ីការពត់ ស្បត់តំ អាស្បត់តំ អាស្រាត់ អាបត់ ពហ្ប៊ីការពត់ កាបត់ កាបត់ អាបត់ ពហ្ប៊ីការពត់ អាបត់ ពហ្ប៊ីការពិទ្ធ អាស្រាត់ អាស្រាត់ អាស្រា ពហ្ប៊ីការត្វ ស្បត់តំ អាត្តបេត្វ អជ្ឈត្ត ពហ៌ធា ស្បត់តំ អាស្រា ពហ្ប៊ីការត្វ ស្បត់តំ អាស្រាច់តំ អាស្រាច់តំ អាស្រាច់តំ អាស្រាច់តំ អាស្រាច់តំ មាល់ធ្វា អជ្ឈត្ត ពហ៌ធា ប៉ុន្តា ប៉ុន្តាម ចំតំ និងសំហរត់ ។

(បចុង) ២៩ឈំ ៦៩ អព្ទឹឌីពេល្ឌិ រុខស្ស់ រុទ្ធស្នា ស្រស្នេ ។ មុខ មួយ មាន រូប រុស្ស សុខា ឋឧឍត៌ ខជាយាត៌ ឧុក្ខាំ ឋឧធំ ឧុក្ខា រេខសង្ខ ឧទ្ធាសង្ខ មេខ្មុំ មេខ អ្នក្ទាម-សុទា ៤៤៣តិ ២ជា៣តិ សាម៌សំ សុទ៌ ៤៤៤ សាមិសា សុខា ៥៩៣៣ ខណៈ៣៣ ជិញមិសំ សុទ៌ ៤៩៩ ជំរាមិសា សុទា ៤៩៩៤ ២៩៤៤ សាមិសំ ឧុគ្គ៌ វេឌជំ សាមិសា ឧុគ្គា វេឌជាតិ បជា-លាត់ និកមិសំ ខុត្តិ ៤៩៩ និកមិសា ខុត្តា ៤៩៣គំ បជានាត់ សាម៉ស់ អនុក្ខាមសុខ ៧៩៤ សាម៉សា អ-ឧុក្ខមសុខា ឋឧឍត៌ មជាជាតិ ធិរាមិសំ អឧុក្ខមសុខិ ប្រេខ ខ្មែរ មន្ត្និត្តមាស់ ខ្មែរ ខ្មែរ ខេង្

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តនូវាជន័យ

មិនប្រកបដោយអាមិស:ក្ដីថា បុគ្គលនេះទទួលអទុក្ខមសុខវេទនា មិន ប្រភបដោយអាមិស: ។ ភិក្ខុនោះ ខ្មែងគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវ វេទនានោះ ឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវវេទនា ដែលខ្លុនកំណត់ទុកដោយ ល្អ ភិក្ខានោះ លុះគបរក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវប៉េទនានោះ ឲ្យ ជានិមិត្ត កំណត់ខ្លួវបេខនា ដែល១នកំណត់ខុកដោយល្អហើយ រៈមែង ប្រមូលមកនូវប៉ិត្ត ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ។ (១៤៤) ចុះភិត្ត ពិចារណានូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ទាន៍ក្នុងនិងទាងក្រៅ តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុក្នុងសាសនាខេះ ដឹងច្បាស ន្ទសែខពេស សុខមេនា ដឹងច្បាស់ នវេទ្ធមានទាប់ ទុក្ខមេនា ដឹងច្បាស់នូវអនុក្ខមសុខវេននាថា អនុក្ខមសុខវេននា ដឹងច្បាស់នូវ សុខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស:ថា សុខវេទនា ប្រកបដោយអា-មិស: ដឹងច្បាស់ខ្លុវសុ១៧៩នា មិនប្រកបដោយអាមិស:ថា សុ១-វេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស: ដឹងច្បាស់នូវទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយ អាមិស:ថា ទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស: ដឹងច្បាស់នូវទុក្ខវេទនា មិនប្រកបដោយអាមិស:ថា ទុក្ខាខែនា មិនប្រកបដោយអាមិស: ដឹង ប្បាស់នវែអុទត្តមសុខវេទនា ប្រកបដោយអាមិស:ថា អុទុក្ខមសុខ-វេទនា ប្រកបដោយអាមិស: ដ៏ង៍ច្បាស់នូវអទុក្ខមសុ១វេទនា មិន ប្រកបដោយអាមិស:ថា អនុក្ខុមសុ១វេននា មិនប្រកបដោយអាមិស:

អ ្ធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

ល្យំ ភិគ្គុ អជ្ឈត្តពហិទ្ធា បេខលេស បេខលេខុបស្បី វិហរៈគិ អាតាថិ សប្បជាលោ សត៌មា វិធេយ្យ លោកតេ អភិជ្ឈាលោមឧស្សំ ។

(០៤០) អថ់ជមាវីឌ្ ឯ ដេ ឯ រូស ខ្មេខ ឯ ដែ ឯ អាតាប៉ូត៌ ។ បេ។ សម្បារ សេត៌ ។ បេ។ សេត៌មា-តំ ។បេ។ វិធេយ្យ លោក អភិជ្ជាខាមឧស្ប-ធ្នៃ ឥត្ត កាតមោ ហេ:កា ។ សាយៅ ៤៩៣ លោ ភេស ខ្មែរ ខេត្ត ខ្មែរ ស្រា មេ ខេត្ត វុច្ចិ លោកោ ។ ឥត្ត ភាគមា អភិជ្ជា ។ យោ រាគោ សារាគោ ។បេ។ ខិត្តសុុ សារាគោ អយំ វុច្ឆ អភ្ជា ។ ឥត្ត ភាគម នោមជុស្ស ។ យំ ខេត្តសំតាំ អសាតំ ខេត្តសំតាំ ឧុត្ត៌ ខេត្តេ-សមូស្សីជូ អសាន ឧុក្ខា ៤៩៤៩ ខេត្រសមូស្បូជា អសាតា ឧុក្ខា វេឌភា ៩ឌំ វុច្ចាំ នោមឧស្ស៊ី ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

កិត្តភិបារណា នូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ១ាន៍ក្នុងនិង១ាងក្រៅ សម្រេចឥរិយាបថ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស ជាអ្នកដឹង ១ន មានស្មារតី (ជាគ្រឿងកំណត់) កំបាត់បង់អភិជ្ឈានិងខោមនស្ស ក្នុងលោក យ៉ាង៍នេះឯង ។

(១៩០) សេចក្តីត្រង់់ពាក្យថា ភិក្ខុពិលាណោ ។ បេ។ ពាក្យ ថា សម្រេចឥរិយាបថ ។ បេ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស ។ បេ ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា អ្នកជឹងខ្លួន ។ បេ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា មានស្មារតី ។ បេ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា កំហត់បង់អភិជ្ឈានិង៍ទោមនស្ស ក្នុង៍លោក ។ សំនួរថា ចុះបណ្ដា ពាក្យទាំង៍នោះ លោក តើដ្ហួចម្ដេច ។ វេទនានោះឯង៍ ឈ្មោះថា លោក ទហ្ខានក្នុទ្ទាំង៍៥ ឈ្មោះថា លោក នេះហៅថា លោក ។ បណ្តាញក្សាធំនោះ អភិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេកទ្វាំង ។ បេ ។ តម្រេកទ្ធាំង នៃចិត្ត ណា នេះ ហៅថា អភិជ្ជា ។ បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ទោមនស្ស តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីមិនត្រេកអរ ប្រព័ត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីទុក្ខ ប្រព័ត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីក្រេកអរ ជាខុត្តដែលកើតអំពីចេតោសម្ផ័ស្ស ខុក្ខវេទនា មិន ជាទីត្រុកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស នេះហៅថា ទោមនស្ស ។

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គេ សុត្តនូវាជន៍យំ

អង្គ ម្នាំ នេះ មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី ទេ មន្ត្រី មនុទ្ធ មន្ត្រី មនុទ្ធ មន្ត្រី មនុទ្ធ មន្ត្រ មនុទ្ធ មន្ត្រ មនុទ្ធ មន្ត្រ មនុទ្ធ មន្ត្រ មនុទ្ធ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្ធ មនុទ្ធ មន្ត្រ មន្ត្រ មនុទ្ធ មន្ត្រ មន្ត្ធ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ

វេទតានុបស្បតានិទ្ទេសោ ។

[០៩០] គេ៩ញ្ ភិគ្គុ អជ្ឈន្នំ ខំ ្នេ ខំន្លាឧុបស្បី វិហៈនិ ។ ៩១ ភិគ្គុ សភិគ្គ សភិគិគ្គ សភិគ្គ សភិគ្គ

សពីប្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តនូវាជន័យ

ញ្ចុកជនក្ស លោក ខេះ ភិក្ខុ ជាអ្នកឲ្យនេ កំបាត់បង់ សូប រម្យប់ សូប ឈឹង ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើឲ្យសាបសូន្យ ឲ្យដល់នូវការខូបខាត ឲ្យដល់ នូវការហ៊ុន ហោច ឲ្យរីង៍សូត ឲ្យហ្លួតហែង ធ្វើឲ្យជាត់បង់ នូវអភិជ្ជា និង ទោមនស្សនេះ ក់ង លោក នេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះ ហេតុ នោះ ទើប ពោលថា កំបាត់បង់អភិជ្ជានិង ទោមនស្ស ក្ង លោក ។

ចប់ វេទនានុបស្សនានិទ្ទេស ។

(១៨១) ចុះកិត្ត ពិលារណានូវចិត្ត ក្នុងចិត្តទាន៍កង តើដូចម្ដេច ។
កិត្តក្នុងសាសនានេះ ទោះចិត្តប្រកបដោយវាគ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្ត
បេសអាត្មាអញ ប្រកបដោយវាគ: ទោះចិត្តប្រកបដោយវាគ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្ត
បេសអាត្មាអញ ប្រកបដោយវាគ: ទោះចិត្តប្រកបដោយទោស:
ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តបេសអាត្មាអញ ប្រកបដោយទោស: ទោះចិត្តប្រកបដោយទោស:
ចាះចេត្តប្រកបដោយមោញ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តបេសអាត្មាអញ ប្រកប
ដោយមោហ: ទោះចិត្តប្រុសហាតមោហ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តបេសអាត្មាអញ ប្រកប
ដោយមោហ: ទោះចិត្តប្រុសហាតមោហ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តបេសអាត្មាអញ
អញ ប្រុសហាតមេហៈ ទោះចិត្តប្រាសថា ចិត្តបេសអាត្មាអញ
អញ ប្រុសហាតមេហៈ ចិត្តប្រុសហាត្មអញ
វញ្ជាវា ទោះចិត្តវាយមាយ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់អាត្មាអញ
វញ្ជាវា ទោះចិត្តវាយមាយ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់អាត្មាអញ

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

មហក្តុំ ក ចិត្ត មហក្តុំ មេ ចិត្ត្តិ មេជាភាគិ អមហក្នំ ក់ ខ្ញុំ អមហក្នំ មេ ខ្ញុំ ប្ជា-សាត៌ សុខុត្ត វា ចិត្ត សុខុត្ត មេ ចិត្តិ បជា. សាត៌ អណ្តុំ វា ចិត្ត អណ្តុំ មេ ចិត្តត្តិ បជាសាត៌ សមាហ៍ន ។ ចំនួំ សមាហ៍ន មេ ចំនុំ ្ឋ បា-សាត៌ អសមាហ៍តំ វា ចំត្ត អសមាហ៍តំ មេ ចំតុស្តិ បជាសាត៌ ម៉ៃត្ត ។ ចិត្ត ម៉ៃត្ត មេ ចិត្ត្តិ បជា-कि मोधक प्र है के सोधक । यह है है एका-លាតិ ។ សោ តំ ជំមិត្ត អាសៅត៌ ភាឋត៌ ពហុលិការោត ស្វវត្ថិន អវត្ថុខេត្ត សោ តំ ជំមិត្ត អាសេវិត្វា ភាពត្វា ពហុលីកាវិត្វា ស្វវត្ថិន អង្គេមេត្វា ពហ៌ន្ធា ចំត្តេ ចំត្តិ ឧបសំហវត៌ ។

្រុក្ស គេសញ្ជ ចិត្ត្តិ ប្រាសាតិ កិត្តិ ប្រសាធិ ។ ៩៩ ភិក្តិ សហភា កិស្សា បិត្តិ សហកស្ស ចិត្ត្តិ ប្រាសាតិ វិត្តាកំ កិត្តិ សហកស្ស ចិត្ត្តិ ប្រាសាតិ វិត្តាកំ កិស្តិ បញ្ជាសាតិ

អភិធម្មប៊ីដក វិភង្គ

ទោះចិត្តជាមហគ្គ: (រុហ្វាបរនិងអរុហ្វាបរ) ក៏ជឹងច្បាស់ ថា ចិត្តរបស់អាគ្នាអញ ជាមហគ្គ: ពេះចិត្តមិនមែនជាមហគ្គ: (កាមា-វិចរ) ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ចិត្តរបស់អាតា្មអញ មិនមែនជាមហគ្គត: ទេះចិត្តជាសទុត្ត: (កាមាវចរ) ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់អាគ្នា អញុ ជាសទត្តរ: ទោះចិត្តជាអនុត្តរ: (រុប្វាវិចរនិងអរុប្បាវិចរ) ក៏ដឹង ច្បាស់ ថា ចិត្តរបស់អាគ្មាអញ ជាអនុត្តរ: ទោះចិត្តតាំង៍នៅមាំ ក្នុំដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់អាត្មាអញ តាំងនៅមាំ ទោះចិត្តមិនតាំងនៅមាំ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់អាត្មាអញ មិនតាំងនៅមាំ ទោះចិត្តរួចស្រឲ្យ៖ ក្លុំដុំជ្រាស់ថា ចិត្តរបស់អាត្មាអញ រួចស្រឡះ ទោះចិត្តមិនទាន់រួច ស្រឡះ (បាកអាសាក្តិលេស) ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់អាត្វាអញ មិន ទាន់រូបស្រឡះ ។ កិក្ខានោះ វមែងគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវចិត្តនោះ ឲ្យ ជានិមិត្ត កំណត់នូវចិត្ត ដែលទូនកំណត់ទុកដោយល្អ ភិក្ខុនោះ លុះគប រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវចិត្តនោះ ឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវចិត្ត ដែលខ្លួន កំណត់ទុកដោយល្អហើយ រមែងប្រមូលមកនូវចិត្ត ក្នុងចិត្តភាងក្រៅ ។ (១៨៤) ចុះភិក្ខុ ពិចារណាខ្លាចិត្ត ក្នុងចិត្តទាងក្រៅ តើដូច មេច ។ ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ទោះចិត្តរបស់គេ ប្រកបដោយវាគ: ក្នុង ប្រាស្លា ចិត្តរបស់គេ ប្រកប់វោយវាគ: គោះចិត្តរបស់គេ ជ្រុសហករាគ: ក៏ជំងឺញូសថា ចិត្តរបស់គេ ជ្រុសហករាគ:

សតិព្យដ្ឋានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនីយំ

ស នោសំ វាស្ស ចិត្តិ ស នោសសារ្ ចិត្តិ បជា-លាតិ វី៩ ខោស វា ភេស្ត្រ ខិត្តិ វី៩ ខេស្ស ខិត្តិ បជា៣ត់ សមោហំ វាស្ស ចិត្តិ សមោយស្ប ចិត្តិ បជាយាតិ វិតមោយ វាស្សា ចិត្តិ វិតមោ-បាស្បា ចិត្ត្តិ បជាលាតិ សង្គិត្តិ វាស្បា ចិត្តិ សង្គិ-ត្រូវ ខេត្ត បជាភាគ កែត្ត កុស្ស ខេត្ វិក្ខិត្តរុ ្រិត្តិ បជាខាតិ មហក្តិ វាស្ស ចិត្តិ មហក្នុស ្រ ចំនុត្ត បជានាតិ អមហក្នុំ វាស្ប ចំតុំ អមហក្តសុរ្ ចំតុខ្លិ បជាលាត់ សុខ្តុំ វេស្រុ ចិត្ត សង្គ្រាស្ប ចិត្ត្តិ បជាសាត៌ អនុគ្រាំ វាស្ប ចិត្ត អនុត្រស្បី ចិត្តិ បជាលាតិ សមាហ៍តំ វាស្បី ចិត្ត សមាហិតសុ ្រ ចិត្តិ បជាទាត់ អសមាហ-« ជស្ប ចំនួ អសសល្នស្ប ចំនួន បស្**ល**ន វិមុន្ត ក្សា ខ្លួន មេត្តសា ខ្លួន បជាសាន អាំ-មុន្ត វាស្ស ចំនួ អរិមុន្តស្ស ចំនួន ចជាៈសាន ។

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន៍យ

ទោះចិត្តរបស់គេ ប្រកបដោយទោស: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ ប្រកបដោយទោស: ទោះចិត្តរបស់គេ ជ្រាសថាកាទោស: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ ជ្រាសចាក់គេស: គោះចិត្តរបស់គេ ប្រកបដោយមោហ: កុំដុំងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ ប្រកបដោយមោហ: ពោះចិត្តរបស់គេ ្រុក្សភាគមោហ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តបេស់គេ ប្រាសភាគមោហ: ទោះចិត្តវបស់គេ រួញក ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តវបស់គេ រួញក ទោះ ចិត្តរបស់គេរាយមាយ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ រាយមាយ ទោះចិត្តរបស់គេ ជាមហគ្គត: កំដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ មហគ្ន: ទេះចិត្តរបស់គេ មិនមែនជាមហគ្គត: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្ត របស់គេ មិនមែនជាមហគ្គត: ទោះបត្តបេសគេ ជាសទត្តរ: ក៏ដឹង ច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ ជាសទតុវៈ ខោះចិត្តរបស់គេ ជាអនុតុវៈ ក្នុំដ៏ច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ ជាអនុត្ត: ទោះចិត្តរបស់គេ តាំង៍នៅមាំ ក់ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ តាំង៍នៅមាំ ទោះចិត្តរបស់គេ មិនតាំង៍ នៅមាំ ក៏ដឹង៍ច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ មិនតាំង៍នៅមាំ ពោះចិត្តរបស់គេ រួចស្រឡះ ក៏ដង៍ច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ រួចស្រឡះ ទោះចិត្តរបស់គេ មិនទាន់រួចស្រឲ្យៈ ក៏ដឹង៍ច្បាស់ថា ចិត្តរបស់គេ មិនទាន់រួចស្រឲ្យ: ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

សោ នំ ខិចិត្តិ អាសេវតិ ភាវេតិ ពេញលីការេតិ ស្វត្តិនំ អវត្តមេតិ សោ នំ ខិមិត្តិ អាសេវិទ្វា ភាវេទ្វា ពហុលីកាវិទ្វា ស្វវត្តិនំ អវត្តមេទ្វា អជ្ឈត្ត-ពហ៌ន្វា ចិត្តេ ចិត្តិ ឧបសំហរតិ ។

(០៩៣) ភា៩ញុ ភិក្ខុ មជ្ឈត្តហ៍ជា ខំ គេ ចិត្តខ្មស្ស៊ី វិហរត់ ។ ៩៩ ភិក្តុ សភក ភ ចិត្ត សេវាកំ ខិត្ត ខណៈ នាត់ វីតេវាកំ វា ខិត្ត វីតេវាកំ ទីទីខ្លី បជានាទិ សព្រេស៍ វា ខិទ្ធិ សព្រះសំ ចិត្តិ បស់ទាត់ នៅពេស វ ចិត្តិ នៅពេស ចិត្តិ ប់នោសត៌ សមោលំ វា ចិត្តិ សមោលំ ចិត្តភ្លិ បសាលាតិ វីតមោយ ។ ចិត្តិ វីតមោយ ចិត្ត្ បជាលាត់ សឆ្និត្ត ២ ខិត្ត សឆ្និត្ត ២ភាគាត់ វិក្តាត្តិ ក់ ចិត្តិ វិក្តាត្តិ ចិត្តិ បជាជាតិ មហក្តិ ក ចំត្ត មហក្ត ចំតុធ្ថិ បជាលាត់ អមហក្តិវា ចំត្ អមហក្ត ចិត្ត បជាសាត៌ សុខុត្ត ក ចិត្ត សុខុត្ត ចិន្ត្តិ បសាសាត អនុត្តា វា ចិត្តិ អនុត្តា ចិត្តិ បសា-សាតិ សមាហ៊េតំ ជ ខិត្តិ សមាហ៊េតំ ខិត្តិ បជាភាតិ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

កិត្តិនោះ វមែងគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន ខ្លូវចិត្តនោះឲ្យជានិមិត្ត អំណត់ខ្លូវចិត្ត ដែល១នកំណត់ខុកដោយឈ្ន ភិក្ខុនោះ លុះគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន ចំពោះចិត្តនោះឲ្យជានិមិត្ត អំណត់ខ្លូវចិត្ត ដែល១នអំណត់ខុកដោយល្អហើយ វមែងប្រមូលមកខ្លូវចិត្ត អង់ចិត្ត ទាន់ក្នុងនិងទាងក្រៅ ។

(១៩៣) ចុះកិត្ត ពិលារណាសូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត វាងក្នុងនិងវាងក្រៅ តើដូចមេច ។ កិក្ខុតសសសានេះ ទោះចិត្តប្រកបដោយកគ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តប្រកបដោយវាគ: ទោះចិត្តប្រាស់ចាក់វាគ: ច្បាស់ថា ចិត្តប្រុសហភពគ: ទោះចិត្តប្រកបដោយមោស: ក៏ដឹង ច្បាស់ថា ចិត្តប្រកបដោយទោស: ទោះចិត្តប្រាស់ចាក់ទោស: ក៏ដឹងិច្បាស់ថា ចិត្តប្រុសហភ**ពេស: ពេះចិត្ត**ប្រកបដោយមោហ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តប្រកបដោយមោហ: ទោះចិត្តប្រាសចាកមោហ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តបា្រសហកមោហ: ទោះចិត្តរួញក ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តរួញក ទោះចិត្តកយមាយ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តកយមាយ ចិត្តជាមហគ្គ: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តជាមហគ្គ: ទោះចិត្តមិន!មនជា មហគ្គត: កុំដីង៍ច្បាស់ថា ចិត្តមិនមែនជាមហគ្គត: ទោះចិត្តជាសទុត្ត: ក្នឹងច្បាស់ថា ចិត្តជាស**ទ**ត្ត: ទោះចិត្តជាអនុត្ត: ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តជាអនុគ្គ: ទោះចិត្តតាំង នៅមាំ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តតាំង នៅមាំ

សតិញដ្ឋានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនយំ

ស្រា នេយា ដូច្នេះ ដូច្នេះ នោមនេស្សំ ។ នេយា មន្ត្រិ នោមនេស្សំ ។ នេយា មន្ត្រិ នោមនេស្សំ ។ នេយា មន្ត្រិ នេយា មនុស្ស នេយា មន្ត្រ នេយា មនុស្ស នេយា មន្ត្រ នេយា មន្ត្រ នេយា មនុស្ស នេយា មនុស្ស នេយា មនុស្ស នេយា មន្ត្រ នេយា មនុស្ស នេយា មន្ត្រ នេយា មន្ត្ត នេស្ស នេយា មន្ត្ត នេស្ស នេយា មន្ត្ត នេស្ស នេយា មន្ត្ត នេស្ស នេស មន្ត្ត នេស្ស នេស ស្ស នេស្ស

សតិច្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ពេះបិត្តមិនតាំងនៅមាំ ក៏ដឹងច្បាស់ថា បិត្តមិនតាំងនៅមាំ ខោះបិត្តរួច
ស្រឡះ ក៏ដឹងច្បាស់ថា បិត្តរួចស្រឡះ ទោះបិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះ
ក៏ដឹងច្បាស់ថា ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះ កិត្ត ពិចារណានូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត
ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ សម្រេចឥរិយាបថ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុត
កំដៅក៏លេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី កំបាត់បង់ អភិជ្ជានិងទោមនស្បុក្សលោក យ៉ាងនេះឯង ។

(១៩៤) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុ ពិចារណា ។ បេ។ សេចក្តីត្រង់ ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ ។ បេ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ។ បេ។ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកដ៏ង 9្ន ១ បេ ១ សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា មានស្មារតី ១ បេ ១ សេចក្តី ត្រង់ពាក្យថា កំហត់បង់អភិជ្ជានិងខោមនស្ស ក្នុងលោក ។ សំនួរថា បណ្តាញក្សាទាំងនោះ លោក តេដ្ឋបម្លេច ។ ចិត្តនោះឯង ឈ្មោះ ថា លោក ទុល្ខានកូន្ទី១ ង៩ ឈ្មោះថា លោក នេះ ហៅថា លោក ៗ បណ្តាញក្យូទាំងនោះ អភិជ្ជា តេដ្ឋបម្ដេច ។ តម្រេក តម្រេក ទ្វាំង ២ មេ ១ មេកទ្វាំង នៃចិត្ត ណា នេះ ហៅថា អភិជ្ជា ២ បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ទោមនស្ស តើដូចមេច ។ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត សេចកុំទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីត្រេកអរ ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ម័ស្ស ទុក្ខវេទនា មិនជា ទីគ្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្យូ ណា នេះហៅថា ពោមនស្សូ ។

អភិធម្មចំដកេ វិភង្គោ

៩និ អយញ្ អភិជ្ឈា ៩ឧញ្ នោមឧស្សំ ៩មអ្វិ លោក វិជីតា ហោធ្លិ បដិវិជីតា សញ្ញា សម៌តា ប្រសន្លា អត្តផ្តា អព្តត្តផ្តា អប្បិតា ព្យព្ធិតា សេសិតា វិសេសិតា ព្យុធ្លិតាតា នេះ វុច្ចុត៌ វិបេយ្យ លោក អភិជ្ឈានោមឧស្សិត្តិ ។

ចិត្តានុបស្សនានិទ្ទេសោ ។

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

អភិជ្ឈា នេះផង៍ ទោមនស្ស នេះផង៍ វមែងមាន ដោយប្រការដូច្នេះ
ក្អូកជនក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកឲ្យខ្លាន កំបាត់បង់ ស្ងប់ ម្យាប់ ស្ងប់ឈឹង
ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើឲ្យសាបសូន្យ ឲ្យដល់នូវការខូចខាត ឲ្យដល់នូវការ
ហិន ហោច ឲ្យរឹងសុត ឲ្យហ្លួតហែង ធ្វើឲ្យបាត់បង់ ព្រោះហេតុ
នោះ ទើប ពោលថា កំបាត់បង់អភិជ្ឈានិង ទោមនស្ស ក្នុងលោក ។
ច្ចេចត្នាសុប្សព្រាតិទួស ។

(១៩៥) ចុះកិត្ត តិចារណានូវធមិ ក្នុងធមិហំងំឡាយទាងក្នុង តើដូចម្ដេច ។ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ដឹងច្បាស់នូវកាមច្ជូនូ:ទាងក្នុង កាលមាន ថា កាមច្ជូនូ:ទាងក្នុងរបស់អាត្មាអញមាន ឬ ដឹងច្បាស់នូវ កាមច្ជូនូ:ទាងក្នុង កាលមិនមាន ថា កាមច្ជូនូ:ទាងក្នុងរបស់អាត្មាអញមាន ឬ ដឹងច្បាស់នូវ កាមច្ជូនូ:ទាងក្នុង កាលមិនមាន ថា កាមច្ជូនូ:ទាងក្នុងរបស់អាត្មាអញ មិនមាន ការកើតឡើងនៃកាមច្ជូនូ: ដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយ ហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ការលះបង់នូវកាមច្ជូនូ: ដែល កើតឡើង ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់នូវហេតុនោះផង ការ មិនកើតតទៅ នៃកាមច្ជូនូ: ដែល១នលះបង់ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង កិត្ត ដឹងច្បាស់ នូវព្យាថាទាងក្នុង កាលមាន ។ បេ។ នូវថនមិទ្ធ:ទាងក្នុង កាលមាន ។ បេ។

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

សន្តំ ។ អដ្ឋាទ្ធិ ឧឌ្ឌុក្តេក្ខំ ។ បេ។ សន្តំ ។ អស្បត្ត ប៉ែក ខ្មែ អស្បត្ត ប៉ែក ខ្មែត បសា-វិចិត្តិព្យុធ្យាធាតិ យថា ខ អនុប្បុគ្នាយ វិច-ត់ច្បាយ ឧញ្ជា**នោ** ហោត់ តេញ បជានាត់ យថា ខ នុព្យដ្ឋាយ វិចិត្តិជួយ ·ឧឈន្ធំ នេញ្ជី បជាទាត់ យដា ខ បញ្ជាយ វិខិតវិញ្យ អាយ-នៃ អថ្ពិព្រះ សោឌ្ឌ ឌណៈ ពេលខ្លួ សម្ពេជ្យស្នេត បណ្ឌាត់ អស្ន ។ អជ្ឈុំ សេតិ-សម្លោជ្ឈន៍ ឧត្ត មេ អជ្ឈត់ សត់សម្លោជ្ឈន៍គ **ខេសាលាតំ យ**ថា ខ អនុ<mark>ប</mark>្រុ<u>្</u>សា សត៌ស ទៅជាូ-ឌុំសារី ៩៧ ខេម ខេម ខេម ខេម ខេម ខ ឧប្បន្ទុស្ស សតិសម្ពេចផ្លែង ក្រាសាទាប្រែ យោទ្ធ ៩ឃុំ ឧដ្ឋាន មេខ្លី ប្រ មជានិ ឧគ្សិច-យក គោជាខ្លី ។ ខេ។ សន្លំ ។ អជ្ឈូន ចំហេស ទោ-ជាទំ ។ ខេ ។ សន្ទំ ។ អជាទំ ចំទុំស មោជាខំ ។ ខេ។

សត់ឲ្យដ្ឋានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ន ខេត្តក្រុច : ខាងអង់ កាលមាន ។ បេ។ នូវវិចិត្តិចាខាងអង់ កាលមាន ថា វិចិកិច្ចាខាងក្នុងបេស់អាត្មាមញាមាន ឬ ដឹងច្បាស់ នូវវិចិកិច្ចាខាងក្នុង កាលមិនមាន ថា វិចិកិច្ចាទាងក្នុងរបស់អាត្វាអញមិនមាន ការកើត ខ្សើង នៃវិចិត្តិក្ខា ដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយហេតុណា ក៏ដឹង ច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ការលះចង់នូវវិចិកិច្ចា ដែលកើតឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ការមិនកើតតទៅ នៃ វិចិកិច្ចាដែល១ូនលះចង់ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុ នោះផង៍ ។ ភិក្ខុ ដឹងច្បាស់ខ្លួវសតិសម្ពេជ្ឈង៍ខាងក្ង កាលមាន ថា សតិសម្ពេជ្យង៍ខាន់ក្នុង របស់អាត្មាអញមាន ឬ ដឹងច្បាស់ នូវសតិ-ស ទេជ្យង៍ខាងក្ង កាលមិនមាន ថា សតិស ម្ខាជ្យង៍ខាងក្ង ប្រស អាត្វាអញមិនមាន ការកើតឡើងនៃសតិសម្ពោជ្យង្គ ដែលមិនទាន់កើត ខ្យើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ការពេញ លេញដោយភាវនា នៃសតិសម្ពោជ្យង្គី ដែលកើតឡើងហើយ ដោយ ហេតុណា ក៏ជឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ដឹងច្បាស់ នូវធម្មវិចយ-សម្ពេជ្យង៍ខាងកង កាលមាន **។**បេ។ នូវវីវិយសម្ពេជ្យង៍ខាងកង កាលទាន ។ បេ។ នូវបីតិស មោជ្យង៍ខាងកង កាលមាន ។ បេ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

សន្តិ ជ អជ្ឈន្នំ បស្សន្តិស ទោជា ខ្លែំ ។ បេ។ សន្តិ ជ អជា្តិ សមានិសាមាជាជុំ។បេ។ សុខ្លុំ ។ អដា្ត ន្ត្រៃស្នាស្ត្រេន្ត្តី អត្ថិ ខេ អន្តិ និច្ឆេក្សាភា-ម្រាជា ទ្រែង ខេស្សទ អស្នំ ។ អជា្ទំ ១ មេក្សា-សម្រាជន្រ្តី ឧត្តិ មេ អជ្ឈត់ ឧបេត្តាសម្រោជ្ឈស្ថាត់ ត្រាសង្ខ ៣៩១ ឧ អថ្មាំទីមរី ៩ ឧស្វាមាត្រ-ជាខ្មែរ នៃសាខា ឈ្មេខ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នុច្បន្តរា្ឋ នុចេត្តាសម្ពោជ្ឈន៍ស្ប ភាវនាទារិច្ចាំ យោត៌ តញ្ច្ជាលាតិ ។ (A) តិ ធិមិត្តិ អា-សៅត៌ ភាពត៌ ពហុលីការោត ស្វាត្ត់តំ អាត្តមេត៌ ကေ နိ င်းနီး များကျော် များကြီးရှာ សារ្ទ័ឌ្ឌ អាឌុខេត្ត ឧស្ទា ឧក្សេ ខ្ទុំ ឧប-សំហាវត៌ ។

អប់ជាទិសា យោគដ៍ចំសា វាជា ដោ ដោយ ខ្ពុ យោគដ៍ធ្ងំ ខង្ខុសា យោគដ៍ យ៉េយ កញ្ជាញ ក្នុ ខ្ អង្គិសា យោគដ៍ យ៉េយ កញ្ជាញ មួ កញ្ជុំ ប្ទាវិ មំពស្សី ស្រេយ ជ មុខ មួយ សម្ដី មូល ប្រាវិ យោគដ៍ថ្ងំ (បុស្) យុធ្យា មួយ ពេល ប្រាវិ ជាធិស្ត គេរាំ-

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ន្ទុវបស្សទ្ធិសម្ពេជ្យង៍ខាងក្ង កាលមាន ។ បេ។ នូវសមាធិសម្ពេជ្យង៍ វាង្កង៍ កាលមាន ។ បេ។ នូវ (បេកាស មោជ្យូង៍វាងិក្ង មាន ថា ។បេក្ខាសម្ពេជ្បត្តិភាន៍ក្នុង របស់អាត្មាអញមាន ឬដឹងច្បាស់ នវេទបេកាសមោជ្យង៍ខាង់កង់ កាលមិនមាន ថា ទបេកាសមោជ្យង៍ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង៍ ការពេញលេញដោយការនា នៃ១បេក្ខាសម្ពេជ្យត្តិ ដែលកើតឡើង ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ។ ភិក្ខុនោះ រមែងគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌នោះឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវធម៌ ដែលខ្លុនកំណត់ទុកដោយល្អ ភិក្ខុនោះ លុះគប់កេ អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌នោះឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវធម៌ ដែលខ្លួនកំណត់ទុកដោយល្អហើយ រមែងប្រមូលមកនូវចិត្ត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយជាទាងក្រៅ ។

(១៩៦) ចុះកិត្ត ពិចារណានូវធម៌ ក្នុងធម៌ទាំងឲ្យយជាទាងក្រៅ តើដូចម្តេច ៗ កិត្តកុងសាសនានេះ ដឹងច្បាស់នូវកាមច្ជនូ:របស់គេ កាលមាន ថា កាមច្ជនូ:របស់គេមាន ឬ ដឹងច្បាស់នូវកាមច្ជនូ:របស់ គេ កាលមិនមាន ថា កាមច្ជនូ:របស់គេ មិនមាន ការកើត ឡើង នៃកាមច្ជនូ: ដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយហេតុណា

សតិច្បង្គានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

ត្បាយខ្លួលខ្លួង ខ្លួង ខ្លួង ខ្លួង នៃ-សាន សោត់ តញ្ជ្រាស់ យដា ខ្ពស់នុស្ប យោគដ៏ថំមរី មាលឌ្ឌ អថ់ជាំយេ ឈេខ ឌណ៌ បដានាត់ សត្តំ វាស្ស្រ ព្យាទាន់ ។បេ។ សត្តំ វាស្ប្ ដី១មិខ្ញុំ ។បេ។ សន្តំ វាស្ប្ ឧន្ទូកា្តា្ទុំ ។ មេ។ សន្តំ វាស្ស្រ វិចិតាំខ្ញុំ អត្តស្ប្រវិចិតាំឡូង បជាលាត់ អស់ខ្លុំ វាស់ វេចិកាំខ្ញុំ ឧត្តិស្ស វិចិកា-ឡុំ និំ ខ្សាសាទិ៍ យុខា ខ អនុឲ្យស្លាយ វិទិកិច្ចាយ វិចិត្តិច្នាយ មហានំ ហោតិ ឥញ្ជូ មជានាតិ យថា ငေး စည္ခ်ာက နာ့္စည္ဆိုင္သာက သင္တည္းမွာ យោត៌ ឥញ្ បជាសត៌ ។ សន្តំ វស្ស សត៌សម្ពោ-ជាខ្ញុំ អត្តរា ្ត្រស់ មាជាខ្លែត បជាខាត់ អស់ខ្លួ វាសា សត៌សម្ពេជ្យខ្ញុំ ឧត្តិសា សត៌សម្ពេជ្ឈខ្ញុំតំ បជាខាត់ យេថា ខ អនុប្បុជ្ជរា ្រត់សម្ពាជ្ឈន៍ស្ប នុហ្វានោ យោក់ តេញ បដានាក់ យ៩១ ខ នុហ្វ-ជ្ញា សតិសាទេជៀជសា ភាវេសសាថ្ងៃ យោតិ ឥញ្ ជេជាខាត់ អធ្លំ វាស្បី ឌគ៌្នេលៈកា គើឡើច្ចុំ ឯ ដេ ឯ

សតិច្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន៍យ

ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង៍ ការលះបង់នូវកាមច្ចន្ទ: ដែលកើត**ឡើ**ង៍ ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាសនូវហេតុនោះផង៍ ការមិនកើតតទៅ នៃកាមច្ឆន្ទ: ដែលគេលះចង់ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុ នោះផង៍ ដ៏ង៍ច្បាស់ នូវព្យាបាទរបស់គេ កាលមាន ថ្មីនមិទ្ធ:ប្រស់គេ កាលមាន ៗ បេ ៗ នូវទទូចកក្ច:ប្រស់គេ កាល ។ បេ។ នូវវិចិត្តិច្នារបស់គេ តាលមាន ថា វិចិត្តិច្នារបស់គេ មាន ឬ ដឹងច្បាស់ នូវវិចិត្តិល្អរបស់គេ កាលមិនមាន ថា វិចិតិល្ របស់គេមិនមាន ការកើតឡើង នៃវិចិកិប្ដាដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយ ហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ការលះបង់នូវវិចិតិច្បា ដែល កើតទ្វើង ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ការមិន កើតតទៅ នៃវិចិកិច្ចដែលគេលះបង់ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បស់ នូវហេតុនោះផង៍ ។ ភិក្ខុ ជំងឺច្បាស់ នូវសតិសម្ពេជ្យង៍របស់គេ កាល មាន ថា សតិសម្ពេជ្ឈង្គីរបស់គេមាន ឬ ដឹងច្បាស់ នូវសតិសម្ពេជ្ឃង្គ របស់គេ កាលមិនមាន ថា សតិសម្ពេជ្យង៍ប្រសគេ មិនមាន ការកើត ឡើងនៃសតិសម្ពេជ្យង្គ ដែលមិនទានកើតឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក្លឹងិច្បាស់ នូវហេតុនោះផង៍ ការពេញលេញដោយកាវនា នៃសតិស-ម្ដោជ្យង្គ ដែលកើតទៀតហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ ខ្លាហេតុ នោះផង៍ ភិក្ខុ ជឹងច្បាស់ នូវធម្មវិចយសម្ពោជ្យង៍របស់គេ កាលមាន ។បេ។

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

សន្តិ វាស្ស អ៊ីយសម្រោជ្យន៍ ១ ខេ ១ សន្តិ វាសារី តួខ្មុំ ជាខេង មេខិ ឯមារិ ត្រាំខ្លែក នេះ មាន នេះ មាន ខ្លែក មាន ខ្លែក ខ្លែក ខេត្ត និសម្លាជ្ឈន<mark>័ ។បេ។ សន្តំ វស្ស ជុខេត្តាសម្លោ</mark>-ជាខ្លែ អត្តិស្ប ខ មេត្តាសម្ពោជ្ឈខាត់ មជាលាត់ អស្តុំ ឯស្សី ៩ ខេត្តាស គ្នៅ ជួន ខេត្តស្សី ៩ ខេត្តា. មស្រីពីស្តែង ឧឃុសង្ ៣៧ ឧ អថ់ជាទីមារី វ ដេយ្ញាសម្លាជ្យីដុស្សី វជ្សា យោ ខេស្តិ ឧ-ស្សាត៌ យុស្ ៩ ឧត្សិទ្ធិស្សិ ឧព្ទេសិស្សា មានានីខ្មែរវិ ភាវជាទារិទ្ធាំ យោត៌ ឥញ្ជ ជជាជាតិ ។ សោ តំ ជំមិត្ត អាសេវត៌ ភាវេត៌ ពហុលីការោត៌ ស្វវត្តិតំ អវត្តបេត សោ តំ ជំមិត្ត អាសេវិត្យា ភាវេត្យា ពហ័យ្យនៃ ការ្តិន កានិតេខិ ក្យានិពល្ខិ ဆေးမွာလုံ စ်န္တိ ရေဗာလိုဗာက် ၅

មាខ្ញុំ ង យោគជិទ្ធំ ខេឌ្ឌំ យោគជិទ្សេំខ្លួំ ជុះបានមួ ឯ យោគជិទ្ចំ ងខ្ញុំ យោគជិទ្សេំខ្លួំ ជុំជាសម្ល ង-ពេតិមា ឧតាខេត្តរៀ រូលនេះ ឯ មុខ មួយ មន្ទឹ (០៤៧) យុគ្សាំ មួយ មួយ មន្ទឹ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

នូវវិទិយស ម្ខាជ្យង៍របស់គេ កាលមាន ។ បេ ។ នូវប៊ុតិសម្ពេជ្យង៍របស់គេ កាលមាន ។បេ។ នូវបស្សទ្ធិស ម្កាជ្បង្គ័របស់គេ កាលមាន ។បេ។ នុះសៃមាធិសម្ពេជ្យង៍ប្រស់គេ កាលមាន ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់ នូវ ។បេកាសមោជ្យង៍របស់គេ កាលមាន ថា ។បេកាសមោជ្យង៍របស់គេមាន ឬ ជីងច្បាស់នូវ១បេក្ខាសម្ពេជ្យង្គីរបស់គេ កាលមិនមាន ថា ១បេក្ខា-សម្រោជ្យង៍របស់គេមិនមាន ការកើតឡើង នៃទបេក្ខាសម្ពាជ្យង៍ ដែល មិនទាន់កើតឲ្យើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លះហេតុនោះផង ការពេញលេញដោយការនា នៃឧបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ។ ភិក្ខុនោះ វមែងគប់កេ អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌នោះឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវធម៌ដែលខ្លួនកំណត់ ទុកដោយល្អ ភិក្ខុនោះ លុះគបរក អ(វ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌នោះ ឲ្យជានិមិត្ត កំណត់នូវធម៌ដែលខ្លួនកំណត់ទុកដោយល្អហើយ វមែងប្រ-មូលមកនូវបិត្ត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ វាងក្នុងនិងវាងក្រៅ ។

(១៩៧) កុះកិត្ត ពិចារណានូវជមិ កង្គមិត្តិងឲ្យយ វាងក្ងន់ងៃវាង ក្រៅ តើដូចមេច ។ ភិក្ខុតង៍សាសនានេះ ដឹងច្បាស់នូវកាមច្ឆន្ទ: កាលមាន បាកាមច្ឆន្ទ:មាន ឬដ៏ងច្បាស់នូវកាមច្ឆន្ទ: កាលមិនមាន ថា កាមច្ឆន្ទ:មិនមាន

សតិហ្សដ្ឋានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

លន្យ ឧ អន់ជាទីអាវិ យាងដំប៉ូអាវិ វង្សាដោ យោត់ តេញ ខេសាត់ យថា ខ ជុប្បាធ្ងះរុ យាតដ៏ថំការី ឧឈុច ឈេយ ឧឃាំ ឧឃុខ ជា ខ ឧស្ឌទ្ធភាព មានដំ ងថ្មាន យោតិ ឥញ្ បជានាតិ សត្តិ ជ ព្យាលាខំ ។បេ។ សន្ត វា ៩ឧមន្ទំ ។ មេ។ សន្ត វា ឧន្ទុកក្ទុំ ។ ខេ។ សត្តំ ។ វិចិតាថ្មី អត្ថិ វិចិតាច្បិតិ ថជា-លាត់ អស់ខ្លុំ ។ វិចិតាិច្ច ឧត្តិ វិចិតាិច្ចាត់ បជាលាត់ យជា ខ អនុហ្សា្ទាយ វិចិក្សា្ទិយ ឧហ្លានោ យោគ៌ តេញ ខេយ្ឌត់ យ៩១ ខ ឧទ្យុក្ខយ វិចិត្តិពួយ ចេយាខូ លោគ តែញ ចជាជាត់ យ៩ា ខ មហ័លយ រិច្ឌស៊ីលាលា មាល់ខ្លួន ដង់ស្ពាស្រ សេខ ខេណ្ សាត៌ ។ សត្តិ វា សភិសា គ្នោជ្ឈន់ អត្តិ សភិសា គ្នោ-ជ្ឈស់គ្នា បជាលាតិ អស់ស្ពឺ ។ សត៌សម្ពាជ្យស្ពឺ ឧត្តិ សត៌សម្ពេជ្ឈស្តុំតំ បស្សាត់ យយ ខ អធុប្បុធ្មវារុ សត៌សង្គេជាដ្រុស្ស ឧញ្ជាធា ហោត៌ ឥញ្ បជាវាត៌

សតិញ្ជ្ជានវិភង្គ សុគ្គន្តភាជិនិយ

ការកើតឲ្យឹងនៃកាមចូន្ទ: ដែលមិនទាន់កើតឲ្យឹងហើយ ដោយហេតុ ណា ក៏ដឹងច្បាស់នូវហេតុនោះផង៍ ការលះបង់នូវកាមច្ជូនូ: ដែលកើត ទ្បើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង៍ ការមិន កើតតទៅ នៃកាមក្នុន្ទ: ដែលលះបង់ហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹង ច្បាស់ នូវហេតុនោះផង៍ ភិក្ខុដ៏ង៍ច្បាស់ នូវព្យាថាទ កាលមាន ។ បេ ។ ន់ ថ្ងៃមិទ្ធ: កាលមាន ។ បេ ។ ន្ទ្រៃត្តក្នុ: កាលមាន ។ បេ ។ នូវ វិចិកិច្ច កាលមាន ថា វិចិកិច្ចមាន ឬ ដឹងច្បាស់ នូវវិចិកិច្ច កាលមិន មាន ថា វិចិកិច្ចាមិនមាន ការកើតឡើងនៃវិចិកិច្ចា ដែលមិនទាន់កើត ឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង៍ ការលះបង់ នូវវិចិតិក្នា ដែលកើតឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុ នោះផង៍ ការមិនកើតតទៅ នៃវិចិកិប្រា ដែលលះបង់ហើយ ដោយហេតុ ណា ក៏ដឹងច្បាស់ នូវហេតុនោះផង ។ កិត្តដឹងច្បាស់ នូវសតិសម្ពោជ្យង្គ កាលមាន ៤ សតិសម្ពោជ្យង្គមាន ឬ ដឹងច្បាស់ នូវសតិសម្ពោជ្យង្គ កាល មិនមាន ថា សតិសម្ពេជ្យង្គ មិនមាន ការកើតឲ្យើងនៃសតិសម្ពេជ្យង្គ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លះហេតុនោះផង

អភិធម្មបំដែក វិភង្គោ

យ៩១ ៩ ១៧៤១៧ សង្គមានៅខ្លួក ភាព-ចារិទ្ធរិ ហោតិ ឥញ្ចុ បជាភាគិ សុខ្លុំ វា ឧឡូវិខយ-ស គ្រោជាខ្ញុំ ។ មេ។ សខ្លុំ ។ វ៉ាំយស គ្រោជាខ្ញុំ ។ មេ។ សន្តិវា ចិត្តិសម្ពោជ្ឈន្តិ។ បេ។សន្តិវា បស្បន្តិសម្ពោ-ជាខ្លែ ។ ខេ។ សន្តុំ ។ សមាធ៌សម្ពេជាខ្លុំ ។ ខេ។ សន្លំ ជ ន ខេត្តាសម្ពេះ ដាំ ន ខេត្តាសម្ពេះ ដ្ឋ-គ្រោតិ បជានាតិ អសន្តិ ៦ ឧបក្ខាសម្ពេជ្យូន៍ ឧត្តិ ខ្មែត្តាសម្ពោជ្ឈន្ទ័ន៍ ខេជានាតិ យថា ខ អα្-ប្បន្នស្ស ឧបេត្តាសម្ពោជ្ឈន៍ស្ស ឧប្បារនា ហោត៌ សម្ពេជ្ឈន៍ស្បា ភាជនាទារិទ្ធា យោតិ តញ្ចុ ចជា-លេខ ។ ស្ដុំ ភ្នំ អជ្ឈន្លួលស្ដ្រា ខធ្មេស ខម្មា-ជុបស្បី វិហរត៌ អាតាប៉ី សម្បីជាពោ សត៌មា វាំនេយ្យ លោក អភិជ្ឈានោមនុស្ស៊ី ។

ង ដោយ ខេត្តខ្ពៃលា ទាសិទ្ធក្ដី ងញ្ រ៉ូស្គំ ឧទាវិស ឯ លា ឧស ឧស ឧស ឯ ខេង (១៩៤) អថ់ឧទាវិទ្ធ ឧទ មខេស មថ់-

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

ការពេញលេញដោយការនា នៃសតិសម្ពោដ្យង្គ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លាហេតុនោះផង កិត្តជឹងច្បាស់ ខ្លាធម្ វិចយសម្ពេជ្យង៍ កាលមាន ។ បេ ។ នូវវិធេសម្ពេជ្យង៍ កាលមាន ។ បេ ។ នូវប៊ុតិសម្ពេជ្យត៍ កាលមាន ។ បេ ។ នូវបស្សទិសម្ពេ-ជុំគ្រុំ កាលមាន ។ បេ។ នូវសមាធិស ម្ខាជ់ក្រុំ កាលមាន ។ បេ។ ន ខេបកាស មាជ្យុង កាលមាន ថា ១០ភាស មាជ្យូងមាន ឬ ដឹង ច្បាស់នុវិទបេក្ខាស់ ម្ខាជ្យង្គ៍ កាលមិនមាន ថា ទបេក្ខាស់ ម្ខាជ្យង៍មិនមាន ការកើតទ្វើង នៃទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ដោយ ហេតុណា ក៏ដឹងច្បាស់ខ្លួវហេតុនោះផង ការពេញលេញដោយកាវនា នៃទលេក្ខាសម្ពេជ្យត្ត ដែលកើតឡើងហើយ ដោយហេតុណា ក៏ដឹង ច្បាស់ទូវហេតុនោះផង ។ កក្តុ ពិលារណានូវជមិ ក្នុងជមិញវេទ្យាយ ទាន់ក្នុងនិងទាងក្រៅ សម្រេចឥរិយាបថ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុត កំដៅកំលេស ជាអ្នកជំងឺខ្លួន មានស្មាវតី កំចាត់បង់អភិជ្ជា និងគេ-មនស្ស គួងលោក យ៉ាងនេះឯង ។

(១៩៤) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុភិបារណា ។ ប្រសាថា ចុះ បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ការពិបារណា តើដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។បេ។ សេចក្តីមិនវង្វេង ការពិបារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ នេះហៅថា

សតិញ្ជ្ជានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

ដូចិន្ទ មាខាត្តន្ទ ឯ
នៃខ្មាំ មាខាត្តន្ទ ឯ
នេស ខេត្តស្រុយ ដូច្ចាប់ អាខាត្តិ មុគ្គយ មាខាត្តិ មុខ្មាំ មាខាត្តិ មុខ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ មាខាតិ មាខាតិ មាខាត្តិ មាខាត្តិ

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ការពិចារណា ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀន មូលមិត ចូលទៅជិត អែបនែប ភៀកកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រភបព្រម ដោយបញ្ហាជាគ្រឿងពិចារណា នេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ភិក្ខុពិចារណា ។

(១៩៩) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ប្រព្រឹត្ត ក្សា សេនៅ ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យសេនៅ ត្រាច់ទៅ នៅ សម្រាក ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(৬০০) សេចក្តីត្រជ់ពាក្យថា អ្នកមានព្យាយាមដាគ្រឿនដុត កំដៅកំលេស ។ សំនួរថា ចុះបណ្តាពាក្យទាំងនោះ ការព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស តើដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សេចក្តីព្យាយាមត្រូវ ណា នេះហៅថា សេចក្តី ព្យាយាមដាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ភិក្ខុ ជាអ្នកព្រមព្រឿង ។ បេ ។ ប្រកប ដោយព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេសនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ។

(៤០១) សេចក្តីត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកដឹង១ូន ។ សំនួរថា ចុះបណ្តាពាក្យទាំងនោះ ការដឹង១ូន តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹង ច្បាស់ ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវិធ្វេង ការពិចារណាធមិ ការឃើញត្រូវ ណា នេះហៅថា ការដឹង១ូន កិត្តជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកប ដោយការដឹង១ននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នកដឹង១ូន។

អភិធម្មចំដិកេ វិភង្គោ

សេង្ខសង្ខ ។

សេនា ស្នេ មាន ស្នេស្ស សង្គ្រា មេខ ម៉ូទូ មេខ្លាំ មេខ្លាំ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(២០២) សេចក្តីត្រង៍ពាក្យថា មានស្មារតី ។ សំនួរថា ចុះ បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ស្មារតី តើដូចម្តេច ។ គឺ ការនឹកព្រុក ការ នឹករឿយ ។ ។ បេ ។ ការរពុកត្រូវ ណា នេះហៅថា ស្មារតី ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកបដោយស្មារតីនេះ ព្រោះហេតុ នោះ ទើបពោលថា មានស្មារតី ។

[๒០៣] សេចក្តីត្រជ័យក្សថា កំបាត់បជ់អភិជ្ជានិជ**េ**ពមនស្ស ក្នុងលោក ។ សំនួរថា ចុះបណ្តាញក្បូតាំងនោះ លោក គេដូចមេច ។ ដម់ទាំងឡាយនោះឯង ហៅថា លោក ទេព្ទានក្នុទ្ទាំង៩ ហៅថា លោក នេះហៅថា លោក ។ បណ្ដាញក្យូទាំងនោះ អភិជ្ជា គើ ដ្ចមេខ ។ តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ។ តម្រេកទាំង នៃចិត្ត ណា នេះហៅថា អភិជ្ជា ។ បណ្ដាញក្យូទាំងនោះ ទោមនស្ស តើដូចមេច ។ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីគ្រេកអរ ជាទុក្ខដែល កើតអំពីចេត្រសម្មស្ស ទុក្ខទេនាមិនជាទីត្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោ-សម្តីស្យ ណា នេះ ហៅថា ទោមនស្ស ។ ភិក្ខុ ជាអ្នកខ្សាន កំបាត់បង់

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

នោមនុស្ស ៩មត្តិ លោក វិធីតា យោធ្លិ មដិវិធី-តា សុខ្លា សមិតា វូមសុខ្លា អត្ថខ្ល័តា អត្ថខ្ល័តា អប្បិតា ព្យូរ៉ូតា សោសិតា វិសោសិតា ព្យុខ្លឹ-កាតា គេន វុច្ចតិ វិនេយ្យ លោក អភិជ្ឈា-នោមនុស្សខ្លី ។

ធម្មានុបស្សនានីទ្ទេសោ ។

សុត្តន្តភាជន៍យំ ។

(២០៤) ខត្តារា សតិហ្សដ្ឋានា ៩១ ភិក្ខុ កោយ កាយាឧុបស្បី វិហរតិ វេឌនាសុ វេឌ-ជាឧបស្បី វិហរតិ ចិត្តោ ចិត្តាឧបស្បី វិហរតិ ជម្មេស ១មាឧបស្បី វិហរតិ ។

(৮০৫) ភេ៩ញុំ ភិក្ខុ ភាយេ ភាយនុ-បស្បី វិហេត៌ ។ ៩៩ ភិក្ខុ យូស្មី សមយេ លោកទុត្តិ ឈាន ភាប់តំ និយ្យានិកាំ អបខយកម៉ឺ និឌ្ឌិតតានិ បហានាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិ-យា វិវិច្ថេ កាមេហិ ។ បេ។ បឋមិ ឈានិ ឧបសម្បីជូ វិហេតិ ខុក្ខាបដំបនិ ឧត្តាភិញ្ញុំ កាយេ កាយនុបស្បី យា តូស្មី សបយេ

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ស្វប់ រម្វាប់ ស្វប់ឈឹង ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើឲ្យសាបសូន្យ ឲ្យដល់នូវ

ការខូចខាត ឲ្យដល់នូវការហ៊ីនហោច ឲ្យដែសត្ត ឲ្យហ្លួតហែង ធ្វើ
ឲ្យជាត់បង់ នូវអភិជ្ជា និងខោមនស្សនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ក្នុង
លោកនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា កំបាត់បង់អភិជ្ជានិងខោមនស្ស ក្នុះលោក ។

ចច់ ធម្មានុបស្សនានិទ្ទេស ។

ចច់ សុត្តនូវាជនឹយ ។

(৬০៤) សតិហ្វដ្ឋាន៤ ។ គឺភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ ពិចារណា
នូវកាយ ក្នុងកាយ១ ពិចារណា នូវប៉េខនា ក្នុងប៉េខនាពាំងឡាយ១
ពិចារណា នូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត១ ពិចារណា នូវជាមិ ក្នុងជាមិខាំងឡាយ១ ។
(৬০៤) ចុះភិក្ខុ ពិចារណា នូវកាយ ក្នុងកាយ តើដូចម្ដេច។
ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ ចំរើន លោក្តី ដ្បាន ជានិយ្យាទិតិជាមិ ជាគ្រឿនដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះ
ខិដ្ឋិខាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្ងាត់ចាត់កាមទាំងឡាយ
។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុត្ខាបដិបទាខន្លាភិញ្ញា (ភិក្ខុ
នេះ) ឈ្មោះថា ពិចារណានូវកាយ ក្នុងកាយ ក្នុងសម័យនោះ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

សត៌ អនុស្បតិ៍ ។ ២។ សម្ចាស់តំ សត់ស មោ-ជា្រខ្លែ មក្ខខ្លុំ មក្សាហាចឆ្នុំ ឥន្ទំ វុទ្ទុស សតិទ្យុឌ្នា-ច្ច ម ស្រេស ឧត្ថា សត្វពីជាខ្មែរពីលើ២ ៤ សុខស្នា មួយស្រាស់ ពេលបាន់ ស្រាស្ត្រ រូបសេខ ៩៩ ភិក្ខុ យូស្មុំ សម យេ ហេតុទុំ ឃានំ ភាប់តិ ជិយ្យជិក អបខយកាម៉ឺ ជិជ្ជិកតាជំ បហា-នាយ បឋមាយ ភ្ទឹមហ បត្តិយា វ៉ៃច្វេវ កាមេហិ ។ ខេ។ ខមមំ ឈានំ ឧុខភេទ្យដ្ឋ វិហវត៌ ឧុក្ខា-មដិមនំ ឧត្តាភិត្តាំ ឋេឧនាសុ ឋេឧសានុមស្ប៊ី យា នេះស្មី ភាគលោ មាន អាជ្ញា ស្រ ។ សេសា-សតិ សតិសម្ពោជ្ឈទោ មកជំ មកបរិយាបជ្ជំ ត់ខំ វុច្ចុំ សត់ប្បដ្ឋាធំ អាសេសា ជម្នា សត់-ប្បដ្ឋានសម្បយ្សា ។ ភេ៩ញុ ភិក្ខុ ចិត្តេ ចិត្តា-ខេត្តា ស្រានេ ។ មុខ ភូមិ លក្ខំ ភុគលេ លោកត្តាំ ឈានំ ភាវេតិ និយ្យានិក៌ អបឲយកាមឹ និដ្ឋិកតានំ ចហានាយ ចឋមាយ ក្ទុមិយា ចត្តិយា វិវិច្ជេះ កាមេហ៍ ។ មេ។ បឋមំ ឈានំ ឧបសម្បដ្ឋ វិហរត់ ឧក្ខាចដ៍ចឧ ឧត្តាភ័ព ១ គេ ១តាឧបស្បី យា នឡុំ ភាពលេ មាន គេមារីខ្លួ ឯពេជ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ការរពុក ការនឹកឃើញ ។ បេ ។ ការរពុកត្រ សតិសម្ពេជ្យដ្ឋ ជា អង្គ នៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកង្មមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិហ្វដ្ឋាន ធមិ ទំន័ទ្យយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិហ្វដ្ឋាន ។ ចុះភិក្ខុ ពិចារណា នូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ គើដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យ ណា ភិក្ខុងសាសនានេះ ចំរើនលោក្ខុនជ្ឈាន ជានិយ្យា-និកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិ ទាំងទ្យាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ជាន ជាទុក្ខាចដិចទាទន្ទាភិញ្ញា (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះ ថាពិលារណា នូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ក្នុងសម័យនោះ ការ នឹករពុក ការនឹកឃើញ ។ បេ។ ការរពុកត្រវ សតសម្ពេជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកងមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិហ្វដ្ឋាន ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ សតិហ្វដ្ឋាន ។ បុះភិក្ខុ ពិចារណានូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ភិក្ខុកង្គីសាសនានេះ ចំរើនលោកត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿង៍ ដល់នូវការសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់ បឋមជ្ឈាន ជាខុត្តាបដិបទខេនាភិព្វា (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថា ពិចាវណា កង្គសម័យនោះ ការរពុក ការនឹកឃើញ ។ បេ**។** T នូវបិត កុង៍បិត ប ក កុ ត

សតិច្បដ្ឋានវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

សមា្សត មន្ទមាឡាយ ១៩ខ្ញុំ ១៩០វិយា១ខ្ញុំ ឥឧ វុទ្ធិ សតិប្បដ្ឋាធិ អាសេសា ឧទ្ធា សតិ-រាដ្ឋានសង្ឃយុត្ត « ភេសព្វ ភិក្ខុ « ដេសុ ឌតា់ខេត្ស រួស ស្នេ ឯង ស្នេ ជា មាន លោកត្ត ំ ឈានំ ភាពតិ និយ្យានិក់ អមទយ-តាម៉ឺ ជិជ្ជិកតាជំ មហាជាយ មឋមាយ ក្ទុម៉ឺយា ចន្តិយា រឺច្រៃ កាមេព ១៤១ ១៤៩ យារំ និត្តាត្ត និស្សន្ន និស្សន្ន និស្សន្ន និស្សនិស្ស នា និស្ស ស់ ឌសីថ្នេស្ស៊ី លា សូស្គី មានពេល មាន អេជុស្ស្រី ។បេ។ សម្មាស់ ស់សំសម្ពេជ្យស់ មក្ខុំ មក្ខាហាចខ្ញុំ ឥន្ទំ វុច្ចុំ សត់ច្បដ្ឋាន្ធំ អ សេសា ជម្លា សតិប្បដ្ឋានសម្បីយុត្តា ។ ឥត្ ಹಹಿಕ ಕಾಹ್ಮನ್ನು ನ ಕ್ರಜ್ಜಿ ಕಾಹ್ಮಿ ಕಾರ್ಡಿ ဖော လောက္ခရို လာဒိ ဘေးကို ခ်ယ္႐ွာခ်ီကို များမ-យតាម៉ឺ ជិជ្ជិតតាជំ បហានាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា រឺវិច្ចេវ កាមេហិ ។ មេ។ មឋម៌ យានំ ឧតមាដ្ឋ រូសសង្ខ ៩២២៩ឧត្ត ឧចាំង្គ ១៤៤។

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ការរពុកត្រវ សតិសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ កបបញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះ ហៅថា សតិហ្វដ្ឋាន ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប ដោយសតិហ្យដ្ឋាន ។ ចុះកិត្ត ពិចារណា នូវធម៌ ក្នុងធម៌ពាំងឡាយ តើដូចមេច ។ កង្មសម័យ ណា ភិក្ខុកង្ខ៍សាសនានេះ ចំរើនលោក្នុ-រជ្ឈាន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្យំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សា្លត់ចាកកាមទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ ហើយចូលគាន់បឋមដ្ឋាន ជាទុត្ខាបដិចទាទន្លាកិញ្ចា (កិត្ត នេះ) ឈ្មោះថាពិលារណា នូវធម៌ ក្នុងធម៌ព៌ងឡាយ ក្នុងសម័យ នោះ ការរពុក ការនឹកឃើញ ១៤០១ ការរពុកត្រ សតិសម្ពោ-ជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកង្មគ្គ ណា នេះហៅថា សតិហ្វដ្ឋាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិហ្វដ្ឋាន។ បណ្ដា ធម៌ទាំងនោះ សតិហ្វដ្ឋាន តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោកតម្នោន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿងដល់ ន្យការមិនសខ្សំ (នូវក៏លេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់ នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់បឋម-ជ្ជាន ជាទុទ្ធាចដិចទាទន្ទាភិញា (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថា តិចារណា នូវធម៌

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ឧសិថ្មស្បី ៣ ឧស្នឹ មឧកោ មន្ទ មេមវិទ្ រពេរ មសិសន្ទ មន្ទ្ឋមាន្ទ មុខ្មែ មិ ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន ស្ត្រ មន្ទ្ឋមាន

ដូចមេដូ ដូចដំ មានេស្ រ នេរ នុងតូ ហេចុំ សំពាំ ស្រស្នេ រ មុខ មួយ សំពេធ មានេស្ធ សាចុំ សំពេធ នុង្ខមេត្ត និសាសិធ នុងស្លាំ មិញ សំពេធ នុងសំពេធ មួយសំពេធ សំគូល សំពេធ នុងសំពេធ សំគូល សំពេធ នុងសំពេធ សំពេធ សំគូល សំពេធ នុងសំពេធ សំពេធ សំគំល សំពេធ នុងសំពេធ សំពេធ សំពេធ សំពេធ នុងសំពេធ សំពេធ ស

អភិធម្មបំដិក វិភង្គ

កង្គមិទាំងឡាយ ក្នុងសម័យនោះ ការផ្កេត ការនឹកឃើញ ។បេ ។
ការផ្កេត្រៅ សតិសម្ពោជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ កបបញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា
នេះហៅថា សតិហ្បដ្ឋាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប
ដោយសតិហ្ជដ្ឋាន ។

(២០៦) សតិហ្វដ្ឋាន៤ ។ កិត្តកង្សាសនា នេះ ពិហារណា នូវកាយ ក្នុងកាយ១ ពិហារណា នូវប៉េទនា ក្នុប់ទែនាទាំងឡាយ១ កុំ ពិហារណា នូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត១ ពិហារណា នូវធម៌ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ១ ។

(២០៧) ចុះកិត្ត ពិចារណានូវកាយ ក្នុងកាយ តើដូចម្ដេច ។
ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះ
ខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវចឋមកូមិ សា្លត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។
ហើយចូលកាន់បឋមដ្ឋាន ជាខុត្ខាបដិចទាខន្ធាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ
ជស្ស: ក៏មាន ។ បេ ។ អារិក្ខេច: ក៏មាន ធម៌ទាំងនេះ ជា
កុសល កិត្តស្បស្សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន

សតិប្បដ្ឋានវិភាង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ឧបសម្បី វិហរត់ ឧុក្ខាបដ៏បន ឧទ្ធាភិព សុ៣-ទំ កាយេ កាយាឧុបស្បី យា នុស្មឹ ស១យេ សតិ អនុស្ប៊ូតិ ។បេ។ សម្មាសតិ សតិសម្ពោ-ជ្ឈាស់ ឧដុស្ត ឧដុស្សាហស្ទិ ៩៩ វុទ្ធគាំ សតិហ្វ-ដុំខ្លួ អុស្រុស ខេស្ត មន្ត្តពិជីធមានិយាន រ យន្តាំ មួយ ក្នុង ខេស្ត ព្រះសង់ នេះ ឥជ ភិក្ខា យស្មឹ សមយេ លោកទុត្ត ំ ឈាធំ ភាប់តិ និយ្យនិក អបទយតាម៉ឺ និឌ្គិតតានំ ប-សាខាល ឧណុសល ឃុំតួលា ជន្លឺលា រប្រគំណៈ មេហ[ិ] ។ ខេ ។ ខម^ខំ ឈានំ ឧឧសម្បីដូ វិហ គេំ ខ្មសាជជ្ជពន្ល ខេស្សាភ្នំ មណ្ឌិ មានពេល ឌម្រៅប យោត៌ ។ មេ ។ អាំក្តេចោ យោត៌ ៩មេ ១ម្នា យុសលា ឧស្សៅ លោយខា្សា យ៉ាងសេសារី ឈានស្ប្ កាត់ត្នា វិទាក់ វិវិច្ចេវ តាមេហិ ។បេ។ បឋមំ ឈានំ ឧបសម្ប្រឹ វិហរត់ ឧុក្ខាបដិបន **ឧទ្ទា**ក់ញំ សញ្**តំ** ឋេឧ**៣-**ស្ វេឌនាឧ្ទស្ស៊ី យា ត្រឡុំ សមយេ សត៌ អនុស្ប៊ូតិ ។ បេ ។ សមា្សតិ សត៌ស ទោជ្ឈស់

សតិច្បដ្ឋានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ជាទុក្ខាបដិបទខេន្នាភិញ្ញា ជាសុញាត្ន: ជាវិទ្យាក ក្រោះភាពនៃលោ-ក្នុត្តក្រុសលដ្ឋាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថា ពិចារណានូវតាយ ក្នុងតាយ នោះ ការរពុក ការនឹកឃើញ ៗ បេៗ ការរពុកត្រ សតិសម្ពោ-ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិហ្វដ្ឋាន ។ ចុះភិក្ខុ ពិចារណា នូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ភិក្ខុត្តសាសនានេះ បំរើនលោកតវជ្ជាន ជានិយ្យានិក: គ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសដែន) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងីឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សា្លត់ហកកាមទាំងឡាយ ។បេ។ ហើយចូល កាន់បឋមជ្ឍាន ជាទុក្ខាបដិបទទេសាភិព្យា ក្ងើសម័យ នោះ ។ បេ ។ អារិក្ខេប: ក៏មាន ធម៌ទាំង៍នេះ ជាកុសល ភិក្ខុស្បស្បត់ចាក់តាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឍន ជា ទុក្ខាបដិបទខេន្នាភិញ្ញា ជាសុញាត: ជាវិទាក ក្រោះភាពនៃលោក្**ត**្រ-កុសលដ្បាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ ចំរើនហើយ (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថាពិចារណា នូវវេទនា គ្នាវេទនាទាំងទ្វាយ ក្នុងសម័យនោះ ការព្រុក ការព្រុកឃើញ ។ បេ។ ការព្រុកត្រវ សតិសម្ខោជ្យង្គ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

គង់ខ្លួំ គង់ត្រូលបត់ច្ចី ។ខ្លួន ។ខ្លែង ។ខ្លែង ។ ។-សេសា ឧសា មុខពីដាខ្មែនព្រឹយ្យ ឯ ២៩ឃឹ ភិទ្ធ ចំគ្លេ ចំគ្លានុមស្សី វិហវគ៌ ។ ៩៩ ភិទ្ធុ យូ ម្នាំ មាន លោក ទេ មាន បឋមាយ ក្ទុមិយា បត្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហិ ។ ខេ ។ ខមុន ឈា ធំ ឧឧសម្បីជី រូសរទ្ធ ឌម្មា-ឧក្ខន្ធ ឧណ្ឌិត្តាំ នូឡំ សមយេ ដុម្មេរិ យោត៌ ។ មេ។ អវិក្គេស យោត៌ ៩មេ ឌម្មា តុសល នស្បើ លេក្នុសអ្ន កុសបអ្ប ឈានស្ប គេតត្តា ភាវិតត្តា វិទាគាំ វិវិច្វេវ កា-មេហិ ។ ខេ។ ១៩៩ ឈានំ ឧ១៩មេ្ប្ដ វិហ-រត់ ឧត្តាបជ៌បន ឧត្តាក់ញំ សញ្ចត់ ចំគ្រែ ចំតា-ដែលរឿលា ៩ឡាំ មានលោ មាន អដ្ឋារិ ៤ ខេ ៤ សមា្សត់ សត្សគ្រាជ្ឈខ្មុំ មក្សិយ្យច្ចុំ ឥឧំ វុច្ចុត៌ សត៌ប្បដ្ឋាន៌ អាសេសា ឧញ្ សត៌-ជាដ្ឋានមា**ឧស្សា ១ ២**៩ឃំ <u>២ ២ ១</u> ១ គេមា ឌសិថ្នមាំ រូលរង្ ឯ មុខ ង្គុំ ជាម្នាំ មាមពោ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

ជាអង្គីនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកង្មមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិហ្វដ្ឋាន ធមិ ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិហ្វដ្ឋាន ។ ចុះកិត្ត ពិចារណា នូវចិត្ត កុងចិត្ត តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកុង សាសនានេះ ចំរើនលោកត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿងដល់នូវ ការមិនសន្សំ (នូវក៏លេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បី ដល់នូវបឋមកូមិ ស្កាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូល កាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទទេស្វាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: ក៏មាន ។ បេ ។ អាក្រូប: ក៏មាន ធមិទាំង៍នេះ ជាកុសល ភិក្ខុស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជា ទុគ្ខាបដិបទទន្លាកិញ្ញា ជាសុពាត: ជាវិបាក ព្រោះភាពនៃលោក្នុន្យ-កុសលជ្ឈាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ ចំរើនហើយ (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថា ពិចារណា នូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត ក្នុងសម័យនោះ ការព្យុក ការ នឹកឃើញ ។ បេ។ ការពេ្កត្រៅ សតិសម្ពោជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប បញ្ចូលកង្ខមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិហ្វដ្ឋាន ធមិទាំងឡាយ ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិហ្វដ្ឋាន ។ ចុះភិក្ខុ ពិចារណា នូវជមិ ភ្នង ជមិទាំងទ្វាយ ត្រើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

លោក ្រ្តី លោធំ ភាវេតិ ខិយុក្រគិត់ អមខយតាម៉ឺ ឌ្នឹកតាធំ បហាលយ បឋមាយ ភ្ទុំយា បត្តិយា វិវិច្ចេក កោមេហ៍ ។ មេ។ មឋមំ ឈានំ ឧមសម្បីផ្ទ វិហាវត់ ឧក្ខាជឌ័ជឧ ឧណ្ឌភ័ញ នេស្មី សមយេ ដ េញ យោត៌ ។ បេ។ អាំក្តេច បេកតិ តម ឌេសា សម្សា «មេរា លេខ «មេរា ស្នេសា យានស្ប កត្តា ភាវិតត្តា វិទាក់ វិចិច្ចា កាមេហ ។ ចេ។ ចម្ងំឈាន នុចសម្បីដី វិហា គឺ ឧុក្ខាចជិចឧ ឧទាភិញ ស្យាន់ ឧមេស ឧមាឧបស្បី **ហា ន**ុស្ សម យេ សត៌ អនុស្បត៌ ។ បេ ។ សម្មាសត៌ សត៌-សម្លោជ្ឈនាំ មក្សន៍ មក្សាយាបន្នំ ឥនិ វុច្ចុតិ សត៌-ព្យដ្ឋាធ្ងំ អុស្រេសា ឧញ្ញ សង្ខព្យដ្ឋាធសម្បីយុត្តា ។ តត្ កាតម សតិប្បដ្ឋាធិ ។ ៩៩ កិក្ខុ យ<u>ក្</u>បឹ អមយេ លោកត្តាំ ឈានំ ភាវេត៌ ខំយោ្ធគិក់ អបខយតាម៉ឺ ដ៏ដ្តឹកតានំ បហានាយ បឋមាយ ភុមិយា បត្តិយា វិវិច្វេ កាមេហិ ។ប។ ចឋមំ ឈានំ ឧចសម្បីជួ វិហាវត៌ ឧុក្ខាចដ៏ចន៌ ឧណ្ឌិញ តម្មី សមយេ ៩ស្សា យោតិ ។បេ។

សតិហ្យដ្ឋានវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

ចំរើនលោកត្រូវជ្ឈាន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវក៏លេសវដ្ត:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្វាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្វត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឍាន ទុត្តាបដិបទទេនាភិញា ភុងសម័យនោះ ផស្ស: ក៏មាន ។បេ។ ត្រូ អវិក្ខេប: ក៏មាន ធម៌ទាំង៍នេះ ដាកុសល ភិក្ខុសាត់ចាក់កាម ទាំងទ្បាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទាទន្នា-ភិព្ភា ជាសុពាត: ជាវិទ្ធាក ក្រោះភាពនៃលេក្តុត្រកុសលជ្ឈននោះ ឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ ចំរើនហើយ (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថា ពិចារណា នូវធម៌ ក្នុងធម៌ពង់ឡាយ ក្នុងសម័យនោះ ការរឭក ការនកឃើញ ។ បេ។ ការរពុកត្រ សតិសម្ពេជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ កប់បញ្ចូលអង្គមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិប្បដ្ឋាន ធម៌ទាំងឲ្យយ ដ់សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិប្បដ្ឋាន ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ សតិហ្យុដ្ឋាន តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលេក្
ត្តវជ្ឈាន ជានិយ្យានិក: ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សា្តាហាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជា ទុក្ខាបដិបទទេនាភិញា ក្នុងសម័យនោះ ផ្សុវ្រ ក៏មាន ។ បេ។

អភិធម្មចំដិកេ វិភង្គោ

អ្យុ មេសា ឧសិ មុខ្មាំជាទម្រាំល់ខ្មាំ ឯង ម្នាំជាទ្ធ មុខ្មាំជាទម្រាំ មាន្ត្រាំ មេសា ឧសិ មុខ្មាំជាទម្រាំ មេសា ឧសិ មុខ្មាំជាទ្ធ មុខ្មាំ មេសា ឧសិ មានា ឧសិ មាន ឧសិ មានា ឧសិ មាន ឧសិ មានា ឧសិ មានា ឧសិ មានា ឧសិ មានា ឧសិ មានា ឧសិ មានា ឧសិ មាន ឧសិ មានា ឧសិ

អភិធម្មភាជន៍យំ ។

() ១៤) ខត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា ៩៩ ភិក្ខុ ភេតិប្បដ្ឋានាធំ លោក អភិជ្ជានោមឧស្សំ ១ ខត្តិ សតិប្បដ្ឋានាធំ លោក អភិជ្ជានោមឧស្សំ ១ ខេត្ត សតិមា នៃយ្យ លោក អភិជ្ជានោមឧស្សំ ១ ខេត្ត ១ ខិត្តានេយ្យ លោក អភិជ្ជានោមឧស្សំ ១ ខេត្ត ១

អភិធម្មបំដឹក វិភង្គ

អវិក្ខេប: ក៏មាន ធមិទាំង៍នេះ ជាកុសល ភិក្ខុ ស្វាត់បាកកាម
ទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុត្ខាបដិបទខេត្នាភិញ្ញា ជាអុញាត: ជាវិបាក ព្រោះភាពនៃលោកុត្តកុសលជ្ឈាននោះ
ឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ ចំរើនហើយ (ភិក្ខុនេះ) ឈ្មោះថា
ពិបារណា នូវធម៌ ក្នុងធម៌ទាំង់ឡាយ ក្នុងសម័យនោះ ការពុក
ការនឹកឃើញ ។ បេ។ ការពុកត្រ សតិសម្ពេជ្ឈង្គី ជាអង្គនៃមគ្គ
កាប់បញ្ជូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិប្បជ្ជាន ធម៌ទាំង់ឡាយជំ
សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសតិប្បជ្ជាន ។

ចច់ អភិធម្មភាជន័យ ។

(២០៤) សតិហ្វដ្ឋាន៤ គឺ ភិក្ខុកង៍សាសនា នេះ ពិបារណា នូវកាយ ក្នុងកាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿងជុតកំដៅក៏លេស
ជាអ្នកដឹង១ន មានស្មារតី កំបាត់បង់អភិជ្ជានិង ទោមនស្ស ក្នុងលោក
១ ពិបារណា នូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿង
ជុតកំដៅក៏លេស ជាអ្នកដឹង១ន មានស្មារតី កំបាត់បង់អភិជ្ជានិង ទោមនស្ស ក្នុងលោក ១ ពិបារណា នូវបិត្ត ក្នុងបិត្ត មានព្យាយាម
ជាគ្រឿងជុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដឹង១ន មានស្មារតី កំបាត់បង់អភិជ្ជា
និង ទោមនស្ស ក្នុងលោក ១ ពិបារណា នូវធមិ ក្នុងធមិទាំងឡាយ
មានព្យាយាមជាគ្រឿងជុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដឹង១ន មានស្មារតី កំបាត់បង់អភិជ្ជា
មានព្យាយាមជាគ្រឿងជុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដឹង១ន មានស្មារតីកំបាត់
បង់នូវអភិជ្ជានិង ទោមនស្ស ក្នុងលោក ១ ។ បណ្ដាសតិហ្ជដ្ឋានទាំង ៤

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គេ បញ្ហាបុច្ចក់

តាន់ កុសលា កាន់ អតុសលា កាន់ អព្ជាកានា ។ បេ។ កាន់ សរណា កាន់ អរណា ។

(၂၈) ကိုကာ ကိုကေလ ကိုကာ မေးဈာကားဆ ស្លា សុខាយ ៤៩៩៤ សមុ ប្រុត្តា ស្លា អុខុក្ខា មេសុទាយ វេឌ្ឍយ សម្បយ្តា សំយា វិទាកា ស្លា ស្រៃយ**ដុខសា អ**ថ់សន្ទ្^{សា}ថ់សងទ្ សន្តិលិដ្ឋាសន្តិលេសិកា សិយា សានិត្តសេវិចារា សំយា អាំតក្តាចៃរមត្តា សំយា អាំតក្តាវិចារា សំយា ប៉ុន្មិសហគត សំយា សុខ្សហគត សំយា ខ្មែក្សាសហឥតា នៅ ឧស្បៈខេន ន ភាវនាយ ឧសាឌណិ ទេ, ខេស្សិខេត ខ មាស្រាល ឧសាឌសិ-បោតុកា សំយា អបខយតាម៉ាជា សំយា ដេវាខយ-តាម នោ ជាមេខយតាម នោ សំយា សេត្តា សំយា ដទេសយ៉ា ដណីសហា ដណីសហារតីហា ឧហា្វខា សំយា សម្បត្តិយតា សំយា អធិយតា មក្សាមួយា ស៊យា មក្តុទោតុកា ស៊យា មក្តាជិបត់នោ ស៊យា

សតិប្បដ្ឋានវិភង្គ បញ្ញាបុក្ខក:

សតិហ្វដ្ឋាន ជាកុសលហ៊ីនាន ជាអកុសលហ៊ីនាន ជាអព្យក្រឹតហ៊ីនាន ។ ហេ។ ជាសរណៈ^(១)ហ៊ីនាន ជាអរណៈ^(២)ហ៊ីនាន ។

(७०८) សតិហ្សដ្ឋាន៤ ជាកុសលក៏មាន ជាអព្យាក្រិតក៏ មាន ប្រកបដោយសុខវេទនាក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនាក់ មាន ជាវិហុកក៏មាន ជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រត់ តែមិនមានកម្មប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមកានយកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទេហ្ខាន តែមិនសៅហ្មង៍ ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង់ ក៏មាន ប្រកបដោយវិតក្ត: ទាំងប្រកបដោយវិចារ: ក៏មាន មិនមានវិតក្ត: មាន ត្រឹមតែវិហរៈ ក៏មាន មិនមានវិតក: ទាំងមិនមានវិហរៈ ក៏មាន [ប-ទ្បុំដោយបីតិ ក៏មាន ច្រឡំដោយសុ១ ក៏មាន ច្រឡំដោយទបេក្ខា ដែលមិនគួរលះ ដោយទស្សន: មិនគួរលះ ដោយភាវនា មាទហេតុ ដែលមិនគួលេះ ដោយទស្សន: ទាំងមិនគួលេះ ដោយកាវនា ក៏មាន ដល់នូវការមិនសន្សំ ក៏មាន មិនដល់នូវការសន្យុំកព្ទុនឡើង ទាំងមិន ដល់នូវការមិនសន្សំ ក៏មាន ជាសេក្ខ: ក៏មាន ជាអសេក្ខ: ដែល មិនមានប្រមាណ មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដាធមិដ៏ប្រ.ស័រ ក៏មាន មានសភាពត្រវនិងទៀង ក៏មាន មិនទៀង ដែលមានមគ្គុជា អារម្មណ៍ ក៏មាន មានមគ្គជាហេតុ ក៏មាន មានមគ្គជាអធិបក ក៏មាន

ច្រេះ ប្រកបដោយធម៌ជាសត្រូវ ថា ញ៉ាំងសត្វឲ្យកន្ទក់កន្ទេញ ឲ្យស្គាយស្រ ណោះ ។ ៤ ប្រែថា ធម៌មិនមែនជាសត្រូវ ថា មិនញ៉ាំងសត្វឲ្យកន្ទក់កន្ទេញ ឬ ប៊ិនឲ្យ
 ស្គាយស្រណោះ ។

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

ធ វត្តព្រ មក្ស ទេតុកាត់បំ បក្ខាធិបត់ ភេសបំ សំយា នុហ្សញ្ជា សំយា អតុហ្សញ្ជា សំយា នុហ្សាធំពោ សំយា អត្តនា ភ័យា អភាគតា ភ័យា បច្ចុប្បាធា ធ វត្តិញា ಕಲ್ಲಿಲುಕೆಯುತ್ತ ಕಡುಅಲುಕೆಯುತ್ತ ದಿಕೆದಿದುಡೆ-ណាតិខំ សំយា អជ្ឈត្ថា សំយា តហិឌ្វា សំយា អជ្ឈត្តពេល្ធនៃ ឧស្ទនិរដើយា អច្ចម្បីមេណីនុសា ឯ (២០០) ខ លេខ មាលេខ២ លេខមានិ យុត្តា ខេរត្តព្វា ហេតុ ៩ៅ សហេតុកា ថាតិ ស-បោត្តា នៅ ឧ ខ មេតុ ឧ វត្តា មេតុ ខេវ លេខមកជាជាខ្លា ខាន លេខមកជាជាខ្លា នេះ ខ ឧ ហេតុ ជ ហេតុ សហេតុកា ។ សហ្វច្ចុយា សង្ខ័តា ងចូនហរិនា ងឧនិត្តណ ងរិស ហេយុឌិស មេខត្ វិត្តាយា គ្រោះ ខេត្ត ខ្លួន ។ នេះ មានប្ អសាសាវ អាសាវិហ្សា ខ វត្តា អាសាវ ខេវ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

មិនគួរពោលថា មានមគ្គជាហេតុផង ថា មានមគ្គជាអធិបតីផង ក៏
មាន កើតឡើងហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើតឡើងហើយ ក៏មាន
បម្រង់នឹងកើតឡើង ក៏មាន ជាអតីត ក៏មាន ជាអភាគត ក៏មាន ជា
បច្ចុប្បន្ន តែមិនគួរពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មាន
អារម្មណ៍ជាអនាគតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង៍ ក៏មាន ជា
១ាងកង់ ក៏មាន ជា១ាងក្រៅ ក៏មាន ជា១ាងកង់ទាំង១ាងក្រៅ ដែល
មានអារម្មណ៍ជា១ាងក្រៅ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកប
ដោយការប៉ះពាល់ ក៏មាន ។

(৬១០) សតិហ្វដ្ឋាន៤ មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងហេតុ ប្រកបដោយហេតុ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងហេតុទេ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិន
មែនហេតុ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុឡើយ
គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែ
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ សតិហ្វដ្ឋាន៤ ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវ
បច្ច័យតាក់តែង មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះ
ពាល់ មិនមានរូប ជាលោកុត្តរ គួរដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ មិន
គួរដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ។ សតិហ្វដ្ឋាន៤ មិនមែនអាសវៈ
មិនមានអាសវៈ ប្រាសហក្សាសវៈ មិនគួរពោលថា ជាអាសវៈ ទាំង

សតិច្បង្គានវិភង្គេ ចញ្ញាចុច្ចតំ

សាសាវ ថាត់ខំ សាសាវ ខៅ នោ ខ អាសាវត់ខំ ច រុឌ្សា មាទារ នោះ មាទារក្រគាំ ខាងត្ មាសាស្រាស្ត្រា (ខា (ខា ខ មាស្វាតិប មា-សហថ្បែលស្ពស្សាស្ស ។ លោ សព្យោជល ។ បេ។ នោកគ្នា។ បេ។ **នោ** ង៉្សា ។ បេ។ នោ ប្រាកា ។ មេ។ នេះ នំវេណា ។មេ។ នេះ មកមាកា ។មេ។ សារម្មណា នោ ចិត្តា ខេត្តសំគា ចិត្តសម្បយ្យុត្តា ខិត្តមំសដ្ឋា ខិត្តសម្ពាធា ខិត្តសហក្ខេ ខិត្តាជ្-ប្រវត្តិយោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាលា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាន-សហកុ នេ ចិត្តសំសដ្ឋមម្ពុជានាឧុចជិត្តិលេ ៣មាំរា ជុំខាឌា អជុំខាឌ<mark>៌</mark>ញ ។ ជុំខាឆានា ។ មេ។ នោ ក់-លេសា ។ខេ។ ឧឧស្សាធឧ មហាតុញា ឧ ភាវ-ស្លាយ ឧសាសណ្ឌ ខេត្ត ឧសាសិន្ត ខេត្ត ខេត្ ភាវជាយ មហាតឲ្យមាតុកា សំយា សាតិក្តា សំ-យា អានៃក្កា សំយា សាចារា សំយា អាចារា សំយា

សតិក្បុដ្ឋានវិភង្គ បញ្ញាបុក្ខកំ

ប្រព្រត្តទៅជាមួយនឹងមាសវៈផង ថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងមាសវៈ តែ មិនមែនជាអាសាវ:ផង៍ទេ មិនគួរពោលថា ជាអាសាវ: ទាំងប្រកបដោយ អាសាវៈផង៍ ថា ប្រកបដោយអាសាវៈ តែមិនមែនអាសាវៈផង៍ទៀយ គឺជាធម៌ព្រុសហក្សស់: ទាំងមិនមានអាស់! ។ សតិហ្វដ្ឋាន៤ មិនមែនសព្រោជន: ។ បេ ។ មិនមែនគន: ។ បេ ។ មិនមែនគ្ឃ: ។ បេ។ មិនមែន យោគ: ។ បេ។ មិនមែននីវរណ: ។ បេ។ មិនមែនបរាមាស: ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែន ចិត្ត ជាចេតសិក ច្រកចដោយចិត្ត ច្រឡំដោយចិត្ត តាំងឡើងដោយ ចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ប្រឡំទាំងតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ច្រឡំទាំងតាំង**ឡើ**ងទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ច្រឡំទាំង តាំង ទ្វើងទាំង ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ជាខាងក្រៅ មិនមែន ទេបាទា ដែល កិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក ។ សតិហ្វដ្ឋាន ៤ មិនមែន ទេស្ខាន ។ បេ ។ មិនមែនកំលេស ។ បេ។ មិនគួរលះដោយ ទស្សន: មិនគួរលះដោយកាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សន: មានហេតុមិនគួរលះដោយការនា ប្រកបដោយវិតក្ក: ក៏មាន មិនមាន វិតក្លុះ ក៏មាន ប្រកបដោយវិហារៈ ក៏មាន មិនមានវិហារៈ ក៏មាន

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

សប្បីតិកា សំយា អប្បីតិកា សំយា ជីតិសេហកតា
សំយា ឧ បីតិសហកតា សំយា សុខសហកតា
សំយា ឧ សុខសហកតា សំយា ឧបេក្ខាសហកតា
សំយា ឧ ឧបេក្ខាសហកតា ឧ កាមា ពេ ឧ
វុទា ពេ ឧ អុទ្រា ពេ អប្បីយាបខ្នា សំយា ឧយ្យា និកា សំយា អនិយ្យា និកា សំយា និយតា
សំយា អនិយតា អនុត្តា អរណាតិ ។

បញ្ញា ចុច្ចកំ ។

សតិច្យដ្ឋានវិភង្គោ សមត្តោ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

ប្រកបដោយបីតិក៏មាន មិនមានបីតិក៏មាន ប្រឡំដោយបីតិក៏មាន មិន
ប្រឡំដោយបីតិក៏មាន ប្រឡំដោយសុខក៏មាន មិនប្រឡំដោយសុខក៏
មាន ប្រឡំដោយ បេក្ខាក៏មាន មិនប្រឡំដោយ បេក្ខា តែមិនមែន
កាមាវបរ មិនមែនរូប្បាបរ មិនមែនអរុប្បាបរ ជាអបរិយាបន្ទៈក៏មាន
ជានិយ្យានិកៈក៏មាន ជាអនិយ្យានិកៈក៏មាន ជានិយតៈក៏មាន ជា
អនិយត: ជាអនុត្តរ: ជាអរណៈក៏មាន ។

ចច់ បញ្ញាបុច្ចក: ។

ចច់ សតិច្បដ្ឋានវិភង្គ ។

សម្មប្បធានវិភណ្ដេ

(ρ 00) ಒಲ್ಲಿಗು ಇನೆಬಿಲು ಇ ಭಿಹಿತಿ អនុប្បញ្ជាំ ទាបកានំ អកុសលានំ ជម្នាំ អនុ-ប្បាធាយ ជន្ត៌ ជាខេត្ត វាយមត់ វ៉ាំឃំ អាកេត ចិត្តិ បក្សាតិ បឧហតិ ឧហ្សុទ្ធានំ ទាបកានំ អកុស-លានំ ឌម្មានំ មហាលាយ ឧខ្ទំ ៩ ខេត់ វាយមគ៌ វ៉ាយ អាកេតិ ចិត្តិ បក្ខណាតិ បឧហតិ អជ្ជ្យ-ដាច ស្លាល ខេត្ត នព្វេស ខេត្ត មុខ វាយមតិ ពីយើ អាកេតិ ចិត្តិ **បក្**ណាតិ **បឧហ**តិ វជ្ឈិច ស្មាល ខ្ពស់ ភ្នំណ មមគ្រើ-យា នន្ទំ ៩ នេតិ វាយមតិ វិរិយំ អាវគតិ ខិត្តិ មក្សាតិ មន្សាតិ **។**

នាស្តី យុឌនេ អប់ពីដែរ សព្ទុយ អយ់ស្លា ខេតា ឯ ឯកានុ ឬក្តា អារមន្ត ខ្ញុំ ឧដ្ឋការន្ទ ឧឧសន្ទ ឯ អយ់មាហាចូ ឧតីចិ អប់ពិយោធ្យ ឧឧសន្ទ ឯ គ្រប់គ្រា យុឌ្ធាំ មួយ អប់ពិធាធ្យ ស្វេសមន្ត គ្រប់គ្រា យុឌ្ធាំ មួយ អប់ពិធាធ្យ ស្វេសមន្ត គ្រប់គ្រា

សម្មប្បធាតវិភង្គ

(៤១១) សម្មហ្វជាន៤ គឺ ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ញ៉ាំង្ខន្ទុ: ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រើងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង 🤊 ញ៉ាំង៍ នន្ទ: ឲ្យកើត សង្កាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បី លះនូវពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើតឡើងហើយ១ ញ៉ាំងធន្ទុ: ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង ពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង១ ញ៉ាំងធន្ទ: ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ច្រឹងថ្ងៃង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសល-ធម៌ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យរឹងវិតតែដុះដាល . ជំទួលយ ចំរើន គេញលេញ១ ។

(606) ចុះកិត្តញ៉ាំង៍ នន្ទ: ឲ្យកើត សង្វាត ប្រាវព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង់ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិន ទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធម៌ទាំង៍នោះ ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើតឡើង តើដូចម្ដេច ។

អភិធម្មបំដែក វិភង្គោ

ចូលិខ្លែខ្លួ ខេច ដែន្ទ ឧទ្ទិ ព្យខម្មខ្លួ ឯ កណ្តាបន្ទ នគីរនេន មាន់កានេខ ចូលិខ្លែខ មុខ ក្រោ ប្រើ ឧទ្ទិមមា មេន្ទិមមា មេទា ក្រោ ប្រើ ឧទ្ទិមមា មេន្ទិមមា ក្រោ ប្រើ ឧទ្ទិមមា មេនិម្មមា ក្រោ ប្រើ ឧទ្ធម្មមា មេនិម្មមា ក្រោ ប្រើ ឧទ្ធម្មមា មេនិម្មមា ក្រោ ប្រើ ឧទ្ធម្មមា មេនិម្មមា មេនិម្មមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិម្មមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិម្មមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិម្មមា មេនិម្មមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិមមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិម្មមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិមម្យម មេនិមម្យម មានប្រឹក្សា មេនិម្មមា ព្រះ ប្រឹក្សា មេនិមម្យម មានិម្យម មានិមម មានិម្យម មានិម្យម

ទុសត្តព្រះ ទុសត្តិខ្លួន ទុស្សិត្ត ប្រធានខ្លួន ។ ស្រាន្ទ ទុស្សិន្ទ ប្រាស្រេ មុគ្គុស ប្រាស្រេ និធ្យើ ស្រាន្ទ ទុស្សិន្ទ ប្រាស្រេ មុគ្គុស ប្រាស្រេ និធ្យើ ស្រាន្ទ ទុស្សិន្ទ ប្រាស្រេ ១ ខេត្ត ទុស្សិន ប្រាស្រេ ស្រាន្ទ ទុស្សិន ប្រាស្រេ ១ ខេត្ត ប្រាស្រេ ១

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

អកុសលមូល ៣ គឺ លោក: ទោស: មោហ: និងពួកកិលេស ដែល
បិតនៅជាមួយនិងអកុសលមូលនោះ វេទនា១ន្ន សញ្ញា១ន្ន សង្ខារក្ខុន្ន
វិញ្ញាណក្ខុន្ន ដែលប្រកបដោយកិលេសនោះ កាយកម្ម វិចិកម្ម មនោះ
កម្ម ដែលតាំងឡើងដោយ១ន្ធនោះ ធម៌ទាំងនេះហៅថា អកុសលធម៌
ជំហាមក ដែលមិនទាន់កើតឡើង ៗ កិក្ខុ ញាំងឆន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត
ប្រាព្នាព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញាំង់អកុសលធម៌ ជំហាមក
ទាំងនេះ ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតទ្បើង ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

(606) ត្រង់ពាក្យថា សង្វាត មានសេចក្តីថា បណ្តាពាក្យទាំង
នោះ សេចក្តីសង្វាត តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
ចិត្ត ។ បេ។ សម្បារយាម: ណា នេះ ហៅថា សេចក្តីសង្វាត កិត្តជាអ្នកព្រម
ព្រៀង មូលមិត ចូលទៅជិត អែបនែប ក្នៀកកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រកប
ព្រម ដោយសេចក្តីសង្វាតនេះ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា សង្វាត ។

សម្មប្បធានវិភង្គេ សុត្តន្តភាដនីយំ

ដៃខំ រួញ មាខេឌ្ឌ ង ក្នេញ ខេឌ្យៈ មេ រួញ មុខ រួញ មាខេឌ្យ ក្រេញ ខេឌ្យៈ មេ រួញ មុខ រួញ មាខេឌ្យ ក្រេញ ខេឌ្យៈ មេ រួញ មុខ រួញ មាខេឌ្យ ក្រេញ ខេឌ្យៈ មេ រួញ មុខ រួញ មេ គេបានខ្លាំ មេខេឌ្យ ក្រេញ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ ក្រេញ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ ក្រេញ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ ក្រេញ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ ក្រេញ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ ក្រេញ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ មេខេឌ្យ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខេឌ្យ មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខេឌ្ស មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខេឌ្ស មេខ្លាំ មេខេឌ្ស មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខ្

ត្នន្តំ ត្តស្តារ ន្ទុម ។

អាតាដែញរាន្ទុ ។

អាតាដែញរាន្ទុ នៃជន្ទុំ ត្រុំខ្លុំ ត្រូវ គ្រុំខ្លុំ ច្រុំខ្លុំ ច្រុំខ្លុំ មុខ ច្រុំខ្លុំ ច្រុំខ្លុំ មុខ ច្រុំខ្លុំ មុខ ច្រុំខ្លុំ មុខ ច្រុំខ្លុំ មុខ ច្រុំខ្លុំ មុខ ខ្លុំខ្លុំ មុខ ខ្លុំខ្លាំ មុខ ខ្លុំខ្លុំ មុខ ខ្លុំខ្លុំ មុខ ខ្លុំខ្លាំ មុខ ខ្លាំ ខ្លាំ មុខ ខ្លាំ មុខ ខ្លាំ ខ្លាំ មុខ ខ្លាំ ខ្លាំ

សារុឌ្ទ ៤

សារុឌ្ ៤

សារុឌ្ទ ៤

សារុឌ្ស ៤

សម្មប្បធានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

(៤១៩) ត្រង់ពាក្យថា ប្រុះព្នព្យាយាម មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ការព្យាយាម តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រុះព្នព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្មារាយាម: ណា នេះហៅថា ការ ព្យាយាម កិត្តប្រុះព្ន កាន់យកត្រូវ គប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវ ការព្យាយាមនេះ ព្រោះហេតុនោះ ធ្វើបញ្ចេលថា ប្រុះព្នព្យាយាម។

(๒๑៦) ត្រង់ពាក្យថា ផ្គង់បត្តិ មានសេចក្តីថា បណ្តាពាក្យ ទាំងនោះ បត្តិ តើដូចម្តេច ។ បត្តិ សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះ ហៅថា បត្តិ កិត្តិផ្គង់ តម្រង់ ជ្រោមជ្រែង «៤៤៤៤ គុក នូវបិត្តិ នេះ ព្រោះហេតុនោះ «៤៤៣េលថា ផ្គង់បិត្តិ ។

(២๑៧) ត្រង់ពាក្យថា ប្រឹងប្រែង មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ការប្រឹងប្រែង តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត ។ បេ ។ សម្មារាយាម: ណា នេះហៅថា ការ ប្រឹងប្រែង ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកបព្រម ដោយការ ប្រឹងប្រែងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រឹងប្រែង ។

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

(២០៤) ភេឌញ ភិត្ត ឧព្យុញ្ញនំ ខាមកានំ អតុសហនំ ជម្នានំ ជឍានាយ ជង្គុំ ៨ នេះត វាយមត់ វីយើ អាក្រត់ ចំតុំ បក្ណាត់ បឧសត់ ។ តត្ត ភាគមេ ខុប្បុដ្ឋា ខាបកា អក្សសហ ឌមា ។ ឌ្គីឃ អយុសលម្មិលច្ច លេយោ នេះសោ មេយោ នធេតដ្ឋា ខ គឺលេសា ខ្មែរ ស្រែ**សខ**្លែ មណៈខ្លែ មង្ខ័រ-ទី្ធា រ៉ូញាណគ្នាព្រ និសមុដ្ឋាន កាយកម្មុំ រត្ថុយត្ថិ ឧបោយត្ថិ ខុធេ ដូចិច្ច ខពិយ ខាពយា ទាបកាន អកុសលានំ ឧញ្នំ បហាវាយ ជន្លំ ដានេត វាយមត៌ វិវិយ អាកេតិ ចិត្ត បក្-ណ្តាត់ មេឧហត៌ ។

ក្ខពិខេត្ត អង្ចចិន្តែន ខេច ដៃខ្លុំ ជប់ខេត្ត ជ យុមាហេ ឧតិជិស៊េ អញ ដៃខ ជប់ មុខ យមាហេ ឧតិជិស៊េ អញ ដៃខ ជប់ មុខ ឧស៊េ ពេល ឧស៊េ ឧស្ទិយខា យន់យុមា ឧស្ទេ ឧស្ទេស ឧទិ យមមោ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(២១៨) ចុះកិក្ខញាំង នន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធមិដ៏លាមក ដែលកើតឡើង ហើយ តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ពួកអកុសសធមិដ៏លាមក ដែលកើតឡើង ហើយ តើដូចម្ដេច ។ អកុសលមូល ៣ គឺ លោក: ទោស: មោហ: និងពួកកំលេស ដែលបិតនៅជាមួយនឹងអកុសលមូល ពេក សំពេល និងពួកកំលេស ដែលបិតនៅជាមួយនឹងអកុសលមូលនោះ វេទនាទន្ធ សញ្ញាទន្ធ សង្វារត្នន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែល ប្រកបដោយកំលេសនោះ កាយកម្ម វិចិតម្ម មនោកម្ម ដែលគាំង ឡើងដោយអកុសលមូលនោះ ធម៌ទាំងនេះ ហៅថា ពួកអកុសលធម៌ជំហាមក ដែលកើតឡើង ហើយ ។ ភិក្ខាញាំង នន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត់ ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធម៌ជំ លាមកទាំងនេះ ដែលកើតទៀងលើយ ។ ភិក្ខាញាំង ន្ទៈខ្ញុំក្រេត សង្វាត់ ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធម៌ជំ លាមកទាំងនេះ ដែលកើតទៀងលើយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

សម្មហ្បធានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

ខេត ដូចិន្ទ ប្រធន្មន្ទ ឯ ស្តាំប្រាស្រេ ដូចិន្ទ ប្រាស្រេស ដូចិយ ស្រាំប្រាស្រេ ដូចិន្ទ ប្រាស្រេស មុខិយ ស្រាំប្រាស្រេស ដូចិន្ទ ប្រាស្រេស មុខិយ ស្រែស្រេស ដូចិន្ទ ប្រាស្រេស មុខិយ ស្រែស ឯ លោ ខេមម្នាំម្នាំ ឯ ស្រេស ដូចិន្ទ ប្រាស្រេស មុខិស្ត ស្រេស ដូចិន្ត ប្រាស្រេស មុខិស្ត ស្រេស ដូចិន្ត ប្រាស្រេស មុខិស្ត ស្រេស ដូចិន្ត ប្រាស្រេស មុខិស្ត ស្រេស ដូចិន្ត ប្រាស្រេស មុខិស្ត ស្រេស អូច ស្រេស មុខិស្ត ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូចិន្ត ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូចិនិស្ត ស្រេស អូច ស្រាស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រេស អូច ស្រាស អូច ស្រេស អូច ស្រាស អូច

នេះ ដូច្នេះ រីវ័យ អាកេត្តិត ។

(৮৮០) រីវ័យ អាកេត្តិត រវ័យ ៩១ វីវ័យ

អាកេតិ សមាកេតិ អាសេវតិ ភាវេតិ ពហុលិកហេតិ

សម្មប្បធានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

- (៤ ៤) ត្រង់ពាក្យថា ប្រារព្ធព្យាយាម មានសេចក្ដីថា បណ្ដាញក្នាទាំងនោះ ការព្យាយាម តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រារព្ធ ព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្មាវាយាម: ណា នេះ ហៅថា ការព្យាយាម កិត្តិប្រារព្ធ កាន់យកត្រាំ គប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន ខ្លុំការព្យាយាមនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រារព្ធព្យាយាម ។
- (២ ២) ត្រង់ពាក្យ ផ្គង់ចិត្ត មានសេចក្តីថា បណ្តាពាក្យ ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងការម្មណ៍ សេចក្តី ប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត កិត្តផ្គង់ តម្រង់ ជ្រោមជ្រៃង៍ ទបទល់ទុក នូវចិត្ត នោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ផ្គង់ចិត្ត ។

អភិធម្មចំដីពេ វិភង្គោ

(៤៤៣) ឧធសង្គុំ សង្គ មានតូ ឧឃុច ឯ យោ ខេត្តភាំក្រារដ្រោ ។ ខេ ។ សមា្ស្រាមា ឥខំ វុទ្គ៌ មភាជំ ឥម៌សា មភាធេធ ជុមេតោ មោគ៌ ។ បេ។ សមញ្ជាក់ តោ ត្រេខ វុទ្ធិ បន្ទាត់តំ ។ အမြေသောင် အို့ရေး သည် အေ့များ အို့ နေးက វីប្រេំ អាក្រត់ ខេត្ត បក្ណាត់ បឧហត់ ។ ឥត្ យន្តេ អន់ជា្រ សម្រាប ឧសិ ។ ខ្ពស់ តុសល់ទូលាធំ អលោកោ អនោសោ អមោបោ «សមា្រា ស្រសាស្សៃ មាសាស្សៃ មាស្តី)-ក្រៅ ដំណាយឃុំដំង មូខាន្តាន មេខាត្តិ រុត្តអត្ត គយេមត្តិ មុខេ រុតិទី អថ់ជាយ មាទលា ឌតា ។ «ខ្មុំ « មេភា មេភាពិធាន សមាហាចូ ឌមាច នពិមេណ ឧទ្ធំ ឌ ខេង ឯ៣ឧង្ខ អ្នក អាក្រេត ចិត្ត បក្ខណាតិ បឧលតិ ។

។ ខេ ១ ឧឧសន្ទន្ទ ១ ខេ ១ ខ្ញុំ ឧស្សា មុខ្លុំ ១ ខេ ១ មុខ្លុំ ឧឧសន្ទន្ទ ១ ខេ ១ ខ្ញុំ ឧស្សា មុខ្លុំ ១ ខេ ១ ខេ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ១

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(৬৬៣) ត្រង់ពាក្យថា ប្រឹងប្រែង មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ការប្រឹងប្រែង គើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្មារាយាម: ណា នេះយោថា ការ ប្រឹងប្រែង ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកបព្រម ដោយការប្រឹង ប្រែងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រឹងប្រែង ។

(৬৬៤) ចុះកិត្តញ៉ាំង៍ នន្ទ: ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រងំប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង៍ ពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យ កើតឡើង តើដូចម្ដេច ។ បណ្ដាធម៌ទាំង៍នោះ ពួកកុសលធម៌ ដែល មិនទាន់កើត ឡើង តើដូចម្ដេច ។ កុសលមូល ញ គឺ អលោក: អទោស: អមោហ: និងប៉េនា ទន្ទ សញ្ញា ទន្ធ សង្វារត្ទន្ធ វិញ្ញាណក្នុន្ធ ដែលប្រកបដោយកុសលមូលនោះ កាយកម្ម វិចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំង៍ ឡើង ដោយ ទន្ធនោះ ធម៌ទាំង៍ នេះ ហៅថា ពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឡើង ។ កិត្តញ៉ាំង៍ នន្ទ: ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ន-ព្យាយាមផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង៍ ពួកកុសលធម៌ទាំង៍ នេះ ដែល មិនទាន់ កើត ឲ្យកើត ឡើង ដោយ ប្រការដូច្នេះ ។

(৬৬৫) ត្រង់ពាក្យថា ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើត ។បេ។ ត្រង់ ពាក្យថា សង្វាត ។បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រារព្ធព្យាយាម ។បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ផ្គង់ចិត្ត ។បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រឹង់ប្រែង មានសេបក្ដីថា បណ្ដាពាក្យទាំងនោះ ការប្រឹង់ប្រែង តើដូចម្ដេច ។

សម្មប្បធានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

យោ ខេត្តសំគោ រឺវិយាស្ត្រ ។ ខេ ។ សញ្ចុ-វាយាមោ ឥឌ៌ វុច្ចតិ បតានំ ឥម៌**នា** បតានេន ឧបតោ ហោតិ ។បេ។ សមគ្នាក់គោ គេន វុច្ចតិ បឧសតីតំ ។

(၉၉၉) ၾရးကို ၾကီး အေါက္တာငွ မေးမက္ပောငွ ឌញ់ខ្ញុំ ស្នួលា អមគោមាលា ដូលៅមរបូល ដេជ្ជស្វិយ ឃុំ មាន ខេត្ត ខេត្ត វាយមតិ វីយេំ អាវភាតិ ខេត្ត បក្ខណាតិ បន្ទ លៃទី ។ ឥទ្ទ កាន់គេ ឧឦដ្ទា កាសលា ដូឡា ។ តីណ៍ តា្សលទូលាធំ អលោកោ អនោសោ អមោយោ និសម្បីយុន្ទា វេ**ឌភា១**ទ្វោ **ស**ញា-စ္ေနာ္ကေနာက္သည္ကို အေနျက္သည္တိုင္သည္တိုင္သည္တိုင္သည့္အေနရ အေနျက္သည့္အေနရ အေနျက်မွာ အေနျက်မှာ အေနျကို အေနျက်မှာ အေနျကို အေနျကို အေနျကို အေနျက်မှာ အေနျကို အေနျက်မှာ အေနျကို အေနျက်မှာ အေနျကို အေနကို အေနျကို အေနှာ အေနျကို အေနျကို အေနျကို အေနျကို အေနျကို အေနကို အေနကို အေနှာ အေနကို အေန តាយកាញ្ញុំ វេចកាញ្ញុំ ៩នេះ វេច្ច ရေးရွာ ကုလေက ဆည္း ၅ နေရို နံးမြလို ရ-ပျေဋ္ဌာဒိ ကုန္လက္ဒိ ဆမ္မာဒိ ซိန်းဟာ អងម្មោ-សាយ ភិយ្យាភាវាយ វេឌុហ្វាយ ភាវនាយ តិតាស ឃុំពី តិមេហេត គេរាង ខ្លុំជ ការាំមូរិសេ មិន្ត មក្សា និ មន្**ហ**និ ។

សម្មហ្បធានវិវាង្គ សុត្តន្តភាជន៍យ

សេចក្តីប្រាវព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មាវាយាម: ណា នេះហៅថា ការប្រឹងប្រែង ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ។ ប្រកបព្រម ដោយការប្រឹងប្រែងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រឹងប្រែង ។

(66) ចុះកិត្តញ៉ាំង៍ នន្ទុៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រាវព្ធព្យា យាម ដ្ឋង ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិត នៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវិងវិតតែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន ពេញលេញ តើដូចមេច ។ ថណាធម៌ទាំងនោះ ពួកកុសលធម៌ ដែលកើតឡើង ហើយ តើដូចមេច ។ កុសលមូល ៣ គឺ អលោក: វេទនា១ន្ទ សញ្ហា១ន្ទ សង្ខារក្នុន្ធ វិញ្ហាណក្នុន្ធ ប្រភបដោយកុសលមូលនោះ កាយកម្ម វិចិតម្ម មនោកម្ តាំង៍ទ្បើងដោយ១ន្ធនោះ ធម៌ទាំង៍នេះហៅថា ពួកកុសលធម៌ កើតទ្វើងហើយ ។ កិត្តញ៉ាំងធន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យ-ផងិចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងកុសលធម៌ទាំងនេះ ដែលកើត ហើយ ឲ្យឋិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវឹងវិតតែដុះដាល ធំទូលាយ ពេញលេញ ដោយប្រការដូច្នេះ

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

(៤៤៧) មិនិយានិ យា មិនិ សោ អសម្មោ-សោ យោ អសម្មោសោ សោ ភិយ្យោភាវេ យោ ភិយ្យោភាវេ និ វេឌុស្វិ យំ វេឌុស្វិ សា ភាវនា យា ភាវនា សា ទាវិទ្វាំ ។

សុត្តន្តភាជន៍យំ ។

ហាន ឧតិច្ច ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យង្ស ឯជាឧង្ ឧណ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទ រួរួញ មារមន្ទ ឧន្ទឹ ឧណ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទ រួរួញ មារមន្ទ ឧទ្ទឹ ឧណ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទ រួរួញ មារមន្ទ ឧទ្ទឹ ឧណ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទ រួរួញ មារមន្ទ ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទ រួរួញ ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទ ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទំ ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទំ ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទំ ឧសាយ ឧទ្ធំ ព្យខង្ស ឯជាងន្ទំ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(៤៤៧) ៣ក្យថា ឲ្យបិតនៅ គឺការបិតនៅ ណា នោះ ឈ្មោះថាសេចក្ដីមិនវិនាស ឯសេចក្ដីមិនវិនាស ណា នោះឈ្មោះថា ការវឹងវិតតែដុះដាលឡើង ការវឹងវិតតែដុះដាលឡើង ណា នោះ ឈ្មោះថាធំទូលាយ ការធំទូលាយ ណា នោះឈ្មោះថា ការចំរើន ការចំរើន ណា នោះឈ្មោះថា ការពេញលេញ ។

(២២៨) ត្រង់់ពាក្យថា ញ៉ាំង៍ឆនូ:ឲ្យកើត ១០១១ ត្រង់់ពាក្យ ថា សង្វាត ១០១ ត្រង់ពាក្យថា ប្រារព្ធព្យាយាម ១០១១ ត្រង់ ពាក្យថា ផ្គង់ចិត្ត ១០១ ត្រង់ពាក្យថា ប្រឹងប្រែង សេចក្តីថា បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ការប្រឹងប្រែង តើដូចម្តេច សេចក្តីបារព្ធ ព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ១០១ សម្មារាយាម: ណា នេះហៅ ថា ប្រឹងប្រែង ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ១០១១ ប្រកបព្រម ដោយ ការប្រឹងប្រែងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រឹងប្រែង ១

ចប់ សុត្តស្ភាជន័យ ។

(២២៧) សម្មព្យជាន៤ គឺ ភិក្ខុកង៍សាសនា នេះ ញ៉ាំង៍ធន្ទុះ ឲ្យកើត សង្កាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង៍ពួក អកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើត ឡើង ១ ញ៉ាំង៍ធន្ទុះ ឲ្យកើត សង្កាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុ-សលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើត ឡើង ហើយ ១ ញ៉ាំង៍ធន្ទុះឲ្យកើត សង្កាត

សម្មប្បធានវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

រំយៃ អាកេតិ ខិត្តិ បក្កណ្តាតិ បឧមាតិ អនុប្បន្នានិ គាសលានិ ឧម្មានិ ឧប្បានាយ ខេត្តិ ៩៤៤គំ
វិយេ ឧទ្ធិ កាសលានិ ឧម្មានិ បក្កណ្តាគិ បឧមាត៌
ឧប្បត្តានិ គាសលានិ ឧម្មានិ បក្កណ្តាគិ បឧមាត៌
ឧប្បត្តានិ គាសលានិ ឧម្មានិ បក្កណ្តាគិ បឧមាត៌
សាយ ក៏យោកវាយ វេបុហ្វាយ ភាវនាយ ទៅថ្ងៃសាយ ក៏យោកវាយ វេបុហ្វាយ ភាវនាយ ទៅថ្ងៃវិយា ឧទ្ធិ ៩៤៤គំ វិយា អាកេតិ ខិត្តិ
បក្កណ្តាគិ បឧមាត៌ ។

ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធមិ ដែល មិនទាន់កើត ឲ្យកើតទ្បើង ១ ញ៉ាំង់គន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត បារព្ធ ព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធមិ ដែលកើត ហើយ ឲ្យឋិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវឹងវិត់តែដុះដាល ធំទូលាយ បំរើន ពេញលេញ ១ ។

(២៣០) ចុះកិត្តញ៉ាំងឆន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម
ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់
កើត មិនឲ្យកើតឡើង តើដូចម្ដេច ៗ ក្នុងសម័យណា កិត្តកង្ សាសនានេះ ចំរើននូវលោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់
នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេស) ដើម្បីលះនូវខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បី
ដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ៗ បេ ៗ ហើយចូលកាន់
បឋមជ្ឈាន ជាខុត្ខាបដិបទា ខន្ធាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ កិត្តញ៉ាំងឆន្ទៈ
ឲ្យកើត សង្វាត ប្រព្នេព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង
ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង ៗ

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(២៣១) គ្រង់ពាក្យថា ញ៉ាំងឆន្ទៈឲ្យកើត មានសេចក្ដីថា បណ្ដាពាក្យទាំងនោះ ឆន្ទៈ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រាថ្នា ភាព នៃបុគ្គលមានសេចក្ដីប្រាថ្នា ភាពនៃបុគ្គលប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ សេចក្ដីប្រា-ថ្នាធម៌ជាកុសល ណា នេះហៅថា ឆន្ទៈ ភិក្ខុញ៉ាំង៍ឆន្ទៈនេះ ឲ្យ កើត ឲ្យលូតលាស់ ឲ្យដុះដាល ឲ្យតាំង ទៀន ឲ្យចំរើន ឲ្យកើត ឡើង ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ញ៉ាំង៍ឆន្ទៈឲ្យកើត ។

(២៣២) ត្រង់ពាក្យថា សង្វាត មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ សេចក្ដីសង្វាត តើដូចម្ដេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្ដីឱ្យាត សង្វាត ទិតទំ ព្យាយាម ឧស្សាហ៍ ប្រឹងប្រែង ទ្វីឃ្មាត ទ្វះខ្មែង ខ្លាប់ខ្លួនមិនបន្ទរបន្ទយ មិនដាក់ លោលនូវសេចក្ដីប្រាថ្នា មិនខម្វាក់ធុរ:ចេញ ផ្គង់ខុតនូវធុរ: វីវិយៈ វីយៃន្ទ្រិយ វីវិយពល: សម្លាវាយាម: វីវិយសម្ពេជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ វាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីសង្វាត ភិក្ខុជាអ្នកព្រម ព្រៀង មូលមិត ចូលទៅជិត អែបនែប ភៀតកើយ ប្រជិត្តប្រជី ប្រកបព្រម ដោយសេចក្ដីសង្វាតនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា

សម្មុប្បធានវិភង្គេ អភិធម្មការត៏យំ

(២៣៣) រ៉ាំយំ អាកេតិត តត្ត កាតមំ រ៉ាំយំ ។

(េយ ខេតសំ កោ រ៉ាំយារទ្រោ ។ ខេ ។ សម្បា
វេយាមោ រ៉ាំយសម្ពោជ្ឈស្ដោ មក្ដខ្ញុំ មក្កប្រាបន្ធំ វេខំ
វុច្ចតំ រ៉ាំយំ វេទំ រ៉ាំយំ អាកេតិ សមាកេតិ អាសេវត៌

ការតំ ពហ្សីការាតិ គេឧ វុច្ចតិ រ៉ាំយំ អាកេតិតិ ។

(២៣៤) ចិត្តិ បក្កហ្គាតីតិ តត្ត កាតមំ ចិត្តិ ។

យំ ចិត្តិ មនោ មានសំ ។ ខេ ។ តជ្ជា មនៅញា
យា ជាតុ វេខំ វុច្ចតំ ចិត្តិ វេមំ ចិត្តិ បក្កហ្គាតិ

សម្បាក្សាតិ ឧបត្តម្ភេតិ បច្ចុបត្តម្ភេតិ តេខ វុច្ចតំ

បំពុំតំ បក្កហ្គាតិ ខេត្ត វុច្ចតំ រ៉ាំយំ អាកេតិតិ ។

សម្បក្កហ្គាតិ ឧបត្តម្ភេតិ បច្ចុបត្តម្ភេតិ តេខ វុច្ចតំ

បំពុំតំ បក្កហ្គាតិត ។

ណើយ រ ក្រោត អាក្រោក និង កាត់ពិយាខមានិ ក្រោត អាក្រោក និង កាត់ពិយាខមានិ ក្រោត អាក្រោក និង កាត់ពិយាខមានិ ក្រោត អាក្រាក និង កាត់ពិយាខមានិ ក្រោត អាក្រាក និង កាត់ពិយាខមានិ

សម្មប្បធានវិភុង្គ អភិធម្មកាជន័យ

(២៣៣) ត្រង់ពាក្យថា ប្រព្នេព្យាយៈម មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ការព្យាយាម តើដូចម្ដេច ។ ការប្រព្នេព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មារាយាមៈ វីវិយសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គ នៃមគ្គ រាប់បញ្ជូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា ការព្យាយាម កិត្តិប្រារព្ន កាន់យកត្រវ គប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវការព្យាយាមនេះ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រព្នេព្យាយាម ។

(២៣៤) ត្រជ់ពាក្យថា ផ្គង់បិត្ត មានសេចក្តីថា បណ្តាពាក្យ ទាំងនោះ ចិត្ត ត្រីដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តី ច្រាថា ។បេ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត កិត្ត ផ្គង់ តម្រង់ ជ្រោមជ្រង់ ខប់ខល់ខុក នូវចិត្ត នេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ផ្គង់ចិត្ត ។

(២៣៥) ត្រង់ពាក្យថា ច្រឹងច្រែង មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ សម្មប្បធាន តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្បវញ្ចព្យាយាម ច្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មាវាយាម: វីរិយសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃ មគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មប្បធាន ពួកធម៌ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសម្មប្បធាន ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(၉៣၇) យុព្ណាំ ងួយ ៩៧៥១ខូ ស្វាយមូ អយុជ្ជលាខូ ឌតិខ្លួ ឧលាខាណ ឌទ្ធ័ ឌ ខេឌ្ ង-យមត់ វ៉ាយំ អាកេត់ ចំតំ បក្ខណាត់ បឧហត់ ។ ឥជ ភិក្ខា យភ្មុំ អមយេ ហេតុត្ត ំ ឈាធំ ភាប់តិ ធិយុព្ធិត៌ អបទយតាម៉ឺ ធិដ្ចិតតាធំ បហា-ស្នាល ឧណ្ឌល ឃុំតួល ខេញ្ញ ប្រេះ ទៀប ប្រេះ ។ ខេ។ ខមទំ ឈានំ ឧុខសម្បីដូ វិហរត់ ឧុក្ខា-កាន់ អតុសហនំ ឧញ្នំ មហាជាយ ឧន្ទំ ៩ នេះ វៈយមត់ វ៉ែយ អាគេត់ ចំតុំ បក្ខណៈតំ បឧមាត់ ។ (၉៧៧) យច្ច័ ជ ខេឌ្ឌ ១ ខេ ១ ប្រមង្គ ។ បេ។ វ៉ែលេំ អាក្រត់តំ ។ បេ។ ចំតំ បក្ណា-ត់តំ ។ បេ ។ បឧហត់តំ ឥត្ កាត់មំ សម្បុ ្រាជំ ។ យោ ខេត្តសំគោ ជួលប្រេស ១ខេត មាំង-យា ទេ រ៉ាំយក ទេស ស្ព្រី មក្សុំ មក្សាយាបន្ទំ ឥន្ រុខ្_ខ មាជីជិន្ទិ ង ទេសា ១គីរ មាគីជិន្ទិ សម្បូយុត្តា ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(២៣៦) ចុះកិត្ត ញ៉ាំង៍នន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ច្រុះព្នេព្យយម

ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើត

ខ្សើង ហើយ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្សាសនានេះ
ចំរើននូវ លោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យនិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ
(នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវចឋមភូមិ

ស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជា

ខុត្តាបដិបទាទន្ធាភិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ ភិក្ខុឈ្មោះថា ញ៉ាំង់នន្ទ:ឲ្យ
កើត សង្វាត ប្រព្នេព្យយម ផ្គង់ចិត្ត ប្រងំប្រែង ដើម្បីលះនូវ

ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើត ឡើង ហើយ ។

(២៣៧) ត្រង់ពាក្យថា ញ៉ាំងឆន្ទៈឲ្យកើត ។ បេ។ ត្រង់ ពាក្យថា សង្វាត ។ បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រារព្ធព្យាយាម ។ បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ផ្គង់ចិត្ត ។ បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រឹង់ប្រែង មាន សេចក្តីថា បណ្តាពាក្យទាំងនោះ សម្មហ្ជធាន តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មារាយាម: វីវិយសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មហ្ជធាន ពួកធម៌ដ៍សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសម្មហ្ជធាន ។

សម្មហ្គានវិកង្គេ អភិធម្មភាជិនីយំ

ប្រធាយ ដធ្លំ ដូចេន ប្រធាន ដូច្នានដូចន ឧទ្ធាតិ ព្រះ សាល និងសាតិ បន្តហាតិ បន្តហាតិ បន្តហាតិ បន្តហាតិ ប្រធាយ ប្រជាជា ប្បាជា ប្រជាជា ប្រជ

មាតិតាំយបមាតាំយើ ឯ កាត់តាំយបមាតាំយើ ឯ កាត់តាំប្រភាព អ្នះ មាត់តាំយចូ អុម្រេម ខេត់ អាត់ប្រភាព ប្រភពអាយើ មួយ អូប្រភព អុម្រេម ខេត់ មន្ត្ ឯកឯ ឧសស្ទុម ខេត់ មេខម្ព ឧដ្ឋក្មិ មនុទ្ធ ឯកឯ ឧសស្ទុម ខេត្ត មេខង្គ មជិត្តិ-ក្រេម ប្រភព ប្រភពមេត្ត ឯកេ ឯ ខ្ញុំ ឧដ្ឋស្លា-(៤៧៤) ឧច្ចំ ប្បខេត្តម្ល ឯកេឯ ឯកឧត្តម្ភ

សម្មប្បធានវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

(២៣៨) ចុះកិត្តញ៉ាំងឆន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រព្ធេព្យាយាម
ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធមិ ដែលមិនទាន់កើត

ឲ្យកើតទៀង តើដូចម្ដេច ។ កុងសម័យណា ភិត្តកុងសាសនៈខេះ
ចំរើននូវលោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ
(នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះបង់នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមដ្បាន
ជាខុត្តាបដិបទាខន្ធាភិញ្ញា កុងសម័យនោះ ភិត្តឈ្មោះថាញ៉ាំងឆន្ទៈឲ្យ
កើត សង្វាត ប្រព្ធេព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួក
កុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ។

(២៣៩) គ្រង់៣ក្យថា ញ៉ាំងឆន្ទៈឲ្យកើត ។បេ។ គ្រង់
៣ក្យថា សង្កាត ។បេ។ គ្រង់៣ក្យថា ប្រព្ធព្យាយាម ។ បេ។
គ្រង់៣ក្យថា សង្កាត ។បេ។ គ្រង់៣ក្យថា ប្រឹងប្រែង មានសេចក្ដី
ថា បណ្ដាញក្បាំងនោះ សម្មហ្ជានាន គើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីច្បារព្ធ
ព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។បេ។ សម្មាវាយាម: វីវិយសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ជូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មហ្ជជាន ពួកធមិដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសម្មហ្គ្នាន ។

អភិធម្មចិដកេ វិភង្គោ

(၉၉०) យន្សាំ ង្ឃុំ នពិរីជាចូ ឃុមា-ကြဒိ ဆက္ခုဒိ ဗီနီးဟာ မႈလမ္မော့လာဟာ နီးယ၅ေ-ភាវាយ វេឌុល្វាយ ភាវនាយ ទារិឌ្វិយ នខ្ចុំ ជានេត្ត កំណង់ ព្រំ នៃង ប្រក្នុង ខ្លែង នេះ បឧហត៌ ។ ៩៩ ភិគ្គា យស្មឹ សមយេ លោគា្-ត្តាំ ឈានំ ភាវេតិ និយ្យានិកាំ មេខយកាម៉ឺ ឧ៌ដ្ទិកតានំ បហានាយ បឋមាយ ភ្ទុំមិយា បត្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហ៍ ។ មេ។ មឋមំ ឈាជំ ១មស-ម្បីជី វិហេតិ ឧត្តាមជិមឧំ ឧព្វាកិញ្ញ តម្មី ស-មយេ ឧប្បន្នាន់ កុសហនំ ឧញ្ទនំ ឋិតិយា អេមាឡាសាយ ភិយ្យោភាវាយ វេជ្ជហ្វាយ ភាវភាយ ស្រ្តិយា ជន្តិ ជានេតិ វាយមតិ វិវិយ អាកេតិ ខំត្តំ បក្កណ្តាត់ បឧហេត៌ ។

(២៤០) មិនិយានិ យា មិនិ សោ អសខ្មោសា យោ អស់ខ្មោសា សោ ភិយ្យាភាវេ យោ
ភិយ្យាភាវេ និ វេឌុល្វំ យំ វេឌុល្វំ សា ភាវនា
យា ភាវនា សា ទាវិឌ្ជា ។

អភិធម្មបំផិត វិភង្គ

(៤៤០) ចុះកិត្ត ញ៉ាំងធន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម
ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធមិ ដែលកើតហើយ ឲ្យ
បិតខៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវិងវិតតែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន ពេញលេញ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ ចំរើន
នូវលោកុត្តវេញ្ហាន ជានិយ្យានិកធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ
(នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះបង់នូវខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន
ជាខុត្តាបជិបទានន្លាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ កិត្តឈ្មោះថា ញ៉ាំងធន្ទៈ
ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំង
ពួកកុសលធមិ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវិងវិត
តែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន ពេញលេញ ។

(៤៤១) ត្រង់ពាក្យថា ឲ្យបិតនៅ គឺការបិតនៅ ណា នោះ ឈ្មោះថា សេចក្តីមិនវិនាស ឯសេចក្តីមិនវិនាស ណា នោះឈ្មោះថា ការរឹងរឹតតែដុះដាលឡើន ការរឹងរឹតតែដុះដាលឡើន ណា នោះឈ្មោះ ថា ធំទូលាយ ការធំទូលាយ ណា នោះឈ្មោះថា ការចំរើន ការចំរើន ណា នោះឈ្មោះថា ការពេញលេញ ។

សម្មប្បធានវិកង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ចូមិនើស្ន ខេច ដៃមួ ឧទ្ទ័ ពុខេម្មមួ ៤ កណីខេម្ម ៥ជាតេម្ម មាត់ជាខេម្ម ចូមិនើស្ន មម្-កណីខេម្ម ៥ជាតេម្ម មាត់ជាខេម្ម ចូមិនើស្ន មម្-កោ ឧយ៉េ ឧច្ច័យមា យង់យាងពូ ឧច្ច័ ពុខេម្ម កោ ឧយ៉េ ឧច្ច័យមា យង់យោងព្រះ ម្

សម្មេច្យជានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

(៤៤៣) ត្រង់ពាក្យថា សង្វាត មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ សេចក្ដីសង្វាត តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្មារាយាម: គឺវិរិយសម្ពោជ្ឈង្គ ជា អង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ជាលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សេចក្ដីសង្វាត កិត្តុ ជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកបព្រម ដោយសេចក្ដីសង្វាតនេះ ក្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា សង្វាត ។

(២៤៤) ត្រង់តាក្យថា ប្រារព្ធព្យាយាម មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ការព្យាយាម តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្នាក់យាម: វីរិយសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គ នៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា ការព្យាយាម ភិក្ខុ ប្រារព្ធ កានយកត្រាំ គប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវការព្យាយាមនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រារព្ធព្យាយាម ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ចំនួំ ប្រក្សា ចំនួំ ម្សា មានសំ ។ ប្រក្សា ចំនួំ ប្រក្សា ចំនួំ ម្សា មានសំ ។ ប្រក្សា ចំនួំ ម្សា មានសំ ។ ប្រក្សា តំ សំនួំ ។ យំ ចំនួំ មយា មានសំ ។ ចេ។ ត់ស្លា សំនួំ ។ យំ ចំនួំ មយា មានសំ ។ ចេ។ ត់ស្លា សំនួំ បក្សា តំ សំនួំ បក្សា សំនៃ ប្រក្សា សំនេង ប្រក្សា សំនៃ ប្រក្សា សំនេង ប្រក្សា សំនេង ប្រក្សា សំនៃ ប្រក្សា សំនេង ប្រសំនេង ប្រក្សា សំនេង ប្បក្សា សំនេង ប្រក្សា សំនេង

កតិត្តិខេម្មាំ មានសន្ទន្ទ នេះ មានក្សា កតិតិ ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ទ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ទ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ទ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ទ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខ្មែម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខ្មែម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខ្មែម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខេម្ម ក្រុម្ភា ឧបសន្ទន្ធ នេះ មេខ្មែម ក្រុម នេះ មេខ្មែម

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(৬៤៩) គ្រង់ពាក្យថា ផ្គង៍ចិត្ត មានសេចក្តីថា បណ្តាពាក្យ ទាំងនោះ ចិត្ត គើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តី ព្រុថ្យ ។ បេ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត កិត្តផង តម្រង់ ជ្រោមជ្រែង ទបទល់ ទុក នូវចិត្តនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ផ្គង៍ចិត្ត ។

(២៤៦) ត្រង់ពាក្យថា ប្រឹងប្រែង មានសេចក្ដីថា បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ សម្មហ្ជធាន តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្មាក់យាម: វីយៃសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គ នៃមគ្គ រាប់បញ្ជូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មហ្ជធាន ពួក ធម៌ដ៏សេស ដែលប្រកបដោយសម្មហ្ជធាន (ក៏ឈ្មោះថា សម្មហ្ជធាន ដែរ) ។

(២៤៧) បណ្តាញក្បទាំងនោះ សម្មប្បធាន តើដូចម្តេច ។ ក្នុង សម័យណា កិក្កង៍សាសនានេះ ចំរើននូវលោក្តីរដ្ឋាន ជានិយ្យានិក-ធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវក៏លេសវដ្ត:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិ ទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់បឋមដ្ឋាន ជាទុក្ខាបដិបទាទន្លាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ សេចក្តីប្រាជ្ញាញាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មារយាម: វីវិយុ:

សម្មប្បធានវិភង្គេ បញ្ញាបុប្ផកំ

មក្ខុំ មក្សាយាចឆ្មុំ ៩៩ វុច្ខុំ សម្មប្បជាធំ អា-សេសា ឧញ្ សម្មប្បាធានសម្បយុត្តា ។

អភិធម្មភាជនីយំ ។

(၉၈၄) ဆေးပေ မာရီရီသား ရင္း ညွည္တိ អនុឲ្យឆ្នាន់ ទាបកាន់ អកុសហន់ ឧឡាន់ អនុប្ប-ខាយ ជន្នំ ជា នេគិ វាយមតិ វិវិល អាកេតិ ចិត្តិ បក្សាត្រិ បឧហត៌ ឧប្បុញ្ជាំ ទាបការ អេកុស-លានំ ឧញ្ទានំ មហានាយ ឧខ្ទុំ ៩ ខេត់ វាយមត៌ វីយេ អាក្រត់ ចិត្ត ចក្ខណ្ឌត់ ចឧសត់ អនុប្ប-ည္း ရွိ ကုလေလးရွိ ဆမ္မာ့ရွိ ဒင္မာ့အေလး အရွိ ៩ ធេត វាយមត់ វ៉ាំឃំ អាវគត់ ចិត្ត បក្សភាគិ បឧហគ នព្យុទ្ធាន គុសលាន ឧឡាន ឋិតិយា អសម្មោ-ကေတာ့ နီးယျော့နာဂတ အေရာက္ခဏ နားနာဏ ម្នាណ់ ម្នាស់ មុខខេត្ត ប្រព័ស្ឋ មានេទ្ធ ខ្ញុំ បក្សាត៍ បឧហត៍។ ខត្ត្ សម្បុត្រាជាធំ កត់ កុមល គត់ អកុមល គត់អេព្យកាតា ។ ខេ។ ភាគិ ស េ ភា ភា អ េ ភា ។

សម្មក្បធានវិភង្គ បញ្ញាចុច្ចក:

សម្ពេជ្យង្គី ជាអង្គីនៃមគ្គ noun្ជាលកងមគ្គ ណា នេះហៅថាសម្មប្ប-ពាន ពួកធម៌ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយសម្មហ្វានាន ។

បប់ អភិធម្មភាជនីយ ។

(៤៤៨) សម្មព្រាន៤ គឺ ភិក្កាងសាសនា នេះ ញ៉ាំងឆ្នូ:ឲ្យ កើត សង្វាត ប្រាព្នេព្យាយាម ផ្គន់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួក អកុសលធមិជ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង 🤊 ញ៉ាំង នន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រាវព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បី លះខ្លាំពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើតឡើងហើយ១ ញ៉ាំងធន្ទុ: ពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង១ ញ៉ាំង់ធន្ទុ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសល-ធមិ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវឹងវឹតតែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន គេញលេញ ។ បណ្ដាសម្មបា្ធនានទាំង ៤ សម្មប្ប-ជាន ជាកុសលប៉ុន្មាន ជាអកុសលប៉ុន្មាន ជាអព្យក្តិតប៉ុន្មាន ។ បេ។ ជាសរណៈប៉ុនាន ជាអរណៈប៉ុនាន ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

(७१५) खंशकाताता, संवाय संकाता १. ឧសល សម្បីយុត្ត ស៊ុយ អនុក្ខិមសុខាយ ឋន-សល ភាពី៧២ រួសមន្តនិស្ស ងេខសង្គ្នាថ់-ទានាខិយា អស់ស្ពឺលិដ្ឋាស់ស្ពឺលេសិកា សំយា សានៃក្សាខារា សំយា អានក្លាំខារមត្តា សំយា អាំត្ញាវិទារ សំយា ចំគំសហគតា សំយា សុខសហគត សំយា ខ្មេត្តាសហគត នេះ ឧស្សាខេន ឧ ភាវនាយ ខហាត់ញា នៅ ឧស្ស-ខេត្ត ខ អាវេស្យ ប្រាត្តព្រត្តកា អ្**ប**ឲ្យតា-បណ៌តា សម្មត្តនិយតា ន មក្កាអ្នណា មក្កហេ-តុកា សំយា មក្តាធិបត់ពោ សំយា ខ វត្តព្វា មត្តានិចនយោតិ សិយា ឧប្បញ្ញា សិយា អធ្មរ្ព្រា ច វត្តព្វា ឧទ្យាន៍ នោត៌ សំយា អភិតា សំយា អស្ចុខា ស្ថា ឧស្សា មន្ទ្ទាធិ ហាន្ទត្ថ អសុមនរដើហានុត្ ឧជ៌ជីប៉ៃដែលមន្ទ ស្ណា អជ្ឈត្ថា ស្ណា ពេល អជ្ឈត្ត-ពហ៍ទ្វា ពហ៍ទ្វារម្មណា អនិឧស្សាលប្បដ៌ឃា ។

អភិធម្មប៊ីដក វិភង្គ

(៤៤៩) សម្បា្ធាន៤ ជាកុសល់តែមួយយ៉ាង ប្រកបដោយ សុ១៤៩នាក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុ១៤៩នា តែមានវិបាកធម៌ជាប្រ-ក្រតី ដែលកិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទបុរាខ មិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង់ក៏មាន ប្រភពដោយវិតភ្ន: ប្រភពដោយវិហារៈក៏មាន មិនមានវិតភ្ន: មានត្រឹមតែ វិហរ:ក៏មាន មិនមានវិតក្: មិនមានវិហារ:ក៏មាន ប្រឡំដោយបីតិក៏មាន ច្រឡំដោយសុទក៏មាន ច្រឡំដោយ១បេក្ខា តែមិនគួរលះដោយទស្សន: ទាំងមិនគ្.ុលេះ ដោយភាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សន: មិនគួ_រ លះដោយការនា ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ជា របស់សេត្តបុគ្គល មានប្រមាណមិនជាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនជាន ដ៏ទត្តម មានសភាពត្រះនិងទៀង មិនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ មានមគ្គជា ហេតុក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគួរពោលថា មានមគ្គជាអធិបតី ក៏មាន ដែលកើតឡើងហើយក៏មាន មិនទាន់កើតហើយក៏មាន មិនគុំ។ ពោលថា បម្រង់នឹងកើតទេ ជាអតីតក៏មាន ជាអនាគតក៏មាន បច្ចុប្បន្ន តែមិនគួរ ពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ អនាគតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង៍ក៏មាន ជាខាងក្នុងិក៏មាន ជាភាជក្រៅក៏មាន ជាភាជក្នុងនិងភាជក្រៅ មានអារម្មណ៍ជាភាជក្រៅ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ក៏មាន

សម្មប្បធានវិភង្គេ បញ្ញាចុក្ខកំ

[៤៥០] ន យេត្ ភាយេតុកា យេតុភាម្ប-យុត្តា ឧ វត្តទ្វា មេត្ត ខៅ សមេតុកា ខាត់ ស ហេតុកា ចៅ ឧ ខ ហេតុ ឧ តែញា ហេតុ ខេដ្ឋ ហេតុសម្បយុត្តា ខាត់ ហេតុសម្បយុត្តា ខេដ ខ ខ ហេតុ ឧ ហេតុ សហេតុកា ។ សព្យុចូ-យា សន្ត័នា អភិនស្បានា អព្យដ្ឋិឃា អាវុទា លោ-កាត្តា កោនចំ វិញ្ញេសា កោនចំ ន វិញ្ញេសា ។ ពេះ អស់វ អស់សង់ អស់វ៉េប្បញ្ជា ជ វត្តា អាស្រា (៩) សាស្រា ចាតិចិ សាស្សា (៩) **(ភា** ខ អស់កំនិច ឧ វត្តា អស់វ ខៅ អស់វ-សម្បយុត្តា ចាត់ប៊ំ អាស់វសម្បយុត្តា ខៅ ណេ ខ អាសាត៌ចិ អាសាវិហ្វហ្គុន្ត្រាសាវា ។ នោ ស្រោះជន ។ ខេ ។ នេះ ក់ ង ខេ ។ នេះ ដូឃា ។ ខេ។ ខោ យោក ។ ខេ ។ នោ ចំរាណា ។ ខេ ។ ខោ ខេកមា ។ ខេ ។ សារដ្ឋា ពេ ខំតា ខេត្តភិកា ខំតុសម្បយុត្តា

សម្មប្បធានវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចក:

(២៥០) សម្បុប្បធាន ៤ មិនមែនជាហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជា មួយនឹងហេតុ ប្រកបដោយហេតុ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំង ប្រព័ត្តទៅជាមួយនឹងហេតុទេ គ្រាន់តែប្រព័ត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែ មិនមែនហេតុ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ ឡើយ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ សម្មហ្គ្ធាន ៤ ប្រកបដោយ បច្ច័យ ត្រវបច្ច័យតាក់តែង មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកប ដោយការប៉ះពាល់ មិនមានរូប ជាលោកគរ គួរដឹងដោយវិញ្ញាណ ណាមួយ មិនគួរដឹងដោយវិញាណណាមួយ ។ សម្បា្ឋធាន ៤ មិន មែនជាអាសវ: មិនមានអាសវ: ប្រាសចាកអាសវ: មិនគួរពោលថា អាសវៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយន៍ងអាសវៈផង ថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសារ: តែមិនមែនអាសារ:ផងទេ មិនគួរពោលថា អាសារ: ទាំងប្រភបដោយអាសវៈផង ថា ប្រភបដោយអ.សវៈ តែមិនមែន ជាអាសាវ:ផង ឡើយ គឺជាធម៌ ប្រាសហកអាសាវ: ទាំងមិនមាន អាសារ: ។ សម្មហ្ជូលន ៤ មិនមែនសញ្ញ្រេជន: ។ បេ ។ មិនមែន គន: ។បេ។ មិនមែន ឱ្យ: ។បេ។ មិនមែនយោគ: ។បេ។ មិនមែននីវរណ: ។ បេ។ មិនមែនបកមាស: ។ បេ។ ប្រព្រឹត្ត ទៅដាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ប្រកបដោយចិត្ត

អភិធម្មចំជីកេ វិភង្គោ

ចិត្តសំសឌ្ឋ ចិត្តសមុដ្ឋានា ចិត្តសហកុរលា ចិត្តាធុមវិវត្តិ-យោ ខ្⁸ទំលូសដួសមុ**ដ្ឋាល** ខ្⁸ទំលូសដួសមុ**ដ្**ានសហ-ក្នុ ខេត្តសំសដ្ឋមជ្ជាសាធ្យាវិត្តិ ពេលវា ធ្-ទានា អαុទានិញ្ញា ។ ឧុទានាភា ។ បេ ។ រេវា កាំ បេ-សា ។ ខេ ។ ខ ឧស្សៈ ខេត ឧសា ឧសា ខ ភាវសាយ បហាត់ញា ជឧស្សាធន បហាត់ឲ្យសតុកា ៤ ភាវ-ជាយ មហាតព្រាតុកា សំយា សវិតក្តា សំយា អាំតេញ សំយា សាំទារា សំយា អាំទារា សំយា សព្យ័ត៌កា សំយា អព្យ័ត៌កា សំយា ច័ត៌សមា-កតា សំហា ន ប៉ុន្តិសហកតា សំហា សុខសហ-កតា ឃុំហា ខ សុទសហកតា ឃុំហា «មេក្ខា-សហកាតា ជំហោ ១ «បេក្ខាសហកាតា ១ ភាមាវ-ខេហ ខ រ៉ូខាវខហ ខ អរ៉េខាវខហ អព្សេចគ្នា ធ្នូ-យុរាធិកា ធំយតា អនុត្តា អរណាត់ ។

បញ្ញាបុក្ខកំ ។

សម្មប្បធានវិកង្គោ សមត្តោ ។

អភិធម្មចិដក វិភង្គ

ប្រឡំដោយចិត្ត តាំងឡើងដោយចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាងឡើងដោយចិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតជាមួយនឹងបិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមបិត្ត ជាខាងក្រៅ មិនមែនទហ្ខា ដែលកិលេសមានតណ្ដាជាដើម មិន កាន់យក ។ សម្មហ្ជាន៤ មិនមែនទហ្ទាន ។ បេ។ មិនមែន កិលេស ។ បេ។ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ មិនគួរលះដោយកាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ មានហេតុមិនគួរលះដោយកាវនា ប្រកបដោយវិតក្រ:ក៏មាន មិនមានវិតក្រ:ក៏មាន ប្រកបដោយវិចាវៈក៏ មាន មិនមានវិហារៈក៏មាន (បុកបដោយប័តិក៏មាន មិនមានប័តិក៏មាន ប្រឡំដោយបីតិក៏មាន មិនប្រឡំដោយបីតិក៏មាន (បុខ្យុំដោយសុ១ក៏ មាន មិនច្រឲ្យដោយសុខក៏មាន ច្រឲ្យដោយ១បេក្ខាក៏មាន មិន ប្រទ័ស្រ្តាយ១បេក្ខា តែមិនមែនកាមាវិយ មិនមែនរុប្បវិយ មិនមែន អរុហ្វាវបរ ជាអបរិយាបន្ទៈ ជានិយ្យានិកៈ ជានិយតៈ ជាអនុត្តរ: ជាអរណ: តិមាន ៗ

> ចប់ បញ្ញាចុច្ចក: ។ ចប់ សម្មប្បធានវិភង្គ ។

ឥទ្ធិបាទវិកង្គោ

(២៤០) ខត្តាពេ ៩ខ្ញុំខានា ៩១ ភិក្ខុ ១ខ្ល-សមានិប្បជានស់ខ្លាសមញ្ជាក់នំ ៩ខ្ញុំខាន់ ភាព់តំ ពីលៃសមានិប្បជានស់ខ្លាសមញ្ជាក់នំ ៩ខ្ញុំខាន់ ភា-ពេត៌ ខិត្តសមានិប្បជានស់ខ្លាសមញ្ជាក់នំ ៩ខ្ញុំខាន់ ភាពតំ ពីមំសាសមានិប្បជានស់ខ្លាសមញ្ជាក់នំ ៩ខ្ញុំ-ខាន់ ភាពតំ ។

(២ ៥ ២) តាមញ្ជូ ភិក្ខុ ដន្ទុសមានិប្បនានសង្ខាសេមញ្ជាត់ ឥថ្វិចាន ភាពតំ ។ ជន្ញញ្ជា
ភិក្ខុ អនិបតី ការត្វា លក់តំ សមាន លក់តំ
ចិត្តស្បា វិកាក្តនំ អយំ វុច្ចតំ ជន្ទសមាន ។
សោ អនុប្បញ្ញាន មាបការនំ អកាសលានំ នម្មាន
អនុប្បានាយ ជន្លំ ជនេត វាយមត់ វីវិយំ អារកត់ ចិត្តិ បក្កឈ្លាត់ បឧលត់ ជុប្បញ្ជាន់ មាបការនំ មកាសលាន ជម្ជាន់ បហានាយ ជន្លំ
ជនេត់ វាយមត់ វីវិយំ អាកេត់ ចិត្តិ បក្កឃ្លាត់
បឧលត់ អនុប្បញ្ញាន់ កាសលានំ ជុប្បញ្ជាន់ មាបការនំ អកាសលាន ជម្ជាន់ បហានាយ ជន្លំ
ជនេត់ វាយមត់ វីវិយំ អាកេត់ ចិត្តិ បក្កឃ្លាត់
បឧលត់ អនុប្បញ្ជាន់ កាសលានំ វីវិយំ អាកេត់ ចិត្តិ

ឥទ្ធិបាទវិវាង្គ

(৬៤৬) ចុះភិក្ខុ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយធន្ទសមាធិ និង បធានសង្ហារ តើដូចម្ដេច ។ បើកិត្ត ធ្វើឆន្ទ: ឲ្យជាអធិបតី វមែង បាននូវសមាធិ បាននូវភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍មូលតែមួយ នេះហៅ ឋា ឆន្ទសមាធិ ។ ភិក្ខុនោះ ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធ ព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញុំាងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធ ព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើតហើយ ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញុំាងពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតទៀង

អភិធម្មបំជីពេ វិភង្គោ

បក្ណាត់ បឧហត់ ជុប្បញ្ជុំ កុសហរំ ឧឡាជំ ស្នេសា អមគោមហាល មួយប្រមាល ផ្ដេញល សំរី និម្មាប់ និន្ទា និន្ទា សម័ន្ទិទា សម្រាប់ អាកេត ចិត្ត បក្ខណៈត បធហត់ ៩មេ វុច្ច បជាធ-សស្តាំស ។ ឥសូ អយញ្ ជន្សខាឌ៌ ៩ មេ ឧ ជឌាជ-សង្ខារ នេះខេកាជឿ អភិសញ្ហា ត្វា អភិសន្តិចិត្វា ជន្សមាធ៌ប្បជាឧសស្លាពេត្យ សំទ្យុំ ក្ចូត៌ ។ (៤៤៣) នទ្ធ ភាពមា ជយ្រេ ។ យោ ឧឃើរ ឧជ្ជ័យខា យន័យតាខា យក្សហេ ឌគី-ត្ស៊ី អញ្ចុំខ្លុំ ជាស្ថា ។ សង្គ ភាសា សមាឃ៌ ។ យា ចំតូត ប៉្តិ សណ្តិ ស-ជួំតំ អាសាហាពា អាក្រៃព្រោ អាសាសដមានសភា សម ថោ សមាជាធ្វីយើ សមាជ្ញសមាជា អយំ វុច្ឆិ សមាជ៌ ។ ឥត្ កាត់មោ បជាជ-សន្ត័ារោ ។ យោ ខេត្តសំគោ វិវិយារអ្ភា ជំគាមោ ត្សេះ ទេ ជា ជា ស្រាស្រា ជម្រិស្រា ជម្រើ<mark>ម</mark>និ ជាមោ នំតំ អស់ជិលបក្សេងនា អធិត្តិត្តិនូត្តា អធិត្តិតពុវតា ពុវសម្បីក្រាមោ វិវិយ័ វិវិយ៍ន្រ្ទឹយ៌

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ញុំជំនន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បី
ញុំជំពួកកុសលធម៌ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវិង
វឹត់តែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន ពេញលេញ ធម៌ទាំងនេះ ហៅថា
បធានសង្ខារ ។ ឆន្ទសមាធិនេះផង បធានសង្ខារ នេះផង ដល់នូវការ
វាប់ថា ឆន្ទសមាធិ និងបធានសង្ខារ ព្រោះប្រមូលរួបរួម នូវធម៌នោះ
ក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(២៥៣) បណ្តាធមិតាំងនោះ នន្ទ: តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តី
ប្រាញ់ ភាពនៃបុគ្គលមានសេចក្តីប្រាញ់ ភាពនៃបុគ្គលប្រាញ់ដើម្បីធ្វើ
ការប្រាញ់ធមិជាកុសល ណា នេះហៅថា នន្ទ: ។ បណ្តាធមិតាំង
នោះ សមាធិ តើដូចម្ដេច ។ ការតាំងនៅ ការភ្ជាប់ខ្លួន ការបិត
នៅស៊ប់ ការមិនឃ្វេងឃ្វោង ការមិនពយមាយ ភាពនៃចិត្តមិនឃ្វេង
ឃ្វេង ការសូបរម្យប់ សមាធិន្រ្ហិយ សមាធិពល: សម្មាសមាធិ
ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា សមាធិ ។ បណ្តាធមិតាំងនោះ បធានសង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅកុងចិត្ត
ការឱ្យាត សង្ខាត ទិត១ ព្យាយាម ឧស្សាហ៍ ប្រឹងប្រែង ១្វី
ឃ្វេត ១១ខែ្មង់ សេចក្តីសង្ខាតមិនបន្ទូរបន្ទួយ មិនដាក់ចោលនូវ
សេចក្តីប្រាញ់ មិនខម្យាក់ធុរ:ចេញ ផ្គង់ទុកនូវធុរ: វីរិយ: វីរិយៈខ្លែយ
សេចក្តីប្រាញ់ មិនខម្យាក់ធុរ:ចេញ ផ្គង់ទុកនូវធុរ: វីរិយៈ វីរិយៈទ្រួយ

ឥទ្ធិបាទវិកង្គេ សុត្តស្ថាជន័យំ

រីវិយពលំ សម្មាវាយា អេយំ ុំព្ទុំ ខភាន-សង្ខាពេ ។ ៩គំ ៩មិនា ៩ ជាផ្លេះ ៩មិនា ៩ សមាជំនា ៩មិនា ៩ បជានសង្ខា ជេ ឧប្រតោ យោគិ សមុបេធា ឧទាក់តោ សមុខាក់តោ ឧបប្បា សមុបបញ្ជា សមជ្ជាក់តោ គេន រុំព្ទុំ ជន្មសមាជិប្បជានសង្ខាស់មាតិ ។

(៦៥៥) ភ៩ញុ ភិក្តុ រ៉ៃយេសមានិប្បធាន-សង្ខាសេចឆ្នាក់តំ ឥថ្ទិសន៍ ភាពតំ ។ រ៉ៃហេញ ភិក្តុ អនិបត់ កាំត្វា លក់តំ សមានិ លក់តំ ខិត្តស្ប ឯកក្នុតំ អយំ វុច្ឆាំ រ៉ៃយេសហនិ ។ វិវិយពល: សម្នាក់យាម: ណា នេះហៅថា បធានសង្ខារ ។ ភិក្ខុ ជាអ្នកព្រមព្រៀន៍ មូលមិត ចូលទៅជិត អែបនែប ភៀកកើយ ប្រ-ជិតប្រជី ប្រកបព្រម ដោយច្ច:នេះផង៍ ដោយសមាធិនេះផង៍ ដោយ បធានសង្ខារនេះផង៍ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយធន្ទ-សមាធិ និងបធានសង្ខារ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(២៩៤) ៣ក្យថា ឥទ្ធិ បានដល់ ការសម្រេច ការសម្រេច
ព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការបានចំពោះ
ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ កិរិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ
បានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ។ ៣ក្យថា ឥទ្ធិបាទ គឺ
វេទនាទន្ន សញ្ញាទន្ទ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់បុគ្គលមាន
សភាពដូច្នោះ ។ ៣ក្យថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ កិត្តិគប់កេ អប់រំ
ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំងនោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ចំរើន
នូវឥទ្ធិបាទ ។

(២៩៩) ចុះភិត្តចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវិរិយសមាធិនិងបធាន-សង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ បើភិត្ត ធ្វើវិរិយៈឲ្យជាអធិបតី វមែងបាននូវសមាធិ បាននូវភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍មូលតែមួយ នេះហៅថា វីរិយស្មាធិ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

មាឌ្មហូ មាស់មាន ងញ ដៃខ្ទុំ មាងឆ្ ៤ ស្រួញ ៤ មេស្គា មាន មាន មាន្ធ្លំ មាន ស្រួញ ៤ មេស្គា មាន មាន មាន មាន មេ ស្រួញ ៤ មេស្គា មាន មាន មាន មាន មាន ស្រួញ ៤ មេស្គា មាន មាន មាន មាន មាន ស្រួញ ៤ មេស្គា មាន មាន មាន មាន ៤ ស្រួញ មាន មាន មាន ៤ ស្រួញ មាន មាន ៤ ស្រួញ មាន មាន មាន ៤ ស្រួញ មាន មាន ៤ ស្រួញ មាន មាន ២ ស្រួញ មាន មាន មាន ២ ស្រួញ មាន មាន ២ ស្រួញ មាន មាន មាន ២ ស្រួញ មាន មាន ២

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

កិត្តនោះ ញុំាង ខន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រព្ធព្យាយម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញុំាងពួកអកុសធមិដ៏លមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង ដើម្បីញុំាងពួកអកុសធមិដ៏លមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង ដើម្បីញុំាងពួកកុសលធមិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ៗ បេ ៗ ជើម្បីញុំាងពួកកុសលធមិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ៗ បេ ៗ ញុំាំង ខន្ទៈឲ្យកើត សង្វាត ប្រព្ធព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញុំាងពួកកុសលធមិ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិតខៅ មិនឲ្យវិទាស មើម្បីញុំាងពួកកុសលធមិ ដែលកើតហើយ ឲ្យបិតខៅ មិនឲ្យវិទាស ឲ្យវឹងវិតតែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន ពេញលេញ ធម៌ទាំងនេះ ហៅថា បធានសង្វារ ៗ វីរិយសមាធិនេះផង បធានសង្វារ ព្រាះប្រមូលរួចរួម នូវធម៌នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

ឥទ្ធិបាទវិភង្គេ សុគ្គន្តភាជន៍យំ

[២៥៤] ភេឌ្ឌ ដូច្នាន់ ភាពតិ ។ ខិត្តពេញ សង្ខាសេមញ្ញភតិ ឥខ្ចិលនំ ភាពតិ ។ ខិត្តពេញ ភិក្សា អនិបតី ភាពិទ្យា លភតិ សមានិ លភតិ ទិត្តស្បា ឯភក្តិ ដយំ វុច្ឆិ ខិត្តសមានិ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ បធានសង្ខារ តើដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ សម្មាវាយាម: ណា នេះហៅថា
បធានសង្ខារ ។ កិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកបព្រម ដោយវិរិយ:
នេះផង ដោយសមាធិនេះផង ដោយបធានសង្ខារនេះផង ព្រោះ
ហេតុនោះ ទើបហៅថា ប្រកបដោយវិរិយសមាធិ និងបធានសង្ខារ
ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៤៥៧) ត្រង់ពាក្យថា ឥទ្ធិ បានដល់ ការសម្រេច ការ សម្រេចព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការ បានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ កិរិយាធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ ការបានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងឲ្យយនោះ ។ ពាក្យថា ឥទ្ធិបាទ គឺ វេទនា១ន្ទ សញ្ញា១ន្ទ សង្ហារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់ បុគ្គលមានសភាពដូច្នេះ ។ ពាក្យថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ ភិក្ខុគប់ វក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំងឲ្យយនោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ។

(២៥៨) ចុះកិត្តចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយចិត្តសមាធិនិងបណន-សង្ខារ តេដូចម្ដេច ។ បើកិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យជាអធិបតី វ៉េមង៍បាននូវសមាធិ បាននូវភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍មូលតែមួយ នេះហៅថា ចិត្តសមាធិ ។

អភិធម្មបំជិកេ វិភង្គោ

សោ អនុហ្គាន ំ ទាបកាន់ អកុសហន់ ជញ្ជាន់ អថ្មាស្រាល ខច្ចំ ៩ខេត្ត វាយមតិ វីវិយ៍ អា-ក្រត់ ខំតំ ឧសហស្គ ជនសង្គ នព្ទះ ខាច-កាន់ អកុសហនំ ឧឡានំ បហសាយ ។បេ។ អឧប្បន្ទាន់ កុសហនំ ಐម្មាន់ ឧប្បាធាយ ។ បេ។ ឧប្បញ្ញាធំ តុសលាធំ ១ម្នាធំ វាត់យា អសម្មោ-សាយ គិយ្យោភាវាយ វេឌុល្វាយ ភាវនាយ ម្នាណ់ ម្នាំ មួយមុខ មួយ មួយ មួយ មួយ ម្នាំ ចិត្តិ បក្កណាតិ បឧសតិ ឥមេ វុច្ឆិ បព្ធស្វាក ។ **ត់**គំ អយញ្ ចិត្តមទាធិ ៩ ទេ ច ខេ ខេស្ស់គ្រ តែខេត្តដ្ឋាំ អភិសញ្ជប់ត្វា អភិសផ្ដុំចិត្តា ចិត្តស-មាខិច្បជាឧសថ្នាពេទ្ធើរ សំទ្យិ កច្តិ ។

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ភិក្ខុនោះ ញ៉ាំង៍ ខន្ទ:ឲ្យកើត សង្វាត ប្រព្នេព្យាយម ផ្គង់បិត្ត ប្រឹង ប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យ កើតទ្វេង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធមិដ៏លាមក ដែលកើតហើយ ។ បេ ដើម្បីញ៉ាំងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យ កើតឡើង ។ បេ ។ ញ៉ាំង់ ខន្ទៈឲ្យកើត សង្កាត់ ព្រុវព្ពព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ច្រឹង់ថ្ងៃង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលកើតហើយ ឲ្យ ឋិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវឹងវឹតតែដុះដាល ធំទូលាយ ចំរើន ពេញ លេញ ធម៌ទាំងនេះហៅថា បនានសង្គារ ។ ចិត្តសមាធិនេះផង ឋធានសង្ខារនេះផង ដល់នូវការរាប់ថា ចិត្តសមាធិនិង្ហបធានសង្ខារ ព្រោះប្រមូលរួបរួមខ្លាំធម៌នោះ ក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ។ (៤៥៩) បណ្តាញក្បាធ៌ នោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអាម្មេណ៍ សេចក្តីប្រាថា ។ បេ។ មនៅិញាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ បណ្ដាធមិ ទាំង៍នោះ សមាធិ តើដូចមេច ។ ការតាំង៍នៅ នៃចិត្ត **។** បេ។ សម្មាសមាធិ ណា នេះហៅថា សមាធិ ។ បណ្ដាធមិត្តន៍នោះ បធានសង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ចិត្ត ។ បេ។ សម្នាក់យាម: ណា នេះ ហៅថា បធានសង្គារ

ឥទ្ធិបាទវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ឥត៌ ឥម៌លា ៩ ខំត្តេជ ឥម៌**លា** ៩ សមាជំ**លា** ៩មំលា ៩ បជាជស់ខ្លាំវេជ ឧប្រគោ ប្រាត៌ ។ បេ។ ស មណ្ឌាត់គោ គេជ វុច្ឆិ ខំត្តសមាជ៌ប្បីជាជស់ខ្លាំវ សម**្ទា**ក់គោត៌ ។

(৮৮০) ដូច្នូន យា នេះអូ នដ្ឋាន ដូច្និ សមិទ្ធិ ដូប្លា សមិជ្ឈនា លាភោ បដិលាភោ បត្តិ សម្បត្តិ ដុសនា សច្ចិត្តិយោ ឧបសម្បនា ។ ដូច្ចិចនោះតិ នយក្ខេស្ស ប្រេននាទន្ទោ សញ្ញាទន្ធោ សង្ខាត្តា ព្រោយក្ខន្ធោ ។ ដូច្ចិននិ ភាប់គីគិ នេ ជម្មេ អាសៅតិ ភាប់គឺ ពហុលីការោតិ នេះជ វុច្ចតិ ដូច្ចិននិ ភាប់គីគិ ។

(৮১০) ភេ៩ញា ភិក្តុ វ៉ែមំសាសមានិប្បជាឧសខ្នំរសេមន្ទាក់តំ ឥខ្ចិលនិ ភាពត៌ ។ វ៉េមំសញ្ចេ ភិក្តុ
អនិបតី ភាំត្វៃ លក់តំ សមានិ លក់តំ ចិត្តស្បា
ឯកក្តនិ មេឃំ ថ្ងៃតំ វ៉ៃមំសាសមានិ ។ សោ អនុប្បន្នានិ ខាបកានិ អកុសហនិ ឧម្មានិ អនុប្បាធាយ
នន្ទំ ជានេតំ វ៉ាយមត់ វ៉ៃយំ អាកេត់ ចិត្តិ បក្កណ្តាត់
បន្សាត់ ឧប្បត្នានិ ខាបកានិ អកុសហនិ ឧម្មានិ

ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀន ។ បេ ។ ប្រកបព្រម ដោយចិត្តនេះផង ដោយ សមាធិនេះផង ដោយបធានសង្ខាវនេះផង ព្រោះហេតុនោះ ខើប ពោលថា ចិត្តសមាធិនិងបធានសង្ខាវ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(២៦០) ៣៩៩៩៩ ជានដល់ការសម្រេច ការសម្រេច

ត្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចត្រម ការបាន ការបានចំពោះ

ការដល់ ការដល់ត្រម ការពាល់ត្រូវ ការិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ

បានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំធិឡាយនោះ ។ ៣៩៩៩ ឥទ្ធិបុទ គឺ

វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណត្តន្ធ របស់បុគ្គលមាន

សភាពដូច្នោះ ។ ៣៩៩២ ចំរើននូវឥទ្ធិបុទ គឺ កិត្ត គប់រក អប់រំ
ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំងនោះ ព្រោះហេតុនោះ ខើបពោលថា ចំរើន
នូវឥទ្ធិបុទ ។

(២៦๑) ចុះកិត្ត ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវិម៌សាសមាធិ និងបធានសង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ បើកិត្តិត្រើនូវវិម៌សាឲ្យជាអធិបតី វមែង បាននូវភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍មូលតែមួយ នេះហៅ ថា វីមំសាសមាធិ ។ កិត្តិនោះ ញុំាងនន្ទ:ឲ្យកើត សង្ខាត ប្រាជ្ជ ព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ប្រឹង់ប្រែង ដើម្បីញុំាងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែល មិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតទៀង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

បហានាយ ។ បេ។ អនុហ្សុញ្ជាំ តុសលាដំ ឧម្មាជំ នុហ្សាខាយ ។ មេ។ នុហ្សាខ្លាំខំ គុសហខំ ឧញ្ជន់ ភូឌ្គលា ដម្កាស់ ជា មួយប្រមាល ដ្រស់លិល អាវេលយ ខារិទ្ធរិយា ជខ្លំ ជ នេត៌ វាយមត៌ វីវិយ៍ អា-រកតិ ចិត្តិ បក្ណាតិ បឧសេតិ ៩មេ ប៉ុន្តិ បណ្ធ-សស្តារា ។ ឥត៌ អយញ្ វិទិសាសមាធ៌ ឥមេ ច បេខាជសម្ព័ររ ស្នេកាជឿ អភិសញ្ជូច អភិស្ជ្ញី-ត្សា ម៉ែសាសមាត៌ហ្គាធសង្ខាកេត្ត សំខាំ កច្នេំ ។ (606) ភគ្គ ភគម វិទំសា ។ យា ចញា ជជ្ជាខឌ ជា ជា ងគោសា ឌឝ្ស៊ីខយេ មគាំ-ខ្ញុំ មញ្ចុំ ខ្លុំ រួចុំម្នា ឯ ឧទ្ធ ម្លេខ ស មា ខ្លុំ ឯ ឈ ខ្⁸្តារា ស្ងៃ ១ ខេ ១ សគា្សស ដ្ឋា វុច្ចិ សមាឃ៌ ។ ឥត្ត្ កាត់មោ ប្រាន្សស់ព្រ ។ ណៃ ខេឌ្ស យោ រុះលារ សា ១ ខេ ។ មាំង្ហា ខេ ងញ រ៉ុំជំទុំ ឧឃ្ខមៈស្ពីលេ ឯ មុខ្មុំ មុសល ឧ វិទិសាយ ៩ទំនា ខ សមាជំ**ភា ៩ទំនា** ខ បជាផង-ស្ព័ព្រ ខ្មែតេ ហោតិ **។**ប្រ។ សមឆ្នាក់តោ គេធ វុច្ឆាំ វ៉ឺម៉ំសាសមាឌ៍ហ្គានសង្ខាស្រមឆ្នាក់តោត ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ដែលកើតហើយ ។ បេ ។ ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលមិន
ទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ។ បេ ។ ញ៉ាំង់ធន្ទៈឲ្យកើត សង្កាត ប្រាព្រួព្យាយាម ផ្គង់ចិត្ត ច្រឹងបែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលកើត
ហើយ ឲ្យបិតនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យវឹងវឹតតែដុះដាល ធំទូលាយ ចំ
រើន ពេញលេញ ធម៌ទាំងនេះហៅថា បធានសង្ហារ ។ វីមំសាសមាធិ
នេះផង បធានសង្ហារទាំងនេះផង ដល់នូវការពេចថា វីមំសាសមាធិ
និងបធានសង្ហារ ព្រោះប្រមូលរួចរួមនូវធម៌នោះក្នុងខ្ពស់មួយគ្នា ដោយ
ប្រការដូច្នេះ ។

[៤៦៤] បណ្តាធមិទាំងនោះ វីមំសា គេីដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ អមោហៈ ធម្មវិចយៈ សម្មាទិដ្ឋិ ណា នេះហៅថា វីមំសា ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ សមាធិ គេីដូចម្តេច ។ ការតាំងនៅ នៃចិត្ត ។ បេ។ សម្មាសមាធិ ណា នេះហៅថា សមាធិ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ បធានសង្ខារ គេីដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មាវាយាមៈ ណា នេះហៅថា បធានសង្ខារ ។ ភិក្ខុ ជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ។ ប្រកប ព្រម ដោយម៉ែសានេះផង៍ ដោយសមាធិនេះផង៍ ដោយបធានសង្ខារ នេះផង៍ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយម៉ែសាសមាធិ និង្ហបធានសង្ខារ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

(២៦៣) ៩ខ្លឺតំ ឃា គេសំ ឧមានំ ៩ខ្ញុំ សមិន្តិ ៩៧៣ សមិជ្ឈិញ លាកោ បដិលាកោ បត្តិ សម្បត្តិ ៩សញ សម្ជិតបំយា ឧបសម្បធា ។ ៩ខ្ញុំចាខោត់ តិចាត្តស្ប បើខាន់ សញាន់ធ្វោ សង្ខ័ក្តេខ្លា វិញ្ញាណគូ ខ្លោ ។ ៩ខ្ញុំចាន់ ភាប់គីគំ គេ ឧម្មេ អាសៅត៌ ភាប់គំ ១បាល់គេហេត៌ គេន ប៉ុត្តិ ៩ខ្ញុំ-ទាន់ ភាប់គីគំ ។

សុត្តនូវាជិនីយំ ។

សាសមាជ្ជិញ្ហាឧសម្ព័ាសេខសានស្លុំ មន្ទិសាន អាវេត្ត រួមិស សាសមាជ្ជិញ នេះសម្ព័ាសេមស្នាក់ មន្ទិសាន អាវេត្ត ចិត្ត-សមាជិប្បីជាឧសម្ព័ាសេមស្នាក់តំ មន្ទិសាន អាវេត្ត ចិត្ត-សមាជិប្បីជាឧសម្ព័ាសេមស្នាក់តំ មន្ទិសាន អាវេត្ត វិម៌-សាសមាជិប្បីជាឧសម្ព័ាសេមស្នាក់តំ មន្ទិសាន អាវេត្ត។

(២៦៤) ភេ៩ញ ភិក្ខុ ជន្មសមាជិប្បជាឧសខ្លែកអមស្នាត់ ឥខ្ចិចាន់ ភាពតំ ។ ឥជ ភិក្ខុ យូស្មី សមយេ លោកន្តាំ ឈាន់ ភាពតំ ជិយ្យាជិក អបខយតាម ជិជ្ជិកតាជំ បហានាយ បឋមាយ ភូមិ-យា បត្តិយា ពីច្នៃ កាមេហំ ។បេ។ បឋម៌ ឈាជំ

ឥទ្ធិបាទវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

(២៦៣) ពាក្យថា ឥទ្ធិ បានដល់ការសម្រេច ការសម្រេច
ព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការបានចំពោះ
ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ កិរិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការបាន
គ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងីឡាយនោះ ។ ពាក្យថា ឥទ្ធិបាទ គឺ វេទនា១ន្ធ
សញ្ហា១ន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណត្តន្ធ របស់បុគ្គលមានសភាពដូច្នោះ ។
ពាក្យថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ ភិក្ខុគប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំង
នោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ។

ចច់ សុត្តនូវាជនីយ ។

(២៦៤) ឥទ្ធិបាទ ៤ គឺ ភិក្ខុក្មង៍សាសនានេះ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយគន្ទសមាធិនិងបធានសង្ហាវ ១ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកប ដោយវ៊ែយសមាធិនិងបធានសង្ហាវ ១ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយចិត្ត-សមាធិនិងបធានសង្ហាវ ១ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវីមំសាសមាធិ និងបធានសង្ហាវ ១

(២៦៩) ចុះកិត្ត ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយធន្មសមាធិនិង
បធានសង្ខាវ គេដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា កិត្តក្នុងសាសនា
នេះ ចំរើននូវលោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវកាវ
មិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវ
បឋមកុម៌ ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់បឋមដ្ឋាន

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

នុបសម្បីជី វិហវតិ ឧុក្ខាបដិបនិ ឧន្ទាភិញ្ញំ តម្មឹ ស១យេ ឧទួសមាធិប្បធានសង្ខាសេមជ្ញាកតិ ឥខ្វិទានិ ភាប់តិ ។

(၉၇୩) មុខ្នុំង លា ខេម្ម ជា មេខ្នុំ មេគ្និ មុខ្លាំ មុខ្លុំង លា ខេម្ម បា មេ ខ្លុំ មេគិទិំ ក្រុម មុខ្លុំង លា ខេម្ម បា មេ ខ្លុំ មេគិទិំ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ជាទុក្ខាបដិបទខេន្ទាក់ពាក្យ កង្គសម័យនោះ កិក្ខ ឈ្មោះថា ចំរើននូវឥទ្ធិ-មាទ ប្រកបដោយធន្ទសមាធិនិងបធានសង្គារ ។

[6 6 6] បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ឆន្ទ: គេដូចមេច ។ សេចក្ដ ប្រាថ្នា ភាពនៃបុគ្គលមានសេចក្តីប្រាថ្នា ភាពនៃបុគ្គលប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ ការក្រាថ្នាធម៌ជាកុសល ណា នេះហៅថា ធន្ទ: ។ បណ្ដាធម៌ ទាំងនោះ សមាធិ តើដូចមេច ។ ការតាំងនៅ នៃចិត្ត ។ ចេ។ សមាសមាធិ សមាធិសម្ពេជ្យ្រ្គ៍ ជាអង្គនៃមគ្គ ៣០០ញូលកងមគ្គ ណា នេះហៅថា សមាធិ ។ បណ្ដាធមិទាំង៍នោះ បធានសង្គារ តើដូច មេខ ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មា-វាយាម: វិរិយសម្ពេជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ រាប់បញ្ចូលកងមគ ណា នេះ ហៅថា បធានសង្គារ ។ ភិត្តជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រភប ព្រម ដោយឆន្ទ:នេះផង៍ ដោយសមាធិនេះផង៍ ដោយបធានសង្គារ នេះផង៍ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយធន្ទុសមាធិនិង បធានសង្ខារ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៤៦៧) ពាក្យថា ឥទ្ធិ បានដល់ការសម្រេច ការសម្រេច ព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ កិរិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ បានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ។ ពាក្យថា ឥទ្ធិបាទ

ឥទ្ធិបាទវិតង្គេ អភិធម្មកានគឺយំ

ន៩វក្ខុនស្ប ៩ស្បា ។ ខេ ។ ខេត្ត អាវត្តិ។ ទោ ។ ឥទ្ទិទាន ភាវត្តិទាំ ស ន ន ទេ អាសេវតិ ភាវតិ ពហុលិការាតិ នេន វុទ្ធិ ឥទ្ធិទាន់ ភាវតីតិ។

(២០៨) ភេទព្យ ភិក្ខុ ប៉ៃយសមាន់ប្បភានសខ្ញុំប្រមេឡាក់នាំ ឥខ្ជុំទាន់ ភាប់តំ ។ ៩៩ ភិក្ខុ យូស្មុំ
សមយេ ហេកុត្តាំ ឈាន់ ភាប់តំ និយ្យានិកាំ អបចយកាម៉ឺ និដ្ឋិកតាន់ ចហានាយ បឋមាយ ភូមិយា
បត្តិយា ប៉ៃច្បៅ កាមេហិ ។ បេ ។ បឋមំ ឈាន់
ឧបសម្បីដូ ប៉ៃហេតំ ឧុក្ខាបដ៏បន់ ឧធ្លាភិញ្ញាំ តស្មុំ
សមយេ ប៉ែយសមាន់ប្បភានសន្លាសេមជ្ញាក់នាំ ឥខ្ជុំមាន់ ភាប់តំ ។

ស្ពី ដេញ ដែល នេះម្នាយោ រួក្ខារដោ ជា នេះមា មន្ត្រាម នេះមាន មាន មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត ប្រិត្តិ មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិតិ មន្ គឺការពាល់ត្រូវ ។ បេ ។ ការផ្គង៍ ខុត សេចក្តីមិន៣យមាយ របស់បុគ្គល មានសភាពដូច្នោះ ។ ពាក្យថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ ភិក្ខុគបរក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំង៍នោះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ចំរើន នូវឥទ្ធិបាទ ។

(២៦៨) ចុះភិក្ខុ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវ៊ែលសមាធិនិង បធានសង្ខាវ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ចំរើននូវលោក្ត្តជ្យាន ជានិយ្យានិកធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវចឋមភូមិ សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខា-បដិបទាទន្លាភិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ ភិក្ខុ ឈ្មោះថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវ៉ែលសមាធិនិងបធានសង្ខាវ ។

(២៦៩) បណ្តាធមិតិន៍នោះ វីរិយៈ តើដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មារាយាមៈ វីរិយសម្ពោជ្ឈូង ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកងមគ្គ ណា នេះហៅថា វីរិយៈ ។
បណ្តាធមិតិង៍នោះ សមាធិ តើដូចម្តេច ។ ការតាំង៍នៅ នៃចិត្ត
។ បេ។ សម្មាសមាធិ សមាធិសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូល
កង្មគ្គ ណា នេះហៅថា សមាធិ ។ បណ្តាធមិតិង៍នោះ បធានក្សាត្ត នៅដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។បេ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ឧប្តល់យុឌបេឌ្ ខេខ ដូចិឌ មុច្ចិសត្ត មាន្ត្រំ មេធ្វិ ឧប្តល់ មេត្តប្រាស សាស្ត្រ នេះ ១៩ មេស្ត្រ មេត្តិ ឧប្តល់ មេត្តប្រាស សាស្ត្រ សាស្ត្រ មេត្តិ ឧប្តល់ មេត្តិស្ត្រ សាស្ត្រ ខេ ១៩ សាស្ត្រ មេត្តិ ឧប្តល់ មេត្តិស្ត្រ សាស្ត្រ ខេ ១៩ សាស្ត្រ មេត្តិ ឧប្តល់ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិ ឧប្តល់ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិ ឧប្តល់ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិស្ត្រ មេត្តិ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

សម្មាក់យាម: វ៊ីរិយសម្ពោជ្យង្គ៍ ជាអង្គិនៃមគ្គ កប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា បធានសង្គារ ។ ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀន ។ បេ ។ ប្រកប ព្រម ដោយវ៊ីរិយ:នេះផង៍ ដោយសមាធិនេះផង៍ ដោយបធានសង្គារ នេះផង៍ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយវ៊ីរិយសមាធិនិង បធានសង្គារ ។

(២៧០) ពាក្យថា ឥទ្ធិ គឺ បានដល់ការសម្រេច ការសម្រេច
ព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការបានចំពោះ
ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ កិរិយាធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ការ
បានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ។ ពាក្យថា ឥទ្ធិបាទ គឺ
ការពាល់ត្រូវ ។ បេ ។ ការផ្គង់ទុក សេចក្តីមិនរាយមាយ របស់
បុគ្គលមានសភាពដូច្នោះ ។ ពាក្យថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ ភិក្ខុ
គប់រក អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ព្រោះហេតុនោះ
ទើបពោលថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ។

(២៧១) ចុះកិត្ត ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយចិត្តសមាធិនិង បធានសង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យ ណា ភិក្ខុកុងសាសនា នេះ ចំរើននូវលោកុត្តរជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការ មិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវ បឋមភូមិ ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន

ឥទ្ធិបាទវិកង្គេ អភិធម្មកាជន័យ

ឧបសម្បូជូ វិហរតិ ឧុក្ខាបដិប្ជិ ឧណ្គិញ តម្មឹ សម យេ ចិត្តសមាធិប្បធានសម្ព័ស្រមញ្ជក់តំ **៩**ធ្វិ-ទាឧ ភាប់តិ ។

[৮៧৮] តត្ត កាតម ចិត្ត ។ យំ ចិត្ត មពោ មាន÷ំ ។បេ។ តជ្ឈ ម ទៅញា ណេលតុ ឥជំ វុច្ចុំ ចំត្តិ ។ ឥត្ត កាតមោ សមាធ៌ ។ ហា ចំត្តស្បុ ឃុំ» ។ មេ។ សម្មាសមាធ៌ សមាធិសម្ពេជ្យស្តែ មក្ខំ មក្បរិយាបន្ទំ អយ់ (ច្នុត់ សមាធ៌ ។ ឥត្ កតេខា បញ្ជូនសង្គាក្រ ។ យោ ខេត្តសុំកោ វ៉ាំ-ឈរ សេ ១ ខេ ១ មា សា សា ស្ពេក ស្ពេក ស្ពេក ស្ពេក ស្ពេក មេដុខ្លុំ គេដុច្សាលាធន្ទឹ មេឈូ រ៉ុំជំនួ ជ្របទទៀល ។ ន់តំ ន់មិល ខ ខំត្លេ ន់មិល ខ សមាជំល សមញ្ជាត់ តោល ក្ខុតិ ចិត្តសមាធិប្បាលសង្ខាក សមញ្ជាក់ នោត ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ជាទុក្ខាបដិបទខេត្តាកិញ្ញា កុងសម័យនោះ ភិក្ខុ ឈ្មោះថាចំរើននូវ កុ ឥទ្ធិល្ខ ប្រកបដោយចិត្តសមាធិនិងបធានសង្គារ ។

(២៧៤) បណ្តាធមិទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹង អាម្មេណ៍ សេចក្តីប្រាញ់ ។ បេ។ មនៅពៃញណធាតុ ដែលកើតអំពី វិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ មណ្ឌធមិទាំងនោះ សមាធិ តើដូចមេច ។ ការតាំង៍នៅ នៃចិត្ត ។ បេ។ សមាសមាធិ សមាធិសម្ពេជ្យង៍ ជាអង្គនៃមគ្គ ៧០០៣០៤៦មគ្គ ណា នេះហៅថា សមាធិ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ បានសង្គារ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មារាយាម: វីវិ-យសម្ពេជ្យង្គី ជាអង្គនៃមគ្គ ៣០០៣លក្ខងមគ្គ ណា នេះហៅថា បធានសង្ខារ ។ ភិក្ខុជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ។ ប្រកបព្រម ដោយ បត្តនេះផង៍ ដោយសមាធិនេះផង៍ ដោយបធានសង្គារនេះផង៍ ក្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយចិត្តសមាធិនិង៍បធានសង្គាវ ដោយប្រការដូវចេះ ។

អភិធម្មបំពីកេ វិភង្គោ

(២៧៤) ភេឌញ ភិក្ខុ រឺមំសាសមានិប្បភ ឧសង្ខាសមន្ទាភេទ ៩ខ្ទុំខាន់ ភាពទំ ។ ៩៩ ភិក្ខុ
យស្មឺ សមយេ ហោកត្តាំ ឈាន់ ភាពទំ
និយ្យានិកាំ អេចខយកាម៉ឺ និដ្ឋិកតាន់ បហានាយ
បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា រឺវិច្ជៅ កាមេហ៍
។ មេ។ បឋមំ ឈាន់ ១០សម្បីផ្ញ វិហានាំ ខុត្តាបដិបន់ ឧទ្ធាភិញ្ញំ គេស្មឺ សមយេ រឺមំសាសមានិប្បភាពសង្ខាសេមន្ទាក់ទំ ៩ខ្ញុំខាន់ ភាពទំ ។

អភិធម្មថិដិក វិភង្គ

(២៧៣) ៣ក្យុថា ឥទ្ធិ បានដល់ការសម្រេច ការសម្រេច
ព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការបានចំពោះ
ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ កិរិយាធ្វេទិជ្រាក់ច្បាស់ ការ
បានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ។ ពាក្យុថា ឥទ្ធិបាទ គឺ
ការពាល់ត្រូវ ។ បេ។ ការដ្ឋន៍ទុក សេចក្តីមិន្យាយមាយ របស់បុគ្គល
មានសភាពដូច្នោះ ។ ពាក្យុថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ កិត្តគប់រក
អប់រំ ធ្វេទិប្រេចិន នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ព្រោះហេតុនោះ ទេីបពោល
ថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ។

(២៧៤) ចុះកិត្ត ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយម៉ែសសមាធិ
និងិបធានសង្ហារ តើដូចម្ដេច ។ កង្មសម័យ ហា កិត្តកង្សាសនា
នេះ ចំរើននូវលោកុត្តជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការ
មិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិជ្ជិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់
នូវបឋមភូមិ សា្ធត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់
បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទទេ្ឋាភិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ ភិក្ខុ ឈ្មោះថា
ចំរើននូវឥទ្ឌិបាទ ប្រកបដោយម៉ែសាសមាធិនិងិបធានសង្ហារ ។

ឥទ្ធិបាទវិកង្គេ អភិធម្មភាជិនីយំ

(២៧៥) ភទ ៩៩២០ រួត្សា ៤០០ ឧយ ស ត្នាខេយ រា តែ រា ង សេ សេ ខេត្តិខ្មែល មាស៊ី-န်ဋီ ಐမျှ[†]မေလာနာ၊မွှာရွှူးခွဲာ မက္ခန္တိ မက္ခဏ်တာမရှိ អញ វុទ្ទុ វ៉េមំសា ។ ឥត្ត កាត់ មោ សមា 🔊 ។ យា ចិត្តបុ ្រវិតិ ។បេ។ សម្មាសមាធ៌ សមា-ត្នសម្រាជ្ឈ មក្កស្ដី មក្កព្យាលាចន្ទឹ អយំ វុច្ចគាំ សមាឃុំ ។ ឥត្ត កានមោ បព្ធស្តុំព្រ ។ យោ ខេឌស្មា រដ្ឋាយមេ ។ ខេ មេឡាក់-អញ្ វុច្ខេ ឧសទទា្រ ។ ៩៦ ៩៦៣ ខ វ៉ឺម៉ូសាយ ៩ម៉ូនា ខ សមាឌំនា ៩ម៉ូនា ខ ២៩-នសង្ខារនេ ជបេតេ ហោតិ សមុបេតេ ជទាក-នោ សមុខាក់នោ ខិតតបើ មាត់ជំនាំ មា-មញ្ជាក់តោ គេខ វុច្ចត់ វីម៉សាសមាជិញ្ជាជស់ខ្លារ-សមញ្ជាក់ តោតិ ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គ អភិធម្មកាជន័យ

[៤៧៥] បណ្តាធមិទាំងនោះ វីមំសា គេដូចម្តេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ អមោហៈ ធម្មវិចយៈ សមា្ទិដ្ឋិ ធម្មវិចយ-សម្ពេជ្យង៍ ជាអង្គនៃមគុ វាប់បញ្ចូលកងមគុ ណា នេះហៅថា វីមំសា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សមាធិ តើដូចមេច ។ ការតាំងនៅនៃចិត្ត ។បេ។ សមាសមាធិ សមាធិស ម្ខាជ្យង៍ ជាអង្វិនមគ រាបបញ្ចូល ក្នុងមគ ណា នេះ ហៅថា សមាធិ ។ បណ្តាធមិត្តន៍នោះ បធាន-សង្ខារ តើដូចម្ដេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ច្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មាវាយាម: វិរិយសម្ពោជ្យង្គ៍ ជាអង្គិនៃមគ្គ រាបបញ្ចូល ក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា បធានសង្ខារ ។ ភិក្ខុ ជាអក្សពមព្រៀន៍ ษูณษิต ចូលเดานิต เมชเธบ เกโกเก็น เชนิดเชนี เชกช ព្រម ដោយម៉ែសានេះផង៍ ដោយសមាធិនេះផង៍ ដោយបធានសង្ខាវ នេះផង៍ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយវីមំសាសមាធិ និងបែខានសង្គារ ដោយប្រការដូ ចេះ ៗ

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

មេខេត្ត មន្ត្រី មន្ត្រី ខេត្ត ខេត្ត មន្តិ មនុត្តិ មន្តិលា មេត្ត ខេត្តិលា ប្រមា បន្តិលាកោ បង្គិ មន្តិលា មនុត្តិលាន មាក្រើន ខេត្ត បោក មេត្តិលា ។ មន្តិលាន មាក្រើន ខេត្ត បោក មេត្តិលា ។ មន្តិលាន មាក្រើន ខេត្ត បោក មេត្តិលា ។ មន្តិលាន មាក់នំតំ នេះ ជាមួ មាមមន្តិលា មេតិលា ។ មន្តិលាន មាក់នំតំ នេះ ជាមួ មាមមន្តិលា មេតិលា មេសិក្សិត មន្តិ មាមមន្តិលា មាក់នំតំ ។

[២៧៧] ចត្តារោ ៩ខ្ញុំចានា នភ្ជុំខ្ញុំចានោ វិវិយ៌ខ្ញុំចានោ ចិត្តិខ្ញុំចានោ វិទ័សិខ្ចុំចានោ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីលម្លៃ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីលម្លៃ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីលម្លៃ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីលម្លៃ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីលម្លៃ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីលម្លៃ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នធ្វា នធ្វើខ្ញុំទានេ មាសេសា នម្លាំ
នធ្វើខ្ញុំទានេ មាសេសា នម្លាំ
នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នគ្គាំ
នៃស្កាន់
នធ្វើខ្ញុំទានអម្បីល្អ ។

នគ្គាំ
នៃស្កាន់
នគ្គាំ
នគ្គា
នគ្គាំ
នគ្គាំ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(២៧៦) ពាក្យថា ឥទ្ធិ បានដល់ការសម្រេច ការសម្រេច
ព្រម អាការសម្រេច អាការសម្រេចព្រម ការបាន ការបានចំពោះ
ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ
បានគ្រប់គ្រាន់ នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ។ ពាក្យថា ឥទ្ធិបាទ គឺ ការ
ពាល់ត្រូវ ។ បេ ។ ការផ្គង់ទុក សេចក្តីមិនរាយមាយ របស់បុគ្គល
មានសភាពដូច្នោះ ។ ពាក្យថា ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ គឺ កិត្តគប់រក អប់រំ
ធ្វើឲ្យច្រើន នូវធម៌ទាំងឡាយនោះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា
ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ។

(២៧៧) ឥទ្ធិហុខ ៤ យ៉ាង គឺ គន្ទិទិហុខ ១ វីវិយិទ្ធិហុខ ១ បត្តិទិហុខ ១ វីមសិទ្ធិហុខ ១ ។

(២៧៤) បណ្តាត់ទ្វិបាទទាំងនោះ ឧន្ទិទិបាទ តើដូបម្តេច ។

ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ចំរើននូវលោក្តីដ្បាន ជា
និយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ត:) ដើម្បី
លះនូវទិជ្ជិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ
។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុក្ខាបដិចទាទន្ធាភិញ្ញា ក្នុង
សម័យនោះ សេចក្តីប្រាញ់ ភាពនៃបុគ្គលមានសេចក្តីប្រាញ់ ភាព
នៃបុគ្គលប្រាប់ដើម្បីធ្វើ ការប្រាប់្បធម៌ជាកុសល ណា នេះហៅថា
ឧន្ទិទ្ធិបាទ ពួកធម៌ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឧន្ទិទ្ធិបាទ ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គេ អភិធម្មភាជន័យំ

មេញ ខែ្មម្នាញខ្លី ១ នេះ មុខ្មែន ទើយនៅ ឯកមាន ខ្មែន ប្រេត្តិ ខេត្ត ប្រេត្តិ ខេត្ត ខ្មែន ខេត្ត ប្រេត្ត ខ្មែន ខេត្ត ខ

ឥទ្ធិបាទវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

(២៧៧) បណ្តាត់ទ្វិបាទទាំងនោះ វ៉ៃឈិទ្ធិបាទ តើដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោកត្តដ្ឋោន ជានិប្រានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកំលេសវដ្ត:) ដើម្បី
លះទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ
។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុក្ខាបដិបទទេន្ធាកិញ្ញា ក្នុង
សម័យនោះ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មាវ៉ាយាម: វ៉ែយសម្ពោជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា
នេះហៅថា វ៉ែយិទ្ធិបាទ ពួកធម៌ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ
វ៉ែយិទ្ធិបាទ ។

(២៨០) បណ្តាត់ទ្វិបាទទាំងនោះ ចិត្តិទ្វិបាទ តើដូចម្តេច ។

អង់សម័យណា ភិក្ខុតង៍សាសនានេះ ចំរើនលោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យា
និកធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ត:) ដើម្បីលះនូវ

ខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។

ហើយចូលកាន់បឋមដ្ឋាន ជាខុក្ខាបដិបទខេន្នាភិញ្ញា អង់សម័យនោះ
ចិត្តិ សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណ
ឆាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណធាតុនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្តិទ្វិបាទ

ពួកធមិដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយចិត្តិទ្វិបាទ ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

(២៤០) នទ្ធ គាន់ ទៅ ម៉ឺសិច្ចិចានេ ។ ៩ឧ
ភិក្សា យូស្មី សមយេ លោកស្លាំ ឈាន់ ភាព់សំ
និយ្យានិក់ អូបមយកម៉ឺ និដ្ឋិតនាន់ បញ្ជាលាយ
បឋមយ ភូមិយា បន្តិយា រឺវិច្វេ កាមេហំ ។បេ។
បឋម ឈាន់ ឧបសម្បូជ្ជ វិហ្វាស់ ឧុក្សាបដំបន់
ឧត្វាភិញ្ញាំ យា គូស្មី សមយេ បញ្ជា បជានេខា ។បេ។
អមោយោ ឧម្មាំចយោ សូល្មាន់ដ្ឋិ ឧម្មាំចយស់ ម្លោជ្ជាស្តែ បក្តន់ មក្សាហបន្ទំ អយំ វុប្ចុស់ រឺម៉សិច្ចិចានោ អាសេសា ឧស្ថា រឺម៉សិច្ចិចានសម្បូយន្តា។

អភិធម្មភាជន័យ ។

(២៤២) ខេត្តារា ៩ខ្ញុំទានា ៩៩ ភិក្ខុ ៩ខ្ញុំទាន់ ភាពតំ
វេទ្ធានានសង្ខាសេមញ្ជាក់នំ ៩ខ្ញុំទាន់ ភាពតំ
វេទ្ធានានំ ៩ខ្ញុំទាន់ ភាពតំ ។ ខេត្តខ្ញុំ
៩ខ្ញុំទានានំ គេតំ គុសហ គាត់ អគុសហ គាត់
អព្យាគាតា ។បេ។ គាត់ សរយោ គាត់ អរយា ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(២៨១) បណ្តាត់ទ្វិបា ខ ខាំង៍នោះ រ៉ឺម៉សិទ្ធិបា ខ គេដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា កិត្តកង្សាសនានេះ ចំរើនលោកត្តជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ត:) ដើម្បីលះ
ខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមកូមិ ស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ
។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុត្ខាបដិបទខេន្នាភិញ្ញា ក្នុង
សម័យនោះ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ អមោហៈ ធម្មវិចយៈ
សម្មាធិដ្ឋិ ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឃង្គី ជាអង្គីនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ
ណា នេះហៅថា ម៉ៃសិទ្ធិបាទ ពួកធម៌ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប
ដោយវ៉ៃសិទ្ធិបាទ ។

ចច់ អភិធម្មភាជន័យ ។

(២៧២) ឥទ្ធិបាទ៤ គឺ ភិក្ខុត្តសាសនា នេះ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ
ប្រកបដោយ ន្ទេសមាធិនិធីបធានសង្ខារ១ វីវិយសមាធិ...១ ចិត្តសមាធិ...១ ចំរើននូវឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវ៉ៃម៉ំសាសមាធិនិធីបធាន
សង្ខារ១ ។ បណ្តាឥទ្ធិបាទទាំង៤ ឥទ្ធិបាទ ជាកុសលប៉ុន្មាន ជា
អកុសលប៉ុន្មាន ជាអព្យក្រឹតប៉ុន្មាន ។ បេ ។ ជាសរណៈប៉ុន្មាន ជា
អរុណៈប៉ុន្មាន ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គេ បញ្ញាចុច្ចកំ

(၉၅၈) ည်းကောက် အေ့ကောက် (၉၅၈) ឧဘလ សម្បីយុត្តា ည်လာ អនុក្ខាមសុទាយ ៤៩-យល មានាំលាខ្មា រួសយខ្ពត់ដា ងខ្មែនចូយថេស។ ខាន់យា អស់ខ្លុំលំដ្ាស់ខ្លុំលេសិកា សំយា ស់តែក្រុ សាចារា សំយា អាំតក្តាចាមេត្ត សំយា អាំតក្តា-វិទារ សំយា ប៉ុន៌សហឥត សំយា សុខសហឥតា ជំឃា ខ្យេក្ខាសេខាគតា នៅ ឧស្សៈនេខ ឆ ភា. វេខាយ ខេសាតុត្វា ដៅ ឧស្សាធន ន ភាវសាយ បហានពូបោតុកា អបខយកាម៌ាជា សេក្តា អប្ប-കയു കുടുത്തു വയുട്ടു കുടുത്തം കുടുത്തു കുടുത്തു. តា ឧ មក្សាម្មណា មក្តីមេតុកា ឧ មក្តាជិបត៌-នោ သိယာ ឧទ្បុក្ខា ស័យា អនុទ្បុក្ខា ឧ វត្តទ្វា ឧទ្យាធ៌ នោះគំ សំយា អត់តា សំយា អភាគតា ម្នាលា ឧដ្ឋនាទី ន ខេស្តា អន្តមារតិយាមភ្នំ អយា-ឧទ្ធាវតិយា ចន្ទ្រាវតិយា ចន្ទ្រាវតិយា មុខ្លាំខ្ សំយា ពហ៍ន្ទា សំយា អជ្ឈត្នពហ៍ន្ទា ពហ៍ន្ទារម្ម-យា អច្ជអរស្រាច្បត្តិឃា ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គ បញ្ញាច្រុក:

(៤៤៣) ឥទ្ធិទ្ ៤ ជាកុសល់តែមួយយ៉ាង៍ ប្រកបដោយសុ១-វេទនាក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា តែមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ដែលកិលេសមានតណ្តាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ទទាតន មិនសៅហ្មង៍ ទាំងមិនគ្យុដល់ខ្លាំសេចក្តីសៅហ្មង់ក៏មាន ប្រកបដោយវិតក្នុះនិងវិហារៈក៏មាន មិទមានវិតក្កុះ មានគ្រឹមតែវិហារៈក៏ មាន មិនមានវិត្ត: មិនមានវិហារ:កុំមាន ប្រឲ្យដោយបីតិកុំមាន ប្រឲ្យ ដោយសុខក៏មាន ច្ររុំដោយ១បេក្ខា ដែលមិនគួលេះដោយទសុន្រ: មិនគួរលេះដោយកាវនា ជាធម៌មានហេតុដែលមិនគួរលេះដោយទុស្សន: មិនគួរលេះដោយភាវនា ជាគ្រឿងដល់ទូវការមិនសន្យំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ជារបស់សេក្ខ: ជាធម៌មានប្រមាណមិនមាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណ មិនមាន ជាធមិជីទត្តម មានសភាពត្រវនិង ទៀង មិនមែនមានមគ្គជា អារម្មណ៍ មានមគ្គជាហេតុ មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតី ក៏មាន កើត ទ្បើង ហើយ ក៏មាន មិនទាន់កើតទ្បើង តែមិនគួរពោលថា បម្រង់នឹង ក្រេត ទៀង ក៏មាន ជាអតីត ក៏មាន ជាអភាគត ក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ តែមិនគួរពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជា អនាគតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង៍ ក៏មាន ជាខាង៍កង៍ ក៏មាន ជាខាងក្រៅ ក៏មាន ខាងក្ងើខាងស្រៅ មានអារម្មណ៍ជាខាងក្រៅ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ុះពាល់ ក៏មាន ។

អភិធម្មបិដិពេ វិភង្គោ

[២៤៤] រីម៉ស់ខ្ញុំថានោ ហេតុ តយោ ស់ខ្ញុំបានា ន ហេតុ ។ សហេតុកា ហេតុសម្បយុត្តា ។ រី-ម៉ស់ខ្ញុំថានោ ហេតុ ខៅ សហេតុកា ហេតុសម្បយុត្តា ។ រី-ម៉ស់ខ្ញុំថានោ ហេតុ ខៅ សហេតុកា ហេតុ សហេតុកា ហេតុ សហេតុកា ហេតុ ខេវ ហេតុ ។ រីម៉ស់ខ្ញុំថានោ ហេតុ ខេវ ហេតុ ។ រីម៉ស់ខ្ញុំថានោ ហេតុ ខេវ ហេតុសម្បយុត្តា ខ តយោ ស់ខ្ញុំចានា ន វត្តព្វា ហេតុសម្បយុត្តា ខ តយោ ស់ខ្ញុំចានា ន វត្តព្វា ហេតុសម្បយុត្តា ខ តយោ ស់ខ្ញុំចានា ន វត្តព្វា ខេវ ន ខ ហេតុ ។ តយោ ស់ខ្ញុំចានា ន វត្តព្វា ខេវ ន ខ ហេតុសម្បយុត្តា ខាត់ ហេតុសម្បយុត្តិថានោ ន ហេតុសម្បាយុត្តា ខ ហេតុសម្បយុត្តា ខ ហេតុ អេចសម្រាយុត្តិថានោ ន ហេតុសម្បាយុត្តា ខ ហេតុសម្បយុត្តិថានោ ន ហេតុសម្បាលក្រាស់ ខ្លាំ ខាត់ ហេតុសម្បាយុត្តិថានោ ន ហេតុសម្បាយុត្តិថានោ ខ ហេតុសម្បាយុត្តិថានោ ខ ហេតុសម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាល់ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្បយ្ជាប់ ខាត់សម្បាយ ខាត់សម្យសម្បាយ ខាត់សម្បាយ ខាត់ស

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(២៤៤) វីមំសិទ្ធិចុរ ជាហេតុ ឥទ្ធិចុរ ៣ មិនមែនជាហេតុ ។
គ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ប្រកបដោយហេតុ ។ វីមំសិទ្ធិចុរ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ឥទ្ធិចុរ ៣ មិនគួរពោលថា ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុខេ គឺគ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុខេ គឺគ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុខេ គឺគ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុខេ គឺគ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ ផែមិនមែនជាហេតុ ។ វីមំសិទ្ធិចុរ ជាហេតុផង ប្រកប ដោយហេតុផង ឥទ្ធិចុរ ៣ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រកប ដោយហេតុខ្យើយ គ្រាន់ តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ។ ឥម៌និច្ចនេះ ពេត្ត ។ ឥម៌និច្ចនេះ ពេត្ត ។ ឥម៌និច្ចនេះ ពេត្ត ។ មិនមែនជាហេតុ មាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ វិម៌សិទ្ធិចុរ មិនគួរពោលថា មិនមែនជាហេតុ គ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ វិម៌សិទ្ធិចុរ មិនគួរពោលថា មិនមែនជាហេតុ គ្រាន់ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ ជាមួយ នឹង ហេតុ ជាមួយ នឹង ហេតុផង ហា មិនមែនជាហេតុ ទាំងឥតហេតុផង ។

(២៨៥) ឥទ្ធិបាន៤ ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យតាក់តែង
មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនមានការប៉ះពាល់ ជាអរូប ជាលោកុត្តរ
ដែលគប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ (មានបក្សិញ្ញាណជាដើម) មិនគប្បី
ដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ។ ឥទ្ធិបាន៤ មិនមែនអាសវៈ ទាំងមិនមាន
អាសវៈ ប្រាសាតអាសវៈ មិនគួរពោលថា ជាអាសវៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅ
ជាមួយនឹងអាសវៈផង ថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនជា
អាសវៈផង៍ ខេ មិនគួរពោលថា ជាអាសវៈទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង៍

ឥទ្ធិបាទវិកង្កេ បញ្ញាបុច្ចក់

សស់សម្បញ្ត្នា ខេជ នោ ខ សស់វាត់ចំ សស់វិច្ប-យុទ្ធម្នាស់វា ។ នោ សព្រោជទា ។ ២។ នោ គនា ។ ខេ។ នោ ជុំសា ។ ខេ។ នោ បោក ។ ខេ។ នោះ និវេណា ។បេ។ នោះ ២១១៤ភា ។បេ។ (៤៤៦) មាដេីយា ។ ២៣ មុខ្ខំសង យេ ចិត្តា ចិត្តិថ្ងិចានោ ចិត្តិ ។ គយោ ឥទ្ធិចានា ខេត្តសំភា ចំតិ្ទិ្ទានោ ៩ខេត្តសំភោ ។ តយោ **ង់**ខ្ញុំទានា ចិត្តអម្បយុត្តា ចិត្តិខ្ញុំទានោ ន វត្តព្វោ ចំន្តែន សម្បយុត្តោតិច ចំន្តេន វិច្បយុត្តោតិចិ ។ តយោ ឥទ្ធិទានា ចិត្តម៉ឹសដ្ឋា ចិត្តិទ្វិទានោ ជ វត្តញ្ចា ខំត្រួន សំសដ្ឋាតិចិ ចិត្តេន វិសំសដ្ឋា-ត៌បិ ។ ត ហេ ឥទ្ទិទានា ចិត្តសមុដ្ឋាល ចិត្តិទុំ-ទានោ នោ ចិត្តសមុដ្ឋានោ ។ តយោ ឥខ្ចិចាណ ចិត្តសហក្រោ ចិត្តិទី្ទា ពោ គេ ចិត្តសហក្ ។ នយោ ឥទ្ធិថានា ចិត្តានុចវិវត្តិនោ ចិត្តិទ្ធិថានោ នោ ចំនាន់ស្សង្គី ឯ សលោ មុខ្ញុំសងា ចូន់អូកជីក-**មុ**ជ្ជានា ខ្ញុំទំនុំទេខោ នោ ខ្ញុំសំសដ្ឋសម្ពុជានោ ។

ឥទ្ធិបាទវិភង្គ បញ្ញាបុប្ផុក:

ថាប្រភបដោយអាសារៈ តែមិនមែនជាអាសារៈផង ឡើយ គឺជាធមិប្រាស ចាកអាសារៈ ទាំងមិនមានអារៈ ។ ឥទ្ធិបាទ៤ មិនមែនសញ្ញោជន: ៗ បេ។ មិនមែនគន្លៈ ។ បេ។ មិនមែនឱ្យៈ ។ បេ។ មិនមែន យោគ: ។ បេ។ មិនមែននីវែណៈ ។ បេ។ មិនមែនបហមាសៈ ។ បេ។

(២៤៦) ឥទ្ធិហុខ៤ ប្រកបដោយអារម្មហ៍ ។ ឥទ្ធិហុខ ញ មិនមែនចិត្ត ចិត្តិទិ្ធបុ ជាចិត្ត ។ ឥទ្ធិបុ ៣ ជាចេតសិក មិនថែនបេតសិក ។ ឥទ្ធិបាទ ៣ ប្រកបដោយចិត្ត ចិត្តិទ្ទិបាទ មិនគួរពោលថា ប្រកបដោយចិត្តផង ថា ប្រាសចាកចិត្តផង **ឡើយ ។ ឥទ្ធិ**បាទ ៣ **ប្រឡំ**ដោយចិត្ត ចិត្តិទិបាទ មិនគួរពោលថា ប្រទុំជ្រាយចិត្តផង ថា មិនប្រឡំដោយចិត្តផង ខេ ។ ឥទ្ធិហុខ៣ តាំង ទ្វេធ៍ អំពីចិត្ត ចិត្តទ្វិហុទ មិនមែនតាំង ទ្វេធ៍ អំពីចិត្ត ។ ឥទ្ធិហុទ ញ កេតជាមួយនឹងបិត បិត្តទិបាទ មិនមែនកេតជាមួយនឹងបិត្ត ។ ឥទ្ធិបាទ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ចិត្តទិបាទ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ៗ ឥទ្ធិបាទ ៣ ្រទ្ឋទាំងតាំង ទ្បើងអំពីចិត្ត ចិត្តទិហ្ស មិន ច្រ**ទ្**មិនតាំង ទ្បើងអំពីចិត្ត ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

(២៤៧) ខុចាឧរយា ។ ខេ។ យោ គាំលេសា
។ខេ។ ឧ ឧស្បៈ ខេឧ បញ្ជាធាញ ឧ ភាវភាយ
បញ្ជាត់ នេះ ឧស្បៈ ខេឧ បញ្ជាធាញ ឧ ភាវភាញ
បញ្ជាត់ នេះ ឧស្បៈ ខេឧ បញ្ជាធាញ សំយា សវិតក្តា សំយា
អវិតក្តា សំយា សវិចារា សំយា អវិចារា សំយា
សប្បីតំកា សំយា អប្បីតំកា សំយា ប៉ុត៌សហកា
តា សំយា ឧ ប៉ុត៌សហកា សំយា សុខសហកា
សំយា ឧ សុខសហកា សំយា សុខក្តាសហកា
សំយា ឧ សុខសហកា សំយា ខេត្តាសហកា
សំយា ឧ សុខសហកា
សំយា ឧ ស្សាសំហា
សំយា ឧ ស្សាស់ហា
សំយា ឧ ស្សាសំហា
សំយា ឧ ស្សាសំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សំហា
សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សំយា ឧ សាស់សំហា
សំយា ឧ សំ

បញ្ហាបុក្ខតំ ។ ឥទ្ធិបាទវិភង្គោ សមត្តោ ។

អភិធម្មប៊ីជិក វិភង្គ

ឥទ្ធិបាទ ៣ ប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ទាំង កើតជាមួយនឹងបិត្ត បិត្តិទិ្នបាទ មិនប្រឡំ មិនតាំង ឡើង មិន កើតជាមួយនឹងបិត្ត ។ ឥទ្ធិបាទ ៣ ប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមបិត្ត បិត្តិទិ្ធបាទ មិនប្រឡំ មិនតាំង ទៀង មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមបិត្ត ។ ឥទ្ធិបាទ ៣ ជាភាងក្រៅ បិត្តិទិ្ធបាទ ជាភាងកង ។ ឥទ្ធិបាទ ៤ មិន មែនទបាទា ដែលក៏លេស មានតណ្តានិងខិដ្ឋិជា ដើមមិនកាន់យក ហើយ ។

(២៤៧) ឥទ្ធិបាន ៤ មិនមែនឧបាទន ១ បេ ១ មិនមែន
កំលេស ១ បេ ១ មិនគួរលេះដោយឧស្សនៈ មិនគួរលេះដោយការ់នា
មានហេតុមិនគួរលេះដោយឧស្សនៈ មានហេតុមិនគួរលេះដោយការ់នា
ប្រកបដោយតៃក្កៈក៏មាន មិនមានតៃក្កៈក៏មាន ប្រកបដោយហៃបៈ
ក៏មាន មិនមានវិហារៈក៏មាន ប្រកបដោយបីតិក៏មាន មិនមានបីតិ
ក៏មាន ប្រព័្យដោយបីតិក៏មាន មិនប្រឡំដោយបីតិក៏មាន ប្រព័្យដោយ
សុខក៏មាន មិនប្រឡំដោយសុខក៏មាន ប្រព័្យដោយបីតិក៏មាន ប្រព័្យដោយ
សុខក៏មាន មិនប្រឡំដោយសុខក៏មាន ប្រឡំដោយឧបេក្ខាក៏មាន
មិនប្រឡំដោយឧបេក្ខា តែមិនមែនជាកាមាប្រ មិនមែនជាប្រាប់ មិន
មែនជាអូប្រាប់ ជាអបរិយាបន្ទៈ ជានិយ្យានិកៈ ជានិយតៈ ជាអនុត្តៈៈ
ជាអរណៈ ក៏មាន ៗ

ចថ់ បញ្ញាបុច្ចក: ។

ចច់ ឥទ្ធិបាទវិភង្គ ។

ពោជ្ឈង្គវិភណ្ដោ

នពេយ្សាមាដើម្លេ រ ព្រម្លេ ឧមវិទ្ធិមាដើម្លេ រួយមាដើម្លេ តួមមាដើម្លេ ព្រម្លេ ឧមវិទ្ធិមាដើម្លេ រួយមាដើម្លេ តួមមាដើម្លេ គ្រុធព្យ មានី ដោជ្ជិស្ថា មាន្ទមាដើម្លេ

(၉៥५) នស្ថិ មានពេ មាន្ទម្មេសពីខ្មែរ ឯ ឥឌ ភិក្ខុ សត៌មា ហោត៌ ២៧មាន សត៌នេមក្រោន សមញ្ជាត់ នោះ និះភាសិន្ទ្រាំ សំនៃ អនុ-ស្បាំតា អយំ វុច្ចុតិ សតិសម្ពេជ្ឈ ។ សោ តថាស តោ វិហា ត្តេ និ និ និ និ និ និ ល្ប្ទុះ (๑) ស្ប្រុំមុំ មានជីខ្លុំ មញ្ជុំ មិខ្លុំ ឧតិ្ទេ៣-សម្លេជ្យាស្តែ ។ តម្ប តំ ជម្មំ មញ្ជាយ វិចិត្តតោ ប្សភ្ជុំ ស្ស្រ្គ ស្ស្រ្គ ស្ស្រ្គ ស្ស្រ្គ ស្សាន្តិ វ៉ាល់ អសល្វីនំ អយ់ វុទ្ត វ៉ាយសម្ពេជ្យគ្រោ ។ អាទ្វេរ្យែស្បី និជាដីឌ្ន តួង ចូរមូស អញ ដ់និង ច្នែង គ្លោជ្ឈាស់ ។ ច្នេមខ្មែរ កាលេច ចុស្សិទ្ធ ចំនួច ចស្បីឱ្យ អញ រុំជំនួ ចម្បីខ្មុំមាជ្យ ខ្មែរ ឯ

[🗣] ម. បុវិយុរតិ ។ 🐚 ម. បុវិយុរត្ស ។

ពោជ្ឈង្គវិភង្គ

(២៨៨) ពោជ្យង្គ័ ៧ គឺ សតិសម្ពោជ្យង្គ័ ១ ជម្មាំបយសម្ពោ-ជ្យង្គ័ ១ វ៉ីយៃសម្ពោជ្យង្គ័ ១ បីតិសម្ពោជ្យង្គ័ ๑ បស្បទ្ធិសម្ពោជ្យង្គ័ ១ សមាធិសម្ពោជ្យង្គ័ ១ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឃង្គ័ ១ ។

(៤៨៨) បណ្តាសម្ពេជ្យផ្គល់ងនោះ សតិសម្ពេជ្យង្គ តើដូច មេច ។ ភិក្ខាន៍សាសនានេះ ជាអ្នកមានស្មារតី ប្រកបដោយស្មារតី និងបញ្ហា ១ ប់ ១ ខ ដី ប្រសើរ ដាអ្នករលឹក នឹក ឃើញ នូវអំពើដែល ១ ខ ឬអ្នកដទៃធ្វើហើយ អស់កាលយូវក្ដី នូវពាក្យដែលខ្លួន ឬ អ្នកដទៃ និយាយហើយ អស់កាលយក្តី នេះហៅថា សតិសម្រាជ្យង៍ ៗ ភិត្តនោះ ជាអ្នកមានសាវតី មានសភាពដូច្នោះ វមែងពិនិត្យ សង្កេត ន្ទវធម៌នោះ ដោយបញ្ហា រមែងដល់នូវការពិចារណាដុំវិញ នេះហៅថា ជម្មីចយសម្ពេជ្យង៍ ។ កាលកិត្តនោះ ពិនិត្យ សង្កេត នូវជម៌នោះដោយ បញ្ហា ដល់នូវការពិចារណាជុំវិញ វីវិយ:ជាគុណដែលខ្លួនប្រារព្ធហើយ មិនរួញរា ក៏មាន នេះហៅថា វ៊ែយសម្ពេជ្យង៍ ។ កាលភិក្ខុ មានព្យាយាមប្រព្យហើយ បីតិប្រាសហកអាមិស: ក៏កើតឡើង នេះ ហៅថា ថីតិសម្ពេជ្យង៍ ។ កាលភិត្ត មានចិត្តប្រកបដោយបិតិ កាយក៏ស្វរម្យប់ ចិត្តក៏ស្វរម្យប់ នេះហៅថា បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង៍ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ខេស្សី ខេត្តា មេណ្ឌី មេស្ថិ ខេត្តិ មេស្តិ មេស្តិ ខេត្តិ មាន់ មេស្ថិ មេស្តិ មេស្តិ មេស្តិ ខេត្តិ មាន់ មេស្តិ ខេត្តិ មេស្តិ មេស្តិ ខេត្តិ មាន់ មេស្តិ ខេត្តិ មេស្តិ មេស្តិ មេស្តិ ខេត្តិ មាន់ មេស្តិ មេស្តិ

ដង្កើ អជ្ឈត្តិ ជម្មេស សតិ អត្តិ ពហិទ្ធា ជម្មេស សតិ អតិ មេស្តិ ប្រជុំ សតិ អតិញ្ញាយ សម្ពោះជាយ និត្យាសាយ សំត្តៃតិ ។ យឧចិ ពហិទ្ធា ជម្មេស សំតិ តឧចិ សតិសម្ពោជ្ឈ់ អភិញ្ញាយ សម្ពោះជាយ ចិត្យាសាយ សំត្តៃតិ ។ យឧចិ ពហិទ្ធា ជម្មេស សំតិ តឧចិ សតិសម្ពោជ្ឈ់ អភិញ្ញាយ សម្ពោះជា សំតិ តឧចិ សតិសម្ពោជ្ឈ់ អភិញ្ញាយ សម្ពោះ

១ ធ. សព្វត្ថ ឋានេសុ យភាបីតិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ធ. សព្វត្ថ ឋានេសុ តទា ប៉តិ ទិស្សន្តិ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

កាលភិក្ខុមានកាយស្ងប់រម្វាប់ មានសេចក្ដីសុ១ ចិត្តក៏ឥម្គល់នៅមាំ នេះ ហៅថា សមាធិសម្ពោជ្ឈន្ន៍ ។ ភិក្ខុនោះជាអ្នកពិចារណាឃើញដោយ ប្រពៃ នូវចិត្តដែលតម្កល់ខុកល្អ មានសភាពដូច្នោះ នេះហៅថា «បេក្ខា-សម្ពោជ្ឈន៍ ។

(៤៩០) ពោជ្យង៍ ៧ គឺ សតិសម្ពេជ្យង៍ ១ ជម្មិចយសម្ពោ-ជ្យង៍ ១ វីរិយសម្ពោជ្យង៍ ១ បីតិសម្ពេជ្យង៍ ១ បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង៍ ១ សមាធិសម្ពោជ្យង៍ ១ ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង៍ ១ ។

(៤៧១) បណ្តាសម្ពេជ្យង្គ ទាំង នោះ សតិសម្ពេជ្យង្គ តើដូច
ម្តេច ។ សតិកង់ធម៌ទាំង ឡាយ ទាងកង់ក៏មាន សតិកង់ធម៌ទាំង
ឡាយ ទាងក្រៅក៏មាន ។ បើសតិកង់ធម៌ទាំង ឡាយទាងកង់ មាន
កង់កាលណា សតិសម្ពេជ្យង្គ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បី
គាស់ដឹង ដើម្បីនិញ្ចាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។ បើសតិក្ស័ធម៌ទាំង
ឡាយទាងក្រៅ មាន ក្នុងកាលណា សតិសម្ពេជ្យង្គ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីនិញ្ចាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។ បើសតិក្ស័ធម៌ទាំង
ឡាយទាងក្រៅ មាន ក្នុងកាលណា សតិសម្ពោជ្យង្គ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីនិញ្ចាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។

ពេជ្ឈង្គវិភង្គេ សុគ្គន្តភាជន៍យំ

ម្នេក ក្សាដ្ឋា មេ មួយ ក្សាសាយ ក្សាស្ត្រ ។

ក្សា ។ មន្ទិ មជ្ឈាន ចិញ្ចាយ មេ ចិញ្ចាយ មន្ទិ

ប្តេក្ស ១៤១ ខេត្ត ប្រាសាយ ចិញ្ចាយ មេ ចិញ្ចាយ មន្ទិ

ប្រាស្ត្រ ប្រាសាយ ចិញ្ចាយ មេ ចិញ្ចាយ មេច្ញាយ មេច្ញាយ មេ ចិញ្ចាយ មេច្ញាយ ម

(៤៩៣) នទ្ធ កានមា រឺវិយសម្ពោជ្ឈស្រែ។ អត្តិ កាយកំ រឺវិយំ ។ អត្តិ កាយកំ រឺវិយំ អត្តិ ខេតសិកំ រឺវិយំ ។ យឧចិ កាយកំ រឺវិយំ តឧចិ រឺវិយសម្ពោជ្ឈ- ស្តែ អភិញ្ញាយ សម្ពោជាយ ជិញ្ជាសាយ សំវត្តិតិ ។ យឧចិ ខេតសិក៌ រឺវិយំ តឧចិ រឺវិយសម្ពោជ្ឈស្តែ ។ អភិញ្ញាយ សម្ពោជ្ឈស្តែ ពិធិយំ តឧចិ រឺវិយសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ញាយ សម្ពេជ្ឈស្តែ

ពោដ្ឋង្គវិភង្គ សុត្តន្តភាជនីយ

[៤៩៤] បណ្តាសម្ពោជ្យង្គីទាំងនោះ ធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គី តើ
ដូចម្តេច ។ ការសង្កេតក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ខាងក្នុងក៏មាន ការសង្កេត
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ខាងក្រៅក៏មាន ។ បើការសង្កេតក្នុងធម៌ទាំង
ឡាយខាងកង្គ មានកង្គកាលណា ធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីនិញ្ចាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។
បើការសង្កេតក្នុងធម៌ទាំងឡាយខាងក្រៅ មានក្នុងកាលណា ធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ
សម្ពោជ្យង្គី ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បី

(៩៩៣) បណ្តាសម្ពោជ្ឃង្គីទាំងនោះ វិរិយសម្ពោជ្ឃង្គី តើដូច
ម្តេច ។ វិរិយៈប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយក៏មាន វិរិយៈប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តក៏
មាន ។ បើវិរិយៈប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ មានក្នុងកាលណា វិរិយសម្ពោជ្ឃង្គី ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីនិត្តាន
ក្នុងកាលនោះដែរ ។ បើវិរិយៈប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត មានក្នុងកាលណា
ក្

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

(৮৮৮) នទ្ធ កាតមោ ប៉ឺតិសម្លោជ្ឈផ្តោ ។
អត្តិ សាតក្តាសាចារា ប៉ឺតិ អត្តិ អាតក្តាហិចារា
ប៉ឺតិ ។ យឧបិ សាតក្កាសាចារា ប៉ឺតិ នឧបិ
ប៉ឺតិសម្លោជ្ឈផ្តោ អភិញ្ញាយ សម្លោះ ប៉ឺតិ នឧបិ
សាត្តិតិ ។ យឧបិ អាតក្កាហិចារា ប៉ឺតិ នឧបិ ប៉ីតិសម្លោជ្ឈផ្តោ អភិញ្ញាយ សម្ពោះបាយ ជិត្តាជាយ
សម្លោជ្ឈផ្តោ អភិញ្ញាយ សម្ពោះបាយ ជិត្តាជាយ
សម្លោជ្ឈផ្តាំ ។

យ សស្ពេស ធំព្វាស សំវត្តទំ ។

សត្តិ ភាយប្បស្សន្ធិ អត្តិ ចំនួញស្សន្ធិ ។ យឧច៌

សាយប្បស្សន្ធិ នឧចិ បស្សន្ធិសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ញា
ចំនួប្បស្សន្ធិ នឧចិ បស្សន្ធិសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ញា
ចំនួប្បស្សន្ធិ នឧចិ បស្សន្ធិសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ញា
ចំនួប្បស្សន្ធិ នឧចិ បស្សន្ធិសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ញា
បា សម្ពេស យ ធំព្យាលាយ សំវត្តទំ ។

អភិធម្មប៏ដក វិភង្គ

(២៩៤) បណ្តាសម្ពេជ្យន្និត់ន៍នោះ បីតិសម្ពេជ្យន្និ តើដូច
ម្តេច ។ បីតិ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈក៏មាន បីតិ មិន
មានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈក៏មាន ។ បើបីតិ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកប
ដោយវិចារៈ មាន ក្នុងកាលណា បីតិសម្ពេជ្យន្និ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹង
ច្បាស់ ដើម្បីតាស់ដឹង ដើម្បីនិត្តាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។ បើបីតិ
មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ មាន ក្នុងកាលណា ប័តិសម្ពេជ្យន្និ ក៏
ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងប្បាស់ ដើម្បីតាស់ដឹង ដើម្បីនិត្តាន ក្នុងកាល

(២៩៩) បណ្តាសម្ពេជ្យង្គ័ ទាំងនោះ បស្សទ្ធិសម្ពេជ្យង្គ័ តើ
ដូចម្តេច ។ កាយហួស្សទ្ធិ (សេចក្តីស្ងប់កាយ) ក៏មាន ចិត្តហ្វស្សទ្ធិ (សេចក្តីស្ងប់ចិត្ត) ក៏មាន ។ បើកាយហួស្សទ្ធិ មាន ក្នុង
កាលណា បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង្គ័ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បី
គោសដឹង ដើម្បីនិញ្ជាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។ បើចិត្តហួស្សទ្ធិ មាន
ក្នុងកាលណា បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង្គ័ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់
ក្នុងកាលណា បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង្គ័ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់
ដើម្បីគ្រាស់ដឹង ដើម្បីនិញ្ជាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។

ពោជ្ឃ**ង្គវិភង្គេ** សុត្តនូវាជនយំ

(៤៤៦) នក្ខ ភេទមោ សមានិសក្ដោជ្ឈា ខ្យុំ ។

អត្តិ សានក្ដោ សាទាកេ សមាន អត្តិ អានក្ដោ អាទាកេ សមាន ។ យឧទិ សានក្ដោ
សាទាកេ សមាន នឧចិ សមានិសម្ពោជ្ឈខ្មុំ អ
កិញ្ញាយ សម្ពោនាយ ខិញ្ចានាយ សំរុំន្គនិ ។

យឧទិ អានក្ដោ អាចាក្រ សមានិ នឧចិ សមានិសម្ពាជ្ឈខ្មុំ អ
និសម្ពោជ្ឈខ្មុំ អកិញ្ញាយ សម្ពោនាយ ខិញ្ចានិសម្ពាជ្ឈខ្មុំ ។

ជាយ សំរុំន្គនិ ។

ពេជ្ឈង្គវិភង្គ សុត្តស្វាជន័យ

(២៩៦) បណ្តាសម្ពេជ្យត្តិទាំងនោះ សមាធិសម្ពេជ្យត្តិ តើ
ដូចម្តេច ។ សមាធិប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈក៏មាន
សមាធិមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈក៏មាន ។ បើសមាធិប្រកបដោយ
វិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ មានក្នុតកាលណា សមាធិសម្ពោជ្យត្តិ ក៏
ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីនិព្វាន ក្នុតកាល
នោះដែរ ។ បើសមាធិមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ មានក្នុតកាល
ណា សមាធិសម្ពោជ្យត្តិ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់
ជឹង ដើម្បីនិព្វាន ក្នុតកាលនោះដែរ ។

(២៧៣) បណ្តាសម្លោដ្បង្គ័ព៌ននេះ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គ័ តើ
ដូចម្តេច ។ ឧបេក្ខាក់ង៍ធម៌ទាំងឲ្យយទាងកង់ក៏មាន ឧបេក្ខាក់ង៍ធម៌
ទាំងឲ្យយទាងក្រៅក៏មាន ។ បើឧបេក្ខាក់ង៍ធម៌ទាំងឲ្យយទាងកង់
មានកង់កាលណា ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គ័ ក៏ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់
ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីនិព្វាន ក្នុងកាលនោះដែរ ។ បើឧបេក្ខាក់ង៍
ធម៌ទាំងឲ្យយទាងក្រៅ មានកង់កាលណា ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គ័ ក៏
ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីតាស់ដឹង ដើម្បីនិព្វាន កង់កាល
នោះដែរ ។

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

សុត្តស្ភាជន៍យំ ។

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

(២៩៨) ពោជ្យន៍ ៧ គឺ សតសម្ពេជ្យង៍ ១ ។បេ។ ១បេក្ខា-សម្រាជ្យង៍ ១ ។ បណ្តាសម្រាជ្យង៍ទាំងនោះ សតិសម្រាជ្យង៍ តើដូចមេច ។ ភិក្ខុកង៍សាសនាខេះ ចំរើននូវសតិសម្ពេជ្យង៍ ដែល អាស្រ័យនូវសេចក្តីសុបស្ងាត់ អាស្រ័យនូវការប្រាសចាកតម្រេក អា-ស្រ័យនូវនិរោធ ជាគ្រឿន៍ឈមទៅកាន់ការលះ ចំរើននូវធម្មាំ៤យ-សម្ពេជ្យង៍ ចំរើននូវវិរិយសម្ពេជ្យង៍ ចំរើននូវបតិសម្ពេជ្យង៍ ចំរើន នូវបស្សទ្ធិសម្ពេជ្យង៍ ចំរើននូវសមាធិសម្ពេជ្យង៍ ចំរើននូវ១បេត្តា-សម្ពេជ្យត្តិ ដែលអាស្រ័យនូវសេចក្តីស្វប់សាត់ អាស្រ័យនូវការប្រាស ញកតម្រេក អាស្រ័យនូវនិរោធ ជាគ្រឿន៍ឈមទៅកាន់ការល**ះ** ៗ

ចច់ សុត្តស្គ្រាជនីយ ។

(៤៩៩) ពោជ្យភ្នំ ៧ គឺ សតិសម្ពេជ្យភ្នំ១ ។ បេ។ ។ បេក្ខា-សម្រោជ្យត្ន ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ពោជ្យត្តថា តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោក្តុតរជ្ឈាន ជានិយ្យានិ-កធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសខ្សំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះនូវ eិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សា្លត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិចទាននាកិញ្ញា កង្សម័យនោះ ពោជ្យង៍ ៧ យ៉ាង៍ គឺ សតិសម្ពេជ្យង៍១ ។ បេ ។ ។បេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ ១ កាក្រែតមាន ៗ

ពោជ្ឈង្គវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

(៣០០) នទ្ធ កានមោ សតិសម្ពោជ្ឈខ្មែ ។ យា សតិ អធុស្បីតិ ។ បេ។ សម្មាស់តិ សតិសម្ពោជ្ឈ-ខ្មែរ មក្កខ្មុំ មក្កបរិយាបជ្ជុំ អយំ វុច្ចតិ សតិសម្ពោ-ដ្ឋាខ្មែរ ។

រុំព្រែស សើព្យើ នេះ មេខេត្ត នេះ ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្បង ក្រុង ក្រុ

(៣០៣) តត្ត ភាពមា ប៊ីតិសម្ពោជ្ឈស្ថា ។ យា ប៊ីតិ ថាមោជ្ជិ អាមោនជា បមោនជា ហាសោ បហាសោ វិត្តិ ជិនក្សំ អត្តមនតា ចិត្តស្ប ប៊ីតិ-សម្ពោជ្ឈស្ថា អយំ វិច្ចុតិ ប៊ីតិសម្ពោជ្ឈស្ថា ។

ពេជ្ឈង្គវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

(៣០០) បណ្ដាសម្ពេជ្យង្គ័តាំងនោះ សតិសម្ពេជ្យង្គី តើដូច
ម្ដេច ។ ការេពុក ការនឹកឃើញ ។ បេ ។ ការេពុកត្រ ៃសតិសម្ពេជ្យង្គី ជាអង្គី នៃមគ្គ ៣០បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សតិសម្ពេជ្យង្គី ។

(៣០១) បណ្តាសម្ពោជ្យង្គ័តាំងនោះ ធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គ័ តើ ដូចម្ដេច ។ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្សើង ការពិចារណា នូវធម៌ ការយល់ត្រវៃ ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឃង្គ័ ជាអង្គ័នៃមគ្គ រាប់បញ្ចូល ក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឃង្គ័ ។

(៣០៤) បណ្តាសម្ពោជ្យង្គ័ត់ង៍នោះ វិយេសម្ពោជ្យង្គ័ តើដូច ម្តេច ។ សេចក្តីព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅកង្ខិត្ត ។បេ។ សម្មាកយាម: វិនិយសម្ពោជ្យង៍ ជាអង្គ៍នៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកង្ខមគ្គ ណា នេះហៅថា វិនិយសម្ពោជ្យង៍ ។

(៣០៣) បណ្តាសម្ពោជ្យង្គីទាំងនោះ ចិតិសម្ពោជ្យង្គី តើដូច
ម្តេច ។ សេចក្តីខ្មែតចិត្ត សេចក្តីកែវាយ សេចក្តីសប្បាយ សេចក្តី
ស្រល ការស្រស់ស្រាយ ការញញឹមញញែម អំណរ ការអណ្តែតអណុង សេចក្តីត្រេកអាខែចិត្ត ចិតិសម្ពោជ្យង្គ៍ ណា នេះហៅថា
ប្តីសម្ពេជ្យង៍ ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

អញ្ចុ រ៉ូខំខ្លួ ឧស្សិទ្ធិស ទៀបដ្រឹងខ្លុំ ឧស្សិទ្ធិស ឧស្សិទ្ធិស ពេល មេខសេខទំសារី សណាខ្លៃ ឧក្សិសារិទ្ធិ ឧស្សិទ្ធិស ពេល មុខសេខទំសារី សណាខ្លៃសារិទ្ធិ ឧស្សិទ្ធិស (១០៤) អង្គិ មេខខេស ឧស្សិទ្ធិស ស្ពេទ្ធិស នេះ ប្រឹក្សា រា

(៣០៥) តត្ត ភាគមោ សមាខិសម្ពោជ្ឈ(<a>ខ្លាំ យា ខិត្តស្បី ឃិតិ ១ ខេ១ សម្មាសមាឌិ សមាឌិ-សម្ពោជ្ឈ(<a>ខ្លាំ មក្កុំ មក្កុប្រាបច្ជុំ អយំ វុច្ចុតិ សមាឌិសម្ពោជ្ឈ(<a>ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្

ត់មេ វុទ្ធិ សត្ត ពេជ្ឈន៍ អាសេស ខេញ្ សត្តហិ សត្តាជ្ឈន៍លិ សមា្ជបត្តា ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

(៣០៤) បណ្តាសម្ពេជ្យឥ្គទាំងនោះ បស្បទ្ធិសម្ពេជ្យឥ្គ តើ ដូចម្តេច ។ សេរក្តីសូប សេរក្តីម្វេប កាស្នេប ការម្វេប ភាពនៃ កាស្នេប់ម្វេប នៃវេទនាទន្ន សញ្ញាទន្ន សង្គារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ បស្បទ្ធិសម្ពោជ្យឥ្គ ណា នេះហៅថា បស្បទ្ធិសម្ពោជ្យឥ្គ ។

(៣០៥) បណ្តាសម្ពោជ្យង្គីទាំងនោះ សមាធិសម្ពោជ្យង្គី តើដូច ម្តេច ។ ការតាំងនៅ នៃចិត្ត ។ បេ ។ ការតំកល់ចិត្តដោយប្រពៃ សមាធិសម្ពោជ្យង្គី ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សមាធិសម្ពោជ្យង្គី ។

(៣០៦) បណ្តាសម្ពេជ្យឥ្គន់នោះ ១បេក្ខាសម្ពេជ្យឥ្គ តើ ដូចម្តេច ។ ការរំពឹងឃើញ អាការរំពឹងឃើញ ការរំពឹងឃើញជាក់ ភាពនៃចិត្តតាំងនៅជាកណ្តាល ១បេក្ខាសម្ពោជ្យឥ្គ ណា នេះហៅថា ១បេក្ខាសម្ពោជ្យឥ្គ ។

ធមិទាំង៍នេះ ហៅថា ពោជ្យូង្គ្ ៧ យ៉ាង ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រុកបដោយសម្ពោជ្យូង្គទាំង៧ ។

ពោដ្ឋង្គ្រីវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

(៣០៧) សត្ត (៣៧៨) សត៌សម្ពោជ់ប្រុ ។បេ។ ១ប្រគ្នោសម្រាជ្យទំរ ។ តត្ត ភេទមោ សត្សាឡៅស្តា ។ ៩៩ ភិក្ខុ យូស្ម៊ី សមយេ លោកត្តាំ ឈានំ ភាយ់តំ និយ្យានិកាំ អបខយតាម៉ឺ ខ្ទុំក្ខុំកត្តិ បញ្ជាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា វិវិច្ចៅ កាមេហ៍ ។ មេ។ មមទំ ឈានំ ឧមសម្បីដួ វិហរត់ ឧុក្ខាមដ៏មន៌ ឧន្ទាក់ញំ ឃា តម្មឹ សមយេ សតិ អនុស្បតិ ។ បេ។ សមា្សតិ សតិស គ្រោជ្យ ខ្មែរ មក្ខំ មក្សាហាចខ្លុំ អយុ វុទ្ធ សត្វសម្ពេជ្យគ្រោ អៅសេសា ឧញ្ សត៌សម្ពេជ្ឈន៍សម្បូយុត្តា ។បេ។ អុស្រេសា ឌស៊ី ឌស៊ីរួឧ៣ទាសើប៉ុន្តែខានិកានិ ឯកេណ អុទ្រេស ឧស រួលទាំង នុម្មាល់ នៃ ក្នុង នៃ ក្នុង អៅ សេសា ជម្លា ជំនិសម្លោជ្ឈន្និសម្បីយុត្តា ។ បេ។ អុព្រម្មា ឧស្សិទ្ធិស្សេងព្រឹទ្ធមានិធានិធ្យា ឯនេង អៅសេសា ឧញ្ សមាជ៌សម្ពោជ្ឈផ្តមទ្បីបុត្ត ។ តត្ត កត់ទោ ខ្យត់ទ្វាស ត្រៅជួរ ។ ៩៩ ភិក្ យភ្នំ អមយេ លោក្ខាំ ឈានំ ភាពតំ និយ្យានិកំ

ពោជ្យង្គវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

(៣០៧) ពោជ្យូង៍ ៧ យ៉ាង់គឺ សតិសម្ពេជ្យូង៍១ ។បេ។ ទបេក្ខាសម្រាជ្យង៍ ១ ។ បណ្តាសម្រាជ្យង៍ ទាំងនោះ សតិសម្រាជ្ឃង៍ ត្រើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ ចំរើននូវលោ-ក្នុតរជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេស-វដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិជ្ជិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សា្ងត់ចាកកាម ទាំងទ្បាយ ។ បេ។ ហើយបូលកាន់បឋមដ្ឋាន ជាទុក្ខាបដិបទាទន្លា-ភិព្រា ក្នុងសម័យនោះ ការរពុក ការនឹកឃើញ ៗ ខេៗ ការរពុក ត្រ សតិសម្ពេជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ ៣០០ញ្ចូលកងមគ្គ ណា នេះហៅ ថា សតិសម្ពេជ្យង្គ័ ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយ សតិស គ្នាជ្យង្គី ។ បេ។ ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកប ដោយធម្មវិចយសម្ពេជ្ឃង្គី ។ បេ។ ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះ ឋាប្រកប្រដាយវិរិយសម្ពោជ្ឃគ្និ ។ បេ។ ធមិទាំងឡាយដ៏សេស កំ ឈ្មោះថាប្រកបដោយបីតិសម្ពោជ្យត្តិ ។ បេ ។ ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក់ ឈ្មោះថាប្រកបដោយបស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឃង្គី ។ បេ។ ធមិទាំងឡាយ ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសមាធិសម្ពោជ្យង្គ៍ ។ ម ណា សម្ពេជ្យង៍ទាំង៍នោះ ។បេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ តេជ្ជចមេច ។ ក្នុងសម័យ ភិក្ខុងសាសនានេះ ១វេននូវលោកតរជ្យាន វីក្ ជានិយ្យា និកធម៌

អភិធម្មបំដិពេ វិភង្គោ

អភិធម្មបំដឹក វិភង្គ

ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្យ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិជ្ជិ ទាំង ទ្វាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមក្ទុមិ ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយ ច្លេកាន់បឋមជ្ជាន ជាទុក្ខាបដិបទទេនាភិពាា ក្នុងសម័យនោះ ការ រំពឹង ឃើញ ភាការរំពឹង ឃើញ ការរំពឹង ឃើញជាក់ ភាព នៃចិត្តតាំង នៅជាតណ្ឌាល ១បេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ ណា នេះហៅថា ១បេក្ខាសម្ពេ-ជ្ឈង្គ ធម៌ទាំងីទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយ១បេក្ខាសម្ពោជ្ឃង្គីៗ (៣០៤) កោជ្បូង ៧ យ៉ាង គឺ សតិសម្ពេជ្បូង្គ ។បេ។ មបេក្ខាស ម្ខាជ្យង៍ ១ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ ពោជ្យង៍ ៧ តេដ្យមេច ។ ក្នុងសម័យ ណា កិក្កក្នុងសាសនានេះ ចំរើននូវលោកត្រជ្បាន និយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវក៏លេសវដ្ឋ:) ដើម្បី លះនូវទិជ្ជិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ចាកកាមទាំង**ឡាយ** ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខ្កាបដិបទខេន្នាកិញ្ញា ក្នុង សម័យនោះ ផស្ស: ក៏កើតមាន ។ បេ។ អាក្រែប: ក៏កើតមាន ជមិទាំង៍ នេះ ជាកុសល ភិក្សាត់ហាតកាមទាំង ណ្យ ។ បេ ។

ពោដ្ឋាង្គវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ស្សាត់ ត្ស៊ី សមយេ សត្ត ពោជ្យត់ មោធ៌ សត់សម្លេជស្រែ ។បេ។ ឧបេក្ខាសម្លេជស្រែ ។ តត្ត ភេតមោ សត់សម្ពេជ្ឈគ្នា ។ យា សត់ អនុស្បាតិ ។ ខេ។ សមាសតិ សតិស គ្នោជ្ឈ គ្រែ មក្ខុំ មក្ខុំ មក្ខុំ អូល វុទ្ធុំ សត្តសម្ពេច្បាន ។បេ។ ឥត្ត ភាគមោ ខ្យែក្លាសម្រាជ្យស់ ។ លា វ ដេយ៉ា វ ដេយ៉ិស អម្បី ដេយ៉ូស គម្បីនិស ត្^{ង្គ}សារី ៩ តែយ៉ាមា គើម៉េង មក្សា មិន្ទ្ ៩ តែ-តា្សាសាស្ព្រាស់ ។ ៩ ។ មន្ទ្រី សត្ត ពេលដ្ឋា អាស្រសា ១៩ សន្តិស ្យេជី ឡើស ្នា ជា (៣០៩) សត្ត ពោជ្យដ្ឋា សត្វសព្តោជ្យដែរ ។ មេ។ ឧប្រក្ខាសាហ្គាជា្នែ។ ។ ឥត្ត ភាគមោ សតិសាទ្ធាជាត្រែ ។ ឥ៩ ភិទ្ធា យ ឃ្មុំ សម យេ លោកត្តិ ឃាន់ ភាវគិ និយ្យានិកំ អបឲយកា-ត្ ច្ចឹកសច្ច ចសាលាយ បឋមាយ ក្ទុចិយា បង្គុំ-យា វ៉ៃឡេវ កាមេហិ ។ ខេ។ ខមទំ ឈានំ

ពោជ្ឈង្គវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាឲ្យាបដិច**ទានភ្នំភា** ជា**សុពាត:** ជាវិច្បក ព្រោះភាពនៃលោកត្តរកុសលជ្ឈាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ ចំរើន ហើយ ក្នុងសម័យនោះ ពោជ្យង៍ ៧ គឺ សតិសម្រាជ្យង៍ ១ ។ បេ ។ **ទ**បេក្ខាស ម្ខេជ្ជន៍ 🤊 ក៏កើតមាន ។ បណ្តាស ម្ខេជ្ជន៍ ទាំង់ទ្បាយ នោះ សតិសម្រាជ្យង៍ តើដូចមេច ។ ការព្វេក ការនឹកឃើញ ។ បេ ។ ការរពុកត្រវ សតិសម្ពេជ្យង្គី ជាអង្គិនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកង៌មគ្គ ណា នេះហៅថា សតិសម្ពេជ្ឃង៍ ។បេ។ បណ្ដាសម្ពេជ្យង៍ទាំង៍នោះ ទលេកាស ម្ខេជ្ជ ត្រីដូច មេខ ។ ការេពឹង ឃើញ អាការរពឹង ឃើញ ការរំពឹង ឃើញជាក់ ភាពនៃចិត្តតាំងនៅជាកណ្ដាល ១បេក្ខាសម្រាជ្យង ណា នេះហៅថា ។បេក្ខាសម្រាជ្យង្គី ។ ធម៌ទាំង៍នេះ ហៅថា ពោជ្យង្គី ៧ ធម៌ទាំងទ្បាយដំសេស កំឈ្មោះថាច្រកចដោយសម្ពេជ្បង្គី៧ ។ (៣០៩) ពោជ្យង៍ ៧ យ៉ាង៍ គឺ សតិសម្ពេជ្យង៍១ ។បេ។ ។បេក្ខាសម្រាជ្បង្គី ១ ។ បណ្តាសម្ពោជ្បង្គីទាំងនោះ សតិសម្ពោជ្បង្គី ត្រើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនន្យ៉ាលា-ក្សាវជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវ កិលេសវដ្ត:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំឪ ឡាយ ដើម្បីដល់នូវចឋម-ភូមិ សា្តាត់ភាគតាមទាំ£ទ្បាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន

អភិធម្មចំដកេ វិភង្គោ

ឧបសម្បីជី រូ**ស**រេខ ៩២១៩ឧធ្យ ឧឃុំ ឧឃុំ ស្នាល ឌម្រើ ឈង ឯក្រេង ស្នេ មុគេ ខតិរា ឃុសលា ខាទារ លេឃខ្មែរមារី ឃុំ-សហស្សា ឈានស្សា កាន់ត្រា វិទាក់ រីវិច្ចេះ កាមេហ៍ ។ ខេ ។ ខមុខ ឈា នំ ឧឧក ម្យុជ្ល សមយេ សត៌ អជុស្ប៊ូតិ ។បេ។ សម្បាសត៌ សត៌-ကျေးရွူးကိုး မက္ကို မက္ကဏ်တည့် မယ် ပုံမှုန်း လန်း-សម្លោជាខ្មែរ អាសេសា ជញ្ជា សង្គសម្លោជិធ្មីមានាំ-ល់ខា រពេរ ងុំហ្រេសា ឌស៊ី ឌគិ៍ ឧល្សស៊ើម៉ីម៉ីម៉ី មានាល់ខ្លា រពេរ ងម្រោម ខេត្ត រួចមាសើចុះ មាន្ត្រា រពេល ង ម្រាសា ខេត្ត តួងមេដោះ។ ជ្ញស្នា ។បេ។ មាសេសា ១១ បង្បន្និ-សម្ពោជ្ឈន៍សាន្ទា ១ ខេ ១ អាស្រា ខេម្មា សមាជ្អសម្ពេជ្ជន៍សមា្សា ។ ឥត្ កាតមោ ជុ-តែស៊ាំអ អ៊ើម ស្រ មុខ មួស ក្នុំ ក្នុ ក្នុ លោកត្តាំ ឈាជំ ភារេស ចំប្បាចិក្ខំ អ្នកលក់ម៉

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ជាទុក្ខាបដ្ឋិបទាទន្លាក់ញា ក្នុងសម័យនោះ ផ្សុវ្រ: កុំក្តេតមាន ។ បេ។ អវិក្ខេប: ក៏កើតមាន ធម៌ទាំង៍ នេះជាកុសល ភិក្ខុសាត់ហកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខ្កាបដិបទានន្លាកិញ្ញា ជាសញ្**ត**ៈ ជាវិបាត ព្រោះភាពនៃលោក្តុត្រកុសលដ្បាននោះឯង ដែលលោកបាន ធ្វើហើយ ចំរើនហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការលើក ការនឹកឃើញ ។ បេ ។ ការរលឹកត្រ សតិសម្ពេជ្ឈង្គ៍ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុង ណា នេះហៅថា សតិសម្ពេជ្យង៍ ធមិតាំងីទ្បាយដ៏សេស ក់ហ្គោះថា ប្រកបដោយសត៌សម្ពោជ្បង្គ ។ បេ។ ធមិទាំងឡាយ ជ័សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម្មវិចយសម្ពោជ្បង្គី ។ បេ ។ ធម៌ ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយវ៊ែយសម្ពោជ្យង្គី ។ បេ។ ធមិទាំង៍ឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយបីតិសម្ពោជ្ឃង៍ ។បេ ។ ធម៌ទាំង៍ ឡាយដ់សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយបស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឃង្គ ។ បេ ។ ធម៌ទាំង៍ឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសមាធិស-ម្ខោដ្ឋង៍ ។ បណ្តាសម្ពេជ្យង៍ទាំងនោះ ។បេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ តេដ្ឋប មេច ។ ក្នុងសម័យណា ភក្តិត្នសាសនានេះ ចំរើននៅលោកត្តផ្សាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:)

ពោដ្ឋា**ង្គវិភង្គេ ប**ញ្ជាបុក្ខកំ

ឌីដឹកសាខូ ឧឈនាយ ឧត្សាភាយ ឯងគូលា ឧង្គ័យ វិទ្រៅ យោមស្ រ ខេរ ឧត្សាភូមិ មេខា ឧស្សាវូមី វិទ្យាន ខេស្សាឧត្ត ឧយាភូមិ មេខិត មាន ឧស្សា ខេស្សា រ ខេរ អ្នៃ ខេស្សា មេឃូ មុខិត្ត មុខិត្ត មេហា យោខការ មានស្លា មានស្លា វិទាធម្មា វិទ្ធាន វិទ្ធាន ខេស្សា រ ខេរ ឧស្សាភិស្លា មេឃូន វិទ្ធាន វិទ្ធាន ខេស្សា រ ខេរ ឧស្សាភិស្លា មេឃូន វិទ្ធាន វិទ្ធាន ឧធ្សា ឧធ្សាភិស្លា មេឃ្លាន បា ឧស្សិ មេខា ឧធ្សា ឧធ្សាភិស្លា មេឃុំ ខេត្ត ខេត្តាមាខ្លោះ ។ ឧធ្សា មេខា ឧធ្សាភិស្លា មេឃុំ ខេត្ត ខេត្តាមាខ្លោះ ។ ឧធ្សា មេខា ឧធ្សាភិស្លា មេឃុំ ខេត្ត ខេត្តាមាខ្លោវិស្តិត ខេត្តាមាខ្លាវិស្តិត ខេត្តាមាខ្លាវិស្តិត ខេត្តាមាខ្លាវិសាទ ។

អភិចម្មភាជន៍យំ ។

ម្នាលា ឧឌ្ឌ មលោ ១

(ឧបា ឧឌ្ឋ មេហា ឧឌ្ឋ មេហា ១

(ឧបា ឧឌ្ឋ មេហា ឧឌ្ស មេហា ឧឌ្ស មេហា ឧឌ្ឋ មេហា ឧឌ្ឋ មេហា ឧឌ្ឋ មេហា ឧឌ្ស មេហា ឧឌ្ស មេហា ឧឌ្ស មេហា ឧឌ្ស មេហា ឧឌ្

ពោរ្ត្រង្គវិភង្គ បញ្ញាបុក្ខក:

ដើម្បីលះនូវ ខិដ្ឋិ ទាំង ឲ្យាយ ដើម្បីដល់នូវ បឋមកូមិ ស្ងាត់បាកកាមទាំងឲ្យាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមដ្ឋាន ដាំខុត្តាបដិបទខេន្នាភិញ្ញា
ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ ក៏កើតមាន ។ បេ។ អាំក្ខេបៈ ក៏កើតមាន
ធម៌ទាំងនេះជាកុសល ភិក្ខុសាត់ បាកកាមទាំង ឲ្យាយ ។ បេ។ ហើយ
ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុត្តាបដិបទខេន្នាភិញ្ញា ជាសុញាតៈ ជាវិបាក
ព្រោះភាពនៃលោក្តុត្តកុសលដ្ឋាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ
ចំរើនហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការព័ធ៌ង ឃើញ ពាការព័ធ៌ង ឃើញ
ការពើង ឃើញជាក់ ភាព នៃ ចិត្ត តាំង នៅជាកណ្តាល ១ បេក្ខាស ម្ខោជ្ឈង្គ
ណា នេះ ហៅថា ១ បេក្ខាស ម្ខោជ្ឈង្គី ធម៌ទាំង ឲ្យាយដ៏ សេស ក៏

ចច់ អភិធម្មភាជនីយ ។

(៣១០) ពោជ្យង្គ៍ ៧ គឺ សតិសម្ពោជ្យង្គ៍ ១ ជម្សិចយសម្ពោះ ជ្យង្គ័ ១ វីរិយសម្ពោជ្យង្គ័ ១ បីតិសម្ពោជ្យង្គ័ ១ បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង្គ័ ១ សមាធិសម្ពោជ្យង្គ័ ១ ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ័ ១ ។ បណ្ដា ពោជ្យង្គ័ ទាំង៍ ៧ ពោជ្យង្គ័ ជាកុសល់រ៉ុន្មាន ជាអកុសល់ប៉ុន្មាន ជាអព្យាក្រិត ប៉ុន្មាន ។ បេ។ ជាសរណៈប៉ុន្មាន ជាអរណៈប៉ុន្មាន ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

(៣၈၈) ညီယာ ရုံးလက္လ်ပက អក្សាគាតា ។ ត្ត្រមាឡេ ស្ត្រាយ ប្រសាយ សមា្យ ត្រោ ជ ពោជ្ឈស្តា សំយា សុខាយ វេឌសយ សម្បយុត្តា សំយា អនុក្ខមសុខាយ វេឌជាយ សម្បីយុត្តា ។ ស្លា ខែមេ ស្លា ខែមេខគីខគី អថ់៦-ជំន្នានុទានាធំយា អសង្គិល់ដ្បាសង្គិលេស៌កា សំយា សវិតត្តសរិចារ សំយា អវិតត្តវិចារមត្តា សំយា មានស្ថាលា ។ ប៉ុន្តែសម្ពេជ្ឈ ជ ប៉ុន្តិសហ-ក តេ សុខសហក តេ ឧ ខេត្តាសហក តោ ពេជ្ឈថា សំហេ ចំនិសហគត សំហ សុខសហគតា សំយា «បេក្ខាសហគតា ។ នៅ ឧស្សាធន ន ភាវ**នាយ បហាត**់ញា នៅ ឧស្សាធន ន ភាវនាយ ខញាតព្រេតុកា សំយា អខ្មយកាម៌-នោ ស៊ំយា នេវាខយតាម៉ានោ នាបខយតាម៉ានោ ស៊ំយា សេយ្យ ភ្ពល ដទេស្យា អជីស្រហា អជីស្រហា-រម្មា បណ្ឌា សំយា សម្ព័ន្ធឲ្យសា ស្ណា អឌ្-យតា ឧ មត្តរម្មណា សំយា មត្តហេតុគា សំយា មក្ខេចតំនោ សំយា ន វត្តព្វា មក ហេតុកាត់បំ

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

[៣១១] ពោជ្យង្គី៧ ជាកុសលក៌មាន ជាអព្យុក្រិតក៍មាន ៗ បីតិសម្ពេជ្យត្តិ ប្រកបដោយសុខវេទនា ពោជ្យត្តិ ៦ ប្រកបដោយសុខ-វេទនាក៏មាន ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនាក៏មាន ។ ពោជ្យង្គី៧ ជាវិបាកក៏មាន មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រត់ មានកម្មប្រកបដោយក៏លេស មានតណ្ដាជា ដើមមិនកាន់យក ហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទាន ជាធម៌មិនសៅហ្មង៍ ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង់ក៏មាន ប្រគបដោយ វិតក្: ប្រកបដោយវិហារ:ក៏មាន មិនមានវិតក្: មានត្រឹមតែវិហារ:ក៏មាន មិនមានវិតក្: មិនមានវិចាវ:ក៏មាន ។ បីតិសម្ពោជ្យង្គ មិនប្រឡំដោយ ប័តិ តែច្រឡំដោយសុ**ទ** មិនច្រឡំដោយទលេក្ខា ពោជ្យង្គី ៦ ច្រឡំ ដោយបីតិក៏មាន ច្រឡំដោយសុទក៏មាន ច្រឡំដោយ។បេក្ខាក៏មាន ៗ ពោជ្យង្គ **៧** មិនគួរលះដោយទស្សន: ទាំងមិនគួរលះដោយភាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយកានោ មិនដល់ ន្ទាការសន្សំ (នូវកិលេសដែន) ក៏មាន មិនដល់នូវការសន្សំ (នូវកិ-លេសវដ្ត:) ទាំងមិនដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ត:) ក៏មាន ជារបស់សេក្ទ:ក៏មាន ជារបស់អសេក្ខ: មានប្រមាណមិនបាន មានអា-វម្មណ៍ប្រមាណមិនជាន ជាសភាពទត្តមក៏មាន មានសភាពត្រវ និង ទៀងក៏មាន មិនទៀង មិនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក៏មាន មានមគ្គជាហេតុ ្តុំ ភមាន មានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគួរពោលថា មានមគ្គជាហេតុផង

ពោជ្ឈង្គវិភង្គេ បញ្ហាបុប្ផកំ

បក្សាឃុំបស់ នេះ សំពា ១៩ សំពា អនុ-ប្បញ្ជាស់យា ខ្សាធិនោ សំយា អន់តា សំយា មល់ខុខ មួយ ខេត្តបាន ខេត្តមា មុខ្មែរ-រត់យោង្គ មួយមួយគេធ្លា ឧធំពីបារត់យោ-តិចិ សិយា អដ្ឋត្តា សិយា ពហិឌ្ជា សិយា អជ្ឈីស្មីពេល្ខនៃ ខេស្តនិះគើយោ អច្ចទស្សីសព័ន្ធសា ឯ (ឃុខ) ឌតិរួខភាទាឡើឡេ សេដ ឌ ឃេ-ជ្ឈុំខា ខ ហេតុ ។ សហេតុកា ហេតុសម្បយុត្តា ។ ឌត្ស្នេលមាសើព្យុ លេខ ខេង មាលេខយោ ខ ជ ពេជ្ឈនាំ ឧ វត្តព្វា ខេត្ត ខេត្ត ស ខេត្តកា លេខ មាលេខ២ ខេត្ត ១ ខេត្ត សម្ពេជ្ឈា ហែតុ ចៅ ហេតុសម្បយុត្តោ ខ ជ ពោជ្ឈន៍ ន វត្តព្វា មេត្ត ខេវ មេត្តមម្បយុត្តា ខាត់ សេសមាណ្ឌ នេះ ខ ខ សេស _រ ខ ពោជ្ឈ់ខ្លាំ ឧ ហេតុ ភពហេតុកា ឧម្មវិខយៈសម្លោ-ជ្ឈាស់ នេវត្តញោ ឧ ហេតុ ស ហេតុ កោត់បំ ឧ ហេតុ អហេតុកោត់បំ ។

ពោជ្យុង្គវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចក :

ថា មានមគ្គជាអធិបតីផង៍ក៏មាន កើតឡើង ហើយក៏មាន មិនទាន់កើត ទ្បើងក៏មាន បម្រង់នឹងកើតឡើងក៏មាន ជាអតីតក៏មាន ជាអនាគតក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ន តែមិនគួរពោលថា មានការម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានកា-រម្មណ៍ជាអនាគតផង៍ ថា មានការម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង់ក៏មាន ជាខាង ក្នុងក៏មាន ជាខាងក្រៅក៏មាន ទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ មានកា-រម្មណ៍ជាខាងក្រៅ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយ ការចុះពាល់ក៏មាន ៗ

(៣១៤) ធម្មវិចយសម្ដោជ្ឈង្គ ជាហេតុ កោជ្ឈង្គ ៦ មិន
មែនហេតុ ។ កោជ្ឈង្គ ៧ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ទាំងប្រកប
ដោយហេតុ ។ ធម្មវិចយសម្ដោជ្ឈង្គ ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជា
មួយនឹងហេតុ កោជ្ឈង្គ ៦ មិនគួរកោល ថា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងហេតុ គេជឿង្គ ៦ មិនគួរកោល ថា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងហេតុ ទេ គឺ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិន
មែនជាហេតុ ។ ធម្មវិចយសម្ដោជ្ឈង្គ ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយ
ហេតុ តោជ្ឈង្គ ៦ មិនគួរកោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ
ស្វើយ គឺ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ។ កោជ្ឈង្គ ៦ មិនគួរកោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ
ស្វើយ គឺ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ។ កោជ្ឈង្គ ៦ មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ធម្មវិចយសម្ដេជ្ឈង្គ មិនគួរកោល ថា មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅ
ជាមួយនឹងហេតុផង ថា មិនមែនហេតុ ទាំងឥតហេតុជូច្នះផងទេ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(៣០៣) ភពេទ្ធ្រយា ភេទ្តុំតា អធិនក្សាធា អណ្ឌឹសា អរិស ហេយ៉ឌ័ប យេចគ្នុ រួយែលប កោះខ្លួច ក្រោយស្រ ។ លោ អស់វា អស់ស្វា អស់វេប្បធ្នា ឧ វត្តា អស់វា ៩ សេសវា ទាន់ចំ សាសាវ ទៅ នោ ខ អាសាវន៍ចំ ឧ វត្តា អាសាវ ខៅ អាស់វសម្បយុត្តា ទាត់ចំ អាស់វស-ម្បីយុត្តា ខេដ នោ ខ អាសាត់តំ អាសាវិទ្យុយុត្ត្អនា-ស្សុ ។ នោះ សុ ហោះជន ។ ខេ ។ នោះ កុខ្លា ។ ខេ ។ នេះ ជុំឃា ។ ខេ។ នោ យោកា ។ ខេ។ នោ . ಪೃಣಯ ನಡನ ಚು ಬಾಕುಳು ನಡನ ಳುಚಿಕೆಯು នោ ចិត្ត ចេតសិតា ចិត្តសម្បយុត្ត ចិត្តសំ-សដ្ឋា ចិត្តសម្ពុដ្ឋានា ចិត្តសហកុនោ ចិត្តាធុចវិវត្តនោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាល ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាធសហកុលោ ចិត្តសំសដ្ឋសម្ដាលឧបវ៉ាត់ពេល ៣ហ៍៣ ឧទាខា អ-ឧុទាឧិឌ្ឌ ។ ឧុទាធាលា ។បេ។ លោ កាំលេសា 9 185 9

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៣១៣) ពោជ្យង្គី ៧ ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យតាក់តែង៍ មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មិនមានរូប ជាលេក្ខតរ ដែលគប្បីដឹងដោយពៃញាណណាមួយ ដែលមិនគប្បីដឹង ដោយវិញ្ញាណណាមួយ ។ មិនមែនគាសវៈ ទាំងមិនមានគាសវៈ ប្រាស់ បាត់មាស់! មិនគួរពោល ថា ជាមាស់! ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជា មួយនឹងអាសាវ:ផង ថា ប្រក្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសាវ: តែមិនមែនអាសាវ: ផង៍ **ទៀ**យ មិនគួរពោល ថា ជាអាស់! ទាំងប្រកបដោយអាស់!ផង៍ ឋា ប្រកបដោយអាស់!ៈ តែមិនមែនជាអាស់!ៈផង៍ ទេ គឺ ព្រុសហក អស់! ទាំងមិនមានអស់! ។ មិនមែនសព្រោជន: ។បេ។ មិន មែនគន្ទ: ។ បេ ។ មិនមែនឱ្យ: ។ បេ ។ មិនមែនយោគ: ។ បេ ។ មិនមែននីវរណ: ។ បេ។ មិនមែនបកទាស: ។ បេ។ ប្រព្រឹត្តទៅដា មួយនឹងមារម្មណ៍ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ច្រកបដោយចិត្ត ច្រឡំ ដោយបិត្ត តាំង ទៀងអំពីចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាំង ទ្បើងអំពីចិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាំង ទៀង ទាំង កើតជាមួយនឹង ចិត្ត ច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តតាមនូវចិត្ត ជាខាងក្រៅ មិន មែនទុហ្គា មានកម្មបកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន យក ហើយ ។ មិនមែនទហ្ខាន ។ បេ។ មិនមែនកិលេស ។ បេ ។

ពោដ្ឋម្រុំវិភង្គេ បញ្ញាបុក្ខក់

(၈၀၆) ឧឧស្សាធន មហាតាញា ឧភាវឌាយ ឧសាឌិសិ ច ឧទាវិចេខ ឧសាឌិសិស្ស ខ ភាវ៣យ មហាតឲ្យទេតុកា សំរោ សវិតុក្តា សំយា អាំត្ត សំយា សាំចាក សំយា អាំចាក ។ ចឹងសម្ពាជ្ឈខ្មាំ អប្បីគិកោ ១ ពោជ្ឈខ្មាំ សិយា សព្វ័ត៌កា សំហ អព្វ័ត៌កា ។ ព័ត៌សម្ពេជ្ឈព័ ឧ មីតិសហគាតា ឧ ពោជ្ឈខ្មាំ សំឃាំ មីតិសហគតា សំហា ជ ប៉ុន្តិសហគតា ។ ប៉ុន្តិសម្ពៅជួរ(ខ្មែរ សុទ្-សហគតោ ន ពោជ្ឈខ្មាំ សំយា សុខសហគតា សំយា ជ សុខសហឥតា ។ ប៉ុន៌ស អ្គាជ្ឈូវ ជ ន្ទ្រេក្ខាសហគ តេ គេជ្ឈូញ់ សំយា ខ្មេក្ខា-សហឥតា សំហា ន «ប្រែក្ខាសហឥតា ។ នេ កាមាខែប ខ វិសាខេប ខ អវិសាខេប អត្វលា-បន្ទា សំយា និយ្យានិកា សំយា អនិយ្យានិកា សំយា ធំយតា សំយា អធ៌យតា អធុត្តា អរណាត់ ។

បញ្ញាបុក្ខកំ ។

ពេជ្ឈង្គវិភង្គោ សមត្តោ ។

ពោជ្ឈង្គវិភង្គ បញ្ញាចុច្ចក:

(៣១៤) ពោជ្យគ្គី ៧ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនគួរ លះដោយការនា មានហេតុមិនគួរលះដោយ «ស្សនៈ មានហេតុមិនគួរ លះដោយកាវនា ប្រកបដោយវិតក្ភៈក៏មាន មិនមានវិតក្ភៈក៏មាន ប្រកប ដោយវិចារៈក៏មាន មិនមានវិចារៈក៏មាន ។ បីតិសម្ពេជ្យង៍ មិនមាន បតិ ពោជ្យង៍ ៦ ប្រកបដោយបតិក៌មាន មិនមានបតិក៏មាន ។ បតិ សម្ពោជ្បត្ត មិនច្រឲ្យំដោយបីតិ ពោជ្បត្ត ៦ ច្រឲ្យំដោយបីតិក៏មាន មិនប្រទ្បៈដោយបីតិក៏មាន ។ បីតិស ម្ពេជ្យូង្គី ប្រទ្បៈដោយសុខ ពោជ្យូង្គី ៦ ប្រទ្បីដោយសុទក៏មាន មិនប្រឡំដោយសុទក៏មាន ។ បីតិ-សម្ពេជ្យង្គី មិនច្រឲ្យដោយ១បេក្ខា ពោជ្យង្គី ៦ ច្រឲ្យដោយ១បេក្ខា ក់មាន មិនច្រឡំដោយ១បេក្ខាក់មាន ។ ពោជ្ឈផ្លូ ៧ មិនមែនកាមា-វេចរ មិនមែនរុប្សាវចរ មិនមែនអរុប្សាវចរ ជាអបរិយាបន្ទៈ ជានិយ្យានិក: ក៏មាន ជាអនិយ្យានិក:ក៏មាន ជានិយត:ក៏មាន ជាអនិយត: អន្តរ: ជាអរណ:ក៏មាន ។

> ចប់ បញ្ញាបុច្ចក: ។ ចប់ ពោដ្ឃង្គំវិភង្គ ។

មគ្គវិភង្គោ

មាស់មាន មាស់មាន ។ ស្រ មាស់មាត់យើ មាស់មានួល មាស់មូលលោស មោលន្ទិក្ខ ។ មាស់ក្ខិត្ត មាស់មាយ៉ាលោស (ឧបត្ត) អរូលោ អនីខ្លីមោ តេម៉ោ ។

(៣០៦) តត្ត ភេសមា សម្មានិឌ្ឌី ។ ឧុភ្លេច ញាណំ ឧុភ្លាសមុខយេ ញាណំ ខុភ្លេចរោជ ញាណំ ឧុភ្លេចរោជភាមិធិយា ជឌិជនាយ ញាណំ អយំ វុច្ឆតិ សម្មានិឌ្ឌី ។

(၈၈၈) အခူ ကေဆးမာ ညည္းသည္လိုးေပါ အေနာ္လိုင္းေပါ အပါး ညေနသည္လိုးေပါ အႏွည့္ မာမာ (၈၈၈) အခ်ိန္း မာရာ သက္လိုးေပါ အ

អញ្ចុំខ្លុំ មាគីរង្ខរ ឯ នុះមោល ឯខរណៈ ព្រុងសា មាគីពីហែស ព្រុងសា ឯង ព្រុងសា តួមាំយាល ឯឧរណៈ ព្រុងហា (ឧបខ្យុំ) ឧទ្ធ មេខម មាគីរង្ខ ឯ ត់មា-

(៣១៤) ៩៩ ឧ៩ខេ មាស់ មាស់

មគ្គវិភង្គ

(៣១៤) អរិយមគ្គមានអង្គ ៤ ។ មគ្គមានអង្គ ៤ គឺអ៊ី១៖ ។ គឺ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្គប្បៈ សម្មាកថា សម្មាកម្មន្តៈ សម្មាគជីវៈ សម្បាក់យាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។

(៣๑៦) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាទិដ្ឋិ តើដូចម្ដេច ។ ការដងឹកងកង់ទុក្ខ ការដងែកង់ទុក្ខសមុខ័យ ការដឹងកង់ទុក្ខនិរោធ ការ ដឹងកង់ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា នេះហៅថា សម្មាទិដ្ឋិ ។

(៣១៧) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសង្គ័ប្បៈ តើដូចម្ដេច ។ ការត្រិះរិះកង់ការចេញថាកកាម ការត្រិះរិះកង់ការមិនព្យាបាទ ការត្រិះ វិះក្នុងការមិនបៀតបៀន នេះហៅថា សម្មាសង្គប្បៈ ។

(៣๑៨) បណ្តាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាក់ថា តើដូចម្តេច ។ ចេតនាជាហេតុវៀវចាកមុសាក់ទ ចេតនាជាហេតុវៀវចាក់បិសុណាក់ចា ចេតនាជាហេតុវៀវចាក់ផុសក់ថា ចេតនាជាហេតុវៀវចាក់សម្ពុច្បូលបៈ នេះហៅថា សម្មាក់ថា ។

(៣១៩) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សមាកម្មនៈ តើដូបមេប ។

មក្សិកង្កេ សុត្តន្តភាជន័យ៍

(១, ១០) ឧឌ ឧឧឧ ម មាម្ហាយ ។ ៩a ភិក្ខុ អនុឌ្ឍជានិ ទាខកានិ **អកុ**សលានិ ញ្ចាំ អត់សិបនាយ ឧទ្ធ័ ឌុ ខេម្ម មុខាធិ មួញ អាក្រត់ ចិត្ត បក្សាត់ បឧសត៌ ឧប្បុន្នាន់ មា-ជនសង្ឃ អឋ្ជាជិវិទ្ធា ម្នាសាល្យ ខេតាច នៃសាម ជខ្ញុំ ៩ នេត្ត ក្សា និង ក្សា មាន និង មក្ ហាន ជឧសន ៥ជាជាចូ មាមហេច ឧតិច្ ជូខ្លួល ដទាមើរមាល មួយឯមស្នាល ផ្ដេហិល ស្សារិធ និងបេត្ត ស្ពេច សារិឌ្ឌិល សារាស្ត្រិល អាកេត ចិត្ត បក្កណាតិ បឧហតិ អយំ វុច្ចុតិ ស្មារ្យាស្រ ។

មគ្គវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ចេតនាជាហេតុវៀរចាក់បាណាតិបាត ចេតនាជាហេតុវៀរចាក់អទិន្នាទាន ចេតនាជាហេតុវៀរចាក់កាមេសុមិច្ខាចារ នេះហៅថា សម្មាក់មុន: ។

(៣७०) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាគាជីវ: តើដូចម្ដេច ។ អរិយសាវិកក្នុងសាសនានេះ លះបង់ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស សម្រេចជីវិត ដោយការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ នេះហៅថា សម្មាគាជីវ: ។

(៣៤១) បណ្ដាអរិយមគ្គ ទាំងនោះ សម្មាកយម: តើដូចម្ដេច។
កិត្តក្នុងសាសនានេះ ញ៉ាំងធន្ទ: (សេចក្ដី បាញ់) ឲ្យកើតឡើង សង្វាត
ប្រារព្ធព្យាយម ផ្គងចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក
ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងធន្ទ:ឲ្យកើតឡើង សង្វាត
ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គងចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីលះនូវពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក
ដែលកើតឡើងហើយ ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើតឡើង សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម
ផ្គងចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើត
ឡើង ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើតឡើង សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម
ជ្គងចិត្ត ប្រឹងប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើត
ប្រើង ញ៉ាំងឆន្ទ:ឲ្យកើតឡើង សង្វាត ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គងចិត្ត ប្រឹង
ប្រែង ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យបិតនៅ មិន
ឲ្យវិនាស ឲ្យរឹងរឹត់តែដុះដាល ធំខូលាយ ចំរើន ពេញលេញ នេះ
ហៅថា សម្បារយាម: ។

អភិធម្មបំដិកេ វិភង្គោ

មាន្ត្រី អាចារូ មានក្ញុ ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្លាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៣৬৬) បណាអរិយមគ្គាំង៍នោះ សម្មាសតិ តើដូចមេច ។ ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ពិចារណានូវកាយក្នុងកាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿង ដុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដ៏ងៗន មានស្មារតី កំបាត់បង់នូវអភិជ្ជា និង ទោមនស្ស ក្នុងលោក ពិចារណានូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ មាន ព្យាយាមជាគ្រឿងជុតកំដៅកិលេស ជាអ្នកជឹង១៩ មានស្មារតី កំបាត បង់ទូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ក្នុងលោក ពិចារណានូវបិត្តកង្ចិត្ត មាន ព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅនូវកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី កំ-ចាត់បង់នូវអភិជ្ជានិងទោមនស្ស ក្នុងលោក ពិចារណានូវជមិក្សជមិ ទាំងឡាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកដ៏ង់ខ្លួន មានស្មារតី កំបាត់បង់នូវអភិជ្យានិងទោមនស្ស ក្នុងលោក នេះហៅ ឋា សមាសតិ ។

(៣៤៣) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសមាធិ តើដូបម្ដេច ។ ភិក្ខុកង៍ សាសនា នេះ ស្ងាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ស្ងាត់ចាក់អកុសលធមិទាំងឡាយ ចូលកាន់បឋមជ្ឈានប្រកបដោយវិតក្ដៈ ប្រកបដោយវិចារៈ មានបីតិនិង៍សុខ ដែលកើតអំពីវិវេក ព្រោះម្យាប់នូវវិតក្ដុះ និង៍វិចារៈ ចូលកាន់ឲុតិយជ្ឈាន

មគ្គវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនីយំ

នុបសម្បីជី ស្រែ ខ្លួន បាន ប្រាសា និ ប្រសាស្ត្រ ប្រាស្ត្រ ស្ត្រាំ ប្រាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្

មាសិទ្ធា មាន្ត្រា មាន្ត្រាម្នាក់ មានិទ្ធា មានិទ

មគ្គវិភង្គ សុគ្គន្តភាជន័យ

ជាទី ផ្លូវផង់ក្នុងសន្នាន មានភាព ខែចិត្តដ៏ប្រសើរ មិនមានវិតក្ត: មិនមាន វិបារៈ មានបីតិ និងសុខ ដែលកើតអំពីសទាធិ ក្រោះការនៃវាស់នៃ បីតិ ជាបុគ្គលក្រងើយផង មានសតិ និងសម្បជញ្ជៈផង វមែងទទួល នូវសុខដោយនាមកាយផង ចូលកាន់តតិយជ្ឈាន ដែលក្រះអរិយៈទាំង ច្បាយ តែងសរសើរថា បុគ្គលដែលបានតតិយជ្ឈាន តែងមានចិត្តក្រងើយ ជាអ្នកមានស្មាតើ នៅជាសុខ ក្រោះការលះបង់សុខផង ក្រោះការលះ បង់ទុក្ខផង ក្រោះការវិនាសទៅនៃសោមនស្សនិង ទោមនស្សក្នុងកាលមុន ផង លោកក៏ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ដែលឥតទុក្ខឥតសុខ មានសតិដ៏បរិសុទ្ធ ដោយ ១០ភ្ជា នេះហៅថា សម្មាសមាធិ ។

(៣៤៤) អរិយមគ្គមានអង្គ ៤ ។ អរិយមគ្គមានអង្គ ៤ គឺអ្វីៗ៖ ។ គឺ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្គប្បៈ សម្នាក់ថា សម្មាកម្មន្តៈ សម្មាអាជីវៈ សម្នាក់យាមៈ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។

(៣៩៤) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាទិដ្ឋិ តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនសម្មាទិដ្ឋិ ដែលអាស្រ័យវិរ៉េក អាស្រ័យ ការប្រាសចាកតម្រេក អាស្រ័យនិរោធ ឈមទៅក្នុងការលះបន់ ។ បេ ។ ចំរើនសម្មាសង្គ៍ហ្ជៈ ។ បេ ។ ចំរើនសម្មាក់ថា ។ បេ ។

អភិធម្មចំជិកេ វិភង្គោ

សញ្តម្លំ ភាប់តំ ។បេ។ សញ្អាជីវិ ភាប់តំ ។បេ។ សញ្ជាយាមំ ភាប់តំ ។បេ។ សញ្សស់តំ ភាប់តំ ។បេ។ សញ្សស់ពី ភាប់តំ ប៉ៃកោធ៌ស្ប៉ូតំ វិកគធ៌ស្ប៊ូតំ ធំពេលធំស្ប៊ូតំ ប៉ាស្បុក្បាំឈាម៉ឺ ។

សុត្តន្ត្តភាជន៍យំ ។

(៣២៦) អដ្ឋស្ថិតោ មក្តោ សម្មាធិដ្ចិ ។ បេ។ សម្មាសមាធិ ។ ឥត្ត កាតមោ អដ្ឋភ្នំ កោ មក្តោ ។ ឥជ ភិក្ខា យស្មុំ សមយេ ហេតុត្តាំ ឃានំ ភាប់តំ ជ័យព្រជិត អបឲយតាម៉ី ជិឌ្ឌិតតាជំ ប-ហាលាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា វ៉ាំឡៅ កា-មេល ១ ខេ ១ ឧកុខ្ ហា ខ្ ៤ ខេស្តិ ក្រា ខ្ ឧុត្តាបដំបន់ ឧន្ទាភិញ្ញុំ តស្មុំ សមយេ អដ្ឋដំកោ មក្តោ យោតិ សម្មាធិឌ្ឌិ ។បេ។ សម្មាសមាជ៌ ។ (៣৮៧) ឥត្ត ភេទមា សម្មាធិដ្ឋិ ។ យោ ឧទ្ទឹ មញ្ចុំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ខ្ទឹ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

ចំរើនសញ្ចុកម្មន្ន: ។បេ។ ចំរើនសញ្ជាជីវ: ។បេ។ ចំរើនសញ្ជាយាម: ។បេ។ ចំរើនសញ្ចូសតិ ។បេ។ ចំរើនសញ្ចូសមាធិ ដែលអាស្រ័យ វិវេក អាស្រ័យការប្រាសហកតម្រេក អាស្រ័យនិរោធ ឈមទៅក្នុង ការលះបង់ ។

ចច់ សុគ្គន្តភាជន៍យ ។

(៣៤៦) មគ្គមានអង្គ ៤ គឺ សម្មាធិដ្ឋិ ។បេ។ សម្មាសមាធិ ។
បណ្តាធមិទាំងនោះ មគ្គមានអង្គ ៤ តើដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុ
ក្នុងសាសនានេះ ចំរើនខ្លាំលោក្តុជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿង
ដល់ខ្លាំការមិនសន្សំ (ខ្លាំកិលេសដ្ឋ:) ដើម្បីលះខ្លាំធិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បី
ដល់ខ្លាំបឋមកូមិ ស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។បេ។ ហើយចូលកាន់
បឋមជ្ឈាន ជាខុត្តាបដិចទាខន្ធាភិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ មគ្គមានអង្គ
៤ គឺ សម្មាធិដ្ឋិ ។បេ។ សមាសមាធិ ក៏កើតមាន ។

(៣៤៧) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាទិដ្ឋិ តើដូចម្ដេច ។ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនថ្ងៃង ការសង្កេតនូវធមិ សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាទិដ្ឋិ ។

មគ្គវិភង្គេ អភិធម្មកាជនីយំ

ឧឌ័ព្យលាជទ៊ឺ ងញ្ចុំ សុខិស្ន សុសិសម័ព្រៀ ឯ ពេល ឧយើ រួងយើ សម្តុំពៀ មុំពិស មន្ត្រ ពេល ឧយើ រួងយើ សម្តុំពៀ មុំពិស មន្ត្រ ពេល ឧយោ មុំពិស្ធ សូសិសម័ព្រៀ ឯ

អញ ដូច្នៃ សម្មាគម្នោ ។

(៣៣០) តត្ត គេតម្លោ មក្សំ មក្កប់ មេសាំ

គេតំហោ អការណ៍ អន្តៀបត្តិ វេលាអនគិក្តមេ សេតុឃានោ សម្មាគម្នោ មក្សំ មក្កប់យបច្ចំ

សេតុឃានោ សម្មាគម្នេញ មក្សំ មក្កប់យបច្ចំ

សេតុឃានា សម្មាគម្នេញ ។

(៣៣០) ៩៩ គេ៩គេ ភាសាជ្នុ ។

មគ្គវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

(៣២៨) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសង្គប្បៈ តើដូចម្ដេច។
សេចក្ដីត្រិះរិះ ការរិះគិត ការនឹកក្ក ការរំពឹង ការជញ្ជឹង ការ
លើកចិត្តឡើង សម្មាសង្គប្បៈ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ
ណា នេះហៅថា សម្មាសង្គប្បៈ ។

(៣៩៤) បណ្តាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាក់ថា តើដូចម្តេច ។ ការរៀវ ការចៀសកង ការរៀវស្រឡះ ការងាកចេញ ចាកវចិទុច្ចវិត ៤ គឺការមិនសាង ការមិនធ្វើ ការមិនច្រព្រឹត្ត ការមិនល្មើសឲ្យហួសដែន ការសម្ងាប់ហេតុ (ដោយអរិយមគ្គ) សម្មាក់ថា ជាអង្គនៃមគ្គ កប់បញ្ចូល ក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាក់ថា ។

(៣៣០) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាកម្មន្ត: តើដូចម្ដេច ។
ការរៀវ ការចៀសជង វៀវស្រេឡះ ការងាកចេញ ចាកកាយឲុច្ចវិត

លា គឺ ការមិនសាង ការមិនធ្វើ ការមិនប្រព្រឹត្ត ការមិនល្មើសឲ្យ
ហ្លួសដែន ការសម្ងាប់ហេតុ (ដោយអរិយមគ្គ) សម្មាកម្មន្ត: ជាអង្គ
នៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាកម្មន្ត: ។

(ញ្ញា) បណ្តាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្អាមជីវៈ តើដូចម្តេច ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

យា មិញអាជីវ អាវតិ វ៉ាតិ បដិវ៉ាតិ ប៉េបណី អភិវិយា អគារណ៍ អន់ជ្ឈាបត្តិ ប៉េលាអន់តិក្តាមោ សេតុឃានោ សម្មាអាជីវ៉ោ មក្តខ្លំ មក្កបរិយាបន្នំ អយំ ប៉ុត្តិ សម្មាអាជីវ៉ោ ។

ភាស៊ាប្រាស រ ព្រះសក្សា ព្រះស្រ និងខ្លួំ និងព្រះលាលក្លិ ងលូ រ៉ូនិង ស្រែកមើនពីម្ដែរ និងខ្លួំ និងព្រះលាលក្លិ ងលូ រ៉ូនិង ព្រះសក្សា ព្រះស្រាស់ និង អាច្រាប់ មេ ពេល ព្រះសក្សា ព្រះស្រាស់ និង មេខាស់ ពេល ពេល

មក្តុំ មក្សាយាបច្ចុំ អញ់ ដូចូត៌ សម្មាសត៌ ។ មក្តុំ មក្សាយាបច្ចុំ អញ់ ដូចូត៌ សម្មាសត៌ ។

អភិធម្មបិដក វិភង្គ

ការរៀវ ភារចៀសវាង៍ ការរៀវស្រឡះ ការងាកចេញ ចាកមិច្ចា-ពាជីវ: គឺការមិនសាង៍ ការមិនធ្វើ ការមិនប្រព្រឹត្ត ការមិនល្មើស ឲ្យហួសដែន ការសម្ងាប់ហេតុ (ដោយអរិយមគ្គ) សម្មាពជីវ: ជាអង្គ នៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកង្មែគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាពជីវ: ។

(ញ្ច្រាម) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាវាយម: តើដូច ម្ដេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយម ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សម្មា-វាយម: វរិយសម្ពោជ្ឃង្គ័ ជាអង្គនៃមគ្គ វាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះ ហៅថា សម្មាវាយម: ។

(ញ្ញ្ញា បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសតិ តើដូចម្ដេច ។ ការរពុក ការនឹកឃើញ ។ បេ។ សម្មាសតិ សតិសម្ពោជ្ឃង្គ ជា អង្គនៃមគ្គ រាបបញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាសតិ ។

(ញ្ជា៤) បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសមាធិ តើដូចម្ដេច ។ ការបិតនៅ នៃចិត្ត ។ បេ។ សម្មាសមាធិ សមាធិសម្ពោជ្ឈង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាបបញ្ចូលកង្មមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាសមាធិ ។ នេះ ហៅថា មគ្គមានអង្គ ៤ ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមគ្គមានអង្គ ៤ ។

មគ្គវិភង្គេ អភិធម្មកាវន័យំ

(៣៣៥) បញ្ជូនគ្រោ មក្សា អាមាន្ត្រឹង អាមា-សញ្ជា សសាង្យា សសាំអង្ សសិមាគ្ន ឯ ត់ស្គ ភាគមោ បញ្ជុំភ្នោ បក្តេ ។ ឥជ ភិក្ខុ យ ស្មី សម យេ លោកត្តាំ ឈា នំ ភាវេតិ និយ្យា និក៌ ភ្ទិចិយា បន្តិយា វិវិច្ចេះ កាមេឆាំ ។បេ។ បឋម៌ ឈាន និត្តភាព រួយ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ ត្ស៊ី សមយេ បញ្ជុំកោ មក្តេ យោត៌ សម្មាធិដ្ឋិ ಳಾಕುಳಳ್ಳಾಬಿ ಕಾಕುಭಾಗಾ ಕಾಕುಕ್ಕಳ ಕಾಕು-សមាខ៌ ។ ឥត្ត ភេទមា សម្ពាធិដ្ឋិ ។ ហេ បញា ឧប្សាខេស ឯនេង មាសាលា ឌតិរួនឈេ មាសីឌូម៉ឺ វុច្ខំ សសុខិឌ្ឌី ។ ឥត្ត កាស សេស សម្មាសផ្ ហ្វោ ។ យោ នក្តោ វិតក្តោ សន្ត់ច្នេា ។ មេ។ មក្ខុំ ឧឌ្ពស្រាលន៍ ងញុ ដ់ជំនួ មាស៊ាមាឡុធៀរ ។ ឧឌឹ យន្តគេ មាសាក្សា ៤៣ ខេងស្វាយ រួវិលា-រងេ រពេង មាសាលា ង ព្រះពង់ នៅខែ

មគ្គវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

(៣៣៥) មគ្មានអង្គ ៩ គឺសញ្ទិដ្ឋិ សម្មាសង្ហ្យៈ សម្មា-វាយាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ មគ្គមានអង្គ ៥ ត្រីដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកុងសាសនានេះ ចំរើននូវ លោកតរជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវ គិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សាត់ ភាកកាម**ទាំង**ទ្បាយ ។ ថេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ជាន ជាខុក្ខាបដិចទា ទនាភិញា ក្នុងសម័យនោះ មគ្គមានអង្គ ៥ គឺ សមាទិជ្ជិ សមា្តសង្ហ្បូ: សម្មាវាយាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ក៏រមែងមាន ។ បណ្ដាអរិយមគ្គ ទាំងនោះ សមាទិជ្ជិ តើដូចមេច ។ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការសង្កេតនៅធម៌ សមាទិដ្ឋិ ធម្មវិចយសម្ពេជ្យផ្ ការមិនវិធ្វេធ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលកងមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាធិដ្ឋិ ៗ បណ្តាអរិយមគ្គតំងនោះ សម្មាសង៍ហ្វៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តី ត្រិះរិះ ការរិះគិត ការនឹកភក ។ បេ។ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូល ភិន្ត្រមគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាសន៍ហ្វៈ ។ បណ្តាអរិយមគ្គ ទាំងនោះ សម្មាវាយាម: តើដូចម្ដេច ។ ការប្រាវព្ធព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅក្សចិត្ត ។ បេ ។ សម្មាក់យាម: វិរិយសម្ពោជ្ឃផ្ន

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

ឧដុទ្ធ ឧដុស្មាលនទឹ ងល្ រុខិស្ម ទាំងលាមោ ឯ តត្ កាតមា សម្មាសត៌។ យា សត៌អនុស្ប៊ូត៌។បេ។ សមា្សស្ទ សន្ទមាឡាស្តែ ឧងខ្លុំ ឧងឧរ្ថេសឧទ្ទិ មញ្ចុំខ្លុំ សម្មាស់ស ។ ឥត្ត កាតមោ សម្មា-សមាជ៌ ។ យា ខំតុស្បី ឋិតិ ។ បេ។ សមា្សមាជ៌ សមាជ៌សម្ពោជ្ឈន៍ មក្កនំ មក្កបរិយាជ្ញុំ អយ់វុច្ចុត៌ សម្មាសមាជ៌ ។ អយ់ វុច្ខុធ៌ ចញ្ចុំគ្រោ មក្តោ អៅសេសា ជម្មា មញ្ជុំកោល មក្ខេល សម្បយ្សា ។ (៣៣៦) បញ្ចុំតោ មក្តេ សម្មាធិដ្ឋិ សត់្មមឌ្លី លើ មាសាលា មេ មាសាង មេសាមា-មាឌ៌ ។ ឥត្ត កាត់មា សមា្ធ្ជី ។ ៩៩ ភិក្ខុ យភ្មុំ អមយេ លោកត្ត ំ ឈានំ ភាវេតិ ចំយ្យ-តិតំ អបចយតាមី ឱ្ដឹកតាធំ បហាឆាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហិ ។ បេ។ បឋមំ ឈាធំ ឧបសម្បីជី វិហរត់ ៩ក្ខាបជួបធំ ឧយ៉ាមួយ យា នុស្នាំ មានពេល ឧយ ឧស្សាខស ស ខេត្ត អាមា-ស ឈេ ឌដ៍រួនលោ មាគីរុឌ្ស៊ី ឌដ៍រួនណមាដើរឡើឡោ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ជាអង្វនៃមគ វាប់បញ្ចូលក្នុងមគ ណា នេះ ហៅថា សម្លាប់យម: ។ បណ្តាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសតិ តើដូចមេច ។ ការវេពុក ការនឹក ឃើញ ។ បេ។ សម្មាសតិ សតិសម្ពេជ្យង្គ ជាអង្គិនៃមគ្គ ៣០ បញ្ចូលកង៌មគ្គ ណា នេះហៅថា សម្មាសតិ ។ បណ្ដាអរិយមគ្គទាំង នោះ សម្មាសមាធិ តើដូចមេច ។ ការប៊ិតនៅនៃចិត្ត ។ បេ ។ សមាសមាធិ សមាធិសម្ពេជ្យូង ជាអង្វនៃមគ រាបបញ្ចូលកង្មគ ណា នេះហៅថា សម្មាសមាធិ ។ នេះ ហៅថា មគ្គមានអង្គ ៥ ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយមគ្គមានអង្គ ៥ ។ (៣៣៦) មគ្មានអង្គ ៤ គឺ សម្មាធិដ្ឋិ សម្មាសង្គប្បៈ សម្មាក់យាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ បណ្ដាអវិយមគ្គទាំង នោះ សមាទិជី តើដូចមេច ។ កង្សម័យណា កិក្កង៍សាសនានេះ បិ-រើនលោកត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់ទូវការមិនស**ន្យំ** (នូវកាលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្ថាត់ចាត់កាមទាំង៍ឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់៤៤មជ្ឈាន ជាទុក្ខា-

បដ្ឋបទទន្លាក់ពាក្យ ក្នុងសម័យនោះ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។

ការមិនវង្វេធ៍ ការសង្កេតនូវធម៌ សមាទិដ្ឋ ធម្មវិចយសម្ពេជ្យធ្វ

មគ្គវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយ៍

ត្តម្តុំ គង្គ្រាល់ គឺ អញ ដំនំ មាម្រា សា ខញ្ជា សម្បាធ់ដ្ឋិយា សម្បយ្យន្នា ។ បេ។ អុស្រ្តា ខគា មាតាមឌុធោធ មាតិ៣២ ឯពេធ ដុំស្រែមា ឧត្ស មានាំង្គារ មាន មាន ប្រឹង្គ ವಣನ ಕ್ಯುಬ್ಯ ಜಕ್ಕೆ ಳಾಕುಳುಹ್ಹಿಯ ಳಾಣಿ!-យុត្ត ។ ឥត្ កាតមោ សម្មាសមាធ៌ ។ ឥជ ភិក្ខា យញ្ចុំ សមយេ លោតទុនាំ ឈាធំ ភាវេតា ជិយ្យាធិតាំ អបខយតាម៉ឺ ធិដ្ឋិកតាធំ បហាធាយ តណុត្ត យោច្ច និធ្យានៅ នៃ នៃ នៃ និធ្យានក្នុង ឧទ្ធាភិញ្ញុំ យា នុស្មុំ សមយេ ចិត្តស្បូ ឋិតិ ។បេ។ សម្មាសមាធិ សមាធិសម្ពោជ្ឈាខាំ មក្ខុធិ មក្ខុធិ-លាជថ្ងឺ ដញ្ចុំខ្ញុំ មាសាមាន្ទ អាមេសា ឌុសា ជសិសសុខ្សា ជាជាជា

(៣៣៧) អដ្ឋស្ថិតោ មក្តោ សម្មានិដ្ចិ ។ បេ។ សម្មាសមាជ៌ ។ ឥត្ត ភាគមោ អដ្ឋស្ថិតោ មក្តោ។ ៩៩ ភិគ្គា យុស្មី សមយេ លោកគ្រាំ ឈាជំ

មគ្គវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គ ណា នេះហៅថា សមាទិដ្ឋិ ធម៌ទាំងទ្យាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាទិដ្ឋិ ។ បេ។ ធមិតាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាសង្គីហ្វៈ ។ បេ។ ធមិទាំងទ្យាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាវាយាម: ។បេ។ ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាសតិ ។ បណ្ដា អរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសមាធិ តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ចំរើនលោក្សដ្បាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿង ដល់នូវការមិនសន្យំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បី ដល់នូវបឋមគុមិ សា្ធត់ហាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់ បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិចទាទនាក់ពាា ក្នុងសម័យនោះ ការប៊ិតនៅ នៃចិត្ត ។ បេ។ សមាសមាធិ សមាធិសម្ពេជ្យង្គី ជាអង្គនៃមគ្គ noបញ្ចូលកង្ខមគ្គ ណា នេះ ហៅថា សម្មាសមាធិ ធមិទាំងឡាយ ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាច្រកបដោយសម្មាសមាធិ ។

(៣៣៧) មគ្គមានអង្គ ៨ គឺ សម្មាធិដ្ឋិ ។ បេ។ សម្មា-សមាធិ ។ បណ្ដាធមិតាំងនោះ មគ្គមានអង្គ ៨ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុង សម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ចំរើនលោកត្តជ្យាន ជានិយ្យានិក-

អភិធម្មចំជិកេ វិភង្គោ

អាបាត់ ធំយ្យាធំកាំ អបខយកាម៉ ឧំឌ្គឹកតាធំ ប-ហាយាយ ១៥មាយ ភូមិយា ១គ្គីយា រំពិច្ច។ កា-មេហ៊ ។ ខេ។ បឋមំ ឈាធំ ឧុចសម្បីដូ វិហ ទើ ឧត្តាបជិបជំ ឧត្តាភិញ្ញុំ នេស្ទឹ សមយេ ដស្បា យោង ។មេ។ អាំគ្នេះទោ យោង ឥមេ ជម្នា ಹಳು ಜೀಳ್ಗೆ ಯಹ್ಮಳಿಗೆ ಹೆಸಬಳ್ಳ ឈានស្បា ភាពនៃ ស្វា ទិព្យា ការា-មេល ៤ ខេ**៤ ខ**ណ្តូក ហាក្ ៩ ៩ មាន្ត្រី ក្សា ខ្ ខ្យាបជ័បជំ ឧជ្ជាភិញ សញ្ជូន នុស្មុំ សមយ អដ្ឋព្រំកោ មក្តោ យោត៌ សម្មាធិដ្ឋិ ។បេ។ សម្មា-សមាន៌^(១) អយំ វុទូតំ អដ្ឋន៍កោ មក្តោ អវ-សេសា ឧទ្ទា អដ្ឋជ្ជិកោន មក្ខេង សម្បីយុត្តា ។

⁹ ឱ. ឥតោ បរំ តត្ថ កតមា សម្មាទិដ្ឋិ យា បញ្ញា បដាននា... អមោហោ ធម្មវិបយោ សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មវិបយសម្ពោដ្ឋង្គោ មគ្គង្គំ មគ្គបរិយាបគ្នំ អយំ វុច្ចតិ សម្មាទិដ្ឋិ ។ តត្ថ កតមោ សម្មាសង្កប្បោ ... សម្មាវាបា ... សម្មាកម្មត្តោ ... សម្មាអដីវ៉ោ សម្មាវាយាមោ ... សម្មាសតិ ... ។ តត្ថ កតមោ សម្មាសមាធិ យា ចិត្តស្ប បីតិ ... សម្មាសមាធិ សមាធិសម្ពោដ្យង្គោ មគ្គង្គំ មគ្គបរិយាបន្តំ អយំ វុច្ចតិ សម្មាសមាធិតិ ឥមេ បាឋា ទិស្បត្តិ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ធមិ ជាគ្រឿនដល់នូវការមិនសន្យំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះ ទិដ្ឋិ ទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមក្អុមិ ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទទន្លាកិញ្ញា កុងសម័យនោះ ផស្សៈក៏កើតមាន ។ បេ។ អវិក្ខេបៈក៏កើតមាន ធម៌ទាំង៍នេះ ជាកុសល ភិក្ខុសាត់ហកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយឲ្យសភាន់បឋមជ្ឈាន ដា ឲ្យបង្ខិបត្តខ្លាក់ពាា ជៈសុពាត: ជាវិទាក់ ព្រោះភាពនៃលោក្នុន្យ-កុសលដ្បាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ បំរើនហើយ ក្នុង សម័យ នោះ មគ្គ មានអង្គ ៤ គឺ សមាទិដ្ឋិ ៗ បេៗ សមាសមាធិ ក៏កើតមាន នេះហៅថា មគ្គមានអង្គ ៨ ធមិទាំងឡាយដ៏សេស កុំ ឃោះជាស្រុកពុះជាលមគ្គមានអង្គ ៤ ។

មត្តវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

(៣៣៨) បញ្ជុំតោ មក្តោ សម្មានិឌ្ឌិ សម្មា-សឌ្ឍា សាឡាវាយា ទោ សាឡាសាត់ សាឡាសាតាធំ ។ តេទ្ធ ភេសមោ បញ្ជុំភោ មេក្តេ ។ ៩៦ ភិក្ខុ យញ្ចឹ សមយេ លោកត្តាំ ឈាធំ ភាពតំ ធំយ្យ-ធិតា អបខយតាមី ឱ្យឹកតាធំ បហានាយ បឋ**-**ទេល ភ្ទុំមិយ បត្តិយា វិវិច្ចេះ កោមេហ៍ ១បេ១ ចឋម ឈាន ឧបសម្បីជី រូសមេ ដ៏យោត្ត និយាត្រភូ ឧទ្ធាភិញ នុស្មី សមយេ ៩ស្បោ ហោន ។បេ។ អាំ គ្លេខា យោត៌ ៩មេ ឧញ្ទា គុសលា តស្បើ ಯಹ್ಮಾಚ್ಚ ಹಳುಗಾಗ ಯಾತ್ತು ಹುಪ್ಪು ភាវិតត្តា វិទាក់ វ៉ៃច្នៃវ កាមេហិ ។ បេ។ បឋម៌ ឈាធំ ឧមសម្បីដូ វិហរត៍ ឧុក្ខាខឌិចឧំ ឧជ្ជាភិញ្ញុំ សញ្ជូន សញ្ជុំ សមយេ បញ្ជុំក្រោ មក្រា ហោទិ មាត់ប្រុស្និ មាស់មាន្តីលើ មាសិស្ត្រា មាស់មាន្ត្ សមា្សសាឌ្ អញ្ជុំ ខ្មុំខ្លុំ ឧញ្ជុំ កោ ឧបៀ អា-មេស្ស ឌមា ឧល្វិឌ្គិ នេះ ឧដ្ឋេធ សុខាណីខា ។

មគ្គវិភង្គ អភិធម្មកាជន័យ

(ញញាថ) មគ្គានអង្គ ៩ គឺ សញ្ចិដ្ឋិ សម្មាសង្ហា្ជ: សម្មាវាយាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ៗ បណ្ដាធមិព៌ង៍នោះ មគមានអង្គ ៩ ត្រីដូចមេច ។ ភុងសម័យណា ភិក្ខុភុងសសនានេះ ចំរើនលោក្ខុតរជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវគិលេសវដ្ត:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមកូមិ ស្វត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។បេ។ ហើយចូលបឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិ-ឋទាន្ទាក់ពាក្យ ក្នុងសម័យនោះ ផ្លារៈក៏កើតមាន ។ បេ។ អាក្រូប: ក៏កើតមាន ជមិទាំង៍នេះជាកុសល ភិក្សាត់ចាក់កាមទាំង៍ឡាយ ។បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុកាបដិបទខេស្តិញា ជាសុពាត: ជា វិយុក ព្រោះភាពនៃលោក្តុតុរកុសលដ្បាននោះឯង ដែលលោកបានធ្វើ ហើយ ចំរើនហើយ ក្នុងសម័យនោះ មគ្គមានអង្គ ៤ គឺ សមាទិជ្ជិ សម្មាស់ ស្បី: សម្មារាយម: សម្មាសត្ សម្មាសមាធិ ក៏កើតមាន នេះហៅថា មគ្គមានអង្គ ៩ ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមគ្ខមានអង្គ ៥ ៗ

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

(៣៣៩) ជឈិឌ្ឌី សេសិ-សឌ្ឍា សញ្ជាយ សេញសេន៍ សេញសមាខំ ។ នទេ យន្ស មាន់ធ្វី ។ មុខ ភូទិ លម្បំ មានលេ လောက္ခရို လက္ခရို အပြဲခ်ာ ခ်ီယျာခ်က် မမမေလာက်မ်ိဳ ខ្ញុំក្នានំ បហានាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា វ្សៃ ស្តែ ស្ត្រ ខេត្ត ពេល ខេត្ត ស្ត្រ និងមានិវិធី វិហរតិ ឧុក្ខាបឌិបឧំ ឧស្វាភិញ តស្មឹ សមយេ ដស្បោ យោឌ**៌ ១**ខេត ង្ស្រើស យោង មុខ ಹಳು ಜೀಸ್ಟೇ ಯಹ್ಮಿ<mark>ಬ್</mark>ಕ್ ಹಳುಗಳ್ಳೆ ಯಾರ್ತ ស្ប កត្តា ភាវិតុត្តា វិទាក់ វិវិច្វេវ ភាមេហ៍ ។បេ។ តណុត្ត ឈាច ៩៤មាតវីជី ស្រារម្ន ៩២២ឧក្ខេត ៩៤២৮-ញំ សុញានំ យា នុស្ទឹសម យេ បញ្ហា បជាន**ភា។** បេ។ ង គេ សេ ខតិរួន លេ មាតិរុឌ្ធ ខ្ពុំ ខតិរួន ល មា គឺ -ជ្ឈាទ្លែ មក្ខុខ មក្ខុខ មក្ខុខ មក្ខុខ មិន្ត្រី មិន្ត្រី មក្ខុខ មិន្ត្រី មក្ខុខ មិន្ត្រី មិន្ត្តិ មិន្ត្រី មិន អុស្រេសា ឌសី ទាសីឌឌ្ឌីលា ទាសិលនិយ ឯ សេស ងុ ទេសា ឧសី ស្សិសឌ្ នៅខ ម្នាំលា^២ រជេរ អុស្រុស ខុមា ភូមិស្រាវលា នេះ ភូមិស្រី ។ នេង

អភិធម្មចិជិក វិភង្គ

(៣៣៩) មគ្គមានអង្គ៩ គឺ សមាទិដ្ឋិ សមាសង្ហ្យៈ សមា-វាយាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សមាទិជ្ជិ តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា កុំក្កុងសាសនានេះ ចំរើន លោកត្តជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវ កិលេសដែ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ស្វាត់ បាកកាមទាំងទុក្យ ។ បេ ។ ហើយចូលកាន់ថឋមជ**្ជា**ន ជាទុក្ខាបដិ-ឋទាទនាកិញ្ញា ក្នុងសម័យនោះ ផ្សុវ្រៈក៏កើតមាន ៗបេៗ អវិក្ខេប: ក៏កើតមាន ជមិទាំង៍ នេះជាកុសល កិក្សាត់លាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិចទាទន្លាក់ញា ជាសុពាត: ជាវិចាក ព្រោះភាពនៃលោកតក្រុសលដ្ឋាននោះឯង ដែលលេកបានធ្វើលើយ ចំរើន ហើយ ក្នុងសម័យនោះ បញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិន ញ វង្គេធ ការសង្កេត្តខ្លាធម៌ សម្មាធិដ្ឋិ ធម្មវិចយសម្រាជ្យធ្នូ ជាអង្គិន មគ រាបបញ្ចូលក្នុងមគ ណា នេះហៅថា សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មិទាំងទ្បាយ ដ់សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាទិដ្ឋិ ។បេ។ ធមិទាំងឡាយ ជ់សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាសត្ថបា្ជៈ ។បេ។ ធម៌ទាំង-ស្វាលដ្ដុំសេស អ្នំ ឈ្មោះថា ប្រឹក្សាដោយសតិប្បាយគ: 1 នេ 1

មគ្គវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ដុំស្រុស ខេត្ត សស្មសន្និយ សម្បីយុត្តា ។ ត់ខ្លួកគេ សមាសសព្ទ ។ ៩៩ ភូមិ លេឡឹ കാലധ സേക്ക് സ്ഥാര് നിന്ന് മ്**ധ്വാ**ര്ക് អបទយកាម៉ឺ ឧិជ្ជិកតានំ បហាលាយ បឋមាយ ភូមិយា មត្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហិ ។ មេ។ មឋម៌ ឈាន ឧបសម្បដ្ឋ វិហាត់ ឧុក្ខាបដ៏បន់ ឧត្វាភិញ្ញា ត្ស៊ី សមយេ ៩ស្បា ហោតិ ។បេ។ អាំក្តេចា យោត៌ ៩មេ ១ម្នា គុសលា តស្បៅ លោកគ្គ-ស្រ្តា កុសសស្សា ឈានស្បា កាត់ឡា ភាពិឡា វិទាគាំ វ៉ាំច្ចេវ កាមេហ៍ ។បេ។ បឋមំ ឈានំ ឧបសម្ប្ដ វិហរតិ ឧត្តាបដិបនិ ឧន្ទាភិញ សុញ្ចុំ លា នភ្នំ អមលោ ចិន្ទុស្ស មិន សណ្ឌិន មជ្ជិន្ អវិសាហារោ អវិក្គោ្ទោ អវិសាហ៩មានសតា សម ទោ សមាជិន្ត្រិយំ សមាជិតលំ សម្មាសមាជិ អមាធ៌សម្ពោជ្ឈខ្មាំ មក្កខ្ពុំ មក្កបរិយាបឆ្នំ អយំ វុទ្ធ សម្មាសមាធ៌ អ[ុ]ស្រេសា ជម្មា សម្មាសមាធំពា សម្ប្រុត្តា ។

អភិធម្មភាជនីយំ ។

មគ្គវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ធមិទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាសតិ ។ បណ្ដា អរិយមគ្គាំង៍នោះ សម្មាសមាធិ តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោក្តុរជ្បាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿង ដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកិលេសវដ្ឋ:) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងទ្បាយ ដើម្បី ដល់នូវបឋមភូមិ សា្ធតាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ហើយចូលកាន បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទខ្លោកិញ្ចា ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈក៏កើត មាន ។ បេ។ អាក្រែបៈក៏កើតមាន ជមិទាំង៍នេះជាកុសល ភិក្ខុសាត ហាកកាមទាំង**ឡាយ ។ បេ ។ ហើយ**កូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាខុត្ថាបដិប**ទា** ទន្ទាក់ពា ជាសុពាត: ជាព្រៃក ព្រោះភាពនៃលោកុត្តកុេសលដ្ឋាននោះ ឯង ដែលលោកបានធ្វើហើយ ចំរើនហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការឋិត នៅនៃចិត្ត ការតាំង៍នៅ ការតាំង៍នៅលីប សេចក្តីមិនរសេមវេសាម សេចក្តីមិនរាយមាយ ភាពនៃចិត្តមិនរួញរា សមថៈ សមាធិន្រ្ទីយ សមាធិពល: សមាសមាធិ សមាធិសម្ពេជ្យង្គ ជាអង្គនៃមគ្គ រាប់ បញ្ចូលកង្មគ្គ ណា នេះហៅថា សមាសមាធិ ធម៌ទាំងឡាយ ប ដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថាប្រកបដោយសម្មាសមាធិ

ប្រំ អភិធម្មភាជន័យ ។

អភិធម្មចំដិកេ វិភង្គោ

(៣៤၀) ည်ယာ គុសលា ည်ယာ អក្សាគាតា ។ សតាសឌ្លា មានសភា មានសភា មានាំ មក្តុក សំឃា សុទាយ វេឧនាយ សម្បយុត្តា សំយា អនុក្ខមសុខាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តា ។ សំយា វិទាកា សំយា វិទាកាជម្ពុជម្ពា អនុ-ទានិញ្ឌុទានានិយា អសន្តិ៍លំជាួសន្តិ៍លេសិកា ។ សម្មសន៍ ទោំ អាំតែកាំពាម តោ សត្ត មក្សា សំយា សាំតក្កសាំទារ សំយា អាំតក្កាំទារមត្តា សំយា អាត្តភាពិព្រ ។ សម្មាសង្គីញ្ជា ចិន្-សហភាគា សុខសហភាគា ន ខ្មេត្តាសហ-កតោ សត្ត មក្សា សំឃា ប៉ុន្តិសហក្សា សំយា សុខសហគត សំយា ខ្យេត្តាសហគត។។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(៣៤០) អរិយមគ្គមានអត្ត ៤ ។ អរិយមគ្គមានអត្ត ៤ គឺអ្វី

ខ្លះ ។ សម្មាធិដ្ឋិ សម្មាសត្តហ្ល: សម្មាក់ថា សម្មាក់ម្មុត្ត: សម្ប
អាជីវ: សម្មាក់យាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ បណ្ណាអត្តមគ្គ

ទាំង ៤ អត្តមគ្គ ជាកុសលប៉ុន្មាន ជាអកុសលប៉ុន្មាន ជាអព្យាក្រឹត

ប៉ុន្មាន ។ បេ។ ជាសរណៈប៉ុន្មាន ជាអរណៈប៉ុន្មាន ។

(៣៤១) អង្គមគ្គ ៤ ថាកុសលក៏មាន ជាអព្យាក្រឹតក៏មាន ។
សម្មាស់ត្តប្បៈ ប្រកបដោយសុខរៀននា អង្គមគ្គ ៧ ប្រកបដោយសុខរៀននាក៏មាន ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខរៀននាក៏មាន ។ អង្គមគ្គ ៤ ជារិជាក់ក៏មាន មានវិជាកធម៌ជាប្រក្រតី ដែលមានកម្មប្រកបដោយកំលេស
មានតណ្តាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ទេជាទាន
ជាធម៌មិនសៅហ្មូង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូងក៏មាន ។ សម្មាសង្គប្បៈ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិបារៈ អង្គមគ្គ ៧ ប្រកបដោយ
វិតក្តៈ ប្រកបដោយវិបារៈក៏មាន មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិបារៈក៏
មាន មិនមានវិតក្តៈ មិនមានវិបារៈក៏មាន ។ សម្មាសង្គប្បៈ ប្រឡំ
ដោយបីតិក៏មាន ប្រឡំដោយសុខ តែមិនប្រឡំដោយទប្រក្ខាក់មាន ។
ដោយបីតិក៏មាន ប្រឡំដោយសុខក៏មាន ប្រឡំដោយទប្រក្ខាក៏មាន ។

មគ្គវិភង្គេ បញ្ញាបុក្ខតំ

ចេះ ឧស្សាធន ន ភាវឌាយ បញ្ជាត់ ព្រះ ឧស្សា-នេះ ឧ ភាវលយ មហាត្យូលេតុកា សំយា អមខ-យតាម៉ានោ សំយា នេវាជយតាម៉ានោ ជាជជយតាម៉ា-ពេ ជ័យ សេក្តា ជ័យ មសេក្តា អប្បទាណា អពុទ្រាឈារដំណា ឧញ្ខុំ មុលា មាដឹងចូលខា ည်တာ អនិយតា ន មត្តារម្មណា ည်တာ មត្តបោត្-តា សំយា មក្តាធិបត់នោ សំយា ជ វត្តព្វា មក្បេរ-តុកាត់បំ មក្តាជិបត់នោត់បំ សំយា ឧប្បញ្ញ សំយា អនុប្បន្នា សំយា ឧប្បានិនោ សំយា អតីតា សំយា ងសមខា ហ្កា ឧជំឧរិសិ ខ ម៉េណិ ងឌួខរតិ. ហា ងិច្ច ដនាកសាដេីហា ងូច ឧជំជាធារដិហា ងូច សំយា អដ្ឋត្តា សំយា ពហ៍ន្វា សំយា អដ្ឋត្តព-**ល្**ថិ សស្ទីដើយ ងច្នេក្សីសាជិ_ញ ស

(៣៤៤) សមា្ធិដ្ឋិ យេតុ សត្ត មក្ស័ា ធ យេតុ ។ សយេតុកា យេតុសម្បយុត្តា ។ សមា្ធិដ្ឋិ យេតុ ចៅ សយេតុកា ខ សត្ត មក្ស័ា ធ វត្តព្វា

មគ្គវិភង្គ បញ្ញាបុប្ផក:

អង្គមគ្គ ៨ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ មិនគួរលះដោយភាវនា ហេតុមិនគួរលះដោយទស្សន: មិនគួរល**ះ**ដោយការនា ដល់ទូវការមិនសន្យំ (នូវកិលេសវដ្ដ:) ក៏មាន មិនដល់នូវការសន្បុំ ទាំងមិនដល់ខ្លូវការមិនសន្សឹកមាន ជារបស់សេត្ត:ក៏មាន ជារបស់អសេត្ត: មានប្រមាណមិនបាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាសភាព ដឹទត្តមក៌មាន មានសភាពត្រវនិងទៀងក៏មាន មានសភាពមិនទៀង មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក៏មាន មានមគ្គជាហេតុក៏មាន មគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគួរពោល ថា មានមគ្គជាហេតុផង៍ ថា មាន មគ្ពុជាអធិបតីផង៍ក៏មាន កើតឡើងហើយក៏មាន មិនទាន់កើត ឡើងក៏មាន បម្រង់នឹងកើត ឡើងក៏មាន ជាអតីតក៏មាន ជាអនាគតក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ តែមិនគួរពោល ថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជា អនាគតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បានផងក៏មាន ជាខាងក្ងក់មាន ជាភាងក្រៅក៏មាន ទាំងភាងក្នុងទាំងភាងក្រៅ មានអារម្មណ៍ជាភាងក្រៅ មិនប្រភពដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រភពដោយការប៉ះពាល់ក៏មាន (៣៤៤) សមាទិជ្ជិ ជាហេតុ អង្មមគ្គ៧ មិនមែនហេតុ អង្គមគ្គ ៤ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ប្រកបដោយហេតុ ។ សមា្-ទិជ្ជ ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អង្គមគ្គ ៧ មិនគួរពោល

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ង្គត្ន ច លេដ ដលេដុយាង្គត្ន រ ឧយា មាតាំត្នក្តី ច ដើយិ ច លេដ មាលេដុយា-ច ត លេដ រ មានី ឧដ្ដម្ដា ច លេដ មាលេដុយា-គេ, បេដ្ឋអាតាំយើយ ខាង លេដ្ឋអាតាំយើយ ខេ, គេ, ច ខ លេដ រ មានី ឧដ្ដម្ដា ច ដើយិ លេដ្ឋ-ខេ, ច សេដ្ឋ អាស្តាន្តក្ដី ខោដ ខេ, លេដូ-លេដ្ឋ ខេ, ខេត្ត មាលេដូ-លេដ្ឋ ខេត្ត មាលេដូ-

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ឋា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុទេ គឺគ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ។ សមាទិជ្ជិ ជាហេតុ ទាំង ប្រភបដោយហេតុ អង៌មគ ៧ មិនគួរពោល ថា ជាហេតុ ទាំងប្រភប ដោយហេតុដូច្នេះឡើយ គឺគ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែន ជាហេតុ ។ អង្គមគ្គ ៧ មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងហេតុ សមាទិជ្ជិ មិនគួរពោល ថា មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងហេតុផង ថា មិនមែនហេតុ ទាំងឥតហេតុផងឡើយ ។ (៣៤៣) អង្គមគ្គ ៤ ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យតាក់តែង មិនប្រភពដោយការឃើញ មិនប្រភពដោយការប៉ះពាល់ មិនមានរូប ជាលោក្ខត្ត គហ្វីដ៏ងដោយពៃញាណណាមួយ មិនគហ្វីដ៏ងដោយពៃញាណ ណាមួយ ។ អង្គមគ្គ ៤ មិនមែនអាសវៈ មិនមានអាសវៈ ស្រុសថាក អាសវ: មិនគួរពោល ថា ជាអាសវ: ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវ: ផង៍ ថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈផង៍ ឡើយ មិនគួរពោល ថា ជាអាសវៈ ទាំងប្រកបដោយអាសវៈផង៍ ថា ប្រកប ដោយអាសារ: តែមិនមែនអាសារ:ផង៍ទេ គឺប្រាសហភាអាសារ: ទាំង មិនមានអាសវ: ។ អង្គមគ្គ ៤ មិនមែនសញ្ញោជន: ។ បេ។ មិន មែនគន្ទ: ១ បេ ១ មិនមែនឱ្យ: ១ បេ ១ មិនមែនយោគ: ១ បេ ៗ

មគ្គវិភង្គេ បញ្ជាបុក្ខកំ

នោ នីវេណា ។ ខេ។ នោ មាមអា ។ ខេ។

សារម្មណា នោ ខិត្តា ខេត្តភិតា ខិត្តអម្បូយុត្តា
ខិត្តសំសដ្ឋា ខិត្តសមុដ្ឋានា ខិត្តសហកុនោ ខិត្តាខុមហិត្តិនោ ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុនោ ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានាឧុមរាំត្តិនោ ពាមាំ៣
ឧុទាធា អគុខាធិត្តា ។ ឧុទាធានា ។ ខេ។ នោ

គាំលេសា ។ ខេ។

[៣៤៤] ន ឧស្សានេន បញ្ជាន់ នារានាយ បញ្ជាន់ និងក្រនេន បញ្ជាន់ និងការ និង

មគ្គវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចក:

មិនមែននីវេណ: ។បេ។ មិនមែនបកមាស: ។បេ។ ប្រព្រឹត្តទៅ
ជាមួយនឹងអារមួយ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ប្រកបដោយចិត្ត ច្រឲ្យំ
ដោយចិត្ត កើតឡើងអំពីចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត
ប្រឡំ ទាំងកើតឡើងអំពីចិត្ត ច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងកើតឡើង
ជាមួយនឹងចិត្ត ប្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជា
១ាងក្រៅ មិនមែនទហ្ទា មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណា
ជា ដើមមិនកាន់យក ។ មិនមែនទហ្ទាន ។បេ។ មិនមែនកិលេស

(៣៤៤) អង្គមគ្គ ៤ មិនគួរលះដោយ «ស្សនៈ មិនគួរលះ ដោយការនា មាន ហេតុមិនគួរលះដោយ «ស្សនៈ មាន ហេតុមិនគួរលះ ដោយការនា ។ សម្មាសង្គប្បៈ មិនមានវិតក្កៈ អង្គមគ្គ ៧ ប្រកប ដោយវិតក្កៈក៏មាន មិនមានវិតក្កៈក៏មាន ។ សម្មាសង្គប្បៈ ប្រកប ដោយវិចារៈ អង្គមគ្គ ៧ ប្រកបដោយវិចារៈក៏មាន មិនមានវិចារៈក៏ មាន ។ សម្មាសង្គប្បៈ ប្រកបដោយបីតិ អង្គមគ្គ ៧ ប្រកបដោយ ប័តិក៏មាន មិនមានបីតិក៏មាន ។ សម្មាសង្គប្បៈ ប្រឲ្យំដោយបីតិ អង្គមគ្គ ៧ ប្រឲ្យំដោយបីតិក៏មាន មិនប្រឡំដោយបីតិក៏មាន ។ សម្មាសង្គប្បៈ

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

បញ្ញាបុច្ឆក់ ។

មគ្គវិភង្គោ សមត្តោ ។

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ប្រឡំដោយសុខ អត្តមគ្គ ៧ ប្រឡំដោយសុខក៏មាន មិនប្រឡំដោយ សុខក៏មាន ។ សម្មាសត្តប្ប: មិនប្រឡំដោយ (បេក្ខា អត្តមគ្គ ៧ ប្រឡំ ដោយ (បេក្ខាក៏មាន មិនប្រឡំដោយ (បេក្ខាក៏មាន ។ មិនមែនកាមា-បែរ មិនមែនរូប្បាប មិនមែនអរុប្បាប ជាអបរិយាបន្ទ: ជានិយ្យានិក: ក៏មាន ជាអនិយ្យានិក:ក៏មាន ជានិយត:ក៏មាន ជាអនិយត: ជាអនុត្តរ: ជាអរណ:ក៏មាន ។

> ០ថំ បញ្ញាបុក្ខកៈ ។ ០ថ់ មគ្គវិភង្គ ។

ឈាតវិភណ្ត

[ឃុក្ស] មុខ ងួយ សង្គ្រោយម្នៃរ រួសរឌ្ឌ សលរមេនពេភពិធ្វើ ងហៅឧឌេហ រក្រើជា ភយឧស្សា សមានាយ សំក្តាន់ សំក្តាប ឧសុ ឥ-្ត្រិយេស ក្នុនទ្វារា ភោជនេ មគ្គា ឬព្យុត្យបអត្តិ ជាការិយាឧយោកមខុយុត្តោ សាតម្តុំ ខេមក្តី ពោធិប-ក្ខិតាជំ ឧញ្ជជំ ភាវជាឧយោកមធ្យត្រា ។ សោ អ-ភិក្សាន្ត ១ ដឹក្សាន្ត សម្បងានការ យោត៌ អាយោក់នេ វិលោកនៃ សម្បងធេតារី យោតិ សម្មីញ្ចូំនេ មសានៃ សម្បជាឧការ ហោត៌ សផ្លាជិបត្តចាំពោល សម្ប-ជាឧការី យោត៌ អស់តេ ច័តេ ខាយ៍តេ សាយ៍តេ មាននៃ ទោះ ស្រាន្ទ នទិវាពេទាប្រុយតើ មានាំយុច-ការ ហោត៌ ក់គេ ឋិតេ ជំសំផ្លេ សុគ្គេ ជាក់តែ ភា-ស់ តេ តុណ្ភាប់ សម្បជាខការ យោតិ។ សា វ៉ាត្ត សេខាសន៍ ភជន៍ អព្រាំ ក្រុមូលំ បព្ទ័ ការ្ទឹ កុហ៌ សុសាធំវាធមត្តិ អញ្ចោតាសំ បលាលបុញ្ចំ អប្ប-សខ្ញុំ អច្បន្តឡោសំ ដែនវាទំ មនុស្សាសាសេយ្យគំ

ឈានវិភង្គ

(៣៤៥) ភិក្ខុ កុងសាសនានេះ ជាអ្នកសង្រមកុងបាត់មោក្ខសំរៈ សម្រេចឥវិយាថថ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនិងគោចរ ឃើញភ័យក្នុង ទោសទាំងឡាយមានប្រមាណតិច សមាទានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាប្រទាំង-ទ្បាយ មានទារគ្រប់គ្រង់ក្នុងឥន្ត្រិយទាំងឡាយ ជាអ្នកដឹងប្រមាណក្ន កោជន ប្រកបរៀយៗ ក្នុងការព្យាយាមជាគ្រឿងភាក់លើក ក្នុងពេល មុនរាត្រីនិងក្រោយរាត្រី ប្រកបរឿយ ១ ក្នុងការព្យាយាមចំរើន នូវធមិ ទាំនទ្បាយ ជាចំណែក នៃការត្រាស់ដឹង ជាប់មិនដាច់ ចាស់ក្លា ។ ភិក្ខ នោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីជំនុំខ្លួន ក្នុងការដើរទៅមុខ និងការឈានថយ ក្រោយ ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន ក្នុងការក្រឡេកមើលទៅមុខ និងការក្រឡេក មើលទៅទិសផ្សេង ។ ធ្វើសេចក្ដីដឹង ១៩ កង្គការបត់ដៃជើង និងការលេត ដៃជើង ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន ក្នុងការទ្រទ្រង់សង្ឃាជី ហុត្រ និងចវែរ ធ្វើ សេចក្ដីជំនុំ ខន ក្នុងការបរិកោគកោជន ការផឹកទឹក ការទំពាវស៊ីខាទន័យ: និងការជញ្ជាប់ (នូវភេសជ្ល: មានសប្បិជាដើម) ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន ក្នុងការ បន្ទោបជ៍ទប្តារៈបស្សាវៈ ធ្វើសេចក្តីដ៏ជំនួន ក្នុងការដើរ ឈរ អង្គ័យ ដេក-លក់ ភាក់ឡើង និយាយ ឬ ការសៀម ។ ភិក្ខុនោះ គប់កេ ទីសេ-នាសន:ដ៏ស្វាត់ គឺព្រៃតូច គល់ឈើ ភ្នំ ក្រៅះភ្នំ គុហាភ្នំ ក្រែស្សាន ព្រៃញាតស្បាត ទីវាល គំនវចំបើង ទីមិនមានសំឡេង ទីមិនគិកកង៍ ទីប្រាស់ ហាក់ ខ្យល់ដែល កើតអំពីសរីវៈ នៃជន ទី ស្ងាត់កំពុំ ង៍វបស់មនុស្ស

អភិធម្មបិជិកេ វិភក្ដោ

ឧត្តម្ភាល់ខេមាវិត្ត រ មោ ងយើយខេម្ម ប្រងំ មូលឥ តា វ សុញា ការក តោ វ ធំស៊ី ឧតិ មហ្វំ អាក្ដិត្យ ខុដុំ កាយំ បណ៌ជាយ បរិមុខ៌ សត៌ ឧបដ្ឋបេត្វា ។ សោ អភិជ្ជិ លោកោ បហាយ វិតតាក់ដៀន ខេត្តសោ វិហរត់ អក់ដ្យាយ ខ័ត្ត ប-រំសោ ខេត្ត ត្យាទានឲ្យ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ចំត្តោ ហែវតិ សព្ទទាណក្នុនហិតានុកាម្បី ព្យាថា-ឧប្យនោសា ចិត្តិ បរិសោធេតិ ជីជមិន្ទិ បហាយ វិតត្តិធម្មិធ្វេ វិហវត៌ អាលោកអេញ សតោ សម្ប-ជានោ ជំនម់ន្ទា ចំត្ត បរិសោនេត នុន្ទទុកាកាទុំ បហាយ អនុន្តុតោ វិហរត៍ អដ្បត្តិ វូបសន្ទ័ត្តោ នុន្ទទុក្ខក្សា ចំនុំ បរិសាធេតិ វិចិក្ខំ បហយ វិចិត្តិច្បាយ ចិត្តិ ចរិសោ ខេត្ត ។ សោ ឥ មេ ចញ្ច នីវាណេ បញ្ហាយ ខេត្តសោ នុបត្តិលេស បញ្ហាយ ឧុត្វលីការណេ វិវិទ្វេរ កាមេហ៍ វិវិទ្ធុ អក្សេរសេហ៍ ឧម្មេហ៌ សវិតត្ថំ សវិទារំ វៃកេដំ ច័តិសុទ៌ ចឋម៌ ឈ ជុំ

អភិធម្មបំដិក វិភង្គ

ទីសមគ្គដល់ការពួនសម្ងំ ។ ភិក្ខុនោះ ទៅកាន់ព្រៃក្ដី ទៅកាន់មូបឈើក ទៅកាន់ផ្ទុះសាត់ក្ដី អង្គ័យផ្គត់ក្មែន តាំងកាយឲ្យត្រង់ តម្កល់សតិឲ្យ មានមុខគ្ពោះទៅរក (កម្មជាន) ។ ភក្ខិនោះ លះបង៌អភិជ្ឈាក្នុងលោក មានចិត្តប្រាសចាកអភិជ្ជា ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតចាកអភិជ្ជា លះបង់ព្យា-បាទនិងសេចក្តីបទូស្គ មានចិត្តមិនព្យាបាទ មានសេចក្តីអនុគ្រោះនូវ ប្រយោជន៍ដល់សត្វមានជីវិតទាំងអស់ ជម្រះចិត្តឲ្យស្ថាតចាកព្យាបាទនិង សេចក្តីបទូស្ត លះបន់ថីនមិទ្ធ: ជាអ្នកប្រាសចាតថីនមិទ្ធ: មានសេចក្តីសំ-គាល់ជាពន្ទឹ ជាអ្នកមានសតិនិងសម្បជ្ជ៣: ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតចាក់បីនមិទ្ធ: លះបង់ទទួកក្ច: ជាអ្នកមិនរាយមាយ មានចិត្តស្វប់ម្យាប់ទាងក្នុងសន្ពាន ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតថាកុខខ្លួកកុច្ច: លះបង់វិចិកិច្ចា ជាអ្នកធ្ងសាកវិចិកិច្ចា មិនមានសេចក្តីងឿងធ្លប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាត ហកវិចិកិច្ចា ។ ភិក្ខុនោះ លុះលះបង់នីវៃណ:ទាំង៩ នេះ ដែលជា គ្រឿងសៅហ្មង់នៃចិត្ត ដែលធ្វើបញ្ហាឲ្យមានកម្លាំងថយ ស្ងត់ចាក់កាម ទាំងទ្យាយ ស្ងាត់ចាកអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ហើយចូលកាន់បឋមជ្ឈាន

ឈានវិភង្គេ សុគ្គន្ទភាជន៍យំ

និត្ត រួចមាន រូន រួន រួចមាន មុខមាន មុខមាន សម្យសាននំ ចេនសោ ឯកោធិភាវិ អវិតក្តា អាចារំ សមាជំជំ ជំតិសុខ ខុតិយំ ឈាជំ ឧបសម្បជ្ល វិហរត់ ច័ត៌យា ខ វិពតា ឧ ចេត្ត កោ ខ វិហរត់ សាតោ ខ សម្បជានោ សុទ្ធា កាយេខ បដ៌-សំរៅ នេតិ យន្តំ អរិយា អាចិត្តាឆ្គំ ឧបេត្តា តោ សត៌មា សុទវិហារីត៌ គត់យំ ឈាធំ ឧបសម្បដ្ដ វិហរត៍ សុខជា ខែ ឧឈ្មា ខ់យ៉ឺជា ឧ ឧឈ្មា ជំ ម៉ា, សោមនស្បៈ នោមនស្បាន អត្តន៍មា អនុក្ខាមសុទ៌ នុយេក្ខាសត៌ទាវិសុធ្វី ខេត្ត ឃានំ នុបសម្បីដូ វិហវត៌ សព្វសា វូបសញ្ញាធំ សមត៌ក្នាមា បដ៌ឃ-សញ្ជាន់ អត្ថម្ភា ស្វាន្ទសញ្ជាន់ អម្មស្នាការា អខ.េញ ភាកាសោត៌ អាកាសាឧញ្ចូយនទំ ខ្ម-សម្បីដ្ឋ វិហវត៌ សព្វសោ អាគាសានញ្ចាយឥន៌ សមន្ត្រី មានខ្ញុំ រួយហេស្ទី រួយហេណាពេលឧទ្ធិ

ឈានវិភង្គ សុគ្គន្តភាជនឹយ

ដែលប្រកបដោយវិតក្តុ: ប្រកបដោយវិចារ: មានបីតិនិងសុ១ ដែល កើតអំពីវិវេក កិត្តនោះ ក្រោះរម្វាប់វិតក:និងវិចារៈ ក៏ចូលកាន់ខុតិ-យជ្ឈាន ជាធម្មជាតកើតមានខាងក្នុងសនាន ប្រកបដោយសេចក្ដីជុះថ្វា គឺសុទា មានសភាពជាចិត្តទស្ឯក មិនមានវិតក: មិនមានវិហរ: តែបតិនិង៍សុ១ ដែលកើតអំពីសមាធិគឺបឋមជ្ឈន ភិក្ខុនោះ នឿយណាយចាកបតិផង ប្រកបដោយ (បេក្ខាផង មានស្មារតិដឹង ១ន ផង៍ ទទួលសុ១ដោយនាមកាយផង៍ ក៏ចូលកាន់តតិយជ្ឈាន ដែលព្រះ អរិយៈទាំងទ្បាយ់តែងសរសើរថា បុគ្គលដែលបានតតិយជ្ឈាន ជាអ្នក ប្រកបដោយ (បេក្ខា មានស្មារតីនៅជាសុ១ កិក្ខានោះ ក្រោះលះសុ១ ព្រោះលះឲុក្ខផង៍ ព្រោះអស់ទៅនៃសោមនស្សនិងទោមនស្ស ក្នុងកាលមុនផង៍ ក៏ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ជាធម្មជាតិមានអារម្មណ៍មិន មែនទុកមិនមែនសុខគឺទបេកា មានសតិដ៏បរិសុទដោយទបេកា នោះ ក្រោះកន្ទង់រូបសញ្ញា ក្រោះអស់ទៅនៃបដិឃសញ្ញា ក្រោះការ មិនធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវនានត្តសញ្ញា ដោយសព្វគ្រប់ ក៏ចូលកាន់អា-កាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន ដោយបរិកម្មថា អាកាសមិនមានទីបំផុត ភិក្ខុ នោះ ព្រោះកន្ទង៍អាកាសានញ្ហាយឥនដ្ឋាន ដោយសព្វគ្រប់ ក៏ចូល កាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្ឋាន ដោយបរិកម្មថា វិញ្ញាណមិនមានទីបំផុត

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

នៃក្សាស្តី ស្រស្នេ មាន្ត្រៃ មានមួយ បាន ខ្លួន មាន ខ្លួន ខ្លួន មាន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន មាន ខ្លួន ខេន្ត ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេ

មាតិ៣ ។

សាទាទេ នេះ ដំព័ន្ធ មុខាន្ទ ឯ
សម្តេច ខេត្ត មុខម្នាំ ស្រាប់ខរួយ មុខម្នាំ សង្ខេ មុខមន្ទិ សង្ខេ ខេត្ត មុខមន្ទិ សង្ខេ ខេត្ត មុខមន្ទិ មេខមន្ទិ មុខមន្ទិ មន្ទិ មុខមន្ទិ មន្ទិ មន្ងិ មន្ទិ មន្ទិ

(៣៤៧) ភិក្ខុនិ សមញ្ញាយ ភិក្ខុ បនិញាយ ភិក្ខុ ភិក្ខុនិនិ ភិក្ខុ ភិក្ខុនោនិ ភិក្ខុ
ភិក្ខុ ភិខ្លុនិ ខាបកោ អកុសលេ ជម្មេនិ
ភិក្ខុ ភិខ្លុនា ខាបកានំ អកុសលនំ ជម្ជានិ
ភិក្ខុ ភិខ្លុនា ខាបកានំ អកុសលនំ ជម្ជានិ
ភិក្ខុ ភិខ្លុនា ខាបកានំ អកុសលនំ ជម្ជានិ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ភិក្ខុនោះ ព្រោះកន្ទងវិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្បានដោយសព្វគ្រប់ ក៏ចូលកាន់ អាកិញ្ច្ញាយតនដ្បាន ដោយបរិកម្មថា វត្តតិចត្តួចមិនមាន ភិក្ខុនោះ ព្រោះកន្ទង៍អាកិញ្ច្ញាយតនដ្បានដោយសព្វគ្រប់ ក៏ចូលកាន់នៅសញ្ញា-នាសញ្ញាយតនដ្បាន ។

ចច់មាតិកា ។

(៣៤៦) ត្រង់ពាក្យថា នេះ គឺ ក្នុងការឃើញនេះ ក្នុង ការគាបចិត្តនេះ ក្នុងការចូលចិត្តនេះ ក្នុងការប្រកាន់នេះ ក្នុងធម៌នេះ ក្នុងវិន័យនេះ ក្នុងធម៌និងវិន័យនេះ ក្នុងពាក្យជាប្រធាននេះ ក្នុងព្រហ្មចរិ-ឃ:នេះ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោល ថា នេះ ។

(៣៤៧) ត្រន់ពាក្យថា ភិក្ខុ គឺ ឈ្មោះថា ភិក្ខុ ព្រោះសូម
ឈ្មោះ ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះការប្ដេជា ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះសូម
ឈ្មោះ ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះជាអ្នកសូម ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះជាអ្នកចូលទៅ
កាន់ទីត្រាចទៅដើម្បីសូម ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះជាអ្នកចូចន់សំពត់
កាត់ដាច់ ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះលេតុខមាយអកុសលធម៌ទាំងទ្បាយដ៏លាមក
ឈ្មោះថាភិក្ខុ ព្រោះលេតុខមាយអកុសលធម៌ទាំងទ្បាយដ៏លាមក ឈ្មោះ
ថាភិក្ខុ ព្រោះការលេះកំលេសទាំងឡាយដោយចំណែក ឈ្មោះថាភិក្ខុ

ឈានវីភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

អនោះ សោ ភាំលេសនំ បញ្ជា ភិក្ខុ សេ ភ្លោ ភិក្ខុ អសេ ភ្លោ ភិក្ខុ នៅសេ ភ្លោ ភិក្ខុ អក្សា ភិក្ខុ ភេ ភេក្ខុ មណ្ឌោ ភិក្ខុ សា ហេ ភិក្ខុ សមក្ខេ ស ឡែន ញត្តិចតុ គ្គេន កា មេន អក្ស ប្បន ឋានា ហេន ឧបសម្បី ខ្លែន ភិក្ខុ ។

((៣៤៨) ខាត់មោត្តខ្លំ សំលំ ខត់ដ្ឋា អាធិ ខេណ់ សញ្ញមោ សំពេ មុខ ខមុខ^(០) គុសហានំ ឧញ្នំ សមាខត្តិយា ។ សំពេត តាយ់កោ អាត់ត្តិក្រមោ វាខស់កោ អាត់ត្តិក្រមោ តាយ់ការខ-សំកោ អាត់ក្កមោ ។ សំពុំគោត់ នៃទំព ខាត់-មោត្តសំពែន នុខេតេ ហោត់ សមុខេតោ នុខា-កតោ សមុខាត់តោ នុខខេត្តា សមុខខណ្ឌ សមត្ថា-កតោ គេន វុច្ចត់ ខាត់មោត្តសំពស់ព្រំគេតំ ។

ច្រេត្ត ហេតុ ខេត្ត ស្រាន ខេត្ត ស្រាន្ត ខេត្ត ស្រាន្ត ខេត្ត ស្ត្រិ មិល្ចេត្ត ខេត្ត ស្រាន្ត ខេត្ត ស្ត្រិ មិល្ចេត្ត ខេត្ត ស្ត្រិ ខេត្ត ស្ត្រិ មិល្ចេត្ត ខេត្ត ស្ត្រិ ខេត្ត ខេត្ត ស្ត្រិ ខេត្ត ខេត

ទ ម. មេាក្ខំ បមេាក្ខំ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ក្រោះការលះកិលេសទាំងឡាយដោយមិនមានចំណែក បុគ្គលជាសេត្ត: ឈ្មោះថាភិក្ខុ បុគ្គលជាអសេត្ត: ឈ្មោះថាភិក្ខុ បុគ្គលជាសេត្ត: ក មិនមែន ជាអសេត្ត:ក៏មិនមែន ឈ្មោះថាភិត្ត បុគ្គលប្រសេរ ឈ្មោះ ឋាភិក្ខុ បុគ្គលចំរើន ឈ្មោះថាភិក្ខុ បុគ្គលផ្សផង៍ ឈ្មោះថាភិក្ខុ បុគ្គល មានទ្ទឹម ឈ្មោះថាភិក្ខុ បុគ្គលដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យទបសម្បូល ដោយញុត្តិចតុត្តកម្ម ដែលមិនកម្រើកគួរដល់ហេតុ ឈ្មោះថាភិក្ខុ (៣៤៨) ត្រង់ពាក្យថា ជាតិមោត្ត បានដល់សីល ការតាំង មាំ កិច្ចទាងដើម ការប្រព្រឹត្តិ ការសង្គ្រម ការរាំង ប្រធាន ប្រ-មុខ នៃការដល់នូវកុសលធម៌ទាំងឡាយ ។ ពាក្យថា សំវរៈ គឺការ មិនកន្ងងដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ការមិនកន្ងងដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវាចា ការមិនកន្ងដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ និងក្នុងវាថា ។ ពាក្យថា អ្នកសុទ្រម គឺជាអ្នកព្រមព្រៀន មូលមិត ចូលទៅជិត អែបនែប កៀតកើយ ប្រជិតប្រជី ប្រកបព្រម ដោយការសន្នមក្នុងបាត់មេ:ក្ខុនេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នកសង្រមក្នុងបាតិមោក្ខុសំវែះ ។ (៣៤៩) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ប្រ-ច្រឹត្ត រក្សា រស់នៅ ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តិទៅ គ្រាច់ទៅ នៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបដោលថា សម្រេចឥរិយាបថ

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

[៣៥០] អាចារកោចរសម្បីជ្រោះតិ អត្តិ អា-ចារោ អត្តិ អស្ចារោ ។ ឥត្តិ ភាគមោ អស្ចា-ពេ ។ ភាយ់ ភោ រ៉ឺតំគ្លាមា វត្តិគ្លាមា តាយ៍តាវេចស៍តោ វីសំត្តាមោ អយំ វុច្ឆិ អណៈ ចារោ សព្វម្យ៉ី ខុស្ស៊ីល្យំ អនាចារោ ឥខេកច្នោ វេឡភាខេត ក បង្គ្នាខេត ក បុព្ធខេត ក ៩៤៩ខេត្ត កំ សំខាន់ខានេត ក់ ឧត្តិតិដ្ឋខានេត γ ខាតុតាខ្យត់ ϕ γ ខក្កុំប្តលយ γ ខា \hat{r} ភ៩ ត្រាយ វ ជជ្ឈប្រសធិ គោធ វ អញ្គរញាត-នេះ ។ មនិត្តិធ្វុយៈ នេះ គូសាមច្នេះ ច្នុះ យុ ប្បេត្ត អញ វុច្ចន្ទ អភាពារ ។ ឥត្ឌ កានមោ អទាររា ។ ភោយ៍គោ អវិតិភាមា វាខស់តោ អុវត្តែម្រា មាល្យ មុខ្មែរ មេលា អុវត្ថិយោ មេលា វុទ្ធ អាចារោ សញ្ចេច សីលសំពោ អាចារោ ៩ ខេត្ត ស្វែងខេត្ត ខេត្តខានេះ ន

o ម.បាតុកម្សតាយ **។**

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៣៥០) ត្រង់ពាក្យថា បរិប្ចូណ៌ដោយអាចារៈនិងគោចរ អធិប្បាយថា អាចារ:#៉មាន អភាចារ:#៉មាន ។ បណ្ដាអាចារ:និង អនាចារៈនោះ អនាចារៈ តើដូចមេច ។ ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកប ដោយកាយ ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកបដោយវាថា ការប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកប ដោយកាយ និងវាថា នេះហៅថា អនាចារៈ សូម្បីភាពនៃកិត្តទ្រុស្ត ស៊ីលទាំង៍អស់ ក៏ឈ្មោះថាអនាចារៈ គឺ ភិក្ខុ៖ ក្នុសសសនានេះ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយការឲ្យបុស្ស៊ីខ្វះ ឲ្យស្ទឹកឈើខ្វះ ឲ្យផ្ការឈើខ្វះ ឲ្យផ្ទែ ឈើខ្លះ ឲ្យគ្រឿងលំអិតសម្រាប់លាបខ្លះ ឲ្យឈើស្កូន់ខ្លះ ដោយភាព ជាអ្នកបន្ទាបបន្ទន់កាយៗ៖ ដោយការពោលវាចាដូចជាសម្មសណ្ដែកចាយ ា៖ ដោយការបីថ្មមក្នុនរបស់ត្រកូល១៖ ដោយការបម្រើត្រកូលដោយ កំហំងស្ង៍ ១៖ ដោយមិច្ចា អាជីវៈណាមួយ ដែលព្រះពុទ្ធ (ទង់តិ៖ដៀល ហើយៗ៖ នេះហៅថា អនាចារៈ ។ បណ្ដាអនាចារៈ និងអាចាវៈ នោះ អាចាវៈ តើដ្កូចម្ដេច ។ ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកបដោយកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកបដោយវាថា ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង់ប្រកបដោយ កាយនិង្សាចា នេះហៅថា អាចារៈ សូម្បីការសង្គ្រមក្នុងស៊ីលទាំង អស់ ក៏ឈ្មោះថាអាចារៈ គឺ ភិក្ខុះ ក្នុសសសនានេះ មិនបញ្ចឹម ជីវិតដោយការឲ្យឲ្យស្បី មិនបិញ្ចឹមជីវិតដោយការឲ្យស្ទឹកឈើ មិន

ឈានវិភង្គេ សុគ្គន្តភាជន៍យំ

ត់តិនយោប្រទេខ ខុសសារខេច ខ ទុខិ-តាដូខា ខេន ១ តុកាម្យនាយ ឧ មក្សុបតាយ ឧ ទារឹក៩គ្រាយ ឧ ៩ឡា ខេសចិ កោន ឧ អញនពោត-រេខ មន្ទ្រាជ្ញក្នុង មិញអាជីវេន ជីវិត កាច្បេត្ត អញ ថ្ងៃត អាចារោ ។ តោចរោត អត្ថិ តោចរោ អត្ថិ អតោខរោបត្ត កាត់ អតោខរោប ៩ ដែកច្វោ ឋេស៌យាគោខរោ វា យោតិ វិធ្យាគោខរោវា ដុល្វ-កុមារីតោខរោឋ បណ្ឌាភាគោខរោឋ ភិក្ខុធិតោខរោ ກ ទានាតារតោខរោ ក សំសដ្ឋា វិហរត៌ ភាផ្ទូហ៍ រជ្ញា មាន ស្វា ស្វាំ ទេស្សា ស្វាំ មាន ស្វាំ មាន ស្វាំ មាន ស្វា មាន ស្វាំ មាន ជជុ លោម គោន ក៏ហិសំសក្ដេន យានិ វា បន តានិ តុលាន អស្សឌ្វានិ អប្បសញ្ជានិ អនោទានក្ខាជានិ មក្តោសភាពរំកាសភាព មនុទ្ធភាមាធំ មហិត្តា-មាធ៌ អជាសុតាមាធ៌ អយោកក្ដេមកាមាធិ ភិក្ខុធំ ភិទ្ធិជំនំ ឧទាសភានំ ឧទាសភានំ ឥ៩ក្រេច

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជនឹយ

ចិញ្ចឹមជីវិតដោយការឲ្យជាឈើ មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយការឲ្យផ្ទៃឈើ មិន ចិញ្ចឹមជីវិតដោយការឲ្យគ្រឿងលំអិតសម្រាប់លាប មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយ ការឲ្យឈើស្ងន់ មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយការបន្ទាបបន្ទន់កាយ មិនចិញ្ចឹមជីវិត ដោយការពោលវាចាដូចជាសម្មសណ្ដែកជាយ មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយការ បីថ្មមកូនរបស់ត្រកូល មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយការបម្រើត្រកូលដោយកំលាំង៍ ស្មង៍ មិនចិញ្ចឹមជីវិតដោយមិត្តាអាជីវ:ណាមួយ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់តិះ ដៀល ហើយ នេះ ហៅថា អាចារៈ ។ ពាក្យថា គោចរ មានសេចក្ដី គោចរក់មាន អគោចរក់មាន **។ បណា**គោចរ និង្អគោចរ នោះ អគោចរ ត្រីដូចមេច ។ ភក្ខះ កង្សាសនានេះ គ្រាច់ទៅកាន់ទីនៃស្ត្រីពេស្យាខ្លះ គ្រាច់ទៅកាន់ទីនៃស្ត្រីមេម៉ាយខ្លះ គ្រាច់ ទៅកាន់ទីនៃស្ត្រីក្រមុំខ្លះ គ្រាច់ទៅកាន់ទីនៃមនុស្សបណ្ឌកខ្លះ គ្រាច់ ទៅកាន់ទីនៃភិក្ខុនីខ្វះ គ្រាច់ទៅកាន់ពេងសុពខ្វះ ជាអ្នកច្រឡុកច្រឡំ ដោយពួកស្ដេច ដោយពួកមហាមាត្ររបស់ស្ដេច ដោយពួកគរិយ ដោយពួកសាវិករបស់តរិយ ឬ ដោយការច្រឡុកច្រឡំនឹងគ្រហស្ត មិន សមគួរ មួយទៀត ត្រកូលណាដែលមិនមានសទ្ធា មិនជ្រះថ្វា មិនមែន ជាអណ្ឌូន ជាអ្នកដេរប្រទេខផ្លាសា មិនប្រាថាសេចក្តីទំរើន មិនប្រាថា ប្រយោជន៍ មិនប្រាប់សេចក្តីសប្បាយ មិនប្រាថ្ងាសេចក្តីក្សេម ចាក យោគ: ដល់ពួកកក្ត ភិក្ខុនី ខ្យុសក ខ្យុសការឡើយ ភិក្ខុនោះ

អភិធម្មបំដិពេ វិភង្គោ

ក្សាធំ ដោធ និងត បញ្ចាសត់ អយ់ វុច្ចត់ អ តេខ្យា ។ ឥត្ត ភាគ មោ កោខ្យា ។ ៩ ឆេ-តេទ្យោ ន វេសិយាគេខេយ យោតិ ន វិដ្ឋាគោ-ខរោ ន ដុល្ចកុមារីតោខរោ ន ខណ្ឌភាតោខរោ ឧ ភិគ្គិព្យែខពេ ឧ ខាជាការកោ**ខ**រោ ឧ សំ-សដ្ឋា វិហរតិ រាជ្ញូហ៍ រាជមហាមគ្គេហ៍ តិទ្ធិយេហ៍ ត់ត្ថិយស្សាក្រាកាហ៍ អាជន លោមកោជ កំហស់សក្រេជ ယာဋိ ႔ ဗဒ តាខំ គុលខំ សន្ទានិ មសភ្ជានិ ឋិទានក្ខុតានិ កាសវេច្បៈថ្លោតានិ ឥសិវាតឲ្យដ៏វា-តាធំ អត្តកាមាធំ ហិត្តកាមាធំ ជាសុភាមាធំ យោកក្ដេមកាមាធិ ភិក្ខាជំ ភិក្ខាជំជំ ឧ្ទាសភាជ ន្ទាស់កាន់ នាយុទ្ធន៍ កុលន៍ សៅតិ កដ្ឋ ឧញ្ជំសមស មញ្ជុំ មេខា ១ មុខ្មុំ មេខា ខ អាចារេធ ៩ម៉ែនា ខ កោខរេធ ខុបេតោ យោគ៌ ។ ខេ ។ សមជ្ជាក់តោ តេខ វុទ្ធត៍ អាចារកោច្រ-សម្បញ្ញាត់ ។

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ចូលចិត្តគប់គេ ចូលទៅជិត កាន់ត្រកូលទាំងឡាយមានសភាពដូច្នោះ នេះ ហៅថា អគោចរ ។ បណ្ដាគោចរ និងអគោចរទាំងនោះ គោចរ ត្រើដ្ឋបមេច ។ ភិក្ខុះ កុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនគ្រាប់ទៅកាន់ទីនៃ เพียนที่ คระบางเล่น อาจาร์ เราที่เลคาด คระบางเล่น เล่า ក្រមុំ មិនគ្រាប់ទៅកាន់ទីនៃមនុស្សបណ្ឌុក មិនគ្រាប់ទៅកាន់ទីនៃភិក្ខុនី មិនគ្រាច់ទៅកាន់រោងសុរា ជាអ្នកមិនច្រឡុកច្រឡំ ដោយពួកស្ដេច ដោយពួកមហាមាត្ររបស់សេច ដោយពួកតិវិយ ដោយពួកសាវិករបស់ ត្វិយ ឬ ដោយការច្រឡុកច្រឡំនិងគ្រហស្ត មិនសមគួរ មួយទៀត ត្រកូលណា មានសទ្ធា ដ្រះថ្វា ជាអណ្ឌូន រុងរឿងដោយសំពត់កាសាវ: ដែលផ្សព្វផ្សាយដោយ១រូលនៃឥសី ជាអ្នកប្រាថ្នាសេចក្តីចំរើន ប្រាថ្នា ប្រយោជន៍ ប្រាប់្រសេចក្តីសប្បាយ ប្រាប់្បព្រះនិព្វានជាធម៌ក្សេមចាក យោគ: ដល់ពួកកិត្ត ភិក្ខុនី ទទាសក ទទាសកា ភិក្ខុនោះ ចូល ចិត្តគប់រក ចូលទៅជិត កាន់ត្រកូលទាំងឡាយមានសភាពដូចោះ នេះ ហៅថា គោចរ ។ ភិក្ខុ ជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។ ប្រកប្រគម ដោយអាចារៈនេះផង៍ ដោយគោចរនេះផង៍ ព្រោះហេតុនោះ ថ្វើប ពោលថា ភិក្ខុនោះ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនិងគោចរ

ឈានវិភង្គេ សុត្តនូវាជនីយំ

(៣៥৮) សមានាយ សំក្លាន់ សំក្លាខ នេស្ត្រំ
នត្ត គានមា សំក្លា ។ ខេតស្បោ សំក្លា អំក្លានំ
អំក្លាសំក្លា អំក្លានំ អំក្លានំសំក្លា ឧទាសភានំ
ឧទាសកស់ក្លា ឧទាសភានំ ឧទាសភាស់ក្លា
៩មា ប្រុន្តិ សំក្លាយោ ៩មាស សំក្លាសុ
សព្វេន សព្វ សព្វជា សព្វ អសេស នំស្បេសំ
សមានាយ វត្តន៍ នេះ ជ្រុន់ សមានាយ សំក្លាន់
សំក្លាខនេស្តន៍ ។

០ ធ. ម. ឯត្តស្លា ឥតិ—សហ្គេទិស្សតិ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

(៣៥១) គ្រង់ពាក្យថា ឃើញក័យ ក្នុង ខេសទាំងឲ្យយមាន
ប្រមាណតិច មាន សេចក្តីថា បណ្តាពាក្យទាំង នោះ ទោសមានប្រមាណ
តិច ត្រីដូចម្តេច ។ ទោសទាំងឲ្យយណា មានប្រមាណតិច ស្តួច
ស្តើង ស្រាល ដល់ខ្លាំអំពើស្រាល គួរធ្វើសេចក្តីសង្រម គួរធ្វើការប្រយ័ត្ន គួរធ្វើការកើត ទ្បើង នៃចិត្ត ជា ទោសជាប់ចំពោះ ដោយមនសិការៈ
ទាំង នេះ ហៅថា ទោសមានប្រមាណតិច ភិក្ខុ ជាអ្នក ឃើញ ទោស
ក្នុង ទោសទាំងឲ្យយមានប្រមាណតិច នេះ ផង ឃើញក័យផង ឃើញ
ក្ កំហុសផង ឃើញការរលាស់ខ្លួន ចេញផង ព្រោះ ហេតុ នោះ ទើប
ពោលថា ឃើញភ័យ ក្នុង ទោសទាំងឲ្យយមានប្រមាណតិច ។

(៣៥២) ត្រជ់ពាក្យថា សម ខានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាប ខេត់នខ្យាយ មានសេចក្តីថា បណ្តាពាក្យទាំងនោះ សិក្ខា ត្រើដូចម្តេច ។
សិក្ខា មាន ៤ គឺ កិក្ខុសិក្ខា របស់ពួកកិក្ខុ ១ កិក្ខុនីសិក្ខា របស់ពួក
កិក្ខុនី១ ខេតុសកសិក្ខា របស់ពួកខេតុសក១ ខេតុសិកាសិក្ខា របស់ពួក
ពួកខេតុសិកា ១ ទាំងនេះ ហៅថា សិក្ខា បុគ្គលសមាទានក្នុងសិក្ខាទាំងខ្យាយនេះ ដោយសព្វគ្រប់ អស់កាលទាំងពួង ដោយប្រការទាំងពួង
អស់កិច្ចគ្រប់យ៉ាង មិនមានសល់ ឥតសេសសល់ ហើយប្រព្រឹត្ត ព្រោះ
ហេតុនោះ ខើបពោលថា សមាទានសិក្សា កង្សើក្ខាបខទាំងឡាយ ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

(យុត្ស) មុខ្រែក្រស់ ឯ២សិល្ខេត្ត មុខ្ចែក្រស់ ក្នុងស្វាតា អត្ត ឥន្ត្រីយេស អក្នុង្សាតា ។ សត្ តានមា ៩ ន្ត្រីយេស អក្សនិទ្ធារខា ។ ៩ ខេត្តទៀ ចត្តា រុខំ ឧ៌ស្វា ជំមិត្តកាហ៍ ហោត៌ អនុព្យញ្ជ-ឧត្តាហ៍ យត្វាជិការណមេន ខត្តាត្រ្ទិយ អស់រ៉ុត៌ វិហ-រខ្ញុំ អភ្ជព្រះសាធនស្សា សាបកា អកាសលា ជម្លា អធិរមាព្រៃញៀ សមារី មាស្រេល ខ ឧត្តពិទុំ ខ ក្ខេត្ត ខេត្ត ទ្រុំ យ ន សំរំ អាមជូន សោតេខ សខ្លុំ សុត្វា ។មេ។ ឃានេខ កន្ធុំ ឃាយ់ត្វា ។ ខេ។ ជំវាយ សំ សាយិត្វា ។ ខេ។ កាយេន ដោដ្ឋាំ ដុសិត្តា ១ ខេ ១ មន្សា ជម្មុំ វិញ្ញាយ ធិមិត្តក្រា យោត៌ អនុព្យាធ្លត្តបាំ យត្វាធិការណ-គេខ ឧត្តរិ៍ ភ្លំ អម្សុខ ស្រុវទី ងម្បីប្រសេនទេមាប လေးရယ္က အသိ အသိ အသိအပါၾကာနဲ့ မေးအပါ សំព្រយ ១ ខេត្ត និងព្រះ្ឋិន ១ ខេត្ត និងព្រះ ចិន្ត្រិយេ ន សំរំរំ អាចខ្លីត យា ឥមេសំ ជន្មិ ន់ច្រ្ចិយាន មក្ខាំ មកោម្**លា** មលាក្រោ មស់ព្រែ

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

(៣៥៣) ត្រង់ពាក្យថា មានទូរគ្រប់គ្រង ក្ងត់ន្ទ្រិយទាំង-ទ្បាយ អធិប្បាយថា ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមាន*ទ្វារ*គ្រប់គ្រង៍ ក្នុងឥន្ទ្រិយ ទាំងទ្បាយ ក៏មាន ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានទ្វារមិនគ្រប់គ្រង ក្នុងឥន្ទ្រិយ ទាំងឡាយ ក៏មាន ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ **ភា**ពនៃបុគ្គលអ្_{កិ}មានទាវ មិនគ្រប់គ្រង៍ ក្នុងឥន្ត្រិយទាំងឡាយ តើដូចម្ដេច ។ ភាក្នុងសាសនា នេះ ឃើញរូបដោយភ្នែកហើយ ជាអ្នកកាន់យកនូវនិមត្ត កាន់យកនូវ អនុព្យញ្ជន: អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លេមក គឺអភិជ្បានិងទោមនស្ស គប្បីជាបត្តាម នូវបុគ្គលជាអ្នកមិនសង្គ្រមកក្សន្ទិយនុំ៖ ក្រោះហេតុមិន ស ស្រមបត្ត ខ្លួយ ណា មិនប្រតិបត្តិដើម្បីស ស្រមបក្សខ្លួយនោះ មិន រក្សាចត្តុ៩ខ្ទ្រិយ មិនដល់ខ្លួវការសង្គ្រមកង៍ចត្តុខ្ទ្រិយ ពុស់ឡេងដោយ ខ្សែចៀក ១ លេខ ដុំភ្ជុំនេះជា៣៤ ចង់៖ ១ លេខ ហ្វិទ្ធិក្សិរសដោយ អណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រវ់ផ្សព្ទដោយកាយ ។ បេ ។ ដ៏ងច្បាស់ នូវធម៌ដោយចិត្តហើយ ជាអ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត ជាអ្នកកាន់យកនូវ អនុព្យញ្ជនៈ អកុសលធម៌ទាំងទ្បាយដ៏លាមក គឺអភិជ្ជានិងទោមនស្ស គប្បីជាបតាម នូវបុគ្គលជាអ្នកមិនសង្រមមនិទ្រិយនុ៎ះ ក្រោះហេតុ មិនសន្ត្រមមនិន្ត្រិយ ណា មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសន្ត្រមមនិន្ត្រិយនោះ មិនរក្សាមនិន្ត្រិយ មិនដល់នូវការសង្រីមក្សិមនិន្ត្រិយ ការមិនថែទាំ មិនគ្រប់គ្រង៍ មិនក្សា មិនសង្រ័ម នូវឥន្ទ្រិយទាំង ៦ នេះ ណា

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនឹយំ

អញ្ចុំ ម្នុំ ស្ន្រិលេស ម្ដង់ខ្លាំខោ ។ សង្គ យន្ត មុខ្មែលថា ដង្គើយមា ។ មុខបាស င်းကွာလ ႏုပိ ငိန္႔ ၉ ခ်ိမ္မွာရတာ တောင် ဆင်းရေးကီး-ឧក្តាហ៊ី យត្វាធិតារណៈមេនំ ខក្តុខ្គ្រិយំ អស់រុត៌ រូលខ្ញុំ អង្គទី នេងឧទារិ ស្នង អង្គទាល់ ខេត់ ងឃុំសារីពេល្យ ឧទារី មាស្រល ឧទ្ទឧទីទ ឃើខ ឧយឹ-្ត្រ្តីយំ ខត្តាត្ត្រិយ សំពំ អាមជ្ឈតិ សោតេជ សខ្លឹ សុត្វា ។ មេ។ ឃានេះ គេខ្ញុំ ឃាយ់ត្វា ។ មេ។ ជិញ្ញ រសំ សាយិត្វា ។ មេ។ កាយេន ដោដ្ឋព្វំ ដុសិត្វា សានុត្យញ្ជូនក្តាហ៊ី យត្វាជ៌ការណៈមេនំ មនិន្ត្រិយ័ សុំរុំន វិហរត្ថ អភិជ្ជា នោមជស្បា ទាបកា អកុ-ကေလ ဧ၏ **မေလာက္**ပြုက္ပါ့ မေလး ကွုံးပက ឧင္ធ-យា ៩ មេសំ ជន្នំ ៩ ខ្លែយានំ កុត្ត កោមនា អាវ ក្ដោ ស្សារ មញ្ចុំខ្មុំ មន្ត្រី ពេល ដងនិងខេង ។ មុខាល នុ ទ្រុំ លេស កុត្តខ្លារតាយ ខ្មាបតោ យោតិ ។ មេ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមានទ្វាមេនគ្រប់គ្រង ក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានទារគ្រប់គ្រង់ ក្នុងឥន្ត្រិយ ទាំងទ្បាយ តើដូចមេច ។ ភិក្ខុ៖ ក្នុងសាសនានេះ ឃើញរូបដោយ ក្រែកហើយ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត មិនកាន់យកនូវអនុព្យញ្ជន: អកុសលធម៌ទាំងទ្យាយដ៏លាមក គឺអភិជ្យានិង ទោមនស្ស គហ្វីជាប់តាម ន្យប់ម្ហាលយុកអត្ថិនសង្គ្រិតឧស្ស័ក្រិតឧស្ស័ក្រិតឧស្ស័ក្រិតិក្នុំក្នុ ណា ក៏ប្រតិបត្តិដើម្បីសង្គ្រមចក្ខុន្ទ្រិយនោះ រក្សាចត្តុន្ទ្រិយ ដល់នូវការ សន្រមក្នុងចត្តុន្ទ្រិយ ពុសំឡេងដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ធុំក្នុំនដោយច្រមុះ ។ បេ ។ លិទ្ធភ្នុក្សសេដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រវិផ្សព្វដោយកាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ដោយចិត្តហើយ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត មិនកាន់យកនូវអនុព្យញ្ជន: អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក គឺអភិដ្ឋានិង ពេមនស្ស គហ្វីជាបតាម នូវបុគ្គលជាអ្នកមិនសង្គ្រឹមមនិន្ត្រិយនុះ ក្រោះ ហេតុមិនសង្រ័មមនិន្ត្រិយណា ក៏ប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រ័មមនិន្ត្រិយនោះ វក្សា មនិន្ទ្រិយ ដល់នូវការសង្រ័មកង៍មនិន្ទ្រិយ ការថែទាំ គ្រប់គ្រង៍ រក្សា សង្រម នូវឥន្ទ្រិយទាំង ៦ នេះ ណា នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលអ្នកមាន ទ្វារគ្រប់គ្រង ក្នុងឥន្ត្រិយទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុ ជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ ។

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

សមញ្ជាក់ នោះ ខ្លែ នៃ នៃ ស្ត្រី សេស កុត្តខ្លាហេតា ។ (៣៥៤) កោជ១ មត្តកាត់ អត្ត កោជ១ មត្តាតា អត្ត កោជ:៤ អមត្តាតា ។ ឥត្ កាតមា កោជនេ អមត្តតាតា ។ ៩ គេក ភ្ញេ អប្បជិសថ្នា អយោធិសោ អ**ហា**រ អាហារេត ឧវាយ មខាយ ឧយ៌ាយក រូមិទេឃ លា ឧង មុទម្ពីខា អមត្តាតា អប្បដិសុទ្ធា កោជ ខេ អយំ វុច្គិ កោជ ខេ អមភ្ពាតា ។ ភេត្ កាតមា កោជ ខេ មត្យាតា ។ តេញ ៩ ខេត្ត ខ្មែង ខ្លាំ យោធិសោ អាហារ អាហារគំ វិក្សេសយ យាវ នៅ ឥមស្ប កាយស្ប វិតិយា យាជខាកា រួត្យ ស់ត្ន សា ខាង ខ្មែល ខាង សា ភា ឥតិ ពុកណញ្ វេឌន៍ ខឌិហទ្ធាមិ នវញ្ វេឌន៍ န နော္မုံးနေလျှားမ်ာ ဟာ(ရှာ ဗ မေ အာ္ဂါလျှန်ာ

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

ប្រកបត្រមដោយភាពនៃខ្លួន ជាអ្នកមានទូរគ្រប់គ្រង់ ក្នុងឥន្ត្រិយទាំង ឡាយនេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានទូរគ្រប់គ្រង់ ក្នុង ឥន្ត្រិយទាំងឡាយ ។

(៣៥៤) ត្រង់់ពាក្យថា អ្នកដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជន អធិប្បាយ ថា ការដ៏ង៍ប្រទះណ ក្នុងកោជនក៏មាន ការមិនដ៏ង៍ប្រទាណ ក្នុងកោជន ក៏មាន ។ បណ្ដាធម៌ទាំង៍នោះ ការមិនដឹងប្រមាណ ក្ងៅកោជន តើ ដ្ឋចមេច ។ ភិក្ខុះ ក្នុងសាសនានេះ មិនបានពិចារណាដោយទបាយ ហើយបរិភោគអាហារ ដើម្បីលេង ដើម្បីសេវិង ដើម្បីប្រដាប់ ដើម្បី ស្ថិតស្ថាង សេចក្តីមិនសន្តោស សេចក្តីមិនដឹងប្រមាណ សេចក្តីមិន ពិទារណា ក្នុងកោជននោះ ណា នេះហៅថា ការមិនដឹងប្រមាណ ក្នុង កោជន ។ បណ្ដាធម៌ទាំង៍នោះ ការដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជន តើ ដ្ចមេច ។ ភិក្ខុះ ក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាដោយទេពុយ ហើយបរិ-កោគអាហារ មិនមែនដើម្បីលេង មិនមែនដើម្បីស្រឹង មិនមែនដើម្បី ប្រជាប់ មិនមែនដើម្បីស្អិតស្អាង (គឺបរិភោគ) ដើម្បីតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីញ៉ាំងជីវិតឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំហត់បង់សេចក្តីលំបាក ដើម្បីអនុ-គ្រោះព្រហ្មហារ្យ គឺអាត្មាអញ នឹងថន្ទោបង់វេទនាចាស់ផង នឹងញ៉ាំង វេទនាថ្មី មិនឲ្យកើតឡើងផង ការគ្រាច់ទៅក្ដី សេចក្ដីមិនមានទោស

ណានវិភង្គេ សុត្តន្តកាជន៍យំ

អន់វដ្ឋនា ខ ដាសុវិហាហ ថាតិ យា តត្ត សន្ ដ្ឋិតា មត្តិញានា ខេឌិសម៉្វា ភោជនេ អយំ វុច្ចតិ ភោជនេ មត្តិញាតា ។ ឥមាយ ភោជនេ មត្តិញាតាយ ព្រះនា ហោតិ ។ ខេ។ សមជ្ជាក់នោ តែជ វុច្ចតិ ភោជនេ មត្តិញាតិ ។

(៣៥៥) ភេទព្យា ភិក្ខុ បុព្វភេស្តាយអេតិ ជាករំយានយោកមនុហ្សេតិ យោធិ ។ ៩៩ ភិក្ខុ និះសំ
ខេត្តមេន និសស្លាយ អាវេណ៌យេល ឧមេ្តមេន និសស្លាយ
អាវេណ៍យេល ឧមេ្តមេ ចិត្តិ បរិសោធេតិ វត្តិយា
បង្ខំ យាម ឧក្ខំ យោន បសេរ្ហន សីលាសេយ្យំ
ជានេ ជានេសញ្ជាំ មនសិកាធា សស្លា បច្ចំមំ
យាម បច្ចុំដាយ ខេត្តមេន និសស្លាយ អាវេណ៍យេល
ជានេ ជានេសញ្ជាំ មនសិកាធា ស្រា ស្លាយ
បច្ចុំមំ
យាម បច្ចុំដាយ ខេត្តមេន និសស្លាយ អាវេណ៌យេល
ជានេ ជានេសញ្ជាំ មនសិកាធា ប្រាតិ បុព្វភេស្លាយ
ជានេស ចិត្តិ បរិសោធេតិ សំរំ ភិក្ខុ បុព្វភេស្លាបអេយ្យំ
ជាមួល ចិត្តិ បរិសោធេតិ សំរំ ភិក្ខុ បុព្វភេស្លាបអេញ
ជានេស ចិត្តិ បរិសោធេតិ សំរំ ភិក្ខុ បុព្វភេស្លាបអេស្លាំ
ជាមួល ចិត្តិ បរិសោធា សំរំ ភិក្ខុ បុព្វភេស្លាបអង្គិ

មានមិនច្រអូសកាយជាដើមក្ដី កិរិយា ទៅជាសុ១ (ដោយ៩វិយាបថទាំង ៤) ក្ដី នឹងមានដល់អាត្វាអញ សេចក្ដីសង្គោស សេចក្ដីដឹងប្រមាណ សេចក្ដីពិចារណា ក្នុងកោជននោះ ណា នេះហៅថា ការដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជននោះ ៤ បា ប្រកប្រម ដោយ សេចក្ដីដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សេចក្ដីដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា អ្នកដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជន ។

(៣៥៥) ចុះកិត្តដាអ្នកប្រកបរឿយៗ ក្នុងការព្យាយមេដាគ្រឿងកាក់ រពុក ក្នុងពេលមុខកត្រី និងក្រោយកត្រី តើដូចម្ដេច ៗ កិត្តក្នុងសាសនា នេះ ញ៉ាំងចិត្តឲ្យស្អាត ចាកធម៌ទាំងឡាយដែលការំង ដោយការដើរ ទៅមក ដោយការអង្គ័យ អស់មួយថ្ងៃ ញ៉ាំងចិត្តឲ្យស្អាត ចាកធម៌ទាំង ឡាយដែលការំង ដោយការដើរទៅមក ដោយការអង្គ័យ អស់ចឋម-យាមនៃកត្រី សម្រេចសីហសេយ្យាដោយចំហៀងខាងស្ដាំ អស់មជ្ឈិម-យាមនៃកត្រី តម្រត្តជើងដោយជើង ជាអ្នកមានស្មារតី ដឹង១៩ ធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត ចំពោះទង្គានសញា ហើយក្រោក ក្នុងបច្ចិមយាមនៃកត្រី ញ៉ាំងចិត្តឲ្យស្អាត ចាកធម៌ទាំងឡាយដែលការំង ដោយការដើរ ដោយ ការអង្គ័យ កិត្តជាអ្នកប្រកបរឿយ ៗ ក្នុងការព្យាយាមជាគ្រឿងភាក់ព្យេក

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

(៣៥៧) ពោធិបត្តិកាន់ ឧម្មាន់ អាវេលនុយាយោកមនុយុត្តាត់ កម្មាធិបត្តិកាន់ ឧម្មាន់ អាវេលនុយ្យៈ
សង្គាជ្ឈ់ វិវិយសម្ពោជ្ឈ់ ប្រឹក្សា ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈំ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ សមាធិសម្ពោជ្ឈ់ និងសម្ពោជ្ឈ់ ប្រឹក្សាជ្ឈ់ និងសម្ពោជ្ឈ់ សមាធិសម្ពេជ្ឈ់ និងសម្ពោជ្ឈ់ និងសម្ពេជ្ឈ់ និងសម្ពេជ្ញ់ និងសម្ពេជ្ញា និងសម្ពេជ្ញ់ និងសម្ពេជ្ញ់ និងសម្ពេជ្ញ់ និងសម្ពេជ្ញ់ និងសម្ពេជ្ញា និងសម្ពេជ្ញ់ និងសម្ពេជ្ញា និងសម្ជា និងសម្ពេជ្ញា និងសម្ពេជ្ញា និងសម្ពេជ្ញា និងសម្គាជ្ញា និងសម្ពេជ្ញា និងសម្ពេជ្ញា និងសម្គាជ្ញា និងសម្គាជ្ញា និងសម្គាជ្ញា និងសម្ពេជ

(៣៥៤) ភេឌញ ភិក្ខុ អភិក្ខាន្តេ បដិក្ខាន្តេ សម្បជានការី ហោតិ អាលោកិនេ វិលោភិនេ សម្បជានការី ហោតិ សម្ម៉ិញ្ចិនេ បសារិនេ សម្បជានការី ហោតិ សម្ប៉ាជិបត្តចីវិះជាវិណ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៣៥៦) ត្រង់ពាក្យថា ជាប់មិនដាច់ បានដល់ការប្រារព្ធព្យាយាម ។ បេ។ សេចក្តីព្យាយាមត្រូវ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ ពាក្យថា ចាស់ ភ្ញា បានដល់បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្វេង ការ សង្កេតនូវធម៌ សេចក្តីយល់ត្រូវ ។

(៣៥៧) ត្រង់ពាក្យថា ប្រកប្រើយ ១ ក្នុងការព្យាយាមចំរើន
នូវធម៌ ទាំងឡាយ ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង មានសេចក្តីថា បណ្តា
ធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង តើដូចម្តេច ៗ ពោជ្ឃង្គ
៧ គឺ សតិសម្ពោជ្ឃង្គ ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឃង្គ វីរិយសម្ពោជ្ឃង្គ បីតិសម្ពេជ្ឃង្គ បស្បទ្ធិសម្ពោជ្ឃង្គ សមាធិសម្ពោជ្ឃង្គ ១បេក្ខាសម្ពោជ្ឃង្គ
នេះហៅថា ធម៌ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង ភិក្ខុតបរក អប់រំ ធ្វើឲ្យ
ប្រើន ចំពោះឡាកធម៌ ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹងទាំងនេះ ព្រោះហេតុ
នោះ ទើបពោលថា ប្រកប្រើយ១ ក្នុងការព្យាយាម ចំរើននូវធម៌
ទាំងឡាយ ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង ៗ

(៣៩៤) ចុះភិត្តជាអ្នកធ្វើសេចក្តីដឹង១៩ ក្នុងការដើរទៅមុខនិង

ការដើរថយក្រោយ ធ្វើសេចក្តីដឹង១៩កង្ការក្រឡេកមើលទៅមុខនិងការ

ក្រឡេកមើលទៅទិសផ្សេង១ ធ្វើសេចក្តីដឹង១៩ ក្នុងការបត់ដៃជើងនិង

ការលោតដែជើង ធ្វើសេចក្តីដឹង១៩ កង្ការទ្រទ្រង់សង្ឃដី បាត្រនិងចីវរ

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនីយំ

សម្បីជាធិការី យោត៌ អស់នេ ប៉ុនេ សយ់នេ សាយ៍នេ សម្បជានការ ហោត់ ឧច្ធារបស្សាក់ឡេ សម្បស់ខេការី យោត៌ កាត ឋិតេ និស័ន្ទេ សុត្រ ជាការតេ ភាស់តេ តុណាភារៅ សម្បជានការ យោត៌ ។ ឥជ ភិក្ខុ ស តោ សម្បជា នោ អភិក្ខុមតិ ស តោ សម្បជានោ បដ្តិត្តមតិ សត្តោ សម្បជានោ អា-លោកេត់ សតា សម្បូងលេ វិលោកេត់ សតា សម្បជានោ សម្ម័ញ្ចេំ សតោ សម្បជានោ ប-សារេតិ សតោ សម្បជានការី យោតិ សន្យាជិ-បត្តចារាណា សាតា សម្បីជានការ យោត អស់តេ ប៉ុតេ ស្ចាំតេ សាយ៍តេ សតោ សម្ប្រាជ-ការ យោឌ ខ្ញុំរបស្សាកោធ្មេ សតោ សម្បជាជ-ការ ហោត៌ កាតេ បំតេ និស័ន្ទេ សុត្តេ ជាការតេ ភាស់ តេ តុណ្ភាឋ។ ស តេត តែតុ គេតម សត៌។ យា សត៌ អជុស្បតិ៍ បឌិស្បតិ៍ សត៌ ស្រាលាតា ជាលោតា អចិលាបនតា អសម្មសន្តា សត្ថិសត៌-្រ្ចីល សភ្ពល់ សមា្សត អយ់ វច្តិ សភ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ធ្វើសេចក្ដីង៍ខ្លួន ក្នុងការបរិកោដកោះជន ការ**ថ**ក់ទឹក ការទំពារ ស៊ី១ទន័យ: និងការជញ្ជាប់ (កេសជួ:) ធ្វើសេចក្ដីដឹង១ូន ការបន្ទោបន៍ទទួរ: បស្សាវ: ធ្វើសេចក្ដីជំនិទ្ធ ក្នុងការដើរ ឈរ អង្គ័យ ដេកលក់ ភាក់ឡើង និយាយ ឬការសៀម តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុកង្គីសាសនានេះ ឈានដើរទៅមុខ មានសារតីដ៏ង៏ខ្លួន ឈា ន ថយក្រោយ មានស្មារតីជំងំទូន ក្រឡេកមើលទៅមុខ មានស្មារតីជំងំ ក្រឡេកមើលទៅទិសផ្សេងៗ មានស្មារតីដឹងៗូន បត់ដៃជើង មានស្មារតីជីង៍ ១ន លាត់ដែជើង មានស្មារតីជីង៍ ១ន ជាអកមានស្មារ-តី ធ្វើសេចក្តីជំងំខ្លួន ក្នុងការទ្រទ្រង់សង្ឃាជី យុត្រ និងចីវរ ជាអ្នក មានស្មារតី ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន ក្នុងការបរិកោគ ការផឹក ការឲំពារ ស៊ី ការជញ្ជាប់ ជាអ្នកមានសារតី ធ្វើសេចក្ដីង៍១ន ក្នុងការបន្ទោ ชล์จอาร: ชស**្**រារ: ជាអ្នកមានស្មារតី ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន ក្នុងការដើរ ឈរ អង្គ័យ ដេកលក់ ភាក់ឡើង និយាយ និងការសៀម ពាក្យថា មានស្មារតី សេចក្តីថា បណ្តាធម៌ពង៌នោះ ស្មារតី ដែលមេខ ។ ការរលឹក ការនឹកឃើញ ការរលឹកបំពោះ សតិ សេចក្តី វលឹក សេចក្តីហំបាន សេចកុមិនក្រុច សេចកុមិនវង្គេង គឺ សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិពល: សម្មាសតិ ណា នេះហៅថា ស្មាតើ

អភិធម្មចំដកេ វិភង្គោ

សាង្ឃជា នេះ គាន់ ស្ងង្គ្រាំ យា បញ្ជា ត្រាខេស ខ្លេក ត្រូវនេះ ខេត្តខ្លែ មូលិង្ខិ-ហារ វត្សឌ្និហា ឧជ៌ឧសឌិហា ឧហ៊ីរូ ឆ្នំ <u>មោ</u>-ស់ល្វំ ខេច្តាំ វេតត្យ ចំនា ឧចចក្ដែ ក្ដី មេជា មរិណាយ៍កា វិបស្បា សម្បជ្ញិ មនោះ ကေ ဗဏ္ဍလို ဗဏ္ဍလိ ဗဏ္ဍလို ဗဏ္ဍ ကေ ဗဏ္ဍလို ဗဏ္ဍလို ဗဏ္ဍလန်း ဗဏ္ဍ ជញ្ជើរ នា ឧណ្ឌានចំ អមោយោ ឌ**គ**្គែរណ មាគ៌ា-ខ្ញុំ ៩៩ វុច្ត សមា្ជ្រាំ ។ ៩៩ ៩៦េល ខ សត្វិយា ៩មិនា ខ សម្បីជាញ្ចេះ ១ប្រា យោតិ ។បេ។ សមញ្ជាតាតា ។ ឃុំ ភិក្ខុ សតោ សម្បជាលេ អភិក្សាមតិ សាតោ សម្បជា**នោ** ប-ដំតាមតំ ស់តោ សម្បជាលោ អាលោគេតំ ស់តោ សម្បជាលេ វិលោកេតិ សតេ សម្បជាពេ សម៌ញ្ចេង សត្វេ សម្បូជានោ មសារេង សត្វេ សម្បជាឧភារី មោត់ សផ្សាដ៏បត្តទីវេធារយោ

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ

ពាក្យថា អ្នកដឹងខ្លួន មានសេចក្ដីថា បណ្ដាធមិទាំងនោះ ការដឹងខ្លួន តេដ្ឋចមេច បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ការរំពឹង ការពិនិត្យ ការ ពិទារណាធម៌ ការកំណត់ ការកត្សគាល់ ការកំណត់ច ពោះ ជាបណ្ឌិត ការឈ្មាសរៃ គំនិតដ៏ល្អិត គំនិតទូលាយ ការភិបារណា ឃើញហ្វាស់ បញ្ហាដូចជាផែនដី បញ្ហាធុះគ្នាយ បញ្ហាឱនទៅ បញ្ហា-ឃើញរៃសេស សេចក្តីដឹង១ូន សភាពដូចជាចន្ទុញ គឺ បញ្ហា បញ្ហិ. ស្មើតិបញ្ហា គ្រឿងបំភ្លឺគឺបញ្ហា កែវគឺបញ្ហា ការមិន៤ង្វែង ការពិបារណា ធម៌ សេចក្តីឃើញត្រូវ ណា នេះហៅថា សេចក្តីដឹង១ូន ។ ភិក្ ជាអ្នកព្រមព្រៀន ។ បេ។ ប្រកបព្រមហើយដោយសតិនេះផង ដោយ សម្បជ្ជញៈនេះផង ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ភិក្ខុឈានដើរទៅមុខ មាន សារតីដ៏ង់ខ្លួន ឈានថយក្រោយ មានស្មារតីដឹងខ្លួន ក្រឡេកមើល ទៅមុខ មានស្មារតីជំង៍ខ្លួន ក្រឡេកមើលទៅទិសផ្សេងៗ មានសេចក្ដី ជំងឺ១៩ បត់ដៃជើង មានសារតីដឹង១៩ លាត់ដៃជើង មានសារតីដឹង ១ន មានស្មារតី ធ្វើសេចក្ដីដឹង១ន ក្នុងការទ្រុទ្ធសង្ឃាដី បាត្រនិងប៉ុរែ

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

ស តោ សម្បូជាឧការី ហោត់ អស់ តេ ប៉ុតេ ស យ តែ
ស ឃ តែ ស តោ សម្បូជាឧការី ហោត់ ជុំ ជុំ ជ្រាំ បំពេ
បស្សា ខិស់ ខ្នេ ស ត្តេ ជាក់ តែ ភាស់ តេ គុ ស្លាំអាប់ (១) ។

[៣៥៩] វ៉ាំងនិ សន្តិកោ ខេច សេសសន យោត៌ តញ្ចុំ អនាតិណ្ណុំ ក្សាដ្ឋេហ៍ ចក្សិត្រហ៍ តែន នំ វ៉ាំខ្លុំ ។ ទូរ ខេច សេលសន ហោត់ គេញ អលក្មហ្លំ កហដ្ដេហ៍ បព្វជិតេហ៍ តេខ តំ វ៉ាំត្តំ ។ (៣៦០) សេលាសឧត្តិ មញ្ច្រោះ សេលាសឩ ប៉ូម៉ូច ស្រសាសន ភិសិច សេសាសន ពិគ្រោសនិច សេខាសន វិហារេច សេខាសនំ អញ្ឈ្រោ តេចិ សេសសន ទាសា នោច សេខាសន អដ្តោច សេ-នាសនំ មាលោទិ សេខាសនំ លេខំខំ សេខាសនំ ក្សាល្ខ សេលាសន ក្រុមហំពុំ សេលាសន ជនក្រុ ម្លេច សេលអន់ យុទ្ ៧ ២១ ភិគ្គា ២៩គាមភ្ ស់ឲ្យមេន ស្រែលស្ន

o ប. ឥតោ បរំ (សតោ) សម្បជានការី ហោតីតិ ទិស្សន្តិ ។

ឈានវិកង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

មានស្មារតី ធ្វើសេចក្ដីដ៏ង់ខ្លួន អង្គការបរិភោគ ការផឹក ការទំពារ ស៊ីខាទន័យ: និងការដញ្ហាប់ មានស្មារតី ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន អង្គការ បន្ទោបង់ទេហ្គារ: បស្សាវ: មានស្មារតី ធ្វើសេចក្ដីដឹងខ្លួន ក្នុងការដើរ ឈរ អង្គ័យ ដេកលក់ ភាក់ឡើង និយាយ ឬការសៀម ។

(៣៥៤) ត្រង់ពាក្យថា ស្វាត់ សេចក្តីថា បើសេនាសន:
នៅក្នុងទីជិត តែសេនាសន:នោះ មិនច្រឡុកច្រឡំដោយពួកគ្រហ្មស្គ និងពួកបព្វជិត ក្រោះហេតុនោះ ទីនោះឈ្មោះថាស្វាត់ ។ បើសេនា-សន:នៅក្នុងទីធ្លាយ តែសេនាសន:នោះ មិនច្រឡុកច្រឡំដោយពួក គ្រហស្ត និងពួកបព្វជិត ក្រោះហេតុនោះ ទីនោះឈ្មោះថា ស្វាត់ ។

(៣៦០) ត្រង់ពាក្យថា សេខាសន: គឺ គ្រែ ឈ្មោះថា សេ នាសន: តាំង ឈ្មោះថា សេខាសន: ពួក ឈ្មោះថា សេខាសន: ខ្វើយ ឈ្មោះថា សេខាសន: វិហារ ឈ្មោះថា សេខាសន: អឌ្ឍយោគ ឈ្មោះថា សេខាសន: ជ្រាសាទ ឈ្មោះថា សេខាសន: ប៉ឹម ឈ្មោះ ថា សេខាសន: រោង ឈ្មោះថា សេខាសន: ទីពួន ឈ្មោះថា សេខា-សន: គុហា ឈ្មោះថា សេខាសន: គល់ឈើ ឈ្មោះថា សេខាសន: គុម្ព បូស្ស៊ី ក៏ឈ្មោះថា សេខាសន: ពុំខោះសោត ពួកភិត្តដើរចូលទៅក្នុង ចុំណា ទីទាំងអស់ទុំ៖ ក៏ឈ្មោះថា សេខាសន:ដែរ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(៣៦០) ភជតីតិ នមំ វិវិត្តិ សេយសនំ ភជតិ សម្មជតិ សេវតិ និសេវតិ សំសេវតិ គេន វុទ្ធិ ភជតីតិ ។

ណោះ ឧសាសជំណើ ឯ អយោយក្រពាធ្យ ឯ មេខិប្រកា មេខិប ឯ ឧតិខោក ឧតិខោ ឯ មេខិប្រកា មេខិប ឯ ឧតិខោក ឧតិខេ ឯ មេខិប្រកា មេខិប ឯ

(៣៦៤) ដែបត្តត្តិ ខ្លួកឧមេតិ សេលាសេលាឧំ
អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ ដែសឈ្លានមេតិ សេលាសេលាឧំ
អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ ក៏សឧកាឧមេតិ សេលាសេលាឧំ
អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ ក៏សឧកាឧមេតិ សេលាសេលាឧំ
អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ សាលោមហិសាឧមេតិ សេឧាសលាឧំ អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ ប្រែយុន្តាឧមេតិ
សេលាសេលាឧំ អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ ប្រយុន្តាឧមេតិ
សេលាសេលាឧ អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ ឧ មនុស្សចារាឧមេតិ សេលាសេលាឧំ អញ្ជីចនំ ។ ដែបត្តត្តិ
ឧរុភិសុទ្ធវាឧមេតិ សេលាសេលាឧំ អញ្ជីចនំ ។

អភិធម្មបំដឹក វិភង្គ

(៣៦១) ត្រង់ពាក្យថា គប់រក គឺកិត្ត្ វមែងគប់រក ឈម ទៅ ចូលចិត្ត អាស្រ័យ ពឹងពាក់ ចំពោះសេនាសន:ដ៏ស្ងាត់ខេះ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា គប់រក ។

(៣៦៤) ត្រង់ពាក្យថា ព្រៃ គឺ ទីទាំងអស់នុះ ដែលចេញ ផុតអំពីសសរគោលខាងក្រៅ ឈ្មោះថា ព្រៃ ។

(៣៦៣) ត្រង់ពាក្យថា គល់ឈើ គឺគល់ឈើហ្នឹងឯង ។ ភ្នំ គឺភ្នំព្រុកដមែន ។ ផ្រោះ គឺជ្រោះព្រុកដមែន ។ គុហាភ្នំ គឺគុហាភ្នំព្រុកដមែន ។ ព្រៃស្មសាន គឺព្រៃស្មសានព្រុកដមែន ។ ទីវាល គឺទីវាលព្រុកដមែន ។ គំនប់បំបើង គឺគំនប់បើងព្រុកដមែន ។

(៣៦៤) តាក្យថា ព្រៃញាតស្បាត នុំះជាឈ្មោះនៃសេនាសនៈទាំងទ្បាយដែល ប្រយាប បាក្យថា ព្រៃញាតស្បាត នុំដោះឈ្មោះ
នៃសេនាសនៈទាំងឡាយ ដែលជាដង់ព្រៃ បា តាក្យថា ព្រៃញាត
ស្បាត នុំះជាឈ្មោះនៃសេនាសនៈទាំងឡាយ ដែលគួរទ្វាច ប
តាក្យថា ព្រៃញាតស្បាត នុំះជាឈ្មោះនៃសេនាសនៈទាំងឡាយ ដែលគួរទ្វាច ប
តាក្យថា ព្រៃញាតស្បាត នុំះជាឈ្មោះនៃសេនាសនៈទាំងឡាយ ដែល
ប្រកបដោយសេចក្តី តឺពេម បាក្យថា ដែលមានក្នុងខ្លីបំផុត បាក្យថា
ព្រៃញាតស្បាត នុំះជាឈ្មោះនៃសេនាសនៈទាំងឡាយ ដែលមិនមែន
ជាមួចបារៈបេសមនុស្ស បាក្យថា ព្រៃញាតស្បាត នុំដោះឈ្មោះនៃ
សេនាសនៈទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលសម្បំនៅបានដោយក្រ ប្

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

(៣៦៤) អប្បសន្តិត្ត សត្តិកោ ចេច សេលស-នំ ហោត់ តញ្ចា អលក់ណ្ណំ កហដ្ឋេហ៍ បព្វជិត-ហ៍ តេន តំ អប្បសន្តិ ។ ទូ៤ ចេច សេល-សនំ ហោត់ តញ្ចា អសាក់ណ្ណំ កហដ្ឋេហ៍ បព្វជិ-សេហ៍ តេន តំ អប្បសន្តិ ។

សេលានៃ នេះ ន នេះ ស នេះ

(៣៦៧) អរញាភាតោ វ រុក្ខេម្ហបក វា វ សុញាភាភេទោ វាតិ អរញាភាតា វ យោតិ រុក្ខ-មូលភាតា វ សុញាភាភេខោ វ ។

(က) ဗေ) န်ညီနော် ဗဟုဋ္ဌိ မာဂ္ဂရီရှာ၏ နိ-ည်းကူး ဟောက် ဗဟုဋ္ဌိ မာဂ္ဂရီရှာ ၅

(៣៦៩) ខុជុំ កោយ ខណ៌ជាយាតិ ខ្ពុកោ ហោតិ កាយោ បំតោ ខណ៌ហ៍តោ ។

ឈានវិភង្គ សុគ្គន្តភាជនឹយ

(៣៦៥) ត្រង់ពាក្យថា ទីមិនមានសំឡេង គឺថា បើសេនាសន:
នៅក្នុងទីជិត តែសេនាសន:នោះ មិនប្រឡុកប្រឡំដោយភូកគ្រហស្គនិង
ពួកបក្កជិត ព្រោះហេតុនោះ ទីនោះ ឈ្មោះថា ទីមិនមានសំឡេង ។
បើសេនាសន: នៅក្នុងទីគ្នាយ តែសេនាសន:នោះ មិនប្រឡុកប្រឡំ
ដោយពួកគ្រហស្គ និងពួកបព្វជិត ព្រោះហេតុនោះ ទីនោះឈ្មោះថា
ទីមិនមានសំខ្យេង ។

(៣៦៦) ត្រង់ពាក្យថា ទីមិនគឺកកង៍ គឺ ទីណា មិនមានសំឡេង៍ ទីនោះឈ្មោះថា ទីមិនគឺកកង៍ ទីណាមិនគឺកកង៍ ទីនោះឈ្មោះថា ទីប្រាស់ បាក់ ខ្យាប់ដែលកើតអំពីសរីរៈ នៃជន ទីណាដែលប្រាស់ បាក់ ខ្យាប់ កើតអំពីសរីរៈ នៃជន ទីនោះ ឈ្មោះថា ទីស្វាត់កំពុំងរបស់មនុស្ស ទីណា ដែលស្វាត់កំពុំងរបស់មនុស្ស ទីនោះ ឈ្មោះថា ទីសមគួរដល់ ភារពួនសម្ងំ ៗ

(៣៦៧) ត្រង់ពាក្យថា ទៅកាន់ព្រៃក្ដី ទៅកាន់ម៉ូប់ឈើក្ដី ទៅកាន់ផ្ទុះស្វាត់ក្ដី គឺ កិត្តជាអ្នកនៅក្នុងព្រៃក្ដី នៅក្រោមមូប់ឈើក្ដី នៅក្នុងផ្ទុះស្វាត់ក្ដី ។

(៣៦៤) ត្រង់ពាក្យថា អង្គ្យាផ្គាក់គ្នេ គឺកិក្ខុជាអ្នកអង្យាផ្គាក់គ្នេ ។ (៣៦៤) ត្រង់ពាក្យថា តាំងកាយឲ្យត្រង់ គឺកិក្ខុជាអ្នកមាន កាយត្រង់ ឋិត នៅ តម្កល់ នៅមាំមុន ។

អភិធម្មពិជិកេ វិភង្គោ

(៣៩០) ខរិប្បុំ សន្នំ ឧបដ្ឋបេត្យន្នំ នេត្ត តានមា សន្ន ។ យា សន្នំ អធុស្សិត ។ បា ។ សម្មាសន្នំ អយុំ វុច្ចុន្នំ សន្នំ អយុំ សន្នំ ឧបដ្ឋិតា យោតិ សុបដ្ឋិតា សាសិកាក្តេ វា មុខធំមិត្តេ វា នេះ វុច្ចុន៌ បរិមុខំ សន្នំ ឧបដ្ឋបេត្យន្នំ ។

(៣៩០) អភិជ្ឈិ លោក បញ្ជាណាតិ តត្ត កាត់ អភិជ្ឈា ។ យោ រាកោ សារាកោ ។ បេ ។ ចិត្តស្ប សារាកោ អយំ វុច្ចតិ អភិជ្ឈា ។ តត្ត កាត់មោ លោកោ ។ បញ្ជូននេះក្ខាធ្លា លោកោ អយំ វុច្ចតិ លោកោ ។ អយំ អភិជ្ឈា វុមគ្លិ លោក សញ្ញា ហោតិ សមិតា វូបសន្នា អត្តវត្ត ពោក សញ្ញា ហោតិ សមិតា វូបសន្នា អត្តវត្ត ព្យាតិកាតា តេខ វុច្ចតិ អភិជ្ឈិ លោកោ បញ្ហាហាតិ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(៣៧០) ត្រង់ពាក្យថា តំកល់សតិឲ្យមានមុខគ្ពោះទៅរក(កម្មដ្ឋាន)
សេចក្តីថា បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សតិ តើដូចម្តេច ។ ការលើក
ការនឹកឃើញ ។ បេ។ សេចក្តីរលឹកត្រូវ ណា នេះហៅថា សតិ
សតិនេះ ដែលបុគ្គលតំកល់ទុកហើយ តាំងទុកល្អហើយ ត្រង់ទីបំផុត
នៃច្រមុះក្តី ត្រង់និមិត្តនៃមាត់ក្តី ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា តំកល់
សតិឲ្យមានមុខគ្ពោះទៅរក (កម្មដ្ឋាន) ។

(៣៧๑) ត្រង់ពាក្យថា លះបង់អភិជ្ជាក្នុងលោក មានសេចក្តី ថា បណ្តាធមិទាំងនោះ អភិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក តម្រេក ទាំង ។ បេ ។ តម្រេកទាំង នៃចិត្ត ណា នេះហៅថា អភិជ្ជា ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ លោក តើដូចម្តេច ។ ឧបាទានក្ខន្ធទាំង ៥ ឈ្មោះថាលោក នេះហៅថា លោក ។ អភិជ្ជានេះ ជាធម្មជាតស្ទប់-វេទ្វាប់ លេត់ ទា្ត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ទូចទាត ហីន-ហោច រីង សូត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ក្នុងលោកនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា លះបង់អភិជ្ជាក្នុងលោក ។

ឈានវិភង្គេ សុត្តនូកាដនីយំ

(៣៧৮) កើតតាភិ ខ្លៀន ខេត្តសាតិ តគ្គ ភាគមិ ចំត្តិ ។ យំ ចំត្តិ បយោ មានសំ ។ ខេ។ តជ្ជា មនោះ ញាណជាតុ ឥនិ វុច្ចតិ ចំត្តិ ឥនិ ចំត្តិ វិ-កតាភិឌ្ឈី ហោតិ តេន វុច្ចតិ កិតតាភិឌ្ឈេន ខេត-សាតិ ។

(៣៩៣) វិហរតីតិ ៩វិយតិ វត្តតិ ទាលេតិ យបេតិ យៈបេតិ ចរតិ វិហរតិ តេខ វុច្ចតិ វិហ-រតីតិ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជនីយ

(៣៧២) ត្រង់ពាក្យថា មានបិត្តប្រាសបាកអភិជ្ឈា មាន
សេចក្តីថា បណ្តាធមិទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តី
ដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពី
វិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថាចិត្ត ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតមានអភិជ្ឈា
ទៅប្រាសហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្តបាស
បាកអភិជ្ឈា ។

(៣៧៣) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ប្រព្រឹត្ត រក្សា រស់នៅ ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ គ្រាច់ទៅ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(ញ៧៤) ត្រជ់ពាក្យថា ដម្រះចិត្តឲ្យស្អាតចាកអភិជ្ជា មាន
សេចក្តីថា បណ្តាធមិទាំងនោះ អភិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ តម្រេក
តម្រេកទាំង ។ បេ ។ តម្រេកទាំង ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា អភិជ្ជា ។
បណ្តាធមិទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍
សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។ មនៅវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ
ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ភិក្ញាជំាងចិត្តនេះឲ្យស្អាត ឲ្យបរិសុទ្ធ
ឲ្យផ្សផង់ ឲ្យរួច ឲ្យច្រុសទ្បះ ឲ្យរចូតចេញ ចាកអភិជ្ជានេះ ព្រោះ
ហេតុនោះ ទើបពោលថា ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតចាកអភិជ្ជា ។

អភិធម្មចំដីកេ វិភង្គោ

(ယရှင္) ပါးလာဗဂို သောကာမွာ ရားမွီး ပါး-ទា នោ អត្តិ ប នោ សោ ។ ឥត្តកាត់ មោ ត្យាទា នោ ។ រោយ កោមេ បកោមែ សម្បីកាមេ នៅសេ បដោះសា សម្បីដោះសា ចិត្តស្បី ព្យាបត្តិ មយោប-នោះសា កោរជា កុជ្ឈាល កុជ្ឃិតត្តំ នោះសា ខូសល နှမ်နာရှိ ၅၀၀ရွိ ၅၀၀ရွိသ ၅၀၀ရွိနာရှိ ငါဂေးက ត្រុះប្រយោ នហ្វាយ អ្នក្សាលា អនុខ្មែនខា នូង។ អញ្ជុំ វុច្ចុំ ទៀច នោ ។ ឥត្ត ភេតមោ ប នោ សេ ។ យោ ត្បាខានោ សោ ខនោសោ យោ ខនោសោ សោ ត្យាទា ខោ ។ ៩៩ អយៈញ ្ ត្យាទា ខោ អយៈញ្ ប គេសេ សភ្តា ហោត្តិ សមិតា វូបសភ្តា អត្ថគ្នា អពុទ្ធជ័តា អព្យឹតា ព្យឿតា សោសិតា វិសោសិតា ត្បូឆ្គីគានា គេជេវុច្ឆិត្សាទានបួរ នោសំ ចហាយាន៍ ។ [៣៧៦] អព្យបន្ទិត្តោតិ ឥត្ត ភាតមិ ចិត្តិ ។ ញុំ ខ្ញុំ ឧស ខានស ១០១ ឧស្ជា ឧសៅ្ណ-ណភាតុ ៩៩ វុច្ចត់ ចិត្ត ៩៩ ចិត្ត អព្យាបច្នំ ហោតិ នេះ ខ្មុំ អញ្ជាប់ ប្តិ ត្រាត់ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៣៧៥) ត្រង់ពាក្យថា លះបង់ព្យាបា្ទ និងសេចក្តីប្រទុស្ត អធិប្បាយថា ត្យាបាទក៏មាន សេចក្តីប្រទូស្តក៏មាន ។ បណ្តាធមិទាំង នោះ ព្យាបាទ តេដ្ឋចមេច ។ សេចក្តុំគ្ន ចង្គំនុំ ថ្នាំង៍ថាក អាក់អន់ កម្រើក ញាប់ញ៉ាវ កម្រើកខ្លាំង ខឹង ខឹងខ្លាំង ខឹងខ្លាំង ក្រែពេកនៃចិត្ត ចង្អៀតចិត្ត ប្រទេសក្នុងចិត្ត ក្រោធ អាការក្រោធ ភាព ក្រោធ ទីង៍ អាការទីង៍ ភាពទីង៍ ចង្កៀតចិត្ត អាកាវចង្រៀតចិត្ត ភាពចង្អៀតចិត្ត ស្រពន់ចិត្ត អាក់អន់ចិត្ត ភាពនៃចិត្តកាច សេចក្តី ទីង៍ ភាពនៃចិត្តមិនក្រេកអរ ណា នេះហៅថា ព្យាបាទ ។ បណ្ដា ធម៌ទាំង៍នោះ សេចក្តីបទុស តើដូចមេច ។ សេចក្តីព្យា ជាខ គឺ សេចត្តិប្រទុស សេចត្តិប្រទុស គឺសេចក្តីព្យាធាន ។ ព្យាធាននេះ ផង សេចក្តីបទ្ធស្តនេះផង ជាធម៌ស្វប់ម្វេប វលត់ ភ្លួតចេញ វិនាស សាបសូន្យ ខូចខាត ហ៊ីនហោច វីង សុត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា លះព្យាថាទ និងសេចក្តីប្រទូស ។ (ភា៧៦) ត្រង់ពាក្យថា មានចិត្តមិនព្យាបាទ សេចក្ដីថា បណាធម៌ទាំង៍នោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក៏ដឹង៍អារម្មណ៍ សេចក្តី ជាថា ។ បេ។ មនោវិញាណជាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតមិនគុំគុន ក្រោះ ហេតុនោះ ទើបយោលថា មានចិត្តមិនព្យាបាទ ។

ឈានវិភង្គេ សុត្តស្ភាជនីយ៍

(พ๗๗) រូសរស្ន្ន មរូលស្ង a នេ រ រូសរស្ន

(៣៧៤) ញាទាឧប្បធាសា ចំត្តិ បរិសោ គេតែតំ អត្តិ ត្យាទា នោះ អត្តិ ប នោះ ស ។ នគ្គ ភាគមោ ត្យាទា ខេ បា ខេត្តស្បាស្រា ខេត្ត បាន បដ្ឋិឃ បដ្ឋិហា គោ គោ ១ គោ ភេ សម្បុកោ. ទោ នោះសា ប់នោះសា សម្បីនោះសា ចិត្តស្បី ព្យបត្តិ មនោមនោសេ កោដោ ក្នៅព្រ ក្នៅត្រុំ នោះ សា ខ្លួសនា ខ្លួសិតត្តិ ត្យូបគ្គិ ត្យូបជួល ចោ អនត្តមន្ត ខិត្តស្ប អយំ វុទូត ព្យាទា នោ ។ តត្ត ភតមោ បដោសោ ។ យោ ត្យាទាខោ សោ ប់នៅសា យោ ប់នៅសា សោ ត្បាស់នៅ ។ តក្ខ តាតម៉ ចិំត្តំ ។ យំ ចិំត្តំ ម ភោ មា ៖ សំ ។ បេ ។ នេះ ខាលវិញ្ហាសាសាទ ៩៩ វុទូទី ខិទ្ទី ។ ភូមិ ចំនួំ ៩មម្ភា ព្យាទានប្បនោសា សោ ឆេត់ វិសោ ឆេត់ បរិសោធន៍ ចោចន៍ វិទោចន៍ បរិមាចន៍ នេះ វុទ្ធត់ ព្យុខាឧប្បធាសា ខិត្ត បរិសោធេតីតិ ។

ឈានវិភង្គ សុគ្គនូភាជន៍យ

(ញ៧៧) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។បេ។ នៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(៣៧៨) ត្រង់់ពាក្យថា ជម្រះបិត្តឲ្យស្ងាត លាកព្យេប្ខនិងសេបក្ដ ប្រទេស អធិប្បាយថា ព្យាបាទក៏មាន សេចក្តីប្រទេសក៏មាន បណ្តាធមិទាំងនោះ ព្យាបាទ តើដូបមេច ។ សេចក៏គុំគុន ចង់គំនុំ ចាំងចាក់ អាក់អន់ កម្រើក ញាប់ញ័រ កម្រើកទាំង ទឹង ទឹងទាំង ទឹងទ្វាំងក្រែពេកនៃបត្ត បង្កៀតបត្ត ប្រទូសក្នុងបត្ត ក្រោជ អាការ ក្រោធ ភាពក្រោធ ១ឹង អាការ១ឹង ភាព១ឹង ចង្អៀតចិត្ត អាការ បង្អៀតបិត្ត ភាពបង្អៀតបិត្ត ស្រពន់បិត្ត អាក់អន់បិត្ត ភាពនៃបិត្តកាច សេចក្តីទីង៍ ភាពនៃចិត្តមិនក្រេកអរ ណា នេះហៅថា ព្យាបាទ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ សេចក្តីប្រទូស តើដូចមេច ។ សេចក្តីព្យាធាន គឺសេចក្ប្រទូស សេចក្ប្រទូស គឺសេចក្ខព្វទូទ ។ បណាធម៌ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដីជាថា ។ បេ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ញ ភិត្តញ៉ាំង៍ចិត្តនេះឲ្យស្អាត ឲ្យបរិសុទ្ធ ឲ្យផូរផង៍ ឲ្យរួច ឲ្យរួចស្រឲ្យ៖ ឲ្យរបូតចេញ ចាកត្បាជាខនិងសេចក្តីប្រខុស ព្រោះហេតុនោះ មើប ពោលថា ៨ម្រះចិត្តឲ្យស្អាត ចាក់ព្យាជា្ធនិងសេចក្តីប្រទុស ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

(ឃុញ។) ខ្លួចខ្ញុំ ឧណ្ឌល់ ងង្គំ ខ្លួច ងង្គំ តាលាត្រា អតម្មាត្តា ជុំល័យជា សល់្យជា ល័ជំ ស្បា ៩៩ វុច្ឆា ដីធំ ។ សត្ត ភាគមំ មិខ្ញុំ ។ យា ស្នាលក្សា អយុទ្ធា ខ្លួញ ១-រំយោសមោរ អណ្ដេសមោររា េះ ទំទំ សេរៗ បទលាយ៍កា សោៗ សុខភា សុខិតត្តំ ឥឌ៌ វុទ្ទត៌ ត្ថិ ឯ មុខ មុខឃំ ត្ត មុខឃំ ត្ថិ មាសីរ យោធ្លំ សមិតា វូបសន្តា អត្តខ្មុំតា អត្តខ្មុំតា មហ្វីតា ត្បព្ធីតា សោស៌តា វិសោស៌តា ត្បូត្តិកា-តា គេជ វុទ្ធត៌ ឌីជម៌ខ្ញុំ មហាយាត់ ។

(៣៥០) កែតមិនមិន្តេត តក្ស មិនមិន្ត្រា ខេត្តត្តា ខេត្ត មុន្ត្តា ឧហិនត្តា ឧឌិនិស្សដូត្តា ឧហិនឲ្យដ៏និស្សដូត្តា គេន ខ្ទែត កែតមិនមិន្ត្រាត់ ។ វិហាតើតំ ។ ខេ។ គេន ខ្ទែត វិហាតីតំ ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(ភាពា៩) ត្រង់ពាក្យថា លះបង់ថីន:និង៍មិទ្ធ: សេចក្តីថា ថីន: ក៏មាន មិទ្ទ:ក៏មាន ។ បណ្ដាធមិទាំង៍នោះ ថីន: តើដូចម្ដេច ។ ភាពនៃចិត្តមិនស្រួល ភាពនៃចិត្តមិនគួរដល់ភាវនាកម្ម អាការក្រាញ អការភៀបក្រាញ ការរួញព អាការរួញព ភាពនៃចិត្តវុញព ការ រួញថយ អាការរួញថយ ភាពនៃចិត្តរួញថយ ណា នេះហៅថា ថីន: ។ បណ្តាធម៌ទាំង៍នោះ មិទ្ធ: តើដូចម្តេច ។ ភាពនៃកាយ មិនស្រុល ភាពនៃកាយមិនគួរដល់**ភា**វនាកម្ម សេចក្តីង៍ង្គ័យ ការងោត ង៍ក់ ការលេតសូន្យខាងក្នុង ការជ្រប់ចុះ ការលក់ ការស្រពោនចុះ ភាលេក \hat{N} ល់ អាការលក់ ភាពនៃការលក់ ណា នេះហៅថា មិទ្ធ: ។ ថីន: នេះផង៍ មិទ្: នេះផង៍ ជាធម្មជាតស្ទប់រម្យាប់ រលត់ ភ្លាត់ ចេញ វិនាស សាបស្កន្យ ខូចខាត ហ៊ីនហោច វីង៍ សុត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា លះបង់ថីនៈនិង៍មិទ្ធ: ។

(៣៨០) ពាក្យថា ជាអ្នកប្រាសថាកថីន:និងមិទ្ធ: ដូច្នេះ ព្រោះកាព នៃថីន:និងមិទ្ធ:នោះ លោកលះបង់ ខ្លាក់បេញ រួបស្រឡះ បន្បាត់បង់ លោស់បេញ បន្បាត់បង់ ទាំងរេលាស់បេញអស់ហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នកប្រាសចាក់ថីន:និងមិទ្ធ: ។ ពាក្យថា សម្រេចឥរិយា បឋ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

ឈាវិភង្គេ សុត្តត្តភាជន៍យំ

ស្រែ ស្រុស ស្រា មណ្ឌា មេ ស្រាំ ម្នាំ មេ ស្រុស មេ ស្រាំ ស្រាំ មេ ស្រាំ មេ ស្រាំ ស្រាំ មេ ស្រាំ ស

ដ្ឋ ។ នទ្ធ ភេទមិ មិទ្ធិ ។ ហា ភាយការ មកហៀតា ។បេ។ ជួញជនទ្ធិ ១ ខែងការី ។ ខេត្តសំរ ជួច ។ នទំ មន្ទិ ។ មេស មួលម្អំ ខ្លួមការី ។ ខេត្តសារី ក្នុម្ភាមិក្រុម ក្នុម្ភាមិក្រុម ក្រុម ក

លានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

(៣៨១) ត្រង់ពាក្យថា មានសេចក្តីសំគាល់ជាពន្ធឹ សេចក្តី ថា បណ្តាពាក្យទាំងនោះ សេចក្តីសំគាល់ តើដូចម្តេច ។ សញ្ញា អាការសំគាល់ ភាពនៃការសំគាល់ ណា នេះហៅថា សេចក្តីសំគាល់ សញ្ញានេះ ជាពន្ធឹ ដែលរបើកហើយ បរិសុទ្ធ ដូរផង់ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានសេចក្តីសំគាល់ជាពន្ធឺ ។

(៣៨៤) ត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកមានសតិនិងសម្បជញ្ញ: សេចក្ដីថា បណ្ដាធមិតិងនោះ សតិ តើដូចម្ដេច ។ ការលើក ការ នឹកឃើញ ។ បេ។ ការលើកត្រា ណា នេះហៅថា សតិ ។ បណ្ដាធមិតិងនោះ សម្បជញ្ញ: តើដូចម្ដេច ។ បញ្ញា ការដឹង ច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្វើង ការសង្កើតខ្លាំងមិ ការយល់ត្រូវ ណា នេះហៅថា សម្បជញ្ញ: តើដូចម្ដេច ។ បញ្ញា ការដឹង ច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្វើង ការសង្កើតខ្លាំងមិ ការយល់ត្រូវ ណា នេះហៅថា សម្បជញ្ញ: ។ កិត្តជាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ។ ប្រកប ព្រម ដោយសតិនេះជង ដោយសម្បជញ្ញ:នេះជង ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា អ្នកមានសតិនិងសម្បជ្ជញ្ញ: ។

(៣៨៣) ត្រង់ពាក្យថា ជម្រះចិត្តឲ្យ ស្អាត ចាកថីន:និងមិទ្ធ: សេចក្ដី ថា ថីន:ក៏មាន មិទ្ធ:ក៏មាន ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ថីន: តើដូចម្ដេច ។ ភាពនៃចិត្តមិនស្រួល ។ បេ។ ភាពនៃចិត្តរួញថយ ណា នេះហៅថា ថីន: ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ មិទ្ធ: តើដូចម្ដេច ។ ភាពនៃ កាយមិនស្រួល ។ បេ។ ភាពនៃការលក់ ណា នេះហៅថា មិទ្ធ: ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

តន្ទ កាតមំ ចំន្តំ ។ យំ ចំន្តំ មនោ មានសំ ។ មន្ តន្ទា មនោះញាណភាតុ ៩៩ វុច្ចត់ ចំន្តំ ។ ៩៩ ចំន្តំ ៩មម្លា មីនមំធ្វា សោធេត វិសោធេត ប៉ះ-សោធេត៌ មោខេត់ វិមោធេត៌ បរិមោធេត៌ តេន វុច្ចត់ មីនមំធ្វា ចំន្តំ បរិសោធេតិ ។

(ឃុខ,) ៩ខិជំនាំយ៉ត្ថំ ឧសាយាង អង្គ ៩ខិជ៌ អត្តកុក្បូ ។ ឥត្តកានមំ ជន្បំ ។ យំ ចិត្តបុុ នុទ្ធទំ អវុបសមោ ខេត្តសោ ក្រែ គេ គេ គំ គំគំ អា ត់ជំ វុប្ទតិ ឧធ្ធថ្មំ ។ ឥត្ត ភាគមំ ភាគ្គាច្ំ ។ អកាច្បីយេ កាច្បីយសញ្ជាំតា កាច្បីយេ អកាច្បីយ-សញ្ជា អ ដ្ឋេ វជ្ជសញ្ជា វ ដេ្ឋ អ ជួសញ្ជា ឃំ រាណ្ជូ ស្ពេញ ស្ពេញ សេស ស្ពេញ ក្នេង ខេង-សោ វិហ្គដឹងភាព មយោវិលេខា ឥខំ វុច្ចតិ កាក្រ-ត្តំ ។ **រុ**ឌ្ឌ មុខលាំ ងខិត្តំ មុខលាំ ម[ួ]យចំ ក្ យោធ្លុំ សម៌តា វូបសធា អត្ថគំតា អពុតធំតា អព្យឹតា ព្យួធា សេសតា វិសេសតា ព្រឹត្តតា គេជ င်္ဂန္း နင္ငိင္မိမ္းမ်ာင္ငံ့ ရေညာကာမွာ န

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីង៏អារម្មណ៍ ។ បេ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណ ញ សេចក្តីព្រប្រា នោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ភិក្សាងចិត្តនេះឲ្យស្ងាត ឲ្យផ្លូវផង៍ ឲ្យរួច ឲ្យរួចស្រឡះ ឲ្យរបូតចេញ ចាកថិន:និងមិទ្ធ:នេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាត ចាកថី**ន**:និងមិទ្ធ: (៣៨៤) ត្រដ៍ពាក្យថា លះបង់ទទួច្ច:និងក្កក្ច: ទទួច:ក៏មាន ក្កក្ត:ក៏មាន ។ បណ្តាធមិទាំង៍នោះ ១៤០: តើដូចមេច ។ សេចក្តីអណ្តែតអណ្តង់នៃចិត្ត ការមិនសូចរមាច់ ការពយមាយនៃចិត្ត កាព នៃចិត្តភាក់ផ្ដើល ណា នេះហៅថា ទទ្ធចូ: បណ្ដាធម្មត្តនោះ y តើដូចមេច ។ សេចក្តីសំគាល់ថាគួរ កង់តែដែលមិនគួរ ក្នុវត្ដែលគួរ សំគាល់ថាជា **ពេ**ស ក្ សំគាល់ថាមិនគួរ ដែលមិនមានទោស សំគាល់ថាមិនមានទោស កង្រឹងដែលជាទោស ក្រឹ សេចក្តីរពឹស អាការរពឹស ភាពនៃចិត្តរពឹស សេចក្តីក្តៅក្រហាយ នៃចិត្ត សេចក្តីសាំញ៉ាំនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា កុក្ខចូ: ក្កាប្លៈនេះផង៍ ជាធម៌ស្ងប់វេមាប់ វល់ត ភ្លាត់បេញ នេះផង វិនាស សាបសូន្យ ១០១ាត ហ៊ុន ហេច វិនិ ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ស្ត ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា លះបង់ទទួច្ច:និង់ក្កក្ច:

ឈានវិកង្គេ សុត្តន្តកាជនឹយំ

វុច្ចត្ត អង់ខ្លួនេស្ត ។ (៣៤៥) អង់ខ្លួនេស្ត ខេត្ត នេស្ត មនុទ្ធនេស្ត ។

(៣៨៦) វិហរតីតិ **៩វិ**យតិ ។ មេ។ វិហរតិ

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជនីយ

(៣៨៥) ពាក្យថា ជាអ្នកមិនពយមាយដូច្នេះ ព្រោះភាពនៃ ទទួចូ: និងកុក្កឲ្:នោះ លោកលះបង់ ខ្លាក់ចេញ រួចស្រឡះ បន្សាត់ បង់ លោសចោល ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នកមិនពយមាយ ៗ

(៣៤៦) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។បេ។ នៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(៣៨៧) ត្រង់ពាក្យថា វាងក្នុងសន្តាន បានដល់ធម្មជាតដែល ជាក់ច្បាស់វាងក្នុងសន្តាន ។ ពាក្យថា មានចិត្តស្ងប់រម្ងាប់ សេចក្តីថា បណ្តាពាក្យទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តី (ធ្លាថា ។ បេ ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណ នោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតស្ងប់ រម្ងាប់ រលត់ វាងក្នុងសន្តាន ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្ត ស្ងប់រម្ងាប់វាងក្នុងសន្តាន ។

(៣៨៨) ត្រង់ពាក្យថា ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតថាការិច្ចបួះនិងកុក្បៈ សេចក្ដីថា ទិទ្ធបួ:ក៏មាន កុក្បៈក៏មាន ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ទទ្ធបួ: តើដូច
ម្ដេច ។ សេចក្ដីអណ្ដែតអណ្ដង់នៃចិត្ត ការមិនសូបរម្យប់ ការរាយមាយនៃ
ចិត្ត ភាពនៃចិត្តភាក់ផ្ដើល ណា នេះហៅថា ទទ្ធបួ: ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ
កក្បៈ តើដូចមេច ។ សេចក្ដីសំគាល់ថាគួរ ក្នុងតែដែលមិនគួរ ។ បេ។

អភិធម្មផ្ទុំជុំពេ វិភង្គោ

រុំចំអូច្ជាំ ឧណ្យ ខេត្ត មានមា ប្រុស្ស ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

អភិធម្មចំដិក វិភង្គ

សេចក្តីសំញាំនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា កុក្ចូ: ។ បណ្តាធមិ ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីជ្រាថ្នា ។ បេ ។ មនៅពិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះ ហៅថា ចិត្ត ។ កិក្ខុញ៉ាំងចិត្តនេះ ឲ្យស្អាត ឲ្យបរិសុទ្ធ ឲ្យផ្លូវផង់ ឲ្យ វួច ឲ្យវួចស្រឡះ ឲ្យរបូតចេញ ចាក់ទទួច្ច:និងកុក្ខុ:នេះ ព្រោះហេតុ នោះ ទើបពោលថា ជម្រះចិត្តឲ្យស្អាតចាក់ទទួច្ច:និងកុក្ខ្ច: ។

(៣៨៨) ត្រង់ពាក្យថា លះបង់វិចិកិច្ចា សេចក្តីថា បណ្តា ធម៌ទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច ។ ការងឿងធ្លល់ អាការ សឿងធ្លល់ ភាពងឿងធ្លល់ ការប្រាស់លាក់គំនិត ការសន្ទិះសង្ស័យ ការកន្លែកចិត្ត ការបែកផ្លូវពីរ ការសង្ស័យ ការកាន់យកចំណែកច្រើន យ៉ាង ការអង្គឹមង្គែ ការអល់អែក ការមិនកាន់យកជាកំណត់ ភាព នៃចិត្តរឹងត្នឹង ការរសេមរសាមនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា វិចិកិច្ចា ។ វិចិកិច្ចានេះ ជាធម្មជាត់ស្ងប់ ទ្វេប រលត់ ភ្នាត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ខូចភាត ហ៊ីនហោច វីង៍ សុត្ត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា លះបង់វិចិកិច្ចា ។

(៣៨០) ត្រង់ពាក្យថា ជាអ្នកធ្ងង់ផុតពាកវិចិកិច្ចា គឺ ភិក្ខុជា អ្នកធ្ងង ធ្ងង ទ្វេង ធ្ងងកាត់ នូវវិចិកិច្ចានេះ ហើយទៅកាន់ត្រើយ ដល់ត្រើយ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នកធ្ងង់ផុតពាកវិចិកិច្ចា ។

លានវិកង្ខេ សុគ្គន្តភាជនីយ៍

(៣៩០) វិហស់តំ **៩**វិយត៍ ។ (២ ។ វិហស់ គេខ វុទ្ធ វិហស់តំ ។

នេះ ត្រុមាខេះ ខេះ ដូចំនុំ ត្រូងប៉ុញ ត្នូង ពេធ្នូ ត្រុមាខេត្ត ខេះ ដូចំនុំ ត្រូងប៉ាញ ក្នុង ពេធ្នូ ត្រុង ត្រូងប៉ា ។ ខេង ឧទ្ធិ មេខារួយបា មេលា ដូចំនុំ ត្រូង ត្រូងប៉ា ។ ឧទ្ធិ មេខារួយបាយ មេលា ដូចំនុំ ត្រូង ត្រូងប៉ា ។ ឧទ្ធិ មេខារួយបាយ មេលា ដូចំនុំ ត្រូង ត្រូងប៉ា ។ ឧទ្ធិ មុខាលា ត្រូងប៉ាល មេលា ដូចំនុំ ។ មុខ ត្នូង មុខាលា ត្រូងប៉ាល មេលា ដូចំនុំ ។ មុខ ត្នូង មុខាលា ត្រូងប៉ាល មេលា ដូចំនុំ ។ មុខ ត្នូង មុខាលា ត្រូងប៉ាល មេលា ដូច្នងប៉ាល ត្រូងប៉ាល ពេធ្នូង ត្រូង ត្រូងប៉ាល ត្នូងប៉ាល ពេធ្នូង ត្រូង ត្រូងប៉ាល ត្នូងប៉ាលា ក្នុងប៉ាលា ក្និងប៉ាលា ក្នុងប៉ាលា ក្នុងប្រាស្លាល ក្នុងប្រាស្លាល ក្នុងប៉ាលា ក្នុងប្រាសបាលា ក្នុងប្រស្លាល ក្នុងប្រាសបាលា ក្នុងប្រាសប្រាសបាលា ក្នុងប្រាសបាលា ក្នុងប្រសាធាតិក្រាលា ក្នុងប្រាសបាលា ក្នុងប្រាសបាលា ក្រាសបាលា ក្រាសបាលា

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

(៣៩១) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។បេ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(៣៩៤) ត្រង់ពាក្យថា អ្នកមិនមានសេចក្តី ងើង នូល់ ក្នុងពួក ជមិជាកុសល គឺ ភិក្ខុ មិន ងើង នូល់ មិនសន្ទិះ ក្នុងពួក ជមិជាកុសល ដោយវិចិកិច្ចានេះ គឺជាអ្នកមិនសង្ស័យ ឥតមានសេចក្តី ងឿង នូល់ ប្រាស ចាកសេចក្តីសង្ស័យ ព្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា អ្នកមិនមានសេចក្តី ងឿង នូល់ ស្រាស ចាកសេចក្តីសង្ស័យ ព្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា អ្នកមិនមានសេចក្តី ងឿង នូល់ ក្នុងពួក ជមិជាកុសល ។

(៣៩៣) ត្រង់ពាក្យថា ជម្រះបិត្តឲ្យស្អាត ចាក់ ប៉ៃកិច្ចា ។ សេចក្តី ថា បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច ។ ការងឿងធ្លល់ អាការ ងឿងធ្លល់ ភាព នៃសេចក្តីងឿងធ្លល់ ។ បេ ។ ភាព នៃចិត្តវឹងត្នឹង ការសេមរសាម នៃចិត្ត ណា នេះ ហៅថា វិចិកិច្ចា ។ បណ្តាធម៌ ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បញ្ហាធម៌ ។ បេ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែល កើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះ ហៅថា ចិត្ត ។ កិត្តញ៉ាំងចិត្តនេះ ឲ្យស្អាត ឲ្យបរិសុទ្ធ ឲ្យដូរផង៌ ឲ្យរួច ៤ព្រះ ឲ្យប្រសទ្ធ៖ ឲ្យប្រសុទ្ធ ឲ្យដូរផង៌ ទាំវួច ឲ្យប្រសទ្ធ៖ ឲ្យប្រគួចថា ចាក់ ប៉ៃកិច្ចា ។

អភិធម្មចំដិកេ វិភង្គោ

ត្ត ក្សា ខ្មែរ ខេស្ត ស្ត្រ ស្

ದಿ ಪ್ರುಯು ಕ್ಷಿಳಿಗೆ ತಿದ್ದು (೧೯೪೩ ೪ ೪ ೯೩) ನಿರ್ಮಾಣಗಳು ನಿ

មេញ រុំ ក្នុង នៃ ក្រុំ នៃ អេស្រហ នង់ រ នៅ នេស្ត្រ នង់ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេ ប្រមេ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ ប្រមេ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេខេស្ត្រ មេត្តិ មេត្តិ

អភិធម្មបំដឹក វិភង្គ

(៣៩៤) ត្រង់ពាក្យថា ជាគ្រឿងសៅហ្មង់នៃចិត្ត គឺ នីវរណៈ ទាំង៩នេះ ជាគ្រឿងសៅហ្មង់នៃចិត្ត ។

(ញ ៩ ៦) ត្រង់ពាក្យថា ជាគ្រឿងធ្វើបញ្ហាឲ្យមានកម្លាំងថយ គឺ បញ្ហាដែលមិនទាន់កើត ក៏មិនកើតឡើងផង បញ្ហាដែលកើតឡើង ហើយ ក៏លេត់ទៅវិញផង ព្រោះនីវេណ:ទាំង ៤ នេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាគ្រឿងធ្វើបញ្ហាឲ្យមានកម្លាំងថយ ។

(៣៩៧) គ្រង់ពាក្យថា ស្ងាត់លាកកាមទាំងឲ្យយ ស្ងាត់លាកអក្-សលធម៌ទាំងឲ្យយ សេចក្ដីថា បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ កាមទាំងឲ្យយ តើដូចម្ដេច ។ ឆន្ទ: ឈ្មោះថាកាម កគ: ឈ្មោះថាកាម ឆន្ទកគ: ឈ្មោះថា កាម ការគ្រិះរិះ ឈ្មោះថាកាម កគ: ឈ្មោះថាកាម ការគ្រិះរិះនិងកគ: ឈ្មោះថាកាម ការគ្រិះរិះនិងកគ: ឈ្មោះថាកាម កិលេសទាំងនេះ ហៅថា កាម ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។ កាមច្ជន្ទ: ព្យាចា្ ថិនមិច្ច: ទទួចក្កុក្ច: វិចិកិច្ចា ពួកកិលេសទាំងនេះ ហៅថា អកុសលធម៌ ។

ឈានវិភង្គេ សុត្តស្ភាជន៍យំ

ឥត៌ ៩ មេ ហិ ខ តាមេ វិ មេ ហិ ខ អកុស-លេហ៍ ឧ ម្មេហ៍ វិ ត្តៃ ហោត៌ តេជ វុច្ចត៌ វិ ម្ទេវ តាមេហ៍ វិទ្ធិ អកុស លេហ៍ ឧ ម្មេហ៍ តំ ។

យោឌ្ន ។ ខេ ។ មានិងមេ ខេ ។ ខ្មុំខ្មុំ មានិង្គ ។ ខេម្មិំខ្មុំ មេខ្មុំ ។ ខេម្មិំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំ ។ ខេម្មិំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំ ។ ខេម្មិំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ។ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មាំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មាំ ខេមិខ្មុំ ខេមិខ្មិំ ខេមិខ្មុំ ខេខាខាំ ខេខាំខាំ ខេខាំ ខេខាំ

ឈានវិភង្គ សុគ្គន្តកាជន័យ

ភិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់ ចាត់កាមទាំងនេះផង ចាកអកុសលធមិទាំងនេះផង ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ស្ងាត់ចាត់កាមទាំងឡាយ ស្ងាត់ ចាកអកុសលធមិទាំងឡាយ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៣៩៨) ត្រង់ពាក្យថា ប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ
មានសេចក្តីថា វិតក្កៈក៏មាន វិចារៈក៏មាន ។ បណ្តាធមិនាំង៍នោះ
វិតក្កៈ តើដូចម្តេច ។ ការត្រុះរិះ ការរិះគិត តម្រិះ រំពឹង ជញ្ជាំង
ការលើកឡើងនូវចិត្ត សម្មាស់ង្គហ្វៈ ណា នេះហៅថា វិតក្កៈ ។
បណ្តាធមិនាំង៍នោះ វិចារៈ តើដូចម្តេច ។ ការត្រុតត្រា ពិចារណា
ពិចារណារឿយ។ ពិនិត្យមើល សម្រឹងរឿយៗ នៃចិត្ត សង្កេតឃើញ
រឿយៗ ខែចិត្ត ណា នេះហៅថា វិចារៈ ។ កិត្តជាអ្នកព្រមព្រៀង
។ បេ។ ប្រកបព្រម ដោយវិតក្កៈនេះផង ដោយវិចារៈនេះផង ព្រោះ
ហេតុនោះ ទើបពោលថា ប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ

(៣៩៤) ត្រង់ពាក្យថា កើតក្នុងវិវេក គឺ វិតក្តុ: វិចារ: បីតិ សុខ ឯកគ្គតា នៃបិត្ត ធម៌ទាំងនោះ កើត ដុះជាល លូតលាស បម្រើន កើតប្រាកដ ក្នុងវិវេកនេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា កើតក្នុងវិវេក ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ព**ណ្**តូ មាសាជជី*ខ្លួ*ខ្លួ **ព**ណ្តូ ឯ (០០០) ពណ្តន៍ ឧហាសាប់ពីណិខោ ពណ្ត ។ថ្

្រែ០៤) ឈានន្តិ វិតក្ដោ វិទារោ ច័តិ សុទំ ចំតួស្សា ឯកក្តា ។

(៤០៣) ឧបសម្បីជាតិ យោ បឋមស្បី យោ-ឧស្សី លាភោ បដិលាភោ បត្តិ សម្បីត្តិ ដុស**ជា** សព្ទិកាំរិយ ឧបសម្បីនា ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៤០០) ត្រង់ពាក្យថា បីតិ និងសុខ សេចក្តីថា បីតិក៏មាន
សុខក៏មាន ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ បីតិ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តី
ផ្អែតចិត្ត រីករាយ សប្បាយ ស្រស់ស្រាយ ញញឹម ស្រស់បស់
ត្រេកអរ អណ្តែតអណ្តូន ភាពនៃចិត្តត្រេកអរ ណា នេះហៅថា
បីតិ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ សុខ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍
ជាទីត្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស សុខវេទនាជាទី
ត្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស ណា នេះហៅថា សុខ ។
សេចក្តីសុខនេះ ជាធម្មជាត្យប្រព័ត្តទៅជាមួយ កើតជាមួយ ប្រឡំ
ប្រកប ដោយបីតិនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា បីតិនិងសុខ ។

- (៤០១) ត្រង់ពាក្យថា បឋម គឺ ទីមួយ ដោយលំដាប់នៃក៏វិយា រាប់ បុគ្គលរាមឥចូលកាន់ឈានទីមួយនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោល ថា បឋម ។
- (៤០៤) ត្រង់ពាក្យថា ឈាន គឺ វិតក្ក: វិបារ: បីគិ សុខ ឯកគ្គតា នៃបិត្ត ។
- (៤០៣) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការបំពេញ ខ្សឹបឋមជ្ជាន ។

ឈានវិកង្ខេ សុត្តន្តកាដនីយំ

(៤០៤) វិហស់តំ ៩វិយតំ ១ ខេ១ វិហស់ គេន វុច្ចត់ វិហស់តំ ១

(៤០៦) អជ្ឈត្តខ្លិ យំ អជ្ឈត្តិ បច្ចុត្តិ ។ ស-ម្យសាននន្តិ យា សឌ្វា សឌ្វបានា ជុំភាប្បានា អ-ភិប្បសាពោ ។

(៤០៧) ខេត្តសោ ឯកោធិកាវឆ្គិ យា ចិត្ត-ស្បា ជំតិ ។ ខេ។ សម្មាសមាឃិ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្ត្**កាដ**នីយ

(៤០៤) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។បេ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(៤០៥) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះទ្វេប់ នូវវិតក្កៈនិងវិបារៈ សេចក្តីថា
វិតក្តៈក៏មាន វិបារៈក៏មាន ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ វិតក្តៈ តើដូចម្តេច ។
ការគ្រិះរិះ ការរិះគិត ។ បេ។ សម្មាសត្តប្បៈ ណា នេះហៅថា
វិតក្តៈ ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ វិបារៈ តើដូចម្តេច ។ ការត្រត្តត្រា
ពិបារណា ពិបារណារឿយ។ ពិនិត្យមើល សម្រឹងរឿយៗនៃចិត្ត សុង្កេត
ឃើញរឿយៗនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា វិបារៈ ។ វិតក្តៈនេះផង វិបារៈ
នេះផង ជាធម៌ស្ងប់ម្នាប់ លេត់ ភ្លាត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ភូបភាត ហ៊ីនហោច រឹង សូត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ព្រោះហេតុនោះ ខើប
ពោលថា ព្រោះទ្វេប់ នូវវិតក្តៈនិងវិបារៈ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

- (៤០៦) ត្រង់ពាក្យថា វាងក្នុងសន្តាន គឺ ជាក់ច្បាស់វាងក្នុង សន្តាន ។ ពាក្យថា ជ្រះថ្នាស៊ប់ គឺ សទ្ធា អាការដឿ អាការចុះ ចិត្តស៊ប់ សេចក្តីជ្រះថ្នាក្រៃលែង ។
- (៤០៧) ត្រង់ពាក្យថា មានសភាពជាចិត្តទួសឯក បានដល់ ការប៊ិតនៅនៃចិត្ត ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ។

អភិធម្មចំជិកេ វិភង្គោ

(៤០៩) សមាជិជិជ្ជិ សម្បសា ខេត្ត សុទំ ខេត្តស្ប ឯកក្តា គេ ៩មន្តិ សមាជំម្ជិ ជាតា ហោជិ សញ្ជាតា ចិត្តត្តា អភិជិត្តត្តា មាតុក្តា គេន វុច្តិ សមាជិជិជ្ជិ ។

្សាស្ត្រ មន្ត្ត ប្តី មន្ត្ត ប្តី មន្ត្ត ប្តី ។ ប្រ ។ មន្ត្ត ប្តី ។ ប្រ ។ មន្ត្រ ប្តី ។ ប្រ ។ ប្បង ប្រ ។ ប្រ ។ ប្រ ។ ប្រ ។ ប្រ ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

(៤០៨) ត្រង់ពាក្យថា មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិបារ: សេចក្ដីថា វិតក្ក:ក៏មាន វិបារ:ក៏មាន ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ វិតក្ក: តើដូចម្ដេច ។ ការត្រិះរិះ ការរិះគិត ។ បេ ។ សម្មាសង្គប្ប: ណា នេះហៅថា វិតក្ក: ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ វិបារ: តើដូចម្ដេច ។ ការត្រត្តគ្រា គិបារណា តិបារណារឿយ។ គិនិត្យមើល សម្រឹងរឿយៗនៃចិត្តសង្គ្រេះ ហើង វិបារ: ១ វិតក្ក:នេះផង វិបារ:នេះផង ជាធមិស្ងប់រម្ងាប់ រលត់ ភ្ជាត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ភូបភាគ ហិនហោច វីង សុត្ត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិបារ: ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៤០៩) ត្រង់ពាក្យថា កើតក្នុងសមាធិ គឺ សេចក្តីជ្រះថ្វាសិច បីតិ សុ១ ឯកគ្គតានៃចិត្ត ធមិទាំងនោះ កើត ដុះដាល លូត-លាស ចម្រើន កើត្យពុកដ ហើយ ក្នុងសមាធិនេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា កើតក្នុងសមាធិ ។

(៤១០) ត្រជ់ពាក្យថា បីតិនិងសុ**១** សេចក្តីថា បីតិក៏មាន សុះក៏មាន ២ បណ្តាធមិទាំងនោះ បីតិ តើដូចម្តេច ២ បីតិ សេចក្តីគ្រែត ចិត្ត ការរីករាយ ២ បេ ២ ភាពនៃចិត្តត្រេកអរ ណា នេះហៅថា ប៉ីតិ ២

ឈានវិភង្គេ សុត្តខ្ពុភាជនឹយំ

(៤០០) ឧុតិយត្តិ កណភាឧប្បព្ធនោ ឧុតិយំ ៩៩ ឧុតិយំ សមាបដ្ឋតិតិ ឧុតិយំ ។

(៤០៤) ឈានខ្លំ សម្បសានោ ចិត៌ សុទ្ធិ ចិត្តស្ប សិក្សា ។

(៤០៣) ឧតមានាំង្វឹង លោ ដង្ហាញ លោ-ខុសា ហោយ ឧត្តហោយ ឧង្គំ មានាំង្វី ដមាយ មន្តិ្ធមិលា ឧតមានិង ។

(១០៤) វិមានើតិ នាំយេតិ ។ មេ ។ វិមានើ នេះខ វុម្ភតិ វិមានើតិ ។

្នែក្ស ដូត្តិយា ខ រ៉ាកាតិ តុគ្គ កាតា ប្រាតិ ប្តី ។ យា ប៉ុត្តិ ថាមេជ្ជិ អាមោន**ជា** បមោន-ជា ហាសោ បហាសោ វិត្តិ ជិតក្សំ អត្តមន្តា ប៉ុត្តិស្សា អយុ ប៉ុត្តិ ជិតិ អយុ ប៉ុត្តិ សព្តា ហោតិ

ឈានវិវាង្គ សុគ្គន្តភាជន៍យ

បណ្តាធមិទាំងនោះ សុ១ គេដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីត្រេកអរ
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ បេ។ សុ១វេទនា នេះហៅថា សុ១ ។ សុ១នេះ
ជាធម្មជាតិប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ កើតជាមួយ ប្រឡំ ប្រកប ដោយបីតិ
នេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា បីតិនិងសុ១ ។

(៤๑๑) ត្រង់ពាក្យថា ខុតិយៈ គឺ គំរប់ពីរ ដោយលំដាប់នៃ ក៏រិយារាប់ បុគ្គលចូលកាន់ឈានទីពីរនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ថា ខុតិយៈ ។

(៤១៤) ត្រន់ពាក្យថា ឈាន គឺ សេចក្តីជ្រះថ្វាស៊ីប់ បីតិ សុខ ឯកគ្គតានៃចិត្ត ។

(៤១៣) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការបំពេញ នូវខុតិយដ្ឋាន ។

(៤១៤) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។ បេ ។ នៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(៤១៥) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះនឿយណាយថាកថិតិ សេចក្តីថា បណ្តា ធម៌ទាំងនោះ ថិតិ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីផ្នែតចិត្ត រីករាយ សច្បាយ ស្រស់ស្រាយ ស្រស់បស់ ញញឹម ត្រេកអរ អណ្តែតអណ្តូង ភាព នៃចិត្តត្រេកអរ ណា នេះហៅថា បីតិ បីតិនេះ ជាធម្មជាតស្ប់រម្យប់

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

សម៌នា វូបសញ្ហា អត្ថខ្ម័នា អព្តគ្គ័នា អព្យឺនា ព្យឿនា សោសិនា វិសោសិនា ព្យឹត្តិកានា គេឧ វុទ្ធិ ចិត្តិយា ច វិបតាតិ ។

(៤០៦) ឧបេក្ខាកោត នគ្គ ភេឌមា ឧបេក្ខាយ បា ឧបេក្ខា ឧបេក្ខា អេយ្ហាបេក្ខាយ បាន បោក បាន ឧបេក្ខា អេយ ឧបេក្ខាយ ឧបេត្ត សាង ។ បាន សម្ពាក់ខេត្ត មេខ វិច្ចិត្ត ឧបេត្ត កោត ។

(៤០៧) វិហរតីតិ ៩វិយតិ ។ មេ ។ វិហរតិ នេះខ វុច្ចតិ វិហរតីតិ ។

អនៅ ខេត ដូចំនួ មាខេ ខ មានាំជាបេសន្ន ឯ មានាំ ឯ មុន្ត មុខាណ ខ មាន់យា មុគូសា ខ មាលោ ខាត់ខ្ពេញ មាត់នុក្ខី មុខ ដូចំនួ មានាំ-មាលោ ខាត់ខ្ពេញ មាត់នុក្ខី មុខ ដូចំនួ មានាំ-មាលោ ខាត់ខ្ពេញ មាត់នុក្ខី មុខ ដូចំនួ មានាំ-មាលោ ខាត់ខ្ពេញ មាត់នុក្ខី មុខ ដូចំនួ មានាំ-មាលា ឧដ្ឋខយោ មាត់នុក្ខី មុខ ដូចំនួ មានាំ-មាលា ឧដ្ឋខយោ មាន់នុក្ខិត្ត មានាំ-មាន មាន កាន់បាល មុខបា មាន មាន មាន ឯ មានបាល មានបាល ឯ មាន មានបាល មានបាល ឧ មានបាល មានបាល ខេត្ត វលត់ វ្កាត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ វូចវាត ហ៊ុនហោច វិន៍ សត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ក្រោះនឿយ ណាយថាកូប៊ីតិ វ

(៤១៧) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺសម្រេច ។បេ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

(៤១៤) ត្រង់ពាក្យថា មានស្មារតី ដឹងខ្លួន ។ បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ស្មារតី តើដូចម្ដេច ។ ការលើក ការនឹកឃើញ ។ បេ ។ ការលើកត្រាំ ណា នេះហៅថា ស្មារតី ។ បណ្ដា ពាក្យទាំងនោះ ការដឹងខ្លួន តើដូចម្ដេច ។ បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវិធ្វេង ការសង្កេតនូវធម៌ សេចក្ដីឃើញត្រូវ ណា នេះហៅថា ការដឹងខ្លួន ។ បុគ្គលដាអ្នកព្រមព្រៀង ។ បេ។ ប្រកប ព្រម ដោយស្មារតីនេះផង៍ ដោយការដឹងខ្លួននេះផង៍ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រាល្ចថា មានស្មារតី ដឹងខ្លួន ។

ឈានវិកង្ខេ សុត្តន្តភាជន័យំ

(៤០៩) សុទញ្ជូ ភាយេន ខដិសំវេ នេត់តំ
តត្ត ភាតមំ សុទំ ។ យំ ខេតសំគំ សាតំ ខេតសំភាំ សុទំ ខេតោសម្ជូស្បូជំ សាតំ សុទំ វេធយំតំ ខេតោសម្ជូស្បូជា សាតា សុទា វេធនា ឥជំ
វុច្ចតិ សុទំ ។ តត្ត ភាតមោ ភាយោ ។ សញ្ញាទន្ធោ
សង្ខាត្តេខ្វោ វិញ្ញាណភ្ជូខ្វោ អយំ វុច្ចតិ ភាយោ ។
ឥជំ សុទំ ឥមិល ភាយេន ខដិសំវេ នេត់ ភេន
វុច្ចតិ សុទព្វ ភាយេន ខដិសំវេ នេត់ ភេន

ឈានវិភង្គ សុគ្គន្តភាជន័យ

(៤១៩) ត្រង់ពាក្យថា ទទួលសុខដោយនាមកាយ ។ បណ្តា ពាក្យទាំងនោះ សុខ តើដូចម្ដេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ចិត្ត សេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ ជាទីត្រេក អរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ដីស្ស សុខថេនា ជាទីត្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ពីស្ស ណា នេះហៅថា សុខ ។ បណ្តា ពាក្យទាំងនោះ នាមកាយ តើដូចម្ដេច ។ សញ្ញាខន្ធ សង្ហារក្ខុន្ធ វិញ្ញាណក្ខុន្ធ នេះហៅថា នាមកាយ ។ បុគ្គលទទួលសេចក្តីសុខនេះ ដោយនាមកាយនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ទទួលសុខ

(៤៤០) ត្រង់ពាក្យថា ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តែងសរសើរ

នូវបុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយគតិយជ្ឈននោះ សេចក្ដីថា បណ្ដាពាក្យ
ទាំងនោះ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តើដូចម្ដេច ។ ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ
ក្ដី សារ៉ក់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្ដី ហៅថា ព្រះអរិយៈ ពួកព្រះអរិយៈ
ទាំងនោះ សរសើរ សំដែង បញ្ជាត្ត គាំងខុក បើក ចែក ធ្វើ

ឲ្យកក់ ប្រកាស នូវបុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយគតិយជ្ឈននេះ ព្រោះ
ហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តែងសរសើរនូវ
បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយគតិយជ្ឈននោះ ។

អភិធម្មបំជិព វិភង្គោ

(៤២០) ខ្លែត្រា សត៌មា សុខវិហាវិតិ ត្ត ភាតមា ឧបេក្ខា ។ យា ឧបេក្ខា ឧបេក្ខ-យ ងជាជ្រៃទី២ ឧជាខិម ខ្ពុំមាំ អញ ដំខំមុ ខ្យេត្តា ។ ឥត្ត ភេទមា សត៌ ។ យា សត៌ អត់មាន ឯក្សាមន្ទ មក រុតិខ្មុំ មន្ទ រ តត្ថា ភាតមំ សុខំ ។ យំ ខេត្តសំគាំ សាន់ ខេ-ត្រូវ ស្ងំ ខេត្រាសមូស្ស្រី សាត់ សុខំ វេឌ-យំតំ តេតាសមូស្បូជា សាតា សុខា ៤៩៣ ៩៩ វុប្ទុំ សុខ ។ ឥត៌ ឥមាយ ឧបេត្តាយ ឥមាយ ខ សត៌យា ឥម៌នា ខ សុខា្ធ សមន្ទាក់តោ ឥវិយត៌ វត្តត៍ ចាលេត៌ យចេត៌ យាចេត៌ ចរត៌ វិហរត៌ តេជ ថ្ងៃតំ ឧបេត្តាកោ សត៌មា សុទ-វិយាវីតិ ។

នៃ នទេលំ សមាជជីន្ទុំ នទ្ធិល្ខ ឯងក្សា នេត្ត នទ្ធិល្ខ សមាជជីន្ទ្ឋិត្ត នទ្ធិល្ខ ឯ

o ឱ. ម. គណននុបុព្វតាតិ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៤៤១) ត្រង់បទ្ធហ ជាអ្នកប្រកប្រោយទប្រេត្តា មានស្មារតី នៅជាសុខ សេចក្តីថា បណ្តាញក្បាធំនែនះ ។បេក្ខា តើដូចមេចៗ ការព្រងើយកន្ដើយ អាការព្រងើយកន្ដើយ អាការសំឡឹងឃើញជាក ភាពនៃចិត្តតាំងនៅជាកណ្ដាល ណា ខេះហៅថា ១បេក្ខា ។ បណ្ដ ពាក្យទាំងនោះ ស្មារតី តើដូបមេខ ។ ការព្យុក ការនឹកឃើញ ។ ថេ។ ការរញុកត្រវ ណា នេះ ហៅថា ស្មារតី ។ បណ្ដាញក្ប ទាំងនោះ សុខ តើដូចមេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ចិត្ត សេបក្តីសុ១ ប្រព័ត្តទៅក្នុងចិត្ត ការទទួលអារម្មណ៍ ជាទីត្រេក អរ ជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោ**ស**ម្ជីស្ស សុ១៤៩នា ជាទីត្រេកអរ ដែលកើតអំពីបេតោសម្ពីស្ស នេះហៅថា សុ១ ។ បុគល ប្រកប ដោយ (បេក្ខានេះផង៍ ដោយ ស្មារតីនេះផង៍ ដោយ សុខនេះផង៍ ហើយ សម្រេចឥរិយាចថ ប្រព្រឹត្ត រក្សា រស់នៅ ញ៉ាំងជីវិតឲ្យរស់នៅ ត្រាច់ទៅ សម្រាក់នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ជាអ្នកប្រកប ដោយ។បេត្ត មានស្មាវតី នៅជាសុ១ ។

(៤២৬) ត្រង់ពាក្យថា គតិយៈ គឺជាគំរប់បី ដោយលំដាប់នៃ ក៏វិយារាប់ បុគ្គលចូលកាន់គតិយដ្ឋាននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ថា គតិយៈ ។

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនីយំ

(៤២៣) ឈានឆ្លិ ១ ខេត្តា សតិ សម្បជិញ្ សុខំ ចិត្តសុរ្ ឯកក្តា ។

(៤៩៤) ឧឧមនៅជាន្ទ លោ ឧទ្ធ មានា ខមា ហាដោ ឧទ្ធហាដោ ឧទ្ធ មានាទ្ធិ ដុមាខា មាន្ទិទ្ធិធំណា ឧឧមនៅនា ត

(៤៤៥) វិ**ហ**រតីតិ ៩វិយតិ ។ មេ។ វិមារតិ តែន វុទ្តិ វិមារតីតិ ។

ឈានវិភង្គ សុគ្គន្តភាជន៍យ

(៤២៣) ត្រង់ពាក្យថា ឈាន គឺ «បេក្ខា សតិ សម្ប-ជពា: សុ១ ឯកគ្គតានៃចិត្ត ។

(៤៤៤) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ការបំ-ពេញ នូវភគិយជ្បាន ។

(៤៤៥) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។ បេ ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

[៤៤៦] ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះលះបង់សុខផង ព្រោះលះបង់ខុត្ ផង សេចក្តីថា សុខក៏មាន ខុត្តក៏មាន ។ បណ្តាពាក្យទាំងនោះ សុខ តើ ដូចម្តេច ។ សេចក្តីត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅកង់តាយ សេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្ត ទៅកង់តាយ ការខទួលអារម្មណ៍ ជាទីត្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពី កាយសម្ព័ស្ស សុខវេទនា ជាទីត្រេកអរ ដែលកើតអំពីកាយសម្ព័ស្ស ណា នេះហៅថា សុខ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ខុត្ត តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ សេចក្តីខុត្ត ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង កាយ ការខទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីត្រេកអរ ជាខុត្ត ដែលកើតអំពីកាយ-សម្ព័ស្ស ខុត្តវេទនា មិនជាទីត្រេកអរ ដែលកើតអំពីកាយសម្ព័ស្ស ណា

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ឥនិ វុទ្ធនិ ឧុក្ខិ ។ ៩និ ៩ឧញ្ សុទិ ៩ឧញ្ ឧុក្ខិ សន្តា ហោះ សមិនា វូបសន្តា អត្តន្ត័នា អត្តត្ត័នា អប្បីនា ព្យប្បីនា សេសនា វិសោសិនា ព្យុទ្តិកានា គេន វុច្ខនិ សុខស្ប ៩ បហានា ឧុក្ខិ-ស្ប ៩ បហានានិ ។

(៤៤៧) ជំណើរ មោងឧមាវិយេឧមបាំបច្ចូ ងនឹ-ឌ្មែត អគ្គ សោមនស្បំ អគ្គ នោមនស្បំ ។ នគ្ កាតម សោមនុស្ស ។ យ ខេត្តសំគំ សាត់ ខេត្តសំ-តំ សុខ ខេ តោសមូស្_រ ជំ សាត់ សុខ ៤៨យ៍តំ ខេតោសមូស្សជា សាតា សុខា វេឌនា ឥឌំ វុច្ចុត៌ សោមឧស្សំ ។ តត្ត ភាគម៌ នោមជស្សំ ។ យំ ចេត្តកំតំ អសាត៌ ចេត្តកំតំ ឧុត្ត៌ ចេត្រាសមូស្ស្រី អសាត៌ ខុត្តិ វេឧយ៍តំ ខេតោសមូស្បូជា អសាតា ឧុក្សា ឋេឌលា ៩៩ វុច្គិ ខោមឧស្សំ ។ ៩គំ ៩ឧញ្ សោមឧស្ស៊ី ឥឌញ្ នោមឧស្ស៊ី បុត្វៅ សន្តា មោះ ភ្នំ សមិតា វុបសភ្ជា អត្ថភ្នំតា អព្តភ្នំតា អប្បីតា ព្យុទ្ធិតា សេសតា វិសេសិតា ព្យុទ្ធិកាតា គេន វុច្ចិត្ត បុត្យេវ សោមជស្សាជោមជស្សាជំ អត្តផ្តមាតិ ។

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

នេះ ហៅថា ខុត្ខ ។ សុខនេះផង ខុត្ខនេះផង ជាធម៌ស្ងប់រម្វាប់ រលត់ ទ្ចាត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ខូចទាត ហ៊ីនហោច រឹង សុត្ត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រោះលះបង់សុខ ផង ព្រោះលះបង់ខុត្នផង ។

(៤៤៧) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះវិនាសទៅ នៃសោមនស្ស និង ទោមនស្ស ក្នុងកាលមុន សេចក្តីថា សោមនស្សក៏មាន ទោមនស្ស ក៏មាន ។ បណ្ដាធមិទាំង៍នោះ សោមនស្ស តើដូចមេច ។ សេចក្ដី ត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត សេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបិត្ត ការទទួល អារម្មណ៍ ជាទីត្រេកអរ ជាសុខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ងីស្ស សុខ-វេទនា ជាទីក្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស ណា នេះហៅថា សោមនស្ស ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ទោមនស្ស តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការ ទទួលអារម្មណ៍ មិនជាទីត្រេកអា ជាទុក្ខ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្យ ទុក្ខវេទនា មិនជាទីក្រេកអរ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស ណា នេះ ហៅថា គោមនស្យ ។ សោមនស្សនេះផង៍ គោមនស្សនេះផង៍ ជា ធម៌ស្ទវមា្ម វលត់ គ្គាត់ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ទូចទាត ហ៊ីនហោច វីង៍ សុត ធ្វើឲ្យអស់ទៅ ក្នុងកាលមុន ព្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា ព្រោះវិនាសទៅ នៃសោមនស្សនិងទោមនស្ស កង្គកាលមុន ។

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

(៤៤៤) អ**ខុ**ត្តូមសុខ្ស្និ យំ ខេត្តអិត្តិ នៅ សាត់ នាសាត់ ខេត្រសម្ជុស្សជំ អខុត្តូមសុទ៌ ឋ-ឧយ៌តំ ខេត្រាសម្ជុស្សជំ អខុត្តូមសុខា ឋឧភា នេះ វិទូតំ អខុត្តូមសុខភ្លំ ។

មុខ ឧសន្ទ មាសពជីឌ្ឌ ឧសន្ទ ៤ (၉០) ឧសន្ទិ ឧហាយថត់ជំណិ(២) ឧសន្ទិ

្រែក) ឈានឆ្នំ ឧបេត្តា សតិ ចិត្តស្ប ឯកក្តា ។

ធ. ម. គណភានុបុព្វតាត់ ទិស្សន្តិ ។

ឈានវិភង្គ សុគ្គន្តភាជនីយ

(៤៤៨) ត្រង់ពាក្យថា មិនជាឲុក្ខ មិនជាសុ១ គឺ សេចក្ដី ត្រេកអរ ក៏មិនមែន សេចក្ដីមិនត្រេកអរក៏មិនមែន ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ការខទួលអារម្មណ៍ មិនជាឲុក្ខ មិនជាសុ១ ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស អឲុក្ខមសុ១វេទនា ដែលកើតអំពីចេតោសម្ព័ស្ស ណា ព្រោះហេតុ នោះ ទើបពោលថា មិនជាឲុក្ខ មិនជាសុ១ ។

(៤៤៩) ត្រង់ពាក្យថា មានសតិដ៏បរិសុទ្ធដោយ១បេត្តា សេចក្តី ថា បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ១បេក្ខា តើដូចម្តេច ។ ការព្រងើយកន្តើយ អាការព្រងើយកន្តើយ អាការសំឡឹងឃើញជាក់ ភាពនៃចិត្តតាំងនៅ ជាកណ្តាល ណា នេះហៅថា ១បេក្ខា ។ បណ្តាញក្បទាំងនោះ សតិ តើដូចម្តេច ។ ការព្យុក រព្យុកឃើញ ។ បេ។ ការព្យុកត្រា ណា នេះហៅថា សតិ ។ សតិនេះ ជាធម្មជាតិរបើក បរិសុទ្ធ ផ្លួផង់ ដោយ១បេក្ខានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានសតិដ៏បរិសុទ្ធ ដោយ១បេក្ខានះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានសតិដ៏បរិសុទ្ធ

(៤៣០) ត្រង់ពាក្យថា ចតុត្ត: គឺជាគំរប់៤ ដោយលំដាប់នៃ កំរិយាពប់ បុគ្គលចូលកាន់ឈានទី៤ នេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ថា ចតុត្ត: ។

(៤៣១) ត្រង់ពាក្យថា ឈាន គឺ ១បេក្ខា សតិ ឯកគ្គតា នៃចិត្ត ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

មន្ទិស្សាយា ឧធភាគនិធា ៤៣ ឧ៩៩៩។ ហា។ ក្រោត) ឧធភាគនិធា ។

(៤៣៣) វិហរតីតិ ៩វិយតិ ។ ខេ។ វិហរតិ តេខ វុច្ចតិ វិហរតីតិ ។

នៈចំក្សា មេកសា នោឌីជំក្សា មុខ រ៉ុចំខ្ញុំ ឧស ឧទ្ធភម្សាលោ ឯ រំឧកសា មុខ ឃុំ ស្លែក ស្លាល ឯ រំឧកសា មុខ យុ

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៤៣៤) ត្រជ័យក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រ† ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ បំពេញ នូវចតុត្តជ្ឈាន ។

(៤៣៣) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាថថ គឺ សម្រេច ។ បេ ។ សម្រាកនៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេច ឥរិយាថថ ។

(៤៣៤) ត្រជ់ពាក្យថា ក្រោះកន្ធង៍រូបសញ្ញា ដោយសព្វគ្រប់
សេចក្តីថា បណ្តាធមិតិធីនោះ រូបសញ្ញា តើដូចម្តេច ។ ការ
សំគាល់ អាការសំគាល់ ភាពនៃការសំគាល់ ណា របស់បុគ្គលអ្នក
ចូលកាន់រូបសមាបត្តិក្តី របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប (ដោយរូបសមាបត្តិ) ក្តី
របស់បុគ្គលអ្នកនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន (ដោយរូបរិបរសមាបត្តិ) ក្តី នេះ
ហៅថា រូបសញ្ញា បុគ្គល កន្ងង ប្រព្រឹត្តកន្ងង ឈានកន្ងង
នូវរូបសញ្ញាតាំងនេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ក្រោះកន្ងង៍រូបសញ្ញា ដោយសព្វគ្រប់ ។

(៤៣៥) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះនៃសេទៅនៃបដិឃសញ្ជាត់ង-ឡាយ សេចក្តីថា បណ្តាធមិតាំងនោះ បដិឃសញ្ជា តើដូចម្តេច ។ រូបសញ្ជា សទូសញ្ជា គន្នសញ្ជា សេសញ្ជា ផោដ្ឋពូសញ្ជា នេះហៅថា

ឈានវិកង្កេ សុត្តន្តភាជន៍យំ

ដ្ឋិទ្ធ ឧភ្ពលមាឃាច អង្គម្ដីសង្ខ រ ស្រាខ្លី មត្ថខា ដៃមាស់ អង្គម្ដីខា មសិទ្ធម្ដីខា មេរិខ្ល ស្រាខ្លី មេត្ត ដែលមាន មេនិទ្ធមា មេរិខ្លីយនេ ខេត្ត ស្រាខិត្ត ឧភ្មាសមាល់ មេនិទ្ធមាន រ

(៤៣៦) សានត្តអញ្ជាធំ អមនុសិការាត់ តត្ត កាត់ សានត្តអញ្ជាយោ ។ យា អសមាជន្ទុស្បា ម នោយតុសមន្តិស្បា ។ ម នៅញា លេយតុសមន្តិស្បា ។ សញ្ជា សញ្ជាន់នា សញ្ជាន់តត្តំ ឥមា វុច្ចុន្តិ សិការោត នេន វុច្ចុត់ សានត្តសញ្ជាយា ន មន្ត-សិការោត នេន វុច្ចុត់ សានត្តសញ្ជាធំ អមនុសិ-ការាតំ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

បដិយសញ្ញា បដិឃសញ្ញាទាំងនេះ ជាធមិស្ងប់រម្ងាប់ រលត់ ភ្លាត់ ចេញ វិនាស សាបសូន្យ ខូចខាត ហីនហោច វីង៍ ស្ងួត ធ្វើឲ្យ អស់ទៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រោះវិនាសទៅនៃបដិ-ឃសញ្ញាទាំងឡាយ ។

(៤៣៦) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះមិនធ្វើខុកក្នុងចិត្តនូវនានត្តសញ្ញា សេចក្តីថា បណ្តាធមិទាំងនោះ នានត្តសញ្ញា តើដូចម្តេច ។ ការសំគាល់ អាការសំគាល់ ភាពនៃការសំគាល់ ណា របស់បុគ្គលអ្នកមិនចូលកាន់ (រូបសមាបត្តិ) ជាអ្នកព្រមព្រៀងដោយមនោធាតុក្តី ព្រមព្រៀងដោយ មនោវិញ្ញាណធាតុក្តី នេះហៅថា នានត្តសញ្ញា បុគ្គលមិនធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវនានត្តសញ្ញាទាំងនេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រោះមិន ធ្វើខុកក្នុងចិត្តនូវនានត្តសញ្ញា ។

(៤៣៧) ត្រង់ពាក្យថា អាកាសមិនមានទីបំផុត សេចក្ដីថា បណ្ដាធមិទាំងនោះ អាកាស តើដូចម្ដេច ។ ក់ន្ងែងណា ដែលមិន អាចក្ដួររាស់បាន អាកាស ទីឥតទើស ទីអាកាស ទីចន្លោះ វាល មិនប៉ះ អាល់ដោយមហាកូតរូបទាំង ៤ នេះហៅថា អាកាស ភិក្ខុតំកល់ តាំង ទុក នូវចិត្ត ក្នុងអាកាសនោះ ផ្សាយចិត្តទៅកាន់ទីដែលមិនមានទីបំផុត ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា អាកាសមិនមានទីបំផុត ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

ឌភីជាខរួឈរួមរី ប្ ខ្ញុំខេងទ្ចេយ ឌសិ ៤ ខណិណឧទូ មាសឧទិមាំ ប្ ៩ឧឧទិមាំ ប្ គូនឹ-(ឧឃុន) មាយមាមបទណិណឧទទ្ធិ មាយមា-

សេដ្ឋិស្ស្រិយ និតអាតិនៃ (៣ មេយមានណាំ-ពេលប្រមាញ សេដ្ឋ មេនិង មានិង នុមាយ មេដ្ឋិស្ស្រិយ និតអាតិនៃ ន

(៤៤០) វិហស្តេតិ **ឥវិ**យតិ ។ មេ ។ វិហរតិ

ម្រែក្រ អេចខ្ញុំ រួយ ហេដូ ខ្លួយ អេយាភូ ភូមិ មេខស្ទុំ មេខស្ទុំ ឧស្ទ ខេត្ត ស្វា មេខខ្ញុំ រួយ ហេដូ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

- (៤៣៨) ត្រង់ពាក្យថា អាកាសានញ្ហាយឥនៈ បានដល់ពួកធមិ គឺចិត្ត និងចេតសិក របស់បុគ្គលអ្នកចូលកាន់អាកាសានញ្ហាយឥនដ្ឋានក្តី របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប (ដោយអាកាសានញ្ហាយឥនដ្ឋាន) ក្តី របស់បុគ្គល អ្នកនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន (ដោយអាកាសានញ្ហាយឥនដ្ឋាន) ក្តី ។
- (៤៣៩) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ ចំពេញ នូវអាកាសានញ្ចាយតនដ្ឋាន ។
- (៤៤०) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ។បេ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។
- [៤៤១] ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះកន្ងង៍ខ្លូវអាកាសានញ្ចាយតនដ្បាន ដោយប្រការទាំង់ពួង គឺកិត្តជាអ្នកកន្ងង់ ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ ឈានកន្ងង់ នូវអាកាសានញ្ចាយតនដ្បាននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រោះ កន្ងង៍ខ្លុវអាកាសានញ្ចាយតនដ្បាន ដោយប្រការទាំង់ពួង ។
- (៤៤៤) ត្រង់ពាក្យថា វិញ្ញាណ មិនមានទីបំផុត គឺ ភិក្ខុ ធ្វើ ទុកកង៍បត្តិ បំពោះអាកាសនោះឯង ដែលពាល់ត្រូវដោយវិញ្ញាណ ផ្សាយ ទៅកាន់ទីមិនមានទីបំផុត ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា វិញ្ញាណ មិនមានទីបំផុត ។

ឈានវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនីយំ

រួសរូសា ម ខ្^{ទុ}ខេសស្មា ឧសិ រ ឧទូ មាសឧទិសា ម ៩ឧឧទិសា ម ទូឌីឧតិសា -

្រៃ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

(ស្រុស) រូសសង្គ្ន មុំពេល មូលសង្គ្ នេះ មុំតំន រូសសង្គ្ន ឯ

សាយ៉ាលាឧទូ មានមួយ សង្គ្រាសា ជា ស្នេស មុខ មួយ សាយ៉ាលាឧទ្ធ មន្ទ្ឋ មេ មួយ សាយ ស្នេស មុខ មួយ សាយ៉ាលាឧទ្ធ មន្ទ្ឋ មេ មួយ ស្រែខ្យាំ មានប្រាសាយ៉ាលាឧទ្ធ មន្ទ្ឋ មេ មួយ ស្រែខ្យាំ មានប្រាសាយ៉ាលាឧទ្ធ មន្ទ្ឋ មេ មួយ ស្រែខ្យាំ មានប្រាសាយ៉ាលាឧទ្ធ មានប្រាសាយ៉ា

(៤៤៧) នគ្គិ ភេិញ៉ូតិ និយេវ វិញ្ហាណ៍ អា-ភាប់តិ វិភាប់តិ អន្តរយៈមេតិ នគ្គិ ភេិញ៉ូតិ បស្បតិ គោះ វុទូតិ នគ្គិ ភេិញ៉ូតិ ។

ឈានវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

- (៤៤៣) ត្រង់ពាក្យថា វិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ បានដល់ពួកធម៌
 គឺចិត្ត និងចេតសិក របស់បុគ្គលអ្នកចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្ឋានក្ដី
 របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប (ដោយវិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្ឋាន) ក្ដី របស់បុគ្គល
 អ្នកនៅដាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន (ដោយវិញ្ញាណញ្ចាយតនដ្ឋាន) ក្ដី ។
- (៤៤៤) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការធ្វើឲ្យជាក់ៗស្រ ការ ចំពេញ នូវវិញ្ញាណញ្ចាយគនដ្បាន ។
- (៤៤៥) ត្រង់ពាក្យថា សម្រចឥរិយាថថ គឺសម្រេច ។ចេ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើចពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។
- (៤៤៦) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះកន្ងង់នូវវិញ្ជាណញ្ជាយតន: ដោយ ប្រការទាំងពួង គឺ ភិក្ខុជាអ្នកកន្ងង ប្រព្រឹត្តកន្ងង ឈានកន្ងង នូវ វិញ្ញាណញ្ជាយតនដ្ឋាននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រោះ កន្ងង់នូវវិញ្ញាណញ្ជាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង ។
- (៤៤៧) ត្រង់ពាក្យថា វត្តតិចត្តួចមិនមាន គឺ ភិក្ខុ ចំរើនខ្លួទៅ ចំរើនវិសេស នូវវិញ្ហាណនោះឯង ធ្វើឲ្យបាតវិញ្ញាណ វមែងឃើញថា វត្តចិត្តួច មិនមាន ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា វត្តតិចត្តួច មិនមាន ។

អភិធម្មចំដកេ វិភង្គោ

ដុសស មន្ទិស្នូលា វតមនាិស ឯ លេខមរាំ ហម្រេ ឧទ្ធហម្រេ ឧទ្ទិ ព្រក្មុ) វតមនាំទីខ្មាំ លោ មេយ្ជសិស្តិ

(៤៥០) រូសរង្គង មរូលង្ ឯ នេង រូសរង្

(៤៥០) សព្វសោ អាគិញ្ញាយនេខំ សម-និក្តាមានិ ៩មំ អាគិញ្ញាយនេខំ អនិក្តាខ្លា យោនិ វិនិក្តាខ្លា សមនិក្តាខ្លា នេខ វុច្ចុ សព្វសោ អាគិញ្ញាយនេខំ សមនិក្តាមានិ ។

(៤៥৮) នៅសញ្ជាំនាសញ៉ាំនិ និយៅ អាគិញ្-ញាយនាជំ សន្នានា មានសិការោធិ សង្ខារាវសេស-សមាបត្តី ភាវេឌិ នោះជ វុច្ខិ នៅសញ្ជាំនាសញ៉ាំនិ ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

[៤៤៤] ត្រង់ពាក្យថា អាកិញ្ច្ញាយតន: បានដល់ពួកធមិ តិចិត្ត និងខេតសិក របស់បុគ្គលអ្នកបូលកាន់អាកិញ្ច្ញាយតនជ្ឈនក្ដី របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប (ដោយអាកិញ្ច្ញាយតនជ្ឈន) ក្ដី របស់បុគ្គល អក់នៅជាសុខកង់បច្ចប្បន្ន (ដោយអាកិញ្ច្ញាយតនជ្ឈន) ក្ដី ។

(៤៤៤) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រ ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការបំពេញ ខ្លុវមាកិញ្ច្ញាយតនដ្ឋាន ។

(៤៥០) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាថថ គឺ សម្រេច ។បេ។ នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាថថ ។

(៤៩១) ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះកន្ងង់នូវអាកិញ្ច្ជាាយគន: ដោយ ប្រការទាំង់ពួង គឺ ភិក្ខុជាអ្នកកន្ងង់ ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ ឈានកន្ងង់ នូវអាតិ-ញ្ហ្ជាយគនដ្ឋាននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា ព្រោះកន្ងង់ នូវអាកិញ្ច្ជាយគនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំង់ពួង ។

(៤៤៤) ត្រង់ពាក្យថា នៅសញ្ជីនាសញ្ចី គឺ ភិក្ខុធ្វើឲ្យក្នុងចិត្ត នូវភាកិញ្ចូញាយតនដ្ឋាននោះឯង ដោយល្អិត ចំរើននូវសមាបត្តិមាន សង្ខាសេល់នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា នៅសញ្ជីនាសញ្ចី ។

ឈានវិកង្គេ អភិធម្មភាជនឹយំ

្សៃស្ស រូសនេះ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ មេខ មុខ្វិត យោធន៍ ហាធន៍ ខាត់ រួសនេះ ខេខ មុខិត្ រួយនេះ ស

សុត្តនូវាជនីយំ ។

ដែកមៅដី រូសសង្ ឧស្សុយម្នា នេស្ត មាន ខេត្តក្តា បាន នង្គក្ត បាន ឧសង្ស បាន ឧ ខេត្តក្តា យក្ខំ មានកា និធិនន្តិ បាន ខេត្តក្តា នង្គក្តា បាន នង្គំ បាន ខេត្តក្រុង ប្រេះ មានក្រា រ នេ ឯ ឧសង្ បាន ឧ ខេត្តក្រុង ប្រេះ មានក្រា រ នេ ឯ ឧសង្ បាន ឧ ខេត្តក្រុង ប្រេះ មានក្រា រ នេ ឯ ឧសង្ បាន ឧ ខេត្តក្រុង ប្រេះ មានក្រា រ នេ ឯ ឧសង្ បាន ឧ ខេត្តក្រុង បាន ឧស្សុធ បាន ឧ ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧ ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧ ឧស្សុធ បាន ឧស្សិធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សិធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សិធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សុធ បាន ឧស្សិធ បាន ឧ

ឈានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

(៤៤៣) ត្រង់ពាក្យថា នេះសញ្ជានាសញ្ជាយតន: បានដល់ ពួកធមិ គឺបិត្តនិងបេតសិក របស់បុគ្គលអ្នកចូលកាន់នេះសញ្ជានាសញ្ជា-យតនជ្ឈន់ក្ដី របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប (ដោយនេះសញ្ជានាសញ្ជាយតន-ជ្ឈន)ក្ដី របស់បុគ្គលអ្នក នៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន (ដោយនេះសញ្ជានា-សញ្ជាយតនដ្ឋាន) ក្ដី ។

(៤៥៤) ត្រង់ពាក្យថា ចូល គឺ ការបាន ការបានចំពោះ ការដល់ ការដល់ព្រម ការភាល់ត្រូវ ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការ បំពេញ នូវនៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនដ្បាន ។

(៤៥៥) ត្រង់ពាក្យថា សម្រេចឥរិយាបថ គឺ សម្រេច ប្រព្រឹត្ត រក្សា រស់នៅ ញ៉ាំងជីវិតឲ្យរស់នៅ ត្រាប់ទៅ សម្រាក់នៅ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រេចឥរិយាបថ ។

ចច់ សុត្តនូវាជនឹយ ។

(៤៥៦) ឈាន៤យ៉ាង គឺបឋមជ្ឈាន១ ទុតិយជ្ឈាន១ តតិយជ្ឈាន១ បត្តជ្ឈាន១ ។

(៤៥៧) បណ្តាឈានទាំងនោះ បឋមជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។ កង្គសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូប-ភិព សា្ធតាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មាន បឋវិកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ កង្គែសម័យនោះ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

បញ្ជុំតំ ឈាន យោតិ វិតក្តោ វិទាយ ច័តិ សុទំ ច័ត្តស្ប ឯកក្តា ៩៥ វុច្ចតិ បឋមំ ឈាន អវ-សេសា ឧញ្ញ ឈានសម្បយុត្តា ។

ដូច បារ មាន មាន ម្នាំ បារ ម្ងាំ បារ ម្នាំ បារ ម្យាំ បារ ម្យាំ បារ ម្យាំ បារ ម្យាំ បារ ម្យាំ បារ ម្នាំ បារ

(៤៦០) ឥត្ត ភាគមិ ខតុត្តិ ឈាធំ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ឈានមានអង្គ៩ គឺ វិតក្ត: វិចាវ: បីតិ សុ១ ប៉ុត្តែកគ្គា ក៏កើត មាន នេះហៅថា បឋមជ្ឈាន ធមិទាំងីឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប ដោយឈាន ។

(៤៥៨) បណ្តាឈានទាំងនោះ ទុតិយជ្យាន តើដុចម្តេច ។ កង៍សម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ បំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតកង៍រូបភព ក្រោះរម្វាប់វិតក្ន:និងវិចារៈ ។ បេ។ ចូលកាន់ខុតិយជ្ឈាន មានបឋវិ-កសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈាន មានអង្គីញ គឺ បតិ សុខ បិត្តេកគុតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា ទុតិយជ្ជាន ជមិទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។ (៤៩៩) បណ្ដាឈានទាំងនោះ តតិយដ្ឋាន តើដូចម្ដេច ។ កង៍សម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ បំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតកង់ប្រភព ព្រោះនឿយណាយថាកបីតិ ។ បេ ។ ចូលកាន់តតិយជ្បាន មានបឋវិ-តសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈាន មានអង្គ ៤ គឺ សុ១ ចិត្តេកគុតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា តតិ-យជ្យាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ច្រកចដោយឈាន ។ (៤៦០) បណ្តាឈានទាំងនោះ ចតុត្តដ្ឋាន តេដ្ឋបម្រេច ។

ឈានវិកង្គេ អភិធម្មភាជនឹយំ

ស្តេ កិត្ត យូស្គី សមយេ ប្រូបបន្តិយា មក្តិ ការេតំ សុខស្បី ខ បញ្ជា មេប្រឹកសំណំ តូស្មី សមយេ សុខស្បី ប្រវត្តិ បញ្ចាក់សំណំ តូស្មី សមយេ ខុរុខ្គីតំ ឈាន់ ហោតិ ខុបេក្ខា ចំនួស្បី ឯក-ក្តា នុខ ប្រុំតំ ចតុទ្ធិ ឈាន់ អាសេសា ជម្នា យានសម្បយុត្តា ។

(೯೯೮) ಕ್ರಜ್ಜ ಕ್ರಮ್ಮೆ ನಾಕಣಾ ಸಿದಿದ-ត្តិយា មក្តុំ ភាវេត្ត វិវិច្ចេះ កាមេហ៍ ។ មេ។ ចសុត្ត ឈាច និតមានី រួសរង្ទ ខេស្មមហ្គ ត្សឺ ភាគលោ ឧណីទ្វីយ លោខ លោយ រួងយើ វិទារក ច័ត៌ សុទ្ធ ចិត្តសុ ្សា ឯកក្តា ឥឌំ វុច្ទុន៌ ខែសុឧ ឈា ខ អុះ អេស ខេស្មិ ឈា ខភុ ខា ឯ (៤៦៤) ៩៦ ភិក្ខា យូស្មី មានលោ ដំពិនឧទ្ទ័យ មក្តុំ ភាប់តំ អត់តក្តុំ ចែរមត្ត បៃកាជំ ចិត្តសុទ៌ ខុត្ថិយ ឈាធំ ឧឧសម្បីជី ស្រារត្ថ ឧស្សុកម្មាញ ឌេហ្មឹ មាត់ ពេ ឧសម្ព័ឌ្ឌ លាច ឈេង រួយបេ ប៉ុន្តិ សុខ្ខំ ចិត្តសុដ្ឋ ឯកក្តេញ ឥនិ វុទ្ទុធិ ឧុគិយ៍ ឈាធំ អាសេសា ជូម្នា ឃានសម្បយ្តា ។

ឈានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

កដែសម័យណា ភិក្ខុកុន្តសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតកុន្តរូបភព ក្រោះលះបន់នូវសុ១៨៨ ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន មានបប់រឹកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ ១បេក្ខា ចិត្តេកគ្គុតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា ចតុត្តជ្ឈាន ធមិ ទាំងឡាយដ៍សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៦๑) ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គដើម្បី
កើតក្នុវ្បភព ស្ងួត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន
មានបឋិតសំណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ
ឈានមានអង្គ ៥ គឺ វិតក្គ: វិចាវ: បីតិ សុ១ ចិត្តេកគ្គតា ក៏
កើតមាន នេះហៅថា បឋមជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះ
ថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៦៤) ក្នុងសម័យណា កិត្តកង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ចូលកាន់ទុតិយដ្ឋាន មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែ វិហា: មានបីតិនិងសុខកើតអំពីសេចក្តីស្ងាត់ មានបឋិកសិណ (ជា អារម្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤គឺ វិហា: បីតិ សុខ ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា ទុតិយដ្ឋាន ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

អភិធម្មបំផិកេ វិភង្គោ

(៤៦៣) ៩៩ ភិត្តុ យូស្មី សមយេ រូប្បូប-បត្តិយា មក្តី ភាពតិ វិតក្តៅចារាជំ វូបសមា ១បេ១ តតិយំ ឈាជំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាតិ បម្បីកាស់ណំ តូស្បី សមយេ តិវិត្តិកំ ឈាជំ ហោតិ ប៊ូតិ សុទំ ចិត្តស្បី ឯកក្តា ៩៥ វុច្ឆិ គតិយំ ឈាជំ អា-សេសាជម្នា ឈាជសម្បយុត្តា ១

(៤៦៤) ៩៩ ភិក្ខុ យស្មុំ សមលេ រូបូម-បត្តិយា មក្តិ ភាពតិ បត្តិយា ច វិរាតា ។ បេ ។ ចតុត្តិ ឈានំ ឧបអម្បជ្ជ វិបាតិ បហ្ចឹកសំណុំ តុស្សី សមយេ ខុវុខ្គិក ឈានំ ហោតិ សុទុំ ចំ-តូស្សី ឯកក្តុតា ៩៩ វុច្ទុំ ចតុទ្តិ ឈានំ អា-សេសា ជម្មា ឈានសម្បយុត្តា ។

្រុទ្ធ ម្នា លាខេម្មាំ សម្លិ មេខេ រិតិនេះ នេះ ប្រេះ មេខេ ប្រេះ មេខេ ខេត្ត ប្រេះ មេខេត្ត ប្រជា មេខេត្ត ប្រេះ មេខេត្ត ប្រជា មេខេត្ត ប្រេះ មេខេត្ត ប្រជា ប្រេក្ត បាន ប្រេក្ត ប្រេក្ត ប្រេក្ត បាន ប្រេក្ត ប្រេក្

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

(៤៦៣) ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ព្រោះរម្វាប់វិតក្កៈ និងវិហារៈ ។ បេ។ ចូលកាន់ គតិយជ្ឈាន មានបប់វឹកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៣ គឺ បីតិ សុ១ ចិត្តេកគ្គតា ក៏ កើតមាន នេះហៅថា គតិយជ្ឈាន ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះ ថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៦៤) អ្នសម័យណា ភិក្ខុអន្តសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ
ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ព្រោះនឿយណាយចាកប៊ីតិផង ។ បេ។ ចូល
កាន់ចតុត្តជ្ជាន មានបឋវិកសំណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ
ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ សុ១ ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើត
មាន នេះហៅថា ចតុត្តជ្បាន ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា

(៤៦៩) ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ព្រោះលះបង់សុខផង ១ បេ១ ចូលកាន់បញ្ចូម-ដ្បាន មានបឋិកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុង សម័យនោះ ឈានមានអង្គ ២ គឺ ១បេក្ខា ចិត្តេកគ្គុតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បញ្ចូមជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប ដោយឈាន ១

ឈានវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

(៤០០) មុខ មួយ ជម្លំ មានកោ អរិជិត-បត្តិយា មក្ខុំ ភាប់គំ សព្វសោ អាគាំញ្ញាយត្ន នំ សុខស្បី ឧ ឧសាខា ឯឧ ឯ ឧ៩៩ លា ច ចតុទ្ធ ឈានំ អាសេសា ជម្មា ឈានសម្បយុត្តា។ (៤៦៧) ខត្តារិ ឈានានិ ១៤ទំ ឈានំ ឌុ-តិយំ ឈានំ ឥតិយំ ឈានំ ចតុត្តិ ឈានំ ។ (៤៦៨) នគ្គ ភាគមំ បឋមំ ឈានំ ។ ឥឌ កិត្តិ យូស្ម៊ី សមយេ លោកត្តាំ ឈានំ ភាវេត៌ ធំយ្យាធំគាំ អបទយកាម៉ឺ ធំដ្ទឹកតាធំ មហាឆាយ បឋមាយ ភ្លុមិយា បត្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហិ ។បេ។ បឋម ឈាន ឧបសម្បដ្ឋ វិហាតិ ឧុត្តាបដិចនិ ឧទ្ធាភិញ្ញុំ តម្មឹ សមយេ ចញ្ចុំគិត ឈាធំ ហោតិ វិត ក្តោ វិចាររា ម៉ឺតិ សុទ៌ ចិត្តសុរ្ ឯកក្តោ ៩ឧំ វុទ្ធ ខមុខ ឈុខ ដុវ្រេម ឌគី យាខមុគ្និ-យុត្តា ។

ឈានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

(៤៦៦) ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ
ដើម្បីកើតក្នុងអូបភព កន្ងន់ខ្លាំអាកិញ្ច្ញាយតនៈ ដែលច្រឲ្យដោយនៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនសញ្ញា ដោយច្រការទាំងពួង ព្រោះលះបង់សុទ
ផង ២បេ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ
ឈានមានអង្គ ៤ គឺ ១បេក្ខា ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា
ចតុត្តជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។
(៤៦៧) ឈាន៤ គឺ បឋមជ្ឈាន១ ខុតិយជ្ឈាន១ តតិយជ្ឈាន១ ចតុត្តជ្ឈាន១ ។

(៤៦៤) បណ្តាឈានទាំងនោះ បឋមជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោកត្តរជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធមិ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសទ្សំ (នូវកម្មក្លិលេស) ដើម្បីលះ
ទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមកូមិ ស្ងាត់បាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។
ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាទុក្ខាបដិបទាទន្លាកិញ្ញា ហើយសម្រាកនៅ
ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៥ គឺ វិតក្ភៈ វិបារៈ បីតិ សុខ
ចិត្តេកគ្គីតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បឋមជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដឹ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ស្រុក និង ដូច្នេះ នេះ ប្រេក និង ប្រេក្ស ន

(៤៧០) នេត្ត គេនមំ នត់យំ ឈាជំ ។

៩០ កិត្ត យូស្មី សមយេ ហេកុត្ត ឈាជំ សាជំ
ការត់ ជំយោជំគាំ អបបយកាទី ជំជំគាជំ បញៈ
សាយ បឋមាយ កូមិយា បត្តិយា ប័តំយា ប
វិភាគា ។បេ។ នត់យំ ឈាជំ ឧបសម្បជ្ជំ វិហាត់
ឧក្សាបជំបន់ ឧធ្លាក់ញ៉ំ នស្មី សមយេ ឧវុជ៌ក់ សាយ បឋាន សាធំ សាជំ សមប្បជ្ជំ វិហាត់
ឧក្សាបជំបន់ ឧធ្លាក់ញ៉ំ នស្មី សមយេ ឧវុជ៌ក់ សាជំ ហោជំ សាជំ អាស្រា បង្ហា សាជសម្បយុត្តា ។

(៤៧០) នត្ត គេនមំ បង្គំ លាជំ ។

(៤៧០) នត្ត គេនមំ បង្គំ លាជំ ។

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(៤៦៩) បណ្តាឈានទាំងនោះ ខុតិយដ្ឋាន តើដូចម្តេច ។

ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនលោកុត្តដ្ឋោន ដានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកម្មក្តិលេស) ដើម្បីលះខិដ្ឋិ
ទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមគូមិ ព្រោះម្វោប់នូវវិតក្កៈ និងវិហារៈ
។ បេ។ ចូលកាន់ខុតិយដ្ឋាន ជាខុទ្ធាបដិបទខេន្នាកិញ្ញា ហើយ
សម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៣ គឺ បីតិ សុ១
ចិត្តេកគ្គតា នេះហៅថា ខុតិយដ្ឋាន ធម៌ទាំងខ្យាយដំសេស ក៏ឈ្មោះ
ថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៧០) បណ្តាឈានទំាងនោះ គតិយជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។

ក្នុងសម័យណា កិក្កុងសាសនានេះ ចំរើនលោក្តីជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកម្មក្តិលេស) ដើម្បីលះ

ខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ព្រោះនឿយណាយចាកបីតិផង

។ បេ។ ចូលកាន់តតិយជ្ឈាន ជាខុត្តាបដិបទាខន្ធាកិញ្ញា ហើយ

សម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ សុ១ ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា តតិយជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស

ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៧១) បណ្តាឈានទាំងនោះ ចតុត្តជា្ជន ត្តេជ្យមេច ។

ឈានវិភង្គេ អភិធម្មភាដនីយំ

ឥ៩ ភិក្ខុ យុស្ទី សមយេ លោកត្តាំ ឈាន ភាវេតិ តិយុក្រត់ក[ំ] អបខយកាម៉ឺ ឧំខ្លឹកតានំ មហា**ភា**យ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា សុខស្បូ ខ បញាជា ។ ខេ។ ខេត្ត ឈាន ឧបសម្បដ្ឋ វិហាតិ ឧុក្ខា-យោត៌ ឧបេក្ខា ចិត្តស្ប ឯកក្តា ៩៤ វុច្ចតិ ខេត្ត ឈាន អាសេសា ជម្នា ឈានសម្បីយុត្ត ។ (៤៧៤) ៩១ ភិក្ខុ យៈភ្នំ សមយេ លេកុ-ត្ត ំ លាខំ ភាពត ចំយា្ចចំ អបខយកាមឹ ខ្ញុំក្នុង ខេហានាយ ១៤១យ ក្នុមិយា មត្តិយា វិវិច្ចេះ កាមេហិ ។ មេ។ បមទំ ឈានំ ឧប-សម្បី ព្រៃរង ឧទ្ធាជជួជន ឧទ្ធាគិញ នូស្មី សមយេ បញ្ជូន់គំ ឈន់ ហេត់ វិតក្ដោ វិទារា ប៉ុន្តិ សុទ្ធ ចិត្តសុ ្សា ឯកក្តា ៩៩ វុច្ទុ ចសុត្ត ឈាច ដុំម្រោម ឌាស៊ា ឈរបទអាតាសា ឯ [៤៩៣] មុខ ភូយិ ជាភ្នំ មានពោ ហេ-កុត្ត ំ ឈានំ ភាប់តំ និយ្យានិក់ អបខយកាម៉ឺ ឧិជ្ជិកតានំ ជ្ញានាយ ១ឋមាយ ភូមិយា

ឈានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

កង្គសម័យណា កិត្តកង្គសាសនា នេះ ចំរើន លោក្តិរជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកម្មក្តិលេស) ដើម្បីលះ
ទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ព្រោះលះសុ១៨ង ។ បេ។ ចូល
កានចតុត្តជ្ឈាន ជាខុត្តាបដិទាទន្លាភិញ្ញា ហើយសម្រាក នៅ ក្នុង
សម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ ។ បេត្តា ចិត្តេតគ្គតា ក៏កើតមាន
នេះហៅថា ចតុត្តជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប
ដោយឈាន ។

អភិធម្មចំដីពេ វិភង្គោ

បត្តិយា⁽⁰⁾ មាតែក្ដាំ វិចារមត្តិ វិវេកាជំ ប៉ុត្តិសុទ៌ ឧុតិយំ ឈានំ ឧបសម្បីដូ វិហាតិ ឧុត្តាមដ៏មន័ ឧត្ទាភិញ្ញុំ ឥស្មុំ សមយេ ខេត្តធ្វើគាំ ឈាធំ **ហោ**ត៌ វិទារក ម៉ូតិ សុខ ចិត្តសុក្ខ ឯកក្តា ឥឧំ វុច្តិ ខុត្លំ ឈាន អៅសេសា ១ភា យានសម្បីប៉ុន្តា ។ (೯೪೯) ೪೫ ಕ್ರಮಿ ಇಗ್ನೆ ಕಾರ್ವ ಉ. តុត្ត ឈនំ ភាពតំ ធំយ្យាធំកំ អបខយកាម៉ ខ្ញុំក្នុង ខ្មែល ស្គ្រាល ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ វិត្តិជ្រែក ខំ វូបសមា ។ បេ ។ គ្នាំយំ ឈានំ និត្តាត្ត ស្រាន្ត នៃស្លានច្ចុំ នេះ និង្សា នេះ និង អមយេ តិវឌ្គិត ឈាធំ ហោតិ ច័ត៌ អុទ្ ចំនុស្ស ឯកក្ខា ឥនំ វុច្ចិ ននិយំ ឃានំ អាស្រែសា ឧទ្ទា ឃានសម្បយ្តា ។

(៤៩៤) ៩៩ ភិក្ខុ យូស្មី សមយេ លោក្ខុត្តាំ ឈានំ ភាពតិ និយ្យានិក្ខំ មខេយុតាទំ និដ្ឋិ-កតានំ ខហានាយ ខមមយ ភូមិយា ខត្តិយា ប៉ុន្តិយា ខ វិរាភា ។ ខេ។ ខេតុទ្ធំ ឈានំ

ម. ឯត្តន្តរេ វិរីច្ចេះ ៣មេហិ វិរីច្ច អកុសលេហិ ធម្មេហ៏តិ ខុស្បត្តិ ។

អភិធម្មចិដ្ឋក វិភង្គ្រ.

ចូលកាន់ឲ្តិយជ្ឈាន មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិហារ: មានបីតិនិងសុខ
កើតក្នុងវិវេក ជាឲ្យស្លាបដំបទខេន្នាកិញ្ញា ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យ
នោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ វិហារ: បីតិ សុខ ចិត្តេកគ្គតា ក៏
កើតមាន នេះហៅថា ឲុតិយជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះ
ថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៧៤) ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ចំរើនលោកុត្តរដ្ឋាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកម្មក្និលេស) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមកូមិ ក្រោះទ្វាប់
វិត្តក:និងវិចារៈ ។ បេ ។ ចូលកាន់គតិយដ្ឋាន ជាខុក្ខាបដិបទាខន្ធាកិញ្ញា ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៣ គឺ បីគិ
សុ១ ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា គតិយដ្ឋាន ធម៌ទាំង
ឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៧៤) ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនា នេះ បំរើន លោកត្តរជ្ឈាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់ នូវការមិនសន្សំ (នូវកម្មកិលេស) ដើម្បីលះទិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ព្រោះនឿយណាយ បាកបីតិផង ។ បេ ។ បូលកាន់បតុត្តជ្ឈាន

ឈានវិភង្គេ អភិធម្មភាដនឹយំ

ឧបសម្បជ្ជ វិហវេតិ ឧុក្ខាបដិបឧ៌ ឧទ្ធាភិញ្ញំ តស្មឹ សមយេ ឧុវឌ្គិតិ ឈាឧំ ហោតិ សុខំ ចិត្តស្ប ឯកក្តា ៩ឧំ វុច្ឆិ ចតុទ្ធិ ឈាឧំ មាសេសា ឧញ្ ឈាឧសម្បយុត្តា ។

ច្ចិល្លា ម្នាត់ នេះមា នេះមា ព្រម្នា ព្រម្នា នេះមា នេះមា ព្រម្នា នេះមា នេះមា ព្រម្នា នេះមា ព្រម្នា នេះមា ព្រម្នា នេះមា នេះ

ឈានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ជាទុក្ខាបដិបទទេន្នាកិញ្ញា ហើយសម្រាក នៅ ក្នុងសម័យ នោះ ឈាន មានអង្គ ៤ គឺ សុ១ ចិត្តេកគ្គិតា ក៏កើតមាន នេះ ហៅថា ចតុត្តជ្ឈាន ធមិទាំងីឡាយដ៍សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៧៦) ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ បំរើនលោះ
កុត្តជ្យាន ជានិយ្យានិកធម៌ ជាគ្រឿងដល់នូវការមិនសន្សំ (នូវកម្មក្ខៈ
លេស) ដើម្បីលះធិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ ក្រោះលះបង់
សុ១៨ង៍ ។ បេ។ ចូលកាន់បញ្ហមជ្ឈាន ជាឲុត្វាបដិបទាទន្លាភិញ្ញា
ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ ១បេក្ខា
ចិត្តេកគ្គុតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បញ្ហមជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏
សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៧៧) ឈាន៤ គឺ បឋមជ្ឈាន១ ខុតិយជ្ឈាន១ តតិ-យជ្ឃាន១ បត្តជ្ឈាន១ ។

(៤៧៤) បណ្តាឈានទាំងនោះ បឋមជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្សាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព
ក្រុង
ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន មានបឋវិកសិណ (ជាតារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

យោត៌ ។បេ។ អាំក្ដេច្រា យោត៌ ជមេ ជម្ជា យទេសា សទៅ ខែពុធមៅ យុទ្ធសារិ យុគិសារិ កត្តា ឧបចិត្តា ហៃក់ ហៃ្វ កាមេហ៍ ។ប។ បឋម លាន ឧបសម្បដ្ឋ ហែរគំ បឋកែសំណំ ត្ស្មី សមយេ មញ្ចុំខ្លុំ សាន ហេតុ វិតក្ដោ វិទារ៣ ច័តិ សុខំ ចិត្តសុក្រ ឯកក្តេត ឥឧំ វុច្ខុំ ចសុត្ត យាច ង ស្រេសា ឌូសា បាបខម្មវិលម្យ ឯ (ក្រុមុ) ឧទ មានត្ត ជំនួញ ហារចូ ៤ មុខ ចេស្នួយ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អៅក្ដេច ហេត់ ៩មេ ឧញ្ កុសហ នស្បៅ វិទាក់ វិតក្វិពរាធំ វូបសមា ។បេ។ ខុត៌យំ ឈាធំ ។ ខេ។ ត្តិយ៍ ឈានំ។ ខេ។ ខេតុត្តិ ឈានំ ។ ខេ ។ បឋម ឈានំ ។បេ។ បញ្ចុំ ឈានំ ឧ្ទសម្បដ្ឋ វិហវត៌ មហ់តែសំណំ នុស្ទឹ សមយេ ខុវឌ្គិតំ ឈា ធំ

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

ក៏កើតមាន។ បេ។ អវិក្ខេប: (ការមិនរាយមាយ) ក៏កើតមាន ធមិទាំង នេះ
ឈ្មោះថាជាកុសល កិក្ខុសាត់ចាកកាមទាំង ឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់
បឋមជ្ឈាន ជាវិបាក មានបប់រីកសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក
នៅ ក្រោះតាតនៃកម្ម ជាប្រាប់បក្សេសនោះឯង ដែលលោកធ្វើហើយ
សន្យំហើយ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គី ៥ គឺ វិតក្ក: វិចារ:
បីតិ សុ១ ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បឋមជ្ឈាន ធម៌
ទាំង ឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

[៤៧៧] បណ្តាឈានទាំងនោះ ខុតិយជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា កិត្តកង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបកព
ក្រោះម្វេបវិតក្តៈនិងវិចារៈ ។ បេ។ ចូលកាន់ខុតិយជ្ឈាន មានបឋិតសិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ
ក៏កើតមាន ។ បេ។ អវិត្តេបៈ ក៏កើតមាន ធម៌ទាំងនេះឈ្មោះថាជា
កុសល ព្រោះម្វេបវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។ បេ។ ចូលកាន់ខុតិយជ្ឈាន
។ បេ។ តតិយជ្ឈាន ។ បេ។ ចតុត្តជ្ឈាន ។ បេ។ បឋមជ្ឈាន
។ បេ។ តូលកាន់បញ្ចមជ្ឈាន ជាវិចាក ព្រោះភាពនៃកម្មជារូចាវកុសល
នោះឯង ដែលលោកធ្វើហើយ សន្យំហើយ មានបឋិកសិណ (ជាអាម្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ

ឈានវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយ៍

យោតិ ឧមេក្ខា ចិត្តស្ប ឯកក្តា ឥខំ វុច្ចតិ ជឈ្នំ ឈាច អុស្រេសា ឌគា ឈាខមានីជា^{ខ្}ម មត្តិត្ន នៅសញ្ជាល់ស្សាយន្តសញ្ជាស់ស្កស់ សុខស្បី ឧ ឧឈ្ឈ ៧ ខេង ឧ៩៩ ប្រភូ និត្តាដី រូសារស្ទ សញ្ជាំ មានលេ ឌ មេបិ ហោតិ ។ ចេ ។ អាំក្គោះថា ហោតិ ឥមេ ឧម្មា ಹಳು ಜೀಸ್ಟ್ ಕ್ಷಾಟ್ಟರ್ಟ್ ಹೆಸುಗಳ್ តែម្សា ត្រត់ មិនស្គា វិទាក់ សព្វសា អេក្សាញាយត់ជំ សមត្ថម នៅសញាជាសញា-យៈឧស្សាស្សិស្ត្ ខ ឧស្ស**ា ស ។ ខេ**។ ចតុត្ត ឈាន ឧបសម្បីជួ វិហាតិ តង្មឹ សមយេ ខ្យុន្ត័ត ឃានំ យោត ឧបេត្តា ខ័ត្តស្ប ឯក-ក្នា ៩៩ ខ្មែត ខេតុគ្គំ ឈាធំ អ់សេសា ១ម្នា ឈានសម្បយ្តា ។

ឈានវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ទបេក្ខា ចិត្តេគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បញ្ចូមជ្ឍន ធម ទាំងទ្យាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។បេ។ សម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតកង៍អរុបភ័ព កន្ទង៍ ដែល**ប្រទ្បំ**ដោយនេះសញ្ជានាសញ្ជាយតនសញ្ជា ញ អាកិញ្ច្ចព្យាយតន: ដោយប្រការទាំងពួង ព្រោះលះបង់សុខផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្បាន ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុងសម័យនោះ ផស្ស: ក៏កើតមាន ។ បេ ។ អាក្រូប: ក់កើតមាន ធម៌ទាំង៍នេះ ឈ្មោះថាជាកុសល កន្ងែអាកិញ្ច្ចាយតន: ដែលប្រឡំដោយនេវេសញានាសញ្ញាយតនសញ្ញា ដោយប្រការទាំងពួង ព្រោះលះសុទផង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ជាវិបាក ព្រោះភាព នៃកម្មជាអរុជាវិចរកុសលនោះឯង ដែលលោកធ្វើហើយ សន្យំហើយ កង្មសម័យនោះ ឃានមានអង្គ ៤ គឺ ។បេក្ខា ចិត្តេកគ្គតា ក៏កេត មាន នេះហៅថា ចតុត្តជ្ឈាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រុក្សដោយឈាន ។

(៤៨០) ឈាន៤ គឺ បឋមជ្ឈាន១ ខុតិយជ្ឈាន១ តតិ**-**យជ្ឈាន១ បត្_{តិ}ជ្ឈាន១ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(៤៤០) តត្ត កាតមំ បឋមំ ឈានំ ។ ៩៩ ភិក្ខា យុស្ម៊ី អមយេ លោកត្ត្រំ ឈានំ ភាវេត តិយ្យាតិគ[ំ] អបខយកាម៉ឺ ឧិឌ្គិតតាធំ បហាជាយ បឋមាយ ភូមិយា បត្តិយា វិវិច្ចេវ កាមេហ៍ ។បេ។ តណុត្ត ហាច និត្តភាពជុំ ស្រារស្ល និយាពជ្ញព័ ឧទ្ធាភិញ្ញុំ នូស្ទី យមយេ ៩ស្សោ យោតិ។បេ។ អាំ ក្ដេទេ យោតិ ឥមេ ជម្មា កុសលា នស្បៅ លោកត្តសុ ក្រុសបស្ប **ឈា**ជសុ ្រកត្តា ភាវិតត្ថា វិទាត់ វ៉ៃច្ចៅ កាមេហ៍ ។បេ។ បឋម៌ ឃានំ ឧឧសម្បដ្ឋ វិហាត់ ឧុក្ខាមដ៏មន់ ឧទ្ធាក់ញ៉ ស្ពាត់ តុស្មី សុម យេ ជញ្ជុំខ្លុំ ឈាន់ យោត់ វិត កោ វិចារេ ខ័ត៌ សុខំ ខំតូស្សូ ឯកក្តា ឥឌំ ច្រុំតិ បឋមំ ឈាធំ អាស្រកា ១ឡា ឈានសម្បយុត្តា ។

្សៃ៨៦) នគ្គ កាតមិ ខុតិយំ ឈានំ ។ ៩៩ ភិក្សា យុស្មី សមយេ លោកត្ត្រំ ឈានំ ភាពតិ និយ្យានិកាំ មុខយុតមិ និដ្ឋិកតានំ ប្រា**ភាយ**

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

[៤៤๑] បណ្តាឈានទាំងនោះ បឋមជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុងសាសនានេះ ចំរុនលោក្តុជ្បាន ជានិយ្យានិក-ជមិ ជាគ្រឿងដល់ទូរការមិនសន្សំ (នូវកម្មកិលេស) ដើម្បីលះទិដ្ឋិ ទាំងទ្បាយ ដើម្បីដល់នូវបឋមភូមិ សា្លត់ហកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ប្លភាន់បឋមឥ្បាន ជាទុក្ខាបដ់បទទេនាភិព្វា ហើយសម្រាក់នៅ ក្នុង សម័យនោះ ផស្ស: ក៏កើតមាន ។ បេ។ អរិក្ខេប: ក៏កើតមាន ធមិទាំង៍ នេះ ឈ្មោះថា ជាកុសល ភិក្សាត់លាកកាមទាំងទ្វាយ ។ បេ។ ចូល កាន់បឋមជ្ជាន ជាវិជាក ព្រោះភាពនៃឈានជាលោកុត្តក្រុសលនោះឯង៍ ដែលលោកធ្វើហើយ អប់រំហើយ ជាខ្សាបដិបទខន្លាកិញ្ចា ជាសុ៣ត: ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៥ គឺ វិតក្ត: វិចារ: បតិ សុខ ចិត្តេកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បឋមជ្បាន ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស

(៤៨៤) បណ្ដាឈានទាំងនោះ ខុតិយជ្ឈាន តើដូចម្ដេច ។ កងសម័យណា ភិក្ខុកដសាសនានេះ ចំរើនលោកុត្តជ្យោន ជានិយ្យានិកធមិ កុំកុំ ជាគ្រឿងដល់ខ្លុវការមិនសន្យំ ដើម្បីលះខិដ្ឋិទាំងឡាយ ដើម្បីដល់

ឈានវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

បឋមាយ ក្ទុមិយា បត្តិយា វិតត្តាវិទារាធំ វូបសមា ។ ខេ។ ខុតិយំ ឈានំ ឧបសម្បីដូ វិហវតិ ឧុត្ថា-បដិបនិ ឧត្តាភិញ្ញុំ តុស្នឺ សមយេ ៩ស្បា យោតិ ។ ខេ ។ អុំ ក្ដេច ហោត់ ៩ មេ ១ម្នាំ កុសលា នេះស្បី ហេតុត្តស្ប តុសលស្ប ឈានស្ប ។ ខេ។ ខម្មទំ ឈានំ ។ ខេ។ ខេញ្ទំ ឈានំ ឧបសម្បីជួ វិហរត៍ ឧុក្ខាបដិបឧំ ឧណ្ឌិញ សុញាតំ ត្សុំ សមយេ ខ្យុខ្ញុំក្នុំ ឈាធំ យោតិ ជុបេត្តា ច្នេះសារី នា្ទ្រមា មុខ្លួន ខេណ្ត លាច អុស្រុស ឌគី លាខ្មុធនៃ រ (៤៤៣) ចត្តារំ ឈានាធំ ២ឋមំ ឈាធំ ု ဒိဏ လက် နေ့နာ သက် မာနာန ဒိဏ ညီနာနှ (៤៤៤) តត្ត ភាគមំ ១៥មំ ឈានំ ។ ៩៩

ឈានវិភង្គ អភិធម្មកាជនឹយ

ខ្លាំបឋមកូមិ ក្រោះរម្វាប់តៃក្ដ: និងវិបារ: ។ បេ ។ ចូលកាន់ខុតិយជ្ឈាន
ជាខុត្ខាបដិបទខន្ធាភិញ្ញា ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈ
ក៏កើតមាន ។ បេ ។ អវិក្ខេប: ក៏កើតមាន ធមិទាំង៍នេះ ឈ្មោះថា
ជាកុសល ព្រោះរម្វាប់វិតក្ដ: និងវិបារ: ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ ចូលកាន់បញ្ចមជ្ឈាន ជាវិបាក ព្រោះភាពនៃឈាន
ជាលោកុត្តរកុសលនោះឯង ដែលលោកធ្វើហើយ អប់រំហើយ ជាខុត្ខាបដិបទខន្ធាភិញ្ញា ជាសុញាត: ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ

 បេក្ខា ចិត្តេតគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បញ្ចមជ្ឈាន ធមិទាំង៍
 ខ្យាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៤៣) ឈាន៤ គឺ បឋមជ**្ជាន១ ខុតិយ**ជ**្ជាន១ តតិ-**យជ្ជាន១ ចតុត្តជ្ជាន១ ។

(៤៤៤) បណ្តាឈនទាំងនោះ បឋមជ្ឈាន តើដូចម្តេច ។ កងសម័យណា ភិក្ខុកង់សាសនានេះ ចំរើនរូប្រាប់រជ្ឈាន ជាក់វិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនជាកម្មវិបាក ជាគ្រឿង នៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់ បឋមជ្ឈាន មាន្បប់វិកស៊ិណ (ជាអារម្មណ៍) ហើយសម្រាក់នៅ

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

តែស្មី សមយេ មញ្ចុំគ្នាំ ឈានំ ហោតិ វិតក្ដោ វិទារក ចិតិ សុទិ ចិត្តស្ប ឯកក្តា ឥជំ វុច្ទិ បឋម ឈាន អស្រសា ជម្នា ឈានសម្បយគ្នា ។ (៤៨៥) តត្ត កាតម ឧត្តិយ៍ ឈានំ ។ ៩៩ ភិក្ខា យុស្ម៊ី សមយេ ទ្រាវេទេ ឈានំ ភាវេតិ តាំរៃយំ នេះ គុសលំ ಐគុសលំ ឧ ៩ គម្លាំទាត់ ខុតិចំ ឃានំ ។ មេ។ គតិចំ ឃានំ ។ មេ។ ចតុត្ត ឈានំ ។ ចេ ។ ចឋមំ ឈានំ ។ ចេ ។ បញ្ចុំ ឈានំ ឧបសម្បីជី វិហរត់ បឋវីកាស់ណំ **ಇ**ಸ್ತ್ ಸರಃಆ ಭಜ್ಜಿಕ್ ಯಾಪಿ ಚಾಕ್ ಇಚ*್ಞಾ* ចិត្តបុ ្សភក្សា ៩៩ វុទ្ធ បញ្ចុំ ឃានំ អៅ ಚេನಾ ಐಕ್ಷಾ ಯಾಣಕಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡ កិត្ត យុស្ម៊ី សមយេ អុទ្រាវទេរំ ឈានំ ភាព-ន ន ហសុភាធ ហសុភា នេះ ខេត្ត សត្វសង្ ខ្ទុខតិសស្សា មន្ទ្រមា មន្ទ្ ញ្ញាយន្ទ សមន្ទ្ឋ នៅសញ្ញាស្សញាយន្ទ-ស្យាសស¤ន សុខសា ខ ខ្សា**ឆា ។ ដេ ។**

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ វិតក្ក: វិចារ: បីតិ សុខ ប៊ុត្តែកគ្គកា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បឋមជ្ឈូន ធម៌ទាំងឡាយដ៏ សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។

(៤៤៥) បណ្តាឈានទាំងនោះ ទុតិយជ្យាន តើដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ចំរើនរូប្រាចរជ្ឍន ជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនជាកម្មវិបាក ជាគ្រឿង នៅជាសុទកង៍បច្ចុប្បន្ន ក្រោះវេទ្វាបវិតក្គ:និង៍វិចារៈ ។ បេ។ ចូលកាន ទុតិយជ្ជាន ។ បេ។ តតិយជ្ជាន ។ បេ។ ចតុត្ជ្ជាន ។ បេ។ ឋឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ បញ្ចមជ្ឈាន មានបឋវិកសិណ (ជាអារ<u>ម</u>្មណ៍) ហើយសម្រាកនៅ ក្នុងសម័យនោះ ឈានមានអង្គ ៤ គឺ ។បេក្ខា ចិត្តេកគ្គុតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា បញ្ចូមជ្ឍាន ធមិទាំងីឡាយដឹ សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។ បេ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសា**ស**នានេះ ចំរើនអរុប្រាវចរដ្ឋាន ជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនជាកម្មវិបាក ជាគ្រឿងនៅជាសុ១ក្នុងបច្ចុ-ប្បន្ន កន្ងន់ខ្លាំអាកិញ្ច្ញាយតនៈ ដែលប្រឡំដោយនេវេសញានាសញា-យតនសញ្ញា ដោយ**ប្រ**ការទាំងពួង ព្រោះលះសុខផង ។ បេ ។

ឈានវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ឧសទ្ទិ ឈាន ឧបសម្បីជី រូបរង ឧស្ជី ភាពលេខ ឧសទ្ធិ ឈាន លោង ៤០៤៤ ខ្លួសា ១៩៤៣ ខា មុខ្លុំ ខេម្មិ ឈាន មុខ្មែសា ១៩៤ លោខមានិយាន ៤

អភិធម្មភាជន៍យំ ។

[៤៤៦] ខត្តាវិ ឈាលាធិ ឥដ ភិក្ខា វិវិទ្វេវ ကေးမော် n ဦးမှု မက္ခလnပော် n n nសវិចារំ វិវេតាជំ ច័តិសុទំ ចឋមំ ឈាជំ ឧច-សម្បីជួ វិហរត់ វិតភ្ជាំលែកនំ វូបសមា អជ្ឈត្តិ សម្បសន្ទំ ខេត្តសោ ឯកោធិតាវិ អវិតក្តុំ អវិ-တေး လမာစ်ပိ စိုန်လှစ် ဒုန်ာဏ် လာဝိ ဒုစလမျှပွ វិហរតិ ខ័ត៌យា ខវាភា ឧប្រក្ខាកោ ខវិហរតិ ស នោ ខ សម្បជា ខោ សុទ្ធា កាយេធ បដ៌-សំរៅខេត្ត យន្តំ អរិយា អាចិត្តុត្តិ ឧបេត្តកោ សត៌មា សុទ្ធរិហារីត ត្រិយំ ឈានំ ឧបសម្ប្រឹ វិហ គេំ សុខស្បី ៩ ឧស ស ៩២២ សា ទី ទី សា ខិ

ឈានវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចកៈ

ចូលកាន់ចត្តជ្ឈាន ហើយសម្រាក នៅ កង្មសម័យនោះ ឈានមាន អង្គ ៤ គឺ ១បេទ្ធា ចិត្តកគ្គតា ក៏កើតមាន នេះហៅថា ចតុត្តជ្ឈាន ធមិទាំង៍ឡាយដ់សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឈាន ។ ចប់ អ**ភិ**ធម្មភាជិសីយ ។

(៤៨៦) ឈាន៤គឺ ភិក្ខុកង្សាសនានេះ សា្ធាលាកកាម ទាំងទ្វាយ សា្លត់ចាក់អកុសលធម៌ទាំងទ្វាយ ហើយចូលកាន់បឋម-ជ្ឈាន ប្រកបដោយតៃក្ន:និងវិចារ: មានបតិនិងសុខកើតក្នុងវិវេក ភិក្ខុ ព្រោះរម្យប់វិតក្នុះនិងវិចារៈហើយ ក៏ចូលកាន់ខុតិយជ្ឈាន ជាធម្មជាត កើតមានក្នុងសន្ទាន ប្រកបដោយសេចក្ដីជុះថ្នាគឺសន្ធា មានភាពជាចិត្ត ា្តស្នុងក មិនមានវិត្តកូ: មិនមានវិចាវ: មានតែបតិនិង៍សុ១ ដែល កេត្តក្នុងសមាធិគីបឋមជ្ឈាន ក្រោះនឿយណាយ០ាកបត្តផង ប្រកប ដោយទលេក្ខាផង៍ មានសតិនិង៍ សម្បជ្រញ:ផង៍ ទទួលសុខដោយ នាមកាយផង ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តែងសរសើរ នូវបុគ្គលដែល ព្រមព្រៀង ដោយគតិយជ្ឈាននោះថា បុគ្គល ប្រកបដោយទបេក្ខា មានស្មារតី មានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាសុ១ដូច្នេះ ក្រោះតតិយជ្ឈានណា ក៏ប្លកាន់គតិយជ្ឈាននោះ ក្រោះលះសុខផង៍ ក្រោះលះឲ្យផង

អភិធម្មបិដិកេ វិភង្គោ

ច្បឿ សោមឧស្សាលោមឧស្សានិ អត្តខ្ល័ម អនុក្ខ មសុទ្ធ ឧបត្តោសតិទារិសុទ្ធិ ខតុត្តិ ឈានិ ឧច-សម្បីជួ វិហរតិ ។ ខតុទ្ធិ ឈានានិ គតិ ការ-លា គតិ អកុសហ គតិ អព្យាគតា ។ មេ។ គតិ សរណា គតិ អណា ។

(៤៤៧) ឃុំយា គាុសលា ឃុំយា អព្យគាតា។ តំណាំ ឈានា ឯត្តព្រឹទ្ធិ សុទិ វេធនិ ឋយេត្វា សុខាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តា ខេតុទុំ ឈាធំ ឧសុទាយ ជាឧសលា មាន់ព្រៃស្តុំ ឯ មក្លា ါ်တက လ်ယာ ဂိတကေးမွာမ**ွာ လ်**ယာ (a) វិទាក់នៅទាក់ជម្ពី សំណ ឧសង្គិសងប្រា សំយា អនុទានិត្តទានានិយា សំយា អនុទា-ធិញ្ញុខទានាធិយា សំយា អសន្លឺលិឌ្ឌសន្លឺសេ-សំគា សំយា អស់ស្ពឺលំដា្សស្ពឺលេស៌គា ។ បឋម ឈាន ឯក្ខព្ធរន្ធ កែក្ខាពេ ឋយត្វ សវិ-ត្តសារិទារ និសា លាខា អវិតក្តាវិទារ **។**

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

ក្រោះវិនាស ទៅ នៃ សោមនស្សនិង ទោមនស្សក្នុងកាលមុនផង ហើយចូល កាន់ចតុត្តជ្ឈាន មានអារម្មណ៍មិន មែនខុក្ខមិន មែនសុ១ មានសតិដ៏បរិ-សុទ្ធ ដោយ ខ បេក្ខា ។ បណ្តាឈាន ទាំង ៤ ឈាន ជាកុសលប៉ុន្មាន ជាអកុសលប៉ុន្មាន ជាអព្យាក្រិតប៉ុន្មាន ។ បេ ។ ជាសរណៈប៉ុន្មាន ជា អរណៈប៉ុន្មាន ។

(៤៨៧) ឈានជាកុសលក់មាន ជាអព្យុក្កិតក៏មាន ។ ឈាន៣ ប្រកបដោយសុ១វេទនា វៀវលែងតែសុ១វេទនា ដែលកើតក្នុងឈាននុះ ចេញ ឈានទី៤ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា វៀវលែងតែអទុក្ខ-មសុខវេទនា ដែលកើតក្នុងឈាននុះចេញ ។ ឈាន ជាវិបាកក៏មាន មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតីក៏មាន មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាក-ធមិជាប្រក្រត់ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាជាដើមកាន់ យក ហើយ ទាំងដាប្រយោជន៍ដល់ទេបាទានក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយ កិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទេហ្ខាន កំ មាន មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិ<mark>ន</mark> ជាប្រយោជន៍ដល់ទេជាខានក៏មាន មិនសៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ក៏មាន មិនសៅហ្មូន៍ពុំង៍មិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មូន៍ក៏មាន ។ ឈាន ទី ១ ប្រកបដោយវិតក្ត: ប្រកបដោយវិចារ: វៀវលែងតែវិតក្នុះនិងវិចារ: ដែលកើតក្នុងឈាននុះចេញ ឈាន ៣ មិនមានវិតក: មិនមានបោរ: ៗ

ឈានវិភង្គេ បញ្ញាបុច្ចកំ

ទេ លាស វាម៉សិច្ចិ តួម សុគេម៉ា តួមូទសេសមុខ ន្តហ្វា ហាខា រាឌ្ឍថ្មី មាំ១ សូខេឌិរ មាំ១មា-ស្នេស ខេងខ្មុំ ហាច រា្ទសិត្តិ ៩ ខេង្កិ ស ខេត្តិ ខ្មែក្សាសហឥត ។ នៅ ឧស្បៈនេះ ន ភាពយ ឧសាឌណិ ទេ, ខេស្សីខេត ខ ២, ខេត្ត ឧសាឌណិ-ហេតុកា សំយា អាខយតាម៉ានា សំយា អប-ខយតាម៉ានោ សំយា នេវាខយតាម៉ានោ ភាម-ខយតាម៉ានា សំយា សេត្តា សំយា អសេត្តា សំយា នៅ សេក្ខា នាសេក្ខា សំយា មហក្ក ខា မှာကာ អព្ទម្រាណា ។ ខ្លួញ ឈាខា ខ နေ့္မည္က အန္တာ အေလ မေလ မေလ မေလ အန္တာ အနေတာ့ အန္တာ အန္တာ အန္တာ အန္တာ အနိတ္ အန္တာ အနိတ္ အနိတ អណ្ឌិសហារតីហា ហ្វាល ខ រុឌ្គិណ អណ្ឌិស-ကားမွှေလက္ခန်္ တာနို လီယာ မ်ာရွားမွှေလိ ស្លា ឧសដ្ដមាស្លា ស្លា អព្យមាឈារគីហា សំយា ឧ វត្តព្វ បរិត្តាម្មេណឆ្និច មហក្តាម្មេណឆ្និច អព្យមាណារដ្ណាឆ្នំចំ ។ សំយា មជ្ឈិមា សំយា បណីតា សំយា សម្ពីជួធិយតា សំយា អធិយតា ។

ឈានវិភង្គ បញ្ហាបុក្ខកៈ

ឈា ៤ ច្រឡំដោយបីតិ វៀវលែងតែបីតិដែលកើតក្នុងឈាននុះចេញ ឈាន ៣ ច្រឡំដោយសុ១ វៀវលែងតែសុ១ដែលកើតក្នុង ឈាននុះ ចេញ ឈានទី៤ ច្រឡំដោយទេបេក្ខា វៀវលែងតែទបេក្ខាដែលកើត ក្នុងឈាននុះ ចេញ ។ ឈាន ដែលមិនគួរលេះ ដោយ ស្សេន: ទាំងមិន គួរលះដោយភាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សន: ទាំងមិនគួរ លះដោយការនា ដល់នូវការសន្សំ (នូវកម្មកិលេស) ក៏មាន ដល់នូវ ការមិនសន្យុំក៏មាន មិនដល់ខ្លាការសន្សុំ ទាំងមិនដល់ខ្លាកាម៉េនសន្បុំក៏ មាន ជារបស់សេក្ខបុគ្គលក៏មាន ជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក៏មាន មិនមែន ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក៏មាន ដល់នូវ សភាពជំក៏មាន មិនមានប្រមាណក៏មាន ។ ឈាន៣ មិនគួរពោលថា មានអាវម្មណ៍ត្លូចផង៍ ថា មានអាវម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំផង៍ ឡើយ មាន អារម្មណ៍ប្រមាណមិនបានក៏មាន មិនគួរពោលថា មានអារម្មណ៍មិនមាន ប្រមាណក៏មាន ឈានទី ៤ មានអារម្មណ៍តូចគ្នាកើមាន មានអារម្មណ៍ ដល់នុះសភាពជំភិមាន មានអារម្មណ៍មិនមានប្រមាណក៏មាន មិនគ្នុវ ពោលថា មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារផង៍ ថា មានអាវម្មណ៍ដល់នូវភាពធំផង៍ ថា មានអារម្មណ៍មិនមានប្រមាណផងក៏មាន ។ ឈានជាកណ្ដាលក៏មា**ន** ទត្តមក៌មាន មានសភាពត្រវនិងទៀងក៏មាន មានសភាពមិនទៀងក៏មាន

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

ខ្លួញ ឈាង ខ ឧទ្ធារគីយា ភ្លាល ឧង្ខោស្ម សំយា មក្ខាជិបត់នោ សំយា ន វត្តព្វា មក្សាតុ-កាត់បំមក្តាជំបត់លោត់បំ ចតុទ្ធ ឈាធំ សំយា មក្តា-រម្មណ៍ សំយា មក្តសាតុគាំ សំយា មក្តាជំបត់ សំយា ជ វត្តព្វំ មក្សាមួណន្តិច មក្សា ត្រក់ន្ទឹច មក្សាធិបត់-ត្ចិ។ សំយា ឧទ្បុទ្ធា សំយា អធុទ្បុគ្នា សំយា ឧទ្បុ-ខ្លែ សំយា អតីតា សំយា អជាកតា សំយា បច្ចុ-ព្យុគ្នា ។ គីណ៍ ឈាល ខ វគ្គុញ អគ្គខារគីយាខ្មុគ ងយុឌ្ឍ ធ្វេស្ស គ្នេស ខ្មេញ ខ្មែរ ស៊យា អត្តតាម្មេណ ស៊យា អភាគតាម្មេណ ស៊យា ឧជំជាស៊ីរត់សុលា ខ ម៉េង ម៉ ងខ្លួង មេខ្លាក់ ក ស្នេសដែលខ្ញុំភ្នំ ឧជំណីស៊ីដែលខ្ញុំភ្នំ ។ ភ្នំលា ងឡឹ-តា សំយា ពហិន្ទា សំយា អជ្ឈត្តពហិន្ទា ។ តំណាំ ឈានា ពហិធ្លារម្មណា ចតុត្ត ឈានំ សំយា អដ្ឋត្តា-ដើយ, ភ្ជា មស្ទាដើញ, ភ្ជា ងឡឹងមស្នាដើ-ឃុំ ភ្ជាល ខ រុឌ្សនិ អព្ទាំនិរៈគីហាខ្វីត សស្នារៈគីហា-ខ្ញុំចំអជ្ឈត្តពហ៍នា្ទ្រ ឈ្យុំចំ ។ អធិនស្បូនាច្បូដ៌ឃា ។

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

ឈាន ៣ មិនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ តែមានមគ្គជា ហេតុក៏មាន មានមគ្គជា អធិបតីក៏មាន មិនគួរពោលថា មានមគ្គជាហេតុផង៍ ថា មានមគ្គជាអធិបតី ផង៍ក៏មាន ឈានទី៤ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ក៏មាន មានមគ្គជា ហេតុក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគួរពោលថា មានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង៍ ថា មាន មគ្គជាហេតុផង៍ ថា មានមគ្គជាអធិបតីផង៍ក៏មាន ។ ឈាន ដែលកើត ហើយក៏មាន មិនទាន់កើតក៏មាន បម្រង់ទំងែកើតក៏មាន ជាអតីតក៏មាន ជា អនាគត្តមាន ជាប្ចុប្បន្តែមាន ៗ ឈាន ៣ មិនគួវ ពេលថា មាន អារម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ជាអនាគតផង៍ ថា មានអារម្មណ៍ ជាបច្ចុប្បន្នផង ឡើយ ឈានទី ៤ មានអារម្មណ៍ជាអតីតក៏មាន មាន អារម្មណ៍ជាអនាគតក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្តក៏មាន មិនគួរពោល ថា មានអារ<u>ម្ម</u>ណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានអា**រ**ម្មណ៍ជាអនាគតផង៍ មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង៍ក៏មាន ។ ឈាន ខាង៍កុង៍ក៏មាន ខាង៍ក្រៅ ក៌មាន ទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅកំមាន ។ ឈាន **៣** មានអម្មេណ៍ ភាឌ្ឍស្ស ឈាន៤៤ មានអារម្មណ៍ទាងក្នុងក៏មាន មានអារម្មណ៍ទាង ក្រៅក៏មាន មានអារម្មណ៍ខាងក្ងន់និងខាងក្រៅក៏មាន មិនគួរពោលថា មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងផង ថា មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅផង ថា អារម្មណ៍ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅផងក៏មាន ។ ឈាន មិនប្រកបដោយ ការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

ឈានវិភង្គេ បញ្ហាបុច្ចកំ

(៤៨៨) ខ លេខិ មាលេខិយា លេខមានិ យុត្តា ន វត្តព្វា ហេតុ ៩៩ សហេតុកា ខាត់ ស ហេតុកា ខេវ ឧ ខ ហេតុ ឧ វត្តព្វា ហេតុ ខេវ សេតុសម្បយុត្ត សត៌ សេតុសម្បយុត្ត នៅ ន ឧ លេខ ម លេខ មាលខ្មា ។ មានីដែល សន្ន័តា អត្តស្បាន អព្យដ្ឋឃា អាវុទា សំយា လောက်တော မိတာ လောက္ခရွာ ကောင္မော် ဂိုးရွာတ္မွာ ကြောင်း ေန ဂါကယ္႐ု ၅ ေဆး အေဆးက ဆိုယာ សាសាវ សំយា អណ្សាវ អាសាវ មាន្ត្រី ន វត្តា អាសាវ ខៅ សាសវ ខាត់ ស៊ិយា សាសាវ ខៅ នោ ខ អស់វ សំយា ន វត្តា សស់វា ខេវ នោ ខ អ**ស**វត៌ ឧ វត្តា អសវ ខៅ អស់. សម្បយុត្តា ចាត់ចំ អាស់វសម្បយុត្តា ចៅ នោ ច អស់វេហ្ហែស្ត្រីឧសស្ស ៤ ខេស ស យោជ្យ ៤ ខេង

ឈានវិភង្គ បញ្ញាបច្ចុក:

(៤៨៨) ពួកឈានមិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ប្រភបដោយហេតុ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង ហេតុទេ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ មិនគុរ ពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រកបដោយហេតុ**េញ្**យ គ្រាន់តែប្រកបដោយ ហេតុ តែមិនមែនហេតុ គឺមិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង ហេតុ ។ ពួកឈាន ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យគាក់តែង មិនប្រកប ដោយការឃើញ មិនប្រគបដោយការប៉ះពាល់ ឥតរុប ជាលោកិយក៏មាន ជាលេកុត្តរក់មាន ដែលបុគ្គលគប្បីដឹងដោយវិញ្ហាណណាមួយ បុគ្គលមិនគហ្វីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយក៏មាន ។ ពួកឈាន មិនមែន អាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈក៏មាន មិនមានអាសវៈ ទាំង-ប្រាស់ ភាគមាស់ វៈ តែមិនគួរពោលថា ជាអាស់វៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសា: ក៏មាន គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសារ: តែមិនមែនអា-សវៈក៏មាន មិនគួរពោលថា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែន ជាអាសវ: ក៏មាន មិនគួរ ពេលថា ជាអាសវ: ទាំងប្រកបដោយអាសវ: ឋា ប្រកបដោយអាសវ: តែមិនមែនជាអាសវ:៨ង៍ក៏មាន *ព្រុស* ញក្រាស់!: តែប្រព័ត្តទៅជាមួយនឹងអស់!:ក៏មាន ព្រុសញក្អាស់!: ទាំងមិនមានអាសៅ:ក៏មាន ។ ពួកឈាន មិន្ មែនសុំ យោជន: ។ ប្រ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

មិនមែនគន្ល: ។ បេ។ មិនមែនឱ្យ: ។ បេ។ មិនមែនយោគ: ។ បេ។
មិនមែននីវេណ: ។ បេ។ មិនមែនបកមាស: ។ បេ។ ពួកឈាន
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអារម្មណ៍ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ប្រកបដោយ
ចិត្ត ប្រឡំដោយចិត្ត តាំង ទ្បើងអំពីចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្ត
ទៅតាមខ្លប់ត្ត ប្រឡំទាំងតាំង ទ្បើងអំពីចិត្ត ប្រឡំទាំងតាំង ទ្បើងទំនឹ
កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រឡំទាំងតាំង ទ្បើងអំពីចិត្ត ប្រឡំទាំងតាំង ទ្បើងទំនឹ
មកតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រឡំទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាភាងក្រៅ មិនមែន
ឧត្តទា មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជា ដើមកាន់យក ហើយក៏
មាន មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជា ដើមកាន់យក ហើយក៏
មាន ។ ពួកឈាន មិនមែនឧត្តទាន ។ បេ។ មិនមែនកិលេស ។ បេ។

(៤៤៩) ពួកឈានមិនគួរលះដោយទស្សនៈ មិនគួរលះដោយ
ការ់នា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ៗ ឈានទី១ ប្រកប
ដោយវិតក្កៈ វៀវលែងតែវិតក្កៈដែលកើតក្នំឈានទុះចេញ ឈាន ៣
មិនមានវិតក្កៈទេ ៗ ឈានទី១ ប្រកបដោយវិហារៈ វៀវលែង
តែវិហារៈដែលកើតក្នុងឈានទុះចេញ ឈាន ៣ មិនមានវិហារៈទេ ៗ
ឈាន ៤ ប្រកបដោយបីតិ វៀវលែងតែបីតិដែលកើតក្នុងឈានទុះចេញ
ឈាន ៤ ប្រកបដោយបីតិ វៀវលែងតែបីតិដែលកើតក្នុងឈានទុះចេញ
ឈាន ៤ មិនមានបីតិទេ ៗ ឈាន ៤ ប្រឡំដោយបីតិ វៀវលេង
តែបីតិដែលកើតក្នុងឈានទុះចេញ ឈាន ៤ មិនប្រឡំដោយបីតិទេ ៗ

ឈានវិភង្គេ បញ្ញាបុច្ចតំ

តីណ៍ ឈាតា ឯត្តុហ្បន្នំ សុទំ ឋបេត្វា សុខសេរតតា ខេតុត្តំ ឈានំ ន សុខសេរកត់ ។ ខេតុត្តំ
ឈានំ ឯត្តុហ្បន្នំ ឧបេត្តិ ឋបេត្វា ឧបេត្វាសេរកត់
តីណ៍ ឈាតា ន ឧបេត្វាសេរកតា ។ ន តាមាវេទា សំយា គ្រោះខា សំយា ន គ្រោះខា ។
តីណ៍ ឈាតា ន អូទាវខា ខេតុត្តំ ឈានំ សំយា
អូរទាវខាំ សំយា ន អូរទាវខា ខេតុត្តំ ឈានំ សំយា
អូរទាវខាំ សំយា ន អូរទាវខាំ ។ សំយា ខាំយាខគ្នា
សំយា អូរទាវខាំ សំយា និយ្យានំកា សំយា
អធិយ្យានំកា សំយា និយ្យាន់កា សំយា
អធិយ្យាន់កា សំយា និយ្យាន់កា សំយា
អធិយ្យាន់កា សំយា និយ្យាន់កា សំយា
អធិយ្យាន់កា សំយា និយ្យាន់កា សំយា

បញ្ហាបុច្ចកំ ។ ឈានវិភង្គោ សមត្តោ ។

ឈានវិភង្គ បញ្ហាបុច្ចក:

ឈាន ៣ ច្រឡំដោយសុ១ រៀវលៃងតែសុ១ដែលកើតក្នុង ឈាននុះចេញ
ឈានទី ៤ មិនច្រឡំដោយសុ១ទេ ។ ឈានទី ៤ ច្រឡំដោយទេចេក្ខា
រៀវលៃងតែទបេក្ខាដែលកើតក្នុង ឈាននុះចេញ ឈាន ៣ មិនច្រឡំ
ដោយទបេក្ខាទេ ។ ពួកឈានមិនមែនជាកាមាវចា តែជារុប្រាប់រក៏មាន
មិនមែនប្រាប់បរក៏មាន ។ ឈាន ៣ មិនមែនអា្បាប់ប ឈាន ទី ៤
ជាអា្បាប់បរក៏មាន មិនមែនអា្បាប់បរក៏មាន ។ ពួកឈាន ជាបរិយាបន្ទះក៏មាន ជាអបរិយាបន្ទះក៏មាន ជានិយា្យនិកៈក៏មាន ជាអនិយា្យនិកៈ
ក៏មាន ជានិយតៈក៏មាន ជាអនិយតៈក៏មាន ជាសុទ្តរៈក៏មាន ជាអនុត្តរៈ
ជាអារណៈក៏មាន ។

ចច់ បញ្ញាបុច្ចកៈ ។

ចច់ ឈានវិភង្គ ។

អប្បមញ្ញាវិភណ្ដ្រា

(៤៤០) ឧសទារា អព្យម្មាលោ ។ ៩១ ភ្នំយុ មេត្តសហគនេន ខេត្តសា ឯកំ និសំ ៩វិត្វា វិហ-រតិ តថា ខុតិយំ តថា តតិយំ តថា ចតុត្តិ ឥត៌ ឧធ្ម ដោ តិវិយំ សព្ទ ិ សព្ទត្តតាយ សព្វវត្តិ លោក មេត្តាសមាត់នេះ ខេត្តសា វិច្ចលេខ ឧសម ខេត្ត អណ្តាល្រេខ អណ្តេច មេរ៉ាត ឡើច ដាំត្យ វិហរតិ ។ ការុណាសហគ គេជ ខេត្តសា រាយ ខ្មែរ នៅត្នា វិទារតិ តថា ធុតិយំ តថា តេស្ហិ តេសា ចតុត្តិ ឥត៌ ជុធ្មាលា តិវិយ័ សព្ធិ ಕುಕೃತ್ವಗಾಯ ಕುಕ್ಕಾರಿಕ್ಕೆ ಯಾಹ್ ಹಗ್ಗೆಯಾಕುರಾಜ ಕಾರ ខេឌ្ឌ រួជហេខ ឧស្ដន្ទេខ អ្នាសាយេខ អណ្-រេខ អញ្ជាប់ ខ្មើន ដាំត្វា វិហៈតិ ។ មុខិតាសហក-តេខ ខេត្តសា ឯកំ និសំ ៩វិត្វា វិហរតិ តថា ខុតិ-យំ តថា គត៌យំ តថា ខតុត្តិ ៩គ៌ ឧទ្ទម ភេ គ៌រិយំ

អប្ឃមញ្ញាវិភក្គ

(៤៩០) អប្បម្រាក្រ យ៉ាង ។ គឺ ភិក្ខុងសាសនា នេះ មានចិត្តប្រកបដោយមេត្តា ផ្សាយទៅកាន់ទិស ១ ផ្សាយទៅកាន់ទិស ទី៤ ទិសទី៣ ទិសទី៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សាយទៅកាន់ទិសភាឪលើ ទិសភាងក្រោម ទិសទទឹងគឺទិសតូច មានចិត្តប្រកបដោយមេតា ដ៏ធំ ទួលាយ មិនមានប្រមាណ មិនមានពៀវ មិនមានព្យាជាទ ផ្សាយ ទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការយកខ្លួនទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំង អស់ ក្នុងទីទាំងពួង ហើយសម្រាក់នៅ ១ ។ ភិក្ខុ មានចិត្តប្រកប ដោយកុរណា ផ្សាយទៅកាន់ទិស ១ ផ្សាយទៅកាន់ទិសទី ៤ ទិស ទី ៣ ទិសទី ៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សាយទៅកាន់ទិសភាងលើ ទិសភាងក្រោម ទិសទទឹងគឺទិសត្ច មានចិត្តប្រកបដោយករុណា ដ៏ធំ ទូលាយ មិនមាន ប្រមាណ មិនមានពៀវ មិនមានព្យាជាទ ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោក ទាំងពួង ដោយការយក១នទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង ហើយសម្រាក់នៅ ១ ។ កិត្ត មានភិត្តប្រកបដោយវុទិតា ផ្សាយទៅ កាន់ទិស ១ ផ្សាយទៅកាន់ទិសទី ៤ ទិសទី ៣ ទិសទី ៤ ក៏ដូច គ្នា ផ្សាយទៅកាន់ទិសទាន់លើ ទិសទាន៍ក្រោម ទិសខទឹងគឺទិសតូច

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ សុគ្គន្គភា ជនឹយំ

សព្វជំ សព្វត្តតាយ សព្វវត្តិ លោក មុខិតាសបកនេះ ខេតសា វិបុលេខ មហក្កនេះ អប្បមាលោខ អឋេខ អព្យាបដ្ឈើន ដាំត្វា វិហាត់ ។
ឧបេត្តាសហកនេះ ខេតសា វិកាំ ជំសំ ដាំត្វា
វិហាត់ នថា ខុត់យំ នថា នត់យំ នថា ចតុត្តំ
សំតំ ឧទ្ធមាណ តំរិយំ សព្វជំ សព្វត្តតាយ សព្វាវត្តំ លោក ឧបេត្តាសហកនេះ ខេតសា វិបុលេខ
មហក្កនេះ អប្បមាលោខ អឋេខ អព្យាបដ្ឈើន
ដាំត្វា វិហាត់ ។

(៤៩០) ភេ៩ញ ភិក្តុ មេត្តាសហភាពន ខេតសោ រាយ ខ្មស់ ខ្មស់ មនាខំ ខ្មសា មេត្តា-លេយ្យ រាស្រ សុក្ខលំ ខ្ទស់ ខេត្តា ។

ដេញ ដ្រំនួ ខេម្មា ៤ ខេម្មា ៤ ខេម្មា ខេម្មា ៤ ខេ

អប្បមញ្ញាវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

មានបិត្តប្រកបដោយមុខិតា ដ៏ធំ ខូលាយ មិនមានប្រមាណ មិនមាន
ក្រៀវ មិនមានព្យាបា្ ផ្យាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងក្លួង ដោយការ
យកៗនទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងក្នុង ហើយសម្រាក
នៅ ១ ។ កិត្ត មានបិត្តប្រកបដោយ បេក្ខា ផ្សាយទៅកាន់ខិស ១
ផ្សាយទៅកាន់ខិសទី ២ ខិសទី ៣ ខិសទី ៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សាយទៅ
កាន់ខិសភាងលើ ខិសភាងក្រោម ខិសខទឹងគឺខិសតូប មានបិត្តប្រកប
ដោយ បេក្ខា ដ៏ធំ ខូលាយ មិនមានប្រមាណ មិនមានព្យេវ មិនមាន
ព្យាបា្ ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការយកៗនទៅប្រៀប
ផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង ហើយសម្រាកនៅ ១ ។

[៤៩១] ចុះកិត្តមានចិត្តប្រកបដោយមេត្តា ផ្សាយទៅកាន់ទិស១ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលឃើញបុគ្គលម្នាក់ ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញ ចិត្ត គប្បីផ្សាយមេត្តា យ៉ាងណា កិត្តម៉េងផ្សាយមេត្តា ចំពោះពួក សត្វទាំងពួង ក៏យ៉ាងនោះឯង ។

(៤៩៤) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មេត្តា តើដូចម្តេច ។ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក បេតោ-វិមុត្តិ (ការរួចស្រឡះចាកព្យាបាទដោយអំណាចចិត្ត) ណា ចំពោះពួក សត្វ នេះហៅថា មេត្តា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចម្តេច ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

លំ ខ្ញុំ ម នោ មានអំ មានយំ មណ្ណាំ ម នោ မေဒးလာနာင္ မင္းႏိုင္ငံတဲ့ နဲ့တာလက္နဲ့ ကာလာက္ခုိင္မွာ နားညီး ម នោះ ក្រោណ ភាតុ ឥន វុច្ឆិ ចិត្តិ ។ ឥនិ ចិត្តិ ៩៩៣២ មេត្តាយ សហឥនិ <u>ពោតិ</u> សហជានំ សំសដ្ឋ សម្បយុត្ត គេជ ថ្ងៃត មេត្តាសហកាតេជ ចេត្តសាតិ ។ ឯកំ ឧ៌សត្តិ បុគ្គេមំ វា ឧ៌សំ បច្ចុំ က န်ဆိ ဒုရှုံး က န်ဆိ ဒေးရှာ်လေး က န်ဆိ ឧទ្ទំ ក អ ភេ ក តិវិយ៍ ក វិឌិសំ ក ។ ៩វិត្យាតិ ដាំត្យា អត្ថមច្ចិត្យ ។ បោះតិតិ សំយេត វត្តតិ ថា-លេខ យមេតិ យាមេតិ ចរតិ វិហរតិ តេខ វុច្ចតិ វិហរតីតំ ។ តថា ខុត៌យន្ត៌ យថេវ ឯគំ និសំ តថា ខុតិយំ ឧ៌សំ តថា តត៌យំ ឧំសំ តថា ចតុទ្ធ និសំ តថា ជុខ្ជុំ តថា អនោ តថា គំរិយំ តថា វិឌិសំ ។ សព្ទាំ សព្ទត្តាយ សព្វវិទ្ធិ លោកន្តិ សត្វេន សត្វ សត្វថា សត្វ អសេ-សំ និស្សេសំ បរិយានាយ វេចនមេតំ សព្វជ៌

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីព្រុថា ហទយៈ បណ្ឌវៈ (ធម្មជាតដ្ឋផ្លូវ ផង់) មនោ មនាយតនៈ មនិន្ត្រិយ វិញាណ វិញាណក្នុន្ន មនោវិញាណ-ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ចិត្ត នេះ ជាធម្មជាត ទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ប្រឡំគ្នា ប្រកបព្រម ដោយមេត្តានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានបិត្តប្រកបដោយ មេត្ត ។ ពាក្យថា ទិស ១ គឺ ទិស ភាងកើតក្ដី ទិស ភាងលិចក្ដី ទិសទាងជើងក្ដី ទិសទាងត្បូងក្ដី ទិសទាងលើក្ដី ទិសទាងក្រោមក្ដី ទិសទទឹងក្តី ទិសផ្សេងៗក្តី ។ ពាក្យថា ផ្សាយ គឺ ផ្សាយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។ ពាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រេចឥរិយាបថ ប្រព្រឹត្ត រក្សា រស់នៅ ញ៉ាំងជីវិតឲ្យរស់នៅ គ្រាច់ទៅ សម្រាន្ត នៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រាកនៅ ។ ពាក្យថា ទិសទី ៤ ក៏ដូចគ្នា គឺ ផ្សាយចិត្តទៅកាន់ទិស ១ យ៉ាង៍ណា ផ្សាយ อัตเศกร์เิงเรีย เิงเรีย เริงเรีย เริงทล์เดี เริงทล์ ក្រោម ទិសទទឹង ទិសផ្សេងៗ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការយក១្លួនទៅប្រៀបផ្ដឹមនឹង សត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង មានសេចក្តីថា ពាក្យថា ផ្សាយទៅ កាន់សត្វលោកទាំង៍ពួង ដោយការយក១ឧទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង នុំ ដោយក្សរួបរួមសត្វទាំងពួង ទាំងអស់ រាល់រូប គ្រប់រូប

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ សុត្តនូកាជន៍យំ

សព្ទត្តលេ សព្វាវឌ្គុំ លោកវឌ្គុំ ។ មេត្តាសហគ គេជ ខេត្តសាត៌ តត្ត ភេទមា មេត្តា ។ យា សត្តេសុ មេត្ត មេត្តាយជា មេត្តាយ៍តត្ត មេត្តា ចេត្តៅម្តុត អយ់ វុច្ចត មេត្ត ។ ឥត្ត ភាគម ចិត្ត ។ យំ ជាតុ ៩ជំ វុច្ចត់ ចិត្តិ ។ ៩ជំ ចិត្តិ ៩មាយ មេត្តា-យ សហគត់ ហោត់ សហជាត់ សំសដ្ឋំ សម្ប-យុត្ត តេជ វុច្ចុត៌ មេត្តាសហកាតេជ ខេត្តសាត៌ ។ វិបុ လေဘေး ကိ ဒီပုလိ ဆိ မဟင္ဂဆိ ယိ မဟင္ဂဆိ ន អព្ទមាណ យំ អព្ទមាណ សោ អព្ទេរ យោ អវេពេ សោ អព្យាខជ្ឈេ ។ ៩វិត្យាតិ ៩វិត្យា អនិ-មុទ្ធិត្យ ។ វិមារតីតិ សរិយតិ ។ មេ។ វិមារតិ នេះ វុទ្ស វិហស្តេីស ។

ពេល នាព្រុ មា និ មា និ មា ខេត្ត មា ខេត្ត រា ខេត្ត នា មា ខ្លុំ ខ្នុំ ខ្លុំ ខ្នុំ ខ្លុំ ខ្នុំ ខ្លុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្លុំ ខ្នុំ ខ្លុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្នុំ ខ្លុំ ខ្ន

អប្បមញ្ញាវិភង្គ សុត្តន្ត្**ភាជ**ន័យ

មិនមានសល់ ឥតសេសសល់ ។ ពាក្យថា មានចិត្តប្រកបដោយ មេត្តា សេចក្ដីថា បណ្ដាអប្បមញ្ជាទាំងនោះ មេត្តា តើដូចមេច ។ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក ចេតៅម៉ូតិ ណា ចំពោះ ពួកសត្វ នេះ ហៅថា មេគា ។ បណ្ដាធមិទាំង៍នោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជ័ងអារម្មណ៍ សេចក្ដីព្រាថា ។ បេ។ មនោវិញាណ៣តុ ដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ចិត្តនេះ ជាជម្ ជាត ទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ច្រឡំគ្នា ប្រកបព្រម ដោយមេត្តា នេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្តប្រកបដោយមេត្តា ។ ពាក្យថា ទូលាយ គឺ គុណជាតណា ដ៏ទូលាយ គុណ**ជាតនោះ** ដល់នូវ**ភាពជា**ជំ គុណជាតណាដល់ខ្លុវភាពជាជំគុណជាត នោះ មិនមានប្រមាណ គុណ-ជាតណា មិនមានប្រមាណ សភាវៈនោះ មិនមានគៀរ សភាវៈណា មិនមាន ពៀវ សភាវៈ នោះ មិនមានព្យាធា្ទ ។ ពាក្យថា ផ្សាយ គឺ ផ្សាយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។ ពាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រេចឥរិយា-បថ ។ បេ ។ សម្រាន្តនៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រាកនៅ ។ (៤៩៣) ចុះភិក្ខុ មានចិត្តប្រកបដោយករុណា ផ្សាយទៅកាន់ ទិស ១ តើដូចមេច ។ បុគ្គល ឃើញបុគ្គលមាក់ ជាអ្នកក្រីក្រ ដល់ នូវសេចក្តីលំបាក ហើយផ្សាយករុណា យ៉ាង៍ណា កិក្ខុផ្សាយករុណា ចំពោះពួកសត្វទាំងពួង ក័យ៉ាងនោះឯង **។**

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(៤៤៤) នទូ កានមា ការុណា ។ យា ក្សា ខេត្រារ្នំ មញ្ចុំ ម្នំ ម្សា ។ ឧទ្ធិ កាតម ខេត្ត ។ យំ ខេត្ត ម ពោ មានសំ ។ បេ។ ចំនួ វមាយ ការុណាយ សហក់ន ហោត៌ សហ-ជាតំ សំសដ្ឋំ សម្បីយុត្ត (សេច ថ្ងៃតំ ការុណា-សហគ គេខ ខេត្តសាតិ ។ ឯគាំ ធិសត្ថិ បុគ្គេមិ វា ឧ៌សំ បច្ច័ម វា ឧ៌សំ ឧត្តាហំ វា ខ៌សំ ខុខ្ខំ ក ម ជោ ក តិ យៃ ក វិធ៌សំ ក ។ ៩ ត្វៃតិ ដាំត្វា អធិម្មច្និត្វា ។ ហៃវតីតិ សិយតិ វត្តតិ ថាលេតិ យា ខេត្ត យា ខេត្ត ខាត់ វិមាក់ គេន វុច្គិ វិមារ-នីទី ។ តថា ខុត៌យន្តិ យ ថេវ ឯគំ ឧ៍សំ តថា ရေ့နော်လိ မိုလိ နောင်း နော်လိ မိုလိ နောင်း မေရနို့ မိုလိ តថា ខុខ្ញុំ តថា អាជា តថា តិវិយ៌ តថា វិធិ-សំ ។ សព្ទិ សព្ទត្តាយ សព្វាជ្ញុំ លោកភ្លួ

អភិធម្មចំដក វិភង្គ

(៤៩៤) បណ្ដាធមិទាំងនោះ ករុណា តើដូចមេច ។ ការ មាណិត មាការមាណិត់ ភាព នៃការមាណិត ការមាណិតមាសុវ បេតៅម៉ុត្តិ ណា ចំពោះពួកសត្វ នេះហៅថា ករុណា ។ បណា ធម៌ទាំង៍នោះ ចិត្ត ត្រដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីដ៏អារម្មណ៍ សេចក្ដ ជ្រាញ់ ។ បេ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតទៅជាមួយគ្នា កើតជា មួយគ្នា ច្រទ័្យគ្នា ប្រកបព្រម ដោយករុណានេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើប ពោលថា មានចិត្តប្រកបដោយករុណា ។ ពាក្យថា ទិស ១ គឺ ទិសភាងគ្រើតក្ដី ទិសភាងលិចក្ដី ទិសភាងជើងក្ដី ទិសភាងត្បូងក្ដី ទិសភាន៍លើក្តី ទិសភាន៍ក្រោមក្តី ទិសទទឹងក្តី ទិសផ្សេងៗក្តី ។ ពាក្យថា ផ្សាយ គឺ ផ្សាយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។ ពាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រេចឥរិយាបថ ប្រព្រឹត្ត រក្សា រស់នៅ ញ៉ាំង ជីវិតឲ្យរស់នៅ គ្រាច់ទៅ សម្រាន្តនៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោល ឋា សម្រាក់នៅ ។ ពាក្យថា ទិសទី ៤ ក៏ដូចគ្នា គឺ ផ្សាយ ចិត្តទៅកាន់ទិស១ យ៉ាង៍ណា ផ្សាយចិត្តទៅកាន់ទិសទី ៤ ទិសទី៣ ទិសទី ៤ ទិសភាន៍លើ ទិសភាន៍ក្រោម ទិសទទឹង ទិសផ្សេងៗ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ ។ ពាក្យថា ផ្យល់ទៅកាន់សត្វលោកទាំងីពួង ដោយការយក១នទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វលោកទាំងផល់ ក្នុងទីទាំងពួង

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនយំ

તાલુક સલું તાલુદા સલું કારામાં દેવસામાં បរិយាធាយ វចនមេតំ សព្ទៈ សព្ទត្តាយ សព្វវត្តិ លោកធ្លី ។ ការុណាសហគ នេះ ខេត្តសាតិ ឥត្ត យ្ឌុស យុវិយា ។ លា មាខ្មែរ យុវិយា យុវិយា-យភា ការុណាយ៍ឥត្ត ការុណា ចេតៅវិមុត្តិ អយ៌ វុច្មន៌ ក ស្រា ។ ទទួ កានមំ ខំត្ត ។ យំ ខំត្ត មនោ មានសំ ។ មេ ។ តជ្លា ម នៅញា ណភាតុ ឥឧំ វុច្ឆាំ ភ្នំ ។ ៩៩ ភ្នំ ៩៩៣ ៩៤៣៣ ភស្មន ហោតិ សហជាតិ សំសដ្ឋ សម្បូយុត្តិ គេ១ វុច្ចុត៌ ការុណាសហគនេជ ខេត្តសាត៌ ។ វិច្ចលេសត៌ យំ ္နက္လံု မွာ ရညမ်ိန္တဲ့ ဏု ရညမ်ိန္တဲ့ မွာ ရည်ေဆာက္စာ ဏွ អប្បទាណ់ សោ អហោ យោ អហោ សោ អត្យ-បដ្យោ ។ ៥វិទ្យាតិ ៥វិទ្យា អធ៌មុខ្មុំទ្យា ។ វិហាតើតិ ឥវិយត៍ ។ ខេ ។ វិហវត៍ តេជ វុច្ចត់ វិហវតីត៍ ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

មានសេចក្តីថា ពាក្យថា ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការ យកខ្លួនទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង នុះជាពាក្យរួបរួម សត្វទាំងពួង ទាំងអស់ nល់រូប គ្រប់រូប មិនមានសល់ ឥតសេស សល់ ។ ៣ក្យថា មានចិត្តប្រកបដោយករុណា សេចក្តីថា បណ្តា អហ្ជមញ្ជាទាំង៍នោះ ករុណា តើដូចមេច ។ ការអាណិត អាការ អណិត ភាពនៃការអាណិត ការអាណិតមាសរ ចេតៅមត្តិ ណា ចំពោះពួកសត្វ នេះហៅថា កវុណា ។ បណ្តាធមិទាំង៍នោះ ចិត្ត តេដ្យមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំងឺអារម្មណ៍ សេចកីប្រាថា ។ បេ។ មនៅវិញាណជាតុដែលកើតអំពីវិញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត។ ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ច្រឡំគា ច្រកប ព្រម ដោយករុណានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្ត ប្រភបដោយករុណា ។ ពាក្យថា ខូលាយ គឺ គុណជាតណា ដឹ ទូលយ គុណជាតនោះ ដល់នូវភាពជាធំ គុណជាតណា ដល់នូវ ភាពជាជំ គុណជាត**នោះ** មានប្រមាណមិនបាន គុណជាតណា មិន មានប្រមាណ សភាវៈនោះ មិនមានគៀវ សភាវៈណា មិនមានគៀវ សភាវៈនោះ មិនមានព្យាបាទ ។ ពាក្យថា ផ្យយ គឺ ផ្យយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។ ពាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រេចឥរិយាថថ ។ បេ។ សម្រាន្តនៅ ក្រោះហេតុនោះ ធើបពោលថា សម្រាក់នៅ ។

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

(៤៩៩) ភ៩ញ ភិក្តុ មុខិតាសហុកគេធ ខេតសា ឯកំ ខិសំ ៩វិត្វា វិហវតិ ។ សេយ្យ-៩វិទិ នាម ឯកំ បុក្កលំ ទិយំ មនាទំ ឧិស្វា មុខិតោ អស្ប ឯវមេវ សត្វេ សត្តេ មុខិ-តាយ ៩វតិ ។

(៤៩៦) ឥត្ត កាតមា មុធិតា។ ហា សត្តេសុ មុឌិតា មុឌិតាយភា មុឌិតាយិតត្តិ មុឌិតា ចេតោ-វិមុត្ត អយ៌ វុច្ចុត៌ មុខិតា ។ ឥត្ត កាតម៌ ចិត្តិ ។ លំ ខ្ទុំ ឧស ខានកំ ។បេ។ សញ្ជា ឧសេ-វិញ្ញា ណេជាតុ ឥជំ វុច្ខាំ ចិត្តិ ។ ឥជំ ចិត្តិ ឥមាយ មុជិតាយ សហក់តំ ហោត៌ សហជាតំ សំសដ្ឋ សម្បីយុត្តិ តោជ វុច្ចុតិ មុធិតាសហភាពន ចេត-សាតិ ។ ឯកំ ឧសត្តិ បុក្តិមំ វា ឧសំ បច្ចុំមំ ក ឧ៌សំ ជុន្តាំ ក ឧំសំ ឧុគ្គិលាំ ក ឧំសំ ជុខ្ញុំ ក្សា ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង អឌ្មច្ចុំត្យ ។ វិហរតីត ៩វិយតិ ។ ខេ។ វិហរតិ នេះ វុទ្ទ វិទាវតីត ។ តមា ខុតិយត្តិ យ ទៅ ឯកំ និសំ តថា ខុតិយំ និសំ តថា

អភិធម្មប៊ីដក វិភង្គ

[៤៩៩] ចុះកិត្ត មានចិត្តប្រកបដោយមុទិតា ផ្សាយទៅកាន់ ទិស ១ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលឃើញបុគ្គលម្នាក់ ជាទីស្រឡាញ់ ជា ទីពេញចិត្ត ហើយជាអ្នករីករាយ យ៉ាង៍ណា កិត្តផ្សាយមុទិតា ចំពោះ ពួកសត្វទាំងពួង ក៏យ៉ាង៍នោះឯង ។

(៤៩៦) បណ្ដាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មុខិតា តើដូចម្ដេច ។ ការរឹក រាយ អាការរីករាយ ភាពនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតោវិមុត្តិ ណា ចំពោះពួកសត្វ នេះហៅថា មុខិតា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ចិត្ត ត្រដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្ដីជំងឺអារម្មណ៍ សេចក្ដីព្រាថា ។ ចេ ។ មនោ-វិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ចិត្តនេះ ជាធម្មជាត ទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ប្រទៀត្តា ប្រកបព្រម ដោយ មុទិតានេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបកោលថា មានចិត្តប្រកបដោយមុទិតា ។ ពាក្យថា ទិស១ គឺទិស១ឯកេត្តក្ដី ទិស១ឯលិចក្ដី ទិស១ឯដេីង ក្តី ទិសភាងត្បូងក្តី ទិសភាងលើក ទិសភាងក្រោមក្តី ទិសទទឹងក្តី ទិស ផ្សេង ៗ ក្ដី ។ ពាក្យថា ផ្សាយ គឺ ផ្សាយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។ ពាក្យថា សម្រាក់នៅ គឺ សម្រេចឥរិយាបថ ។ បេ។ សម្រាន្តនៅ ក្រោះហេតុនោះ ទើបលោលថា សម្រាកនៅ ។ ពាក្យថា ទិសទី ៤ ក៏ដូច គា គឺ ផ្សាយចិត្តទៅកាន់ទិស១ យ៉ាង៍ណា ផ្សាយចិត្តទៅកាន់ទិសទី 🤟

អប្បមញ្ញាវិកង្កេ សុត្តន្តកាជន៍យំ

ត្តិយ៍ ធិសំ ត្រ ចតុត្តិ ធិសំ ត្រ ជុំ ត្រ អ <u>នេ</u>ា តថា តិវិយ៌ តថា វិឌិសំ ។ សព្ទៈ សព្ទត្តាយ សព្វ-វឌ្គុំ លោកខ្លុំ សព្វេខ សព្វំ សព្វថា សព្វំ មសេសំ ជស្រុស បរិយាជាយ ខែលមេតំ សព្វជ៌ សព្វត្ត-តាយ សញ្ជាន្តំ លោកត្តិ ។ មុខិតាសហគ គេន ខេត្តភាគិ ឥត្ត ភាគមា មុធិតា ។ ហា សត្តេសុ មុឧិតា មុឧិតាយជា មុឧិតាយិតត្តិ មុឧិតា ខេតៅវិ-មុត្ត អយុ វុច្ចុត្ត មុខិតា ។ ឥត្ត ភាគមំ ចំនុំ ។ យំ ចំន្តំ ម នោ មានសំ ។ បេ។ នេះជា ម នៅញា -ហោយស់ មុខ ដ់តំខ្លួ ត្នុំ ឯ មុខ ត្នុំ មុខាលា មុខិតាយ សហគត់ ហោត់ សហ្ជាត់ សំសដ្ឋ សម្បយុត្តិ គេជ វុច្ចុតិ មុខិតាសហគគេជ ចេត-សាតិ ។ វិបុលេខាតិ យំ វិបុលំ តំ មហក្កតំ យំ មហក្តតំ តំ អប្បមាណំ យំ អប្បមាណំ សោ អឋយា យោ អឋយា សោ អព្យាចដ្ឋោ ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គ សុត្តន្តភាជន័យ

ទិសទី ៣ ទិសទី ៤ ទិសភាឪលើ ទិសភាឪក្រោម ទិសទទឹង ទិស ផ្សេង១ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ ។ ពាក្យថា ផ្ស**យ**ទៅកាន់សត្វលោកទាំងីពួង ដោយការយក១៩ ទៅប្រៀបថ្មឹម នឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង មាន សេចក្តីថា ពាក្យថា ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការយក ១ន ទៅ ប្រៀបផ្ទឹម និងសត្វទាំងអស់ ក្នុង ទីទាំងពុង នុះជាពាក្យរួបរួមសត្វ ទាំងពួង ទាំងអស់ រាល់រូប គ្រប់រូប មិនមានសល់ ឥតសេសសល់ ។ ពាក្យថាមានចិត្តប្រកបដោយមុទិតា សេចក្តីថា បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មុទិតា តើដូចម្ដេច ។ ការរីករាយ អាការរីករាយ ភាពនៃការរីករាយ ការ ស្រស់ស្រាយ ចេតោវិមុត្តិ ណា ចំពោះពួកសត្វ នេះហៅថា មុខិតា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ចិត្ត តេដ្ឋចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្ដីជ្រាថា ។ ថេ ។ មនោវិញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញាណ នោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតទៅជាមួយ គ្នា កើតជាមួយគ្នា ច្រឡំគ្នា ប្រកបព្រម ដោយមុទិតានេះ ក្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្តប្រកប ដោយមុទិតា ។ ពាក្យថា ទូលយ គឺ គុណជាតណា ដំទូលយ គុណជាតនោះ ដល់ទូវ ភាពដាធំ គុណជាតណា ដល់ទូវភាពជាធំ គុណជាតនោះ មិន មានប្រមាណ គុណជាតណា មិនមានប្រមាណ សភាវ:នោះ មិន មានពៀវ សភាវ:ណា មិនមានពៀវ សភាវ:នោះ ម៉ឺនមានព្យាហ្ ៖ ។

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

ស្តែត ស្ត្រៃ អត្ថមុទ្ធិត្យ ។ វិហរតីត ៩វិយតិ ។ បេ។ វិហរតិ គេល វុច្ចុតិ វិហរតីតិ ។

(៤៩៧) ភេឌ្ឌា ភិឌ្ឌា ឧបេត្តាសហភាគន ខេត្តសា និយា និយា ប្រក្សិ នៅ មយាចំ ន អមជាចំ និស្វា ឧបេត្តកោ អស្ប និយា សមា សមា និស្វា ឧបេត្តកោ អស្ប និយា សមា សមា ឧស្វា ឧបេត្តកោ អស្ប និយា សមា សមា ឧបេត្តាយ ដូច ។

(៤៩៤) គគ្គ គគម ឧបេក្ខា ។ យា សត្តេសុ
ឧបេក្ខា ឧបេក្ខាយនា ឧបេក្ខាយ៍គត្តិ ឧបេក្ខា
ចេតាម៉ៃតុត្តិ មយំ ប៉ុទ្ធិ ឧបេក្ខា ។ គគ្គ គេម៉េ
ចំត្តិ ។ យំ ចំត្តិ មនោ មានសំ ។បេ។ គជ្ជា
មនៅញាណនាគុ ឥនិ ប៉ុទ្ធិ ចំត្តិ ។ ឥនិ ចំត្តិ
៩មាយ ឧបេក្ខាយ សហគត៌ ហោតិ សហជាតំ
សំសដ្ឋំ សម្បយុត្តិ គេន ប៉ុទ្ធិ ឧបក្ខាសហគតេន
ចេតសាតិ ។ ឯគាំ និសន្តិ បុរុត្ខិមំ វា និសំ បច្ចំមំ
វា និសំ ឧត្តាំ វា និសំ ឧក្ខាំ វា និសំ បច្ចំមំ
វា និសំ ឧត្តាំ វា និសំ ឧក្ខាំ វា និសំ ឧច្ចំ
វា និសំ ឧត្តាំ វា និសំ ឧក្ខាំ វា និសំ ឧច្ចំ
វា និសំ ឧត្តាំ វា និសំ ឧក្ខាំ វា និសំ ឧច្ចំ
វា និសំ ឧត្តាំ វា និសំ ឧក្ខាំ វា ឧសំ ឧច្ចំ
វា និសំ ឧត្តាំ វា និសំ ឧក្ខាំ វា និសំ ឧច្ចំ
វា អាជោ វា តំហៃ វា វិនិសំ វា ។ ឧភិទ្ធាំ ដាំ វា និសំ ឧច្ចំ

ពាក្យថា ផ្យយ គឺ ផ្យយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។ ពាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រចឥរិយាបថ ។ បេ ។ សម្រាន្តនៅ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រាកនៅ ។

(៤៧) ចុះកិត្ត មានចិត្តប្រកបដោយ (៤៧) ផ្យយ ៧ភាន់
ទិស (តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល ឃើញបុគ្គលម្នាក់ ជាទីពេញចិត្តក៏មិន
មែន មិនជាទីពេញក៏មិនមែន ហើយជាអ្នកព្រងើយកន្ដើយ យ៉ាងណា
កិត្តផ្យយ (បេក្ខា ចំពោះសត្វទាំងពួង យ៉ាងនោះឯង ។

(៤៩៨) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ ១បេក្ខា គេដូចម្តេច ។ ការ
ព្រងើយ អាការព្រងើយ ភាពនៃការព្រងើយ ការគោះគេយ ចេតោវិមុត្តិ ណា ចំពោះពួកសត្វ នេះហៅថា ១បេក្ខា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ
ចិត្ត គេដូចម្តេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។
មនោវិញ្ញាណធាតុ ដែលកើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។
ចិត្តនេះ ជាធម្មជាតទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ច្រឡំគ្នា ប្រកបព្រម
ដោយ១បេក្ខានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្តប្រកប
ដោយ១បេក្ខានេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្តប្រកប
ដោយ១បេក្ខា ។ ពាក្យថា ទិស១គឺ ទិស១វេកើតក្តី ទិស១វេសិច
ក្តី ទិស១វេជីភ្លី ទិស១វេត្តវូវត្តិ ទិស១វេសិត្ត ទិស១វេត្តទៅ

អច្ឃមញ្ញាវិភង្គេ សុត្តន្តភាជនឹយំ

អធ៌មុខ្មុំទ្វា ។ វិហរតីតំ ៩លៃភ ។ មេ ។ វិហរតិ នេះ ខេត្ត វិសារតីតិ ។ តមា ខុតិយត្តិ យមៅ តថា ចតុទ្ធិ និសំ តថា ១ខ្ញុំ តថា អាជា តថា ត់បៃ នេះ វិធិសំ ។ សព្ទិ សព្វត្តាយ សព្វវិទ្ធិ លោកខ្លុំ សព្វេន សព្វំ សព្វជា សព្វំ អសេសំ ត់ស្បូសំ មរិយាខាយ មិខឧមេតំ សព្វតិ សព្វត្ត-តាយ សញ្ជាខ្ពុំ លោកខ្ពុំ ។ ឧបេក្ខាសហគ គេច ខេត្តសាត់ តុត្ត ភាគមា ឧបក្សា ។ យា សត្តេសុ នុមេត្តា នុមេត្តាយនា នុមេត្តាយ៍ឥត្តិ នុមេត្តា ចេ តោវិមុត្តិ អយ៌ វុច្ចុតិ ឧបេត្តា ។ ឥត្ត ភាតមំ ចំតុំ ។ យំ ចំតុំ មពោ មានសំ ។បេ។ តជ្ជា មពោ-វិញ្ញាណភាតុ ឥន វុច្ឆាំ ចិត្តិ ។ ឥនិ ចិត្តិ ឥមាយ ខ្មែក្លាយ សហឥន៌ ហោត៌ សហជានំ សំសដ្ឋ សម្បីហ្គុំ គេខ វុទ្ធិ ឧបេត្តាសហគេន ខេត្តសាតិ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គ សុគ្គន្តភាជន័យ

បញ្ជូនចិត្តទៅ ៗ ពាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រេចឥរិយាបថ ។ បេ។ សម្រាន្តនៅ ព្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា សម្រាកនៅ ។ ពាក្យថា ទិសទី ៤ ក៏ដូចគា គឺ ផ្សាយចិត្តទៅកាន់ទិស ១ យ៉ាង៍ណា ទិសទី ៤ ទិសទី៣ ទិសទី៤ ទិសភាន៍លើ ទិសភាន៍ក្រោម ទិសទទឹង ឬ ទិសផ្សេង ។ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ពាក្យថា ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោក ទាំងពួង ដោយការយកខ្លួនទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង មានសេចក្តីថា ពាក្យថា ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការ យក 🤋 នៅប្រៀបផ្ទឹម និងសត្វទាំងអស់ ក្នុង ទីទាំងពួង នុះជាពាក្យរួប វុមសត្វទាំងពួង ទាំងអស់ ពល់ប្រ គ្រប់ប្រ មិនសល់ ឥតសេស សល់ ។ ពាក្យថា មានចិត្តប្រកបដោយ១បេក្ខា សេចក្ដីថា បណ្ដាអប្ប-មញ្ញាទាំងនោះ ១បេក្ខា តើដូចមេច ។ ការព្រងើយ អាការព្រងើយ ភាពនៃការព្រងើយ ការនោះតើយ ចេតោវិមុត្តិ ណា ចំពោះពួកសត្វ នេះ ហៅថា ១បេក្ខា ។ បណាធម៌ទាំងនោះ ចិត្ត តើដូចមេច ។ ចិត្ត សេចក្តីដឹងអារម្មណ៍ សេចក្តីជ្រាថា ។បេ។ មនោវិញាណធាតុ ដែល កើតអំពីវិញ្ញាណនោះ ណា នេះហៅថា ចិត្ត ។ ចិត្តនេះ ជាធម្មជាត ទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ប្រទ្បីគ្នា ប្រកបព្រម ដោយ១បេក្ខា នេះ ក្រោះហេតុនោះ ទើបពោលថា មានចិត្តប្រកបដោយ។បេក្ខា ។

អភិធម្មបំផិតេ វិភង្គោ

វិច្ចស្រែតាតិ យំ វិច្ចសំ តំ មហត្តតំ យំ មហត្តតំ តំ អប្បមាណំ យំ អប្បមាណំ សោ អប្រា យោ អប្រា សោ អព្យាបណ្ណោ ។ ឧវិទ្យាតិ ឧវិទ្យា អនិ-មុច្ចិត្យ ។ វិហត្តត៌ សំយេតិ ។ បេ ។ វិហត្តិ តេន មុច្ចិត្តិ វិហត្តត៌ ។

សុត្តនូវាជនយំ ។

ត់ខ្ទុខ វពេយិរ រ (៤៥५) ឧឧមហិវ អណិធយាកោ គេមីរ យុវហារ

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ

តាក្យថា ខូលាយ គឺ គុណជាតណា ដ៏ខូលាយ គុណជាតនោះ ដល់
នូវភាពជាធំ គុណជាតណា ដល់នូវភាពជាធំ គុណជាតនោះ មិន
មានប្រមាណ គុណជាតណា មិនមានប្រមាណ សភាវៈនោះ មិន
មានពៀវ សភាវៈណា មិនមានពៀវ សភាវៈនោះ មិនមានព្យបុរឲ្ ។ តាក្យថា ផ្យយ គឺ ផ្យយចិត្តទៅ បញ្ជូនចិត្តទៅ ។
តាក្យថា សម្រាកនៅ គឺ សម្រេចឥរិយាបថ ។ បេ ។ សម្រាត្ត
នៅ ព្រោះបោតុនោះ ទើបពោលថា សម្រាកនៅ ។

ចច់ សុត្តន្តភាជនីយ ។

(៤៩៩) អហ្វមញា ៤ យ៉ាង គឺ មេត្តា ១ កុរុណា ១ មុខិតា ១ ១បេក្ខា ១ ។

(៥០០) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំង់នោះ មេត្តា តើដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុអង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព
ក្រុងសម័យណា ភិក្ខុអង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព
ស្វាត់ចាក់កាមទាំង់ខ្យាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយ
មេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់
អាន ការរាប់រក ចេតៅមុត្តិ ណា នេះហៅថា មេត្តា ធម៌ទាំង៍ទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេត្តា ។ បណ្តាអប្បមញ្ញា
ទាំង៍នោះ មេត្តា តើដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

វុទ្ទឧត្តិយា មត្តិ ភាពគាំវិតកាវិទារាធិវុខសមា។មេ។ ខុតិយ៍ ឈានំ ឧុខសម្បីដូ វិហវត់ មេត្តាសហ-តំ ណ តម្មី មេខយេ ខេត្ត ខេត្តបេខា ខេត្ត-យ៍តត្ត មេតា ចេត្រាមៃត្ត មហ ម៉ូត មេតា អ្នះ-សេសា ជ្មា មេត្ថាយ សមា្ជយុត្តា ។ ឥត្ត ភាតមា មេត្ត ។ ៩៩ ភ្លំ លក្ខំ មាមលេ ដំឯំឧឧទ<u>័</u>យ មក្ ភាវេត៌ ចឺតំយា ច វ៉ាកា ។ ចេ។ តត៌យំ ឈានំ ឧបសម្បដ្ឋ វិសាវត៌ មេត្តាសហគត៌ យា នុស្មី សម យេ មេត្ត មេត្ត យៈជា មេត្ត យ៍ នុត្ត មេត្ត ខេត្តេរម៉ឺង មក្ខុង ខេង្ខា មាហេសា ឌមា គេ^{ទ្}យ ភាពិស្^{ទ្} ។ ឌុឌ ភ្^{ទ្} ជាភ្នំ មាពល វុទ្ធខត្តិយា មក្តុំ ភាវេតិ វិវិទ្វេវ កាមេហិ ។ ខេ។ បឋម ឈាន ឧបសម្បដ្ឋ វិហាតិ មេត្តាសហគត់ យា នុស្មឹ មាន នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេឌ្ឌយ អគាល់^{ខ្}ង ១ មុខ មួយ ក្នាំ កាត្ត

អប្បមញ្ញាវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ព្រោះរម្វាប់នូវវិតក្:និងវិចារ: ។ បេ។ ច្លេកាន់ខុតិយជ្ហាន ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក បេតៅវិមុត្តិ ណា នេះ ហៅថា មេត្តា ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេត្តា ។ បណ្តាអប្បមញ្ជាទាំងនោះ មេតា តើដូបមេច ។ កង្ខសម័យណា ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបកព ព្រោះនឿយណាយ ហកបត់ផង៍ ។ បេ ។ ចូលកាន់តតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុង សម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន កាពុនៃការរាប់អាន ការ noin ចេត្រាវិមុត្ត ណា នេះហៅថា មេតា ធមិទាំង៍ឡាយដឹ សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេត្ត ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង៍ សាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ស្វាត់ហាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឍន ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក ចេតោ-វិមត្តិ ណា នេះហៅថា មេតា ធមិតាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះ ថា ប្រកបដោយមេត្ត ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្កង៍សាសនានេះ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

រុទ្ធខេត្តយា មត្ត ភាវេត៌ អវិតក្តុំ វិទារមត្ត វិវេត-ជុំ ជូន្ម។ ន នំពុញ លាច និត្តការពី រូសមេ មេត្តាសហគន់ **ហា នុស្មឹ** សម យេ មេត្តិ មេត្តាយសា មេត្តាយ៍តត្ត មេត្តា ខេត្រៅមុត្ត អយ៌ វុច្ចុត្ត មេត្តា អុស្រេសា ឌ្មា គេស្លាយ សម្បីល់ស្សី ។ មុខ មួយ ល្ស៊ី មានលេ វិជិជជន្លឺលា ឧង្គ មាន្ត្រ រួមមា វិទារាជំ វូបសមា ។បេ។ ឥតិយំ ឈាធំ ឧ្ម-សម្បីជួ វិហរតិ មេត្តាសហគត់ ហា តង្មឹ សមយោ មេត្ត មេត្តាយនា មេត្តាយ៍តត្តិ មេត្តា ចេត្រៅមុត្ត អញ្ចុំ ខ្មុំ ខេត្តា អុស្រេសា ឌគី ខេម្មាណ មាន្ដិ-យុត្តា ។ ឥជ ភិក្ខុ យុស្និ សមយេ វុទ្ទេចគ្គិយា មក្ ភាពត៍ ច័ត៌ហេ ខ វ៉ាកា ។ ខេ។ ខេតុត្ត ឈាជំ ឧ្ទសម្បជ្ជ វិហរត់ មេត្តាសហកត់ យា ត្ស៊ី សមយេ មេត្ត មេត្តាយភា មេត្តាយ៍តត្តិ មេត្តា ពេះ នោវិមុត្ត អយំ វុច្ចុត៌ មេត្ត អះសេសា ជម្មា មេត្តយ សមា្សត្តា ។

អភិធម្មបំដាក វិភង្គ

ចរេនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ចូលកាន់ទុត្តិយដ្ឋាន មិនមានវិត្តភ: មាន ត្រឹមតែវិហារ: មានបតិនិង៍សុខកើតក្នុងវិវេក ប្រកបដោយមេតា ក្នុង សម័យនោះ ការរាប់មាន អាការរាប់**មាន ភាព នៃ**ការរាប់មាន ការ កបរក ចេតោវិមុត្ត ណា នេះហៅថា មេត្តា ធម៌ទាំង**ឡា**យដ៏សេស ក់ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេត្ត ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរែនមគ្គ ដើម្បីកើតក្ខេស្ត្រភព ព្រោះម្រាប់នូវវិតកៈនិងវិហរៈ ។ បេ ។ ចលកាន់តតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក បេតៅមិទ្ធិ ណា នេះ ហៅថា មេត្តា ធម៌ទាំងឡាយដ់សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ មេតា ។ កង្មសម័យណា ភក្ខុកង្មសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើត អ្នស្បភព ក្រោះនឿយណាយចាកបត្តផង ។ បេ ។ ចូលកានចតុត្ត-ជ្ឈានប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក ចេតោវិមុត្តិ ណា នេះហៅថា មេត្តា ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេត្ត ។

អប្បមញ្ហាវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

(៥០០) នគ្គ ភាគមា ភាព្រហា ។ ៩១ ភិក្ខុ យូ សម យេ វិជិជឧឌ្ឌិល ឧឌ្ឌ មន្ត្រ រុះខ្មែរ កាមេហ៍ ។ ខេ។ ១៤៩ំ ឈានំ ឧុ១សេម្បីដី វិហវត្ថិ ក្ខាណាសសត្ត លា សូស្មី សមយេ ការុណា ការុណាយនា ការុណាយិតត្តំ ការុណា ចេតោវិមុត្តិ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}$ សម្បយុត្ត ។ ឥត្ត ភេត្ស ភេក្ណា ។ ៩១ ភិក្ខុ វិទារានំវូបសមា ។បេ។ ៩ុត៌យំ ឈានំ ឧបសម្បដ្ដ វិហរត៌ ការុឈាសហឥន យា នង្មឹ សមយេ ការុ-ណៈ ការុណាយជា ការុណាយ៉ត់ ការុណា ចេតេ-រុត្ត មញ្ចុំ ម្នុំ ម្នុំ ម្នាំ មេខា មេខា មេខា យុស្យាល មានព្រៃខ្មែរ ១ ៩៩ ២៩៦ ២៤៣ ។ ប៉ុន្តិយា ខវាជា ។ ខេ។ គ្និយំ ឈាជំ ឧ្ទសអុវ្ជ វិហរត៌ ការុឈាសខាត់នំ យា តង្មឹ សមយេ ങ്ണ യൂന്നേയാ ജ്യനയുട്ട് ബ്യാ ខេដ្ឋេស ដល់ ខ្មែត ការុណា អាសេសា ជម្នា

អប្បមញ្ហាវិភង្គ អភិធម្មភាជនីយ

(៥០១) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ ករុណា គេដូចម្តេច ។ ក្នុងសម័យណា ក្នុកក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយ ករុណា ក្នុងសម័យនោះ ការអាណិត អាការមាណិត **កា**ពនៃការ អណ៌ត ការអណ៌តអាសុរ ចេតៅមុត្តិ ណា នេះហៅថា ករុណា ជមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយករុណា ។ បណ្ដា អហ្វមញ្ជាទាំង៍នោះ ករុណា តើដូចមេច ។ កង្សម័យណា ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ក្រោះរម្យប់វិតក្និង វិတារ: ។ បេ។ ចូលកាន់ខុតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយករុណា សម័យនោះ ការអាណិត អាការអាណិត ភាពនៃការអាណិត ការ អណ៌តអាសុវ ចេតៅមុត្ត ណា នេះហៅថា កុរណា ធម៌ទាំងឡាយ ដំសេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយករុណា ។ បណ្ដាអប្បមញ្ញា ទាំង នោះ ករុណា តេដ្យមេខ ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុងសសនា នេះ ប៉ុន្តែមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ព្រោះនឿយណាយហកបីតិផង៍ ។បេ។ ចូលកាន់តតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយកុរុណា ក្នុងសម័យនោះ ការអាណិត អាការអាណិត ភាពនៃការអាណិត ការអាណិតអាស្តូរ ចេតោវិមុត្តិ ណា ខេះហៅថា កុរុណា ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស

អភិធម្មបំដីពេ វិភង្គោ

ಟ್ಟುಯಾದಾ ಕಾಣ್ಣಿಯ ಕುಣ್ಣಿ ಕಾಣ-យេ រុទ្ធមត្តិយា មក្តុំ ភាវេតិ វិវិច្ចេះ កាមេហិ ។ ខេ។ ខម្មុំ ឈាន ខិតមាគាំដី រួសរយូ មាំ-ឈាសហឥន យា នង្មើ សមយេ ការុណា ការុណាយនា ការុណាយិតត្តំ ការុណា ខេត្រវិទ្ធិ မက္ နဲ့င်ိန္နဲ့ မေးဟာ ရေးမေမာ ဧရိာ မေးဟာက សតាណីម៉ា ។ ឌុខ ភូយិ លក្ខំ មានកោ ដំពិនឧឌ្ឌ-យា មក ភាព និងក្នុំ ចំពាម និ ពិកេជ ចិន្ន-សុទំ ឧុត្ថិយំ ឈាន ឧឧមគេរីជី រូសរន្ទ យប់កា-អាស្នង លា នូស្មី អាង លោ អាវិយា-យជា ការុណាយិតត្តំ ការុណា ចេត្រាវិទុត្ត អយ៌ \dot{i} ದೆತ್ತು ಆಟ್ ಬಾ ಕಾಣಗಳು ಪ್ರಕ್ತು ಆಟ್ ಬಾ ಬಾ ಸಾವಿ \dot{i} យុត្តា ។ ឥជ ភិក្ខុ យូស្ម៊ី សមយេ រួច្ចមត្តិ-យា មត្ត ភាវេតិ វិត្តាវិទារាធំ វូបសមា ។បេ។ នទ្ធល ឈាន និធមានដ្ឋ ស្រាន្ទ យរហាមារ ಜ್ಞ ಯ ಜಸ್ತ್ ಸುಕೀರು ಜ್ಯುಯ ಜ್ಯುಯಯು យ្ណាញ្នូង ម្លាំ មេខា ខេខារ្នង មិន មិន មួន យ្ណា អុំមេស ១គឺ យប់ឃាល មុខពិធម្ម ៤

អភិធម្មបិដិក វិភង្គ

អ្នះ ស្គ្រា ស្ត្រា ម្នាប់ ស្គ្រា ស្គ្រា ម្នាប់ ស្គ្រា ស្គ សាសនា នេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបពព ស្ងត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។បេ។ ចូលកាន់បឋមជ**្ជា**ន ប្រកបដោយករុណា ក្នុងសម័យនោះ ការ មាណិត មាការមាណិត ភាពនៃការមាណិត ការមាណិតមាសូរ ចេតោ-វិមុត្ត ណា នេះហៅថា ករុណា ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយករុណា ។ ក្នុងសម័យណា ភក្កង៍សាសនានេះ ចំរើន មគ ដើម្បីកើតកង់រូបភព ចូលកាន់ខុតិយជ្យាន មិនមានវិតក្ម: មានត្រឹមតែវិហារ: មានបីតិនិងសុ១ កើតក្នុងវិវេក ប្រកបដោយ កុរុណា ក្នុងសម័យនោះ ការអាណិត អាការអាណិត ភាពនៃការ អណិត ការអាណិតអាសុរ ចេតោវិមុត្តិ ណា នេះហៅថា ករុណា ជមិទាំងិឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយករុណា ។ ក្នុង សម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ១វែនមគ្គ ដើម្បីកើតកង់រូបភព ក្រោះរម្វាប់វិតក្នៈនិងវិចារៈ ។ បេ ។ ចូលកាន់តតិយដ្ឋាន ប្រកប ដោយករុណា ក្នុងសម័យនោះ ការគាណិត ភាព នៃការអាណិត ការអាណិតអាសុវ ចេតៅម៉ូត្តិ ណា នេះហៅថា ករុណា ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ច្រកចដោយករុណា ។

អប្បមញ្ហាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

(៤០៤) នង្គ ភេសម មុខ្មុំ ។ នេះ ភ្នំក្នុំ ភេសាយ មុខ្មុំ ។ នេះ ភ្នំក្នុំ ។ នេះ ភ្នំក្នុំ ។ នេះ ភ្នំក្នុំ ។ នេះ ភ្នំក្នុំ ។ នេះ ភិទ្ធុំ ។ នេះ ភិទ្ធិំ ។ នេះ ភិទ្ធិ ។ នេះ ភិទ្ធិំ ។ នេះ ភិទ្ធិ កំពុំ ភិទ្ធិ ។ នេះ ភិទ្ធិ កំពុំ ភិទ្ធិ កំពុំ កំពុំ ភិទ្ធិ ។ នេះ ភិទ្ធិ កំពុំ កំពុំ ភិទ្ធិ កំពុំ កំពុំ

អប្បមញ្ហាវិភង្គ អភិធម្មភាជន័យ

ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ព្រោះនឿយណាយចាក់បត់ផង៍ ។ បេ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ប្រកប ដោយកុរុណា ក្នុងសម័យនោះ ការអាណិត អាការអាណិត កាព នៃការអាណិត ការអាណិតអាសុវ ចេត្រៅមត្ថិ ណា នេះហៅថា ករុណា ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយករុណា ។ (៥០៤) បណ្ដាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មុទិតា តេដ្ឋបមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយ មុខិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីក្រាយ អាការរីក្រាយ ភាពនៃការរីក វាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតៅម៉ុត្ត ណា នេះហៅថា មុទិតា ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមុខិតា ។ បណ្ដា អហ្វមញ្ជាទាំងនោះ មុខិតា តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកុន្ត សាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតកង់រូបភព ក្រោះម្យាប់វិតកូ:និងវិហរ: ។ បេ។ ចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន ប្រកបដោយមុទិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ អាការរីករាយ កាពុនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ

អភិធម្មចិដិកេ វិភង្គោ

ខេត្ត្រាវិទុត្តិ អយុ វុទ្ធុំ មុខ្ទុំ អស្រេស ឧម្មា មុខិតាយ សម្ប្យត្តា ។ ឥត្ កាត់មា មុខិតា ។ ត់ជ ភិក្ខុ យ ស្ទឹ សម យេ រុទ្ធមត្តិយា មក្ខុ ការេតិ ចិត្យា ច វ៉ាកា ។ ចេ ។ គតិយំ ឈានំ ឧ្ទសម្បីដូ វិហវតិ មុធិតាសហកតិ យា ត្ស៊ី សមយេ មុធិតា មុធិតាយ**ភា** មុធិតាយិតត្តិ មុខិតា ចេតៅម៉ុត្ត អយ់ វុច្ចត់ មុខិតា អាសេសា ឧញ្ មុខិតាយ សម្បយុត្ត ។ ៩៩ ភិក្ខុ យស្មឹ សមយេ រុទ្ធមន្ត្ន័យ មន្ត្ត ភាវេត្ត វិវិច្ចេះ កាមេ-ស្ ឯ ខេង ឧកឧ ឧកឧ និ និស្សង្វី មួយ ស្វ មុខិតាសហក់ទំ យា តុស្មុំ សមយេ មុខិតា មុខិតា-យជា មុជិតាយ៍តត្ត មុជិតា ចេតៅវិមុត្តិ អយ៌ វុច្ចុត៌ មុខិតា អាសេសា ឧញ្ញ មុខិតាយ សម្បយុត្តា ។ តុខ មួយ ក្នុំ **ភ**ុពពេ ជិនិពន្ធិលា គម្ព ការ៉េត អាត្ត ចៃមេខ្ញុំ ព្រៃងជំ ចិត្តសុទ្ធ ខុត្តិយំ ឈាធំ ឧ្យសម្បីជី រូសរង្ គ់្ខេមសង្គ ណ ត្ស៊ី សមយេ មុធិតា មុធិតាយលា មុធិតាយិតត្ត មុខិតា ខេតៅម៉ុត្តិ អយ៌ វុច្ចុតិ មុខិតា អាសេសា ឧម្មា

អភិធម្មបិជិក វិភង្គ

ចេតោវិមុត្ត ណា នេះហៅថា មុទិតា ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមុខិតា ។ បណ្ដាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មុខិតា តើដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា កក្កង្សសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បី កើតក្នុងរូបភព ព្រោះនឿយណាយថាកបតិផង ។ បេ។ ចូលកាន តតិយជ្ឈាន ប្រកបដោយមុខិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ អាការ រីករាយ ភាពនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតៅវិមុត្តិ ណា នេះ ហៅថា មុទិតា ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ មុទិតា ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើត ក្នុងរូបភព ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ។ បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឍាន ប្រកបដោយមុទិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ អាការរីករាយ **ភាព** នៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតោវិមុត្តិ ណា នេះហៅថា មុទិតា ធម៌ទាំង៍ឡាយដ់សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមុទិតា ។ កង្គសម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ប្លាកាន់ឲុតិយជ្ឈាន មិនមានវិតក្ត: មានត្រឹមតែវិហារ: មានបីតិនិង សុខ កើតអំពីសេចក្តីសុបស្ងាត់ ប្រកបដោយមុទិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ អាការរីករាយ **ភាព**នៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតេវិមុត្តិ ណា នេះហៅថា មុទិតា ធមិទាំងឡាយដ៏សេស

អប្បមញ្ជាវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

ត់ថ្ងះលេខ មានដែលខ្លាំ ។ មុខ មួយ ក្នុំ កាងលេ រូបូបបត្តិយា មក្តុំ ភាពត្រ វិត្តក្តៅចារាធំ វូបសមា ។ ខេ។ ត្តិយំ ឈាធំ ឧុខសម្បីដូ វិហៈតិ មុធិតាស-ហក់ ហា តុស្ម៊ី សមយេ មុធិតា មុធិតាយភា មុធិតា-យ៍តត្ត មុខិតា ខេតៅម៉ៃត្ត អយ់ វុច្ចភិ មុខិតា អាសេសា ជម្នា មុខិតាយ សម្បយុត្តា ។ ៩ជ ភិក្ខុ យូ្ចី មាន យេ ដំពិនឧស្និយា ឧស្ត មាន្ត្រ ភូមិលា ខ វិភេស ។ មេ ។ ខេតុទ្តិ ឈា ធំ ឧុខសម្បីជំ វិហវតិ មុខិតាសហគត់ យា តុស្ម៊ី សម យេ មុខិតា មុខិតា-យាលា មុខិតាយ៍តត្តិ មុខិតា ខេតៅម៉ុត្តិ អយ៌ វុច្ចុតិ មុខិតា អាស្រុស ខេញ មុខិតាយ សម្បយុត្តា ។ (៥០៣) ឥត្ កាតមា ជុបេក្សា ។ ៩ជ ភិក្ខុ យុស្មី សមយេ រុទ្ធបន្តិយា មក្តុំ ភាវេតិ សុខស្ ្រ មហោយ ។ ខេ។ ខេត្ត ឈាន ំ ។-បសម្បីជី វិហរត្ ៤ ខេត្តា សហឧទ ហ ឧភ្មឹ មានក្រោយ វាពេយិយ វាយិយិយ វាយិយិយ វាយិយិយិយិយ វាពេយិយ វាពេយិយ វាពេយិយ វាពេយិយ វាយិយិយ វាយិយិយ វាយិយិយ វាយិយិយ វ ឧបេក្ខា ខេតោវិទុត្ត អយំ វុទ្ធត៌ ឧបេក្ខា អវេស-សា ខម្មា ឧ ខេត្តាយ សម្បីបង្គា ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមុខិតា ។ ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ
បំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងប្រភព ព្រោះរម្វាប់នៃក្តុៈនិងវិចារៈ ។ បេ ។
ចូលកាន់គតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយមុខិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ
អាការរីករាយ ភាពនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតោវិមុត្ត
ណា នេះហៅថា មុខិតា ធមិខាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកប
ដោយមុខិតា ។ ក្នុងសម័យណា កិត្តក្នុងសាសនានេះ បំរើនមគ្គ
ដើម្បីកើតក្នុងប្រភព ព្រោះនឿយណាយថាកប់តិដង ។ បេ ។ ចូល
កាន់ចតុត្តជ្ជាន ប្រកបដោយមុខិតា ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ អាការរីករាយ ភាពនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតោវិមុត្តិ ណា
សារភេរាយ ភាពនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតោវិមុត្តិ ណា
នេះហៅថា មុខិតា ធមិខាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ
មុខិតា ។

(៥០៣) បណ្ដាអប្បមញ្ជាទាំងនោះ ឧបេក្ខា គើដូបម្ដេច ។
ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព
ក្រោះលះបង់សុ១៨ង ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ប្រកបដោយ
ឧបេក្ខា ក្នុងសម័យនោះ ការព្រងើយ អាការព្រងើយ ភាពនៃការ
ព្រងើយ ការតោះតើយ ចេតោវិមុត្តិ ណា នេះហៅថា ឧបេក្ខា
ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយឧបេក្ខា ។

អភិធម្មបំដកេ វិភង្គោ

្តែល និង និង ក្រស្នា ។ ក្រសួង ខេត្ត ក្រសួង ។ ក្រសួង ក្រសួង ។ ក្រសួង ក្រសួង ក្រសួង ក្រសួង ក្រសួង ក្រសួង ក្រសួង ក

(៥០៥) ឥត្ត ភាគមា មេត្តា ។ ៩១ ភិក្ខុ យញ្ចំ សមយេ រុទ្ធមត្តិយា មក្តុំ ភារេត៌ រំរិច្ចេះ ണा ಆರ್ ಇ ರ ರ ಕ ಕ ಯಾ ಜಿ ಇರ ಕು ಆ ಸ್ಟ್ರೆ ಪ್ರಿ. ហរត់ មេត្តាសហគត់ តស្មឹ សមយេ ៩ស្សោ យោត៌ ។ ខេ ។ អាំក្គេ ខោ យោត៌ ៩មេ ជម្នា យម្នាល ឧម្សើរ នៃព្រះព្រះ យម្នាលមារិ យត់មារិ បឋម ឈាធំ ឧបសម្បីជី វិហរត់ មេត្តាសហគត់ យា តុស្នី អុខពេល មេត្ត មេត្តាយ**ជា** មេត្តាយ៍តុត្ត មេត្តា ចេត្រាវិមុត្តិ អយំ វុច្ចុត៌ មេត្តា អវសេសា ឌម្មា មេត្លយ សេម្បីយុត្ត ។ ឥត្ត កាត់មោ មេត្តា ។ វេជ ភិត្តា យូស្នី មាន យេ វិជិជជន្នំលា គង្គ មាន្ត្រ ါ်ဆင္ကေါ်လာသင့္ ဒုံဗေလမာ ၅ ဗေဒ ဒုဆိုလိ ေလာင္ခ် ၃ -បសម្បីដី វិហរត៍ មេត្តាសហគត់ តម្មី សមយេ द्राभाग । का क्षेत्र व व महिल्लाका । का के बाव ដីស្នា មេសា នេះក្សា ខែស្នេះ មេសាសាវា

អភិធម្មបំដក វិភង្គ

(ဗေ၀၆) អហ្វមញា ၆ ယ်ာရိ គឺ មេត្តា ១ កុរុណា ១ មុខិតា ១ ១ បេក្ខា ១ ២

(៥០៥) បណ្ដាអហ្មមញ្ញាទាំងនោះ មេត្តា តើដូចម្ដេច ។ ភ្នំ សម័យណា ភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ស្វុត ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ**្ជា**ន ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈក៏កើតមាន ។ បេ ។ អវិក្ខេបៈក៏កើតមាន ធមិ ទាំង នេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ សា្ធ់ចាកកាមទាំងឡាយ ។បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាវិជាក ប្រកបដោយមេត្តា ព្រោះភាពនៃកម្មជា រុប្បវត្តសលនោះឯង ដែលលោកធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្នុងសម័យ នោះ ការពប់អាន អាការពប់អាន ភាពនៃការពប់អាន ការពប់រក បេតៅមុត្ត ណា នេះហៅថា មេតា ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះ ថា ប្រកបដោយមេត្តា ។ បណ្ដាអហ្វមញ្ញាទាំងនោះ មេតា តើដូច មេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង្គសសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បី កើតក្នុងរូបភព ក្រោះម្វេបវិតក្មៈនិងវិហរៈ ។ បេ។ ចូលកាន់ ទុតិយជ្ជាន ប្រកបដោយមេតា ក្នុងសម័យនោះ ផស្បៈក៏កើតមាន ។ បេ។ អវិក្ខេប:ក៏កើតមាន ធម៌ទាំង៍នេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ អភិធម្មភាជនីយំ

អុម្រេស ខតិ យរៃហាញ មគិញ្ចើ រ ខង្ ធម្លំ មរេហា នេខេរុមន្ទំ មញ្ចុំ មរេឃ ម្បាញ់ មន្ទ យរេឃ មរេហា ក្រេង ប្រុំនេំ មរេហាមសង្ខ មច្ចិំ មានេស្ស រានេស្ស ប្រមុំ មម្រើ មានេស រូវិនេសន្ទំណ ឧម្ពំ មនេស្ស យរេឃ ខេត្តខ្លំ ស្រម្ម ស្រុះ មានេស្ស រេខ រ និស្ស យម្ ខេត្តខ្លំ ស្រម្ម ស្រុះ មានេស្ស រេខ រ និស្ស ខេត្តខ្លំ ស្រម្ម ស្រុះ មានេស រ នេង និស្ស ខេត្តខ្លំ ស្រម្ម ស្រុះ មានេស្ស រ នេង ប្រុំខ្លំ ខេត្តខ្លំ ស្រម្ម ស្រុះ មានេស្ស រ នេង ប្រុំខ្លំ ខេត្តខ្លំ ស្រម្ម ស្រុះ មានេស្ស រ នេង ប្រុំខ្លំ ខេត្តខ្លំ មានេស ប្រេក្ស មានេស្ស ប្រេក ខេត្តខ្លំ មានេស មានេស្ស ខេត្តខ្លំ មានេស មន្ត្រ ខេត្តខ្លំ មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្ត ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្ត ខេត្ត មន្ត្ត ខេត្ត មន្ត្ត ខេត្ត មន្ត្រ ខេត្ត មន្ត្ត ខេត្ត មន្ត្ត ខេត្ត មន្ត្ត ប្តស្តេត មន្ត្ត ប្តស្តិនិស មន្ត្ត ប្តស្តិនិស មន្ត្ត ប្តស្តិនិស មន្ត្ត ប្តស មន្ត្ត ប្តស មន្ត្ត ប្តស មន្ត្ត ប្តស មន្ត្រ ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្តស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្ត្ត ប្រស មន្

អប្បមញ្ញាវិភង្គ អភិធម្មកាជនឹយ

ព្រោះម្យាប់វិតក្ត:និងវិចារ: ។ បេ។ ចូលកាន់ឲុតិយជ្ឈាន ។ បេ។ តតិយជ្ឈាន ។ បេ។ ចតុត្តជ្ឈាន ជាវិបាក ប្រកប ដោយមេត្តា ព្រោះភាពនៃកម្មជាប្រាវចរកុសលនោះឯង ដែលលោកធ្វើ ហើយ សន្សំហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន អាការរាប់អាន ភាព នៃការរាប់អាន ការរាប់អាន ការពប់អាន បានស្វាប់អាន ការពប់អាន ការពប់អានាន ការពប់អាន ការពប់អានិសាន បានបំពេញ ប្រភពបាន បានបំពេញ បានបំពេញ

(៩០៦) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ កុរុណា តើដូចម្តេច ។
ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុត្តសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព
កុរុណា កុន្តសម័យនោះ ផស្សៈក៏តើតមាន ។ បេ ។ អាវិត្តបៈក៏
កើតមាន ធម៌ទាំងនេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ ព្រោះស្វាត់ចាក
កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយ
កុរុណា កុន្ធសម័យនោះ ផស្សៈកំតើតមាន ។ បេ ។ អាវិត្តបៈក៏
កើតមាន ធម៌ទាំងនេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ ព្រោះស្វាត់ចាក
កាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាវិបាក ប្រកបដោយ
កុរុណា ព្រោះភាពនៃកម្មជាប្រាវចរកុសលនោះឯង ដែលលោកធ្វើហើយ
សន្សំហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការអាណិត អាការអាណិត ភាពនៃការ
អាណិត ការអាណិតអាសូរ បេតាវិមុត្ត ណា នេះហៅថា កុរុណា
ធម៌ទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយករុណា ។ បណ្តា

អភិធម្មចំដីកេ វិភង្គោ

កាត្យ ការុឈា ។ ៩៩ ភិក្ខា យៈស្ទឹ សមយេ វិជិជឧឌ្ឌ័យ គង្គ មានេះ រួងមាន វិជមា ។ ខេ ។ ខ្មន់យំ ឈាន និឧមគិន្រី រូសរង្ ។ ខេ ។ អុំ ក្ដេ ខេ ខេ ដា កុសហ សក្សៅ ដំណុធ្លេការី យទាក្សា យង្គារ ខុត្ថិយំ ឈានំ ។មេ។ គត់ិយំ ឈានំ ។មេ។ ចក្នុ យា ចូ ឯ នេ ង ខេង ខ្លួញ បា ចូ និត្តា និ វិហវត្ថិ កក្រហា**សហ**ឥត្ថិ យា ត្តស្មី សមយេ ក-്യാ പ്രധനമാ പ്രസനുജ് ല്യാ മെയ്യാ រួតខ្លែ ពញ្ រុំជំនួ យប់ហា ពព្រម្មមា ខតិរ យរ-ណាយ សម្បយ្តា ។

អភិធម្មចិដិក វិភង្គ

អប្បមញ្ជាទាំងនោះ ករុណា គេដូចមេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង សាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព ក្រោះរម្វាប់វិតក្នុះនិង វិចាវ: ។បេ។ ចូលកាន់ខុតិយជ្ឈាន ប្រកបដោយករុណា ក្នុង សម័យនោះ ផស្សៈក៏កើតមាន ។ បេ។ អវិក្ខេបៈក៏កើតមាន ធមិ ទាំងខេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ ក្រោះរម្វាប់វិតក្តុ:និងវិចារ: ។បេ។ ច្លកាន់ទុតិយជ្យាន ។ បេ។ គតិយជ្យាន ។ បេ។ បឋមជ្ឈាន ។ បេ។ ចតុត្តដ្ឋាន ជាវិជាក ប្រកបដោយករុណា ព្រោះភាពនៃកម្មជារូជាវិចរ-កុសលនោះឯង ដែលលេកធ្វើហើយ សន្យំហើយ ក្នុងសម័យនោះ តារមាណិត មាការមាណិត **ភាព**នៃការមាណិត ការមាណិត្តមា*ស្ត* ចេតៅមិត្ត ណា នេះហៅថា ករុណា ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ េឈៈណ បែមពង្រោយមវិយា ភ

(៩០៧) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មុទិតា តើដូចម្តេច ។
កង្គសម័យណា កិត្តកង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតកង្ ប្រភព សាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ប្រភបដោយមុទិតា ក្នុសម័យនោះ ផស្សៈក៏កើតមាន ។ បេ ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ អភិធម្មភាជន៍យំ

ងុះ ្រៀវទេរ ឈេង មុគេ ឌឝ៌ា ស់ទេហា សទៅរី វិស-វេទស្សេ កុសលស់ស្រុកម្មស្សុ កាត់ស្លា ឧបខិត្តា វិទាត់ វ៉ាំច្នេះ កាមេហិ ។ បេ។ បឋមំ ឈានំ ឧបសម្បីជី វេលរស់ ឥច្ខេឃសេសសង្ល លា សញ្ជី សម-យេ មុខិតា មុខិតាយភា មុខិតាយិតត្តិ មុខិតា ខេ-តោវិទុត្តិ អយុ វុច្ចុត៌ ទុន្តិតា អាសេសា ១ឡា ទុន្តិតាយ សមា្យត្ថា ។ ឥត្ ភាគមា មុខិតា ។ ៩៩ ភិក្ខុ យង្មុំ សម យ រួប្បបត្តិយា មក្តុំ ភាពតំ វិតក្តាចៃរាជំ វួប-សមា ។ មេ។ ឧុទ្ធិយំ ឈានំ ឧបសម្បីដ្ឋី វិសាទាំ មុខិតាសហគត់ តស្មឺ សមយេ ៩ស្បា យោត៌ រពេរ អ្ស្រីយោ ឈេខ មុខ យក់ ឃុំ សុសារ ខែពុលមា យកសារ យុត្សា យុងមា ជិត្ត ស្រុយ ស្រុយ ស្រុយ ស្រុយ ស្រុក សស្រុក ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្តិស ស្រុក နေ့န်ာ်လ်ံ လက္ခရိ ၅ (ဗ ၅ နော်လိုံ လက္ခရိ ၅ (ဗ ၅ ဗ **ဗ** ဗိ ឈាជំ ។ ខេ។ ខត្តតំ ឈាជំ ឧឧសម្បជ្ជ វិហវត៌ មុឧិតាសហក់នំ យា ឥស្មុំ សម យេ មុឧិតា មុឧិតា-យណ មុធិតាយ៍តត្តំ មុធិតា ខេតៅវិមុត្តិ មយំ វុច្ចុត៌ មុខិតា អ សេសា ជម្មា មុខិតាយ សម្បយុត្តា ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គ អភិធម្មភាជនឹយ

អវិក្ខេប:កកែតមាន ធម៌ទាំងនេះ ឈ្មោះថាជាកុសល កិក្ខុសាត្យកកាម ទាំងទ្យាយ ។បេ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ជាវិហុក ប្រកបដោយមុខិតា ក្រោះភាពនៃកម្មជារូប្រវបក្មេសលនោះឯឪ ដែលលោកធ្វើហើយ សន្សំ ហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការរីក្រាយ ភាការរីករាយ ភាព នៃការរីក្រាយ ការស្រសស្រយ ចេតោវិមុត្ត ណា នេះហៅថា មុទិតា ធម៌ទាំង-ទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមុខិតា ។ បណ្ដាអប្បមញ្ជា ទាំងនោះ មុខិតា តើដូចម្ដេច ។ ក្នុងសម័យណា កិក្ខុកង៍សាសនានេះ อเเรยล เนียใเคลกส์เบลต ច្រោះរម្វាប់វិតក្នុៈនិងវិហរ: ។ បេ ។ ចូលកាន់ទុតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយមុទិតា ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈក៏កើត មាន ។ បេ។ អាក្រែប:ក៏កើតមាន ជមិទាំង៍នេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ ព្រោះរម្យាប់វិតក្មៈនិងវិចារៈ ។ បេ។ ចូលកាន់ឲុតិយជ្យាន ។ បេ។ តតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ បឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ ចតុត្តជ្ឈាន ជាវិទ្យាក ប្រកបដោយមុខិតា ក្រោះភាពនៃកម្មជារុប្ធាវិចរកុសលនោះឯង៍ ដែល លោកធ្វើហើយ សន្យំហើយ ក្នុងសម័យនោះ ការរីករាយ រីករាយ ភាពនៃការរីករាយ ការស្រស់ស្រាយ ចេតៅម៉ៃត្ត ណា នេះ ហៅថា មុទិតា ធមិទាំងឡាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ មុទិតា ៗ

អភិធម្មបិជិកេ វិភង្គោ

(៥០៤) ភេទ្ត ភេសមា ៤០ភ្នា ។ ភិក្ខុ យភ្នំ សម យេ រុប្បបត្តិយា មក្តុំ ភាពតិ សុខ្ទស្ប ច បហានា ។ បេ។ ខេត្ត ំ ឈានំ ឧបសម្បីដូ វិហវត៌ ន្ទ្រេស្ឋាសមាត្ត នុស្មី សម្ពេល ៩ស្សា យោត្ ។ ខេ ។ អាំក្ដេច ហោត់ ៩ ខេ ១ ឡា កុ សហ ឧក្សេរ ខែសុខក្សា យក្សា យុគ្គមារិ យុខខំ ឧសន្ត ឈាន ឧឧសម្បីជី រូសរង្ទ ៤ឧេស្ថាសលមង្ យា នូឡុំ អុមពេល ៩ខេស្ថា ៩ខេស្ថាយថា ៩-បេក្ខាយ៍តត្តំ ឧបេក្ខា ខេតៅម៉ុត្ត អយំ វុច្ចត ឧ- $(c_0 c_0)$ exivit Halamian (agu ការុណា មុខិតា ឧបេក្ខា ។

ក្នុង រួស ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ម ភេស ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ម ភេស ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ឋ ភេស ខេដ្ឋ ភេស

អភិធម្មបំដាក់ វិភង្គ

(៥០៨) បណ្ដាមឲ្យមញ្ញាទាំងនោះ ១បេក្ខា គេដូចម្ដេច ។
ក្នុងសម័យណា កិត្តកង្គសាសនានេះ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីកើតក្នុងរូបភព
ក្រោះលះសុ១៨ង៍ ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ប្រកបដោយ១បេក្ខា
ក្នុងសម័យនោះ ផស្សៈក៏កើតមាន ។ បេ ។ អាំក្ខេបៈក៏កើតមាន ធមិ
ទាំងនេះ ឈ្មោះថាជាកុសល ភិក្ខុ ព្រោះលះសុ១៨ង៍ ។ បេ ។ ចូល
កាន់ចតុត្តជ្ឈាន ជាវិបុរក ប្រកបដោយ១បេក្ខា ព្រោះកាពនៃកម្ម ជា
រូប្រាប់កុសលនោះឯង៍ ដែលលោកធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្នុងសម័យ
នោះ ការព្រងើយ អាការព្រងើយ ភាពនៃការព្រងើយ ការតោះ
តើយ ចេតៅមុត្តិ ណា នេះហៅថា ១បេក្ខា ធមិទាំងឡាយដ៏សេស
ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ១បេក្ខា ។

(៥០៩) អហ្វមញ្ញា ៤ យ៉ាង៍ គឺ មេត្តា 🤊 កុរុណា 🤊 មុខិតា 🤊

(៥១០) បណ្តាអប្បមញ្ញាទាំងនោះ មេត្តា តើដូចម្តេច ។ អងសម័យណា កិត្តកងសាសនានេះ ចំរើនវូបា្តបែរដ្ឋាន ជាក់វិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិបា្តក គឺជាគ្រឿង នៅជាសុទក្នុងបច្ចុប្បន្ន ស្វាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូល កាន់បឋមដ្ឋាន ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការរាប់អាន

អប្បមញ្ជាវិភង្គេ អភិធម្មកាជនីយំ

មេត្តាយៈ ខេត្តាយ៍តត្តិ មេត្តា ចេតាម៉ឺត្តិ អយ៌ វុច្ឆុំ មេត្តា អៅសេសា ជ្ញា មេត្តាយ សម្បយុត្តា ។ តត្ត ភាគមា មេត្តា ។ ៩៩ ភិក្ខុ យុស្មុំ សមយេ រួសាម លោន ភាប់តំ កាំឃំ នៅ កុសលំ ស្នាមក្សេច ឧត អតិស្រេយ ខ្ទុក នៃគឺ ខេតិ មាន ស្នា នេះ មាន ស្នា មាន ស្លា មាន ស ឈានំ ។ មេ ។ មឋមំ ឈានំ ។ មេ ។ ខេតុទ្គ័ ឈាធំ ឧ្ទសម្បដ្ឋ វិហវត៌ មេត្តាសហគត់ យា នុស្មី សមយេ មេត្ត មេត្តាយភា មេត្តាយ៍តុត្ត មេត្ត ខេតៅម៉ុត្ត អយំ វុទ្ធត៌ មេត្ត អសេសា ឌា ខេស្លាល មានាំលើខា រ ឧទ ឧស្សា យុវ-ណា ។បេ។ ឥត្ត កាតមា មុខិតា ។ បេ។ ឥត្ ស្នេស ជព្រៃស្លា ។ ៩៩ ភូគ្គា លក្ខំ ភពពេល ខែសុខ ខេ ឈានំ ភាពតិ គាំឃំ នៅ គុសលំ នាគុសលំ ន ខ កម្មាំទាក់ និដ្ឋម្នស់ហារំ សុទស្ប ខ ចេលាសា ។ ខេ ។ ខេត្ត ំ ឈាន ំ ឧុចសម្បីដូ វិហៈត ន ខេត្តាសហគន៌ យា នុស្មឹ សមយេ ន ខេត្តា

អឲ្យមញ្ញាវិភង្គ អភិធម្មភាជន៍យ

អាការរាប់អាន ភាពនៃការរាប់អាន ការរាប់រក ចេតោវិមុត្តិ ណា នេះ ហៅថា មេគ្គា ធម៌ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេគ្គា ។ បណ្ដាអហ្វមញ្ជាទាំងនោះ មេត្តា តេដ្ឋចម្ងេច ។ ក្នុងសម័យណា ភិក្ខុកង៍សាសនានេះ ចំរើនរុប្ធាបែរជ្ឈាន ជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិន មែនអកុសល ទាំងមិនមែនកម្មវិបាក គឺជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្រោះរម្វាប់វិតក្ម:និងវិចារ: ។ បេ ។ ចូលកាន់ខុតិយជ*្ជាន* ។ បេ ។ តតិយជ្ជាន ។ បេ។ បឋមជ្ជាន ។ បេ។ បត្តជា្ន ដោយមេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការ៧បអាន អាការ៧បអាន ភាពនៃការ ភបអាន ការកបរក ចេតោវិមុត្ត ណា នេះហៅថា មេត្តា ទាំងទ្បាយដ៏សេស ក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយមេត្ត ។ បណ្ដា អហ្វមញាទាំងនោះ ករុណា តើដូចមេច ។ បេ។ បណ្ដាអហ្វមញា ទាំងនោះ មុទិតា គេដូចម្ដេច ។ បេ ។ បណ្ដាអប្បមញ្ជាទាំងនោះ ទលេត្តា តេដ្ឋចម្ងេច ។ ក្នុងសម័យណា កក្កង៍សាសនានេះ រុបាបែរជ្ឈាន ជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល ទាំងមិនមែន កម្មវិជាក គឺជាគ្រឿង នៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្រោះលះសុខផង ។ បេ។ ច្លាស្ត្រចំពុត្តដ្ឋាន ប្រកបដោយទបេត្តា ក្នុងសម័យនោះ ការព្រង្វើយ អាការព្រងើយ ភាពនៃការព្រងើយ ការគ្រោះតើយ ចេត្រាវិមុត្តិ

អភិធម្មបំជិពេ វិភង្គោ

អញ្ចុំ ក្នុំ ទី ខេត្តា អៅសេសា ឧញ្ទា ខ្មែត្តាយ សម្បីយុត្តា ។

អភិធម្មភាជន័យំ ។

(cov) earsh a a a aវិហវតិ តថា ធុតិយំ តថា តតិយំ តថា ចតុត្ត ឥត៌ ជន្មយោ គិវិយំ សត្វ សត្វគ្គាយ សត្វាវិន្ទិ លោក មេត្តសហភានេះ ខេត្តសា វិហ្លាន មហ**ក្**-នេះ អពិសាយាថ អណ្តេច អមារពធ្វើថ ឌុរ្ខិវិ វិហរតិ ។ កក្រោសហគ នេះ ខេត្សា ឯកំ ឧ៌សំ ៩ ត្ងៃ វិហរតិ តថា ឧុតិយំ តថា គតិយំ តថា ខត្ត ឥត ឧធ្មពោ តំហៃ សព្ទ សត្ត-តាយ សញ្ជវត្តិ លោក កក្**ណាសហ**ក គេន ខេឌមា រួជហេខ ឧលដ៍ខេខ អណីសាហេច អណ្រេច អត្យេច ខ្មៅនៃ ខ្មាំ និសា ទេ ខ្មែតា សហគ គេន ខេត្ត រាក់ និសំ ៩វិទ្ធា វិហរតិ គមា ខុតិយំ តថា តត៌យំ តថា ចតុត្តិ ៩ត៌ ឧទ្ធម េ តិវិឃុំ

អភិធម្មបំដឹក វិភង្គ

ចច់ អ**ភិ**ធម្មភាជន័យ ។

(៤១១) អហ្វមញ្ជា ៤ យ៉ាង ។ គឺ កក្កសិសាសភានេះ មានចិត្តប្រកបដោយមេត្តា ផ្សាយទៅកាន់ទិស ១ ទិសទី ៤ ទិសទី ៣ ទិសទី ៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សាយទៅកាន់ទិសទាឥលើ ទិសទាឥក្រោម ទិស ខទឹងគឺទិសត្វច មានចិត្តប្រកបដោយមេត្តា ជាចិត្តធំ ទូលាយ មិន សន្យបមាណ មិនមានពៀវ មិនមានព្យាបាទ ផ្សាយទៅកាន់សត្វ-លោកទាំងព្លុង ដោយការយកខ្លួនទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុង ទីទាំងឡឹង ១ ។ ភិក្ខុ មានចិត្តប្រកបដោយករុណា ផ្សាយទៅកាន់ ទិស១ ទិសទី ៤ ទិសទី ៣ ទិសទី ៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សយទៅកាន់ទិស **វាងលើ ទិសវាងក្រោម ទិសទទឹងគឺទិសតូច មានចិត្តប្រកបដោយ** កុរុណា ជាចិត្តធំ ខូលាយ មិនមានប្រមាណ មិនមានពៀវ មិន មានព្យាជាទ ផ្សាយទៅកាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយការយកខ្លួនទៅ ប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីទាំងពួង១ ។ កិក្ខុ មានចិត្តប្រកបដោយ មុខិតា ផ្សាយទៅកាន់ខិស ១ ខិសទី ៤ ខិសទី ៣ ខិសទី ៤ ក៏ដុប គ្នា ផ្សាយ**ៅ**កាន់ទិសភាងលើ ទិសភាងក្រោម ទិសទទឹងគឺទិសត្លប

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ បញ្ញាបុច្ចកំ

សព្វនិ សព្វត្តតាយ សព្វវន្តិ លោក មុខិតាសេពកគោរ ខេតសា ប៉ៃលេខ មហក្កគេខ អប្បអាលោខ
អប់រេខ អព្យាបដ្ឈើន ៩វិទ្វា ហៃរតិ ។ ខុខេត្តាសហកាតេខ ខេតសា និក ខិត្តិ សិតិ ខិ្ធមានា តិវិយំ
សព្វនិ សព្វត្តតាយ សព្វវន្តិ លោក ខិ្ធមានា តិវិយំ
សព្វនិ សព្វត្តតាយ សព្វវន្តិ លោក ខិ្ធមានា តិវិយំ
សព្វនិ សព្វត្តតាយ សព្វវន្តិ លោក ខិ្ធមានា តិវិយំ
អប្បនិ សព្វត្តតាយ សព្វវន្តិ លោក ខ្ពុំ មេញអប់រេខ អព្យាបដ្ឈើន ៩វិទ្វា វិហាតិ ។ ខេត្តខ្ញុំ អប្បមញ្ជានិ ភាគិ គាសលា ភាគិ អក្សលា ភាគិ
អព្យាភាគា ។ ប្រ។ ភាគិ សរណា ភាគិ អក្សលា ភាគិ

ហ្វដ្តិអង្គ័ លេស៊ុកា ។ នូកោរិ អពិង្ហា លេ ស្ត្រី មន្ត្រី លេស្មូយ ។ នូកោរិ អពិង្ហា លេ ស្ត្រី ប្រសា មេខាយ ស្តេយ មេខាយ មេខាំ ស្តេយ ដៅមាយន្ត្រាយ ស្តេយ មេខាំ ស្តេយ ដៅមាយន្ត្រាយ ស្តេយ មេខាំ ស្តេយ ដៅមាយន្ត្រាយ មេខាំ ស្តេយ ដែលប្រាយ មេខាំ ស្តេយ អស់្តិ-ស្តេយ មេខាំ ស្តេយ អស់្តិ-សំពេល មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិស្ត្រា មេខាំ សំពេល មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិស្ត្រាយ មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិស្ត្រាយ មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិស្ត្រាយ មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិស្ត្រាយ មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិស្ត្រិស្ត្រាយ មេខាំ សំពេល អព្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិសិត្

អប្បមញ្ញាវិភង្គ បញ្ញាបច្ចក:

មានចិត្តប្រកបដោយមុខិតា ជាចិត្តធំ ខូលាយ មិនមានប្រមាណ មិន
មានពៀរ មិនមានព្យាបា្ ផ្សាយ៧កាន់សត្វលោកទាំងពួង ដោយ
ការយក១នទៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងខីទាំងពួង ១ ។ ភិក្ខុមាន
ចិត្តប្រកបដោយ១បេក្ខា ផ្សាយ៧កាន់ខំស ១ ខំសខី ៤ ខំសខី ៣
ខំសខី ៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សាយ៧កាន់ខំស១ឯលើ ខំស១ឯក្រោម ខំស
ខទឹងគឺខំសតូច មានចិត្តប្រកបដោយ១បេក្ខា ជាចិត្តធំ ខូលាយ មិនមាន
ប្រមាណ មិនមានពៀវ មិនមានព្យាបា្ ផ្សាយ៧កាន់សត្វលោកទាំងពួង
ដោយការយក១នហៅប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វទាំងអស់ ក្នុងខីទាំងពួង ១ ។
បណ្ដាមៗមញ្ជា ៤ យ៉ាង អប្បមញ្ជា ជាកុសលប៉ុន្មាន ជាអកុសលប៉ុន្មាន
ជាអព្យាក្រឹតប៉ុន្មាន ។បេ។ ជាសរណៈប៉ុន្មាន ជាអរណៈប៉ុន្មាន ។

(៥១៤) ពួកអប្បមញ្ញា ជាកុសល ក៏មាន ជាអព្យក្រិត ក៏
មាន ។ អប្បមញ្ញា ៣ ប្រកបដោយសុខវេទនា ១ បេក្ខា ប្រកប
ដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ។ អប្បមញ្ញា ជាវិបាកក៏មាន មានវិបាកធមិ
ជាប្រក្រតី ក៏មាន មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធមិជាប្រក្រតី
ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យក ទាំងជា
ប្រយោជន៍ដល់ទេបាទាន ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយក៏លេសមាន
តណ្ណាជាដើមមិនបានកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ទេហ្ខាន ដែល
មិនសៅហ្វង៍ តែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្វង៍ ក៏មាន ។ អប្បមញ្ញា ញ

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

សំយា សវិតត្តាស់ពេរា សំយា អវិតត្តាពៃរមត្តា សំយា អាំត្រាញ់ចារា ១ ខេត្តា អាំត្រាញ់ចារា ។ ត់ ស្នេ អប្បម្រាល្រ សំយា ចិត្តសហគតា សំ-យា សុខសហគតា ន ខមេក្ខាសហគតា សំយា ជ វត្តព្រ ចិត្តសហគតាត់ ឧប្តេញ ឧប្រេក្លាសហ-កតា ។ នៅ ឧស្បៈ នេច ន ភាវនាយ មហាត់ញា នៅ ឧស្សានន ន ភាវ**នាយ បញ្ជាត្**ត្រាតុកា សំយា អាខយតាម៉ានោ សំយា នេវាខយតាម៉ានោ នាម្ខយតាមីនោ នៅ សេក្ខា នាសេក្ខា ម-ហក្កតា ជ វត្តព្យា ចរិត្តារម្មណាតិចំ មហក្កតារម្ម-ណាត់បំ អប្បមាណារដ្ឋណាត់បំ មជ្ឈិមា អធិយតា ជ វត្តព្វា មក្សារម្មណាតិបិ មក្តស្រតុកាតិបិ មក្តា-ជំបត់នោត់ចំ សំយា ឧប្បញ្ញា សំយា អនុប្បញ្ញា សំយា ឧៗ្បាធិ នោះ សំយា អតីតា សំយា អនា-នេខា ភ្នំយា ឧឧទ្ទំព្រឹស្ស ខ ខ្ពុខំ នៃ ខ្ពុខ្ពាញ់ ខ ខ្ពុខំ នេះ ខេត្ត ខេត្ តិបី មសាកតារម្មណាតិបី បច្ចុប្បន្នារម្មណាតិបី សំ-ယာ អជ្ឈត្ថា សំយា ពហ៍ន្ធា សំយា អជ្ឈត្ថព-တ်န္ဒာ ရတ်န္ဒာ<u>းမွ</u>ဏာ អនិធស្បនាឲ្យដ៏ឃា ។

អភិធម្មបំផក វិភង្គ

ប្រកបដោយវិតក្តុះ ប្រកបដោយវិចារៈក៏មាន មិនមានវិតក្តុ:មានត្រឹមតែ វិហារ:ក៏មាន មិនមានវិតកៈមិនមានវិហារៈក៏មាន ។បេក្ខា មិនមានវិតកៈ មិនមានវិហារ: ។ អហ្វមញ្ញា ៣ ច្រឡំដោយបីតិក៏មាន ច្រឡំដោយ សុ១ តែមិនច្រឡំដោយ១បេក្ខាក៏មាន មិនគួរពោលថា ច្រឡំដោយ បត្តិតាន ១បេក្ខា ប្រឡំដោយ១បេក្ខា ។ ពួកអប្បមញ្ជា មិនគួរលះ ដោយទស្សន: ទាំងមិនគ្គួរលះដោយភាវនា មានហេតុមិនគ្គួរលះដោយ ទស្សនៈ ទាំងមិនគួរលះដោយការនា ដល់នូវការសន្សំ (នូវកម្មកិលេស) ក៏មាន មិនដល់នូវការសន្សំ ទាំងមិនដល់នូវការមិនសន្សំ មិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដល់នូវភាពធំ មិន គួរពោលថា មានអារម្មណ៍ដ៏តូចគ្នាផង ថា មានអារម្មណ៍ដល់នូវភាព ជំផង៍ ថា មានអារម្មណ៍មិនមានប្រមាណផង៍ ជាកណ្ដាល ជាសភាព មិន ទៀង មិនគួរ ពោលថា មានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ថា មានមគ្គជា ហេតុ ផង ថា មានមគ្គជាអធិបតីផង់ក៏មាន ដែលកើតហើយក៏មាន មិនទាន់ កើតក៏មាន បម្រង់នឹងកើតក៏មាន ជាអតីតក៏មាន ជាអនាគតក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្ន តែមិនគួរពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង៍ ថា មានអា-វម្មហ៍ជាអនាគតផង៍ មានអារម្មហ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង៍ក៏មាន ជាខាងក្ងែក៏មាន ជាទានក្រៅក៏មាន ជាទាន់ក្នុងនិងទាងក្រៅ មានអារម្មណ៍ជាទាងក្រៅ មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ក៏មាន

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ បញ្ជាបុច្ចតំ

ន ហេដ្ឋ សលេដមាន្ត្រ ខ លេដ អសេដ
នុកស្តិ នៃ សសេដ្ឋ នៃ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ សេដ្ឋ នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ សេដ្ឋ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ សេដ្ឋ នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ សេដ្ឋ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេង សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេង សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេះ សេដ្ឋ អេជ្ជិតដំបូ

នេង ស្បាង អាជ្ជិតដំបូ

នេង ស្បាង អាជ្ជិតដំបូ

នេង ស្បាង អាជ្ជិតដំបូ

ស្បា ស្បាង ស្បាង អាជ្ជិតដំបូ

ស្បាង ស

អប្បមញ្ញាវិភង្គ បញ្ញាបុច្ចកៈ

(៥១៣) មេត្តា ជាហេតុ អប្បមញ្ញា ៣ មិនមែនហេតុ ។ ពួកអប្បមញ្ញា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ប្រកបដោយហេតុ ។ មេត្តា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អប្បមញ្ញា ៣ មិន គួរពោលថា ជាហេតុ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អប្បមញ្ញា ៣ មិន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុខេ គ្រាន់តែ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុខេ គ្រាន់តែ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ អប្បមញ្ញា ៣ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំង ប្រកបដោយហេតុខេ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ។ អប្បមញ្ញា ៣ មិនគួរពោលថា ជាហេតុ ទាំង មប្បមញ្ញា ៣ មិនមែនហេតុ ។ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ មេត្តា ជាហេតុ ទាំង អប្បមញ្ញា ៣ មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មេត្តា ជាស្តេតុ អប្បមញ្ញា ៣ មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ មេត្តា មិនគួរពោលថា មិនមែនហេតុ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង ហេតុផង៍ ថា មិនមែនហេតុ ទាំងឥតមានហេតុដូច្នេះផង៍ ។

(៩១៤) ពួកអប្បមញ្ញា ប្រកបដោយបច្ច័យ ត្រូវបច្ច័យភាក់
តែង មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឥត

រូប ជាលោកិយ ដែលគប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ដែលមិន

គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណណាមួយ ។ ពួកអប្បមញ្ញា មិនមែនអាសវៈ
គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ប្រាស់ បាកអាសវៈ មិនគួរពោល
ថា ជាអាសវៈ ទាំងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ខ្មែនជាអាសវៈ មិនគួរពោលថា

ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ មិនគួរពោលថា

អភិធម្មបំដីកេ វិភង្គោ

អាសាវ ខៅ អាសាសម្បយុត្តា ចាត់បំ អាសាសម្ប-យុត្តា ចេវ នោ ខ អាសវាតិពី អាសវវិច្បយុត្ត-សាសាវ ។ នោ សញ្ញោជនា ។ ខេ។ នោ ក់ស្ព ។ បេ។ នោ ជុំឃា ។ បេ។ នោ យោកា ។បេ។ នោ ឆ្នាំរណា ។ មេ។ សោ បកមាកា ។ បេ ។ សារម្មណា នោ ចិត្តា ចេតសិកា ចិត្តសម្បយ្យត្តា ចិត្តសំសដ្ឋា ចិត្តសមុដ្ឋាលា ចិត្តសហកុលោ ចិត្តាជ្-ចរាំត្តិលោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋា-នសហកុនោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាភាឧុមវិវត្តិលោ ៣-ហ៊ាំ ខុខា**ខា សំយា** ឧទានិញ្ញា សំយា អខុទា-ខ្ញុំ ។ ខុទាសទា ។ មេ។ នោះ គាំលេស ។ មេ។ (៥០៥) ន ខស្សៈនេខ មហាតុញា ន ភាវ-យាយ ឧឈានណិ ខ ខណៈខែខ ឧឈាឌជំពេង២ ខ អាវេល ឧសានព្យេន់យា ។ ខ្មុំ អពិ-មញ្ជាយោ សំយា សាំតក្កា សំយា អាំតក្កា ។-ខេត្តា អ[ិ]តត្តា ។ តំស្សោ អព្យមញ្ញាយោ សំយា សារិចាក សំយា អាវិចាក ។ ខេត្តា អាវិចាក ។

អភិធម្មបំផិក វិភង្គ

ជាអាសវៈ ទាំងប្រុកបដោយអាសវៈផង ថា ប្រុកបដោយអាសវៈ តែ មិនមែនជាអាសវៈផងទេ ប្រាសហកអាសវៈ គ្រាន់តែប្រពឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសារ: ។ ពួកអហ្វមញ្ញា មិនមែនសំយោជន: ។ បេ ។ មិនមែន គន្នៈ ។បេ។ មិនមែនឱ្ឃ: ។បេ។ មិនមែនយោគ: ។បេ។ មិនមែននីវេណ: ។បេ។ មិនមែនបកមាស: ។បេ។ ប្រកបដោយ អាវម្មណ៍ មិនមែនចិត្ត ជាចេតសិក ច្រកចដោយចិត្ត ច្រឡំដោយចិត្ត តាំង ទ្បើង ដោយចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ប្រទ្វាំ ទាំងតាំង ទ្បើង ដោយចិត្ត **ប្រឡំ ទាំងតាំង ឡើង ទាំង កើត**ជាមួយនឹង ចិត្ត ច្រឡំ ទាំងតាំងឡើង ទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ជាភាងក្រៅ មិនមែនទហ្វាល មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណាជាដើមកាន់យក ក៏មាន មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនបានកាន<mark>់យក</mark> ក៏មាន ។ មិនមែនទហ្ទាន ។ បេ។ មិនមែនកំលេស ។ បេ។ (៥១៥) ពួកអប្បមញ្ញា មិនគួរលះដោយ៖ស្សនៈ មិនគួរលះ ដោយកាវនា មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ មានហេតុមិនគួរលះ ដោយភាវនា ។ អប្បមញ្ញា ញ ប្រកបដោយវិតក្:ក៏មាន មិនមាន វិតក្:ក៏មាន ១បេក្ខា មិនមានវិតក្: ។ អប្បមញ្ញា ញ ប្រកប ដោយវិហរៈក៍មាន មិនមានវិហរៈក៍មាន ១បេក្ខា មិនមានវិហរៈ ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គេ បញ្ញាបុច្ចកំ

បញ្ញាបុច្ចកំ ។

អប្បមញ្ជាវិភង្គោ សមត្តោ ។

អប្បមញ្ញាវិភង្គ បញ្ញាបុច្ជក:

អប្បមញ្ញា ៣ ប្រកបដោយបីតិក៏មាន មិនមានបីតិក៏មាន ១បេក្ខា មិនមានបីតិ ។ អប្បមញ្ញា ៣ ប្រឡំដោយបីតិក៏មាន មិនប្រឡំដោយ បីតិក៏មាន ១បេក្ខា មិនប្រឡំដោយបីតិ ។ អប្បមញ្ញា ៣ ប្រឡំ ដោយសុ ១ ១បេក្ខា មិនប្រឡំដោយសុ ១ ។ ១បេក្ខា ប្រឡំដោយ ១បេក្ខា អប្បមញ្ញា ៣ មិនប្រឡំដោយសុ ១ ។ ១បេក្ខា ប្រឡំដោយ ១បេក្ខា អប្បមញ្ញា ៣ មិនប្រឡំដោយ១បេក្ខា ។ អប្បមញ្ញា មិន មែនកាមាវិបរ តែជាប្រាវិបរ មិនមែនអរុហ្វាវិបរ តែជាបរិយាបន្ទៈ ជាអនិយ្យានិក: ជាអនិយត: ជាសទត្តរ: ជាអរណ: ។

ចច់ ចញ្ញាចុច្ចក: ។

បប់ អប្បមញ្ញាវិភង្គ ។

អភិធម្មបិជិពេ

វិភង្គស្យ ទុតិយោ ភាគោ

មាតិកាបត្តាតិ

	•	6)						
មាតិ កា									អង្គេ
	បញ្ចូយា f	าเรื	វារៀ	ង្គា					
បច្ចុយាការវិកង្គេ	សតនកាជនិយ រពព				•		•		୭
	<i>អ</i> ភិធម្មមាតិកា		•	•	•			•	ಡ
	អកុសលខិច្ចេសេ	ጎ	•	•	٠		•		^૭ ય
	កុសលន់ខ្មេរសា							•	୩୯
	អព្យាកតនិទ្វេសេ	n			•			•	<i>ଘ</i> ଟା
	អវិជ្ជាមូលកកុស!	ឋនិប	191	ለ ን	•				୭୭୯
	កុសលមូលភាិជា	កាន់	916	ъ			•	•	^{છ ૭ ૡ}
	អកុសលមូលភា	ជា ក	2 18 4	ነ ለን)			•	ඉලුප්
	សតិប្ប	ដ្ឋាន	វិវា	ង្គ្រា					
សតិហ្វដ្ឋា នវិកធ្មេ	សត្តន កា ជនិយ ពេត	•	•					•	<i>๑ท</i> ๑
	អភិធម្មភាជនីយំ	•				•		•	ඉප්ප්
	បញ្ហាបុច កំ ហ្វារៈ៖		•		٠	•	•	•	98 6

អភិធម្មបំជិក វិភង្គ ទុតិយភាគ

សត៌ក្រប្រមាតិ**កា**

	2.0		_ , , ,						
មាតិកា									ទ <u>ឹ</u> ព័រ
	បច្ចុយា	ការ	វិវាដ្ឋ))					
បច្ចុយាការវិកុត្ត	សុតនកាជន័យ រត្ត		•			•	•		ą
	<i>អ</i> ភិធម្មមាតិកា			•	•		•	•	ಡ
	អកុសលន់ខ្ទេស	•						•	^૭ ૡ
	កុសលន់ខ្ទេស							•	ମଧ
	អព្យាកតន់ខ្វេស	•	•	•	•	•			ය ආ
	អវិជ្ជាមូលកកុស (ឋនិរ	9 A	٠.	•	•		•	99 6
	តុសលមូលកំវិទា	វានា	g A		•	•		•	<i>૭ જ જ</i>
	អក្ សលម្ លកវិព	ភ្ជាក់!	3181	Ŧ	•				୭ଜ୍ୟ
	ស តិ ប្រ	ដ្ឋា	สโก	i i i					
សតិហ្វដានវិក្	សតនកាដនិយ រពព		•		•			•	១៣ ១
	អភិធម្មភាជនីយ	•	•	•	•		•	•	966
	បញ្ហាប្រជា: ហ		•		•	•	•	•	96 6

មាតិកាបត្តាតិ

មាតិកា								អង្កេ
សម្មប្បធាតវិភង្គោ								
សម្មហ្វ ធានវិកធ្គេ	សត្តនកាជនិយ រត្តព	•	•	•	•	•		୭୬ ମ
	អភិធម្មភាជន័យ		•		•	•		୭୩୯
	បញ្ជាប្បក ហ រង	•	•	•	•	•	•	ඉක් හ
	ឥទ្ធិបាទវិភង្គោ							
ឥទ្ធិបាទវិកធ្វើ	សតុនភាជនិយ ពេត	•	•	•	•			ඉದ ಗ
	អភិធម្មភាជន័យ	•	•	•	•	•	•	_ब द्
	បញ្ហាបុច្ចក ហ	•	•	•	•	•	•	606
ពេាជ្ឈ ង្គ វិភ ្នេ វា								
ពោជ្យង៍វិកង្គេ	សតនភាជន័យ រពព	•	•		•	•	•	60%
	អភិធម្មភាដនីយ៍	•	•		ě	•	•	606
	បញ្ហាបុច្ចក់ ហ គ្រុ	•	,	,	•	•		<i>৳</i> ७०

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាធិកា									ទំ ព័
	សម្មប្បា	៣៩	វិវា	ង គ					
សម្មហ្វជានវិភត្ត	សតនកាជនិយ ពេល	•	•	•	•			•	ออก
	អភិធម្មភាជនិយ	•	•	٠	•	•		•	9 7 1
	បញ្ជាប់បត់: ហ			•	•	•	•		၈င်္ဂက
	ឥទ្ធិញ	ទ វិ	ក្នុង						
ឥទ្ធិបាទវិកធ្	សតនកា ជនិយ រត្តត	•	•	•	•	•	•	•	୭ ଘ ମ
	អភិធម្មភាជន័យ		•	•	•	•	•		<u></u> જ જ
	ឋញ្ញាប្បក: ហ រទ	•	•	•	•		•	•	606
	ពេជ្ជ	្រុំ ក្រុ	វាង្គ						
ពោជ្ឈង៍វិកង៍ គ	សតន្ តា ជនិយ រពព	•	•		•	•	•		ઉ°લ્
	អភិធម្មភាជនយ	•	•	•				•	ල්මල්
	បញ្ជាប់ប៉ូក៌:. ហ !»			•	•	•		•	669

មាធិកាបត្តាតិ

មាត៌កា								អង្កេ
	មគ្គ វិភ ្នេក							
ย ลใกเฉ	សត្តនកាជន៍យំ រត្ត	•		•				663
	អភិធម្មកាជន័យ	•						မက္ခ၀
	បញ្ហាបុចក ហ	•	•	•	•	•	•	660
	ឈាតវិ ភ េដ្ឋា							
ឈានវិការង្គ	សតនកាជនយ រត្ត	•				•	•	<i>હહસ</i>
	អភិធម្មកាជន័យ	•				•	•	ନ୍ୟ
	ឋញ្ញាឋ្យក់ ហ រង	•		•			•	೯೦ ಕ
អប្បមញ្ញាវិភណ្ដោ								
អប្បមញ្ជាវិកធ្មេ	សុតនកាជនយ រពព	•	•			•	•	றைத
	អភិធម្មភាជនីយ <u>ំ</u>	•				•		၈၂၆၆
	បញ្ជាប់ចក់ ហ រស	•	•	•	•	•	•	ကကျဉ်

ស**គ្លឹកប្រាប់**មាតិកា

មាតិកា									ទំ ព័រ
	មគ្គ	វិ្តក្រុ)						
មគ្គវិកុត្ត	សតនកាជនីយ រត្ត	•	•		•	•	•	•	66 5
	អភិធម្មភាជនិយ		•		•		•	•	ල් හැ 0
	បញ្ជាប្បក: ហ រៈ»	•	•	•	•	•	•		660
	ឈា	តវិវ	្ត គ						
ឈានវិភត្ត	សតនកាជនិយ រពព	•	•			•	•		હિલ્લ
	អភិធម្មភាជនីយ			•		•		•	640
	បញ្ជាប្ចក: ហ	•	•	•	•	•	•	•	၈) ၀ ဇ
	អប្បម	<u>س</u>	វិវា	น ค					
អប្បមញ្ជាវិកង្គ ញ	សតនកាជនិយ រត្ត	•		•					က္ ၅ ၆
J	អភិធម្មភាជនិយ	•	•		•	•	•		ගුර්ර
	ឋព្រាឋ្តិត: ហ		•	•	•	•	•	•	က္ က စ

រុវឌារុវឌិតន្ត

វិវុទ្ធបាយោ អវិរុទ្ធបាយោ អង្កេ រដ្ឋលេខាយំ សត្តនកាជនីយំ ពេត អភិធម្មទាតិកា 9 បច្ចយាការវិភត្ត បច្ចុយា ការវិកវង្គ អកុសលនិទ្ធេសោ អកុសលនិទ្ទេស රින 9 សង្គារោ សង្គារោ អវិជ្ជាហេតុកោ អវិជ្ជាហេតុកោ ஏ௦ វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណំ ។ ည်ဝ ၅၀ សង្គារោ ៗ សត្តាកោ ००८ ហាតិតិ ហេតីតិ ഉഗ്വഠ 99 ឯវ ឯវំ ୭୯୯ ்ற បធានសង្គារោ បេណ្នសង្ខារោម ១៩៤ ^{ઈજ}્ សម្មាសមាធិ សម្មាសតិ ხუხ ၅ ၀ កុសលេសុធ ម្មេសុ ដុសលេស ជគេស់ ၉၉១ 96 ឈាវិកធ្មើ ឈានវិករេត្ត 694 9 អភិធម្មភាជន័យ បញ្ជាប្រភ ហ រង *೧*೦೦ ಕ ഉ

សច្ចិត្តស្រត្តស្នា ស្នា ស−ខ្លែរ

ញ ក្ យូទុស	ពាក្យត្រវិ	ទំព័រ	បូស្វាត់
នៅសញានាវសញាកព ញ ញ	នៅសញានាសញាក ព្ ១ ១	હ	ஏ
សេចក្តានតិង៍ចត្ ព	សេចក្តានគង៌ចត្		
	សេចត្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត	ದ	ഩ
សត្តនកាជនិយ រត្ត	អភិធម្មមាតិកា	જ	୭
តេ ដ្ឋ ខ ទេ ខ	តេដ្ឋបម្រេច ។ ប្រភព	b હ	Ŀ
ក្រោះសង្គារជាបច្ច័យ	ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ ។	၈၉	ഩ
យោះខាមជាបច្ច័យ ។	ក្រោះនាមជាបច្ច័យ។បេ។	၈၂၆	១៣
អាយត្ន:	ភាយភន: ៦	ಉಳ	9 6
បណ្តាកុសល ទាំ ងមូល	បណ្តា កុស លមូល	ฝอ	ದ
អាយតន:ទី៦ កើតមាន	នាម!កត្តមាន		
	ក្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ	ದಹ	Ъ
កុសលន់ខ្ទេស	អព្យាកតនិទ្ទេស	ଟ ମ	୭
ដើម្បីលះនូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ	า เนีย ีน เลียง		
7107	ហកកាម ពុំ ង៍ព្យួយ ។បេ។	၈၈၀	Ŀ
ការឃើញត្រវ v	ការឃើញត្រូវ ណា v	లీష్	ඉශ්

ពាក្យ ?ស	ពាក្យត្រូវិ	ទ <u>ុ</u> ព្ស	បត្តាត់
បញ្ហាប្បក ហ រស	បញ្ជាប់ប៉ុក: ហ !»	ඉවර	୭
ដោយអកុសលមូលនោះ	ដោយ វន្ធនោះ	๑๗๐	*4
សម្បា្ធ ៣នវិកង្គ	ឥទ្ធិមា ទវិភគ្គ	<i>ಠ</i> ದೈಸ	୭
និង៍បណ្ដសង្គារ ។	និង៍បណ្ឌសង្គារ ដោយ	Ť	
	ប្រការដូច្នេះ ។	೯೪ ದ	ક
សេចភ្នំព្យាយាម	ការ (ជាវព្ធព្យាយាម	ලිවේ	୭୭
ជានដល់ការប្រាវព្	ជានដល់ការ ជ្រាវព្ធព្យាយ	វាម	
ត្យាយាម ។ បេ។	ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។បេ។		6
ជាធម្មជាតិស្ងប់ រម្វាប់	ជាធម្មជាតិស្ងប់វម្យាប់	ଜମୀନ	୭୭
វលត់	វល់ត់ ខ្លាត់ចេញ	ଜଣାନ	୭୫
ជាធម្មជាតិសុប វម្វាប់	ជាធម្មជាតិស្ងប់រម្យប់	ଜ୍ୟନ	ى ھ
បត សេចកន្តែចត្	ប័តិ (សេចក្តីខែតចិត្ត)	<i>ଓ ମଧ</i> ଘ	ඉප්
បិត្រិកគិតា ព គ	ប៊ុត្រែកគិតា កក្រេតមាន ព គ	P ^ዺ ?	ಡ
ព្រោះ ស្វាត់ថាក	សាត់ហក *	ளள	96

ស្បៅវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

BUKKYŌ DENDŌ KYŌKAI

Society for the Promotion of Buddhism Toshihide Numata, Chairman 3-14, Shiba 4-chome, Minato-ku, Tokyo 108 Japan TEL03-3455-5851 FAX03-3798-2758

この本は次の方によって復刻されました。

財団法人 仏教伝道教会 会長 沼田智秀 〒108 東京都港区芝 4 丁目3-14 TEL03-3455-5851 FAX03-3798-2758 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 81 (of 110 volumes total)
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition December 8, 1994

Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第81巻アビダンマピタカ(論部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ (南伝大蔵経) 復刻救援委員会発 行:1994年12月8日

印刷·製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

